

ദീപ്തികായേ

സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗഅഭിനവടീകാ

(ദുതിയോ ഭാഗം)

൨. സാമന്തഫലസുത്തവണ്ണനാ

രാജാമച്ചകഥാവണ്ണനാ

൧൫൦. ഇദാനി സാമന്തഫലസുത്തസ്സ സംവണ്ണനാക്കമോ അനുപത്തോതി ദസ്സേതും “ഏവം...പേ... സുത്ത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ അനുപുബ്ബപദവണ്ണനാതി അനുക്കമേന പദവണ്ണനാ, പദം പദം പതി അനുക്കമേന വണ്ണനാതി വുത്തം ഹോതി. പുബ്ബേ വുത്തഞ്ചി, ഉത്താനം വാ പദമത്തത്ര വണ്ണനാപി “അനുപുബ്ബപദവണ്ണനാ” ത്വേവ വുച്ചതി. ഏവഞ്ച കത്വാ “അപുബ്ബപദവണ്ണനാ”തിപി പഠന്തി, പുബ്ബേ അവണ്ണിതപദവണ്ണനാതി അത്ഥോ. ദുഗ്ഗജനപദഠാനവിസേസസമ്പദാദിയോഗതോ പധാനഭാവേന രാജാഹി ഗഹിതട്ഠേന ഏവംനാമകം, ന പന നാമമത്തേനാതി ആഹ “തഞ്ചി”തിആദി. നനു മഹാവഗ്ഗേ മഹാഗോവിന്ദസുത്തേ ആഗതോ ഏസ പുരോഹിതോ ഏവ, ന രാജാ, കസ്ഥാ സോ രാജസദുവചനീയഭാവേന ഗഹിതോതി? മഹാഗോവിന്ദേന പുരോഹിതേന പരിഗൃഹിതമ്പി ചേതം രേണുനാ നാമ മഗധരാജേന പരിഗൃഹിതമേവാതി അത്ഥസമ്ഭവതോ ഏവം വുത്തം, ന പന സോ രാജസദുവചനീയഭാവേന ഗഹിതോ തസ്സ രാജാഭാവതോ. മഹാഗോവിന്ദപരിഗൃഹിതഭാവകിത്തനഞ്ചി തദാ രേണുരത്താ പരിഗൃഹിതഭാവപലക്ഖണം. സോ ഹി തസ്സ സബ്ബകിച്ചകാരകോ പുരോഹിതോ, ഇദമ്പി ച ലോകേ സമുദാചിണ്ണം “രാജകമ്മപസുത്തേന കത്ത്വീ രത്താ കത്”ന്തി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - മന്ധാതുരത്താ ചേവ മഹാഗോവിന്ദം ബോധിസത്തം പുരോഹിതമാണാപേത്വാ രേണുരത്താ ച അത്തേഹി ച രാജാഹി പരിഗൃഹിതത്താ രാജഗഹന്തി. കേചി പന “മഹാഗോവിന്ദോ”തി മഹാനുഭാവോ ഏകോ പുരാതനോ രാജാതി വദന്തി. പരിഗൃഹിതത്താതി രാജധാനീഭാവേന പരിഗൃഹിതത്താ. ഗയ്ഹതീതി ഹി ഗഹം, രാജാനം, രാജാഹി വാ ഗഹന്തി രാജഗഹം. നഗരസദാപേക്ഖായ നപുംസകനിദേസോ.

അത്തേപേത്ഥ പകാരേതി നഗരമാപന്നേന രത്താ കാരിതസബ്ബഗേഹത്താ രാജഗഹം, ഗിജ്ജയകൂടാദിഹി പഞ്ചഹി പബ്ബതേഹി പരിക്ഖിത്തത്താ പബ്ബതരാജേഹി പരിക്ഖിത്തഗേഹസദിസന്തിപി രാജഗഹം, സമ്പന്നഭവനതായ രാജമാനം ഗേഹന്തിപി രാജഗഹം, സുസംവിഹിതാരക്ഖതായ അനത്ഥാവഹിതുകാമേന ഉപഗതാനം പടിരാജാനം ഗഹം ഗഹണഭൂതന്തിപി രാജഗഹം, രാജാഹി ദിസ്വാ സമ്മാ പതിട്ഠാപിത്തത്താ തേസം ഗഹം ഗേഹഭൂതന്തിപി രാജഗഹം, ആരാമരാമണ്ണേയതാദിഹി രാജതി, നിവാസസുഖതാദിനാ ച സത്തേഹി മമത്തവസേന ഗയ്ഹതി പരിഗൃഹിതീതിപി രാജഗഹന്തി ഏദിസേ പകാരേ. നാമമത്തമേവ പുബ്ബേ വുത്തനയേനാതി അത്ഥോ. സോ പന പദേസോ വിസേസഠാനഭാവേന ഉളാരസത്തപരിഭോഗോതി ആഹ “തം പന്നേത”ന്തിആദി. തത്ഥ “ബുദ്ധകാലേ, ചക്കവത്തികാലേ ചാ”തി ഇദം യേഭൂയ്യവസേന

വുത്തം അഞ്ഞാറാപി കദാചി സമ്ഭവതോ, “നഗരം ഹോതീ”തി ച ഇദം ഉപലക്ഖണമേവ മനുസ്സാവാസസ്സേവ അസമ്ഭവതോ. തഥാ ഹി വുത്തം “സേസകാലേ സുത്തം ഹോതീ”തിആദി. തേസന്തി യക്ഖാനം. വസനവനന്തി ആപാനഭൂമിഭൂതം ഉപവനം.

അവിസേസേനാതി വിഹാരഭാവസാമഞ്ഞേന, സദുത്തരസന്നിയാനസിദ്ധം വിസേസപരാമസനമന്തരേനാതി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരതി, (അ° നി° ൫.൧൦൧; പാചി° ൧൪൭; പരി° ൪൪൧) പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, (ധ° സ° ൧൬൦) മേത്താസഹഗതേന ചേതസാ ഏകം ദിസം ഫരിത്വാ വിഹരതി, (ദീ° നി° ൩.൧൧, ൩൦൮; മ° നി° ൧.൧൦, ൪൫൯, ൫൦൯; ൨.൩൦൯, ൩൧൫; ൩.൨൩൦; വിഭ° ൬൪൨) സബ്ബനിമിത്താനം അമനസിങ്കാരാ അനിമിത്തം ചേതോസമാധിം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തിആദിസു (മ° നി° ൧.൪൫൯) സദുത്തരസന്നിയാനസിദ്ധേന വിസേസപരാമസനേന യമാക്കമം ഇരിയാപഥവിഹാരാദിവിസേസവിഹാരസമഞ്ജീപരിഭീപനം , ന ഏവമിദം, ഇദം പന തഥാ വിസേസപരാമസനമന്തരേന അഞ്ഞതരവിഹാരസമഞ്ജീപരിഭീപനന്തി.

സതിപി ച വുത്തനയേന അഞ്ഞതരവിഹാരസമഞ്ജീപരിഭീപനേ ഇയ ഇരിയാപഥസഞ്ചാതവിസേസവിഹാരസമഞ്ജീപരിഭീപനമേവ സമ്ഭവതീതി ദസ്സേതി “ഇയ പനാ”തിആദിനാ. കസ്മാ പന സദുത്തരസന്നിയാനസിദ്ധസ്സ വിസേസപരാമസനസ്സാഭാവേപി ഇയ വിസേസവിഹാരസമഞ്ജീപരിഭീപനം സമ്ഭവതീതി? വിസേസവിഹാരസമഞ്ജീപരിഭീപനസ്സ സദുത്തരസഞ്ചാതവിസേസവചനസ്സ അഭാവതോ ഏവ. വിസേസവചനേ ഹി അസതി വിസേസമിച്ഛതാ വിസേസോ പയോജിതബ്ബോതി. അപിച ഇരിയാപഥസമാധോഗപരിഭീപനസ്സ അത്ഥതോ സിദ്ധത്താ തഥാഭീപനമേവ സമ്ഭവതീതി. കസ്മാ ചായമത്ഥോ സിദ്ധോതി? ദിബ്ബവിഹാരാദിനസി സാധാരണതോ. കദാചിപി ഹി ഇരിയാപഥവിഹാരേന വിനാ ന ഭവതി തമന്തരേന അഞ്ഞഭാവപരിഹരണാഭാവതോതി.

ഇരിയനം പവത്തനം ഇരിയാ, കായികകിരിയാ, തസ്സാ പവത്തനുപായഭാവതോ പഥോതി ഇരിയാപഥോ, റാനനിസജ്ജാദയോ. ന ഹി റാനനിസജ്ജാദിഅവത്ഥാഹി വിനാ കഞ്ചി കായികം കിരിയം പവത്തേതും സക്കാ, തസ്മാ സോ തായ പവത്തനുപായോതി വുച്ചതി. വിഹരതി പവത്തതി ഏതേന, വിഹരണമത്തം വാ തന്തി വിഹാരോ, സോ ഏവ വിഹാരോ തഥാ, അത്ഥതോ പന്നേസ റാനനിസജ്ജാദിആകാരപ്പവത്തോ ചതുസന്തതിരൂപപ്പബ്ബന്ധോവ. ദിവി ഭവോ ദിബ്ബോ, തത്ഥ ബഹുലം പവത്തിയാ ബ്രഹ്മപാരിസജ്ജാദിദേവലോകേ ഭവോതി അത്ഥോ, യോ വാ തത്ഥ ദിബ്ബാനുഭാവോ, തദത്ഥായ സംവത്തതീതി ദിബ്ബോ, അഭിഞ്ഞാഭിനീഹാരാദിവസേന വാ മഹാഗതികത്താ ദിബ്ബോ, സോവ വിഹാരോ, ദിബ്ബഭാവാവഹോ വാ വിഹാരോ ദിബ്ബവിഹാരോ, മഹഗ്ഗതജ്ജ്യാനാനി. നേത്തിയം [നേത്തി° പൃന്ത (അത്ഥതോ സമാനം)] പന ചതസ്സോ ആരൂപ്പസമാപത്തിയോ ആനേഞ്ജവിഹാരാതി വിസും വുത്തം, തം പന മേത്താജ്ജ്യാനാദിനം ബ്രഹ്മവിഹാരതാ വിയ താസം ഭാവനാവിസേസഭാവം സന്ധായ വുത്തം. അട്ഠകമാസു പന ദിബ്ബഭാവാവഹസാമഞ്ഞതോ താപി “ദിബ്ബവിഹാരാ” ത്വേവ വുത്താ. ബ്രഹ്മാനം, ബ്രഹ്മഭൂതാ വാ ഹിതൂപസംഹാരാദിവസേന പവത്തിയാ സേട്ഠഭൂതാ വിഹാരാതി ബ്രഹ്മവിഹാരാ, മേത്താജ്ജ്യാനാദിവസേന പവത്താ ചതസ്സോ അപ്പമത്തായോ. അരിയാ ഉത്തമാ, അനഞ്ഞസാധാരണത്താ വാ അരിയാനം വിഹാരാതി അരിയവിഹാരാ, ചതസ്സോപി ഫലസമാപത്തിയോ. ഇയ പന രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനം, തബ്ബസേന

പവത്താ അപ്പമത്തായോ , ചതുരത്വജ്ഞാനികഅഗ്നഹലസമാപത്തി ച ഭഗവതോ ദിബ്ബബ്രഹ്മഅരിയവിഹാരാ.

അത്തരവിഹാരസമങ്ഗീപരിഭീപനന്തി താസമേകതോ അപ്പവത്തത്താ ഏകേന വാ ദീഹി വാ സമങ്ഗീഭാവപരിഭീപനം, ഭാവലോപേനായം ഭാവപ്പയാനേന വാ നിദ്രേസോ. ഭഗവാ ഹി ലോഭഭോസമോഹുസ്സന്നേ ലോകേ സകപടിപത്തിയാ വേനേയ്യാനം വിനയനത്ഥം തം തം വിഹാരേ ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി. തമാ ഹി യദാ സത്താ കാമേസു വിപ്പടിപജ്ജന്തി, തദാ കിര ഭഗവാ ദിബ്ബേന വിഹാരേന വിഹരതി തേസം അലോഭകുസലമുല്യുപ്പാദനത്ഥം “അപ്പേവ നാമ ഇമം പടിപത്തിം ദിസാ ഏതമ രുചിമുപ്പാദേത്യാ കാമേസു വിരജേജ്യു”ന്തി. യദാ പന ഇസ്സരിയത്ഥം സത്തേസു വിപ്പടിപജ്ജന്തി, തദാ ബ്രഹ്മവിഹാരേന വിഹരതി തേസം അഭോസകുസലമുല്യുപ്പാദനത്ഥം “അപ്പേവ നാമ ഇമം പടിപത്തിം ദിസാ ഏതമ രുചിമുപ്പാദേത്യാ അഭോസേന ഭോസം വുപസമേയ്യു”ന്തി. യദാ പന പബ്ബജിതാ ധമ്മാധികരണം വിവദന്തി, തദാ അരിയവിഹാരേന വിഹരതി തേസം അമോഹകുസലമുല്യുപ്പാദനത്ഥം “അപ്പേവ നാമ ഇമം പടിപത്തിം ദിസാ ഏതമ രുചിമുപ്പാദേത്യാ അമോഹേന മോഹം വുപസമേയ്യു”ന്തി. ഏവഞ്ച കത്വാ ഇമേഹി ദിബ്ബബ്രഹ്മഅരിയവിഹാരേഹി സത്താനം വിവിധം ഹിതസുഖം ഹരതി, ഇരിയാപഥവിഹാരേന ച ഏകം ഇരിയാപഥബാധനം അത്തേന ഇരിയാപഥേന വിച്ഛിന്ദിത്വാ അപരിപതന്തം അത്തഭാവം ഹരതീതി വുത്തം “അത്തരവിഹാരസമങ്ഗീപരിഭീപന”ന്തി.

“തേന”തിആദി യമാവുത്തസംവണ്ണനായ ഗുണദസ്സനം, തസ്മാതി അത്ഥോ, യമാവുത്തത്ഥസമത്ഥനം വാ. തേന ഇരിയാപഥവിഹാരേന വിഹരതീതി സമ്ബന്ധോ. തമാ വദമാനോ പന വിഹരതീതി ഏതമ വി-സദ്ദോ വിച്ഛേദനത്ഥജോതകോ, “ഹരതീ”തി ഏതസ്സ ച നേതി പവത്തേതീതി അത്ഥോതി ഞാപേതി “ഠിതോപീ”തിആദിനാ വിച്ഛേദനയനാകാരേന വുത്തത്താ. ഏവഞ്ച സതി തത്ഥ കസ്സ കേന വിച്ഛിന്ദനം, കഥം കസ്സ നയനന്തി അന്തോലീനചോദനം സന്ധായാഹ. “സോ ഹീ”തിആദിതി അയമ്പി സമ്ബന്ധോ ഉപപന്നോ ഹോതി. യദിപി ഭഗവാ ഏകേനേവ ഇരിയാപഥേന ചിരതരം കാലം പവത്തേതും സക്കോതി, തമാപി ഉപാദിനകസ്സ നാമ സരീരസ്സ അയം സഭാവോതി ദസ്സേതും “ഏകം ഇരിയാപഥബാധന”തിആദി വുത്തം. അപരിപതന്തന്തി ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോ, അപതമാനം കത്വാതി അത്ഥോ. യസ്മാ പന ഭഗവാ യത്ഥ കത്ഥചി വസന്തോ വേനേയ്യാനം ധമ്മം ദേസേന്തോ, നാനാസമാപത്തിഹി ച കാലം വീതിനാമേന്തോ വസതി, സത്താനം, അത്തനോ ച വിവിധം സുഖം ഹരതി, തസ്മാ വിവിധം ഹരതീതി വിഹരതീതി ഏവബ്ബേതമ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

ഗോചരഗാമനിദസ്സനത്ഥം “രാജഗഹേ”തി വത്വാ ബുദ്ധാനമനുരൂപനിവാസട്ഠാനദസ്സനത്ഥം പുന “അമ്ബവനേ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “ഇദമസ്സാ”തിആദിമാഹ. അസ്സാതി ഭഗവതോ. തസ്സാതി രാജഗഹസങ്ഖാതസ്സ ഗോചരഗാമസ്സ. യസ്സ സമീപവസേന “രാജഗഹേ”തി ഭുമ്മവചനം പവത്തതി, സോപി തസ്സ സമീപവസേന വത്തബ്ബോതി ദസ്സേതി “രാജഗഹസമീപേ അമ്ബവനേ”തി ഇമിനാ. സമീപത്ഥേതി അമ്ബവനസ്സ സമീപത്ഥേ. ഏതന്തി “രാജഗഹേ”തി വചനം. ഭുമ്മവചനന്തി ആധാരവചനം. ഭവന്തി ഏതമാതി ഹി ഭുമ്മം, ആധാരോ, തദേവ വചനം തമാ, ഭുമ്മേ പവത്തം വാ വചനം വിഭത്തി ഭുമ്മവചനം , തേന യുത്തം തമാ, സത്തമീവിഭത്തിയുത്തപദന്തി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - കാമം ഭഗവാ അമ്ബവനേയേവ വിഹരതി. തസ്സമീപത്താ പന ഗോചരഗാമദസ്സനത്ഥം ഭുമ്മവചനവസേന “രാജഗഹേ”തിപി വുത്തം യമാ തം

“ഗദ്ഗായം ഗാവോ ചരന്തി, കൂപേ ഗഗ്ഗുകുല”ന്തി ചാതി. അനേനേവ യദി ഭഗവാ രാജഗഹേ വിഹരതി, അഥ ന വത്തഞ്ച “അമ്ബവനേ”തി. യദി ച അമ്ബവനേ, ഏവന്വി ന വത്തഞ്ച “രാജഗഹേ”തി. ന ഹി “പാടലിപുത്തേ പാസാദേ വസതി”തിആദീസു വിയ ഇധ അധികരണാധികരണസ്സ അഭാവതോ അധികരണസ്സ ദ്വയനിദ്ദേസോ യുത്തോ സിയാതി ചോദനാ അനവകാസാ കതാതി ദട്ഠഞ്ചം. കുമാരഭതോ ഏവ കോമാരഭച്ചോ സകത്ഥവുത്തിപച്ചയേന, നിരുത്തിനയേന വാ യഥാ “ഭിസഗ്ഗമേവ ഭേസജ്ജ”ന്തി. “യഥാഹാ”തിആദിനാ ഖന്ധകപാളിവസേന തദത്ഥം സാധേതി. കസ്ഥാ ച അമ്ബവനം ജീവകസമ്ബന്ധം കത്വാ വുത്തന്തി അനുയോഗേന മൂലതോ പട്ഠായ തമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അയം പനാ”തിആദിമാഹ.

ദോസാഭിസന്നന്തി വാതപിത്താദിവസേന ഉസ്സന്നദോസം. വിരേചേത്യാതി ദോസപ്പകോപതോ വിവേചേത്യാ. സിവേയ്യകം ദുസ്സയുഗന്തി സിവിരട്ഠേ ജാതം മഹഗ്ഘം ദുസ്സയുഗം. ദിവസസ്സ ദ്വത്തിക്ഖത്തുന്തി ഏകസ്സേവ ദിവസസ്സ ദിവാറേ വാ തിവാറേ വാ ഭാഗേ, ഭുമ്മത്ഥേ വാ ഏതം സാമിവചനം, ഏകസമിന്ധേവ ദിവസേ ദിവാറം വാ തിവാറം വാതി അത്ഥോ. തമ്ബപട്ടവണ്ണേനാതി തമ്ബലോഹപട്ടവണ്ണേന. സചിവരഭത്തേനാതി ചീവരേന, ഭത്തേന ച. “തം സന്ധായാ”തി ഇമിനാ ന ഭഗവാ അമ്ബവനമത്തേയേവ വിഹരതി, അഥ ഖോ ഏവം കതേ വിഹാരേ. സോ പന തദധികരണതായ വിസുഗ്ഗം അധികരണഭാവേന ന വുത്തോതി സന്ധായഭാസിതമത്ഥം ദസ്സേതി. സാമണ്ണേ ഹി സതി സന്ധായഭാസിതനിദ്ധാരണം.

അഡ്ഢേന തേളസ അഡ്ഢത്തേളസ. താദിസേഹി ഭിക്ഖുസതേഹി. അഡ്ഢോ പനേത്ഥ സതസ്സേവ. യേന ഹി പയുത്തോ തബ്ഭാഗവാചകോ അഡ്ഢസദ്ദോ, സോ ച ഖോ പണ്ണാസാവ, തസ്ഥാ പത്താസായ ഊനാനി തേളസ ഭിക്ഖുസതാനീതി അത്ഥം വിത്താപേതും “അഡ്ഢസതേനാ”തിആദി വുത്തം. അഡ്ഢമേവ സതം സതസ്സ വാ അഡ്ഢം തഥാ.

രാജതീതി അത്തനോ ഇസ്സരിയസമ്പത്തിയാ ദിബ്ബതി സോഭതി ച. രഞ്ജേതീതി ദാനാദിനാ, സസ്സമേധാദിനാ ച ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ഥുഹി രമേതി, അത്തനി വാ രാഗം കരോതീതി അത്ഥോ. ച-സദ്ദോ ചേത്ഥ വികപ്പനത്ഥോ. ജനപദവാചിനോ പുമുവചനപരത്താ “മഗധാന”ന്തി വുത്തം, ജനപ്പദാപദേസേന വാ തബ്ബാസികാനം ഗഹിതത്താ. രത്തേനാതി പിതു ബിമ്ബിസാരരത്തേനാ. സസതി ഹിംസതീതി സത്തു, വേരീ, അജാതോയേവ സത്തു അജാതസത്തു. “നേമിത്തകേഹി നിട്ടിട്ഠോ”തി വചനേന ച അജാതസ്സ തസ്സ സത്തുഭാവോ ന താവ ഹോതി, സത്തുഭാവസ്സ പന തഥാ നിട്ടിട്ഠത്താ ഏവം വോഹരിയതീതി ദസ്സേതി. അജാതസ്സേവ പന തസ്സ “രത്തോ ലോഹിതം പിവേയ്യ”ന്തി ദേവിയാ ദോഹളസ്സ പവത്തത്താ അജാതോയേവേസ രത്തോ സത്തുതിപി വദന്തി.

“തസ്ഥി”ന്തിആദിനാ തദത്ഥം വിവരതി, സമത്ഥേതി ച. ദോഹളോതി അഭിലാസോ. ഭാരിയേതി ഗരുക്കേ, അത്തേസം അസക്കുണേയ്യേ വാ. അസക്കോന്തീതി അസക്കുണമാനാ. അകമേന്തീതി അകമയമാനാ സമാനാ. നിബന്ധിത്വാതി വചസാ ബന്ധിത്വാ. സുവണ്ണസത്ഥകേനാതി സുവണ്ണമയേന സത്ഥകേന, ഘനസുവണ്ണകതേനാതി അത്ഥോ. അയോമയത്ത്ഹി രത്തോ സരീരം ഉപനേതും അയുത്തന്തി വദന്തി. സുവണ്ണപരിക്ഖതേന വാ അയോമയസത്ഥേനാതി അത്ഥേപി അയമേവാധിപ്പായോ. ബാഹും ഫാലാപേത്യാതി ലോഹിതസിരാവേധവസേന ബാഹും ഫാലാപേത്യാ. കേവലസ്സ ലോഹിതസ്സ ഗബ്ഭിനിയാ ദുജ്ജിരഭാവതോ ഉദകേന സമ്ഭിന്ദിത്വാ പായേസി. ഹന്തിസ്സതീതി ഹന്തിസ്സതേ, ആയതിം ഹനീയതേതി അത്ഥോ. നേമിത്തകാനം വചനം തഥാ വാ

സിയാ, വിതമം വാതി അധിപ്പായേന “പുത്തോതി വാ യീതാതി വാ ന പത്തായതി”തി വുത്തം. “അത്തനോ”തിആദിനാ അത്തമ്പി കാരണം ദസ്സേത്വാ നിവാദേസി. രത്തോ ഭാവോ രജ്ജം, രജ്ജസ്സ സമീപേ പവത്തതിതി ഓപരജ്ജം, റാനന്തരം.

മഹാതി മഹതി. സമാസേ വിയ ഹി വാക്യേപി മഹന്തസദസ്സ മഹാദേസോ. ധുരാതി ഗണസ്സ ധുരഭൂതാ, ധോരയ്ഹാ ജേട്ഠകാതി അത്തോ. ധുരം നീഹരാമീതി ഗണധുരമാവഹാമി, ഗണബന്ധിയം നിബുത്തേസ്സാമീതി വുത്തം ഹോതി. “സോ ന സക്കാ”തിആദിനാ പുന ചിന്തനാകാരം ദസ്സേതി. ഇദ്ധിപാടിഹാരിയേനാതി അഹിമേഖലികകുമാരവണ്ണവികുബ്ബനിദ്ധിനാ. തേനാതി അപ്പായുകഭാവേന. ഹീതി നിപാതമത്തം. തേന ഹീതി വാ ഉയോജനത്ഥേ നിപാതോ. തേന വുത്തം “കുമാരം... പേ... ഉയോജേസീ”തി. ബുദ്ധോ ഭവിസ്സാമീതി ഏതഥ ഇതി-സദോ ഇദമത്ഥോ, ഇമിനാ ഖഡ്ഡകേ ആഗതനയേനാതി അത്തോ. പുണ്ണേ വോതിആദിഹിപി ഖഡ്ഡകപാളിയേവ (ചുളവം ൩൩൯).

പോത്ഥനിയന്തി ഛരുകിം. യം “നഖര”ന്തിപി വുച്ചതി, ദിവാ ദിവസേതി (ദീം നിം ദീം ൧.൧൭൦) ദിവസസ്സപി ദിവാ. സാമ്യത്ഥേ ഹേതം ഭുമ്മവചനം “ദിവാ ദിവസസ്സാ”തി അത്തത്ഥ ദസ്സനതോ. ദിവസ്സ ദിവസേതിപി വട്ടതി അകാരന്തസ്സപി ദിവസദസ്സ വിജ്ജമാനത്താ. നേപാതികമ്പി ദിവാസദുമിച്ഛന്തി സദുവിദു, മജ്ജന്തിഹികവേലായന്തി അത്തോ. സാ ഹി ദിവസസ്സ വിസേസോ ദിവസോതി. “ഭീതോ”തിആദി പരിയായോ, കായമമ്ഭന്നേന വാ ഭീതോ. ഹദയമംസചലന്നേന ഉബ്ബിഗ്ഗോ. “ജാനേയ്യും വാ, മാ വാ”തി പരിസങ്കായ ഉസ്സങ്കീ. ഞാതേ സതി അത്തനോ ആഗച്ഛമാനഭയവസേന ഉത്രസ്തോ. വുത്തപ്പകാരന്തി ദേവദത്തേന വുത്താകാരം വിപ്പകാരന്തി അപകാരം അനുപകാരം, വിപരീതകിച്ചം വാ. സണ്ണേ ഭിക്ഖുതി ദേവദത്തപരിസം സന്ധായാഹ.

അച്ഛിന്ദിതാതി അപനയനവസേന വിലുബ്ധിതാ. രജ്ജേനാതി വിജിതേന. ഏകസ്സ രത്തോ ആണാപവത്തിട്ഠാനം “രജ്ജ”ന്തി ഹി വുത്തം, രാജഭാവേന വാ.

മനസോ അത്തോ ഇച്ഛാ മനോരമോ ര-കാരാഗമം, ത-കാരലോപഞ്ച കത്വാ, ചിത്തസ്സ വാ നാനാരമ്മണേസു വിബ്ഭമകരണതോ മനസോ രമോ ഇവ മനോരമോ, മനോ ഏവ രമോ വിയാതി വാ മനോരമോതിപി നേരുത്തികാ വദന്തി. സുകിച്ചകാരിമ്ഹീതി സുകിച്ചകാരി അമ്ഹി. അവമാനന്തി അവമത്തേനം അനാദരം. മുലഘച്ചന്തി ജീവിതാ വോരോപനം സന്ധായാഹ, ഭാവനപുംസകമേതം. രാജകുലാനം കിര സത്ഥേന ഘാതനം രാജ്മനനാചിണ്ണം, തസ്ഥാ സോ “നനു ഭന്തേ”തിആദിമാഹ. താപനഗേഹം നാമ ഉണ്ഹഗഹാപനഗേഹം, തം പന ധുമേനേവ അച്ഛിന്നാ. തേന വുത്തം “ധുമഘര”ന്തി. കമ്മകരണത്ഥായാതി താപന കമ്മകരണത്ഥമേവ. കേനചി ഛാദിതത്താ ഉച്ചോ അങ്ഗോതി ഉച്ചങ്ഗോ , യസ്സ കസ്സചി ഗഹണത്ഥം പടിച്ചന്നോ ഉന്നതങ്ഗോതി ഇധ അധിപ്പേതോ. തേന വുത്തം “ഉച്ചങ്ഗം കത്വാ പവിസിതും മാ ദേമാ”തി. “ഉച്ചങ്ഗേ കത്വാ”തിപി പാറോ, ഏവം സതി മജ്ജിമങ്ഗോവ, ഉച്ചങ്ഗേ കിഞ്ചി ഗഹേതബ്ബം കത്വാതി അത്തോ. മോളിയന്തി ചുളായം “ഛേതാന മോളിം വരഗന്ധവാസിത”തിആദിസു (മം നിം അട്ഠം ൨.൧; സം നിം അട്ഠം ൨.൨.൭൭; അപം അട്ഠം ൧.അവിദുരേനിദാനകമാ; ബും വം അട്ഠം ൨൨.അവിദുരേനിദാനകമാ; ജാം അട്ഠം ൧.അവിദുരേനിദാനകമാ) വിയ. തേനാഹ “മോളിം ബന്ധിതാ”തി. ചതുമധുരേനാതി സപ്പിസക്കരമധുനാളികേരസ്സേഹസങ്ഖാതേഹി ചതുഹി മധുരേഹി അഭിസങ്ഖതപാനവിസേസേനാതി വദന്തി, തം മഹാധമ്മസമാദാനസുത്തപാളിയാ

(മം നിം ൧.൪൭൩) ന സമേതി. വൃത്തഞ്ചി തത്വ “ദധി ച മധു ച സപ്പി ച ഫാണിതഞ്ച ഏകജ്വം സംസദ്”ന്തി, (മം നിം ൧.൪൮൫) തദട്കമായഞ്ച വൃത്തം “ദധി ച മധു ചാതി സുപരിസുദ്ധം ദധി ച സുമധുരം മധു ച. ഏകജ്വം സംസദ്”ന്തി ഏകതോ കത്വാ മിസ്തിതം ആലുളിതം. തസ്ത തന്തി തസ്ത തം ചതുമധുരഭേസജ്ജം പിവതോ”തി “അത്തുപക്കമേന മരണം ന യുത്ത”ന്തി മനസി കത്വാ രാജാ തസ്താ സരീരം ലേഹിത്വാ യാപേതി. ന ഹി അരിയാ അത്താനം വിനിപാതേന്തി.

മഗ്ഗഫലസുഖേനാതി മഗ്ഗഫലസുഖവതാ,
സോതാപത്തിമഗ്ഗഫലസുഖുപസഞ്ചിതേന ചക്രമേന യാപേതിതി അത്ഥോ.
ഹാരേസ്സാമീതി അപന്തേസ്സാമി. വീതച്ചിതേഹീതി വിഗതഅച്ചിതേഹി
ജാലവിഗതേഹി സുദ്ധഞ്ചാരേഹി. കേനചിസഞ്ചത്തേത്താതി കേനചി സമ്മാ
ഞാപിതോ, ഓവദിതോതി വൃത്തം ഹോതി. മസ്സുകരണത്ഥായാതി
മസ്സുവിസോധനത്ഥായ. മനം കരോമാതി യഥാ രഞ്ചത്താ മനം ഹോതി, തഥാ
കരോമ. പുഞ്ചേതി പുരിമഭവേ. ചേതിയഞ്ചഗണേതി ഗന്ധപുപ്ഫാദീഹി
പുജനട്ഠാനഭൂതേ ചേതിയസ്സ ഭൂമിതലേ. നിസജ്ജനത്ഥായാതി ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ
നിസീദനത്ഥായ. പഞ്ചത്തകടസാരകന്തി പഞ്ചപേതഞ്ചഉത്തമകിലഞ്ചം. തഥാവിധോ
കിലഞ്ചോ ഹി “കടസാരകോ”തി വുച്ചതി. തസ്സാതി യഥാവൃത്തസ്സ കമ്മദയസ്സ. തം
പന മനോപദോസവസേനേവ തേന കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. യഥാഹ -

“മനോപുഞ്ചഞ്ചഗമാ ധമ്മാ, മനോസേട്ഠാ മനോമയാ;
മനസാ ചേ പദുട്ഠേന, ഭാസതി വാ കരോതി വാ;
തതോ നം ദുക്ഖമന്വേതി, ചക്കംവ വഹതോ പദ”ന്തി. (ധം പം ൧; നേത്തിം
൯൦);

പരിചാരകോതി സഹായകോ. അഭേദേപി ഭേദമിവ വോഹാരോ ലോകേ
പാകടോതി വൃത്തം “യക്ഖോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തി”തി. ഏകായപി ഹി
ഉപ്പാദകിരിയായ ഇധ ഭേദവോഹാരോ, പടിസന്ധിവസേന ഹുത്വാ, പവത്തിവസേന
നിബ്ബത്തിതി വാ പച്ചേകം യോജേതഞ്ചം, പടിസന്ധിവസേന വാ
പവത്തനസഞ്ചാതം സാതിസയനിബ്ബത്തനം ഞാപേതും ഏകായേവ കിരിയാ
പദവയേന വൃത്താ. തഥാവചനഞ്ചി പടിസന്ധിവസേന നിബ്ബത്തനേയേവ ദിസ്സതി
“മക്കടകോ നാമ ദേവപുത്തോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തി (ധം പം അട്ഠം ൧.൫) കണ്ടകോ
നാമ...പേ... നിബ്ബത്തി, (ജാം അട്ഠം ൧.അവിദുരേനിദാനകമാ) മണ്ഡൂകോ നാമ...പേ...
നിബ്ബത്തി”തിആദീസു വിയ. ദിന്നം വാ പദാനം ഭാവത്ഥമപേക്ഖിത്വാ
“യക്ഖോ”തിആദീസു സാമിഅത്ഥേ പച്ചത്തവചനം കതം പുരിമായ
പച്ഛിമവിസേസനതോ, പരിചാരകസ്സ...പേ... യക്ഖസ്സ ഭാവേന നിബ്ബത്തിതി അത്ഥോ,
ഹേത്വത്ഥേ വാ ഏത്ഥ ത്വാ-സദ്ദോ യക്ഖസ്സ ഭാവതോ പവത്തനഹേതുതി. അസ്സ
പന രഞ്ചത്താ മഹാപുഞ്ചത്തസ്സപി സമാനസ്സ തത്വ ബഹുലം നിബ്ബത്തപുഞ്ചതായ
ചിരപരിചിതനികന്തി വസേന തത്ഥേവ നിബ്ബത്തി വേദിതഞ്ചാ.

തം ദിവസമേവാതി രഞ്ചത്താ മരണദിവസേയേവ. വോഭേത്വാതി പുത്തസ്സേഹസ്സ
ബലവഭാവതോ, തംസഹജാതപീതി വേഗസ്സ ച സവിപ്ഫാരതായ തം
സമുട്ഠാനരൂപയമ്മേഹി ഫരണവസേന സകലസരീരം ആലോളേത്വാ. തേനാഹ
“അട്ഠിമിഞ്ചം ആഹച്ച അട്ഠാസീ”തി. പിതുമുണന്തി പിതുമോ അത്തനി
സിനേഹഗുണം. തേന വൃത്തം “മയിജാതേപീ”തിആദി. വിസ്സജ്ജമ വിസ്സജ്ജമാതി
തൂരിതവസേന, സോകവസേന ച വൃത്തം.

അനുട്ഠിതാതി അഹരസ്സേതാ.

നാളാഗിരിഹത്ഥിം മുഞ്ചാപേതാതി ഏതഥ ഇതി-സദോ പകാരത്ഥോ, തേന “അഭിമാരകപുരിസപേസേനാദിപ്പകാരേനാ”തി പുഞ്ചേ വുത്തപ്പകാരത്തയം പച്ചാമസതി, കത്ഥചി പന സോ ന ദിട്ഠോ. പഞ്ചവത്സുനീതി “സാധു ഭന്തേ ഭിക്ഖു യാവജീവം ആരഞ്ഞികാ അസ്സു”തിആദിനാ (പാരാഃ രം൯; ചുളവ് ൩൪൩) വിനയേ വുത്താനി പഞ്ച വത്സുനീ. യാചിതാതി ഏതഥ യാചനം വിയ കത്ഥാതി അത്ഥോ. ന ഹി സോ പടിപജ്ജിതുകാമോ യാചതീതി അയമത്ഥോ വിനയേ (പാരാഃ അട്ഠഃ ൨.൪൧൦) വുത്തോയേവ. സത്താപേസ്സാമീതി ചിന്തേതാ സങ്ഘഭേദം കത്ഥാതി സമ്ബന്ധോ. ഇദഞ്ച തസ്സ അനീക്ഖിത്തധുരതാദസ്സനവസേന വുത്തം, സോ പന അകതേപി സങ്ഘഭേദേ തേഹി സത്താപേതിയേവ. ഉണ്ഹലോഹിതന്തി ബലവസോകസമുട്ഠിതം ഉണ്ഹഭൂതം ലോഹിതം. മഹാനിരയേതി അവിചിനിരയേ. വിത്ഥാരകമാനയോതി അജാതസത്തുപസാദനാദിവസേന വിത്ഥാരതോ വത്തഞ്ചായ കമായ നയമത്തം. കസ്മാ പന്നേതഥ സാ ന വുത്താ, നനു സങ്ഗീതികമാ വിയ ഖന്ധകേ (ചുളവ് ൩൪൩) ആഗതാപി സാ വത്തഞ്ചാതി ചോദനായ ആഹ “ആഗതത്താ പന സഞ്ചം ന വുത്ത”ന്തി, ഖന്ധകേ ആഗതത്താ, കിഞ്ചിമത്തസ്സ ച വചനക്കമസ്സ വുത്തത്താ ന ഏതഥ കോചി വിരോധോതി അധിപ്പായോ. “ഏവ”ന്തിആദി യമാനുസന്ധിനാ നിഗമനം.

കോസലരഞ്ഞോതി പസേനദികോസലസ്സ പിതു മഹാകോസലരഞ്ഞോ. നനു വിദേഹസ്സ രഞ്ഞോ യിതാ വേദേഹീതി അത്ഥോ സമ്ഭവതീതി ചോദനമപന്നേതി “ന വിദേഹരഞ്ഞോ”തി ഇമിനാ. അഥ കേനട്ഠേനാതി ആഹ “പണ്ഡിതാധിവചനമേത”ന്തി, പണ്ഡിതവേവചനം, പണ്ഡിതനാമന്തി വാ അത്ഥോ. അയം പന പദത്ഥോ കേന നിബ്ബചന്നേനാതി വുത്തം “തത്രായ”ന്തിആദി. വിദന്തീതി ജാനന്തി. വേദേനാതി കരണഭൂതേന ഞാണേന. “ഈഹതീ”തി ഏതസ്സ പവത്തതീതിപി അത്ഥോ ടീകായം വുത്തോ. വേദേഹീതി ഇധ നദാദിഗണോതി ആഹ “വേദേഹിയാ”തി.

സോയേവ അഹോ തദഹോ, സത്തമീവചന്നേന പന “തദഹു”തി പദസിദ്ധി. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം ദിവസേ. ഉപസദ്ദേന വിസിട്ഠോ വസസദ്ദോ ഉപവസന്നേയേവ, ന വസനമത്തേ, ഉപവസനഞ്ച സമാദാനമേവാതി ദസ്സേതും “സീലേനാ”തിആദി വുത്തം. ഏതഥ ച സീലേനാതി സാസന്നേ അരിയുപോസഥം സന്ധായ വുത്തം. അനസന്നേനാതി അഭുജ്ജനമത്തസങ്ഖാതം ബാഹിരുപോസഥം. വാ-സദ്ദോ ചേതഥ അനിയമത്ഥോ, തേന ഏകച്ചം മനോദുച്ചരിതം, ദുസ്സീല്യാദിഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി. തഥാ ഹി ഗോപാലകുപോസഥോ അഭിജ്ജയാസഹഗതസ്സ ചിത്തസ്സ വസേന വുത്തോ, നിഗണ്ഠുപോസഥോ മോസവജ്ജാദിവസേന. യഥാഹ വിസാഖുപോസഥേ “സോ തേന അഭിജ്ജയാസഹഗതേന ചേതസാ ദിവസം അതിനാമേതീ”തി, (അഃ നിഃ ൩.൧൧) “ഇതി യസ്ഥിം സമയേ സച്ചേ സമാദപേതഞ്ച, മുസാവാദേ തസ്ഥിം സമയേ സമാദപേതീ”തി (അഃ നിഃ ൩.൧൧) ച ആദി.

ഏവം അധിപ്പേതത്ഥാനുരൂപം നിബ്ബചനം ദസ്സേതാ ഇദാനി അത്ഥുദ്ധാരവസേന നിബ്ബചനാനുരൂപം അധിപ്പേതത്ഥം ദസ്സേതും “അയം പനാ”തിആദിമാഹ. ഏത്ഥാതി ഉപോസഥസദ്ദേ. സമാനസദ്ദവചനീയാനം അന്നേകപ്പഭേദാനം അത്ഥാനമുദ്ധാരണം അത്ഥുദ്ധാരോ സമാനസദ്ദവചനീയേസു വാ അത്ഥേസു അധിപ്പേതസ്സേവ അത്ഥസ്സ ഉദ്ധാരണം അത്ഥുദ്ധാരോതിപി വട്ടതി. അന്നേകത്ഥദസ്സനണ്ഹി അധിപ്പേതത്ഥസ്സ ഉദ്ധാരണത്ഥമേവ. നനു ച “അത്ഥമത്തം പതി സദ്ദാ അഭിനിവിസന്തി”തിആദിനാ

അത്ഭുതമാകാൻ ചോദന, സോധനാ ച ഹേട്റാ വുത്തായേവ. അപിച വിസേസസദസ്സ അവാചകഭാവതോ പാതിമോക്ഖുദ്ദേസാദിവിസയോപി ഉപോസമസദ്ദോ സാമഞ്ഞരുപോ ഏവ, അഥ കസ്ഥാ പാതിമോക്ഖുദ്ദേസാദിവിസേസവിസയോ വുത്തോതി? സച്ചമേതം, അയം പനത്ഥോ താദിസം സദസാമഞ്ഞമനാദിയിത്ഥാ തത്ഥ തത്ഥ സമ്ഭവത്ഥദസ്സനവസേനേവ വുത്തോതി, ഏവം സബ്ബത്ഥ. സീലദിട്ഠിവസേന (സീലസുദ്ധിവസേന ദീം നിം ടീം ൧.൧൭൦) ഉപേതേഹി സമഗ്ഗേഹി വസീയതി ന ഉട്ഠീയതീതി ഉപോസമോ, പാതിമോക്ഖുദ്ദേസോ. സമാദാനവസേന, അധിട്ഠാനവസേന വാ ഉപേച്ച അരിയവാസാദിഅത്ഥായ വസീതബ്ബോ ആവസീതബ്ബോതി ഉപോസമോ, സീലം. അനസനാദിവസേന ഉപേച്ച വസീതബ്ബോ അനുവസീതബ്ബോതി ഉപോസമോ, വതസമാദാനസഞ്ചാരോ ഉപവാസോ. നവമഹത്ഥികുലപരിയാപണേ ഹത്ഥിനാഗേ കിഞ്ചി കിരിയമനപേക്ഖിത്ഥാ തംകുലസമ്ഭൂതതാമത്തം പതി രുജ്ജ്ഹിവസേനേവ ഉപോസമോതി സമഞ്ഞാ, തസ്ഥാ തത്ഥ നാമപഞ്ഞത്തി വേദിതബ്ബോ. അരയോ ഉപഗത്ഥാ ഉസേതി ദാഹേതീതി ഉപോസമോ, ഉസസദ്ദോ ദാഹേതീപി സദുവിദു വദന്തി. ദിവസേ പന ഉപോസമ സദുപവത്തി അട്ഠകമായം വുത്തായേവ. “സുദ്ധസ്സ വേ സദാഹഗ്ഗു”തിആദീസു സുദ്ധസ്സാതി സബ്ബസോ കിലേസമലാഭാവേന പരിസുദ്ധസ്സ. വേതി നിപാതമത്തം, ബൃത്തന്തി വാ അത്ഥോ. സദാതി നിചുകാലമ്പി. ഫഗ്ഗുതി ഫഗ്ഗുണീനക്ഖത്തമേവ യുത്തം ഭവതി, നിരുത്തിനയേന ചേതസ്സ സിദ്ധി. യസ്സ ഹി സുന്ദരികഭാരദാജസ്സ നാമ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഫഗ്ഗുണമാസേ ഉത്തരഫഗ്ഗുണീയുത്തദിവസേ തിത്ഥന്ഹാനം കരോന്തസ്സ സംവച്ഛരമ്പി കതപാപപവാഹനം ഹോതീതി ലദ്ധി. തതോ തം വിവേചേതും ഇദം മജ്ജിമാഗഗമാവരേ മൂലപണ്ണാസകേ വത്ഥസുത്തേ ഭഗവതാ വുത്തം. സുദ്ധസ്സുപോസമോ സദാതി യഥാവുത്തകിലേസമലസുദ്ധിയാ പരിസുദ്ധസ്സ ഉപോസമഞ്ചാനി, വതസമാദാനാനി ച അസമാദിയതോപി നിചുകാലം ഉപോസമവാസോ ഏവ ഭവതീതി അത്ഥോ. “ന ഭിക്ഖവേ”തിആദീസു “അഭിക്ഖുകോ ആവാസോ ന ഗന്തബ്ബോ”തി നീഹരിത്ഥാ സമ്ബന്ധോ. ഉപവസീതബ്ബദിവസോതി ഉപവസനകരണദിവസോ, അധികരണേ വാ തബ്ബസദ്ദോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവഞ്ചി അട്ഠകമായം വുത്തനിബ്ബചണേ സമേതി. അന്തോഗധാവധാരണേന, അഞ്ഞത്ഥാപോഹണേന ച നിവാറണം സന്ധായ “സേസദ്വയനിവാറണത്ഥ”ന്തി വുത്തം. “പന്നരസേ”തി പദമാരബ്ഭ ദിവസവസേന യഥാവുത്തനിബ്ബചനം കത്തി ദസ്സേന്തോ “തേനേവ വുത്ത”ന്തിആദിമാഹ. പഞ്ചദസന്നം തിമിന്നം പൂരണവസേന “പന്നരസോ”തി ഹി ദിവസോ വുത്തോ.

“താനി ഏത്ഥ സന്തീ”തി ഏത്തകേയേവ വുത്തേ നന്വേതാനി അഞ്ഞത്ഥാപി സന്തീതി ചോദനാ സിയാതി തം നിവാറേതും “തദാ കിരാ”തിആദി വുത്തം. അനേന ബഹുസോ, അതിസയതോ വാ ഏത്ഥ തദ്ധിതവിസയോ പയുത്തോതി ദസ്സേതി. ചാതുമാസീ, ചാതുമാസിനീതി ച പച്ചയവിസേസേന ഇത്ഥിലിങ്ഗേയേവ പരിയായവചനം. പരിയോസാനഭൂതാതി ച പൂരണഭാവമേവ സന്ധായ വദതി തായ സഹേവ ചതുമാസപരിപുണ്ണഭാവതോ. ഇധാതി പാളിയം. തീഹി ആകാരേഹി പൂരേതീതി പൂണ്ണാതി അത്ഥം ദസ്സേതി “മാസപുണ്ണതായാ”തിആദിനാ. തത്ഥ തദാ കത്തികമാസസ്സ പൂണ്ണതായ മാസപുണ്ണതാ. പൂരിമപുണ്ണമിതോ ഹി പട്ഠായ യാവ അപരാ പൂണ്ണമി, താവ ഏകോ മാസോതി തത്ഥ വോഹാരോ. വസ്സാനസ്സ ഉതുന്നോ പൂണ്ണതായ ഉതുപുണ്ണതാ. കത്തികമാസലക്ഖിതസ്സ സംവച്ഛരസ്സ പൂണ്ണതായ സംവച്ഛരപുണ്ണതാ. പൂരിമകത്തികമാസതോ പഭൂതി യാവ അപരകത്തികമാസോ, താവ ഏകോ കത്തികസംവച്ഛരോതി ഏവം സംവച്ഛരപുണ്ണതായാതി വുത്തം ഹോതി. ലോകികാനം മതേന പന മാസവസേന

സംവച്ഛരസമത്താ ലക്ഖിതാ. തഥാ ച ലക്ഖണം ഗരുസങ്കന്തിവസേന.
വുത്തസ്സഹി ജോതിസത്ഥേ -

“നക്ഖത്തേന സഹോദയ-മത്ഥം യാതി സുരമന്തി;
തസ്സ സങ്കം തത്ര വത്തഞ്ചം, വസ്സം മാസകമേനേവാ”തി.

മിനീയതി ദിവസോ ഏതേനാതി മാ. തസ്സ ഹി ഗതിയാ ദിവസോ മിനിതഞ്ചോ
“പാടിപദോ ദുതിയാ, തതിയാ”തിആദിനാ. ഏതമപുണ്ണോതി ഏതിസ്സാ രത്തിയാ
സഞ്ചകലാപാരിപൂരിയാ പുണ്ണോ. ചന്ദസ്സ ഹി സോളസമോ ഭാഗോ “കലാ”തി
വുച്ചതി, തദാ ച ചന്ദോ സഞ്ചാസന്ധി സോളസന്നം കലാനം വസേന പരിപുണ്ണോ
ഹുത്വാ ദിസ്സതി. ഏതമ ച “തദഹുപോസമേ പന്നരസേ”തി പദാനി ദിവസവസേന
വുത്താനി, “കോമുദിയാ”തിആദിനി തദേകദേശരത്തിവസേന.

കസ്ഥാ പന രാജാ അമച്ചപരിവുതോ നിസിന്നോ, ന ഏകകോവാതി
ചോദനായ സോധനാലേസം ദസ്സേതും പാളിപദമമേവ അവത്വാ
“ഏവരുപായാ”തിആദിനിപി വദന്തി. ഏതേഹി ചായം സോധനാലേസോ ദസ്സീതോ
“ഏവം രുചിയമാനായ രത്തിയാ തദാ പവത്തത്താ തഥാ പരിവുതോ
നിസിന്നോ”തി. യോവിയമാനദിസാഭാഗായാതി ഏതമാപി വിയസദ്ദോ യോജേതഞ്ചോ.
രജതവിമാനനിച്ഛരിതേഹീതി രജതവിമാനതോ നിക്ഖത്തേഹി, രജതവിമാനപ്പഭായ
വാ വിപ്ഫുരിതേഹി. “വിസരോ”തി ഇദം മുത്താവളിആദിനന്ധി വിസേസനപദം.
അബ്ഭം ധൂമോ രജോ രാഹുതി ഇമേ ചത്താരോ ഉപക്കിലേസാ പാളിനയേന
(അ° നി° ൪.൫; പാചി° ൪൪൭). രാജാമച്ചേഹീതി രാജകുലസമുദാഗതേഹി
അമച്ചേഹി. അഥ വാ അനുയുത്തകരാജൂഹി ചേവ അമച്ചേഹി ചാതി അത്ഥോ.
കഞ്ചനാസനേതി സീഹാസനേ. “രഞ്ഞം തു ഹേമമാസന്നം, സീഹാസനമഥോ
വാളബ്ബിജനിത്ഥീ ച ചാമര”തി ഹി വുത്തം. കസ്ഥാ നിസിന്നോതി നിസിദനമത്തേ
ചോദനാ. ഏത ന്തി കന്ദനം, പണ്ഡോധനം വാ. ഇതീതി ഇമിനാ ഹേതുനാ.
നക്ഖത്ത ന്തി കത്തികാനക്ഖത്തചരണം. സമ്മാ ഘോസിതഞ്ചം ഏതരഹി
നക്ഖത്തന്തി സങ്ഘുട്ഠം. പഞ്ചവണ്ണകുസുമേഹി ലാജേന, പുണ്ണഘടേഹി ച
പടിമണ്ഡിതം ഘരേസു ദ്വാരം യസ്സ തദേതം നഗരം പഞ്ച...പേ... ദ്വാരം. ധജോ
വടോ. പടാകോ പട്ടോതി സീഹളിയാ വദന്തി. തദാ കിര പദീപുജ്ജലനസീസേന
കതനക്ഖത്തം. തഥാ ഹി ഉമ്മാദന്തിജാതകാദീസുപി (ജാ° ൨.൧൮.൫൭)
കത്തികമാസേ ഏവമേവ വുത്തം. തേനാഹ
“സമുജ്ജലിതദീപമാലാലങ്കരസഞ്ചദിസാഭാഗ”തി. വീഥി നാമ രഥികാ മഹാമഗ്ഗോ.
രച്ഛാ നാമ അനിബ്ബിദ്ധാ ഖുദുകമഗ്ഗോ. തത്ഥ തത്ഥ നിസിന്നവസേന സമാനഭാഗേന
പാടിയേക്കം നക്ഖത്തകീളം അനുഭവമാനേന സമഭികിണ്ണന്തി വുത്തം ഹോതി.
മഹാഅട്ഠകമായം ഏവം വത്വാപി തത്ഥേവ ഇതി സന്നിട്ഠാനം കത്തി അത്ഥോ.

ഉദാനം ഉദാഹാരോതി അത്ഥതോ ഏകം. മാനന്തി മാനപത്തം കത്തുഭൂതം.
ഛരസ്സനവസേന അവസേകോ. സോതവസേന ഓഘോ. പീതിവചനന്തി
പീതിസമുട്ഠാനവചനം കമ്മഭൂതം. ഹദയന്തി ചിത്തം കത്തുഭൂതം. ഗഹേതുന്തി
ബഹി അനിച്ഛരണവസേന ഗണ്ഹിതും, ഹദയത്തോയേവ റപേതും ന സക്കോതീതി
അധിപ്പായോ. തേന വുത്തം “അധികം ഹുത്വാ”തിആദി. ഇദം വുത്തം ഹോതി -
യം വചനം പടിഗ്ഗാഹക നിരപേക്ഖം കേവലം ഉളാരായ പീതിയാ വസേന
സരസതോ സഹസാവ മുഖതോ നിച്ഛരതി, തദേവിധ “ഉദാന”തി അധിപ്പേതന്തി.

ദോസേഹി ഇതാ ഗതാ അപഗതാതി ദോസിനാ ത-കാരസ്സ ന-കാരം കത്വാ യഥാ
“കിലേസേ ജിതോ വിജിതാവീതി ജിനോ”തി ആഹ “ദോസാപഗതാ”തി. യദിപി
സുത്തേ വുത്തം “ചത്താരോമേ ഭിക്ഖവേ ചന്ദിമസുരിയാനം ഉപക്കിലേസാ,

യേഹി ഉപക്കിലേസേഹി ഉപക്കിലിട്ഠാ ചന്ദിമസൂരിയാ ന തപന്തി ന ഭാസന്തി ന വിരോചന്തി. കതമേ ചത്താരോ? അബ്ഭാ ഭിക്ഖവേ...പേ... മഹികാ. ധൂമോ രജോ. രാഹു ഭിക്ഖവേ ചന്ദിമസൂരിയാനം ഉപക്കിലേസോ”തി, (ചൂളവം ൪൪൨) തമാപി തതിയുപക്കിലേസസ്സ പഭേദദസ്സന വസേന അട്ഠകമാനയേന ദസ്സേതും “പഞ്ചഹി ഉപക്കിലേസേഹി”തി വുത്തം. അയമത്ഥോ ച രമണീയാദിസദുയോഗതോ ഞായതീതി ആഹ “തസ്മാ”തിആദി. അനീയ-സദ്ദോപി ബഹുലാ കത്വത്ഥാഭിധായകോ യഥാ “നിയ്യാനികാ ധമ്മാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ന്നു) ദസ്സേതി “രമയതീ”തി ഇമിനാ. ജുണ്ഹാവസേന രത്തിയാ സുരുപത്തമാഹ “വുത്തദോസവിമുത്തായാ”തിആദിനാ. അബ്ഭാദയോ ചേത്ഥ വുത്തദോസാ. അയഞ്ച ഹേതു “ദസ്സീതും യുത്താ”തി ഏത്ഥാപി സമ്ബജ്ജയിതബ്ബോ. തേന കാരണേന, ഉതുസമ്പത്തിയാ ച പാസാദികതാ ദട്ഠബ്ബാ. ഇാദിസായ രത്തിയാ യുത്തോ ദിവസോ മാസോ ഉതു സംവച്ഛരോതി ഏവം ദിവസമാസാദീനം ലക്ഖണാ സല്ലക്ഖണുപായാ ഭവിതും യുത്താ, തസ്മാ ലക്ഖിതബ്ബാതി ലക്ഖണീയാ, സാ ഏവ ലക്ഖഞ്ഞാ യ-വതോ ണ-കാരസ്സ ഞ-കാരാദേസവസേന യഥാ “പോക്ഖരഞ്ഞോ സുമാപിതാ”തി ആഹ “ദിവസമാസാദീന”തിആദി.

“യം നോ പയിരുപാസതോ ചിത്തം പസീദേയ്യാ”തി വചനതോ സമണം വാ ബ്രാഹ്മണം വാതി ഏത്ഥ പരമത്ഥസമണോ, പരമത്ഥബ്രാഹ്മണോ ച അധിപ്പേതോ, ന പന പബ്ബജ്ജാമത്തസമണോ, ന ച ജാതിമത്തബ്രാഹ്മണോതി വുത്തം “സമിതപാപതായാ”തിആദി. ബഹതി പാപേ ബഹി കരോതീതി ബ്രാഹ്മണോ നിരുത്തിനയേന. ബഹുവചനേ വത്തബ്ബേ ഏകവചനം, ഏകവചനേ വാ വത്തബ്ബേ ബഹുവചനം വചനബ്ധത്തയോ വചനവിപല്ലാസോതി അത്ഥോ. ഇധ പന “പയിരുപാസത”തി വത്തബ്ബേ “പയിരുപാസതോ”തി വുത്തത്താ ബഹുവചനേ വത്തബ്ബേ ഏകവചനവസേന വചനബ്ധത്തയോ ദസ്സീതോ. അത്തനി, ഗരുട്ഠാനിയേ ച ഹി ഏകസ്ഥിവി ബഹുവചനപ്പയോഗോ നിരുള്ഹോ. പയിരുപാസതോതി ച വണ്ണവിപരിയായനിദേസോ ഏസ യഥാ “പയിരുദാഹാസീ”തി. അയഞ്ച ബഹുലം ദിട്ഠപയോഗോ, യദിദം പരിസദ്ദേ യ-കാരപരേ വണ്ണവിപരിയായോ. തമാ ഹി അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി “പരിയാദീനം രയാദിവണ്ണസ്സ യരാദീഹി വിപരിയായോ”തി. യന്തി സമണം വാ ബ്രാഹ്മണം വാ. ഇമിനാ സബ്ബേനപി വചനേനാതി “രമണീയാ വതാ”തിആദിവചനേന. ഓഭാസനിമിത്തകമ്മന്തി ഓഭാസഭൂതം നിമിത്തകമ്മം , പരിബൃത്തം നിമിത്തകരണന്തി അത്ഥോ. മഹാപരാധതായാതി മഹാദോസതായ.

“തേന ഹീ”തിആദി തദത്ഥവിവരണം. ദേവദത്തോ ചാതി ഏത്ഥ ച-സദ്ദോ സമുച്ചയവസേന അത്ഥുപനയനേ, തേന യഥാ രാജാ അജാതസത്തു അത്തനോ പിതു അരിയസാവകസ്സ സത്ഥു ഉപട്ഠാകസ്സ ഘാതനേന മഹാപരായോ, ഏവം ഭഗവതോ മഹാനത്ഥകരസ്സ ദേവദത്തസ്സ അപസ്സയഭാവേനാപിതി ഇമമത്ഥം ഉപനേതി. തസ്സ പിട്ഠിചരായാതി വോഹാരമത്തം, തസ്സ ജീവകസ്സ പിട്ഠിഅപസ്സയേന, തം പമുഖം കത്വാ അപസ്സായാതി വുത്തം ഹോതി. വിക്ഖേപപച്ഛേദനത്ഥന്തി വക്ഖമാനായ അത്തനോ കമായ ഉപ്പജ്ജനകവിക്ഖേപസ്സ പച്ഛിദനത്ഥം, അനുപ്പജ്ജനത്ഥന്തി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “തസ്സം ഹീ”തിആദി. അസിക്ഖിതാനന്തി കായവചിസംയമനേ വിഗതസിക്ഖാനം. കുലുപകേതി കുലമുപഗതേ സത്ഥാരേ. ഗഹിതാസാരതായാതി ഗഹേതബ്ബഗുണസാരവിഗതതായ. നിബ്ബിക്ഖേപന്തി അഞ്ഞേസമപനയനവിരഹിതം.

ഭദന്തി അവസ്സയസമ്പന്നതായ സുന്ദരം.

൧൫൧. അയഞ്ചത്തോളം ഇരട്ടിപ്പായ പാളിയായ അധിഗതോ, ഇരട്ടിപ്പായ വാ അന്തോഗം കത്യാ പാളിയമേവം വൃത്തത്തി ദസ്സേതി “തേനാഹാ”തിആദിനാ. അസത്യാപി സമാനോ സത്യാ പടിഞ്ഞാതോ യേനാതി സത്യാപടിഞ്ഞാതോ, തസ്സ അബുദ്ധസ്സാപി സമാനസ്സ ബുദ്ധപടിഞ്ഞാതസ്സ “അഹമേകോ ലോകേ അത്ഥമമാനുസാസകോ”തി ആചരിയപടിഞ്ഞാതഭാവം വാ സന്ധായ ഏവം വൃത്തം. “സോ കിരാ”തിആദിനാ അനുസ്സുതിമത്തം പതി പോരാണട്കമാനയോവ കിരസദ്ദേന വൃത്തോ. ഏസ നയോ പരതോ മക്ഖലിപദനിബ്ബചനേപി . ഏകുനദാസസതം പൂരയമാനോതി ഏകേനുകുനദാസസതം അത്തനാ സദ്ധിം അനുകുനദാസസതം കത്യാ പൂരയമാനോ. ഏവം ജായമാനോ ചേസ മങ്ഗലദാസോ ജാതോ. ജാതരൂപേനേവാതി മാതുകുച്ഛിതോ വിജാതവേസേനേവ, യഥാ വാ സത്താ അനിവത്ഥാ അപാരുതാ ജായന്തി, തഥാ ജാതരൂപേനേവ. ഉപസങ്കമന്തിതി ഉപഗതാ ഭജന്താ ഹോന്തി. തദേവ പബ്ബജം അഗ്ഗഹേസീതി തദേവ നഗ്ഗരൂപം “അയമേവ പബ്ബജാ നാമ സിയാ”തി പബ്ബജം കത്യാ അഗ്ഗഹേസി. പബ്ബജിംസുതി തം പബ്ബജിതമനുപബ്ബജിംസു.

“പബ്ബജിതസമുഹസങ്ഖാതോ”തി ഏതേന പബ്ബജിതസമുഹതാമത്തേന സങ്ഖോ, ന നിയ്യാനികദിട്ഠിവിസുദ്ധസീലസാമത്തേവസേന സംഹതത്താതി ദസ്സേതി. അസ്സ അത്ഥീതി അസ്സ സത്യാപടിഞ്ഞാതസ്സ പരിവാരഭാവേന അത്ഥി. “സങ്ഖീ ഗണീ”തി ചേദം പരിയായവചനം, സങ്കേതമത്തതോ നാനന്തി ആഹ “സ്വേവാ”തിആദി. സ്വേവാതി ച പബ്ബജിതസമുഹസങ്ഖാതോ ഏവ. കേചി പന “പബ്ബജിതസമുഹവസേന സങ്ഖീ, ഗഹട്ഠസമുഹവസേന ഗണീ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം ഗണേ ഏവ ലോകേ സങ്ഖ-സദസ്സ നിരുജ്ജഹത്താ. അചേലകവതചരിയാദി അത്തനാ പരികപ്പിതമത്തം ആചാരോ. പഞ്ഞാതോ പാകടോ സങ്ഖീആദിഭാവേന. അപ്പിച്ഛോ സന്തുട്ഠോതി അത്ഥതോ ഏകം. തത്ഥ ലബ്ഭമാനാപ്പിച്ഛതം ദസ്സേതും “അപ്പിച്ഛതായ വത്ഥമ്പി ന നിവാസേതീ”തി വൃത്തം. ന ഹി തസ്ഥിം സാസനികേ വിയ സന്തഗുണനിഗ്ഗുഹണലക്ഖണാ അപ്പിച്ഛതാ ലബ്ഭതി. യസോതി കിത്തിസദ്ദോ. തരന്തി ഏതേന സംസാരോഘന്തി ഏവം സമ്മതതായ ലദ്ധി തിത്ഥം നാമ “സാധു”തി സമ്മതോ, ന ച സാധുഹി സമ്മതോതി അത്ഥമാഹ “അയ”തിആദിനാ. ന ഹി തസ്സ സാധുഹി സമ്മതതാ ലബ്ഭതി. സുന്ദരോ സപ്പുരിസോതി ദിധാ അത്ഥോ. അസ്സുതവതോതി അസ്സുതാരിയധമ്മസ്സ, കത്തുത്ഥേ ചേതം സാമിവചനം. “ഇമാനി മേ വതസമാദാനാനി ഏത്തകം കാലം സുചിണ്ണാനീ”തി ബഹു രത്തിയോ ജാനാതി. താ പനസ്സ രത്തിയോ ചിരകാലഭൂതാതി കത്യാ “ചിരം പബ്ബജിതസ്സാ”തിആദി വൃത്തം, അന്തത്ഥഅത്തപദത്ഥസമാസോ ചേസ യഥാ “മാസജാതോ”തി. അഥ തസ്സ പദവയസ്സ കോ വിസേസോതി ചേ? ചിരപബ്ബജിതഗുഹണേനസ്സ ബുദ്ധിസീലതാ, രത്തത്തുഗുഹണേന തത്ഥ സമ്പജാനതാ ദസ്സിതാ, അയമേതസ്സ വിസേസോതി. കിം പന അത്ഥം സന്ധായ സോ അമച്ഛോ ആഹാതി വൃത്തം “അചിരപബ്ബജിതസ്സാ”തിആദി. ഓകപ്പനീയാതി സദുഹനീയാ. അദ്ധാനന്തി ദീഘകാലം. കിത്തകോ പന സോതി ആഹ “ഭേതയോ രാജപരിവട്ടേ”തി, ദിന്നം, തിണ്ണം വാ രാജുനം രജ്ജാനുസാസനപടിപാടിയോതി അത്ഥോ. “അദ്ധഗതോ”തി വത്യാപി പുന കതം വയഗുഹണം ഓസാനവയാപേക്ഖം പദവയസ്സ അത്ഥവിസേസസമ്ഭവതോതി ദസ്സേതി “പച്ഛിമവയ”തി ഇമിനാ. ഉഭയന്തി “അദ്ധഗതോ, വയോഅനുപത്തോ”തി പദവയം.

കാജരോ നാമ ഏകോ രുക്ഖവിസേസോ, യോ “പണ്ണകരുക്ഖോ”തിപി വുച്ചതി. ദിസ്വാ വിയ അനത്തമനോതി സമ്ബന്ധോ. പുണ്യേ പിതരാ സദ്ധിം സത്യാ സന്തികം ഗത്യാ ദേസനായ സുതപുണ്യതം സന്ധായാഹ “ത്യാനാ...പേ... കാമോ”തി.

തിലക്ഖണ്ഡഭാഗത്തി തീഹി ലക്ഖണ്ഡേഹി അഭിഷിതം. ദസ്സനേനാതി നിദസ്സനമത്തം. സോ ഹി ദിസാ തേന സദ്ധിം അല്ലാപസല്ലാപം കത്വാ , തതോ അകിരിയവാദം സുത്വാ ച അനത്തമനോ അഹോസി. ഗുണകമായാതി അഭൂതഗുണകമായ. തേനാഹ “സുട്ഠുതരം അനത്തമനോ”തി. യദി അനത്തമനോ, കസ്മാ തുണ്ഹീ അഹോസീതി ചോദനം വിസോധേതി “അനത്തമനോ സമാനോപീ”തിആദിനാ.

൧൫൨. ഗോസാലായാതി ഏവംനാമകേ ഗാമേതി വുത്തം. വസ്സാനകാലേ ഗുണം പതിട്ഠിതസാലായാതി പന അത്ഥേ തബ്ബസേന തസ്സ നാമം സാതിസയമുപപന്നം ഹോതി ബഹുലമനഞ്ഞസാധാരണത്താ, തമാപി സോ പോരാണേഹി അനനുസ്സുതോതി ഏകച്ചവാദോ നാമ കതോ. “മാ വലീതി സാമികോ ആഹാ”തി ഇമിനാ തമാവചനമുപാദായ തസ്സ ആഖ്യാതപദേന സമഞ്ഞാതി ദസ്സേതി. സഞ്ഞായ ഹി വത്തുമിച്ഛായ ആഖ്യാതപദവി നാമികം ഭവതി യഥാ “അഞ്ഞാസികോണ്ഡഞ്ഞോ”തി (മഹാവം ൧൭). സേസന്തി “സോ പണ്ണേന വാ”തിആദിവചനം.

൧൫൩. ദാസാദീസു സിരിവഡ്ഢകാദിനാമമിവ അജിതോതി തസ്സ നാമമത്തം. കേസേഹി വായിതോ കമ്ബലോ യസ്സാതിപി യുജ്ജതി. പടികിട്ഠതരന്തി നിഹീനതരം. “യഥാഹാ”തിആദിനാ അങ്ഗുത്തരാഗമേ തികനിപാതേ മക്ഖലിസുത്ത (അം നിം ൩.൧൩൮) മാഹരി. തന്താവുതാനീതി തന്തേ വീതാനി. “സീതേ സീതോ”തിആദിനാ ഛഹാകാരേഹി തസ്സ പടികിട്ഠതരം ദസ്സേതി.

൧൫൪. പകുജ്ജ്വതി സമ്മാദിട്ഠികേസു ബ്യാപജ്ജതീതി പകുധോ. വച്ചം കത്വാപീതി ഏതഥ പി-സദേന ഭോജനം ഭുങ്ങ്ജിത്വാപി കേനചി അസുചിനാ മക്ഖിത്വാപീതി ഇമമത്ഥം സമ്പിണ്ഡേതി. വാലികാമൂപം കത്വാതി വതസമാദാനസീസേന വാലികാസഞ്ചയം കത്വാ, തമാരൂപേ അനുപഗമനീയട്ഠാനേ പുന വതം സമാദായ ഗച്ഛതീതി വുത്തം ഹോതി.

൧൫൫. “ഗണ്ഠനകിലേസോ”തി ഏതസ്സ “പലിബുന്ധനകിലേസോ”തി അത്ഥവചനം, സംസാരേ പരിബുന്ധനകിച്ചോ വേത്തവത്സുപുത്തദാരാദിവിസയോ രാഗാദികിലേസോതി അത്ഥോ. “ഏവംവാദിതായാ”തി ഇമിനാ ലദ്ധിവസേനസ്സ നാമം, ന പനത്ഥതോതി ദസ്സേതി. യാവ ഹി സോ മഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാടിതോ, താവ അത്ഥിയേവ. അയം പന വചനത്ഥോ - “നത്ഥി മയ്ഹം ഗണ്ഠോ”തി ഗണ്ഠാതീതി നിഗണ്ഠോതി. നാടസ്സാതി ഏവംനാമകസ്സ.

കോമാരഭൂജീവകകമാവണ്ണനാ

൧൫൬. സബ്ബമാ തുണ്ഹീഭൂതഭാവം സന്ധായ “ഏസ നാഗ...പേ... വിയാ”തി വുത്തം. സുപണ്ണോതി ഗരുളോ, ഗരുഡോ വാ സക്കടമതേന. “ഡ-ഊന’മവിസേസോ”തി ഹി തത്ഥ വദന്തി. യഥാധിപ്പായം ന വത്തതീതി കത്വാ “അനത്ഥോ വത മേ”തി വുത്തം. ഉപസന്തസ്സാതി സബ്ബമാ സഞ്ഞമേന ഉപസമം ഗതസ്സ. ജീവകസ്സ തുണ്ഹീഭാവോ മമ അധിപ്പായസ്സ മദനസദിസോ, തസ്മാ തദേവ തുണ്ഹീഭാവം പുച്ഛിത്വാ കമാപന്നേന മമ അധിപ്പായോ സമ്പാദേതബ്ബോതി അയമേത്ഥ രഞ്ഞോ അധിപ്പായോതി ദസ്സേന്തോ “ഹത്ഥിമ്ഹി വോ പനാ”തിആദിമാഹ. കിന്തി കാരണപുച്ഛായം നിപാതോതി ദസ്സേതി “കേന കാരണേനാ”തി ഇമിനാ, യേന തുവം തുണ്ഹീ, കിം തം കാരണന്തി വാ അത്ഥം ദസ്സേതി. തത്ഥ യഥാസമ്ഭവം കാരണം ഉദ്ധരിത്വാ അധിപ്പായം ദസ്സേതും “ഇമേസ”തിആദി വുത്തം. യഥാ ഏതേസന്തി ഏതേസം കുലുപകോ അത്ഥി യഥാ,

ഇമേസം നു വോ തിണ്ണം കാരണാനം അത്തതരേന കാരണേന തുണ്ഹീ ഭവസീതി പുച്ഛതീതി അധിപ്പായോ.

കുമാപേതീതി കുമാപേതുകാമോ ഹോതി. പഞ്ചപതിട്ഠിതേനാതി ഏതമ പഞ്ചഹി അങ്ഗേഹി അഭിമുഖം റിതേനാതി അത്ഥോ, പാദജാണു കപ്പര ഹതമ സീസസങ്ഖാതാനി പഞ്ച അങ്ഗാനി സമം കത്വാ ഓനാമേത്വാ അഭിമുഖം റിതേന പഠമം വന്ദിത്വാതി വുത്തം ഹോതി. യന്വി വദന്തി “നവകതരേനുപാലി ഭിക്ഖുനാ വുഡ്ഡതരസ്സ ഭിക്ഖുനോ പാദേ വന്ദന്തേന ഇമേ പഞ്ച ധമ്മേ അജ്ജയത്തം ഉപട്ഠാപേത്വാ പാദാ വന്ദിതബ്ബാ’തിആദികം (പരിം ഭന്തുന്) വിനയപാളിമാഹരിത്വാ ഏകംസകരണഅഞ്ജലിപഗ്ഗഹണപാദസമ്ബാഹനപേമഗാരവുപട്ഠാപനവസേന പഞ്ചപതിട്ഠിതവന്ദനാ”തി, തമേത്ഥാനധിപ്പേതം ദൂരതോ വന്ദനേ യമാവുത്തപഞ്ചങ്ഗസ്സ അപരിപുണ്ണത്താ. വന്ദനാ ചേതമ പണമനാ അഞ്ജലിപഗ്ഗഹണകരപുടസമാധോഗോ. “പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്വാ”തി ച കായപണാമോ വുത്തോ, “മമ സത്ത്വുനോ”തിആദിനാ പന വചിപണാമോ, തദുഭയപുരേചരാനുചരവസേന മനോപണാമോതി. കാമം സബ്ബാപി തമാഗതസ്സ പടിപത്തി അനഞ്ഞസാധാരണാ അച്ഛരിയബ്ഭുതരുപാവ, തമാപി ഗബ്ഭോക്കന്തി അഭിജാതി അഭിനിക്ഖമന അഭിസമ്ബോധി ധമ്മചക്ഷുവത്തന (സം നിം ൫.൧൦൧൧; പടിം മം ൩.൩൦) യമകപാടിഹാരിയദേവോരോഹനാനി സദേവകേ ലോകേ അതിവിയ സുപാകടാനി, ന സക്കാ കേനചി പടിബാഹിതുന്തി താനിയേവേതമ ഉദ്ധടാനി.

ഇത്ഥം ഇമം പകാരം ഭൂതോ പത്തോതി ഇത്ഥമ്ഭൂതോ, തസ്സ ആഖ്യാനം ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനം, സോയേവത്ഥോ ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനത്ഥോ. അഥ വാ ഇത്ഥം ഏവംപകാരോ ഭൂതോ ജാതോതി ഇത്ഥമ്ഭൂതോ, താദിസോതി ആഖ്യാനം ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനം, തദേവത്ഥോ ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനത്ഥോ, തസ്ഥിം ഉപയോഗവചനന്തി അത്ഥോ. അബ്ഭുഗുതോതി ഏതമ ഹി അഭിസദ്ദോ പധാനവസേന ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനത്ഥജോതകോ കമ്മപ്പവചനീയോ അഭിഭവിത്വാ ഉഗ്ഗമനകിരിയാപകാരസ്സ ദീപനതോ, തേന പയോഗതോ “തം വോ പന ഭഗവന്ത”ന്തി ഇദം ഉപയോഗവചനം സാമിഅത്ഥേ സമാനന്വി അപ്പധാനവസേന ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനത്ഥദീപനതോ “ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനത്ഥേ”തി വുത്തം. തേനേവാഹ “തസ്സ വോ പന ഭഗവന്തോതി അത്ഥോ”തി. നനു ച “സാധു ദേവദത്തോ മാതരമഭീ”തി ഏതമ വിയ “തം വോ പന ഭഗവന്ത”ന്തി ഏതമ അഭിസദ്ദോ അപ്പയുത്തോ, കഥമേതമ തപയോഗതോ ഉപയോഗവചനം സിയാതി? അത്ഥതോ പയുത്തത്താ. അത്ഥസദ്ദപയോഗേസു ഹി അത്ഥപയോഗോയേവ പധാനോതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യഥാ “സാധു ദേവദത്തോ മാതരമഭീ”തി ഏതമ അഭിസദ്ദപയോഗതോ ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനേ ഉപയോഗവചനം കതം, ഏവമിധാപി “തം വോ പന ഭഗവന്തം അഭി ഏവം കല്യാണോ കിത്തിസദ്ദോ ഉഗ്ഗതോ”തി അഭിസദ്ദപയോഗതോ ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനേ ഉപയോഗവചനം കതന്തി. യഥാ ഹി “സാധു ദേവദത്തോ മാതരമഭീ”തി ഏതമ “ദേവദത്തോ മാതരമഭി മാതുവിസയേ, മാതുയാ വാ സാധു”തി ഏവം അധികരണത്ഥേ, സാമിഅത്ഥേ വാ ഭുമ്മവചനസ്സ, സാമിവചനസ്സ വാ പസങ്ഗേ ഇത്ഥമ്ഭൂതാഖ്യാനജോതകേന കമ്മപ്പവചനീയേന അഭിസദ്ദേന പയോഗതോ ഉപയോഗവചനം കതം, ഏവമിധാപി സാമിഅത്ഥേ സാമിവചനപ്പസങ്ഗേ യഥാ ച തത്ഥ “ദേവദത്തോ മാതുവിസയേ, മാതു സമ്ബന്ധീ വാ സാധുത്തപ്പകാരപ്പത്തോ”തി അയമത്ഥോ വിത്തായതി, ഏവമിധാപി “ഭഗവന്തോ സമ്ബന്ധീ കിത്തിസദ്ദോ അബ്ഭുഗുതോ അഭിഭവിത്വാ ഉഗ്ഗമനപ്പകാരപ്പത്തോ”തി അയമത്ഥോ വിത്തായതി. തത്ഥ ഹി ദേവദത്തഗുഹണം

വിയ ഇയ കിത്തിസദൃഗ്ഗഹണം, “മാതര”ന്തി വചനം വിയ “ഭഗവന്ത”ന്തി വചനം, സായുസദോ വിയ ഉഗ്ഗതസദോ വേദിതഞ്ചോ.

കല്യാണോതി ഭദ്രകോ. കല്യാണഭാവോ ചസ്സ കല്യാണഗുണവിസയതായാതി ആഹ “കല്യാണഗുണസമന്നാഗതോ”തി, കല്യാണേഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗതോ തബ്ബിസയതായ യുത്തോതി അത്ഥോ. തം വിസയതാ ഹേത്ഥ സമന്നാഗമോ, കല്യാണഗുണവിസയതായ തന്നിസ്സിതോതി അധിപ്പായോ. സേട്ഠോതി പരിയായവചനേപി ഏസേവ നയോ. സേട്ഠഗുണവിസയതാ ഏവ ഹി കിത്തിസദൃസ്സ സേട്ഠതാ “ഭഗവാതി വചനം സേട്ഠം, ഭഗവാതി വചനമുത്തമ”ന്തിആദീസു (വിസുദ്ധിം ൧.൧൪൨; പാരാ° അട്ഠ° ൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; ഉദാ° അട്ഠ° ൧; ഇതിവു° അട്ഠ° നിദാനവണ്ണനാ; മഹാനി° അട്ഠ° ൪൯) വിയ. “അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തിആദിനാ ഗുണാനം സംകിത്തനതോ, സദുനീയതോ ച വണ്ണോയേവ കിത്തിസദോ നാമാതി ആഹ “കിത്തിയേവാ”തി. വണ്ണോ ഏവ ഹി കിത്തേതബ്ബതോ കിത്തി, സദുനീയതോ സദോതി ച വുച്ചതി. കിത്തിപരിയായോ ഹി സദുസദോ യഥാ “ഉളാരസദാ ഇസയോ, ഗുണവന്തോ തപസ്സിനോ”തി. കിത്തിവസേന പവത്തോ സദോ കിത്തിസദോതി ഭിന്നാധികരണതം ദസ്സേതി “മുതിഘോസോ”തി ഇമിനാ. കിത്തിസദോ ഹേത്ഥ മുതിപരിയായോ കിത്തനമഭിത്ഥവനം കിത്തിതി. മുതിവസേന പവത്തോ ഘോസോ മുതിഘോസോ, അഭിത്ഥവുദാഹാരോതി അത്ഥോ. അഭിസദോ അഭിഭവനേ, അഭിഭവനഞ്ചേത്ഥ അജ്ജേയാത്ഥരണമേവാതി വുത്തം “അജ്ജേയാത്ഥരിത്ഥാ”തി, അനഞ്ഞസാധാരണേ ഗുണേ ആരബ്ഭ പവത്തത്താ അഭിബ്ബാപേത്ഥാതി അത്ഥോ. കിത്തി-സദോ അബ്ഭുഗ്ഗതോതി ചോദനായ “ഇതിപി സോ ഭഗവാ”തിആദിമാഹാതി അനുസന്ധിം ദസ്സേതും “കിന്തി”തി വുത്തം.

പദാനം സമ്ബജ്ജന്തനം പദസമ്ബന്ധോ. സോ ഭഗവാതി യോ സോ സമതിംസ പാരമിയോ പൂരേത്ഥാ സബ്ബകിലേസേ ഭഞ്ജിത്ഥാ അനുത്തരം സമ്മാസമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോ ദേവാനമതിദേവോ സക്കാമതിസക്കോ ബ്രഹ്മാനമതിബ്രഹ്മാ ലോകനാമോ ഭാഗ്യവന്തതാദീഹി കാരണേഹി സദേവകേ ലോകേ “ഭഗവാ”തി പത്ഥക്കിത്തിസദോ, സോ ഭഗവാ. യം തം-സദാ ഹി നിച്ചസമ്ബന്ധാ. “ഭഗവാ”തി ച ഇദമാദിപദം സത്ഥു നാമകിത്തനം. തേനാഹ ആയസ്ഥാ ധമ്മസേനാപതി “ഭഗവാതി നേതം നാമം മാതരാ കതം, ന പിതരാ കത”ന്തിആദി (മഹാനി° ൬; ചുളനി° ൨). പരതോ പന “ഭഗവാ”തി പദം ഗുണകിത്തനം. യഥാ കമ്മട്ഠാനികേന “അരഹ”ന്തിആദീസു നവസു ഠാനേസു പച്ചേകം ഇതിപിസദം യോജേത്ഥാ ബുദ്ധഗുണാ അനുസ്സരീയന്തി, ഏവമിധ ബുദ്ധഗുണസംകിത്തകേനാപിതി ദസ്സേന്തോ “ഇതിപി അരഹം...പേ... ഇതിപി ഭഗവാ”തി ആഹ. ഏവഞ്ഹി സതി “അരഹ”ന്തിആദീഹി നവഹി പദേഹി യേ സദേവകേ ലോകേ അതിവിയ പാക്കടാ പത്താതാ ബുദ്ധഗുണാ, തേ നാനപ്പകാരതോ വിഭാവിതാ ഹോന്തി “ഇതിപി”തി പദദ്വയേന തേസം നാനപ്പകാരതാദീപനതോ. “ഇതിപേതം ഭൂതം, ഇതിപേതം തച്ഛ”ന്തിആദീസു (ദീ° നി° ൧.൬) വിയ ഹി ഇതി-സദോ ഇയ ആസന്നപച്ചക്ഖകരണത്ഥോ, പി-സദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ, തേന ച നേസം നാനപ്പകാരഭാവോ ദീപിതോ, താനി ച ഗുണസല്ലക്ഖണകാരണാനി സദ്ധാസമ്പന്നാനം വിഞ്ഞുജാതികാനം പച്ചക്ഖാനി ഹോന്തി, തസ്ഥാ താനി സംകിത്തേന്തേന വിഞ്ഞുനാ ചിത്തസ്സ സമ്മുഖീഭൂതാനേവ കത്ഥാ സംകിത്തേതബ്ബാനിതി ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ ച ഇമിനാ ച കാരണേനാതി വുത്തം ഹോതി”തി ആഹ. ഏവഞ്ഹി നിരൂപേത്ഥാ കിത്തേന്തേ യസ്സ സംകിത്തേതി, തസ്സ ഭഗവതി അതിവിയ പസാദോ ഹോതി.

ആരകത്താതി കിലേസേഹി സുവിഭൂരത്താ. അരീനന്തി കിലേസാരീനം. അരാനന്തി സംസാരചക്കസ്സ അരാനം. ഹതത്താതി വിദ്ധംസിതത്താ. പച്ചയാദീനന്തി ചീവരാദിപച്ചയാനഞ്ചേവ പൂജാ വിസേസാനഞ്ച. രഹാഭാവതി ചക്ഖുരഹാദീനമഭാവതോ. രഹോപാപകരണാഭാവോ ഹി പദമനതിക്കമ്മ രഹാഭാവോതി വുത്തം. ഏവമ്പി ഹി യഥാധിപ്പേതമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി. തത്തോതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗതോ (വിസുദ്ധിം ച.ച.൨൩). യഥാ ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗതോ, ഏവം തംസംവണ്ണനായ പരമത്ഥമഞ്ജുസായം (വിസുദ്ധിം ടീം ച.ച.൨൪) നേസം വിത്ഥാരോ ഗഹേതബ്ബോ.

യസ്ഥാ ജീവകോ ബഹുസോ സത്ഥു സന്തികേ ബുദ്ധഗുണേ സുത്ഥാ റീതോ, ദിട്ഠസച്ചതായ ച സത്ഥുസാസനേ വിഗതകമംകമോ, സത്ഥുഗുണകമനേ ച വേസാരജ്ജപ്പത്തോ, തസ്ഥാ സോ ഏവം വിത്ഥാരതോ ഏവ ആഹാതി വുത്തം “ജീവകോ പനാ”തിആദി. “ഏതമ ചാ”തിആദിനാ സാമത്ഥിയത്ഥമാഹ. മാരോ ദേസനാണാണമേവ, ബലം പന ദസബലണാണം. വിസ്സത്ഥന്തി ഭാവനപുംസകപദം, അനാസങ്കന്തി അത്ഥോ.

പഞ്ചവണ്ണായാതി വുദ്ദികാദിവസേന പഞ്ചപകാരായ. നിരന്തരം ഫുടം അഹോസി കതാധികാരഭാവതോ. കമ്മന്തരായവസേന ഹിസ്സ രത്തോ ഗുണസരീരം ഖതുപഹതം ഹോതി. കസ്ഥാ പനേസ ജീവകമേവ ഗമനസജ്ജായ ആണാപേതീതി ആഹ “ഇമായാ”തിആദി.

൧൨൮. “ഉത്തമ”ന്തി വത്ഥാ ന കേവലം ഉത്തമഭാവോയേവേത്ഥ കാരണം, അഥ വോ അപ്പസദുതാപീതി ദസ്സേതും “അസ്സയാനരഥയാനാനീ”തിആദി വുത്തം. ഹത്ഥിയാനേസു ച നിബ്ബിസേവനമേവ ഗണ്ഹന്തോ ഹത്ഥിനിയോപി കപ്പാപേസി. പദാനുപദന്തി പദമനുഗതം പദം പുരതോ ഗച്ഛന്തസ്സ ഹത്ഥിയാനസ്സ പദേ തേസം പദം കത്ഥാ, പദസദ്ദോ ചേത്ഥ പദവളഞ്ജേ. നിബ്ബുതസ്സാതി സബ്ബകിലേസദരഥവുപസമസ്സ . നിബ്ബുതേഹേവാതി അപ്പസദുതായ സദുസഞ്ചോഭനവുപസമേഹേവ.

കരേണ്ണുതി ഹത്ഥിനിപരിയായവചനം. കണതി സദു കരോതീതി ഹി കരേണ്ണു, കരോവ യസ്സാ, ന ദീഘോ ദന്തോതി വാ കരേണ്ണു, “കരേണ്ണുകാ”തിപി പാരോ, നിരുത്തിനയേന പദസിദ്ധി. ആരോഹനസജ്ജനം കുമാദീനം ബന്ധനമേവ. ഓപവയ്ഹന്തി രാജാനമുപവഹിതും സമത്ഥം. “ഓപഗുയ്ഹ”ന്തിപി പാന്തി, രാജാനമുപഗൃഹിതും ഗോപിതും സമത്ഥന്തി അത്ഥോ. “ഏവം കിരസ്സാ”തിആദി പണ്ഡിതഭാവവിഭാവനം. കഥാ വത്തതീതി ലഭോകാസഭാവേന ധമ്മകഥാ പവത്തതി. “രത്തോ ആസങ്കാനിവത്തനത്ഥം ആസന്നചാരിഭാവേന ഹത്ഥിനീസു ഇത്ഥിയോ നിസജ്ജാപിതാ”തി (ദീം നിം ടീം ച.൧൨൮) ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന വുത്തം. അട്ഠകഥായം പന “ഇത്ഥിയോ നിസ്സായ പുരിസാനം ഭയം നാമ നത്ഥി, സുഖം ഇത്ഥിപരിവുതോ ഗമിസ്സാമീ”തി തത്ഥ കാരണം വുത്തമേവ. ഇമിനാപി കാരണേന ഭവിതബ്ബന്തി പന ആചരിയേന ഏവം വുത്തം സിയാ. രത്തോ പരേസം ദുരുപസങ്കമനഭാവദസ്സനത്ഥം താ പുരിസവേസം ഗാഹാപേത്ഥാ ആവുധഹത്ഥാ കാരിതാ. ഹത്ഥിനികാസതാനീതി ഏത്ഥ ഹത്ഥിനിയോ ഏവ ഹത്ഥിനികാ. “പഞ്ച ഹത്ഥിനീയാ സതാനീ”തിപി കത്ഥചി പാരോ, സോ അയുത്തോവ “പഞ്ചമത്തേഹി ഭിക്ഖുസതേഹീ”തിആദിസു (പാരാ ച) വിയ ഞ്ഞദിസേസു പച്ഛിമപദസ്സ സമാസസ്സേവ ദസ്സനതോ. കസ്സചിദേവാതി സന്നിപതിതേ മഹാജനേ യസ്സ കസ്സചി ഏവ, തദത്തേസമ്പി ആയതിം മഗ്ഗഫലാനമുപനിസ്സയോതി ആഹ “സാ മഹാജനസ്സ ഉപകാരായ ഭവിസ്സതീ”തി.

പടിവേദേസീതി ഞാപേസി. ഉപചാരവചനത്തി വോഹാരവചനമത്തം തേനേവ അധിപ്തതസ്സ അപരിയോസാനതോ . തേനാഹ “തദേവ അത്തനോ രുചിയാ കരോഹീ”തി. ഇമിനായേവ ഹി തദത്ഥപരിയോസാനം. മഞ്ഞസീതി പകതിയാവ ജാനാസി. തദേവാതി ഗമനാഗമനമേവ. യദി ഗന്തുകാമോ, ഗച്ഛ, അഥ ന ഗന്തുകാമോ, മാ ഗച്ഛ, അത്തനോ രുചിയേവേത്ഥ പമാണന്തി വൃത്തം ഹോതി.

൧൫൯. പാടിഏകായേവ സന്ധിവസേന പച്ചേകാ. “മഹഞ്ച”ന്തി പദേ കരണത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “മഹതാ”തി. മഹന്തസ്സ ഭാവോ മഹഞ്ചം. ന കേവലം നിഗൃഹീതന്തവസേനേവ പാഠോ, അഥ ഖോ ആകാരന്തവസേനാപീതി ആഹ “മഹച്ചാതിപി പാളീ”തി. യഥാ “ഖത്തിയാ”തി വത്തഞ്ചേ “ഖത്യാ”തി, ഏവം “മഹതിയാ”തി വത്തഞ്ചേ മഹത്യാ. പുന ച-കാരം കത്വാ മഹച്ചാതി സന്ധിവസേന പദസിദ്ധി. പുല്ലിങ്ഗവസേന വത്തഞ്ചേ ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന വിപല്ലാസോ ലിങ്ഗവിപരിയായോ. വിസേസനങ്ഹി ഭിജ്യോ വിസേസ്യലിങ്ഗാദിഗാഹകം. തിയോജനസതാനന്തി പച്ചേകം തിയോജനസതപരിമണ്ഡലാനം. ദിനം മഹാരട്ഠാനം ഇസ്സരിയസിരീതി അങ്ഗമഗധരട്ഠാനമാധിപച്ചമാഹ. തദത്ഥം വിവരതി “തസ്സാ”തിആദിനാ. പടിമുക്കവേഠനാനീതി ആബന്ധസിരോവേഠനാനി. ആസത്തഖ്യാനീതി അംസേ ഓലമ്ബനവസേന സന്നദ്ധാസീനി. മണിദണ്ഡതോമരേതി മണിദണ്ഡങ്കുസേ.

“അപരാപി”തിആദിനാ പദസാ പരിവാരാ വൃത്താ. ഖുജ്ജവാമനകാ വേസവസേന, കിരാതസവരഅന്ധകാദയോ ജാതിവസേന താസം പരിചാരകിനിയോ ദസ്സിതാ. വിസ്സാസികപുരിസാതി വസ്സവരേ സന്ധായാഹ. കുലഭോഗഇസ്സരിയാദിവസേന മഹതി മത്താ പമാണമേതേസന്തി മഹാമത്താ, മഹാനുഭാവാ രാജാമച്ചാ. വിജ്ജായരതരുണാ വിയാതി മത്താനുഭാവേന വിജ്ജാമയിദ്ധിസമ്പന്നാ വിജ്ജായരകുമാരകാ വിയ. രട്ഠിയപുത്താതി ഭോജപുത്താ. രട്ഠേ പരിചരന്തീതി ഹി ലുദുകാ രട്ഠിയാ, തേസം നാനാവുധപരിചയതായ രാജഭടഭൂതാ പുത്താതി അത്ഥോ, അന്തരരട്ഠഭോജകാനം വാ പുത്താ രട്ഠിയപുത്താ, ഖത്തിയാ ഭോജരാജാനോ. “അനുകുത്താ ഭവന്തു തേ”തിആദീസു വിയ ഹി ടീകായം (ദീ° നി° ടീ° ൧.൧൫൯) വൃത്തോ ഭോജസദ്യോ ഭോജകവാചകോതി ദട്ഠഞ്ചം. ഉസ്സാപേത്യാതി ഉദ്ധം പസാരേത്യാ. ജയസദ്യന്തി “ജയതു മഹാരാജാ”തിആദിജയപടിബദ്ധം സദ്യം. ധനുപന്തിപരിക്ഖേപോതി ധനുപന്തിപരിവാരോ. സബ്ബത്ഥ തംഗാഹകവസേന വേദിതഞ്ചോ. ഹത്ഥിഘടാതി ഹത്ഥിസമൂഹാ. പഹരമാനാതി ഹുസമാനാ. അഞ്ഞമഞ്ഞസങ്ഘട്ടനാതി അവിച്ഛേദഗമനേന അഞ്ഞമഞ്ഞസമ്ബന്ധാ. സേണിയോതി ഗന്ധികസേണിദുസ്സികസേണിആദയോ “അനപലോകേത്വാ രാജാനം വാ സങ്ഘം വാ ഗണം വാ പുഗം വാ സേണിം വാ അഞ്ഞത്ര കപ്പാ വുട്ഠാപേയ്യാ”തിആദീസു (പാചി° ന്നുവ്വ) വിയ. “അട്ഠാരസ അക്ഖോഭിണീ സേനിയോ”തി കത്ഥചി ലിഖന്തി, സോ അനേകേസുപി പോത്ഥകേസു ന ദിട്ഠോ. അനേകസങ്ഖ്യാ ച സേനാ ഹേട്ഠാ ഗണിതാതി അയുത്തോയേവ. തദാ സബ്ബാവുധതോ സരോവ ദൂരഗാമീതി കത്വാ സരപതനാതിക്കമപ്പമാണേന രഞ്ഞോ പരിസം സംവിദഹതി. കിമത്ഥന്തി ആഹ “സചേ”തിആദി.

സയം ഭായനട്ഠേന ചിത്തുത്രാസോ ഭയം യഥാ തഥാ ഭായതീതി കത്വാ. ഭായിതഞ്ചേ ഏവ വത്സുസ്ഥിം ഭയതോ ഉപട്ഠിതേ “ഭായിതബ്ബമിദ”ന്തി ഭായിതബ്ബാകാരേന തീരണതോ ഞാണം ഭയം ഭയതോ തീരേതീതി കത്വാ. തേനേവാഹ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധി° ൨.൨൫൧) “ഭയതുപട്ഠാനഞാണം പന ഭായതി, ന ഭായതീതി? ന ഭായതി. തങ്ഹി ‘അതീതാ സങ്ഖാരാ നിരുദ്ധാ,

പച്ചുപ്പുന്ന നിരുജ്ജ്വലത, അനാഗത നിരുജ്ജ്വലതയിൽ തീരമെത്തുമ്പോൾ
ഹോതി"തി. ഭായനട്ഠാനട്ഠേന ആരമണം ഭയം ഭായതി ഏതസ്മാതി കത്വാ.
ഭായനഹേതുട്ഠേന ഓത്തപ്പം ഭയം പാപതോ ഭായതി ഏതേനാതി കത്വാ.
ഭയാനകന്തി ഭായനാകാരോ. തേപിതി ദീപായുകാ ദേവാപി. ധമ്മദേസനന്തി
പഞ്ചസു ഖണ്ഡേസു പന്നരസലക്ഖണ്ഡപടിമണ്ഡിതം ധമ്മദേസനം. യേഭൂയേനാതി
ഠപേതാ വീണാസവദേവേ തദന്തേസം വസേന ബാഹുല്യതോ. വീണാസവത്താ ഹി
തേസം ചിത്തുത്രാസഭയമ്പി ന ഉപ്പജ്ജതി. കാമം സീഹോപമസുത്തട്ഠകമായം (അം
നിം അട്ഠം ൨.൪.൩൩) ചിത്തുത്രാസഭയമ്പി തദത്ഥഭാവേന വുത്തം, ഇധ പന
പകരണാനുരൂപതോ ഞാണഭയമേവ ഗഹിതം. സംവേഗന്തി സഹോത്തപ്പണാണം.
സന്താസന്തി സബ്ബസോ ഉബ്ബിജ്ജനം. ഭായിതബ്ബട്ഠേന ഭയമേവ ഭീമഭാവേന ഭേരവന്തി
ഭയഭേരവം, ഭീതബ്ബവത്ഥു. തേനാഹ "ആഗച്ഛതി"തി, ഏതം നരം തം ഭയഭേരവം
ആഗച്ഛതി നൂനാതി അത്ഥോ.

ഭീരും പസംസന്തിതി പാപതോ ഭായനതോ ഉത്രാസനതോ ഭീരും പസംസന്തി
പണ്ഡിതാ. ന ഹി തത്ഥ സൂരന്തി തസ്ഥിം പാപകരണേ സൂരം പഗബ്ധധംസിനം ന
ഹി പസംസന്തി. തേനാഹ "ഭയാ ഹി സന്തോ ന കരോന്തി പാപ"ന്തി. തത്ഥ ഭയാതി
പാപുത്രാസതോ, ഓത്തപ്പഹേതുതി അത്ഥോ.

ഛരമ്ഭിതസ്സാതി മമ്ഭിതസ്സ, മ-കാരസ്സ ഛര-കാരാദേസോ. തദത്ഥമാഹ
"സകലസരീരചലന"ന്തി, ഭയവസേന സകലകായപകമ്പനന്തി അത്ഥോ. ഉയ്യോധനം
സമ്പഹാരോ.

ഏകേതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ. "രാജഗഹേ"തിആദി
തേസമധിപ്പായവിവരണം. ഏകേകസ്ഥിം മഹാദാറേ ദേവേ കത്വാ ചതുസട്ഠി
ഖുദുകദാരാനി. "തദാ"തിആദിനാ അകാരണഭാവേ ഹേതും ദസ്സേതി.

ഇദാനി സകവാദം ദസ്സേതും "അയം പനാ"തിആദി വുത്തം. "ജീവകോ
കിരാ"തിആദി ആസങ്കനാകാരദസ്സനം. അസ്സാതി അജാതസത്തുരന്തോ.
ഉക്കണ്ഠിതോതി അനഭിരതോ. ഛരത്തം ഉസ്സാപേതുകാമോ മന്തേതി സമ്ബന്ധോ .
ഭായിത്വാതി ഭായനഹേതു. തസ്സാതി ജീവകസ്സ. സമ്മസദ്ദോ സമാനത്ഥോ,
സമാനഭാവോ ച വയേനാതി ആഹ "വയസ്സാഭിലാപോ"തി. വയേന സമാനോ
വയസ്സോ യഥാ "ഏകരാജാ ഹരിസ്സവണ്ണോ"തി (ജാം ൧.൨.൧൭). സമാനസദ്ദസ്സ ഹി
സാദേസമിച്ഛന്തി സദ്ദവിദ്യു, തേന അഭിലാപോ ആലപനം തഥാ, രുജ്ജഹിനിദേസോ
ഏസ, "മാരിസാ"തി ആലപനമിവ. യഥാ ഹി മാരിസാതി നിദുക്ഖതാഭിലാപോ
സദ്ദക്ഖേപി നേരയികേ വുച്ചതി "യദാ ഖോ തേ മാരിസ സങ്കുനാ സങ്കു ഹദയേ
സമാഗച്ഛേയ്യാ"തിആദിസു, (മം നിം ൧.൫൧൨) ഏവം യോ കോചി സഹായോ
അസമാനവയോപി "സമ്മാ"തി വുച്ചതിതി, തസ്ഥാ സഹായാഭിലാപോ ഇച്ചേവ
അത്ഥോ. കച്ചി ന വഞ്ചേസീതി പാളിയാ സമ്ബന്ധോ. "ന പലമ്ഭേസീ"തി
വുത്തേപി ഇധ പരികപ്പത്ഥോവ സമ്ഭവതിതി വുത്തം "ന വിപ്പലമ്ഭേയ്യാസീ"തി, ന
പലോഭേയ്യാസീതി അത്ഥോ. കമായ സല്ലാപോ, സോ ഏവ നിഗ്ഗ്ഗഹോസോ തഥാ.

വിനസ്സേയ്യാതി ചിത്തവിചാരേന വിഹന്തേയ്യാ. "ന തം ദേവാ"തിആദിവചനം
സന്ധായ "ദേഹം കത്വാ"തി വുത്തം. തുരിതവസേനിദമാമേധിതന്തി ദസ്സേതി
"തരമാനോവാ"തി ഇമിനാ. "അഭിക്ഖമ മഹാരാജാ"തി വത്വാ തത്ഥ കാരണം
ദസ്സേതും "ഏതേ"തിആദി വുത്തന്തി സസമ്ബന്ധമത്ഥം ദസ്സേന്തോ "മഹാരാജ
ചോരബലം നാമാ"തിആദിമാഹ.

സാമന്തഫലപുച്ഛാവണ്ണനാ

൧൬൦. അയം ബഹിദ്വാരകോട്കോകാസോ നാഗസ്സ ഭൂമി നാമ. തേനാഹ “വിഹാരസ്സാ”തിആദി. ഭഗവതോ തേജോതി ബുദ്ധാനുഭാവോ. രഞ്ഞോ സരീരം ഫരിയമാ തം സോണദണ്ഡസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഭഗവതോ സന്തികം ആഗച്ഛന്തസ്സ അന്തോവനസണ്ഡഗതസ്സ. “അത്തനോ അപരാധം സരിത്വാ മഹാഭയം ഉപ്പജ്ജി”തി ഇദം സേദമുഞ്ചനസ്സ കാരണദസ്സനം. ന ഹി ബുദ്ധാനുഭാവതോ സേദമുഞ്ചനം സമ്ഭവതി കായചിത്തപസ്സദ്ധിഹേതുഭാവതോ.

ഏകേതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോയേവ. തദയുത്തമേവാതി ദസ്സേതി “ഇമിനാ”തിആദിനാ. അഭിമാരേതി ധനുഗൃഹേ. ധനപാലന്തി നാളാഗിരിം. സോ ഹി തദാ നാഗരേഹി പൂജിതധനരാസിനോ ലബ്ഭന്തോ “ധനപാലോ”തി വോഹരീയതി. ന കേവലം ദിട്ഠപുണ്ണതോയേവ, അഥ വോ പകതിയാപി ഭഗവാ സഞ്ഞാതോതി ദസ്സേതും “ഭഗവാ ഹി”തിആദിമാഹ. ആകിണ്ണവരലക്ഖണോതി ബത്തിംസ മഹാപുരിസലക്ഖണേ സന്ധായാഹ. അനുബൃന്ജനപടിമണ്ഡിതോതി അസീതാനുബൃന്ജനേ (ജിനാലങ്കാരടികായ വിജാതമങ്ഗലവണ്ണനായം വിത്ഥാരോ). ഛരണ്ണാഹിരസ്മിഹീതി തദാ വത്തമാനാ രസ്മിയോ. ഇസ്സരിയലീളായാതി ഇസ്സരിയവിലാസേന. നനു ച ഭഗവതോ സന്തികേ ഇസ്സരിയലീലായ പുച്ഛാ അഗാരവോയേവ സിയാതി ചോദനായ “പകതിഹേസാ”തിആദിമാഹ, പകതിയാ പുച്ഛന്തോ ന അഗാരവോതി അധിപ്പായോ. പരിവാരേത്വാ നിസിന്നേന ഭിക്ഖുസങ്ഘേന പുരേ കതേപി അത്ഥതോ തസ്സ പുരതോ നിസിന്നോ നാമ. തേനാഹ “പരിവാരേത്വാ”തിആദി.

൧൬൧. യേന, തേനാതി ച ഭുമ്മത്ഥേ കരണവചനന്തി ദസ്സേതി “യത്ഥ, തത്ഥാ”തി ഇമിനാ. യേന മണ്ഡലസ്സ ദ്വാരം, തേനുപസങ്കമീതി സമ്പത്തഭാവസ്സ വുത്തത്താ ഇയ ഉപഗമനമേവ യുത്തന്തി ആഹ “ഉപഗതോ”തി. അനുച്ഛവികേ ഏകസ്മിം പദേസേതി യത്ഥ വിഞ്ഞുജാതികാ അട്ഠംസു, തസ്മിം. കോ പന്നേസ അനുച്ഛവികപദേസോ നാമ? അതിദുരതാദിഹനിസജ്ജദോസവിരഹിതോ പദേസോ, നപച്ഛതാദിഅട്ഠനിസജ്ജദോസവിരഹിതോ വാ. യഥാഹു അട്ഠകമാചരിയാ -

“ന പച്ഛതോ ന പുരതോ, നാപി ആസന്നദുരതോ;
ന കച്ഛേ നോ പടിവാതേ, ന ചാപി ഓനതുന്നതേ;
ഇമേ ദോസേ വിസ്സജ്ജേത്വാ, ഏകമന്തം റിതാ അഹൂ”തി. (ഖു° പാ° അട്ഠ° ഏവമിച്ചാദിപാവണ്ണനാ; സു° നി° അട്ഠ° ൨.൨൬൧);

തദാ ഭിക്ഖുസങ്ഘേ തുണ്ഹീഭാവസ്സ അനവസേസതോ ബ്യാപിതഭാവം ദസ്സേതും “തുണ്ഹീഭൂതം തുണ്ഹീഭൂത”ന്തി വിച്ഛാവചനം വുത്തന്തി ആഹ “യതോ... പേ... മേവാ”തി, യതോ യതോ ഭിക്ഖുതോതി അത്ഥോ. ഹത്ഥേന, ഹത്ഥസ്സ വാ കുകതഭാവോ ഹത്ഥകുക്കുച്ചം, അസഞ്ഞമോ, അസമ്പജ്ഞതകിരിയാ ച. തഥാ പാദകുക്കുച്ചന്തി ഏത്ഥാപി. വാ-സദ്ദോ അവുത്തവികപ്പനേ, തേന തദഞ്ഞാപി ചക്ഖുസോതാദിഅസഞ്ഞമോ നത്ഥീതി വിഭാവിതോ. തത്ഥ പന ചക്ഖുഅസംയമോ സബ്ബപംമോ ദുന്നിവാരിതോ ചാതി തദഭാവം ദസ്സേതും “സബ്ബാലങ്കാരപടിമണ്ഡിത”ന്തിആദി വുത്തം.

വിപ്പസന്നരഹദമിവാതി അനാവിലോദകസരമിവ. യേനേതരഹി...പേ... ഇമിനാ മേ...പേ... ഹോതൂതി സമ്ബന്ധോ. അഞ്ഞോ ഹി അത്ഥക്കമോ, അഞ്ഞോ സദുക്കമോതി ആഹ “യേനാ”തിആദി. തത്ഥ കായിക-വാചസികേന ഉപസമേന ലഭേന മാനസികോപി ഉപസമോ അനുമാനതോ ലഭോ ഏവാതി കത്വാ “മാനസികേന ചാ”തി വുത്തം. സീലുപസമേനാതി സീലസത്തമേന. വുത്തമത്ഥം ലോകപകതിയാ സായേനോ “ദുല്ലഭേഹി”തിആദിമാഹ. ലദ്ധാതി ലഭിത്വാ.

ഉപസമന്തി ആചാരസമ്പത്തിസങ്ഖാതം സംയമം. “ഏവ”ന്തിആദിനാ തമാ ഇച്ഛായ കാരണം ദസ്സേതി . സോതി അയ്യകോ, ഉദയഭട്ടോ വാ. “കിഞ്ചാപീ”തിആദി തദത്ഥ-സമത്ഥനം. ഘാതേസ്സതിയേവാതി തംകാലാപേക്ഖായ വുത്തം. തേനാഹ “ഘാതേസീ”തി. ഇദഞ്ഹി സമ്പതിപേക്ഖവചനം. പഞ്ചപരിവട്ടോതി പഞ്ചരാജപരിവട്ടോ.

കസ്മാ ഏവമാഹ, നനു ഭഗവന്തമുദിസ്സ രാജാ ന കിഞ്ചി വദതീതി അധിപ്പായോ. വചിഭേദേതി യമാവുത്തളാനവചിഭേദേ. തുണ്ഹീനിരവോതി പരിയായവചനമേതം. “അയ”ന്തിആദി ചിത്തജാനനാകാരദസ്സനം. അയം...പേ... ന സക്ഖിസ്സതീതി ത്യാതി സമ്ബന്ധോ. വചനാനന്തരന്തി ഉദാനവചനാനന്തരം. യേനാതി യത്ഥ പദേസേ, യേന വാ സോതപഥേന. യേന പേമന്തി ഏത്ഥാപി യമാരഹമേസ നയോ.

കതാപരാധസ്സ ആലപനം നാമ ദുക്കരന്തി സന്ധായ “മുഖം നപ്പഹോതീ”തി വുത്തം. “ആഗമാ ഖോ ത്വം മഹാരാജ യഥാപേമ”ന്തി വചനനിദ്ദിട്തം വാ തദാ തദത്ഥദീപനാകാരേണ പവത്തം നാനായവിചിത്തം ഭഗവതോ മധുരവചനമ്പി സന്ധായ ഏവം വുത്തന്തി ദട്തം. ഏകമ്പി ഹി അത്ഥം ഭഗവാ യഥാ സോതൂനം ഞാണം പവത്തതി, തമാ ദേസേതി. യം സന്ധായ അട്തകമാസു വുത്തം “ഭഗവതാ അബ്ധാകതം തന്തിപദം നാമ നത്ഥി, സബ്ബേസഞ്ജേതവ അത്ഥോപി ഭാസിതോ”തി. പഞ്ചഹാകാരേഹിതി ഇട്താനിട്തേസു സമഭാവാദിസങ്ഖാതേഹി പഞ്ചഹി കാരണേഹി. വുത്തഞ്ഹേതം മഹാനിദ്ദേസേ (മഹാനിം നവ്ര, ധന്ത്രവ) -

“പഞ്ചഹാകാരേഹി താദീ ഇട്താനിട്തേ താദീ, ചത്താവീതി താദീ, തിണ്ണാവീതി താദീ, മുത്താവീതി താദീ, തന്നിദ്ദേസാ താദീ.

കഥം അരഹാ ഇട്താനിട്തേ താദീ? അരഹാ ലാഭേപി താദീ, അലാഭേപി, യസേപി, അയസേപി, പസംസായപി, നിന്ദായപി, സുഖേപി, ദുക്ഖേപി താദീ, ഏകം ചേ ബാഹം ഗന്ധേന ലിന്ധേയ്യും, ഏകം ചേ ബാഹം വാസിയാ തച്ഛേയ്യും, അമുസ്ഥിം നത്ഥി രാഗോ, അമുസ്ഥിം നത്ഥി പടിഘം, അനുനയപടിഘവിപ്പഹീനോ, ഉഗ്ഘാതിനിഘാതിവീതിവത്തോ, അനുരോധവിരോധസമതിക്കത്തോ, ഏവം അരഹാ ഇട്താനിട്തേ താദീ.

കഥം അരഹാ ചത്താവീതി താദീ? അരഹതോ...പേ... മമ്ഭോ, സാരമ്ഭോ, മാനോ, അതിമാനോ, മദോ, പമാദോ, സബ്ബേ കിലേസാ, സബ്ബേ ദുച്ചരിതാ, സബ്ബേ ദരമാ, സബ്ബേ പരിളാഹാ , സബ്ബേ സന്താപാ, സബ്ബാ കൂസലാഭിസങ്ഖാരാ ചത്താ വന്താ മുത്താ പഹീനാ പടിനിസ്സട്താ, ഏവം അരഹാ ചത്താവീതി താദീ.

കഥം അരഹാ തിണ്ണാവീതി താദീ? അരഹാ കാമോഘം തിണ്ണോ, ഭവോഘം തിണ്ണോ, ദിട്തോഘം തിണ്ണോ, അവിജ്ജോഘം തിണ്ണോ, സബ്ബം സംസാരപഥം തിണ്ണോ ഉത്തിണ്ണോ നിത്തിണ്ണോ അതിക്കത്തോ സമതിക്കത്തോ വീതിവത്തോ, സോ വുട്തവാസോ ചിണ്ണചരണോ ജാതിമരണസങ്ഖയോ, ജാതിമരണസംസാരോ (മഹാനിം നവ്ര) നത്ഥി തസ്സ പുനബ്ഭവോതി, ഏവം അരഹാ തിണ്ണാവീതി താദീ.

കഥം അരഹാ മുത്താവീതി താദീ? അരഹതോ രാഗാ ചിത്തം മുത്തം വിമുത്തം സുവിമുത്തം, ദോസാ, മോഹാ, കോധാ, ഉപനാഹാ, മക്ഖാ, പളാസാ, ഇസ്സായ, മച്ഛരിയാ, മായായ, സാഠേയ്യാ, മമ്ഭാ, സാരമ്ഭാ, മാനാ,

അതിമാനാ, മദാ, പമാദാ, സബുകിലേസേഹി, സബുദുച്ചരിതേഹി, സബുദരമേഹി, സബുപരിളാഹേഹി, സബുസന്താപേഹി, സബാകുസലാഭിസഖ്വാറേഹി ചിത്തം മുത്തം വിമുത്തം സുവിമുത്തം; ഏവം അരഹാ മുത്താവിതി താദീ.

കഥം അരഹാ തംനിദേസാ താദീ? അരഹാ 'സീലേ സതി സീലവാ'തി തംനിദേസാ താദീ, 'സദ്ധായ സതി സദ്ധോ'തി, 'വീരിയേ സതി വീരിയവാ'തി, 'സതിയാ സതി സതിമാ'തി, 'സമാധിമ്ഹി സതി സമാഹിതോ'തി, 'പഞ്ഞായ സതി പഞ്ഞവാ'തി, 'വിജായ സതി തേവിജോ'തി, 'അഭിഞ്ഞായ സതി ഛരളഭിഞ്ഞോ'തി തംനിദേസാ താദീ, ഏവം അരഹാ തംനിദേസാ താദീ"തി.

ഭഗവാ പന സബ്ബേസമ്പി താദീനമതിസയോ താദീ. തേനാഹ "സുപ്പതിട്ഠിതോ"തി. വുത്തമ്പി ചേതം ഭഗവതാ കാളകാരാമസുത്തന്തേ "ഇതി ഖോ ഭിക്ഖവേ തമാഗതോ ദിട്ഠസുതമുതവിഞ്ഞാതബ്ബേസു ധമ്മേസു താദീയേവ താദീ, തമ്ഹാ ച പന താദിമ്ഹാ അഞ്ഞോ താദീ ഉത്തരിതരോ വാ പണിതരരോ വാ നത്ഥീതി വദാമീ"തി (അം നിം ൪.൨൪). അഥ വാ പഞ്ചവിധാരിയിദ്ധിസിലേഹി പഞ്ചഹാകാരേഹി താദിലക്ഖണേ സുപ്പതിട്ഠിതോതി അത്ഥോ. വുത്തഞ്ഛേതം ആയസ്ഥതാ ധമ്മസേനാപതിനാ പടിസമഭിദാമഗ്ഗേ -

“കതമാ അരിയാ ഇദ്ധി? ഇധ ഭിക്ഖു സചേ ആകഞ്ചതി 'പടികൂലേ അപ്പടികൂലസഞ്ചീ വിഹരേയ്'ന്തി, അപ്പടികൂലസഞ്ചീ തത്ഥ വിഹരതി, സചേ ആകഞ്ചതി 'അപ്പടികൂലേ പടികൂലസഞ്ചീ വിഹരേയ്'ന്തി, പടികൂലസഞ്ചീ തത്ഥ വിഹരതി, സചേ ആകഞ്ചതി 'പടികൂലേ ച അപ്പടികൂലേ ച അപ്പടികൂലസഞ്ചീ വിഹരേയ്'ന്തി, അപ്പടികൂലസഞ്ചീ തത്ഥ വിഹരതി, സചേ ആകഞ്ചതി 'അപ്പടികൂലേ ച പടികൂലേ ച പടികൂലസഞ്ചീ വിഹരേയ്'ന്തി, പടികൂലസഞ്ചീ തത്ഥ വിഹരതി, സചേ ആകഞ്ചതി 'പടികൂലേ ച അപ്പടികൂലേ ച തദുഭയം അഭിനിവജേജതാ ഉപേക്ഖകോ വിഹരേയ്'ന്തി, സതോ സമ്പജാനോ'തി, ഉപേക്ഖകോ തത്ഥ വിഹരതി സതോ സമ്പജാനോ'തി (പടിം മം ൩.൧൭).

ബഹിദ്ധാതി സാസനതോ ബഹിസമയേ.

൧൬൨. ഏസാതി ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ വന്ദനാകാരോ. തമത്ഥം ലോകസിദ്ധായ ഉപമായ സാധേതും “രാജാന”തിആദി വുത്തം. ഓകാസന്തി പുച്ഛിതബ്ബട്ഠാനം.

ന മേ പഞ്ചവിസ്സജ്ജനേ ഭാരോ അത്ഥീതി സത്ഥു സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതത്താണചാരതായ അത്ഥതോ ആപന്നായ ദസ്സനം. “യദി ആകഞ്ചസീ”തി വുത്തേയേവ ഹി ഏസ അത്ഥോ ആപന്നോ ഹോതി. സബ്ബം തേ വിസ്സജ്ജസ്സാമീതി ഏത്ഥാപി അയം നയോ. “യം ആകഞ്ചസീ, തം പുച്ഛാ”തി വചനേനേവ ഹി അയമത്ഥോ സിജ്ജതതി. അസാധാരണം സബ്ബത്തുപവാറണന്തി സമ്ബന്ധോ. യദി “യദാകഞ്ചസീ”തി ന വദന്തി, അഥ കഥം വദന്തിതി ആഹ “സുത്ഥാ”തിആദി. പദേസത്താണേയേവ റിത്തതാ തമാ വദന്തിതി വേദിതബ്ബം. ബുദ്ധാ പന സബ്ബത്തുപവാറണം പവാറേന്തിതി സമ്ബന്ധോ.

“പുച്ഛാവുസോ യദാകഞ്ചസീ”തിആദിനി സുത്തപദാനി യേസം പുഗ്ഗലാനം വസേന ആഗതാനി, തം ദസ്സനത്ഥം “യക്ഖനരിന്ദദേവസമണ്ഡ്രാഫണ്ഡപരിബ്ബാജകാന”തി വുത്തം. തത്ഥ ഹി “പുച്ഛാവുസോ യദാകഞ്ചസീ”തി ആളവകസ്സ യക്ഖസ്സ ഓകാസകരണം, “പുച്ഛ

മഹാരാജാ”തി നരിനാനം, “പുഷ്പ വാസവാ”തിആദി ദേവാനമിന്ദസ്സ, “തേന ഹീ”തിആദി സമണാനം, “ബാവരിസ്സ ചാ”തിആദി ബ്രാഹ്മണാനം, “പുഷ്പ മം സഭിയാ”തിആദി പരിബ്ബാജകാനം ഓകാസകരണന്തി ദട്ഠഞ്ചം. വാസവാതി ദേവാനമിന്ദാലപനം. തദേതത്ത്വഹി സകപെത്ത്വഹസുത്തേ. മനസിച്ഛസീതി മനസാ ഇച്ഛസി.

കതാവകാസാതി യസ്ഥാ തുമ്പേ മയാ കതോകാസാ, തസ്ഥാ ബാവരിസ്സ ച തുമ്പേ അജിതസ്സ ച സബ്ബേസഞ്ച സേസാനം യം കിഞ്ചി സഞ്ചം സംസയം യഥാ മനസാ ഇച്ഛമ, തഥാ പുച്ഛവ്വഹോ പുച്ഛമാതി യോജനാ. ഏതഥ ച ബാവരിസ്സ സംസയം മനസാ പുച്ഛവ്വഹോ, തുമ്പഹാകം പന സബ്ബേസം സംസയം മനസാ ച അത്തഥാ ച യഥാ ഇച്ഛമ, തഥാ പുച്ഛവ്വഹോതി അധിപ്പായോ. ബാവരീ ഹി “അത്തനോ സംസയം മനസാവ പുച്ഛമാ”തി അന്തേവാസിക്വേ ആണാപേസി. വുത്തത്ത്വഹി -

“അനാവരണദസ്സാപീ, യദി ബുദ്ധോ ഭവിസ്സതി;
മനസാ പുച്ഛിതേ പത്ത്വഹേ, വാചായ വിസ്സജേസ്സതി”തി. (സു° നി° ൧൦൧൧);

തദേതം പാരായനവഗ്ഗേ. തഥാ “പുഷ്പ മം സഭിയാ”തിആദിപി.

ബുദ്ധഭൂമിന്തി ബുദ്ധട്ഠാനം, ആസവക്ഖയണാണം, സബ്ബത്തുതത്താണഞ്ച. ബോധിസത്തഭൂമി നാമ ബോധിസത്തട്ഠാനം പാരമീസമ്ഭരണണാണം, ഭൂമിസദ്ദോ വാ അവത്ഥാവാചകോ, ബുദ്ധാവത്ഥം, ബോധിസത്താവത്ഥായന്തി ച അത്ഥോ. ഏകത്തനയേന ഹി പവത്തേസു ഖണ്ഡേസു അവത്ഥായേവ തം തദാകാരനിസ്സിതാ.

യോ ഭഗവാ ബോധിസത്തഭൂമിയം പദേസത്താണേ റിതോ സബ്ബത്തുപവാറണം പവാറേസീ, തസ്സ തദേവ അച്ഛരിയന്തി സമ്ബന്ധോ. കഥന്തി ആഹ “കോണ്ഡണ്ണത്ത പത്ത്വഹാനീ”തിആദി. തഥ കോണ്ഡണ്ണത്താതി ഗോത്തവസേന സരഭങ്ഗമാലപന്തി. വിയാകരോഹീതി ബ്യാകരോഹി. സാധുരൂപാതി സാധുസഭാവാ. ധമ്മോതി സനന്തനോ പവേണീധമ്മോ. യന്തി ആഗമനകിരിയാപരാമസനം, യേന വാ കാരണേന ആഗച്ഛതി, തേന വിയാകരോഹീതി സമ്ബന്ധോ. വുദ്ധന്തി സീലപത്താദീഹി വുദ്ധിപ്പത്തം, ഗരൂന്തി അത്ഥോ. ഏസ ഭാരോതി സംസയുപച്ഛേദനസങ്ഖാതോ ഏസോ ഭാരോ, ആഗതോ ഭാരോ തയാ അവസ്സം വഹിതബ്ബോതി അധിപ്പായോ.

മയാ കതാവകാസാ ഭോനോ പുച്ഛന്തു. കസ്ഥാതി ചേ? അഹത്ത്വഹി തം തം വോ ബ്യാകരിസ്സം തത്ഥാ സയം ലോകമിമം, പരഞ്ചാതി. സയന്തി ച സയമേവ പരൂപദേസേന വിനാ. ഏവം സരഭങ്ഗകാലേ സബ്ബത്തുപവാറണം പവാറേസീതി സമ്ബന്ധോ.

പത്ത്വഹാനന്തി ധമ്മയാഗപത്ത്വഹാനം. അന്തകരന്തി നിട്ഠാനകരം. സുചിരത്തേനാതി ഏവം നാമകേന ബ്രാഹ്മണേന. പുട്ഠന്തി പുച്ഛിതും. ജാതിയാതി പടിസന്ധിയാ, “വിജാതിയാ”തിപി വദന്തി. പംസും കീളന്തോ സമ്ഭവകുമാരോ നിസിന്നോവ ഹുത്ഥാ പവാറേസീതി യോജേതഞ്ചം.

തഗ്ഘാതി ഏകംസത്ഥേ നിപാതോ. യഥാപി കുസലോ തഥാതി യഥാ സബ്ബധമ്മകുസലോ സബ്ബധമ്മവിദു ബുദ്ധോ ജാനാതി കഥേതി, തഥാ തേ അഹമക്ഖിസ്സന്തി അത്ഥോ. ജാനാതി-സദ്ദോ ഹി ഇധ സമ്ബന്ധമുപഗച്ഛതി . യഥാഹ “യേന യസ്സ ഹി സമ്ബന്ധോ, ദുരട്ഠന്തി ച തസ്സ ത”ന്തി (സാരത്ഥം ടീ°

മ.പഠമഹാസംഗീതികമാവണ്ണ). ജാനനാ ചേത്ഥ കഥനാ. യഥാ “ഇമിനാ ഇമം ജാനാതി”തി വുത്തോവായമത്ഥോ ആചരിയേന. രാജാ ച വോ തം യദി കാഹതി വാ, ന വാതി യോ തം ഇയ പുച്ഛിതും പേസേസി, സോ കോരബ്ബരാജാ തം തയാ പുച്ഛിതമത്ഥം, തയാ വാ പുട്ഠേന മയാ അക്ഖാതമത്ഥം യദി കരോതു വാ, ന വാ കരോതു, അഹം പന യഥാധമ്മം തേ അക്ഖിസ്സം ആചിക്ഖിസ്സാമിതി വുത്തം ഹോതി. ജാതകട്ഠകമായം പന -

“രാജാ ച വോ തന്തി അഹം തം പഞ്ഹം യഥാ തുമ്ഹാകം രാജാ ജാനാതി ജാനിതും സക്കോതി, തഥാ അക്ഖിസ്സം. തതോ ഉത്തരി രാജാ യഥാ ജാനാതി, തഥാ യദി കരിസ്സതി വാ, ന വാ കരിസ്സതി, കരോന്തസ്സ വാ അകരോന്തസ്സ വാ തസ്സേവേതം ഭവിസ്സതി, മയ്ഹം പന ദോസോ നത്ഥിതി ദീപേതീ”തി (ജാ° അട്ഠ° ൫.൧൬.൧൨൨) -

ജാനാതി-സദ്രോ വാക്യഭയസാധാരണവസേന വുത്തോ.

൧൬൩. സിപ്പമേവ സിപ്പായതനം ആയതനസദ്രസ്സ തബ്ഭാവവുത്തിത്താ. അപിച സിക്ഖിതബ്ബതായ സിപ്പബ്ബ തം സത്താനം ജീവിതവുത്തിയാ കാരണഭാവതോ, നിസ്സയഭാവതോ വാ ആയതനബ്ബാതി സിപ്പായതനം. സേയ്യമിദന്തി ഏകോവ നിപാതോ, നിപാതസമുദായോ വാ. തസ്സ തേ കതമേതി ഇയ അത്ഥോതി ആഹ “കതമേ പന തേ”തി. ഇമേ കതമേതിപി പച്ഛേകമത്ഥോ യുജ്ജതി. ഏവം സബ്ബത്ഥ. ഇദബ്ബ വത്തബ്ബാപേക്ഖനവസേന വുത്തം, തസ്മാ തേ സിപ്പായതനികാ കതമേതി അത്ഥോ. “പുമുസിപ്പായതനാനീ”തി ഹി സാധാരണതോ സിപ്പാനി ഉദിസിത്വാ ഉപരി തംതംസിപ്പുപജീവിനോവ നിദിട്ഠാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനായ കമായ. കസ്മാതി ചേ? പപബ്ബം പരിഹരിതുകാമത്താ. അത്തഥാ ഹി യഥാധിപ്പേതാനി താവ സിപ്പായതനാനി ദസ്സേത്വാ പുന തംതംസിപ്പുപജീവിനോപി ദസ്സേതബ്ബാ സിയും തേസമേവേത്ഥ പധാനതോ അധിപ്പേതത്താ. ഏവബ്ബ സതി കഥാപപബ്ബോ ഭവേയ്യ, തസ്മാ തം പപബ്ബം പരിഹരിതും സിപ്പുപജീവിഹി തംതംസിപ്പായതനാനി സങ്ഗഹേത്വാ ഏവമാഹാതി തമത്ഥം ദസ്സേതും “ഹത്ഥാരോഹാതിആദിഹി യേ തം തം സിപ്പം നിസ്സായ ജീവന്തി, തേ ദസ്സേതീ”തി വുത്തം. കസ്മാതി ആഹ “അയഞ്ചി”തിആദി. സിപ്പം ഉപനിസ്സായ ജീവന്തിതി സിപ്പുപജീവിനോ.

ഹത്ഥിമാരോഹന്തിതി ഹത്ഥാരോഹാ, ഹത്ഥാരുജ്ജഹായോധാ. ഹത്ഥിം ആരോഹാപയന്തിതി ഹത്ഥാരോഹാ, ഹത്ഥാചരിയ ഹത്ഥിവേജ്ജ ഹത്ഥിമേണ്ഡാദയോ. യേന ഹി പയോഗേന പുരിസോ ഹത്ഥിനോ ആരോഹനയോഗോ ഹോതി, തം ഹത്ഥിസ്സ പയോഗം വിധായന്താനം സബ്ബേസമ്പേതേസം ഗഹണം. തേനാഹ “സബ്ബേപീ”തിആദി. തത്ഥ ഹത്ഥാചരിയാ നാമ യേ ഹത്ഥിനോ, ഹത്ഥാരോഹകാനബ്ബ സിക്ഖാപകാ. ഹത്ഥിവേജ്ജാ നാമ ഹത്ഥിഭിസക്കാ. ഹത്ഥിമേണ്ഡാ നാമ ഹത്ഥിനം പാദരക്ഖകാ. ഹത്ഥിം മണ്ഡയന്തി രക്ഖന്തിതി ഹത്ഥിമണ്ഡാ, തേയേവ ഹത്ഥിമേണ്ഡാ, ഹത്ഥിം മിന്നേന്തി സമ്മാ വിദഹന്നേന ഹിംസന്തിതി വാ ഹത്ഥിമേണ്ഡാ. ആദി-സദ്രേന ഹത്ഥിനം യവപദായകാദയോ സങ്ഗണ്ഹാതി. അസ്സാരോഹാതി ഏത്ഥാപി സുദ്ധഹേതുകത്തുവസേന യഥാവുത്തോവ അത്ഥോ. രഥേ നിയുത്താ രഥികാ. രഥരക്ഖാ നാമ രഥസ്സ ആണിരക്ഖകാ. ധനും ഗണ്ഹന്തിതി ധനുഗ്ഗഹാ, ഇസ്സാസാ, ധനും ഗണ്ഹാപേന്തിതി ധനുഗ്ഗഹാ, ധനുസിപ്പസിക്ഖാപകാ ധന്വാചരിയാ.

ചേലേന ചേലപടാകായ യുദ്ധേ അകന്തി ഗച്ഛന്തിതി ചേലകാ, ജയദ്ധജഗാഹകാതി ആഹ “യേ യുദ്ധേ”തിആദി. ജയദ്ധജന്തി ജയനത്ഥം, ജയകാലേ വാ പഗ്ഗഹിതയജം. പുരത്തോതി സേനായ പുബ്ബേ. യഥാ തഥാ റിതേ സേനികേ

ബുഹവിചാരണവസേന തതോ തതോ ചലയന്തി ഉച്ചാലേന്തിതി ചലകാതി വുത്തം “ഇയ രഞ്ഞോ”തിആദി. സകുണ്ഘിആദയോ വിയ മംസപിണ്ഡം പരസേനാസമൂഹസഞ്ചാതം പിണ്ഡം സാഹസികതായ ഛേദാ ഛേദാ ദയന്തി ഉപ്പതിത്യാ ഉപ്പതിത്യാ നിഗുച്ഛന്തിതി പിണ്ഡദായകാ. തേനാഹ “തേകിരാ”തിആദി. സാഹസം കരോന്തിതി സാഹസികാ, തേയേവ മഹായോധാ. പിണ്ഡമിവാതി താലഫലപിണ്ഡമിവാതി വദന്തി, “മംസപിണ്ഡമിവാ”തി (ദീം നിം ടീം ച.ചന്ദ്രന്) ആചരിയേന വുത്തം. സബുദ്ധ “ആചരിയേന”തി വുത്തേ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരോവ ഗഹേതബ്ബോ. ദുതിയവികപ്പേ പിണ്ഡേ ജനസമൂഹസഞ്ചാതേ സമ്മദ്ദേ ദയന്തി ഉപ്പത്താ വിയ ഗുച്ഛന്തിതി പിണ്ഡദായകാ, ദയ-സദ്ദോ ഗതിയം, അയ-സദ്ദസ്സ വാ ദ-കാരാഗമേന നിപ്ഫത്തി.

ഉഗ്ഗതൂഗ്ഗതാതി സഞ്ചാതം പത്യാ ജവപരക്കമാദിവസേന അതിവിയ ഉഗ്ഗതാ. തദേവാതി പരേഹി വുത്തം തമേവ സീസം വാ ആവുധം വാ. പക്ഖന്ദന്തിതി വീരസൂരഭാവേന അസജ്ജമാനാ പരസേനമനുപവിസന്തി. മാമജവബലപരക്കമാദിസമ്പത്തിയാ മഹാനാഗസദിസതാ. തേനാഹ “ഹത്ഥിആദീസുപീ”തിആദി. ഏകന്തസൂരാതി ഏകചരസൂരാ അന്തസദ്ദസ്സ തബ്ഭാവവുത്തിതോ, സൂരഭാവേന ഏകാകിനോ ഹുത്യാ യുജ്ജന്തകാതി അത്ഥോ. സജാലികാതി സവമ്മികാ. സന്നാഹോ കങ്കടോ വമ്മം കവചോ ഉരച്ഛദോ ജാലികാതി ഹി അത്ഥതോ ഏകം. സചമ്മികാതി ജാലികാ വിയ സരീരപരിത്താണേന ചമ്മേന സചമ്മികാ. ചമ്മകഞ്ചുകന്തി ചമ്മമയകഞ്ചുകം. പവിസിത്യാതി തസ്സ അന്തോ ഹുത്യാ, പടിമുഞ്ചിത്യാതി വുത്തം ഹോതി. സരപരിത്താണം ചമ്മന്തി ചമ്മപടിസിഞ്ചിതം ചേലകം, ചമ്മമയം വാ ഫലകം. ബലവസിനേഹാതി സാമിനി അതിസയപേമാ. ഘരദാസയോധാതി അന്തോജാതദാസപരിയാപന്നാ യോധാ, “ഘരദാസികപുത്താ”തിപി പാരോ, അന്തോജാതദാസീനം പുത്താതി അത്ഥോ.

ആളാരം വുച്ചതി മഹാനസം, തത്ഥ നിയുത്താ ആളാരികാ. പൂവിക്കാതി പൂവസമ്പാദകാ, യേ പൂവമേവ നാനപ്പകാരതോ സമ്പാദേത്യാ വിക്കിണന്താ ജീവന്തി. കേസനഖസഞ്ചാതാദിവസേന മനുസ്സാനം അലങ്കാരവിധിം കപ്പേന്തി സംവിദഹന്തിതി കപ്പകാ. ചുണ്ണവിലേപനാദീഹി മലഹരണവണ്ണസമ്പാദനവിധിനാ ന്ഹാപേന്തി നഹാനം കരോന്തിതി ന്ഹാപികാ. നവന്താദിവിധിനാ പവത്തോ ഗണനഗണ്മോ അന്തരാ ഛിദ്ദാഭാവേന അച്ഛിദ്ദകോതി വുച്ചതി, തദേവ പഠേന്തിതി അച്ഛിദ്ദകപാഠകാ. ഹത്ഥേന അധിപ്പായവിത്താപനം, ഗണനം വാ ഹത്ഥമുദ്ദാ. അങ്ഗുലിസങ്കോചനഞ്ചി മുദ്ദാതി വുച്ചതി, തേന ച വിത്താപനം, ഗണനം വാ ഹോതി. ഹത്ഥസദ്ദോ ചേത്ഥ തദേകദേസേസു അങ്ഗുലിസു ദട്ഠേബ്ബോ “ന ഭുഞ്ജമാനോ സബ്ബം ഹത്ഥം മുഖേ പക്ഖിപിസ്സാമീ”തിആദീസു (പാചിം ന്ദവു) വിയ, തമുപനിസ്സായ ജീവന്തിതി മുദ്ദികാ. തേനാഹ “ഹത്ഥമുദ്ദായാ”തിആദി.

അയകാരോ കമ്മാരകാരകോ. ദന്തകാരോ ഭമകാരോ. ചിത്തകാരോ ലേപചിത്തകാരോ. ആദി-സദ്ദേന കോട്ടകലേഖകവിലീവകാരഇട്ഠകാരദാരുകാരാദീനം സഞ്ചഹോ. ദിട്ഠേവ ധമ്മേതി ഇമസ്സമിന്ധേവ അത്തഭാവേ. കരണനിപ്ഫാദനവസേന ദസ്സേത്യാ. സന്ദിട്ഠികമേവാതി അസമ്പരായികതായ സാമം ദട്ഠേബ്ബം, സയമനുഭവിതബ്ബം അത്തപച്ചക്ഖന്തി അത്ഥോ. ഉപജീവന്തിതി ഉപനിസ്സായ ജീവന്തി. സുഖിതന്തി സുഖപ്പത്തം. മാമബലൂപേതഭാവോവ പിണന്തി ആഹ “പീണിതം മാമബലൂപേത”ന്തി. ഉപരീതി ദേവലോകേ. തഥാ ഉദ്ധന്തിപി. സോ ഹി മനുസ്സലോകതോ ഉപരിമോ. അഗ്ഗം വിയാതി അഗ്ഗം, ഫലം. “കമ്മസ്സ കത്താ ഫലസ്സ നിബ്ബത്തനതോ തം കമ്മസ്സ

അഗ്നിസിഖാ വിയ ഹോതി"തി ആചരിയേന വൃത്തം. അപിച സഗ്ഗന്തി ഉത്തമം, ഫലം. സഗ്ഗന്തി സുട്ഠു അഗ്നം, രൂപസദാദിദസവിധം അത്തനോ ഫലം നിപ്ഫാദേതും അരഹതീതി അത്ഥോ. സുഅഗ്നികാവ നിരുത്തിനയേന സോവഗ്ഗികാ, ദക്ഖിണാസദാപേക്ഖായ ച സബ്ബത്ഥ ഇത്ഥിലിങ്ഗനിദേശോ. സുഖോതി സുഖൂപായോ ഇട്ഠോ കന്തോ. അഗ്ഗേതി ഉളാരേ. അത്തനാ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബം ബാഹിരം രൂപം, അത്തനോ വണ്ണപേക്ഖരതാ വണ്ണോതി അയമേതേസം വിസേസോ. ദക്ഖന്തി വഡ്ഢന്തി ഏതായാതി ദക്ഖിണാ, പരിച്ചാഗമയം പുണ്ണന്തി ആഹ "ദക്ഖിണം ദാന"ന്തി.

മഗ്ഗോ സാമണ്ണം സമിതപാപസങ്ഖാതസ്സ സമണ്ണസ്സ ഭാവോതി കത്വാ, തസ്സ വിപാകത്താ അരിയഫലം സാമണ്ണഫലം. "യമാഹാ"തിആദിനാ മഹാവഗ്ഗസംയുത്തപാളിവസേന തദത്ഥം സായേതി. തം ഏസ രാജാ ന ജാനാതി അരിയധമ്മസ്സ അകോവിദതായ. യസ്മാ പന്നേസ "ദാസകസ്സകാദിഭൂതാനം പബ്ബജിതാനം ലോകത്തോ അഭിവാദനാദിലാഭോ സന്ദിട്ഠികം സാമണ്ണഫലം നാമാ"തി ചിന്തേത്വാ "അത്ഥി നു ഖോ കോചി സമണ്ണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ഹുദിസമത്ഥം ജാനന്തോ"തി വീമംസന്തോ പുരണാദികേ പുച്ഛിത്വാ തേസം കമായ അനധിഗതവിന്തോ ഭഗവന്തസി ഏതമത്ഥം പുച്ഛി. തസ്മാ വൃത്തം "ദാസകസ്സകോപമം സന്ധായ പുച്ഛതീ"തി.

രാജാമച്ചാതി രാജകുലസമുദാഗതാ അമച്ചാ, അനുയുത്തകരാജാനോ ചേവ അമച്ചാ ചാതിപി അത്ഥോ. കണ്ഠപക്ഖന്തി യമാപുച്ഛിതേ അത്ഥേ ലബ്ഭമാനദിട്ഠിഗതൂപസംഹിതം സംകിലേസപക്ഖം. സുക്കപക്ഖന്തി തബ്ബിധുരം ഉപരി സുത്താഗതം വോദാനപക്ഖം. സമണ്ണകോലാഹലന്തി സമണ്ണകോതൂഹലം തം തം സമണ്ണവാദാനം അത്തമണ്ണവിരോധം. സമണ്ണഭണ്ഡനന്തി തേനേവ വിരോധേന "ഏവംവാദീനം തേസം സമണ്ണബ്രാഹ്മണാനം അയം ദോസോ, ഏവംവാദീനം തേസം അയം ദോസോ"തി ഏവം തം തം വാദസ്സ പരിഭാസനം. ഇസ്സരാസുവത്തകോ ഹി ലോകോതി ധമ്മതാദസ്സന്നേന തദത്ഥസമത്ഥനം. അത്തനോ ദേസനാകോസല്ലേന രഞ്ഞ്ഞോ ഭാരം കരോന്തോ, ന തദഞ്ഞ്ഞേന പരവമ്ഭനാദികാരണേന.

൧൬൪. നു-സദ്ദോ വിയ നോ-സദ്ദോപി പുച്ഛായം നിപാതോതി ആഹ "അഭിജാനാസിസു"തി. അയഞ്ചാതി ഏത്ഥ ച-സദ്ദോ ന കേവലം അഭിജാനാസിപദേനേവ, അഥ ഖോ "പുച്ഛിതാ"തി പദേന ചാതി സമുച്ചയത്ഥോ. കഥം യോജേതബ്ബോതി അനുയോഗമപന്നേതി "ഇദഞ്ഠീ"തിആദിനാ. പുച്ഛിതാ നൂതി പുണ്ണേ പുച്ഛം കത്താ നു. നംപുട്ഠാവാന്തി താദിസം പുച്ഛിതഭാവം അഭിജാനാസി നു. ന തേ സമ്മുട്ഠന്തി തവ ന പമുട്ഠം വതാതി അത്ഥോ. അഹാസുകഭാവോതി തഥാ ഭാസന്നേന അസുഖഭാവോ. പണ്ഡിതപതിരൂപകാനന്തി (സാമം വിയ അത്തനോ സക്കാരാനം പണ്ഡിതഭാസാനം) ആമം വിയ പക്കാനം പണ്ഡിതാ ഭാസാനം. (ദീം നിം ദീം ൧.൧൬൩) പാളിപദഅത്ഥബ്ബുഞ്ജനേസൂതി പാളിസങ്ഖാതേ പദേ, തദത്ഥേ തപ്പരിയാപന്നക്ഖരേ ച, വാക്യപരിയായോ വാ ബ്ബുഞ്ജനസദ്ദോ "അക്ഖരം പദം ബ്ബുഞ്ജന"ന്തിആദീസു (നേത്തിം ൨൮) വിയ. ഭഗവതോ രൂപം സഭാവോ വിയ രൂപമസ്സാതി ഭഗവന്തരൂപോ, ഭഗവാ വിയ ഏകന്തപണ്ഡിതോതി അത്ഥോ.

പുരണകസ്സപവാദവണ്ണനാ

൧൬൫. ഏകമിദാഹന്തി ഏത്ഥ ഇദന്തി നിപാതമത്തം, ഏകം സമയമിച്ചേവ അത്ഥോ. സമ്മോദേതി സമ്മോദനം കരോതീതി സമ്മോദനീയം. അനീയസദ്ദോ ഹി ബഹുലാ കത്വത്ഥാഭിധായകോ യഥാ "നിച്ചാനികാ"തി, (ധം സം സുത്തന്തദുകമാതികാ

൯൭) സമ്മോദനം വാ ജനേതീതി സമ്മോദനിയം തദ്ധിതവസേന. സരിതബൃന്തി സാരണിയം, സരണസ്സ അനുച്ഛവികന്തി വാ സാരണിയം, ഏതമത്ഥം ദസ്സേതും “സമ്മോദജനകം സരിതബൃന്തുക”ന്തി വുത്തം, സരിതബൃന്തുകന്തി ച സരണാനുച്ഛവികന്തി അത്ഥോ.

൧൬൬. സഹത്ഥാതി സഹത്ഥേനേവ, തേന സുദ്ധകത്താരം ദസ്സേതി, ആണത്തിയാതി പന ഹേതുകത്താരം, നിസ്സഗ്ഗിയമാവരാദയോപി ഇയ സഹത്ഥ കരണേനേവ സങ്ഗഹിതാ. ഹത്ഥാദീനീതി ഹത്ഥപാദകണ്ണനാസാദീനി. പചനം ദഹനം വിബാധനന്തി ആഹ “ദണ്ഡേന ഉപ്പിളേന്തസ്സാ”തി. പപഞ്ചസുദനിയം നാമ മജ്ജിമിമാഗമട്ഠകമായം പന “പചതോ”തി ഏതസ്സ “തജ്ജേന്തസ്സ വാ”തി (മ° നി° അട്ഠ° ൩.൯൭) ദുതിയോപി അത്ഥോ വുത്തോ, ഇയ പന തജ്ജനം, പരിഭാസനഞ്ച ദണ്ഡേന സങ്ഗഹേത്ഥാ “ദണ്ഡേന ഉപ്പിളേന്തസ്സ ഇച്ചേവ വുത്ത”ന്തി (ദീ° നി° ടീ° ൧.൧൬൬) ആചരിയേന വുത്തം, അധുനാ പന പോത്ഥകേസു “തജ്ജേന്തസ്സ വാ”തി പാരോപി ബഹുസോ ദിസ്സതി. സോകന്തി സോകകാരണം, സോചനന്തിപി യുജ്ജതി കാരണസമ്പാദനേ ഫലസ്സപി കത്തബ്ബതോ. പരേഹീതി അത്തനോ വചനകരേഹി കമ്മഭൂതേഹി. ഫന്ദതോതി ഏത്ഥ പരസ്സ ഫന്ദനവസേന സുദ്ധകത്തുത്ഥോ ന ലബ്ഭതി, അഥ ഖോ അത്തനോ ഫന്ദനവസേനേവാതി ആഹ “പരം ഫന്ദന്തം ഫന്ദനകാലേ സയമ്പി ഫന്ദതോ”തി, അത്തനാ കതേന പരസ്സ വിബാധനപയോഗേന സയമ്പി ഫന്ദതോതി അത്ഥോ. “അതിപാതാപയതോ”തി പദം സുദ്ധകത്തരി, ഹേതുകത്തരി ച പവത്തതീതി ദസ്സേതി “ഹനന്തസ്സാപി ഹനാപേന്തസ്സാപി”തി ഇമിനാ. സബ്ബത്ഥാതി “ആദിയതോ”തിആദിസു. കരണകാരണവസേനാതി സയംകാരപരംകാരവസേന.

ഘരഭിത്തിയാ അന്തോ ച ബഹി ച സന്ധി ഘരസന്ധി. കിഞ്ചിപി അസേസേത്ഥാ നിരവസേസോ ലോപോ വിലുന്വനം നില്ലോപോതി ആഹ “മഹാവിലോപ”ന്തി. ഏകാഗാരേ നിയുത്തോ വിലോപോ ഏകാഗാരികോ. തേനാഹ “ഏകമേവാ”തിആദി. “പരിപണ്ണേ തിട്ഠന്തോ”തി ഏത്ഥ അച്ഛിന്ദനത്ഥമേവ തിട്ഠതീതി അയമത്ഥോ പകരണതോ സിദ്ധോതി ദസ്സേതി “ആഗതാഗതാന”ന്തിആദിനാ. “പരിതോ സബ്ബസോ പണ്ണേ ഹനനം പരിപണ്ണോ”തി (ദീ° നി° ടീ° ൧.൧൬൬) അയമത്ഥോപി ആചരിയേന വുത്തോ. കരോമീതി സത്തായാതി സഞ്ചേതനികഭാവമാഹ, തേനേതം ദസ്സേതി “സഞ്ചിച്ച കരോതോപി ന കരീയതി നാമ, പഗേവ അസഞ്ചിച്ചാ”തി. പാപം ന കരീയതീതി പുണ്ണേ അസതോ ഉപ്പാദേതും അസക്കുണ്ണേയുത്താ പാപം അകതമേവ നാമ. തേനാഹ “നത്ഥി പാപ”ന്തി.

യദി ഏവം കഥം സത്താ പാപേ പവത്തന്തീതി അത്തനോ വാദേ പരേഹി ആരോപിതം ദോസമപന്നേതുകാമോ പൂരണോ ഇമമത്ഥമ്പി ദസ്സേതീതി ആഹ “സത്താ പനാ”തിആദി. സത്താമത്തമേതം “പാപം കരോന്തീ”തി, പാപം പന നത്ഥേവാതി വുത്തം ഹോതി. ഏവം കിരസ്സ ഹോതി - ഇമേസം സത്താനം ഹിംസാദികിരിയാ അത്താനം ന പാപുണാതി തസ്സ നിച്ചതായ നിബ്ബികാരത്താ, സരീരം പന അച്ചേതനം കട്ഠകലിങ്ഗരൂപം, തസ്ഥിം വികോപിതേപി ന കിഞ്ചി പാപന്തി. പരിയന്തോ വുച്ചതി നേമി പരിയോസാനേ റിത്താ. തേന വുത്തം ആചരിയേന “നിസിതവുരമയനേമിനാ”തി (ദീ° നി° ടീ° ൧.൧൬൬). ദുതിയവികപ്പേ ചക്കപരിയോസാനമേവ പരിയന്തോ, ഖുരേന സദിസോ പരിയന്തോ യസ്സാതി ഖുരപരിയന്തോ. ഖുരഗ്ഗഹണേന ചേത്ഥ ഖുരധാരാ ഗഹിതാ തദവരോധതോ. പാളിയം ചക്കേനാതി ചക്കാകാരകതേന ആവുധവിസേസേന. തം മംസഖലകരണസങ്ഖാതം നിദാനം കാരണം യസ്സാതി തതോനിദാനം, “പച്ചത്തവചനസ്സ തോആദേസോ, സമാസേ ചസ്സ ലോപാഭാവോ”തി (പാരാ° അട്ഠ°

൧.൨൧) അട്കമാസു വുത്തോ. “പച്ചത്തേമേ നിസ്സക്കവചനമ്പി യുജ്ജതീ”തി (സാരത്ഥം ടീം പഠമഹാസങ്ഗീതികമാവണ്ണാ) ആചരിയസാരിപുത്തേമേരോ. “കാരണമേ നിപാതസമുദായോ”തിപി അക്ഖരചിന്തകാ.

ഗങ്ഗായ ദക്ഖിണദിസാ അപ്പതിരുപദേസോ, ഉത്തരദിസാ പന പതിരുപദേസോതി അധിപ്പായേന “ദക്ഖിണഞ്ചേ”തിആദി വുത്തം, തഞ്ച ദേസദിസാപദേസേന തന്നിവാസിനോ സന്ധായാതി ദണ്ണേതും “ദക്ഖിണതീരേ”തിആദിമാഹ. ഹനനദാനകിരിയാ ഹി തദായത്താ. മഹായാഗന്തി മഹാവിജിതരഞ്ഞോ യഞ്ഞസദിസമ്പി മഹായാഗം. ദമസദ്ദോ ഇന്ദ്രിയസംവരസ്സ, ഉപോസഥസീലസ്സ ച വാചകോതി ആഹ “ഇന്ദ്രിയദമേന ഉപോസഥകമ്മേനാ”തി. കേചി പന ഉപോസഥകമ്മേനാ’തി ഇദം ഇന്ദ്രിയദമസ്സ വിസേസനം, തസ്മാ ‘ഉപോസഥകമ്മഭൂതേന ഇന്ദ്രിയദമേനാ’തി” അത്ഥം വദന്തി, തദയുത്തമേവ തദുഭയത്ഥവാചകത്താ ദമസദ്ദസ്സ, അത്ഥദ്വയസ്സ ച വിസേസവുത്തിതോ. അധുനാ ഹി കത്ഥചി പോത്ഥകേ വാ-സദ്ദോ, ച-സദ്ദോപി ദിസ്സതി. സീലസംയമേനാതി തദഞ്ഞേന കായികവാചസികസംവരേന. സച്ചവചനേനാതി അമോസവജ്ജേന. തസ്സ വിസും വചനം ലോകേ ഗരുതരപുഞ്ഞസമ്മതഭാവതോ. യഥാ ഹി പാപധമ്മേസു മൂസാവാദോ ഗരുതരോ, ഏവം പുഞ്ഞധമ്മേസു അമോസവജ്ജോ. തേനാഹ ഭഗവാ ഇതിവുത്തകേ -

“ഏകധമ്മം അതീതസ്സ, മൂസാവാദിസ്സ ജന്തുനോ;
വിതിണ്ണപരലോകസ്സ, നത്ഥി പാപം അകാരിയ”ന്തി. (ഇതിവുഃ ൨൭);

പവത്തിതി യോ കരോതി, തസ്സ സന്താനേ ഫലുപ്പാദപച്ചയഭാവേന ഉപ്പത്തി. ഏവഞ്ച “നത്ഥി കമ്മം, നത്ഥി കമ്മഫല”ന്തി അകീരിയവാദസ്സ പരിപുണ്ണതാ. സതി ഹി കമ്മഫലേ കമ്മാനമകീരിയഭാവോ കഥം ഭവിസ്സതി. സബ്ബമാപീതി “കരോതോ”തിആദിനാ വുത്തേന സബ്ബപ്പകാരേനപി.

ലബ്ബജന്തി ലികുചം. പാപപുഞ്ഞാനം കീരിയമേവ പടീക്ഖിപതി, ന രത്താ പുട്ഠം സന്ദിട്ഠികം സാമഞ്ഞഫലം ബ്യാകരോതീതി അധിപ്പായോ. ഇദഞ്ചി അവധാരണം വിപാകപടീക്ഖേപനിവത്തനത്ഥം. യോ ഹി കമ്മം പടീക്ഖിപതി, തേന അത്ഥതോ വിപാകോപി പടീക്ഖിത്തോയേവ നാമ ഹോതി. തഥാ ഹി വക്ഖതി “കമ്മം പടിബാഹന്തേനാപീ”തിആദി (ദീം നിം അട്കം ൧.൧൦൦-൧൦൨).

പടിരാജുഹി അനഭിഭവനീയഭാവേന വിസേസതോ ജിതന്തി വിജിതം, ഏകസ്സ രഞ്ഞോ ആണാപവത്തിദേസോ. “മാ മയ്ഹം വിജിതേ വസമാ”തി അപസാദനാ പബ്ബജിതസ്സ പബ്ബാജനസങ്ഖാതാ വിഹേഠനായേവാതി വുത്തം “വിഹേഠേഞ്ച”ന്തി. തേന വുത്തസ്സ അത്ഥസ്സ “ഏവമേതേ”ന്തി ഉപധാരണം സല്ലക്ഖണം ഉഗ്ഗണ്ഠനം, തദമിനാ പടീക്ഖിപതീതി ആഹ “സാരതോ അഗ്ഗണ്ഠന്തോ”തി. തസ്സ പന അത്ഥസ്സ അദ്ധനീയഭാവപാദനവസേന ചിത്തേന സന്ധാരണം നിക്കുജ്ജനം, തദമിനാ പടീക്ഖിപതീതി ദണ്ണേതി “സാരവസേനേവ...പേ... അട്കപേന്തോ”തി ഇമിനാ. സാരവസേനേവാതി ഉത്തമവസേനേവ, അവിതഥത്താ വാ പരേഹി അനുച്ചാലിതോ മിരഭൂതോ അത്ഥോ അഹേഗ്ഗുഭാവേന സാരോതി വുച്ചതി, തംവസേനേവാതി അത്ഥോ. നിസ്സരണന്തി വട്ടതോ നിയ്യാനം. പരമത്ഥോതി അവിപരീതത്ഥോ, ഉത്തമസ്സ വാ ഞാണസ്സാരമ്മണഭൂതോ അത്ഥോ. ബൃഞ്ജനം പന തേന ഉഗ്ഗഹിതഞ്ചേവ നിക്കുജ്ജിതഞ്ച തമായേവ ഭഗവതോ സന്തികേ ഭാസിതത്താ.

മക്ഖലിഗോസാലവാദവണ്ണാ

ഫത്തുവ. ഉഭയേനാതി ഹേതുപച്ചയപടിസേധവചനേന. “വിജ്ഞാനമേവാ”തി
 ഇമിനാ സഭാവതോ വിജ്ഞാനസ്സേവ പടിക്ഖിപനേ തസ്സ അത്താണമേവ
 കാരണന്തി ദസ്സേതി. സംകിലേസപച്ചയന്തി സംകിലിസ്സനസ്സ മലിനസ്സ കാരണം .
 വിസുദ്ധിപച്ചയന്തി സംകിലേസതോ വിസുദ്ധിയാ വോദാനസ്സ പച്ചയം.
 അത്തകാരേതി പച്ചത്തവചനസ്സ ഏ-കാരവസേന പദസിദ്ധി യഥാ “വനപ്പഗുർബ്ബേ
 യഥാ ഹുസിതഗ്ഗേ”തി, (ഖു° പാ° ൧൩; സു° നി° ൨൩൬) പച്ചത്തത്ഥേ വാ
 ഭുജ്ജവചനം യഥാ “ഇദമിസ്സ ഹോതി സീലസ്ഥി”ന്തി (ദീ° നി° ൧.൧൯൪), തദേവത്ഥം
 ദസ്സേതി “അത്തകാരോ”തി ഇമിനാ. സോ ച തേന തേന സത്തേന അത്തനാ
 കാതബ്ബകമ്മം, അത്തനാ നിപ്ഫാദേതബ്ബപയോഗോ വാ. തേനാഹ “യേനാ”തിആദി.
 സബ്ബത്തുതന്തി സമ്മാസമ്ബോധിം. തന്തി അത്തനാ കതകമ്മം. ദുതിയപദേനാതി
 “നത്ഥി പരകാരേ”തി പദേന. പരകാരോ ച നാമ പരസ്സ വാഹസാ
 ഇജ്ജന്തപയോഗോ. തേന വുത്തം “യം പരകാര”ന്തിആദി. ഓവാദാനുസാസനിന്തി
 ഓവാദഭൂതമനുസാസനിം, പഠമം വാ ഓവാദോ, പച്ഛാ അനുസാസനീ.
 “പരകാര”ന്തി പദസ്സ ഉപലക്ഖണവസേന അത്ഥമസ്സനഞ്ചേതം, ലോകുത്തരയമ്മേ
 പരകാരാവസ്സയോ നത്ഥിതി ആഹ “ഠപേത്വാ മഹാസത്ത”ന്തി. അത്ഥേവേസ
 ലോകിയയമ്മേ യഥാ തം അമ്ഹാകം ബോധിസത്തസ്സ ആളാരുദകേ നിസ്സായ
 പഞ്ചാഭിഞ്ഞാലോകിയസമാപത്തിലാഭോ, തഞ്ച പച്ഛിമഭവികമഹാസത്തം സന്ധായ
 വുത്തം, പച്ഛേകബോധിസത്തസ്സപി ഏത്ഥേവ സങ്ഗഹോ തേസവി തദഭാവതോ.
 മനുസ്സസോഭഗ്യതന്തി മനുസ്സേസു സുഭഗഭാവം. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന
 കമ്മവാദസ്സ, കിരിയവാദസ്സ ച പടിക്ഖിപനേന. ജിനചക്കേതി “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ
 കമ്മം കണ്ഹം കണ്ഹവിപാക”ന്തിആദി (അ° നി° ൪.൨൩൨) നയപ്പവത്തേ
 കമ്മാനം, കമ്മഫലാനഞ്ച അത്ഥിതാപരിഭീപനേ ബുദ്ധസാസനേ. പച്ചനികകമ്മനം
 പഹാരദാനസദിസന്തി “പഹാരം ദേതി നാമാ”തി.

യഥാവുത്തഅത്തകാരപരകാരാഭാവതോ ഏവ സത്താനം പച്ചത്തപുരിസകാരോ
 നാമ കോചി നത്ഥിതി സന്ധായ “നത്ഥിപുരിസകാരേ”തി തസ്സ പടിക്ഖിപനം
 ദസ്സേതും “യേനാ”തിആദി വുത്തം. “ദേവത്തവി”തിആദിനാ,
 “മനുസ്സസോഭഗ്യത”ന്തിആദിനാ ച വുത്തപ്പകാരാ. “ബലേ പതിട്ഠിതാ”തി വത്വാ
 വീരിയമേവിധ ബലന്തി ദസ്സേതും “വീരിയം കത്വാ”തി വുത്തം. സത്താനത്ഥി
 ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായിക നിബ്ബാനസമ്പത്തിആവഹം വീരിയബലം നത്ഥിതി സോ
 പടിക്ഖിപതി, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം വോദാനിയബലസ്സ പടിക്ഖിപനം
 സംകിലേസികസ്സാപി ബലസ്സ തേന പടിക്ഖിപനതോ. യദി വീരിയാദിനി
 പുരിസകാരവേവചനാനി, അഥ കസ്ഥാ തേസം വിസും ഗഹണന്തി ആഹ “ഇദം
 നോ വീരിയേനാ”തിആദി. ഇദം നോ വീരിയേനാതി ഇദം ഫലം അമ്ഹാകം
 വീരിയേന പവത്തം. പവത്തവചനപടിക്ഖേപകരണവസേനാതി അഞ്ജേതസം
 പവത്തവോഹാരവചനസ്സ പടിക്ഖേപകരണവസേന .
 വീരിയമാമപരക്കമസമ്ബന്ധനേന പവത്തബലവാദിനം വാദസ്സ
 പടിക്ഖേപകരണവസേന “നത്ഥി ബല”ന്തി പദമിവ സബ്ബാനിപേതാനി തേന
 ആദിയന്തിതി അധിപ്പായോ. തഞ്ച വചനീയത്ഥതോ വുത്തം, വചനത്ഥതോ പന
 തസ്സാ തസ്സാ കിരിയായ ഉസ്സന്നട്ഠേന ബലം. സുരവീരഭാവാവഹട്ഠേന വീരിയം.
 തദേവ ദള്ളഹഭാവതോ, പോരിസധുരം വഹന്തേന പവത്തേതബ്ബതോ ച
 പുരിസമാമോ. പരം പരം ഠാനം അക്കമനവസേന പവത്തിയാ
 പുരിസപരക്കമോതി വേദിതബ്ബം.

രൂപാദീസു സത്തവിസത്തതായ സത്താ. അസ്സസനപസ്സസനവസേന പവത്തിയാ
 പാണനതോ പാണാതി ഇമിനാ അത്ഥേന സമാനേപി പദദ്വയേ
 ഏകിന്ദ്രിയാദിവസേന പാണേ വിഭജിത്വാ സത്തതോ വിസേസം കത്വാ ഏസ

വദതീതി ആഹ “ഏകിന്ദ്രിയോ”തിആദി. ഭവന്തീതി ഭൂതാതി സത്തപാണപരിയായേപി സതി അണ്ഡകോസാദീസു സമ്ഭവനട്ഠേന തതോ വിസേസാവ, തേന വുത്താതി ദസ്സേതി “അണ്ഡ...പേ... വദതീ”തി ഇമിനാ. വത്ഥികോസോ ഗബ്ഭാസയോ. ജീവനതോ പാണം ധാരേന്തോ വിയ വഡ്ഢനതോ ജീവാ. തേനാഹ “സാലിയവാ”തിആദി. ആദിസദ്ദേന വിരുജ്ഛായമ്മാ തിണരൂക്ഖാ ഗഹിതാ. നത്ഥി ഏതേസം സംകിലേസവിസുദ്ധീസു വസോ സാമത്ഥിയന്തി അവസാ. തമാ അബലാ അവിരിയാ. തേനാഹ “തേസ”ന്തിആദി. നിയതാതി നിയമനാ, അഹേജജസുത്താവുതസ്സ അഭേജജമണിനോ വിയ നിയതപ്പവത്തിതായ ഗതിജാതിബന്ധാപവഗ്ഗവസേന നിയാമോതി അത്ഥോ. തത്ഥതത്ഥാതി താസു താസു ജാതീസു. ഛരണം അഭിജാതീനം സമ്ബന്ധീഭൂതാനം ഗമനം സമവായേന സമാഗമോ. സമ്ബന്ധീനിരപേക്ഖോപി ഭാവസദ്ദോ സമ്ബന്ധീസഹിതോ വിയ പകതിയത്ഥവാചകോതി ആഹ “സഭാവോയേവാ”തി, യമാ കണ്ടകസ്സ തിക്ഖതാ, കപിത്ഥഫലാദീനം പരിമണ്ഡലതാ, മിഗപക്ഖീനം വിചിത്താകാരതാ ച, ഏവം സബ്ബസ്സാപി ലോകസ്സ ഹേതുപച്ചയമന്തരേന തമാ തമാ പരിണാമോ അകുത്തിമോ സഭാവോയേവാതി അത്ഥോ. തേന വുത്തം “യേനാ”തിആദി. പരിണമനം നാനപ്പകാരതാപത്തി. യേനാതി സത്തപാണാദിനാ. യമാ ഭവിതബ്ബം, തഥേവാതി സമ്ബന്ധോ.

ഛരളഭിജാതിയോ പരതോ വിത്ഥാരിയിസ്സന്തി. “സുഖഞ്ച ദുക്ഖഞ്ച പടിസംവേദേന്തീ”തി വദന്തോ മക്ഖലി അദുക്ഖമസുഖഭൂമിം സബ്ബേന സബ്ബം ന ജാനാതീതി വുത്തം “അത്തോ അദുക്ഖമസുഖഭൂമി നത്ഥിതി ദസ്സേതീ”തി. അയം “സുഖഞ്ച ദുക്ഖഞ്ച പടിസംവേദേന്തീ”തി വചനം കരണഭാവേന ഗഹേത്വാ വുത്താ ആചരിയസ്സ മതി. പോത്ഥകേസു പന “അത്തോ സുഖദുക്ഖഭൂമി നത്ഥിതി ദസ്സേതീ”തി അയമേവ പാഠോ ദിട്ഠോ, ന “അദുക്ഖമസുഖഭൂമി”തി. ഏവം സതി “ഛരസേവാഭിജാതീസു”തി വചനം അധികരണഭാവേന ഗഹേത്വാ ഛരസു ഏവ അഭിജാതീസു സുഖദുക്ഖപടിസംവേദനം, ന തേഹി അത്തത്ഥ, തായേവ സുഖദുക്ഖഭൂമി, ന തദത്താതി ദസ്സേതീതി വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. അയമേവ ച യുത്തതരോ പടിക്ഖേപിതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ ഭൂമിവസേന വുത്തത്താ. യദി ഹി “സുഖഞ്ച ദുക്ഖഞ്ച പടിസംവേദേന്തീ”തി വചനേന പടിക്ഖേപിതബ്ബസ്സ ദസ്സനം സിയാ, അഥ “അത്തോ അദുക്ഖമസുഖാ നത്ഥി”തി ദസ്സേയു, ന “അദുക്ഖമസുഖഭൂമി”തി ദസ്സനഹേതുവചനസ്സ ഭൂമിഅത്ഥാഭാവതോ. ദസ്സേതി ചേതം താസം ഭൂമിയാ അഭാവമേവ, തേന വിത്തായതി അയം പാഠോ, അയഞ്ചത്ഥോ യുത്തതരോതി.

പമുഖയോനീനന്തി മനുസ്സേസു വത്തിയബ്രാഹ്മണാദിവസേന, തിരച്ഛാനാദീസു സീഹബ്ബഗ്ഘാദിവസേന പധാനയോനീനം, പധാനതാ ചേത്ഥ ഉത്തമതാ. തേനാഹ “ഉത്തമയോനീന”ന്തി. സട്ഠിസതാനീതി ഛര സഹസ്സാനി. “പഞ്ച ച കമ്മുനോ സതാനീ”തി പദസ്സ അത്ഥദസ്സനം “പഞ്ച കമ്മസതാനി ചാ”തി. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ “കേവലം തക്കമത്തകേന നിരത്ഥകം ദിട്ഠിം ദീപേതീ”തി ഇമമേവത്ഥമതിദിസതി. ഏത്ഥ ച “തക്കമത്തകേനാ”തി വദന്തോ യസ്ഥാ തക്കികാ അവസ്സയഭൂതത്ഥമഗ്ഗഹണഅങ്കുസനയമന്തരേന നിരങ്കുസതായ പരികപ്പനസ്സ യം കിഞ്ചി അത്തനാ പരികപ്പിതം സാരതോ മത്തമാനാ തഥേവ അഭിനിവിസ്സ തത്ഥ ച ദിട്ഠിഗാഹം ഗബ്ഭഹന്തി, തസ്ഥാ ന തേസം ദിട്ഠിവത്ഥുസ്ഥിം വിത്തുഹി വിചാരണാ കാതബ്ബാതി ഇമമധിപ്പായം വിഭാവേതി. കേചിതി ഉത്തരവിഹാരവാസിനോ. പഞ്ചിന്ദ്രിയവസേനാതി ചക്ഖാദിപഞ്ചിന്ദ്രിയവസേന. തേ ഹി “ചക്ഖുസോതഘാനജിവ്ഘാകായസഞ്ചാതാനി ഇമാനി പഞ്ചിന്ദ്രിയാനി ‘പഞ്ച കമ്മാനീ’തി തിത്ഥിയാ പത്തേപേന്തീ”തി വദന്തി “കായവചിമനോകമ്മാനി ച ‘തീണി

കമ്മാനീ'തി". കമ്മന്തിലധീതി തദ്യഭയം ഓളാരികത്താ പരിപുണ്ണകമ്മന്തി ലധി. മനോകമ്മം അനോളാരികത്താ ഉപഡ്ഡകമ്മന്തി ലധീതി യോജനാ. "ദാസദ്ഠി പടിപദാ"തി വത്തഞ്ചേ സഭാവനിരുത്തിം അജാനന്തോ "ദാടിപടിപദാ"തി വദതീതി ആഹ "ദാസദ്ഠി പടിപദാ"തി. സദുരചകാ പന "ദാസദ്ഠിയാ സലോപോ, അത്തമാ"തി വദന്തി, തദയുത്തമേവ സഭാവനിരുത്തിയാ യോഗതോ അസിദ്ധത്താ . യദി ഹി സാ യോഗേന സിദ്ധാ അസ്സ, ഏവം സഭാവനിരുത്തിയേവ സിയാ, തമാ ച സതി ആചരിയാനം മതേന വിരുജ്ജന്യതീതി വദന്തി. "ചുല്ലാസീതി സഹസ്സാനീ"തിആദികാ പന അഞ്ഞത്ര ദിട്ഠപയോഗാ സഭാവനിരുത്തിയേവ. ദിസ്സതി ഹി വിസുദ്ധിമഗ്ഗാദീസു -

“ചുല്ലാസീതി സഹസ്സാനി, കപ്പാ തിട്ഠന്തി യേ മരു;
ന ത്വേവ തേപി തിട്ഠന്തി, ദീഹി ചിത്തേഹി സമോഹിതാ”തി. (വിസുദ്ധി-
൨.൨൧൫; മഹാനി- ൧൦, ൩൯);

ഏകസ്ഥിം കപ്പേതി ചതുന്നമസഞ്ചേയ്യകപ്പാനം അത്തരഭൂതേ ഏകസ്ഥിം അസഞ്ചേയ്യകപ്പേ. തത്ഥാപി ച വിവട്ട്ട്ഠായിസത്തിതം ഏകമേവ സന്ധായ “ദാടന്തരകപ്പാ”തി വുത്തം. ന ഹി സോ അസ്സുതസാസന്ധമ്മോ ഇതരേ ജാനാതി ബാഹിരകാനമവിസയത്താ, അജാനന്തോ ഏവമാഹാതി അത്ഥോ.

ഉരബ്ഭേ ഹന്നതി, ഹന്താ വാ ജീവിതം കപ്പേന്തീതി ഓരബ്ഭികാ. ഏസ നയോ സാകുണികാദീസുപി. ലുദ്ദാതി വുത്താവസേസകാ യേ കേചി ചാതുപ്പദജീവികാ നേസാദാ. മാഗവികപദസ്ഥിന്ഹി രോഹിതാദിമിഗജാതിയേവ ഗഹിതാ. ബന്ധനാഗാരേ നിയോജേന്തീതി ബന്ധനാഗാരികാ. കുരൂരകമ്മന്താതി ദാരുണകമ്മന്താ. അയം സഞ്ചോപി കണ്ഹകമ്മപസുതതായ കണ്ഹാഭിജാതീതി വദതി കണ്ഹസ്സ ധമ്മസ്സ അഭിജാതി അബ്ഭുപ്പത്തി യസ്സാതി കത്വാ. ഭിക്ഖുതി ബുദ്ധസാസനേ ഭിക്ഖു. കണ്ടകേതി ഛന്ദരാഗേ. സന്തോഗവസേന തേസം പക്ഖിപനം. കണ്ടകസദിസഛന്ദരാഗേന സത്തുത്താ ഭുഞ്ജന്തീതി ഹി അധിപ്പായേന “കണ്ടകേ പക്ഖിപിത്വാ”തി വുത്തം. കസ്മാതി ചേ? യസ്മാ “തേ പണീതപണീതേ പച്ചയേ പടിസേവന്തീ”തി തസ്സ മിച്ഛാഗാഹോ, തസ്മാ ഞായലധേപി പച്ചയേ ഭുഞ്ജമാനാ ആജീവകസമയസ്സ വിലോമഗാഹിതായ പച്ചയേസു കണ്ടകേ പക്ഖിപിത്വാ ഖാദന്തി നാമാതി വദതി കണ്ടകവുത്തികാതി കണ്ടകേന യമാവുത്തേന സഹ ജീവികാ. അയഞ്ഹിസ്സ പാളിയേവാതി അയം മക്ഖലിസ്സ വാദദീപനാ അത്തനാ രചിതാ പാളിയേവാതി യമാവുത്തമത്ഥം സമത്ഥേതി. കണ്ടകവുത്തികാ ഏവ നാമ ഏകേ അപരേ പബ്ബജിതാ ബാഹിരകാ സന്തി, തേ നീലാഭിജാതീതി വദതീതി അത്ഥോ. തേ ഹി സവിസേസം അത്തകിലമമാനുയോഗമനുയുത്താ. തമാ ഹി തേ കണ്ടകേ വത്തന്താ വിധ ഭവന്തീതി കണ്ടകവുത്തികാതി വുത്താ. നീലസ്സ ധമ്മസ്സ അഭിജാതി യസ്സാതി നീലാഭിജാതി. ഏവമിതരേസുപി.

അമ്ഹാകം സന്തോജനഗണ്ഠോ നത്ഥീതി വാദിനോ ബാഹിരകപബ്ബജിതാ നിഗണ്ഠാ. ഏകമേവ സാടകം പരിദഹന്താ ഏകസാടകാ. കണ്ഹതോ പരിസുദ്ധോ നീലോ, തതോ പന ലോഹിതോതിആദിനാ യമാക്കമം തസ്സ പരിസുദ്ധം വാദം ദസ്സേതും “ഇമേ കിരാ”തിആദി വുത്തം. പണ്ഡരതരാതി ഭുഞ്ജനനഹാനപടിക്ഖേപാദിവതസമായോഗേന പരിസുദ്ധതരാ കണ്ഹനീലമുപാദായ ലോഹിതസ്സാപി പരിസുദ്ധഭാവേന വത്തഞ്ചേതോ. ഓദാതവസനാതി ഓദാതവത്ഥപരിദഹനാ. അചേലകസാവകാതി ആജീവകസാവകഭൂതാ. തേ കിര ആജീവകലധിയാ വിസുദ്ധചിത്തതായ

നിഗണ്ഠേഹിപി പണ്ഡരതരാ ഹലിദ്വാഭാനമ്പി പുരിമേ ഉപാദായ പരിസുദ്ധഭാവപ്പത്തിതോ. “ഏവ”തിആദിനാ തസ്ത ഛന്ദാഗമനം ദസ്തേതി. നന്ദാദീനം സാവകഭൂതാ പബ്ജിതാ ആജീവകാ. തമാ ആജീവകിനിയോ. നന്ദാദയോ കിര തമാരൂപം ആജീവകപടിപത്തിം ഉക്കംസം പാപേത്യാ റിതാ, തസ്മാ നിഗണ്ഠേഹി ആജീവകസാവകേഹി പബ്ജിതേഹി പണ്ഡരതരാ വൃത്താ പരമസുക്കാഭിജാതീതി അയം തസ്ത ലഭി.

പുരിസഭൂമിയോതി പധാനനിദേസോ. ഇത്ഥിനമ്പി ഹേതാ ഭൂമിയോ ഏസ ഇച്ഛതേവ. സത്തദിവസേതി അച്ചന്തസത്തോഗവചനം, ഏത്തകമ്പി മന്ദാ മോമുഹാതി. സമ്ബാധട്ഠാനതോതി മാതുകുച്ഛിം സന്ധായാഹ. രോദന്തിചേവ വിരവന്തി ച തമനുസ്സരിത്യാ. ഖേദനം, കീളനഞ്ച വിസ്സാസദേനേവ സങ്ഗഹേത്യാ വിസ്സാഭൂമി വൃത്താ. പദസ്ത നിക്ഖിപനം പദനിക്ഖിപനം. യദാ തമാ പദം നിക്ഖിപിതും സമത്ഥോ, തദാ പദവീമംസഭൂമി നാമാതി ഭാവോ. വതാവതസ്ത ജാനനകാലേ. ഭിക്ഖു ച പന്നകോതിആദിപി തേസം ബാഹിരകാനം പാളിയേവ. തത്ഥ പന്നകോതി ഭിക്ഖായ വിചരണകോ, തേസം വാ പടിപത്തിയാ പടിപന്നകോ. ജിനോതി ജിണ്ണോ ജരാവസേന ഹീനയാതുകോ, അത്തനോ വാ പടിപത്തിയാ പടിപക്ഖം ജിനിത്യാ റിതോ. സോ കിര തമാഭൂതോ ധമ്മമ്പി കസ്സചി ന കമേസി. തേനാഹ “ന കിഞ്ചി ആഹാ”തി. ഓട്ഠവദനാദിവിപ്പകാരേ കതേപി ഖമനവസേന ന കിഞ്ചി കമേതീതിപി വദന്തി. അലാഭിന്തി “സോ ന കുമ്ഭിമുഖാ പടിഗുണ്ഹാതീ”തിആദിനാ നയേന മഹാസീഹനാദസുത്തേ (ഭീ° നി° ൧.൩൯; മ° നി° ൧.൧൫൫) വൃത്തഅലാഭഹേതുസമാധോഗേന അലാഭിം. തതോയേവ ജിഘച്ഛാദുബ്ബലപരേതതായ സയനപരായനട്ഠേന സമണ്ണം പന്നഭൂമിതി വദതി.

ആജീവവൃത്തിസതാനീതി സത്താനമാജീവഭൂതാനി ജീവികാവൃത്തിസതാനി. “പരിബ്ബാജകസതാനീ”തി വുച്ചമാനേപി ചേസ സഭാവലിങ്ഗമജാനന്തോ “പരിബ്ബാജകസതേ”തി വദതി. ഏവമത്തേസുപി. തേനാഹ “പരിബ്ബാജകപബ്ബജ്ജാസതാനീ”തി. നാഗഭവനം നാഗമണ്ഡലം യഥാ “മഹിംസകമണ്ഡല”തി. പരമാണുആദി രജോ. പസുഗുഹണേന ഏളകജാതി ഗഹിതാ. മിഗഗുഹണേന രുരുഗവയാദി മിഗജാതി. ഗണ്ഠിമ്ഹിതി ഫളുമ്ഹി, പബ്ബേതി അത്ഥോ. ചാതുമഹാരാജികാദിബ്രഹ്മകായികാദിവസേന, തേസഞ്ച അന്തരഭേദവസേന ബഹു ദേവാ. തത്ഥ ചാതുമഹാരാജികാനം ഏകച്ചഅന്തരഭേദോ മഹാസമയസുത്തേന (ഭീ° നി° ൨.൩൩൧) ദീപേതബ്ബോ. “സോ പന്നാ”തിആദിനാ അജാനന്തോ പന്നേസ ബഹു ദേവേപി സത്ത ഏവ വദതീതി തസ്ത അപ്പമാണതം ദസ്തേതി. മനുസ്സാപി അനന്താതി ദീപദേസകുലവംസാജീവാദിവിഭാഗവസേന. പിസാചാ ഏവ പേസാചാ, തേ അപരപേതാദിവസേന മഹന്തമഹന്താ, ബഹുതരാതി അത്ഥോ. ബാഹിരകസമയേ പന്ന “ഛന്ദന്തദഹമന്ദാകിനിയോ കുവാളിയമുചലിന്ദനാമേന വോഹരിതാ”തി (ഭീ° നി° ൧° ൧.൧൩൮) ആചരിയേന വൃത്തം.

ഗണ്ഠികാതി പബ്ബഗണ്ഠികാ. പബ്ബഗണ്ഠിമ്ഹി ഹി പവുടസദോ. മഹാപപാതാതി മഹാത്ഥാ. പാരിസേസനയേന ഖുദുകപപാതസതാനി. ഏവം സുപിന്നേസുപി. “മഹാകപ്പിനോ”തി ഇദം “മഹാകപ്പാന”തി അത്ഥതോ വേദിതബ്ബം. സദുതോ പന്നേസ അജാനന്തോ ഏവം വദതീതി ന വിചാരണക്ഖമം. തഥാ “ചുല്ലാസീതി സതസഹസ്സാനീ”തി ഇദമ്പി. സോ ഹി “ചതുരാസീതി സതസഹസ്സാനീ”തി വത്തുമസക്കോന്തോ ഏവം വദതി. സദുരചകാ പന്ന “ചതുരാസീതിയാ തുലോപോ, ചസ്സ ചു, രസ്സ ലോ, ദിത്തഞ്ചാ”തി വദന്തി. ഏത്തകാ മഹാസരാതി ഏതപ്പമാണവതാ മഹാസരതോ, സത്തമഹാസരതോതി വൃത്തം ഹോതി. കിരാതി

തസ്സ വാദാനുസ്സവനേ നിപാതോ. പണ്ഡിതോപി...പേം... ന ഗച്ഛതി, കസ്മാ? സത്താനം സംസരണകാലസ്സ നിയതഭാവതോ.

“അചേലകവതേന വാ അഞ്ഞേന വാ യേന കേനചി”തി വുത്തമതിദിസതി “താദിസേനേവാ”തി ഇമിനാ. തപോകമ്മേനാതി തപകരണേന. ഏത്ഥാപി “താദിസേനേവാ”തി അധികാരോ. യോ...പേം... വിസുജ്ജന്ത്യതി, സോ അപരിപക്കം കമ്മം പരിപാചേതി നാമാതി യോജനാ. അന്തരാതി ചതുരാസീതിമഹാകപ്പസതസഹസ്സാനമബ്ഭന്തരേ. ഹുസ്സ ഹുസ്സാതി പത്ഥാ പത്ഥാ. വുത്തപരിമാണം കാലന്തി ചതുരാസീതിമഹാകപ്പസതസഹസ്സപമാണം കാലം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - അപരിപക്കം സംസരണനിമിത്തം കമ്മം സിലാദിനാ സീലംയേവ വിസുദ്ധപ്പത്തിയാ പരിപാചേതിനാമ. പരിപക്കം കമ്മം ഹുസ്സ ഹുസ്സ കാലേന പരിപക്കഭാവാനാപാദനേന ബൃത്തിം വിഗമനം കരോതിനാമാതി. ദോണേനാതി പരിമിന്നദോണതുബ്ബേന. രൂപകവസേനത്ഥോ ലബ്ഭതീതി വുത്തം “മിതംവിയാ”തി. ന ഹാപനവഡ്ഡനം പണ്ഡിതബാലവസേനാതി ദസ്സേതി “ന സംസാരോ”തിആദിനാ. വഡ്ഡനം ഉക്കംസോ. ഹാപനം അവകംസോ.

കതസുത്തഗുളേതി കതസുത്തവട്ടിയം. പലേതീതി പരേതി യഥാ “അഭിസമ്പരായോ”തി, (മഹാനിം നൃന്; ചൂളനിം വൃഠ; പടിം മം ന.൪) ര-കാരസ്സ പന ല-കാരം കത്ഥാ ഏവം വുത്തം യഥാ “പലിബുദ്ധോ”തി (ചൂളനിം മഠ; മിം പം ന.൬). സോ ച ചുരാദിഗണവസേന ഗതിയന്തി വുത്തം “ഗച്ഛതി”തി. ഇമായ ഉപമായ ചേസ സത്താനം സംസാരോ അനുകമേന വീയതേവ, ന വഡ്ഡതി പരിച്ഛിന്നരൂപത്താതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേതീതി ആഹ “സുത്തേ വീണേ”തിആദി. തത്ഥേവാതി വീയനട്ഠാനേയേവ.

അജിതകേസകമ്ബലവാദവണ്ണനാ

൧൨൧. ദിന്നന്തി ദേയ്യധമ്മസീസേന ദാനചേതനായേവ വുത്താ. തമുഖേന ച ഫലന്തി ദസ്സേതി “ദിന്നസ്സ ഫലാഭാവ”ന്തി ഇമിനാ. ദിന്നത്ത്ഹി മുഖ്യതോ അന്നാദിവത്സു, തം കമ്മമേസ പടീക്ഖിപിസ്സതി . ഏസ നയോ യിട്ഠം ഹുതന്തി ഏത്ഥാപി. സബ്ബസാധാരണം മഹാദാനം മഹായാഗോ. പാഹുനഭാവേന കത്തബ്ബസക്കാരോ പാഹുനകസക്കാരോ. ഫലന്തി ആനിസംസഫലം, നിസ്സന്ദഫലഞ്ച. വിപാകോതി സദിസഫലം. ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതേ ദാനേ റാനന്തരാദിപത്തി വിയ ഹി ആനിസംസോ, സബ്ബബ്രഹ്മണസ്സ ദാനേ (ജാം ൧.൧൦.൩൯) താണലാഭമത്തം വിയ നിസ്സന്ദോ, പടിസന്ധിസബ്ബാതം സദിസഫലം വിപാകോ. അയം ലോകോ, പരലോകോതി ച കമ്മുനാ ലദ്ധബ്ബോ വുത്തോ ഫലാഭാവമേവ സന്ധായ പടീക്ഖിപനതോ. പച്ചക്ഖദിട്ഠോ ഹി ലോകോ കമ്മം തേന പടീക്ഖിത്തോ സിയാ. “സബ്ബേ തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജന്തി”തി ഇമിനാ കാരണമാഹ, യത്ഥ യത്ഥ ഭവയോനിആദിസു റിതാ ഇമേ സത്താ, തത്ഥ തത്ഥേവ ഉച്ഛിജ്ജന്തി, നിരുദയവിനാസവസേന വിനസ്സന്തിതി അത്ഥോ. തേസൂതി മാതാപിതൃസു. ഫലാഭാവവസേനേവ വദതി, ന മാതാപിതൃനം, നാപി തേസു ഇദാനി കരിയമാനസക്കാരാസക്കാരാനമഭാവവസേന തേസം ലോകേ പച്ചക്ഖത്താ. പുബ്ബുളസ്സ വിയ ഇമേസം സത്താനം ഉപ്പാദോ നാമ കേവലോ, ന ചവിത്ഥാ ആഗമനപുബ്ബുകോ അത്ഥിതി ദസ്സനത്ഥം “നത്ഥി സത്താ ഓപപാതികാ”തി വുത്തന്തി ആഹ “ചവിത്ഥാ ഉപപജ്ജനകാ സത്താ നാമ നത്ഥി”തി. സമണേന നാമ യാമാവതോ ജാനന്തേന കസ്സചി അകമേത്ഥാ സത്തന്തേന ഭവിതബ്ബം, അത്തഥാ അഹോപുരിസികാ നാമ സിയാ. കിത്ത്ഹി പരോ പരസ്സ കരിസ്സതി, തഥാ ച അത്തനോ സമ്പാദനസ്സ കസ്സചി അവസ്സയോ ഏവ ന സിയാ തത്ഥ തത്ഥേവ

ഉച്ചിജ്ജനതോതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ “യേ ഇമഞ്ച...പേ... പവേദേന്തീ”തി ആഹ. അയം അട്ഠകമാവസേസകോ അത്ഥോ.

ചതുസു മഹാഭൂതേസു നിയുത്തോ ചാതുമഹാഭൂതികോ, അത്ഥമത്തതോ പന ദസ്സേതും “ചതുമഹാഭൂതമയോ”തി വുത്തം. യഥാ ഹി മത്തികായ നിബ്ബത്തം ഭാജനം മത്തികായം, ഏവമയമ്പി ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി നിബ്ബത്തോ ചതുമഹാഭൂതമയോതി വുച്ചതി. അജ്ഞാതത്വപഥവിധാതുതി സത്തസന്താനഗതാ പഥവിധാതു. ബാഹിരപഥവിധാതുന്തി ബഹിശാ മഹാപഥവിം, തേന പഥവിയേവ കായോതി ദസ്സേതി. അനുഗച്ഛതീതി അനുബന്ധതി. ഉഭയേനാപീതി പദഭയേനപി. ഉപേതി ഉപഗച്ഛതീതി ബാഹിരപഥവിധാതോ തദേകദേസഭൂതാ പഥവി ആഗത്യാ അജ്ഞാതത്വഭാവപ്പത്തി ഹുത്വാ സത്തഭാവേന സന്ദീതാ, സാ ച മഹാപഥവി ഘടാദിഗതപഥവി വിയ ഇദാനി തമേവ ബാഹിരം പഥവികായം സമുദായഭൂതം പുന ഉപേതി ഉപഗച്ഛതി, സബ്ബസോ തേന ബാഹിരപഥവിധായേന നിബ്ബിസേസതം ഏകീഭാവമേവ ഗച്ഛതീതി അത്ഥോ. ആപാദീസുപി ഏസേവ നയോതി ഏത്ഥ പജ്ജന്നേന മഹാസമുദുതോ ഗഹിതആപോ വിയ വസ്സോദകഭാവേന പുനപി മഹാസമുദം, സൂരിയരംസിതോ ഗഹിതഇന്ദ്രിസഞ്ചാതതേജോ വിയ പുനപി സൂരിയരംസിം, മഹാവായുക്ഖന്ധതോ നിഗ്ഗതമഹാവായോ വിയ പുനപി മഹാവായുക്ഖന്ധം ഉപേതി ഉപഗച്ഛതിതി പരികപ്പനാമത്തേന ദിട്ഠിഗതികസ്സ അധിപ്പായോ.

മനച്ഛട്ഠാനി ഇന്ദ്രിയാനീതി മനമേവ ഛട്ഠം യേസം ചക്ഖുസോതഘാനജിവാഹാകായാനം, താനി ഇന്ദ്രിയാനി. ആകാസം പക്ഖന്ദന്തി തേസം വിസയഭാവോതി വദന്തി. വിസയീഗഹണേന ഹി വിസയാപി ഗഹിതാ ഏവ ഹോന്തി. കഥം ഗണിതാ മഞ്ചപഞ്ചമാതി ആഹ “മഞ്ചോ ചേവ...പേ... അത്ഥോ”തി. ആളാഹനം സുസാനന്തി അത്ഥതോ ഏകം. ഗുണാഗുണപദാനീതി ഗുണഭോസകോട്ഠാസാനി. സരീരമേവ വാ പദാനി തന്തംകിരിയായ പജ്ജിതബ്ബതോ. പാരാവതപക്ഖിവണ്ണാനീതി പാരാവതസ്സ നാമ പക്ഖിനോ വണ്ണാനി. “പാരാവതപക്ഖിവണ്ണാനീ”തി പാഠോ, പാരാവതസകുണ്ഡസ്സ പത്തവണ്ണാനീതി അത്ഥോ. ഭസ്മന്താതി ഛാരികാപരിയന്താ. തേനാഹ “ഛാരികാവസാനമേവാ”തി. ആഹുതിസദ്ദേനേത്ഥ “ദിന്നം യിട്ഠം ഹുത”ന്തി വുത്തപ്പകാരം ദാനം സബ്ബമ്പി ഗഹിതന്തി ദസ്സേതി “പാഹുനകസക്കാദാദിഭേദം ദിന്നദാന”ന്തി ഇമിനാ, വിരൂപേകസേസനിദ്ദേസോ വാ ഏസ. അത്ഥോതി അധിപ്പായതോ അത്ഥോ സദുതോ തസ്സ അനധിഗമിതത്താ. ഏവമീദിസേസു. ദബ്ബന്തി മുയ്ഹന്തീതി ദത്തു, ബാലപുഗ്ഗലാ, തേഹി ദത്തുഹി. കിം വുത്തം ഹോതീതി ആഹ “ബാലാ ദേന്തീ”തിആദി. പാളിയം “ലോകോ അത്ഥീ”തി മതി യേസം തേ അത്ഥികാ, “അത്ഥീ”തി ചേദം നേപാതികപദം, തേസം വാദോ അത്ഥികവാദോ, തം അത്ഥികവാദം.

തത്ഥാതി തേസു യഥാവുത്തേസു തീസു മിച്ചാവാദീസു. കമ്മം പടിബാഹതി അകിരിയവാദിഭാവതോ. വിപാകം പടിബാഹതി സബ്ബേന സബ്ബം ആയതിം ഉപപത്തിയാ പടിക്ഖിപനതോ. വിപാകന്തി ച ആനിസംസനിസ്സന്ദസദിസഫലവസേന തിവിധമ്പി വിപാകം. ഉഭയം പടിബാഹതി സബ്ബസോ ഹേതുപടിസേധനേനേവ ഫലസ്സാപി പടിസേധിതത്താ. ഉഭയന്തി ച കമ്മം വിപാകമ്പി. സോ ഹി “അഹേതു അപ്പച്ചയാ സത്താ സംകിലിസ്സന്തി, വിസുജ്ജന്തന്തി ച”തി വദന്തോ കമ്മസ്സ വിയ വിപാകസ്സാപി സംകിലേസവിസുദ്ധിനം പച്ചയത്താഭാവജോതനതോ തദുഭയം പടിബാഹതി നാമ. വിപാകോ പടിബാഹിതോ ഹോതി അസതി കമ്മസ്ഥിം വിപാകാഭാവതോ. കമ്മം

പടിബാഹിതം ഹോതി അസതി വിപാകേ കമ്മസ്സ നിരത്ഥകതാപത്തിതോ. ഇതീതി വുത്തമനിദസ്സനം. അത്ഥതോതി സരൂപതോ, വിസും വിസും തംതംദിട്ഠിദീപകഭാവേന പാളിയം ആഗതാപി തദ്യഭയപടിബാഹകാവാതി അത്ഥോ. പച്ചേകം തിവിധദിട്ഠികാ ഏവ തേ ഉഭയപടിബാഹകത്താ. “ഉഭയപ്പടിബാഹകാ”തി ഹി ഹേതുവചനം ഹേതുഗബ്ഭത്താ തസ്സ വിസേസനസ്സ. അഹേതുകവാദാ ചേവാതിആദി പടിഞ്ഞാവചനം തപ്ഫലഭാവേന നിച്ഛിതത്താ. തസ്ഥാ വിപാകപടിബാഹകത്താ നത്ഥികവാദാ, കമ്മപടിബാഹകത്താ അകിരിയവാദാ, തദ്യഭയപടിബാഹകത്താ അഹേതുകവാദാതി യഥാലാഭം ഹേതുഫലതാസമ്ബന്ധോ വേദിതഞ്ചോ. യോ ഹി വിപാകപടിബാഹനേന നത്ഥികദിട്ഠികോ ഉച്ഛേദവാദി, സോ അത്ഥതോ കമ്മപടിബാഹനേന അകിരിയദിട്ഠികോ, ഉഭയപടിബാഹനേന അഹേതുകദിട്ഠികോ ച ഹോതി. സേസഭയേപി ഏസേവ നയോ.

“യേ വാ പനാ”തിആദിനാ തേസമനുദിട്ഠികാനം നിയാമോക്കന്തിവിനിച്ഛയോ വുത്തോ. തത്ഥ തേസന്തി പൂരണാദിനം. സജ്ജായന്തിതി തം ദിട്ഠിദീപകം ഗന്ഥം യഥാ തഥാ തേഹി കതം ഉഗ്ഗഹേത്വാ പഠന്തി. വിമംസന്തിതി തസ്സ അത്ഥം വിചാരേന്തി. “തേസ”ന്തിആദി വിമംസനാകാരദസ്സനം. “കരോതോ...പേ... ഉച്ഛിജ്ജതീ”തി ഏവം വിമംസന്താനം തേസന്തി സമ്ബന്ധോ. തസ്ഥിം ആരമ്മണേതി യഥാപരികപ്പിതേ കമ്മഫലാഭാവാദികേ “കരോതോ ന കരിയതി പാപ”ന്തിആദി നയപ്പവത്തായ മിച്ഛാദസ്സനസഞ്ചാതായ ലദ്ധിയാ ആരമ്മണേ. മിച്ഛാസതി സന്തിട്ഠന്തിതി മിച്ഛാസതിസഞ്ചാതാ ലദ്ധിസഹഗതാ തണ്ഹാ സന്തിട്ഠന്തി. “കരോതോ ന കരിയതി പാപ”ന്തിആദിവസേന ഹി അനുസ്സവുപലഭേ അത്ഥേ തദാകാരപരിവിതക്കനേഹി സവിഗ്ഗഹേ വിയ സരൂപതോ ചിത്തസ്സ പച്ചുപട്ഠിതേ ചിരകാലപരിചയേന “ഏവമേത”ന്തി നിജ്ജ്യാനക്ഖമഭാവുപഗമനേ, നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയാ ച തഥാ തഥാ ഗഹിതേ പുനപ്പുനം തഥേവ ആസേവന്തസ്സ ബഹുലീകരോന്തസ്സ മിച്ഛാവിതക്കേന സമാനീയമാനാ മിച്ഛാവായാമുപത്ഥമ്ഭിതാ അതംസഭാവന്തി “തംസഭാവ”ന്തി ഗണ്ഹന്തി മിച്ഛാലദ്ധിസഹഗതാ തണ്ഹാ മുസാ വിതഥം സരണതോ പവത്തനതോ മിച്ഛാസതീതി വുച്ചതി. ചതുരങ്ഗുത്തരടീകായന്തി (അ° നി° അട്ഠ° ൨.൪.൩൦) ചേസ അത്ഥോ വുത്തോയേവ. മിച്ഛാസകപ്പാദയോ വിയ ഹി മിച്ഛാസതി നാമ പാടിയേക്കോ കോചി ധമ്മോ നത്ഥി, തണ്ഹാസീസേന ഗഹിതാനം ചതുനന്തി അകുസലക്ഖന്ധാനമേതം അധിവചനന്തി മജ്ജിമിമാഗമട്ഠകമായന്തി സല്ലേഖസുത്തവണ്ണനായം (മ° നി° അട്ഠ° ൧.൮൩) വുത്തം.

ചിത്തം ഏകഗ്ഗം ഹോതീതി യഥാസകം വിതക്കാദിപച്ചയലാഭേന തസ്ഥിം ആരമ്മണേ അവട്ഠിതതായ അനേകഗ്ഗതം പഹായ ഏകഗ്ഗം അപ്പിതം വിയ ഹോതി, ചിത്തസീസേന ചേത്ഥ മിച്ഛാസമാധി ഏവ വുത്തോ. സോ ഹി പച്ചയവിസേസേഹി ലദ്ധഭാവനാബലോ ഞ്ഞദിസേ റാനേ സമാധാനപതിരൂപകകിച്ചകരോയേവ ഹോതി വാലവിജ്ജ്യാനാദീസു വിയാതി ദട്ഠഞ്ചം. ജവനാനിജവന്തിതി അനേകക്ഖത്തും തേനാകാരേന പുണ്ണഭാഗിയേസു ജവനവാദേസു പവത്തേസു സന്നിട്ഠാനഭൂതേ സബ്ബപച്ഛിമേ ജവനവാദേ സത്ത ജവനാനി ജവന്തി. “പഠമജവനേ സതേകിച്ചാ ഹോന്തി, തഥാ ദുതിയാദീസു”തി ഇദം ധമ്മസഭാവദസ്സനമേവ, ന പന തസ്ഥിം ഖണേ തേസം തികിച്ചാ കേനചി സക്കാ കാതുന്തി ദസ്സനം തേസേവ റത്വാ സത്തമജവനസ്സ അവസ്സമുപ്പജ്ജമാനസ്സ നിവത്തിതും അസക്കുണേയുത്താ, ഏവം ലഹുപരിവത്തേ ച ചിത്തവാദേ ഓവാദാനുസാസന വസേന തികിച്ചായ അസമ്ഭവതോ. തേനാഹ “ബുദ്ധാനന്തി അതേകിച്ചാ അനിവത്തിനോ”തി . അരിട്ഠകണ്ടകസദിസാതി

അരിട്ഠഭിക്ഖുകണകസാമണേരസദിസാ, തേ വിയ അതേകിച്ഛാ അനിവത്തിനോ മിച്ഛാദിട്ഠിഗതികായേവ ജാതാതി വുത്തം ഹോതി.

തത്ഥാതി തേസു തീസു മിച്ഛാദസ്സനേസു. കോചി ഏകം ദസ്സനം ഓക്കമതീതി യസ്സ ഏകസ്ഥിന്ധേവ അഭിനിവേസോ, ആസേവനാ ച പവത്താ, സോ ഏകമേവ ദസ്സനം ഓക്കമതി. കോചി ദേവ, കോചി തീണിപിതി യസ്സ ദീസു, തീസുപി വാ അഭിനിവേസോ, ആസേവനാ ച പവത്താ, സോ ദേവ , തീണിപി ഓക്കമതി, ഏതേന പന വചനേന യാ പുഞ്ഛേ “ഇതി സഞ്ചേപേതേ അത്ഥതോ ഉഭയപ്പടിബാഹകാ”തിആദിനാ ഉഭയപ്പടിബാഹകതാമുഖേന ദീപിതാ അത്ഥതോ സിദ്ധാ സബ്ബദിട്ഠികതാ, സാ പുബ്ബഭാഗിയാ. യാ പന മിച്ഛത്തനിയാമോക്കന്തിഭൂതാ, സാ യമാസകം പച്ചയസമുദാഗമസിദ്ധിതോ ഭിന്നാരമ്മണാനം വിയ വിസേസാധിഗമാനം ഏകജ്ഞം അനുപ്പത്തിയാ അത്തമത്തം അബ്ബോകിണ്ണാ ഏവാതി ദസ്സേതി. “ഏകസ്ഥിം ഓക്കന്തേപി”തിആദിനാ തിസ്സന്നമ്പി ദിട്ഠിനം സമാനസാമത്ഥിയതം, സമാനഫലതഞ്ച വിഭാവേതി. സഗ്ഗാവരണാദിനാ ഹേതാ സമാനസാമത്ഥിയാ ചേവ സമാനഫലാ ച, തസ്ഥാ തിസ്സോപി ചേതാ ഏകസ്സ ഉപ്പന്നാപി അബ്ബോകിണ്ണാ ഏവ, ഏകായ വിപാകേ ദിന്നേ ഇതരാ തസ്സാ അനുബലപ്പദായികായോതി ദട്ഠഞ്ചം. “പത്തോ സഗ്ഗമഗ്ഗാവരണഞ്ചേവാ”തിആദിം വതാ “അഭഞ്ചോ”തിആദിനാ തദേവത്ഥം ആവികരോതി. മോക്ഖമഗ്ഗാവരണന്തി നിബ്ബാനപഥഭൂതസ്സ അരിയമഗ്ഗസ്സ നിവാരണം. പശേവാതി പടിക്ഖേപത്ഥേ നിപാതോ, മോക്ഖസഞ്ചാതം പന നിബ്ബാനം ഗന്തും കാ നാമ കമാതി അത്ഥോ. അപിച പശേവാതി പാ ഏവ, പഠമതരമേവ മോക്ഖം ഗന്തുമഭഞ്ചോ, മോക്ഖഗമനതോപി ദൂരതരമേവാതി വുത്തം ഹോതി. ഏവമത്തത്ഥാപി യഥാരഹം.

“വട്ടവാണു നാമേസ സത്തോ”തി ഇദം വചനം നേയത്ഥമേവ, ന നീതത്ഥം. തഥാ ഹി വുത്തം പപഞ്ചസൂദനിയം നാമ മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായം “കിം പന്നേസ ഏകസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ നിയതോ ഹോതി, ഉദാഹു അത്തസ്ഥിമ്പിതി? ഏകസ്ഥിന്ധേവ നിയതോ, ആസേവനവസേന പന ഭവന്തരേപി തം തം ദിട്ഠിം രോചേതിയേവാ”തി (മം നിം അട്ഠം ൩.൧൦൩). അകുസലഞ്ചി നാമേതം അബലം ദുബ്ബലം, ന കൂസലം വിയ സബലം മഹാബലം, തസ്ഥാ “ഏകസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ നിയതോ”തി തത്ഥ വുത്തം. അത്തമാ സമ്മത്തനിയാമോ വിയ മിച്ഛത്തനിയാമോപി അച്ചന്തികോ സിയാ, ന ച അച്ചന്തികോ. യദേവം വട്ടവാണുജോതനാ കഥം യുജേജയ്യാതി ആഹ “ആസേവനവസേനാ”തിആദി, തസ്ഥാ യഥാ സത്തഞ്ചുത്തരപാളിയം “സകിം നിമുഗ്ഗോപി നിമുഗ്ഗോ ഏവ ബാലോ”തി [അം നിം ൧.൧൭ (അത്ഥതോ സമാനം)] വുത്തം, ഏവം വട്ടവാണുജോതനാപി വുത്താ. യാദിസേ ഹി പച്ചയേ പടിച്ച് അയം തം തം ദസ്സനം ഓക്കന്തോ, പുന കദാചി തപ്പടിപക്ഖേ പച്ചയേ പടിച്ച് തതോ സീസുക്ഖിപനമസ്സ ന ഹോതീതി ന വത്തഞ്ചം. തസ്ഥാ തത്ഥ, (മം നിം അട്ഠം ൩.൧൦൨) ഇധ ച അട്ഠകമായം “ഏവരൂപസ്സ ഹി യേഭൂയേന ഭവതോ വുട്ഠാനം നാമ നത്ഥീ”തി യേഭൂയുഗ്ഗഹണം കതം, ഇതി ആസേവനവസേന ഭവന്തരേപി തംതംദിട്ഠിയാ രോചനതോ യേഭൂയേനസ്സ ഭവതോ വുട്ഠാനം നത്ഥീതി കത്വാ വട്ടവാണുകോ നാമേസ ജാതോ, ന പന മിച്ഛത്തനിയാമസ്സ അച്ചന്തികതായാതി നീഹരിത്വാ ഞാതബ്ബത്ഥതായ നേയത്ഥമിദം, ന നീതത്ഥന്തി വേദിതഞ്ചം. യം സന്ധായ അഭിധമ്മേപി “അരഹാ, യേ ച പുമുജ്ജനാ മഗ്ഗം ന പടിലഭിസ്സന്തി, തേ രൂപക്ഖന്ധഞ്ച ന പരിജാനന്തി, വേദനാക്ഖന്ധഞ്ച ന പരിജാനിസ്സന്തി”തിആദി (യമം ൧.ഖന്ധയമക ൨൧൦) വുത്തം. പഥവിഗോപകോതി യഥാവുത്തകാരണേന പഥവിപാലകോ. തദത്ഥം സമത്ഥേതും “യേഭൂയേനാ”തിആദി വുത്തം.

ഏവം മിച്ഛാദിട്ഠിയാ പരമസാവജ്ജാനുസാരേണ സോത്തുനം സതിമുച്ഛാദേന്തോ “തസ്സമാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തസ്സമാതി യസ്സമാ ഏവം സംസാരഖാണുഭാവസ്സാപി പച്ചയോ അപണ്ണകജാതോ, തസ്സമാ പരിവജ്ജേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ. അകല്യാണജനന്തി കല്യാണധമ്മവിരഹിതജനം അസാധുജനം. ആസീവിസന്തി ആസുമാഗതഹലാഹലം. ഭൂതികാമോതി ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥാനം വസേന അത്തനോ ഗുണേഹി വുഡ്ഢികാമോ. വിചക്ഖണോതി പത്താചക്ഖുനാ വിവിധത്ഥസ്സ പസ്സകോ, ധീരോതി അത്ഥോ.

പകുധകച്ചായനവാദവണ്ണനാ

൧൨൪. “അക്ഷാ”തി ഏത്ഥ ത-കാരസ്സ ട-കാരാദേസോതി ആഹ “അകതാ”തി, സമേന, വിസമേന വാ കേനചിപി ഹേതുനാ അകതാ, ന വിഹിതാതി അത്ഥോ. തഥാ അക്ഷവിധാതി ഏത്ഥാപി. നത്ഥി കതവിധോ കരണവിധി ഏതേസന്തി അക്ഷവിധാ. പദദ്വയേനാപി ലോകേ കേനചി ഹേതുപച്ചയേന നേസം അനിബുത്തഭാവം ദസ്സേതി. തേനാഹ “ഏവം കരോഹീ”തിആദി. ഇദ്ധിയാപി ന നിമ്മിതാതി കസ്സചി ഇദ്ധിമതോ ചേതോവസിപ്പത്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ, ദേവസ്സ, ഇസ്സരാദിനോ ച ഇദ്ധിയാപി ന നിമ്മിതാ. അനിമ്മാപിതാതി കസ്സചി അനിമ്മാപിതാ. കാമം സദുതോ യുത്തം, അത്ഥമതോ ച പുരിമേന സമാനം, തഥാപി പാളിയമട്ഠകമായഞ്ച അനാഗതമേവ അഗഹേതബുഭാവേ കാരണന്തി ദസ്സേതി “തം നേവ പാളിയ”തിആദിനാ.

(ബ്രഹ്മജാലസുത്തസംവണ്ണനായം (ദീഃ നിഃ അട്ഠ൦ ൧.൩൦) വുത്തത്ഥമേവ. ഇദമേത്ഥ യോജനാമത്തം - വഞ്ഠയാതി ഹി വഞ്ഠ്യപസുവഞ്ഠ്യതാലാദയോ വിധ അപലാ കസ്സചി അജനകാ, തേന പഥവികായാദീനം രൂപാദിജനകഭാവം പടിക്ഖിപതി. രൂപസദാദയോ ഹി പഥവികായാദീഹി അപ്പടിബദ്ധവുത്തികാതി തസ്സ ലദ്ധി. പബുതസ്സ കൂടമിവ റിതാതി കൂടട്ഠാ, യഥാ പബുതകൂടം കേനചി അനിബുത്തിതം കസ്സചി ച അനിബുത്തകം, ഏവമേതേപി സത്തകായാതി അധിപ്പായോ. യമിദം “ബിജതോ അങ്കുരാദി ജായതീ”തി വുച്ചതി, തം വിജ്ജമാനമേവ തതോ നിക്ഖമതി, ന അവിജ്ജമാനം, ഇതരഥാ അഞ്ഞേതോപി അഞ്ഞസ്സ ഉപലദ്ധി സിയാ, ഏവമേതേപി സത്തകായാ, തസ്സമാ ഏസികട്ഠായിട്ഠിതാതി. റിതത്താതി നിബ്ബികാരഭാവേന സുപ്പതിട്ഠിതത്താ. ന ചലന്തിതി ന വികാരമാപജ്ജന്തി. വികാരാഭാവതോ ഹി തേസം സത്തന്നം കായാനം ഏസികട്ഠായിട്ഠിതതാ, അനിഞ്ജനഞ്ച അത്തനോ പകതിയാ അവട്ഠാനമേവ. തേനാഹ “ന വിപരിണമന്തി”തി. പകതിന്തി സഭാവം . അവിപരിണാമധമ്മത്താ ഏവ ന അഞ്ഞമഞ്ഞം ഉപഹനന്തി. സതി ഹി വികാരമാപാദേതബുഭാവേ ഉപഘാതകതാ സിയാ, തഥാ അനുഗൃഹേതബുഭാവേ സതി അനുഗൃഹകതാപിതി തദഭാവം ദസ്സേതും പാളിയം “നാല”തിആദി വുത്തം. പഥവീയേവ കായേകദേസത്താ പഥവികായോ യഥാ “സമുദ്ദോ ദിട്ഠോ”തി, പഥവിസമുഹോ വാ കായസദുസ്സ സമുഹവാചകത്താ യഥാ “ഹത്ഥികായോ”തി. ജീവസത്തമാനം കായാനം നിച്ചതായ നിബ്ബികാരഭാവതോ ന ഹന്തബുതാ, ന ഘാതേതബുതാ ച, തസ്സമാ നേവ കോചി ഹന്താ, ഘാതേതാ വാ അത്ഥീതി ദസ്സേതും പാളിയം “സത്തന്നം തേവ കായാന”തിആദി വുത്തം. യദി കോചി ഹന്താ നത്ഥി, കഥം തേസം സത്ഥപ്പഹാരോതി തത്ഥ ചോദനായാഹ “യഥാ”തിആദി. തത്ഥ സത്തന്നം തേവവാതി സത്തന്നമേവ. ഇതിസദ്ദോ ഹേത്ഥ നിപാതമത്തം. പഹന്തന്തി പഹരിതം. ഏകതോധാരാദികം സത്ഥം. അന്തരേനേവ പവിസതി, ന തേസു. ഇദം വുത്തം ഹോതി - കേവലം “അഹം ഇമം ജീവിതാ വോരോപേമീ”തി തേസം തഥാ സത്താമത്തമേവ, ഹനനഘാതനാദി പന പരമത്ഥമതോ നത്ഥേവ കായാനം അവികോപനീയഭാവതോതി.

നിഗണ്ഠനാടപുത്തവാദവണ്ണനാ

൧൦൭. ചത്താരോ യാമാ ഭാഗാ ചതുയാമം, ചതുയാമം ഏവ ചാതുയാമം. ഭാഗത്ഥോ ഹി ഇയ യാമ-സദോ യമാ “രത്തിയാ പഠമോ യാമോ”തി (സം നീ അട്ഠം ൩.൩൩൮). സോ പനേത്ഥ ഭാഗോ സംവരലക്ഖിതോതി ആഹ “ചതുകോട്ഠാസേന സംവരേന സംവുതോ”തി, സംയമത്ഥോ വാ യാമസദോ യമനം സഞ്ചമനം യാമോതി കത്വാ. “യതത്തോ”തിആദീസു വിയ ഹി അനുപസഗ്ഗോപി സുപസഗ്ഗോ വിയ സഞ്ചമത്ഥവാചകോ, സോ പന ചതുഹി ആകാരേഹീതി ആഹ “ചതുകോട്ഠാസേന സംവരേനാ”തി. ആകാരോ കോട്ഠാസോതി ഹി അത്ഥത്തോ ഏകം. വാരിതോ സബുവാരി യസ്സായം സബുവാരിവാരിതോ യമാ “അഗ്യാഹിതോ”തി. തേനാഹ “വാരിതസബുളഭകോ”തി. വാരിസദേന ചേത്ഥ വാരിപരിഭോഗോ വുത്തോ യമാ “രത്തുപരതോ”തി. പടിക്ഖിത്തോ സബുസീതോദകോ തപ്പരിഭോഗോ യസ്സാതി തമാ. തന്തി സീതോദകം. സബുവാരിയുത്തോതി സംവരലക്ഖണമത്തം കമിതം. സബുവാരിയുതോതി പാപനിജ്ജരലക്ഖണം. സബുവാരിഹുടോതി കമ്മക്ഖയലക്ഖണന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സബ്ബേനാ”തിആദിമാഹ, സബ്ബേന പാപവാദേണ യുത്തോതി ഹി സബുപ്പകാരേണ സംവരലക്ഖണേണ പാപവാദേണ സമന്നാഗതോ. യുതപാപോതി സബ്ബേന നിജ്ജരലക്ഖണേണ പാപവാദേണ വിധുതപാപോ. ഫുട്ഠോതി അട്ഠന്നമ്പി കമ്മാനം വേപനേന മോക്ഖപ്പത്തിയാ കമ്മക്ഖയലക്ഖണേണ സബ്ബേന പാപവാദേണ ഫുട്ഠോ, തം പത്വാ റിതോതി അത്ഥോ. “ഭേയേവ ഗതിയോ ഭവന്തി, അനത്തോ”തിആദീസു (ദീ നീ ൧.൨൭൮; ൨.൩൪; ൩.൧൯൯, ൨൦൦; ൪ നീ ൨.൩൮൪, ൩൯൮) വിയ ഗമുസദോ നിട്ഠാനത്ഥോതി വുത്തം “കോടിപ്പത്തചിത്തോ”തി, മോക്ഖാധിഗമേന ഉത്തമമരിയാദപ്പത്തചിത്തോതി അത്ഥോ. കായാദീസു ഇന്ദ്രിയേസു സംയമേതബ്ബസ്സ അഭാവതോ സംയതചിത്തോ. അതീതേ ഹേത്ഥ ത-സദോ. സംയമേതബ്ബസ്സ അവസേസസ്സ അഭാവതോ സുപ്പതിട്ഠിതചിത്തോ. കിഞ്ചി സാസനാനുലോമന്തി പാപവാദേണം സന്ധായ വുത്തം. അസുദ്ധലദ്ധിതായാതി “അത്ഥി ജീവോ, സോ ച സിയാ നിച്ചോ, സിയാ അനിച്ചോ”തി (ദീ നീ ൧.൧൦൭). ഏവമാദിമലീനലദ്ധിതായ. സബ്ബാതി കമ്മപകതിവിഭാഗാദിവിസയാപി സബ്ബാ നിജ്ജ്യാനക്ഖന്തിയോ. ദിട്ഠിയേവാതി മിച്ചാദിട്ഠിയോ ഏവ ജാതാ.

സഞ്ചയബേലട്ഠപുത്തവാദവണ്ണനാ

൧൦൯-൧൧൧. അമരാവിക്ഖേപേ വുത്തനയോ ഏവാതി ബ്രഹ്മജാലേ അമരാവിക്ഖേപവാദവണ്ണനായം (ദീ നീ അട്ഠം ൧.൩൧൧) വുത്തനയോ ഏവ. കസ്ഥാ? വിക്ഖേപബ്ബാകരണഭാവതോ, തഥേവ ച തത്ഥ വിക്ഖേപവാദസ്സ ആഗതത്താ.

പഠമസന്ദിട്ഠികസാമത്തേഫലവണ്ണനാ

൧൧൨. പീളേത്ഥാതി തേലയന്തേന ഉപ്പീളേത്ഥാ, ഇമിനാ രത്തോ ആഭോഗമാഹ. വദതോ ഹി ആഭോഗവസേന സബുത്ഥ അത്ഥനിച്ഛയോ. അട്ഠകമാചരിയാ ച തദാഭോഗത്തു, പരമ്പരാഭതത്ഥസ്സാവിരോധിനോ ച, തസ്ഥാ സബുത്ഥ യമാ തമാ വചനോകാസലദ്ധഭാവമത്തേന അത്ഥോ ന വുത്തോ, അഥ ഖോ തേസം വത്തുമിച്ഛിതവസേനാതി ഗഹേതബ്ബം, ഏവഞ്ച കത്വാ തത്ഥ തത്ഥ അത്ഥുദ്ധാരാദിവസേന അത്ഥവിവേചനാ കതാതി.

എവണ്. യഥാ തേ രുചേയ്യാതി ഇദാനി മയാ പുച്ഛിയമാനോ അത്ഥോ യഥാ തവ ചിന്തേ രുചേയ്യ, തയാ ചിന്തേ രുചേയ്യാതി അത്ഥോ. കമ്മത്ഥേ ഹേതം കിരിയാപദം. മയാ വാ ദാനി പുച്ഛിയമാനമത്ഥം തവ സമ്പദാനഭൂതസ്സ രോചേയ്യാതിപി വട്ടതി. ഘരദാസിയാ കുച്ഛിസ്ഥിം ജാതോ അന്തോജാതോ. ധനേന കീതോ ധനക്കീതോ. ബന്ധഗ്ഗാഹഗഹിതോ കരമരാനീതോ. സാമമേവ യേന കേനചി ഹേതൂനാ ദാസഭാവമുപഗതോ സാമംദാസബ്ബോപഗതോ. സാമന്തി ഹി സയമേവ. ദാസബ്ബന്തി ദാസഭാവം. കോചി ദാസോപി സമാനോ അലസോ കമ്മം അകരോന്തോ “കമ്മകാരോ”തി ന വുച്ചതി, സോ പന ന തമാഭൂതോതി വിസേസനമേതന്തി ആഹ “അനലസോ”തിആദി. ദൂരതോതി ദൂരദേസതോ ആഗതം. പഠമമേവാതി അത്തനോ ആസന്നതരട്ഠാനുപസങ്കമനതോ പഗേവ പുരേതരമേവ. ഉട്ഠഹതീതി ഗാരവവസേന ഉട്ഠഹിതാ തിട്ഠതി, പച്ചുട്ഠതീതി വാ അത്ഥോ. പച്ഛാതി സാമികസ്സ നിപജ്ജായ പച്ഛാ. സയനതോ അവുട്ഠിതേതി രത്തിയാ വിഭായനവേലായ സേയ്യതോ അവുട്ഠിതേ. പച്ചുസകാലതോതി അതീതരത്തിയാ പച്ചുസകാലതോ . യാവസാമിനോ രത്തിം നിദ്ദോക്കമന്തി അപരായ ഭാവിനിയാ രത്തിയാ പദോസവേലായം യാവ നിദ്ദോക്കമനം. യാ അതീതരത്തിയാ പച്ചുസവേലാ, ഭാവിനിയാ ച പദോസവേലാ, ഏതമന്തരേ സബ്ബകിച്ചം കത്വാ പച്ഛാ നിപതതീതി വുത്തം ഹോതി. കിം കാരമേവാതി കിം കരണീയമേവ കിന്തി പുച്ഛായ കാതബ്ബതോ, പുച്ഛിത്വാ കാതബ്ബവേയ്യാവച്ചന്തി അത്ഥോ. പടിസ്സവേനേവ സമീപചാരിതാ വുത്താതി ആഹ “പടിസുണന്തോ വിചരതീ”തി. പടികുലം മുഖം ഓലോകേതും ന വിസഹതീതിപി ദസ്സേതി “തുട്ഠപഹട്ഠ”തി ഇമിനാ.

ദേവോ വിയാതി ആധിപച്ചപരിവാരാദിസമന്നാഗതോ പധാനദേവോ വിയ, തേന മണ്ണേ-സദ്ദോ ഇയ ഉപമത്ഥോതി ഞാപേതി യഥാ “അക്ഖാഹതം മണ്ണേ അട്ഠാസി രണ്ണോ മഹാസുദസ്സനസ്സ അന്തേപുരം ഉപസോഭയമാന”ന്തി (ദീഃ നിഃ ൨.൨൪൫). സോ വതസ്സാഹന്തി ഏതമ സോ വത അസ്സം അഹന്തി പദച്ഛേദോ, സോ രാജാ വിയ അഹന്വി ഭവേയ്യം. കേനാതി ചേ? യദി പുണ്ണാനി കരേയ്യം, തേനാതി അത്ഥോതി ആഹ “സോ വത അഹ”ന്തിആദി. വതസദ്ദോ ഉപമായം. തേനാഹ “ഏവരുപോ”തി. പുണ്ണാനീതി ഉളാരതരം പുണ്ണം സന്ധായ വുത്തം അണ്ണോദാ കതപുണ്ണതോ ഉളാരായ പബ്ബജായ അധിപ്പേതത്താ. “സോ വതസ്സായ”ന്തിപി പാഠേ സോ രാജാ വിയ അയം അഹന്വി അസ്സം. കഥം? “യദി പുണ്ണാനി കരേയ്യ”ന്തി അത്ഥസമ്ഭവതോ “അയമേവത്ഥോ”തി വുത്തം. അസ്സന്തി ഹി ഉത്തമപുരിസയോഗേ അഹം-സദ്ദോ അപ്പയുത്തോപി അയം-സദ്ദേന പരാമസനതോ പയുത്തോ വിയ ഹോതി. സോ അഹം ഏവരുപോ അസ്സം വത, യദി പുണ്ണാനി കരേയ്യന്തി പഠമപാഠസ്സ അത്ഥമിച്ഛന്തി കേചി. ഏവം സതി ദുതിയപാഠേ “അയമേവത്ഥോ”തി അവത്തബ്ബോ സിയാ തത്ഥ അയം-സദ്ദേന അഹം-സദ്ദസ്സ പരാമസനതോ, “സോ”തി ച പരാമസിതബ്ബസ്സ അണ്ണേസ്സ സമ്ഭവതോ. യന്തി ദാനം. സതഭാഗവീതി സതഭൂതം ഭാഗവീ, രണ്ണോ ദിന്നദാനം സതയാ കത്വാ തത്ഥ ഏകഭാഗവീതി വുത്തം ഹോതി. യാവജീവം ന സക്ഖിസ്സാമിദാതുന്തി യാവജീവം ദാനത്ഥായ ഉസ്സാഹം കരോന്തോപി സതഭാഗമത്തവീ ദാതും ന സക്ഖിസ്സാമി, തസ്ഥാ പബ്ബജിസ്സാമിതി പബ്ബജായം ഉസ്സാഹം കത്വാതി അത്ഥോ. “യംനുനാ”തി നിപാതോ പരിവിതക്കനത്ഥേതി വുത്തം “ഏവം ചിന്തനഭാവ”ന്തി.

കായേന പിഹിതോതി കായേന സംവരിതബ്ബസ്സ കായദാരേന പവത്തനകസ്സ പാപധമ്മസ്സ സംവരണവസേന പിദഹിതോ. ഉസ്സുക്കവചനവസേന പനത്ഥോ വിഹരേയ്യ-പദേന സമ്ബജ്ജിതബ്ബത്താതി ആഹ “അകുസലപവേസനദാരം മകേത്വാ”തി. ഹുത്വാതി ഹി സേസോ. അകുസലപവേസനദാരന്തി ച കായകമ്മഭൂതാനമകുസലാനം പവേസനഭൂതം കായവിത്തത്തിസഞ്ചാതം ദാരം.

സേസപദവയേപിതി “വാചായ സംവൃതോ, മനസാ സംവൃതോ”തി പദവയേപി. ഘാസച്ഛാദനേന പരമതായാതി ഘാസച്ഛാദനപരിയേസനേ സല്ലേഖവസേന പരമതായ, ഉക്കട്ഠഭാവേ വാ സന്ദിതോ ഘാസച്ഛാദനമത്തമേവ പരമം പമാണം കോടി ഏതസ്സ , ന തതോ പരം കിഞ്ചി ആമിസജാതം പരിയേസതി, പച്ചാസിസതി ചാതി ഘാസച്ഛാദനപരമോ, തസ്സ ഭാവോ ഘാസച്ഛാദനപരമതാതിപി അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ. ഘസിതഞ്ചോ അസിതഞ്ചോതി ഘാസോ, ആഹാരോ, ആഭുസോ ഛാദേതി പരിഭഹതി ഏതേനാതി അച്ഛാദനം, നിവാസനം, അപിച ഘസനം ഘാസോ, ആഭുസോ ഛാദീയതേ അച്ഛാദനന്തിപി യുജ്ജതി. ഏതദത്ഥന്തിതി ഘാസച്ഛാദനത്ഥായാപി. അനേസനന്തി ഏകവിസതിവിധന്തി അനനുരൂപമേസനം.

വിവേകട്ഠകായാനന്തി ഗണസങ്ഗണികതോ പവിവിത്തേ റിതകായാനം, സമ്ബന്ധീഭൂതാനം കായവിവേകോതി സമ്ബന്ധോ. നേക്ഖമ്മാഭിരതാനന്തി ഝാനാഭിരതാനം. പരമവോദാനപ്പത്താനന്തി തായ ഏവ ഝാനാഭിരതിയാ പരമം ഉത്തമം വോദാനം ചിത്തവിസുദ്ധിം പത്താനം. നിരൂപയീനന്തി കിലേസുപധിഅഭിസങ്ഖാരൂപധീഹി അച്ചന്തവിഗതാനം. വിസങ്ഖാരം വുച്ചതി നിബ്ബാനം, തദധിഗമനേതാ വിസങ്ഖാരഗതാ, അരഹന്തോ, തേസം. “ഏവം വുത്തേ”തി ഇമിനാ മഹാനിദ്രേസേ (മഹാനിം ൧, ൯) ആഗതഭാവം ദസ്സേതി. ഏത്ഥ ച പഠമോ വിവേകോ ഇതരേഹി ദീഹി വിവേകേഹി സഹാപി വത്തഞ്ചോ ഇതരേസു സിദ്ധേസു തസ്സാപി സിജ്ജന്തതോ, വിനാ ച തസ്ഥിം സിദ്ധേപി ഇതരേ സമസിജ്ജന്തതോ. തഥാ ദുതിയോപി. തതിയോ പന ഇതരേഹി സഹേവ വത്തഞ്ചോ. ന വിനാ ഇതരേസു സിദ്ധേസുയേവ തസ്സ സിജ്ജന്തതോതി ദട്ഠഞ്ചം. “ഗണസങ്ഗണികം പഹായാ”തിആദി തദധിപ്പായവിഭാവനം. തത്ഥ ഗണേ ജനസമാഗമേ സന്നിപതനം ഗണസങ്ഗണികാ, തം പഹായ. കായേന ഏകോ വിഹരതി വിചരതി പുഗ്ഗലവസേന അസഹായത്താ. ചിത്തേ കിലേസാനം സന്നിപതനം ചിത്തകിലേസസങ്ഗണികാ, തം പഹായ. ഏകോ വിഹരതി കിലേസവസേന അസഹായത്താ. മഗ്ഗസ്സ ഏകചിത്തക്ഖണികത്താ, ഗോത്രഭൂആദീനഞ്ച ആരമ്മണകരണമത്തത്താ ന തേസം വസേന സാതിസയാ നിബ്ബുതിസുഖസമ്ഘുസനാ, ഫലസമാപത്തിനിരോധസമാപത്തിവസേന പന സാതിസയാതി ആഹ “ഫലസമാപത്തിം വാ നിരോധസമാപത്തിം വാ”തി. ഫലപരിയോസാനോ ഹി നിരോധോ. പവിസിത്ഥാതി സമാപജ്ജനവസേന അന്തോകത്ഥാ. നിബ്ബാനം പത്ഥാതി ഏത്ഥ ഉസ്സുക്കവചനമേതം ആരമ്മണകരണേന, ചിത്തചേതസികാനം നിരോധേന ച നിബ്ബുതിപജ്ജനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. ചോദനത്ഥേതി ജാനാപേതും ഉസ്സാഹകരണത്ഥേ.

൧൮൪. അഭിഹരിത്ഥാതി അഭിമുഖഭാവേന നേത്ഥാ. നന്തി തഥാ പബ്ബജ്ജായ വിഹരന്തം. അഭിഹാരോതി നിമന്തനവസേന അഭിഹരണം. “ചീവരാദീഹി പയോജനം സായേസ്സാമീ”തി വചനസേസേന യോജനാ. തഥാ “യേനത്ഥോ, തം വദേയ്യാമാ”തി. ചീവരാദിവേകല്ല്യന്തി ചീവരാദീനം ലുഖതായ വികലഭാവം. തദുഭയന്തിതി തദേവ അഭിഹാരദയന്തി. സപ്പായന്തി സബ്ബഗേലഞ്ഞാപഹരണവസേന ഉപകാരാവഹം. ഭാവിനോ അനത്ഥസ്സ അജനനവസേന പരിപാലനം രക്ഖാഗുത്തി. പച്ചുപ്പന്നസ്സ പന അനത്ഥസ്സ നിസേധവസേന പരിപാലനം ആവരണഗുത്തി. കിമത്ഥിയം “ധമ്മിക”ന്തി വിസേസനന്തി ആഹ “സാ പനേസാ”തിആദി. വിഹാരസീമായാതി ഉപചാരസീമായ, ലാഭസീമായ വാ.

൧൮൫. കേവലോ യദി-ഏവം-സദ്ദോ പുബ്ബേ വുത്തത്ഥാപേക്ഖകോതി വുത്തം “യദി തവ ദാസോ”തിആദി. ഏവം സന്തേതി ഏവം ലബ്ഭമാനേ സതി. ദുതിയം ഉപാദായ പഠമഭാവോ, തസ്ഥാ “പഠമ”ന്തി ഭണന്തോ അത്തസ്സാപി അത്ഥിതം

ദീപേതി. തദേവ ച കാരണം കത്വാ രാജാപി ഏവമാഹാതി ദസ്സേതും “പഠമന്തി ഭണന്തോ”തിആദി വൃത്തം. തേനേവാതി പഠമസദ്ദേന അത്തസ്സാപി അത്ഥിതാദീപനേനേവ.

ദുതിയസന്ദിട്ഠികസാമത്തെഫലവണ്ണനാ

൧൮൬. കസതീതി വിലേഖതി കസിം കരോതി. ഗഹപതികോതി ഏത്ഥ ക-സദ്ദോ അപ്പമോതി വൃത്തം “ഏകഗേഹമത്തേ ജേട്ഠകോ”തി. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - ഗഹസ്സ പതി ഗഹപതി, ഖുദുകോ ഗഹപതി ഗഹപതികോ ഏകസ്ഥിത്തേവ ഗേഹമത്തേ ജേട്ഠകത്താതി, ഖുദുകഭാവോ പനസ്സ ഗേഹവസേനേവാതി കത്വാ “ഏകഗേഹമത്തേ”തി വൃത്തം. തേന ഹി അനേകകുലജേട്ഠകഭാവം പടിക്ഖിപതി, ഗഹം, ഗേഹന്തി ച അത്ഥതോ സമാനമേവ. കരസദ്ദോ ബലിമ്ഹീതി വൃത്തം “ബലിസങ്ഖാത”ന്തി. കരോതീതി അഭിനിപ്ഫാദേതി സന്ധാദേതി. വഡ്ഡേതീതി ഉപരൂപരി ഉപ്പാദനേന മഹന്തം സന്നിചയം കരോതി.

കസ്ഥാ തദുഭയമ്പി വൃത്തന്തി ആഹ “യമാ ഹീ”തിആദി. അപ്പമ്പി പഹായ പബ്ബജിതും ദുക്കരന്തി ദസ്സനഞ്ച പഗേവ മഹന്തന്തി വിത്താപനത്ഥം. ഏസാ ഹി കമികാനം പകതി, യദിദം യേന കേനചി പകാരേന അത്ഥന്തരവിത്താപനന്തി. അപ്പമ്പി പഹായ പബ്ബജിതും ദുക്കരഭാവോ പന മജ്ജിമനികായേ മജ്ജിമപണ്ണാസകേ ലടുകികോപമസുത്തേന (മം നിം ൨.൧൪൮ ആദയോ) ദീപേതബ്ബോ. വൃത്തഞ്ജഹി തത്ഥ “സേയ്യമാപി ഉദായി പുരിസോ ദലിദ്ദോ അസ്സകോ അനാജ്ജഹിയോ, തസ്സസ്സ ഏകം അഗാരകം ഓലുഗ്ഗവിലുഗ്ഗം കാകാതിദായിം നപരമരൂപം, ഏകാ ഖടോപികാ ഓലുഗ്ഗവിലുഗ്ഗാ നപരമരൂപാ”തി വിത്ഥാരോ. യദി അപ്പമ്പി ഭോഗം പഹായ പബ്ബജിതും ദുക്കരം, കസ്ഥാ ദാസവാരേപി ഭോഗഗുഹണം ന കത്തന്തി ആഹ “ദാസവാരേ പനാ”തിആദി. അത്തനോപി അനിസ്സരോതി അത്താനമ്പി സയമനിസ്സരോ. യമാ ച ദാസസ്സ ഭോഗാപി അഭോഗായേവ പരായത്തഭാവതോ, ഏവം ഞാതയോപീതി ദാസവാരേ ഞാതിപരിവട്ടഗുഹണമ്പി ന കത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. പരിവട്ടതി പരമ്പരഭാവേന സമന്തതോ ആവട്ടതീതി പരിവട്ടോ, ഞാതിയേവ. തേനാഹ “ഞാതിയേവ ഞാതിപരിവട്ടോ”തി.

പണീതതരസാമത്തെഫലവണ്ണനാ

൧൮൯. തന്തി യമാ ദാസവാരേ “ഏവമേവാ”തി വൃത്തം, ന തമാ ഇയ കസ്സകവാറേ, തദവചനം കസ്ഥാതി അനുയുജ്ജേയ്യ ചേതി അത്ഥോ. ഏവമേവാതി വുച്ചമാനേതി യമാ പഠമദുതിയാനി സാമത്തെഫലാനി പത്തത്താനി, തമായേവ പത്തേപേതും സക്കാ നു ഖോതി വൃത്തേ. ഏവരൂപാഹീതി യമാവൃത്തദാസകസ്സകൂപമാസദിസാഹി ഉപമാഹി. സാമത്തെഫലം ദീപേതും പഹോതി അനന്തപടികാനതായ വിചിത്തനയദേസനഭാവതോ. തത്ഥാതി ഏവം ദീപനേ. പരിയന്തം നാമ നത്ഥി അനന്തനയദേസനഭാവതോ, സവനേ വാ അസന്തോസനേന ഭിച്ഛോ ഭിച്ഛോ സോതുകാമതാജനനതോ സോതുകാമതായ പരിയന്തം നാമ നത്ഥിതി അത്ഥോ. തഥാപീതി “ദേസനായ ഉത്തരുത്തരാധികനാനായവിചിത്തഭാവേ സതിപി”തി (ദീം നിം ൧.൧൮൯) ആചരിയേന വൃത്തം, സതിപി ഏവം അപരിയന്തഭാവേതിപി യുജ്ജതി. അനുമാനത്താണേന ചിത്തേത്ഥാ. ഉപരിവിസേസന്തി തം റപേത്ഥാ തദുപരി വിസേസമേവ സാമത്തെഫലം പുച്ഛന്തോ. കസ്ഥാതി ആഹ “സവനേ”തിആദി. ഏതേന ഇമമത്ഥം ദീപേതി - അനേകത്ഥാ സമാനാപി സദ്ദാ വത്തിച്ഛാനുപുബ്ബികായേവ തന്തദത്ഥദീപകാതി.

സാധുക്കും സാധുതി ഏകത്വമേതം സാധുസദസ്സേവ ക-കാരേണ വഡ്ഢേതാ വുത്തത്താ. തേനേവ ഹി സാധുകസദസ്സത്ഥം വദന്തേന സാധുസദ്ദോ അത്ഥുദ്ധാരവസേന ഉദാഹരോ. തേന ച നനു സാധുകസദസ്സേവ അത്ഥുദ്ധാരോ വത്തഞ്ചോ, ന സാധുസദസ്സാതി ചോദനാ നിസേധിതാ. ആയാചനേതി അഭിമുഖം യാചനേ, അഭിപത്ഥനായന്തി അത്ഥോ. സമ്പടിച്ഛനേതി പടിഗൃഹണേ. സമ്പഹംസനേതി സംവിജ്ജമാനഗുണവസേന ഹംസനേ തോസനേ, ഉദഗ്ഗതാകരണേതി അത്ഥോ.

സാധു ധമ്മരുചിതി ഗാഥാ ഉമ്മാദന്തിജാതകേ (ജാ° ൨.൧൮.൧൦൧). തത്ഥായമട്ഠകമാവിനിച്ഛയപവേണീ - സുചരിതധമ്മേ രോചേതീതി ധമ്മരുചി, ധമ്മരതോതി അത്ഥോ. താദിസോ ഹി ജീവിതം ജഹന്തോപി അകത്തഞ്ചം ന കരോതി. പഞ്ഞാണവാതി പഞ്ഞവാ ഞാണസമ്പന്നോ. മിത്താനമദുബ്ഭോതി മിത്താനം അദുസ്സനഭാവോ. “അദുസകോ അനുപഘാതകോ”തി (ദീ° നി° ൧° ൧.൧൮൯) ആചരിയേന വുത്തം. “അദുബ്ഭോ”തിപി പാഠോ ദ-കാരസ്സ (ദ-കാരം കത്ഥാ).

ദള്ള്ഹികമ്മേതി സാതച്ചകിരിയായം. ആണത്തിയന്തി ആണാപനേ. ഇയാപീതി സാമത്തെഫലേപി. അസ്സാതി സാധുകസദസ്സ. “സുണോഹി സാധുകം മനസി കരോഹീ”തി ഹി സാധുകസദ്ദേന സവനമനസികാരാനം സാതച്ചകിരിയാപി തദാണാപനവി ജോതിതം ഹോതി. ആയാചനേനേവ ച ഉയ്യോജനസാമത്തേതോ ആണത്തി സങ്ഗഹിതാതി ന സാ വിസും അത്ഥുദ്ധാരേ വുത്താ. ആണാരഹസ്സ ഹി ആണത്തി , തദനരഹസ്സ ആയാചനന്തി വിസേസോ. സുന്ദരേപീതി സുന്ദരത്ഥേപി. ഇദാനി യഥാവുത്തേന സാധുകസദസ്സ അത്ഥത്തയേന പകാസിതം വിസേസം ദസ്സേതും, തസ്സ വാ അത്ഥത്തയസ്സ ഇധ യോഗ്യതം വിഭാവേതും “ദള്ള്ഹികമ്മത്ഥേന ഹീ”തിആദി വുത്തം. സുഗൃഹിതം ഗണ്ഹന്തോതി സുഗൃഹിതം കത്ഥാ ഗണ്ഹന്തോ. സുന്ദരന്തി ഭാവനപുംസകം. ഭദ്രകന്തി പസത്ഥം, “ധമ്മ”ന്തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. സുന്ദരം ഭദ്രകന്തി വാ സവനാനുഗൃഹണേ പരിയായവചനം.

മനസി കരോഹീതി ഏതഥ ന ആരമ്മണപടിപാദനലക്ഖണോ മനസികാരോ, അഥ വോ വീഥിപടിപാദനജവനപടിപാദനമനസികാരപുഞ്ചകേ ചിത്തേ റപനലക്ഖണോതി ദസ്സേന്തോ “ആവജ്ജ, സമന്നാഹരാ”തി ആഹ. അവിക്ഖിത്തചിത്തോതി യഥാവുത്തമനസികാരദ്വയപുഞ്ചകായ ചിത്തപടിപാടിയാ ഏകാരമ്മണേ റപനവസേന അനുദ്ധതചിത്തോ ഹുത്ഥാ. നിസാമേഹീതി സുണാഹി, അനഗ്ഘരതനമിവ വാ സുവണ്ണമഞ്ജുസായ ദുല്ലഭധമ്മരതനം ചിത്തേ പടിസാമേഹീതിപി അത്ഥോ . തേന വുത്തം “ചിത്തേ കരോഹീ”തി. ഏവം പദദ്വയസ്സ പച്ചേകം യോജനാവസേന അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി പടിയോഗീവസേന ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സോതിന്ദ്രിയവിക്ഖേപവാദനം സവനേ നിയോജനവസേന കിരിയന്തരപടിസേധനതോ, തേന സോതം ഓദഹാതി അത്ഥം ദസ്സേതി. മനിന്ദ്രിയവിക്ഖേപവാദനം മനസികാരേണ ദള്ള്ഹികമ്മനിയോജനേന അഞ്ചെചിന്താപടിസേധനതോ. ബൃഞ്ജനവിപല്ലാസഗ്ഗാഹവാദനം “സാധുക”ന്തി വിസേസേത്ഥാ വുത്തത്താ. അത്ഥവിപല്ലാസഗ്ഗാഹവാദനേപി ഏസ നയോ.

ധാരണുപപരിക്ഖാദീസുതി ഏതഥ ആദി-സദ്ദേന തുലനതീരണാദികേ, ദിട്ഠിയാ സുപ്പടിവേധേ ച സങ്ഗണ്ഹാതി. യഥാധിപ്പേതമത്ഥം ബൃഞ്ജേതി പകാസേതി, സയമേതേനാതി വാ ബൃഞ്ജനം, സഭാവനിരുത്തി, സഹ ബൃഞ്ജനേനാതി സബൃഞ്ജനോ, ബൃഞ്ജനസമ്പന്നോതി അത്ഥോ. സഹപ്പവത്തി ഹി “സമ്പന്നതാ

സമവായതാ വിജ്ഞാനതാ”തിആദിനാ അനേകവിധാ, ഇധ പന സമ്പന്നതായേവ തദന്തസ്സ അസമ്ഭവതോ, തസ്മാ “സഹ ബൃജ്ജനേനാ”തി നിബൃചനം കത്വാപി “ബൃജ്ജനസമ്പന്നോ”തി (ദീം നിം ടീം ൧.൧൮൯) അത്ഥോ ആചരിയേന വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം, യഥാ തം “ന കുസലാ അകുസലാ, കുസലപടിപക്ഖാ”തി (ധം സം ൧) അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ അനുധാതബ്ബതോ അത്ഥോ, ചതുപാരിസുദ്ധിസീലാദി, സഹ അത്ഥേനാതി സാത്ഥോ, വുത്തനയേന അത്ഥസമ്പന്നോതി അത്ഥോ. സാധുകപദം ഏകമേവ സമാനം ആവുത്തിനയാദിവസേന ഉഭയത്ഥ യോജേതബ്ബം. കഥന്തി ആഹ “യസ്മാ”തിആദി. യമ്മോ നാമ തന്തി. ദേസനാ നാമ തസ്സാ മനസാ വവത്ഥാപിതായ തന്തിയാ ദേസനാ. അത്ഥോ നാമ തന്തിയാ അത്ഥോ. പടിവേധോ നാമ തന്തിയാ, തന്തിഅത്ഥസ്സ ച യഥാഭൂതാവബോധോ. യസ്മാ ചേതേ യമ്മദേസനാത്ഥപടിവേധാ സസാദീഹി വിയ മഹാസമുദ്ദോ മന്ദബുദ്ധീഹി ദുക്ഖോഗാഹാ, അലബ്ഭനേയുപതിട്ഠാ ച, തസ്മാ ഗമ്ഭീരാ. തേന വുത്തം “യസ്മാ...പേ... മനസി കരോഹീ”തി. ഏതഥ ച പടിവേധസ്സ ദുക്കരഭാവതോ യമ്മത്ഥാനം ദുക്ഖോഗാഹതാ, ദേസനാണാസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ദേസനായ, ഉപ്പാദേതുമസക്കുണേയുതായ, തബ്ബിസയണാണുപ്പത്തിയാ ച ദുക്കരഭാവതോ പടിവേധസ്സ ദുക്ഖോഗാഹതാ വേദിതബ്ബാ. യമേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം നിദാനവണ്ണനായം വുത്തമേവ.

“സുണാഹി സാധുക”ന്തി “സാധുകം മനസി കരോഹീ”തി വദന്തോ ന കേവലം അത്ഥക്കമതോ ഏവ അയം യോജനാ, അഥ ഖോ സദുക്കമതോപി ഉഭയത്ഥ സമ്ബന്ധത്താതി ദസ്സേതി. “സക്കാ മഹാരാജാ”തി ഇധാപി “അന്തമ്പി ദിട്ഠേവ യമ്മേ സന്ദിട്ഠികം സാമന്തഫലം...പേ... പണീതതരഞ്ചാ”തി ഇദമനുവത്തതീതി ആഹ “ഏവം പടിഞ്ഞാതം സാമന്തഫലദേസന”ന്തി. വിത്ഥാരതോ ഭാസനന്തി അത്ഥമേവ ദജ്ഠം കരോതി “ദേസേസ്സാമീതി സംഖിത്തദീപന”തിആദിനാ. ഹി-സദ്ദോ ചേത്ഥ ലുത്തനിദിട്ഠോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ദേസനം നാമ ഉദീസനം. ഭാസനം നാമ നിദീസനം പരിബൃത്തകഥനം. തേനായമത്ഥോ സമ്ഭവതീതി യഥാവുത്തമത്ഥം സഗാമാവഗ്ഗസംയുത്തേ വങ്ഗീസസുത്തേ (സംം നിം ൧.൨൧൪) ഗാമാപദേന സാധേതും “തേനാഹാ”തിആദി വുത്തം.

സാളികായിവ നിഗ്ഘോസോതി സാളികായ നിഗ്ഘോസോ വിയ, യഥാ സാളികായ ആലാപോ മധുരോ കണ്ണസുഖോ പേമനീയോ, ഏവന്തി അത്ഥോ. പടിഭാനന്തി ചേതസ്സ വിസേസനം ലിങ്ഗഭേദസ്സപി വിസേസനസ്സ ദിസ്സനതോ യഥാ “ഗുണോ പമാണ”ന്തി. പടിഭാനന്തി ച സദ്ദോ വുച്ചതി പടിഭാതി തന്തദാകാരേന ദിസ്സതീതി കത്വാ. ഉദീരയീതി ഉച്ചാരയി, വുച്ചതി വാ, കമ്മഗബ്ഭഞ്ചേതം കിരിയാപദം. ഇമിനാ ചേതം ദീപേതി - ആയസ്മന്തം യമ്മസേനാപതിം മോമേതുക്കാമേന ദേസനാഭാസനാനം വിസേസം ദസ്സേന്തേന പഭിന്നപടിസമ്ഭിദേന ആയസ്മതാ വങ്ഗീസത്ഥേരേന “സങ്ഖിത്തേന, വിത്ഥാരേനാ”തി ച വിസേസനം കതം, തേനായമത്ഥോ വിത്തായതീതി.

ഏവം വുത്തേതി “ഭാസിസ്സാമീ”തി വുത്തേ. “ന കിര ഭഗവാ സങ്ഖേപേനേവ ദേസേസ്സതി, അഥ ഖോ വിത്ഥാരേനപി ഭാസിസ്സതീ”തി ഹി തം പദം സുത്വാവ ഉസ്സാഹജാതോ സഞ്ജാതുസ്സാഹോ, ഹട്ഠതുട്ഠോതി അത്ഥോ. അയമാചരിയസ്സ അധിപ്പായോ. അപിച “തേന ഹി മഹാരാജ സുണോഹി സാധുകം മനസി കരോഹി, ഭാസിസ്സാമീ”തി വുത്തം സബ്ബന്ധി ഉയ്യോജനപടിഞ്ഞാകരണപ്പകാരം ഉസ്സാഹജനനകാരണം സബ്ബേനേവ ഉസ്സാഹസമ്ഭവതോ, തസ്മാ ഏവം വുത്തേതി “സുണോഹി, സാധുകം മനസി കരോഹി, ഭാസിസ്സാമീ”തി വുത്തേ സബ്ബേഹേവ തീഹിപി പദേഹി ഉസ്സാഹജാതോതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. പച്ചസ്സോസീതി പതി

അസ്സോസി ഭഗവതോ വചനസമനന്തരമേവ പച്ഛാ അസ്സോസി, “സക്കാ പന ഭന്തേ”തിആദിനാ വാ പൂച്ഛിത്വാ പുന “ഏവം ഭന്തേ”തി അസ്സോസീതി അത്ഥോ. തം പന പതിസ്സവനം അത്ഥതോ സമ്പടിച്ചനമേവാതി ആഹ “സമ്പടിച്ചി, പടിഗ്ഗഹേസി”തി. തേനേവ ഹി “ഇതി അത്ഥോ”തി അവത്വാ “ഇതി വുത്തം ഹോതീ”തി വുത്തം.

൧൯൦. “അമസ്സ ഭഗവാ ഏതദവോചാ”തി വചനസമ്ബന്ധമത്തം ദസ്സേത്വാ “ഏതം അവോചാ”തി പദം വിഭജിത്വാ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഇദാനീ”തിആദിമാഹ. “ഇയാ”തി ഇമിനാ വുച്ചമാനം അധികരണം തമാഗതസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതം ലോകമേവാധിപ്പേതന്തി ദസ്സേതി “ദേസോപദേസേ നിപാതോ”തി ഇമിനാ. ദേസസ്സ ഉപദിസനം ദേസോപദേസോ, തസ്ഥിം. യദി സബ്ബത്ഥ ദേസോപദേസേ, അമായമത്ഥോ ന വത്തഞ്ചോ അവുത്തേപി ലബ്ധിമാനത്താതി ചോദനായാഹ “സ്വായ”ന്തിആദി. സാമഞ്ഞഭൂതം ഇയസദും ഗണ്ഹിത്വാ “സ്വായ”ന്തി വുത്തം, ന തു യമാവിസേസിതഞ്ചും. തമാ ഹി വക്ഖതി “കത്ഥചി പദപുരണമത്തമേവാ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൧൯൦). ലോകം ഉപാദായ വുച്ചതി ലോകസദേന സമാനാധികരണഭാവതോ. ഇയ ലോകേതി ച ജാതിക്ഖേത്തം, തത്ഥാപി അയം ചക്കവാളോ അധിപ്പേതോ. സാസനമുപാദായ വുച്ചതി “സമണോ”തി സദുന്തരസന്നിധാനതോ. അയഞ്ഹി ചതുകണ്ഠുന്തരപാളി. തത്ഥ പഠമോ സമണോതി സോതാപന്നോ. ദുതിയോ സമണോതി സകദാഗാമീ. വുത്തഞ്ഹേതം തത്ഥേവ -

“കതമോ ച ഭിക്ഖവേ പഠമോ സമണോ? ഇയ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ സോതാപന്നോ ഹോതീ”തി, (അം നിം ൪.൨൪൧) “കതമോ ച ഭിക്ഖവേ ദുതിയോ സമണോ? ഇയ ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു തിണ്ണം സംയോജനാനം പരിക്ഖയാ രാഗദോസമോഹാനം തനുത്താ സകദാഗാമീ ഹോതീ”തി (അം നിം ൪.൨൪൧) ച ആദി.

ഓകാസന്തി കഞ്ചി പദേസമുപാദായ വുച്ചതി “തിട്ഠമാനസ്സാ”തി സദുന്തരസന്നിധാനതോ.

ഇയേവ തിട്ഠമാനസ്സാതി ഇമിസ്സംയേവ ഇന്ദസാലഗുഹായം പതിട്ഠമാനസ്സ, ദേവഭൂതസ്സ മേ സതോതി ദേവഭാവേന, ദേവോ ഹുത്വാ വാ ഭൂതസ്സ സമാനസ്സ. മേതി അനാദരയോഗേ സാമിവചനം. പുന മേതി കത്തുത്ഥേ. ഇദഞ്ഹി സക്കപഞ്ഹതോ ഉദാഹരണം.

പദപുരണമത്തമേവ ഓകാസാപദിസനസ്സാപി അസമ്ഭവേന അത്ഥന്തരസ്സ അബോധനതോ. പുഞ്ചേ വുത്തം തമാഗതസ്സ ഉപ്പത്തിട്ഠാനഭൂതമേവ സന്ധായ “ലോക”ന്തി വുത്തം. പുരിമം ഉയ്യോജനപടിഞ്ഞാക്കരണവിസയേ ആലപനന്തി പുന “മഹാരാജാ”തി ആലപതി. “അരഹ”ന്തി ആദയോ സദാ വിത്ഥാരിതാതി യോജനാ. അത്ഥതോ ഹി വിത്ഥാരണം സദുമുഖേനേവ ഹോതീതി ഉഭയത്ഥ സദുഗ്ഗഹണം കതം. യസ്ഥാ പന “അപരേഹിപി അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ തമാഗതോ”തിആദിനാ (ഉദാം അട്ഠം ൧൮; ഇതിവു് അട്ഠം ൩൮) തമാഗത-സദോ ഉദാനട്ഠകമാദീസു, “അരഹ”ന്തി ആദയോ ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗടീകായം (വിസുദ്ധിം ടീം ൧.൧൩൦) അപരേഹിപി പകാരേഹി വിത്ഥാരിതാ ആചരിയേന, തസ്ഥാ തേസു വുത്തനയേനപി തേസമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. തമാഗതസ്സ സത്തനികായന്തോഗധതായ “ഇയ പന സത്തലോകോ അധിപ്പേതോ”തി വത്വാ തത്ഥായം യസ്ഥിം സത്തനികായേ, യസ്ഥിഞ്ച ഓകാസേ ഉപ്പജ്ജതി, തം ദസ്സേതും “സത്തലോകേ

ഉപ്പുജ്ജമാനോപി ചാ"തിആദി വൃത്തം. ന ദേവലോകേ, ന ബ്രഹ്മലോകേതി ഏതഥ യം വത്തബ്ബം, തം പരതോ ആഗമിസ്സതി.

തസ്സാപരേനാതി തസ്സ നിഗമസ്സ അപരേന, തതോ ബഹിതി വൃത്തം ഹോതി. തതോതി മഹാസാലതോ. ഓരതോ മജ്ജേതി അബ്ഭന്തരം മജ്ജിമപദേസോ. ഏവം പരിച്ഛിന്നേതി പഞ്ചനിമിത്തബദ്ധാ സീമാ വിയ പഞ്ചഹി യമാവുത്തനിമിത്തേഹി പരിച്ഛിന്നേ. അഡ്ഡതേയ്യയോജനസതേതി പണ്ണാസയോജനേഹി ഊനതിയോജനസതേ. അയത്ത്ഹി മജ്ജിമജനപദോ മുദിങ്ഗസണ്ഠാനോ, ന സമപരിവട്ടോ, ന ച സമചതുരസ്സോ, ഉജ്ജകേന കത്ഥചി അസീതിയോജനോ ഹോതി, കത്ഥചി യോജനസതികോ, തമാപി ചേസ കുടിലപരിച്ഛേദേന മിനിയമാനോ പരിയന്ത പരിക്ഖേപതോ നവയോജനസതികോ ഹോതി. തേന വൃത്തം "നവയോജനസതേ"തി. അസീതിമഹാമേരാതി യേഭുയ്യവസേന വൃത്തം സുനാപരന്തകസ്സ പുണ്ണമേരസ്സാപി മഹാസാവകേസു പരിയാപന്നത്താ. സുനാപരന്തജനപദോ ഹി പച്ചന്തവിസയോ. തമാ ഹി "ചന്ദനമണ്ഡലമാളപടിഗൃഹണേ ഭഗവാ ന തത്ഥ അരുണം ഉട്പേതി"തി മജ്ജിമാഗമ- (മം നിം അട്ഠം ൪.൩൯൭) സംയുത്താഗമട്ഠകമാസു (സം നിം അട്ഠം ൩.൪.൮൮-൮൯) വൃത്തം. സാരപ്പത്താതി കുലഭോഗിസ്സരിയാദിവസേന, സീലസാരാദിവസേന ച സാരഭൂതാ. ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാതിബ്രഹ്മായുപോക്ഖരസാതിആദിബ്രാഹ്മണാ ചേവ അനാഥപിണ്ഡികാദിഗഹപതികാ ച.

തത്ഥാതി മജ്ജിമപദേസേ, തസ്ഥിന്ധേവ "ഉപ്പുജ്ജതീ"തി വചനേ വാ. സുജാതായാതി ഏവംനാമികായ പഠമം സരണഗമനികായ യസത്ഥേരമാതുയാ. ചതുസു പനേതേസു വികപ്പേസു പഠമോ ബുദ്ധഭാവായ ആസന്നതരപടിപത്തിദസ്സനവസേന വൃത്തോ. ആസന്നതരായ ഹി പടിപത്തിയാ റിതോപി "ഉപ്പുജ്ജതീ"തി വുച്ചതി ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ, പഗേവ പടിപത്തിയാ മത്ഥകേ റിതോ. ദുതിയോ ബുദ്ധഭാവാവഹപഞ്ചജ്ജതോ പട്ഠായ ആസന്നമത്തപടിപത്തിദസ്സനവസേന, തതിയോ ബുദ്ധകരധമ്മപാരിപൂരിതോ പട്ഠായ ബുദ്ധഭാവായ പടിപത്തിദസ്സനവസേന. ന ഹി മഹാസത്താനം അന്തിമഭവൂപപത്തിതോ പട്ഠായ ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണം നാമ അത്ഥി ബുദ്ധത്ഥായ കാലമാഗമയമാനേനേവ തത്ഥ പതിട്ഠന്തോ. ചതുത്ഥോ ബുദ്ധഭാവകരധമ്മസമാരമ്ഭതോ പട്ഠായ ബോധിയാ നിയതഭാവദസ്സനേന. ബോധിയാ ഹി നിയതഭാവപ്പത്തിതോ പഭുതി "ബുദ്ധോ ഉപ്പുജ്ജതീ"തി വിഞ്തുഹി വത്തും സക്കാ ഉപ്പാദസ്സ ഏകന്തികത്താ. യഥാ പന "സന്ദന്തി നദിയോ"തി സന്ദനകിരിയായ അവിച്ഛേദമുപാദായ വത്തമാനപ്പയോഗോ , ഏവം ഉപ്പാദത്ഥായ പടിപജ്ജനകിരിയായ അവിച്ഛേദമുപാദായ ചതുസുപി വികപ്പേസു "ഉപ്പുജ്ജതീ നാമാ"തി വൃത്തം, പവത്താപരതവത്തമാനവചനഞ്ചേതം. ചതുബ്ബിധത്ത്ഹി വത്തമാനലക്ഖണം സദുസത്ഥേ പകാസിതം -

“നിച്ഛപവത്തി സമീപോ, പവത്തുപരതോ തഥാ;
പവത്താപരതോ ചേവ, വത്തമാനോ ചതുബ്ബിധോ”തി.

യസ്ഥാ പന ബുദ്ധാനം സാവകാനം വിയ ന പടിപാടിയാ ഇദ്ധിവിധിയാണാദിനി ഉപ്പുജ്ജന്തി, സഹേവ പന അരഹത്തമഗ്ഗേന സകലോപി സബ്ബത്തുതത്താണാദിഗുണരാസി ആഗതോ നാമ ഹോതി, തസ്ഥാ തേസം നിപ്ഫത്തസബ്ബകിച്ചത്താ അരഹത്തഫലക്ഖണേ ഉപ്പന്നോ നാമാതി ഏകങ്ഗുത്തരവണ്ണനായം (അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൭൦) വൃത്തം. അസതി ഹി

നിപ്ഫത്തസബ്ബകിച്ചത്തേ ന താവതാ “ഉപ്പന്നോ”തി വത്തുമരഹതി. സബ്ബപഠമം ഉപ്പന്നഭാവത്തി ചതുസു വികപ്പേസു സബ്ബപഠമം “തമാഗതോ സുജാതായ...പേ... ഉപ്പജ്ജതി നാമാ”തി വുത്തം തമാഗതസ്സ ഉപ്പന്നതാസഞ്ചാതം അത്ഥിഭാവം. തദേവ സന്ധായ ഉപ്പജ്ജതീതി വുത്തം ബുദ്ധഭാവായ ആസന്നതരപടിപത്തിയം റിതസ്സേവ അധിപ്പേതത്താ. അയമേവ ഹി അത്ഥോ മുഖ്യതോ ഉപ്പജ്ജതീതി വത്തബ്ബോ. തേനാഹ “തമാഗതോ...പേ... അത്ഥോ”തി.

ഏതഥ ച “ഉപ്പന്നോ”തി വുത്തേ അതീതകാലവസേന കോചി അത്ഥം ഗണ്ഹേയ്യാതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ഉപ്പന്നോ ഹോതീ”തി വുത്തം. “ഉപ്പന്നാ ധമ്മാ”തിആദിസു (ധം സം തികമാതികാ ൧൦) വിയ ഹി ഇധ ഉപ്പന്നസദ്ദോ പച്ചുപ്പന്നകാലികോ. നനു ച അരഹത്തഫലസമഞ്ജീസഞ്ചാതോ ഉപ്പന്നോയേവ തമാഗതോ പവേദനദേസനാദീനി സായേതി, അഥ കസ്മാ യമാവുത്തോ അരഹത്തമഗ്ഗപരിയോസാനോ ഉപ്പജ്ജമാനോയേവ തമാഗതോ അധിപ്പേതോ. ന ഹി സോ പവേദനദേസനാദീനി സായേതി മധുപായാസഭോജനതോ യാവ അരഹത്തമഗ്ഗോ, താവ തേസം കിച്ചാനമസാധനതോതി? ന ഹേവം ദട്ഠബ്ബം, ബുദ്ധഭാവായ ആസന്നതരപടിപത്തിയം റിതസ്സ ഉപ്പജ്ജമാനസ്സ ഗഹണേനേവ അരഹത്തഫലസമഞ്ജീസഞ്ചാതസ്സ ഉപ്പന്നസ്സാപി ഗഹിതത്താ. കാരണഗ്ഗഹണേനേവ ഹി ഫലമ്പി ഗഹിതം തദവിനാഭാവിത്താ. ഇതി പവേദനദേസനാദിസാധകസ്സ അരഹത്തഫലസമഞ്ജീനോപി തമാഗതസ്സ ഗഹേതബ്ബത്താ നേയ്യത്ഥമിദം “ഉപ്പജ്ജതീ”തി വചനം ദട്ഠബ്ബന്തി. തമാ ഹി അഞ്ജുത്തരട്ഠകമായം (അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൦൦) ഉപ്പജ്ജമാനോ, ഉപ്പജ്ജതി, ഉപ്പന്നോതി തീഹി കാലേഹി അത്ഥവിഭജനേ “ദീപങ്കരപാദമൂലേ ലദ്ധബ്ബാകരണതോ യാവ അനാഗാമിഫലാ ഉപ്പജ്ജമാനോ നാമ, അരഹത്തമഗ്ഗക്ഖണേ പന ഉപ്പജ്ജതി നാമ, അരഹത്തഫലക്ഖണേ ഉപ്പന്നോ നാമാ”തി വുത്തം. അയമേത്ഥ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരസ്സ മതി. യസ്മാ പന ഏകഞ്ജുത്തരട്ഠകമായം “ഏകപുഗ്ഗലോ ഭിക്ഖവേ ലോകേ ഉപ്പജ്ജമാനോ ഉപ്പജ്ജതീ”തി (അം നിം ൧.൧.൧൦൦) സുത്തപദവണ്ണനായം “ഇമസ്ഥിമ്പി സുത്തേ അരഹത്തഫലക്ഖണേയേവ സന്ധായ ഉപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം, “ഉപ്പന്നോ ഹോതീതി അയഞ്ഹേത്ഥ അത്ഥോ”തി (അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൦൦) ആഗതം, തസ്മാ ഇധാപി അരഹത്തഫലക്ഖണമേവ സന്ധായ ഉപ്പജ്ജതീതി വുത്തന്തി ദസ്സേതി “സബ്ബപഠമം ഉപ്പന്നഭാവം സന്ധായാ”തി ഇമിനാ. തേനാഹ “ഉപ്പന്നോ ഹോതീതി അയഞ്ഹേത്ഥ അത്ഥോ”തി. സബ്ബപഠമം ഉപ്പന്നഭാവത്തി ച സബ്ബവേനേയ്യാനം പഠമതരം അരഹത്തഫലവസേന ഉപ്പന്നഭാവത്തി അത്ഥോ. “ഉപ്പന്നോ ഹോതീ”തി ച ഇമിനാ അരഹത്തഫലക്ഖണവസേന അതീതകാലം ദസ്സേതീതി. അയമേവ ച നയോ അഞ്ജുത്തരടീകാകാരേണ ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേണ അധിപ്പേതോതി.

സോ ഭഗവാതി യോ സോ തമാഗതോ “അരഹ”തിആദിനാ പകിത്തിതഗുണോ, സോ ഭഗവാ. ഇദാനി വത്തബ്ബം ഇമസദ്ദേന നിദസ്സേതി വുച്ചമാനത്ഥസ്സ പരാമസനതോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - നയിദം മഹാജനസ്സ സമ്മുഖമത്തം സന്ധായ “ഇമം ലോക”തി വുത്തം, അഥ ലോ “സദേവക”തിആദിനാ വക്ഖമാനം അനവസേസപരിയാദാനം സന്ധായാതി. “സഹ ദേവേഹി സദേവക”തിആദിനാ യമാവാക്യം പദനിബ്ബുചനം വുത്തം, യഥാപദം പന “സദേവകോ”തിആദിനാ വത്തബ്ബം, ഇമേ ച തഗ്ഗുണസംവിത്താണബാഹിരത്ഥസമാസാ. ഏതഥ ഹി അവയവേന വിഗ്ഗഹോ, സമുദായോ സമാസത്ഥോ ഹോതി ലോകാവയവേന കതവിഗ്ഗഹേന ലോകസമുദായസ്സ യഥാരഹം ലബ്ഭമാനത്താ. സമവായജോതകസഹസദ്ദയോഗേ ഹി അയമേവ സമാസോ വിത്തായതി. ദേവേഹീതി ച പഞ്ചകാമാവചരദേവേഹി, അരൂപാവചരദേവേഹി വാ.

ബ്രഹ്മുനാതി രൂപാവചരാരൂപാവചരബ്രഹ്മുനാ, രൂപാവചരബ്രഹ്മുനാ ഏവ വാ, ബഹുകത്തുകാദിനമിവ നേസം സിദ്ധി. പജാത്തത്താതി യമാസകം കമ്മകിലേസേഹി പകാരേന നിബൃത്തകത്താ.

ഏവം വചനത്ഥതോ അത്ഥം ദസ്സേത്യാ വചനീയത്ഥതോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വൃത്തം. പഞ്ചകാമാവചരദേവഗൃഹണം പാരിസേസത്തായേന ഇതരേസം പദന്തരേഹി വിസും ഗഹിതത്താ. ഛാട്ഠകാമാവചരദേവഗൃഹണം പച്ചാസത്തിത്തായേന. തത്ഥ ഹി മാറോ ജാതോ, തന്നിവാസീ ച. യസ്മാ ചേസ ദാമരികരാജപുത്തോ വിയ തത്ഥ വസിതത്താ പാകടോ, തസ്മാ സന്തേസുപി അന്തേസു വസവത്തിമഹാരാജാദീസു പാകടതരേന തേനേവ വിസേസേത്യാ വൃത്തോതി, അയഞ്ച നയോ മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായം (മം നിം അട്ഠം ൨.൨൯൦) പകാസിതോവ. മാറഗൃഹണേന ചേത്ഥ തംസമ്ബന്ധിനോ ദേവാപി ഗഹിതാ ഓകാസലോകേന സദ്ധിം സത്തലോകസ്സ ഗഹണതോ. ഏവഞ്ചേഹി വസവത്തിസത്തലോകസ്സ അനവസേസപരിയാദാനം ഹോതി.

ബ്രഹ്മകായികാദിബ്രഹ്മഗൃഹണസി പച്ചാസത്തിത്തായേന.

പച്ചത്ഥികപച്ചാമിത്തസമണ്ഡബ്രാഹ്മണ്യഗൃഹണത്തി പച്ചത്ഥികാ ഏവ പച്ചാമിത്താ, തേയേവ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ, തേസം ഗഹണം തത്ഥാ, തേന ബാഹിരകസമണ്ഡബ്രാഹ്മണ്യഗൃഹണം വൃത്തം, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം അപച്ചത്ഥികപച്ചാമിത്താനസി തേസം ഇമിനാ ഗഹണതോ.

സമിതപാപബാഹിതപാപസമണ്ഡബ്രാഹ്മണ്യഗൃഹണത്തി പന സാസനികസമണ്ഡബ്രാഹ്മണാനം ഗഹണം വേദിതഞ്ചം. കാമം

“സദേവക”തിആദിവിസേസനാനം വസേനേവ സത്തവിസയോപി ലോകസദ്ദോ വിത്തായതി സമവായത്ഥവസേന തുല്യയോഗവിസയത്താ തേസം, “സലോമകോ സപക്ഖകോ”തിആദീസു പന വിജ്ജമാനത്ഥവസേന അതുല്യയോഗവിസയേപി അയം സമാസോ ലബ്ഭതീതി ബൃഭിചാരദസ്സനതോ അബൃഭിചാരേനത്ഥത്താപകം പജാഗഹണത്തി ആഹ “പജാവചനേന സത്തലോകഗൃഹണം”തി, ന പന ലോകസദ്ദേന സത്തലോകസ്സ അഗൃഹിതത്താ ഏവം വൃത്തം. തേനാഹ “തീഹി പദേഹി ഓകാസലോകേന സദ്ധിം സത്തലോകോ”തി. സദേവകാദിവചനേന ഉപപത്തിദേവാനം, സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണീവചനേന വിസുദ്ധിദേവാനഞ്ച ഗഹിതത്താ വൃത്തം “സദേവ... പേ... മനുസ്സഗൃഹണം”തി. തത്ഥ സമ്മുതിദേവാ രാജാനോ .

അവസേസമനുസ്സഗൃഹണത്തി സമ്മുതിദേവേഹി, സമണ്ഡബ്രാഹ്മണേഹി ച അവസിട്ഠമനുസ്സാനം ഗഹണം. ഏത്ഥാതി ഏതേസു പദേസു. തീഹി പദേഹിതി സദേവകസമാരകസബ്രഹ്മകപദേഹി. ദ്വീഹിതി

സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണീസദേവമനുസ്സപദേഹി. സമാസപദത്ഥേസു സത്തലോകസ്സപി വൃത്തനയേന ഗഹിതത്താ “ഓകാസലോകേന സദ്ധിം സത്തലോകോ”തി വൃത്തം.

“അപരോ നയോ”തിആദിനാ അപരസി വചനീയത്ഥമാഹ. അരൂപിനോപി സത്താ അത്തനോ ആനേഞ്ജവിഹാരേന വിഹാരന്തോ “ദിബ്ബന്തീതി ദേവാ”തി ഇദം നിബൃചനം ലദ്ധുമരഹന്തീതി ആഹ “സദേവകഗൃഹണേന അരൂപാവചരലോകോ ഗഹിതോ”തി. തേനേവാഹ ഭഗവാ ബ്രഹ്മജാലാദീസു “ആകാസാനഞ്ചായതന്തുപഗാനം ദേവാനം സഹബൃത”തിആദി, (അം നിം ൩.൧൯൭) അരൂപാവചരഭൂതോ ഓകാസലോകോ, സത്തലോകോ ച ഗഹിതോതി അത്ഥോ. ഏവം ഛാട്ഠകാമാവചരദേവലോകോ, രൂപീബ്രഹ്മലോകോതി ഏത്ഥാപി.

ഛാട്ഠകാമാവചരദേവലോകസ്സ സവിസേസം മാറവസേ പവത്തനതോ വൃത്തം “സമാരകഗൃഹണേന ഛാട്ഠകാമാവചരദേവലോകോ”തി. സോ ഹി തസ്സ ദാമരികസ്സ വിയ വസപവത്തനോകാസോ. രൂപീബ്രഹ്മലോകോ ഗഹിതോ പാരിസേസത്തായേന അരൂപീബ്രഹ്മലോകസ്സ വിസും ഗഹിതത്താ. ചതുപരിസവസേനാതി

ഖത്തിയബ്രാഹ്മണഗഹപതിസമണചാതുർമാരാജികതാവതിംസമാരബ്രഹ്മസങ്ഖാതാസു അട്ഠസു പരിസാസു ഖത്തിയാദിചതുപരിസവസേനേവ തദന്താസം സദേവകാദിഗൃഹണേന ഗഹിതത്താ. കഥം പനേത്ഥ ചതുപരിസവസേന മനുസ്സലോകോ ഗഹിതോതി? “സസ്സമണബ്രാഹ്മണി”ന്തി ഇമിനാ സമണപരിസാ, ബ്രാഹ്മണപരിസാ ച ഗഹിതാ, “സദേവമനുസ്സ”ന്തി ഇമിനാ ഖത്തിയപരിസാ, ഗഹപതിപരിസാ ചാതി. “പജ”ന്തി ഇമിനാ പന ഇമായേവ ചതസ്സോ പരിസാ വുത്താ. ചതുപരിസസങ്ഖാതം പജന്തി ഹി ഇയ അത്ഥോ.

അന്തത്ഥാ ഗഹേതബ്ബമാഹ “സമ്മുതിദേവേഹി വാ സഹ മനുസ്സലോകോ”തി. കഥം പന ഗഹിതോതി? “സസ്സമണബ്രാഹ്മണി”ന്തി ഇമിനാ സമണബ്രാഹ്മണാ ഗഹിതാ, “സദേവമനുസ്സ”ന്തി ഇമിനാ സമ്മുതിദേവസങ്ഖാതാ ഖത്തിയാ, ഗഹപതിസുദുസങ്ഖാതാ ച അവസേസമനുസ്സാതി. ഇതോ പന അന്തേതസം മനുസ്സസത്താനമഭാവതോ “പജ”ന്തി ഇമിനാ ഏതേയേവ ചതുഹി പകാരേഹി റിതാ മനുസ്സസത്താ വുത്താ. ചതുകുലപ്പഭേദം പജന്തി ഹി ഇയ അത്ഥോ. ഏവം വികപ്പദയേപി പജാഗഹണേന ചതുപരിസാദിവസേന മനുസ്സാനന്തേവ ഗഹിതത്താ ഇദാനി അവസേസസത്തേപി സങ്ഗഹേത്ഥാ ദസ്സേതും “അവസേസസബ്ബസത്തലോകോ വാ”തി വുത്തം. ഏത്ഥാപി ചതുപരിസവസേന ഗഹിതേന മനുസ്സലോകേന സഹ അവസേസസബ്ബസത്തലോകോ ഗഹിതോ, സമ്മുതിദേവേഹി വാ സഹ അവസേസസബ്ബസത്തലോകോതി യോജേതബ്ബം. നാഗഗരുളാദിവസേന ച അവസേസസബ്ബസത്തലോകോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - ചതുപരിസസഹിതോ അവസേസസുദുനാഗസുപണ്ണനേരയികാദിസത്തലോകോ, ചതുകുലപ്പഭേദമനുസ്സസഹിതോ വാ അവസേസനാഗസുപണ്ണനേരയികാദിസത്തലോകോ ഗഹിതോതി.

ഏത്താവതാ ഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്ഥാ യോജനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി തേന തേന വിസേസേന അഭാഗസോ ലോകം ഗഹേത്ഥാ യോജനം ദസ്സേതും “അപിചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദതോതി ഉക്കംസഗതിപരിച്ഛേദതോ, തബ്ബിജാനനേനാതി വുത്തം ഹോതി. പഠമനയേന ഹി പഞ്ചസു ഗതീസു ദേവഗതിപരിയാപന്നാവ പഞ്ചകാമഗുണസമങ്ഗിതായ, ദീഘായുകതായാതി ഏവമാദീഹി വിസേസേഹി സേട്ഠാ. ദുതിയനയേന പന അരുപിനോ ദൂരസമുഗ്ഘാടികിലേസദുക്ഖതായ, സന്തപണീതആനേഞ്ജവിഹാരസമങ്ഗിതായ, അതിവിയ ദീഘായുകതായാതി ഏവമാദീഹി വിസേസേഹി അതിവിയ ഉക്കട്ഠാ. ആചരിയേഹി പന ദുതിയനയമേവ സന്ധായ വുത്തം. ഏവം പഠമപദേനേവ പധാനനയേന സബ്ബലോകസ്സ സച്ഛികതഭാവേ സിദ്ധേപി ഇമിനാ കാരണവിസേസേന സേസപദാനി വുത്താനീതി ദസ്സേതി “തതോ യേസ”തിആദിനാ. തതോതി പഠമപദതോ പരം ആഹാതി സമ്ബന്ധോ. “ഛരകാമാവചരിസ്സരോ” തിയേവ വുത്തേ സക്കാദീനന്വി തസ്സ ആധിപച്ചം സിയാതി ആസക്കാതിവത്തനത്ഥം “വസവത്തി”തി വുത്തം, തേന സാഹസികകരണേന വസവത്താപനമേവ തസ്സാധിപച്ചന്തി ദസ്സേതി. സോ ഹി ഛട്ഠദേവലോകേപി അനിസ്സരോ തത്ഥ വസവത്തിദേവരാജസ്സേവ ഇസ്സരത്താ. തേനാഹ ഭഗവാ അങ്ഗുത്തരാഗമവരേ അട്ഠനിപാതേ ദാനാനിസംസസുത്തേ “തത്ര ഭിക്ഖവേ വസവത്തി ദേവപുത്തോ ദാനമയം പുണ്ണകിരിയവത്ഥും അതിരേകം കരിത്ഥാ...പേ... പരനിമ്മിതവസവത്തി ദേവേ ദസഹി റാനേഹി അധിഗണ്ഹാതീ”തി (അ° നി° വൃ.൩൬) വിത്ഥാരോ. മജ്ജിമിമാഗമട്ഠകമായന്വി വുത്തം “തത്ര ഹി വസവത്തിരാജാ രജ്ജം കാരേതി, മാറോ പന ഏകസ്ഥിം പദേസേ അത്തനോ പരിസായ ഇസ്സരിയം പവത്തേനോ രജ്ജപച്ചന്തേ ദാമരികരാജപുത്തോ വിധ വസതീ”തി (മ° നി° ൧.൬൦) “ബ്രഹ്മാ മഹാനുഭാവോ”തിആദി ദസസഹസ്സിയം

മഹാബ്രഹ്മനോ വസേന വദതി. “ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദതോ”തി ഹി ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. “ഏകഗ്ഗുലിയാ”തിആദി ഏകദേശേന മഹാനുഭാവതാദസ്സനം. അനുത്തരന്തി സേട്ഠം നവലോകുത്തരം. പുമുതി ബഹുകാ, വിസും ഭൂതാ വാ. ഉക്കട്ഠട്ഠാനാന്തി ഉക്കംസഗതികാനം. ഭാവാനുക്കമോതി ഭാവവസേന പരേസമജ്ജ്യാസയാനുരൂപം “സദേവക”ന്തിആദിപദാനം അനുക്കമോ, ഭാവവസേന അനുസന്ധിക്കമോ വാ ഭാവാനുക്കമോ, അത്ഥാനഞ്ചേവ പദാനഞ്ച അനുസന്ധാനപടിപാടീതി അത്ഥോ, അയമേവ വാ പാഠോ തഥായേവ സമന്തപാസാദികായം (പാരാഃ അട്ഠഃ വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ ൧) ദിട്ഠന്താ, ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന (സാരത്ഥം ടീ ൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ) ച വണ്ണിതന്താ. “വിഭാവനാനുക്കമോ”തിപി പാഠോ ദിസ്സതി, സോ പന തേസു അദിട്ഠന്താ ന സുന്ദരോ.

ഇദാനി പോരാണകാനം സംവണ്ണനായം ദസ്സേതും “പോരാണാ പനാഹു”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അന്തേപദേന നിരവസേസസത്തലോകസ്സ ഗഹിതന്താ സബ്ബത്ഥ അവസേസലോകന്തി അനവസേസപരിയാദാനം വുത്തം. തേനാഹ “തിഭവുപഗേ സത്തേ”തി, തേയാതുകസഞ്ചാതേ തയോ ഭവേ ഉപഗതസത്തേതി അത്ഥോ. തീഹാകാരേഹീതി ദേവമാരബ്രഹ്മസഹിതതാസഞ്ചാതേഹി തീഹി ആകാരേഹി. തീസു പദേസുതി “സദേവക”ന്തിആദിസു തീസു പദേസു. പക്ഖിപിത്വാതി അത്ഥവസേന സഞ്ചാതേ. തേയേവ തിഭവുപഗേ സത്തേ “സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണിം, സദേവമനുസ്സ”ന്തി പദദ്വയേ പക്ഖിപതീതി ഞാപേതും “പുനാ”തി വുത്തം. തേന തേനാകാരേനാതി സദേവകത്താദിനാ, സസ്സമണ്ഡബ്രാഹ്മണീഭാവദിനാ ച തേന തേന പകാരേന. “തിഭവുപഗേ സത്തേ”തി വത്വാ “തേയാതുകമേവാ”തി വദന്താ ഓകാസലോകേന സദ്ധിം സത്തലോകോ ഗഹിതോതി ദസ്സേന്തി. തേയാതുകമേവ പരിയാദിന്നന്തി പോരാണാ പനാഹുതി യോജനാ.

സാമന്തി അത്തനാ. അന്തത്ഥാപോഹനേന, അന്തോഗധാവധാരണേന വാ തപ്പടിസേധനമാഹ “അപരനേയ്യോ ഹുത്വാ”തി, അപരേഹി അനഭിജാനാപേതഞ്ചോ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. അഭിഞ്ഞാതി യ-കാരലോപനിദ്ദേസോ യഥാ “പടിസഞ്ചാ യോനിസോ”തി (മഃ നിഃ ൧.൨൩, ൪൨൨; ൨.൨൪; ൩.൧൭; സംഘം നിഃ ൪.൧൨൦; അഃ നിഃ ൬.൭൮; മഹാനിഃ ൨൦൬) വുത്തം “അഭിഞ്ഞായാ”തി. അഭിസദ്ദേന ന വിസേസനമത്തം ജോതിതം, അഥ ലോ വിസേസനമുഖേന കരണവീതി ദസ്സേതി “അധികേന ഞാണേനാ”തി ഇമിനാ. അനുമാനാദിപടിക്ഖേപോതി ഏത്ഥ ആദിസദ്ദേന ഉപമാനഅത്ഥാപത്തിസദ്ദന്തരസന്നിധാനസമ്പയോഗവിപ്പയോഗസഹചരണാദിനാ കാരണലേസമത്തേന പവേദനം സഞ്ചാതേഹി ഏകപ്പമാണത്താ. സബ്ബത്ഥ അപ്പടിഹതഞ്ചാലോകായാഹി സബ്ബയമ്മപച്ചക്ഖാ ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ. ബോധേതി വിഞ്ചാപേതീതി സദ്ദതോ അത്ഥവചനം. പകാസേതീതി അധിപ്പായതോ. ഏവം സബ്ബത്ഥ വിവേചിതഞ്ചോ.

അനുത്തരം വിവേകസുഖന്തി ഫലസമാപത്തിസുഖം. ഹിത്വാപീതി പി- സദ്ദഗുഹണം ഫലസമാപത്തിയാ അന്തരാ റിതികാപി കദാചി ഭഗവന്തോ ദേസനാ ഹോതീതി കത്വാ കതം. ഭഗവാ ഹി യമ്മം ദേസേന്തോ യസ്ഥിം ഖണേ പരിസാ സാധുകാരം വാ ദേതി, യഥാസുതം വാ യമ്മം പച്ചവേക്ഖതി, തം ഖണമ്പി പുഞ്ചാഭോഗേന പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ഫലസമാപത്തിം സമാപജ്ജതി, യഥാപരിച്ഛേദഞ്ച സമാപത്തിതോ വുട്ഠായ പുഞ്ചേ റിതട്ഠാനതോ പട്ഠായ യമ്മം ദേസേതീതി അട്ഠകമാസു (മഃ നിഃ അട്ഠഃ ൨.൩൮൧) വുത്തോവായമത്ഥോ. അപ്പം വാ ബഹും വാ ദേസേന്തോതി ഉഗ്ഘടിതത്തുസ്സ വസേന അപ്പം വാ വിപഞ്ചിതത്തുസ്സ, നേയുസ്സ

ച വസേന ബഹും വാ ദേസേനോ. കഥം ദേസേതീതി ആഹ
 “ആദിമ്ഹിപി”തിആദി. ധമ്മസ്സ കല്യാണതാ നിയ്യാനികതായ, നിയ്യാനികതാ ച
 സഞ്ചസോ അനവജ്ജഭാവേനേവാതി വുത്തം “അനവജ്ജമേവ കത്വാ”തി.
 ദേസനായാതി പരിയത്തിയമ്മസ്സ ദേസകായത്തേന ഹി ആണാദിവിധിനാ
 അതിസജ്ജനം പബോധനം ദേസനാതി പരിയത്തിയമ്മോ വുച്ചതി. കിഞ്ചാപി
 അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നാമ പരമത്ഥതോ കോചി നത്ഥി, യേസു പന
 അവയവേസു സമുദായരൂപേന അഭേക്ഖിതേസു ഗാമാദിസമത്താ, തം തതോ
 ഭിന്നം വിയ കത്വാ സംസാമിവോഹാരമാരോപേത്വാ ദസ്സേനോ “അത്ഥി ദേസനായ
 ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാന”തി ആഹ. സാസനസ്സാതി പടിപത്തിയമ്മസ്സ.
 സാസിതബ്ബപുഗ്ഗലഗതേന ഹി യമാപരാധാദിനാ സാസിതബ്ബഭാവേന അനുസാസനം,
 തദങ്ഗവിനയാദിവസേന വിനയനന്തി കത്വാ പടിപത്തിയമ്മോ “സാസന”തി
 വുച്ചതി. അത്ഥി സാസനസ്സ ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാനന്തി സമ്ബന്ധോ.
 ചതുപ്പദികായപീതി ഏതഥ പി-സദ്ദോ സമ്ഭാവനേ, തേന ഏവം അപ്കതരായപി
 ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാനേസു കല്യാണതാ, പഗേവ ബഹുതരായാതി സമ്ഭാവേതി.
 പദഞ്ചേതഥ ഗാമായ ചതുത്ഥംസോ, യം “പാദോ”തിപി വുച്ചതി, ഏതേനേവ
 തിപാദികഛരപാദികാസുപി യമാസമ്ഭവം വിഭാഗം ദസ്സേതി. ഏവം
 സുത്താവയവേ കല്യാണത്തായം ദസ്സേത്വാ സകലേപി സുത്തേ ദസ്സേതും
 “ഏകാനുസന്ധികസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ നാതിബഹുവിഭാഗം യമാനുസന്ധിനാ
 ഏകാനുസന്ധികം സന്ധായ “ഏകാനുസന്ധികസ്സാ”തി ആഹ. ഇതരസ്മിം പന
 തേനേവ ധമ്മവിഭാഗേന ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാനാ ലബ്ഭന്തിതി
 “അനേകാനുസന്ധികസ്സാ”തിആദി വുത്തം. നിദാനന്തി ആനന്ദത്ഥേരേന റപിതം
 കാലദേസദേസകപരിസാദിഅപദിസനലക്ഖണം നിദാനഗന്ഥം. ഇദമവോചാതി
 നിഗമനം ഉപലക്ഖണമേവ “ഇതി യം തം വുത്തം, ഇദമേതം പടിച്ച് വുത്ത”തി
 നിഗമനസ്സപി ഗഹേതബ്ബതോ. സങ്ഗീതികാരകേഹി റപിതാനിപി ഹി
 നിദാനനിഗമനാനി സത്ഥു ദേസനായ അനുവിധാനതോ തദന്തോഗയാനേവാതി
 വേദിതബ്ബം. അന്തേ അനുസന്ധീതി സബ്ബപച്ഛിമോ അനുസന്ധി.

“സീലസമാധിവിപസ്സനാ”തിആദിനാ സാസനസ്സ ഇയ പടിപത്തിയമ്മതം
 വിഭാവേതി. വിനയട്ഠകമായം പന “സാസനയമ്മോ”തി വുത്തത്താ -

“സബ്ബപാപസ്സ അകരണം, കുസലസ്സ ഉപസമ്പദാ;
 സചിത്തപരിയോദപനം, ഏതം ബുദ്ധാന സാസന”തി. (ഭീ° നി° ൨.൯൦; ധ°
 പ° ൧൮൩; നേത്തി° ൩൦, ൫൦, ൧൧൬, ൧൨൪);

ഏവം വുത്തസ്സ സത്ഥുസാസനസ്സ പകാസകോ പരിയത്തിയമ്മോ ഏവ
 സീലാദിഅത്ഥവസേന കല്യാണത്തയവിഭാവനേ വുത്തോ. ഇയ പന
 പടിപത്തിയേവ. തേന വക്ഖതി “ഇയ ദേസനായ ആദിമജ്ജ്യാപരിയോസാനം
 അധിപ്പേത”തി. സീലസമാധിവിപസ്സനാ ആദി നാമ സാസനസമ്പത്തിഭൂതാനം
 ഉത്തരീമനുസ്സയമ്മാനം മൂലഭാവതോ. കുസലാനം ധമ്മാനന്തി അനവജ്ജധമ്മാനം.
 ദിട്ഠിതി വിപസ്സനാ, അവിനാഭാവതോ പന്നേതഥ സമാധിഗൃഹണം.
 മഹാവഗ്ഗസംയുത്തേ ബാഹിയസുത്തപദമിദം (സം° നി° ൫.൩൮൧). കാമം സുത്തേ
 അരിയമഗ്ഗസ്സ അന്തദ്വയവിഗമേന തേസം മജ്ജ്യാമപടിപദാഭാവോ വുത്തോ,
 മജ്ജ്യാമഭാവസാമത്തേതോ പന സമ്മാപടിപത്തിയാ ആരമ്ഭനിപ്ഫത്തിനം
 മജ്ജ്യാമഭാവസ്സാപി സാധകഭാവേ യുത്തന്തി ആഹ “അത്ഥി ഭിക്ഖവേ, മജ്ജ്യാമാ
 പടിപദാ തമാഗതേന അഭിസമ്ബുദ്ധാതി ഏവം വുത്തോ അരിയമഗ്ഗോ മജ്ജ്യാം
 നാമാ”തി, സീലസമാധിവിപസ്സനാസങ്ഖാതാനം ആരമ്ഭാനം,
 ഫലനിബ്ബാനസങ്ഖാതാനഞ്ച നിപ്ഫത്തിനം വേമജ്ജ്യാഭാവതോ അരിയമഗ്ഗോ മജ്ജ്യാം

നാമാതി അധിപായോ. സുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുവസേന ഫലം പരിയോസാനം നാമ, അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുവസേന പന നിബ്ബാനം. സാസനപരിയോസാനം ഹി നിബ്ബാനയാതു. മഗ്ഗസ്സ നിപ്ഫത്തി ഫലവസേന, നിബ്ബാനസച്ഛികിരിയായ ച ഹോതി തതോ പരം കത്തബ്ബാഭാവതോതി വാ ഏവം വുത്തം. ഇദാനി തേസം ദിന്നമ്പി സാസനസ്സ പരിയോസാനതം ആഗമേന സാധേതും “ഏതദത്ഥം ഇദ”ന്തിആദിമാഹ. ഏതദേവ ഫലം അത്ഥോ യസ്സാതി ഏതദത്ഥം. ബ്രാഹ്മണാതി പിങ്ഗലകോച്ഛബ്രാഹ്മണം ഭഗവാ ആലപതി. ഇദഞ്ചി മജ്ജിമാഗമേ മൂലപണ്ണാസകേ ചൂളസാരോപമസുത്ത (മ° നി° ൧.൩൧൨ ആദയോ) പദം. ഏതദേവ ഫലം സാരം യസ്സാതി ഏതംസാരം നിഗ്ഗഹിതാഗമേന. തഥാ ഏതംപരിയോസാനം. നിബ്ബാനോഗധന്തി നിബ്ബാനന്തോഗധം. ആവുസോ വിസാഖാതി ധമ്മദിനായ മേരിയാ വിസാഖഗഹപതിമാലപനം. ഇദഞ്ചി ചൂളവേദല്ലസുത്തേ (മ° നി° ൧.൪൬ം ആദയോ) “സാത്ഥം സബ്ബഞ്ജന”ന്തിആദിസദുന്തരസന്നിധാനതോ “ഇധ ദേസനായ ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനം അധിപേത”ന്തി വുത്തം.

ഏവം സദുപബന്ധവസേന ദേസനായ കല്യാണത്തയവിഭാഗം ദസ്സേത്ഥാ തദത്ഥവസേനപി ദസ്സേന്തോ “ഭഗവാ ഹീ”തിആദിമാഹ. അത്ഥതോപി ഹി തസ്സാധിപേതഭാവം ഹി-സദേന സമത്ഥേതി. തഥാ സമത്ഥനമുഖേന ച അത്ഥവസേന കല്യാണത്തയവിഭാഗം ദസ്സേതീതി. അത്ഥതോ പനേതം ദസ്സേന്തോ യോ തസ്ഥിം തസ്ഥിം അത്ഥേ കതവിധി സദുപബന്ധോ ഗാമാസുത്തവസേന വവത്ഥിതോ പരിയത്തിയമ്മോയേവ ഇധ ദേസനാതി വുത്തോ, തസ്സ ചത്ഥോ വിസേസതോ സീലാദി ഏവാതി ആഹ “ആദിമഹീസീല”ന്തിആദി. വിസേസകമനഞ്ചേതം. സാമത്തേതോ പന സീലഗുഹണേന സസമ്ഭാരസീലം ഗഹിതം, തഥാ മഗ്ഗഗുഹണേന സസമ്ഭാരമഗ്ഗോതി അത്ഥത്തയവസേന അനവസേസതോ പരിയത്തിഅത്ഥം പരിയാദായ തിട്ഠന്തി. ഇതരഥാ ഹി കല്യാണത്തയവിഭാഗോ അസബ്ബസാധാരണോ സിയാ. ഏത്ഥ ച സീലമൂലകത്താ സാസനസ്സ സീലേന ആദികല്യാണതാ വുത്താ, സാസനസമ്പത്തിയാ വേമജ്ജന്തഭാവതോ മഗ്ഗേന മജ്ജേയകല്യാണതാ. നിബ്ബാനാധിഗമതോ ഉത്തരി കരണീയാഭാവതോ നിബ്ബാനേന പരിയോസാനകല്യാണതാ. തേനാതി സീലാദിദസ്സന്തേന. അത്ഥവസേന ഹി ഇധ ദേസനായ ആദികല്യാണാദിഭാവോ വുത്തോ. “തസ്ഥാ”തിആദി യഥാവുത്താനുസാരേന സോതുനമനുസാസനീദസ്സനം.

ഏസാതി യഥാവുത്താകാരേന കമനാ. കമികസണ്ഠിതീതി ധമ്മകമികസ്സ സണ്ഠാനം കമനവസേന സമവട്ഠാനം.

വണ്ണനാ അത്ഥവിവരണാ, പസംസനാ വാ. ന സോ സാത്ഥം ദേസേതി നിയ്യാനത്ഥവിരഹതോ തസ്സാ ദേസനായ. തസ്ഥാതി ചതുസതിപട്ഠാനാദിനിയ്യാനത്ഥദേസനതോ. ഏകബ്ബഞ്ജനാദിയുത്താതി സിമിലധനിതാദിഭേദേസു ദസസു ബ്ബഞ്ജനേസു ഏകപകാരേണേവ, ദിപപകാരേണേവ വാ ബ്ബഞ്ജനേന യുത്താ ദമിളഭാസാ വിധ. സബ്ബനിരോട്ഠബ്ബഞ്ജനാതി വിവദകരണതായ ഓട്ഠേ അഹുസാപേത്ഥാ ഉച്ചാരേതബ്ബതോ സബ്ബമാ ഓട്ഠഹുസനരഹിതവിമുത്തബ്ബഞ്ജനാ കിരാതഭാസാ വിധ. സബ്ബവിസ്സട്ഠബ്ബഞ്ജനാതി സബ്ബസ്സേവ വിസ്സജ്ജനീയയുത്തതായ സബ്ബമാ വിസ്സഗുബ്ബഞ്ജനാ സവരഭാസാ വിധ. സബ്ബനിഗ്ഗഹിതബ്ബഞ്ജനാതി സബ്ബസ്സേവ സാനുസാരതായ സബ്ബമാ ബിന്ദുസഹിതബ്ബഞ്ജനാ പാരസിക്വാദിമിലക്ഖുഭാസാ വിധ. ഏവം “ദമിളകിരാതസവരമിലക്ഖുനം ഭാസാ വിധാ”തി ഇദം പച്ചേകം യോജേതബ്ബം. മിലക്ഖുതി ച പാരസിക്വാദയോ. സബ്ബാപേസാ

ബൃഞ്ജനേകദേശവസേനേവ പവത്തിയാ അപരിപുണ്ണബൃഞ്ജനാതി വൃത്തം “ബൃഞ്ജനപാരിപൂരിയാ അഭാവതോ അബൃഞ്ജനാ നാമാ”തി.

ഠാനകരണാനി സിമിലാനി കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ജമക്ഖരം പഞ്ചസു വഗ്ഗേസു പഠമതതിയം സിമിലം. താനി അസിമിലാനി കത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ജമക്ഖരം തേസേവ ദുതിയചതുത്ഥം ധനീതം. ദിമത്തകാലമക്ഖരം ദീഘം. ഏകമത്തകാലം രസ്തം.

പമാണം ഏകമത്തസ്സ, നിമീസുമീസതോ’ ബ്രവുഃ;
അങ്ഗുലിഫോടകാലസ്സ, പമാണേനാപി അബ്രവുഃ.

സന്തോഗപരം, ദീഘഞ്ച ഗരുക്ഖം. അസന്യോഗപരം രസ്തം ലഹുക്ഖം. ഠാനകരണാനി നിഗ്ഗഹേത്വാ അവിവദേന മുഖേന ഉച്ചാരേതബ്ജം നിഗ്ഗഹിതം. പരപദേന സമ്ബജ്ജിതത്വാ ഉച്ചാരേതബ്ജം സമ്ബന്ധം. തമാ അസമ്ബജ്ജിതബ്ജം വവത്ഥിതം. ഠാനകരണാനി വിസ്സട്ഠാനി കത്വാ വിവദേന മുഖേന ഉച്ചാരേതബ്ജം വിമുത്തം. ദസയാതിആദീസു ഏവം സിമിലാദിവസേന ബൃഞ്ജനബുദ്ധിസഞ്ചാരസ്സ അക്ഖരുപ്പാദകചിത്തസ്സ ദസഹി പകാരേഹി ബൃഞ്ജനാനം പഭേദോതി അത്ഥോ. സബ്ബാനി ഹി അക്ഖരാനി ചിത്തസമുട്ഠാനാനി, യഥാധിപ്പേതത്ഥസ്സ ച ബൃഞ്ജനതോ പകാസനതോ ബൃഞ്ജനാനീതി, ബൃഞ്ജനബുദ്ധിയാ വാ കരണഭൂതായ ബൃഞ്ജനാനം ദസയാ പഭേദോതിപി യുജ്ജതി.

അമക്ഖേത്വാതി അമിലേച്ഛേത്വാ അവിനാസേത്വാ, അഹാപേത്വാതി അത്ഥോ. തദത്ഥമാഹ “പരിപുണ്ണബൃഞ്ജനമേവ കത്വാ”തി, യമത്ഥം ഭഗവാ ഞാപേതും ഏകഗാഥം, ഏകവാക്യമ്പി ദേസേതി, തമത്ഥം പരിമണ്ഡലപദബൃഞ്ജനായ ഏവ ദേസനായ ദേസേതീതി വൃത്തം ഹോതി. തസ്മാതി പരിപുണ്ണബൃഞ്ജനയമ്മദേസനതോ . കേവലസദ്ദോ ഹുയ അനവസേസവാചകോ. ന അപോമിസ്സതാദിവാചകോതി ആഹ “സകലാധിവചന”ന്തി. പരിപുണ്ണന്തി സബ്ബസോ പുണ്ണം. തം പനത്ഥതോ ഊനാധികനിസേധനന്തി വൃത്തം “അനൂനാധികവചന”ന്തി. തത്ഥ യദത്ഥം ദേസീതോ, തസ്സ സാധകത്താ അനൂനതാ വേദിതബ്ബാ, തബ്ബിധുരസ്സ പന അസാധകത്താ അനധികതാ. ഉപന്തേബ്ബസ്സ വാ വോദാനത്ഥസ്സ അവുത്തസ്സ അഭാവതോ അനൂനതാ, അപന്തേബ്ബസ്സ സംകിലേസത്ഥസ്സ വുത്തസ്സ അഭാവതോ അനധികതാ. സകലന്തി സബ്ബഭാഗവന്തം. പരിപുണ്ണന്തി സബ്ബസോ പുണ്ണമേവ. തേനാഹ “ഏകദേശേനാപി അപരിപുണ്ണാ നത്ഥീ”തി. അപരിസുദ്ധാ ദേസനാ ഹോതി തണ്ഹായ സംകിലിട്ഠത്താ. ലോകേഹി തണ്ഹായ ആമസിതബ്ബതോ ലോകാമിസാ, ചീവരാദയോ പച്ചയാ, തേസു അഗധിതചിത്തതായ ലോകാമിസനിരപേക്ഖോ. ഹിതഫരണേനാതി ഹിതതോ ഫരണേന ഹിതുപസംഹാരേന വിസേസനഭൂതേന. മേത്താഭാവനായ കരണഭൂതായ മുദുഹദയോ. ഉല്ലുന്വനസഭാവസണ്ഠിതേനാതി സകലസംകിലേസതോ, വട്ടുദുക്ഖതോ ച ഉദ്ധരണാകാരസണ്ഠിതേന, കാരുത്താധിപ്പായേനാതി വൃത്തം ഹോതി.

“ഇതോ പട്ഠായ ദസ്സാമി, ഏവഞ്ച ദസ്സാമീ”തി സമാദാതബ്ബട്ഠേന ദാനം വതം. പണ്ഡിതപണ്തത്തതായ സേട്ഠട്ഠേന ബ്രഹ്മം, ബ്രഹ്മാനം വാ സേട്ഠാനം ചരിയന്തി ദാനമേവ ബ്രഹ്മചരിയം. മച്ഛരിയലോഭാദിനിഗ്ഗഹണേന സമാചിണ്ണത്താ ദാനമേവ സുചിണ്ണം. ഇദ്ധീതി ദേവിദ്ധി. ജുതീതി പഭാ, ആനുകാലോ വാ. ബലവീരിയൂപപത്തീതി മഹതാ ബലേന, വീരിയേന ച സമന്നാഗമോ. നാഗാതി വരുണനാഗരാജാനം വിധുരപണ്ഡിതസ്സ ആലപനം.

ദാനപതീതി ദാനസാമിനോ. ഓപാനഭൂതന്തി ഉദകതിത്ഥമിവ ഭൂതം.

ധീരാതി സോ വിധുരപണ്ഡിതമാലപതി.

മധുസ്സുവോതി മധുരസസന്ദനം. പുണ്ണത്തി പുണ്ണഫലം, കാരണവോഹാരേണ വൃത്തം. ബ്രഹ്മം, ബ്രഹ്മാനം വാ ചരിയന്തി ബ്രഹ്മചരിയം, വേയ്യാവച്ചം. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

തിത്തിരിയന്തി തിത്തിരസകുണരാജേന ഭാസിതം.

അന്തത്ര താഹീതി പരദാരഭൂതാഹി വജേജതാ. അമ്ഹന്തി അമ്ഹാകം.

തപസ്സി , ലുഖോ, ജേഗുച്ഛി, പവിവിത്തോതി ചതുബ്ബിധസ്സ ദുക്കരസ്സ കതത്താ ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതം. സുദന്തി നിപാതമത്തം. ലോമഹംസനസുത്തം മജ്ജിമാഗമേ മൂലപണ്ണാസകേ, “മഹാസീഹനാദസുത്ത”ന്തിപി (മം നിം മ.൧൪൬) തം വദന്തി.

ഇദ്ധന്തി സമിദ്ധം. ഫീതന്തി ഫുല്ലിതം. വിത്ഥാരികന്തി വിത്ഥാരഭൂതം. ബാഹുജന്തന്തി ബഹുഹി ജനേഹി നിയ്യാനികഭാവേന ഞാതം. പുമുഭൂതന്തി ബഹുഭൂതം. യാവ ദേവമനുസ്സേഹീതി ഏതമ ദേവലോകതോ യാവ മനുസ്സലോകാ സുപകാസിതന്തി അധിപ്പായവസേന പാസാദികസുത്തട്ഠകമായം (ദീം നിം അട്ഠം ൩.൧൭൦) വൃത്തം, യാവ ദേവാ ച മനുസ്സാ ചാതി അത്ഥോ. തസ്മാതി യസ്മാ സിക്ഖത്തയസങ്ഗഹം സകലസാസനം ഇധ “ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി അധിപ്പേതം, തസ്മാ. “ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തി ഇമിനാ സമാനാധികരണാനി സബ്ബപദാനി യോജേതാ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സോ ധമ്മം ദേസേതീ”തിആദിമാഹ. “ഏവം ദേസേന്തോ ച”തി ഹി ഇമിനാ ബ്രഹ്മചരിയസന്ദേന ധമ്മസദാദീനം സമാനത്ഥതം ദസ്സേതി, “ധമ്മം ദേസേതീ”തി വത്ഥാപി “ബ്രഹ്മചരിയം പകാസേതീ”തി വചനം സരുപതോ അത്ഥപ്പകാസനത്ഥന്തി ച വിഭാവേതി.

൧൯൧. വൃത്തപ്പകാരസമ്പദന്തി യഥാവൃത്തആദികല്യാണതാദിപ്പഭേദഗുണസമ്പദം. ദുരസമുസ്സാരിതമാനസ്സേവ സാസനേ സമ്മാപടിപത്തി സമ്ഭവതി, ന മാനജാതികസ്സാതി വൃത്തം “നിഹതമാനത്താ”തി. ഉസ്സന്നത്താതി ബഹുലഭാവതോ. ഭോഗരുപാദിവത്ഥുകാ മദാ സുപ്പഹേയ്യാ ഹോന്തി നിമിത്തസ്സ അനവട്ഠാനതോ, ന തഥാ കുലവിജ്ജാദിമദാ നിമിത്തസ്സ സമവട്ഠാനതോ. തസ്മാ ഖത്തിയബ്രാഹ്മണകുലീനാനം പബ്ബജിതാനമ്പി ജാതിവിജ്ജം നിസ്സായ മാനജപ്പനം ദുപ്പജഹന്തി ആഹ “യേഭുയ്യേന...പേ... മാനം കരോന്തി”തി. വിജാതിതായാതി വിപരീതജാതിതായ, ഹീനജാതിതായാതി അത്ഥോ. യേഭുയ്യേന ഉപനിസ്സയസമ്പന്നാ സുജാതികാ ഏവ, ന ദുജ്ജാതികാതി ഏവം വൃത്തം. പതിട്ഠാതും ന സക്കോന്തിതി സീലേ പതിട്ഠഹീതും ന ഉസ്സഹന്തി, സുവിസുദ്ധം കത്ഥാ സീലം രക്ഖിതും ന സക്കോന്തിതി വൃത്തം ഹോതി. സീലമേവ ഹി സാസനേ പതിട്ഠാ, പതിട്ഠാതുന്തി വാ സച്ചപടിവേധേന ലോകുത്തരായ പതിട്ഠായ പതിട്ഠാതും. സാ ഹി നിപ്പരിയായതോ സാസനേ പതിട്ഠാ നാമ.

ഏവം ബൃതിരേകതോ അത്ഥം വത്ഥാ അന്വയതോപി വദതി “ഗഹപതിദാരകാ പനാ”തിആദിനാ. കച്ഛേഹി സേദം മുഞ്ചന്തേഹീതി ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം. തഥാ പിട്ഠിയാ ലോണം പുപ്ഫമാനായാതി, സേദം മുഞ്ചന്തകച്ഛാ ലോണം പുപ്ഫമാനപിട്ഠികാ ഹുത്ഥാ, തേഹി വാ പകാരേഹി ലക്ഖിതാതി അത്ഥോ. ഭൂമിം കസിത്ഥാതി ഭൂമിയാ കസ്സനതോ, ഖേത്തൂപജീവനതോതി വൃത്തം ഹോതി. താദിസസ്സാതി ജാതിമന്തുപനിസ്സയസ്സ. ദുബ്ബലം മാനം. ബലവം ദപ്പം. കമ്മന്തി പരികമ്മം. “ഇതരേഹീ”തിആദിനാ “ഉസ്സന്നത്താ”തി ഹേതുപദം വിവരതി. “ഇതീ”തി വത്ഥാ തദപരാമസിതബ്ബം ദസ്സേതി “നിഹതമാനത്താ”തിആദിനാ,

ഇതിസദോ വാ നിദസ്സനേ, ഏവം യമാവുത്തനയേനാതി അത്ഥോ. ഏസ നയോ
ഈദിസേസു.

പച്ചാജാതോതി ഏതമ ആകാരോ ഉപസഗ്ഗമത്തന്തി ആഹ “പതിജാതോ”തി.
പരിസുദ്ധന്തി രാഗാദീനം അച്ചന്തമേവ പഹാനദീപനതോ നിരുപക്കിലേസതായ
സബ്ബമാ സുദ്ധം. യമ്മസ്സ സാമീ തദുപ്പാദകട്ഠേന, യമ്മേന വാ സദേവകസ്സ ലോകസ്സ
സാമീതി യമ്മസ്സാമീ. സദ്ധന്തി പോമുജ്ജനികസദ്ധാവസേന സദുഹനം.
വിത്തുജാതികാനത്ത്ഥി യമ്മസമ്പത്തിഗഹണപുബ്ബികാ സദ്ധാസിദ്ധി ചതുസു
പുഗ്ഗലേസു യമ്മപ്പമാണ്യമ്മപ്പസന്നപുഗ്ഗലഭാവതോ. “യോ ഏവം സ്വാക്ഖാതയമ്മോ,
സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ വത സോ ഭഗവാ”തി സദ്ധം പടിലഭതി. യോജനസതന്തരേപി വാ
പദേസേ. ജായമ്പതികാതി ജാനിപതികാ. കാമം “ജായമ്പതികാ”തി വുത്തേയേവ
ഘരസാമികഘരസാമിനീവസേന ദിന്നമേവ ഗഹണം വിത്തായതി, യസ്സ പന
പുരിസസ്സ അനേകാ പജാപതിയോ, തസ്സ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. ഏകായപി താവ
സംവാസോ സമ്ബാധോയേവാതി ദസ്സനത്ഥം “ഭേ”തി വുത്തം. രാഗാദിനാ കിഞ്ചനം,
ഖേത്തവത്ഥാദിനാ പലിബ്ബോധനം, തദുഭയേന സഹ വത്തതീതി
സകിഞ്ചനപലിബ്ബോധനോ, സോയേവത്ഥോ തഥാ. രാഗോ ഏവ രജോ, തദാദികാ
ദോസമോഹരജാ. വുത്തത്ത്ഥി “രാഗോ രജോ ന ച പന രേണു വുച്ചതീ”തിആദി
(മഹാനിം ൨൦൯; ചൂളനിം ൧൪) ആഗമനപഥതാപി ഉട്ഠാനട്ഠാനതാ ഏവാതി ദേപി
സംവണ്ണനാ ഏകത്ഥാ, ബൃജ്ജനമേവ നാനം. അലഗ്ഗനട്ഠേനാതി അസജ്ജനട്ഠേന
അപ്പടിബന്ധസഭാവേന. രൂപകവസേന, തദ്ധിതവസേന വാ അബ്ഭോകാസോതി
ദസ്സേതും വിധ-സദുഗ്ഗഹണം. ഏവം അകുസലകുസലപ്പവത്തിനം ഠാനാഠാനഭാവേന
ഘരാവാസപബ്ബജ്ജാനം സമ്ബാധബ്ഭോകാസതം ദസ്സേതാ ഇദാനി
കുസലപ്പവത്തിയാ ഏവ അട്ഠാനട്ഠാനഭാവേന തേസം തബ്ഭാവം ദസ്സേതും
“അപിചാ”തിആദി വുത്തം. രജാനം സന്നിപാതട്ഠാനം വിയാതി സമ്ബന്ധോ.

വിസും വിസും പദുദ്ധാരമകത്വാ സമാസതോ അത്ഥവണ്ണനാ സങ്ഖേപകഥാ.
ഏകന്വിദിവസന്തി ഏകദിവസമത്തന്വി. അവണ്ഡം കത്വാതി ദുക്കടമത്തസ്സാപി
അനാപജ്ജനേന അഹരിദും കത്വാ. ചരിമകചിത്തന്തി ചുതിചിത്തം.
കിലേസമലേനാതി തത്ത്ഥാസംകിലേസാദിമലേന. അമലീനന്തി അസംകിലിട്ഠം.
പരിയോദാതട്ഠേന നിമ്മലഭാവേന സങ്ഖം വിധ ലിഖിതം യോതന്തി
സങ്ഖലിഖിതം. അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും “ലിഖിതസങ്ഖസദിസ”തി വുത്തം.
യോതസങ്ഖസപ്പടിഭാഗന്തി തദത്ഥസ്സേവ വിവരണം. അപിച ലിഖിതം സങ്ഖം
സങ്ഖലിഖിതം യഥാ “അഗ്ഗാഹിതോ”തി, തസ്സദിസത്താ പന ഇദം
സങ്ഖലിഖിതന്തിപി ദസ്സേതി, ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം. അജ്ജ്യാവസതാതി ഏതമ
അധി-സദേന കമ്മപ്പവചനീയേന യോഗതോ “അഗാര”ന്തി ഏതം ഭുമ്മത്ഥേ
ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “അഗാരമജ്ജേ”തി. യം നൂന യദി പന പബ്ബജേയ്യം,
സാധു വതാതി സമ്ബന്ധോ. കസായേന രത്താനി കാസായാനീതി ദസ്സേതി
“കസായരസപീതതായാ”തി ഇമിനാ. കസ്ഥാ ചേതാനി ഗഹിതാനീതി ആഹ
“ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്താനം അനുച്ഛവികാനീ”തി. അച്ഛാദേതാതി
വോഹാരവചനമത്തം, പരിദഹിതാതി അത്ഥോ, തഞ്ച ലോ
നിവാസനപാരുപനവസേന. അഗാരവാസോ അഗാരം ഉത്തരപദലോപേന, തസ്സ
ഹിതം വുഡ്ഡിആവഹം കസിവാണിജ്ജാദികമ്മം. തം അനഗാരിയന്തി തസ്ഥിം
അനഗാരിയേ.

൧൯൨. സഹസ്സതോതി കഹാപണസഹസ്സതോ. ഭോഗക്ഖണ്ഡോ ഭോഗരാസി.
ആബന്ധനട്ഠേനാതി “പുത്തോ നത്താ പനത്താ”തിആദിനാ പേമവസേന പരിച്ഛേദം
കത്വാ ബന്ധനട്ഠേന, ഏതേന ആബന്ധനത്ഥോ പരിവട്ട-സദോതി ദസ്സേതി. അഥ വാ

പിതാമഹപിതൃപുത്താദിവസേന പരിവത്തനട്നേന പരിവട്ടോതിപി യുജ്ജതി.
“അമ്ഹാകമേതേ”തി ഞായന്തീതി ഞായോ.

൧൯൩. പാതിമോക്ഖസംവരേന പിഹിതകായവചീദാഭാരോ സമാനോ തേന സംവരേന ഉപേതോ നാമാതി കത്വാ “പാതിമോക്ഖസംവരേന സമന്നാഗതോ”തി വുത്തം. ആചാരഗോചരാനം വിത്ഥാരോ വിഭിജ്ജാദാഭാരോ (വിഭം അടം ൫൩) ഗഹേതബ്ബോ. “ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ”തിആദി ച തസ്സേവ പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതഭാവസ്സ പച്ചയദസ്സനം. അണുസദിസതായ അപ്പമത്തകം “അണു”തി വുത്തന്തി ആഹ “അപ്പമത്തകേസു”തി. അസഞ്ചിച്ച ആപന്നഅനുവുദുകാപത്തിവസേന, സഹസാ ഉപ്പന്നഅകുസലചിത്തുപ്പാദവസേന ച അപ്പമത്തകതാ. ഭയദസ്സീതി ഭയദസ്സനസീലോ. സമ്മാതി അവിപരീതം, സുന്ദരം വാ, തബ്ഭാവോ ച സക്കച്ചം യാവജീവം അവിതിക്കമവസേന. “സിക്ഖാപദേസു”തി വുത്തേയേവ തദവയവഭൂതം “സിക്ഖാപദം സമാദായ സിക്ഖതീ”തി അത്ഥസ്സ ഗമ്യമാനത്താ കമ്മപദം ന വുത്തന്തി ആഹ “തം തം സിക്ഖാപദ”ന്തി, തം തം സിക്ഖാകോട്ഠാസം, സിക്ഖായ വാ അധിഗമുപായം, തസ്സാ വാ നിസ്സയന്തി അത്ഥോ.

ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം “പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ”തിആദിവചനേ. ആചാരഗോചരഗൃഹണേനേവാതി “ആചാരഗോചരസമ്പന്നോ”തി വചനേനേവ. തേനാഹ “കുസലേ കായകമ്മവചികമ്മേ ഗഹിതേപീ”തി. ന ഹി ആചാരഗോചരസദൃമത്തേന കുസലകായവചികമ്മഗൃഹണം സമഭവതി, ഇമിനാ പുനരുത്തിതായ ചോദനാലേസം ദസ്സേതി. തസ്സാതി ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലസ്സ. ഉപ്പത്തിദാരദസ്സനത്ഥന്തി ഉപ്പത്തിയാ കായവചീവിത്തത്തിസഞ്ചാതസ്സ ദാരസ്സ കമ്മാപദേസേന ദസ്സനത്ഥം, ഏതേന യഥാവുത്തചോദനായ സോധനം ദസ്സേതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - സിദ്ധേപി സതി പുനാരമ്ഭോ നിയമായ വാ ഹോതി, അത്ഥന്തരബോധനായ വാ, ഇധ പന്ന അത്ഥന്തരം ബോധേതി, തസ്ഥാ ഉപ്പത്തിദാരദസ്സനത്ഥം വുത്തന്തി. കുസലേനാതി ച സഞ്ചസോ അന്നേസന്നപഹാനതോ അന്നവജേജന. കഥം തേന ഉപ്പത്തിദാരദസ്സനന്തി ആഹ “യസ്ഥാ പന്ന”തിആദി. കായവചീദാരേസു ഉപ്പന്നേന അന്നവജേജന കായകമ്മവചികമ്മേന സമന്നാഗതത്താ പരിസുദ്ധാജീവോതി അധിപ്പായോ. തദുഭയമേവ ഹി ആജീവഹേതുക്കം ആജീവപാരിസുദ്ധിസീലം.

ഇദാനി സുത്തന്തരേന സംസദിതും “മുണ്ഡികപുത്തസുത്തന്തവസേന വാ ഏവം വുത്ത”ന്തി ആഹ. വാ-സദോ ചേത്ഥ സുത്തന്തരസംസദനാസഞ്ചാതഅത്ഥന്തരവികപ്പന്നത്ഥോ. മുണ്ഡികപുത്തസുത്തന്തം നാമ മജ്ജിമിമാഗമവരേ മജ്ജിമപണ്ണാസകേ, യം “സമണ്ഡമുണ്ഡികപുത്തസുത്ത”ന്തിപി വദന്തി. തത്ഥ മപതിതി പഞ്ചകണ്ഠം നാമ വഡ്ഢകിം ഭഗവാ ആലപതി. മപതി-സദോ ഹി വഡ്ഢകിപരിയായോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യസ്ഥാ “കതമേ ച മപതി കുസലാ സീലാ? കുസലം കായകമ്മം കുസലം വചികമ്മ”ന്തി സീലസ്സ കുസലകായകമ്മവചികമ്മഭാവം ദസ്സേത്വാ “ആജീവപാരിസുദ്ധസി വോ അഹം മപതി സീലസ്ഥിം വദാമീ”തി (൧൦ നീ ൨.൨൩൫) ഏവം പവത്തായ മുണ്ഡികപുത്തസുത്തദേസനായ “കായകമ്മവചികമ്മേന സമന്നാഗതോ കുസലേനാ”തി സീലസ്സ കുസലകായകമ്മവചികമ്മഭാവം ദസ്സേത്വാ “പരിസുദ്ധാജീവോ”തി ഏവം പവത്താ അയം സാമണ്ഡമുണ്ഡികപുത്തദേസനാ ഏകസഞ്ജഹാ അത്തദത്ഥു സംസദതി സമേതി യഥാ തം ഗണ്ഠോദകേന യമുനോദകം, തസ്ഥാ ഹുദിസിപി ഭഗവതോ ദേസനാവിഭൂതി അത്ഥേവാതി . സീലസ്ഥിം വദാമീതി സീലന്തി വദാമി, സീലസ്ഥിം

വാ ആധാരഭൂതേ അന്തോഗ്യം പരിയാപനം, നിദ്ധാരണസമുദായഭൂതേ വാ ഏകം സീലന്തി വദാമി.

തിവിയേനാതി ചൂളസീലമജ്ജ്വീമസീലമഹാസീലതോ തിവിയേന.
“മനച്ഛുട്ഠേസു”തി ഇമിനാ കായപഞ്ചമാനമേവ ഗഹണം നിവത്തേതി. ഉപരി നിദ്രേസേ വക്ഖമാനേസു സത്തസു റാനേസു. തിവിയേനാതി ചതുസു പച്ചേകം യമാലാഭയമാബലയമാസാരൂപ്പതാവസേന തിബ്ബിയേന.

ചൂളമജ്ജ്വീമഹാസീലവണ്ണനാ

൧൯൪-൨൧൧. ഏവന്തി “സോ ഏവം പബ്ബജിതോ സമാനോ പാതിമോക്ഖസംവരസംവുതോ വിഹരതീ”തിആദിനാ നയേന. “സീലസ്ഥി”ന്തി ഇദം നിദ്ധാരണേ ഭുജ്ജം തതോ ഏകസ്സ നിദ്ധാരണീയത്താതി ആഹ “ഏകം സീല”ന്തി. അപിച ഇമിനാ ആധാരേ ഭുജ്ജം ദസ്സേതി സമുദായസ്സ അവയവാധിട്ഠാനത്താ യമാ “രൂക്ഖേ സാഖാ”തി. “ഇദ”ന്തി പദേന കത്വത്വവസേന സമാനാധികരണം ഭുജ്ജവചനസ്സ കത്വത്വേ പവത്തനതോ യമാ “വനപ്പഗുദ്ധ്വേ യഥ ഹുസിതഗ്ഗേ”തി (ഖു° പാ° ൬.൧൩; സു° നി° ൨൩൬) ദസ്സേതി “പച്ചത്തവചനത്വേ വാ ഏതം ഭുജ്ജ”ന്തി ഇമിനാ. അയമേവത്ഥോതി പച്ചത്തവചനത്വോ ഏവ. ബ്രഹ്മജാലേതി ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനായം, (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧.൭) ബ്രഹ്മജാലസുത്തപദേ വാ. സംവണ്ണനാവസേന വുത്തനയേനാതി അത്ഥോ. “ഇദമസ്സ ഹോതി സീലസ്ഥി”ന്തി ഏതഥ മഹാസീലപരിയോസാനേന നിദ്ധാരിയമാനസ്സ അഭാവതോ പച്ചത്തവചനത്വോയേവ സമഭവതീതി ആഹ “ഇദം അസ്സ സീലം ഹോതീതി അത്ഥോ”തി, തതോയേവ ച പാളിയം അപിഗൃഹണമകതന്തി ദട്ഠഞ്ച.

൨൧൨. അത്താനുവാദപരാനുവാദദണ്ഡഭയാദിനി അസംവരമൂലകാനി ഭയാനി. “സീലസ്സാസംവരതോതി സീലസ്സ അസംവരണതോ, സീലസംവരാഭാവതോതി അത്ഥോ”തി (ദീ° നി° ദീ° ൧.൨൮൦) ആചരിയേന വുത്തം, “യദിദം സീലസംവരതോ”തി പന പദസ്സ “യം ഇദം ഭയം സീലസംവരതോ ഭവേയ്യാ”തി അത്ഥവചനതോ, “സീലസംവരഹേതു ഭയം ന സമനുപസ്സതീ”തി ച അത്ഥസ്സ ഉപപത്തിതോ സീലസംവരതോ സീലസംവരഹേതുതി അത്ഥോയേവ സമഭവതി. “യം ഇദം ഭയം സീലസംവരതോ ഭവേയ്യാ”തി ഹി പാഠോപി ദിസ്സതി. “സംവരതോ”തി ഹേതും വത്വാ തദധിഗമിതഅത്ഥവസേന “അസംവരമൂലകസ്സ ഭയസ്സ അഭാവാ”തിപി ഹേതും വദതി. യമാവിധാനവിഹിതേനാതി യമാവിധാനം സന്വാദിതേന. ഖത്തിയാഭിസേകേനാതി ഖത്തിയഭാവാവഹേന അഭിസേകേന. മുദ്ധനി അവസിത്തേതി മത്ഥകേയേവ അഭിസിത്തോ. ഏതഥ ച “യമാവിധാനവിഹിതേനാ”തി ഇമിനാ പോരാണകാചിണ്ണവിധാനസമങ്ഗിതാസങ്ഖാതം ഏകം അങ്ഗം ദസ്സേതി, “ഖത്തിയാഭിസേകേനാ”തി ഇമിനാ ഖത്തിയഭാവാവഹാതാസങ്ഖാതം, “മുദ്ധനി അവസിത്തോ”തി ഇമിനാ മുദ്ധനിയേവ അഭിസിഞ്ചിതഭാവസങ്ഖാതം. ഇതി തിവങ്ഗസമന്നാഗതോ ഖത്തിയാഭിസേകോ വുത്തോ ഹോതി. യേന അഭിസിത്തരാജുനം രാജാനുഭാവോ സമിജ്ജ്വതീ. കേന പനായമത്ഥോ വിത്തായതീതി? പോരാണകസത്ഥാഗതനയേന. വുത്തഞ്ചി അഗ്ഗത്തസുത്തട്ഠകമായം മഹാസമ്മതാഭിസേകവിഭാവനായ “തേ പനസ്സ വേത്തസാമിനോ തീഹി സങ്ഖേഹി അഭിസേകമ്പി അകംസു”തി (ദീ° നി° അട്ഠ° ൩.൧൩൧) മജ്ജ്വീമാഗമട്ഠകമായഞ്ച മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായം വുത്തം “മുദ്ധാവസിത്തേനാതി തീഹി സങ്ഖേഹി ഖത്തിയാഭിസേകേന മുദ്ധനി അഭിസിത്തേനാ”തി (മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൬൦) സീഹളട്ഠകമായമ്പി

ചൂളസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായം “പഠമം താവ അഭിസേകം ഗണ്ഹന്താനം രാജൂനം സുവണ്ണമയാദിനി തീണി സങ്ഖാനി ച ഗങ്ഗോദകഞ്ച വത്തിയകഞ്ഞഞ്ച ലദ്ധും വട്ടതി”തിആദി വൃത്തം.

അയം പന തത്മാഗതനയേന അഭിസേകവിധാനവിനിച്ഛയോ -
അഭിസേകമങ്ഗലത്വമണ്ഹി അലങ്കരപടിയത്തസ്സ മണ്ഡപസ്സ അന്തോകതസ്സ
ഉദുമ്പരസാവമണ്ഡപസ്സ മജ്ജേയേ സുപ്പതിട്ഠിതേ ഉദുമ്പരഭദ്രപിഠ്മഹി
അഭിസേകാരഹം അഭിജ്ജ്ഞം വത്തിയം നിസിദാപേത്യാ പഠമം താവ
മങ്ഗലാഭരണഭൂസിതാ ജാതിസമ്പന്നാ വത്തിയകഞ്ഞാ ഗങ്ഗോദകപുണ്ണം
സുവണ്ണമയസാമുദ്രികദക്ഖിണാവട്ടസങ്ഖം ഉഭോഹി ഹത്ഥേഹി സക്കച്ചം ഗഹേത്യാ
സീസോപരി ഉസ്സാപേത്യാ തേന തസ്സ മുദ്ധനി അഭിസേകോദകം അഭിസിഞ്ചതി,
ഏവഞ്ച വദേതി “ദേവ തം സഞ്ചേപി വത്തിയഗണാ അത്താനമാരക്ഖത്ഥം ഇമിനാ
അഭിസേകേന അഭിസേകികം മഹാരാജം കരോന്തി, ത്വം രാജയമ്മേസു റിതോ
ധമ്മേന സമേന രജ്ജം കാരേഹി, ഏതേസു വത്തിയഗണേസു ത്വം
പുത്തസിനേഹാനുകമ്പായ സഹിതചിത്തോ, ഹിതസമമേത്തചിത്തോ ച ഭവ,
രക്ഖാവരണഗുത്തിയാ തേസം രക്ഖിതോ ച ഭവാഹീ”തി. തതോ പുന
പുരോഹിതോപി പോരോഹിച്ചാനാനുരൂപാലങ്കാരേഹി അലങ്കരപടിയത്തോ
ഗങ്ഗോദകപുണ്ണം രജതമയം സങ്ഖം ഉഭോഹി ഹത്ഥേഹി സക്കച്ചം ഗഹേത്യാ
തസ്സ സീസോപരി ഉസ്സാപേത്യാ തേന തസ്സ മുദ്ധനി അഭിസേകോദകം അഭിസിഞ്ചതി,
ഏവഞ്ച വദേതി “ദേവ തം സഞ്ചേപി ബ്രാഹ്മണഗണാ അത്താനമാരക്ഖത്ഥം
ഇമിനാ അഭിസേകേന അഭിസേകികം മഹാരാജം കരോന്തി, ത്വം രാജയമ്മേസു
റിതോ ധമ്മേന സമേന രജ്ജം കാരേഹി, ഏതേസു ബ്രാഹ്മണഗണേസു ത്വം
പുത്തസിനേഹാനുകമ്പായ സഹിതചിത്തോ, ഹിതസമമേത്തചിത്തോ ച ഭവ,
രക്ഖാവരണഗുത്തിയാ തേസം രക്ഖിതോ ച ഭവാഹീ”തി. തതോ പുന സേട്ഠിപി
സേട്ഠിട്ഠാനഭൂസനഭൂസിതോ ഗങ്ഗോദകപുണ്ണം രതനമയം സങ്ഖം ഉഭോഹി
ഹത്ഥേഹി സക്കച്ചം ഗഹേത്യാ തസ്സ സീസോപരി ഉസ്സാപേത്യാ തേന തസ്സ മുദ്ധനി
അഭിസേകോദകം അഭിസിഞ്ചതി, ഏവഞ്ച വദേതി “ദേവ തം സഞ്ചേപി
ഗഹപതിഗണാ അത്താനമാരക്ഖത്ഥം ഇമിനാ അഭിസേകേന അഭിസേകികം
മഹാരാജം കരോന്തി, ത്വം രാജയമ്മേസു റിതോ ധമ്മേന സമേന രജ്ജം കാരേഹി,
ഏതേസു ഗഹപതിഗണേസു ത്വം പുത്തസിനേഹാനുകമ്പായ സഹിതചിത്തോ,
ഹിതസമമേത്തചിത്തോ ച ഭവ, രക്ഖാവരണഗുത്തിയാ തേസം രക്ഖിതോ ച
ഭവാഹീ”തി. തേ പന തസ്സ ഏവം വദന്താ “സചേ ത്വം അമ്ഹാകം
വചനാനുരൂപം രജ്ജം കരിസ്സസി, ഇച്ചേതം കുമ്പലം. നോ ചേ കരിസ്സസി, തവ
മുദ്ധാ സത്തയാ ഫലതു”തി ഏവം രഞ്ഞോ അഭിസപന്തി വിയാതി ദട്ഠഞ്ചതി.
വഡ്ഢകീസുകരജാതകാദിഹി ചായമത്ഥോ വിഭാവേതഞ്ചോ,
അഭിസേകോപകരണാനിപി സമന്തപാസാദികാദീസു (പാരാ അട്ഠം
൧.തതിയസങ്ഗീതികമാ) ഗഹേതബ്ബാനീതി.

യസ്മാ നിഹതപച്ചാമിത്തോ, തസ്മാ ന സമനുപസ്സതിതി സമ്ബന്ധോ.
അനവജ്ജതാ കുമ്പലഭാവേനാതി ആഹ “കുമ്പലം സിലപദട്ഠാനേഹീ”തിആദി. ഇദം
വൃത്തം ഹോതി - കുമ്പലസിലപദട്ഠാനാ
അവിപ്പടിസാരപാമോജ്ജപിതിപസ്സദ്ധിധമ്മാ, അവിപ്പടിസാരാദിനിമിത്തഞ്ച ഉപ്പന്നം
ചേതസികസുഖം പടിസംവേദേതി, ചേതസികസുഖസമുട്ഠാനേഹി ച
പണീതരുപേഹി ഷുട്ഠസരീരസ്സ ഉപ്പന്നം കായികസുഖന്തി.

ഇന്ദ്രിയസംവരകമാവണ്ണനാ

൨൧൩. സാമന്തസ്സു വിസേസാപേക്വതായ ഇയാധിപ്പേതോപി വിസേസോ തേന അപരിച്ചത്തോ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “ചക്വുസദ്യോ കത്ഥചി ബുദ്ധചക്വുച്ഛി വത്തതീ”തിആദി. വിജ്ജമാനമേവ ഹി അഭിയേയുഭാവേന വിസേസത്വം വിസേസന്തരനിവത്തന്നേ വിസേസസദ്യോ വിഭാവേതി, ന അവിജ്ജമാനം. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അഞ്ഞേഹി അസാധാരണം ബുദ്ധാനമേവ ചക്വു ദസ്സനന്തി ബുദ്ധചക്വു, ആസയാനുസയത്തോണം, ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തത്തോണഞ്ച. സമന്തതോ സബ്ബസോ ദസ്സനട്ഠേന ചക്വുതി സമന്തചക്വു, സബ്ബത്തുതത്തോണം. തമുപമന്തി പബ്ബതമുദ്ധുപമം, ധമ്മമയം പാസാദന്തി സമ്ബന്ധോ. സുമേയ സമന്തചക്വു ത്വം ജനതമവേക്ഖസ്സൂതി അത്ഥോ. അരിയമഗ്ഗത്തയപത്താതി ഹേട്ഠിമാരിയമഗ്ഗത്തയപത്താ. “ധമ്മചക്വു നാമ ഹേട്ഠിമാ തയോ മഗ്ഗാ, തീണി ച ഫലാനീ”തി സളായതനവഗ്ഗട്ഠകമായം (സം നീ അട്ഠം ൩.൪.൪൧൮) വുത്തം, ഇധ പന മഗ്ഗേഹേവ ഫലാനി സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സേതി. ചതുസച്ചസങ്ഖാതേ ധമ്മേ ചക്വുതി ഹി ധമ്മചക്വു. പത്തായേവ ദസ്സനട്ഠേന ചക്വുതി പത്താചക്വു, പുബ്ബേനിവാസാസവക്ഖയത്തോണം. ദിബ്ബചക്വുച്ഛിതി ദുതിയവിജ്ജായ. ഇയാതി “ചക്വുനാ രൂപം ദിസാ”തി ഇമസ്ഥിം പാഠേ. അയന്തി ചക്വുസദ്യോ. “പസാദചക്വുവോഹാരേനാ”തി ഇമിനാ ഇധ ചക്വുസദ്യോ ചക്വുപസാദേയേവ നിപ്പരിയായതോ വത്തതി, പരിയായതോ പന നിസ്സയവോഹാരേന നിസ്സിതസ്സ വത്തഞ്ചതോ ചക്വുവിത്താണേപി യഥാ “മഞ്ചാ ഉക്കുട്ഠിം കരോന്തീ”തി ദസ്സേതി. ഇയാപി സസമ്ഭാരകമാ അവസിട്ഠാതി കത്വാ സേസപദേസുപിതി പി-സദ്യഗ്ഗഹണം, “ന നിമിത്തഗ്ഗാഹീ”തിആദിപദേസുപിതി അത്ഥോ. വിവിധം അസനം ഖേദനം ബ്യാസേകോ, കിലേസോ ഏവ ബ്യാസേകോ, തേന വിരഹിതോ തഥാ, വിരഹിതത്വാ ച അസമ്മിസ്സതാ, അസമ്മിസ്സഭാവോ ച സമ്പയോഗഭാവതോ പരിസുദ്ധതാതി ആഹ “അസമ്മിസ്സം പരിസുദ്ധ”ന്തി, കിലേസദുക്ഖേന അപോമിസ്സം, തതോ ച സുവിസുദ്ധന്തി അത്ഥോ. സതി ച സുവിസുദ്ധേ ഇന്ദ്രിയസംവരേ നീവരണേസു പധാനഭൂതപാപധമ്മവിഗമേന അധിചിത്താനുയോഗോ ഹത്ഥഗതോ ഏവ ഹോതി, തസ്ഥാ അധിചിത്തസുഖമേവ “അബ്യാസേകസുഖ”ന്തി വുച്ചതീതി ദസ്സേതി “അധിചിത്തസുഖ”ന്തി ഇമിനാ.

സതിസമ്പജ്ഞതകമാവണ്ണനാ

൨൧൪. സമന്തതോ പകാരേഹി, പകട്ഠം വാ സവിസേസം ജാനാതീതി സമ്പജാനോ, തസ്സ ഭാവോ സമ്പജ്ഞം, തഥാപവത്തത്തോണം, തസ്സ വിഭജനം സമ്പജ്ഞഭാജനീയം, തസ്ഥിം സമ്പജ്ഞഭാജനീയച്ഛി. “ഗമന”ന്തി ഇമിനാ അഭിക്ഖമനം അഭിക്ഖന്തന്തി ഭാവസാധനമാഹ. തഥാ പടിക്ഖമനം പടിക്ഖന്തന്തി വുത്തം “നിവത്തന”ന്തി. ഗമനഞ്ചേത്ഥ നിവത്തേത്വാ, അനിവത്തേത്വാ ച ഗമനം, നിവത്തനം പന നിവത്തിമത്തമേവ, അത്തമത്തമുപാദാനകിരിയാമത്തഞ്ചേതം ദ്വയം. കഥം ലബ്ഭതീതി ആഹ “ഗമനേ”തിആദി. അഭിഹരന്തോതി ഗമനവസേന കായം ഉപനേന്തോ. പടിനിവത്തേന്തോതി തതോ പുന നിവത്തേന്തോ. അപനാമേന്തോതി അപക്ഖമനവസേന പരിണാമേന്തോ. ആസനസ്സാതി പീഠകാദിആസനസ്സു. പുരിമഅങ്ഗാഭിമുഖോതി അടനികാദിപുരിമാവയവാഭിമുഖോ. സംസരന്തോതി സംസപ്പന്തോ. പച്ഛിമഅങ്ഗപദേസന്തി അടനികാദിപച്ഛിമായവപ്പദേസം. പച്ഛാസംസരന്തോതി പടിആസപ്പന്തോ. “ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ നിപന്നസ്സേവ അഭിമുഖം സംസപ്പനപടിആസപ്പനാനി ദസ്സേതി. ാനനിസജ്ജാസയനേസു ഹി യോ ഗമനവിധുരോ കായസ്സ പുരതോ അഭിഹാരോ, സോ അഭിക്ഖമോ. പച്ഛതോ അപഹാരോ പടിക്ഖമോതി ലക്ഖണം.

സമ്പ്രദായം സമ്പ്രദായം, തന്നെ അത്തന്നെ കത്തുകിട്ടിയ കരണസീലോ സമ്പ്രദായകാരിതി ആഹ “സമ്പ്രദായത്തെ സമ്പ്രദായകാരി”തി. “സമ്പ്രദായമേവ വാ കാരി”തി ഇതിനാ സമ്പ്രദായം കരണസീലോ സമ്പ്രദായകാരിതി ദണ്ഡേതി. “സോ ഹി”തിആദി ദുതിയവികല്പസ്സ സമത്വം. “സമ്പ്രദായം”തി ച ഇതിനാ സമ്പ്രദായ- സദസ്സ സമ്പ്രദായപരിയാത വൃത്തം. തഥാ ഹി ആചരിയാനന്ദമേരേന വൃത്തം “സമന്തതോ, സമ്മാ, സമം വാ പജാനനം സമ്പ്രദായം, തദേവ സമ്പ്രദായം”തി (വിഭം മൂലം ൨.൫൨൩) അയം അട്കമാതോ അപരോ നയോ - യഥാ അതികന്താദീസു അസമ്മോഹം ഉപാദേതി, തഥാ സമ്പ്രദായസ്സ കാരോ കരണം സമ്പ്രദായകാരോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സമ്പ്രദായകാരിതി.

ധമ്മതോ വഡ്ഡിസന്ദവാതേന അത്ഥേന സഹ വത്തതീതി സാത്ഥകം, അഭിക്കന്താദി, സാത്ഥകസ്സ സമ്പ്രദായം സാത്ഥകസമ്പ്രദായം. സപ്പായസ്സ അത്തന്നോ പതിരൂപസ്സ സമ്പ്രദായം സപ്പായസമ്പ്രദായം. അഭിക്കമാദീസു ഭിക്ഖുചാരഗോചരേ, അത്തത്ഥ ച പവത്തേസു അവിജഹിതകമ്മട്ഠാനസന്ദവാതേ ഗോചരേ സമ്പ്രദായം ഗോചരസമ്പ്രദായം. സാമന്തനിദേസേന, ഹി ഏകസേസനയേന വാ ഗോചരസദോ തദത്ഥവേപി പവത്തതി. അതികന്താദീസു അസമ്മുയ്ഹനസന്ദവാതം അസമ്മോഹമേവ സമ്പ്രദായം അസമ്മോഹസമ്പ്രദായം. ചിത്തവസേനേവാതി ചിത്തസ്സ വസേനേവ, ചിത്തവസമനുഗതേനേവാതി അത്ഥോ. പരിഗൃഹേതാതി തുലയിത്ഥാ തീരേത്ഥാ, പടിസന്ദവാതാതി അത്ഥോ. സന്ദവാതസ്സേനേവ ഉപോസഥപവാറണാദിഅത്ഥായ ഗമനം സന്ദവാതം. ആദിസദേന കസിണപരികമ്മാദീനം സന്ദവാതം. സന്ദവാതേ വൃത്തം തദത്ഥമേവ വിവരിതും “ചേതിയം വാ”തിആദി വൃത്തം. അരഹത്തം പാപുണാതീതി ഉക്കട്ഠനിദേസോ ഏസ. സമമവിപസ്സനുപ്പാദനവി ഹി ഭിക്ഖുനോ വഡ്ഡിയേവ. തത്ഥാതി അസുഭാരമ്മണേ. കേചിതി അഭയഗിരിവാസിനോ. ആമിസതോതി ചിവരാദിആമിസപച്ചയതോ. കസ്മാതി ആഹ “തം നിസ്സായാ”തിആദി.

തസ്ഥിതി സാത്ഥകസമ്പ്രദായവസേന പരിഗൃഹിതഅത്ഥേ. യസ്ഥാ പന ധമ്മതോ വഡ്ഡിയേവ അത്ഥോ നാമ, തസ്ഥാ യം “സാത്ഥക”തി അധിപ്പേതം ഗമനം, തം സബ്ബവി സപ്പായമേവാതി സിയാ അവിസേസേന കസ്സചി ആസങ്കാതി തന്നിവത്തനത്ഥം “ചേതിയദസ്സനം താവാ”തിആദി ആരദ്ധം. മഹാപുജായാതി മഹതിയാ പുജായ, ബഹുനം പുജാദിവസേതി വൃത്തം ഹോതി. ചിത്തകമ്മരൂപകാനീവിയാതി ചിത്തകമ്മരൂപടിമായോ വിയ, യന്തപയോഗേന വാ നാനപ്പകാരവിചിത്തകിരിയാ പടിമായോ വിയ. തത്രാതി താസു പരിസാസു. അസ്സാതി ഭിക്ഖുനോ. അസമപേക്ഖനം നാമ ഗേഹസ്സിതഅത്താണുപേക്ഖാവസേന ആരമ്മണസ്സ അയോനിസോ ഗഹണം. യം സന്ധായ വൃത്തം “ചക്ഖുനാ രൂപം ദിസാ ഉപ്പജ്ജതി ഉപേക്ഖാ ബാലസ്സ മുള്ഹസ്സ പുമുജ്ജനസ്സാ”തിആദി (മം നിം ൩.൩൦൮) മാതുഗാമസമ്ഫസ്സവസേന കായസംസഗ്ഗാപത്തി. ഹത്ഥിആദിസമ്മദേന ജീവിതന്തരായോ. വിസഭാഗരൂപദസ്സനാദിനാ ബ്രഹ്മചരിയന്തരായോ. “ദസദാദസയോജനന്തരേ പരിസാ സന്നിപതന്തി”തിആദിനാ വൃത്തപ്പകാരേനേവ. മഹാപരിസപരിവാറാനന്തി കദാചി ധമ്മസ്സവനാദിഅത്ഥായ ഇത്ഥിപുരിസസമ്മിസ്സപരിവാരേ സന്ധായ വൃത്തം.

തദത്ഥദീപനത്ഥത്തി അസുഭേസസ്സ സാത്ഥകഭാവസന്ദവാതസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപനത്ഥം. പബ്ബജിതദിവസതോ പട്ഠായ പടിവചനദാനവസേന ഭിക്ഖുനം അനുവത്തനകമാ ആചിണ്ണാ, തസ്ഥാ പടിവചനസ്സ അദാനവസേന അനനുവത്തനകമാ തസ്സ ദുതിയാ നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഭേ കമാ നാമ ന കമിതപുബ്ബാ”തി. ഭേ കമാതി ഹി

വചനകരണാകരണകമാ. തത്ത്വ വചനകരണകമായേവ കമിതപുഞ്ചാ, ദുതിയാ ന കമിതപുഞ്ചാ. തസ്മാ സുബ്ബചത്താ പടിവചനമദാസീതി അത്ഥോ.

ഏവന്തി ഇമിനാ. “സചേ പന ചേതിയസ്സ മഹാപുജായാ”തിആദികം സബ്ബസി വുത്തപ്പകാരം പച്ചാമസതി, ന “പുരിസസ്സ മാതുഗാമാസുഭ”തിആദികമേവ. പരിഗൃഹിതം സാത്ഥകം, സപ്പായഞ്ച യേന സോ പരിഗൃഹിതസാത്ഥകസപ്പായോ, തസ്സ, തേന യമാനുപുബ്ബികം സമ്പജഞ്ഞപരിഗൃഹണം ദസ്സേതി. വുച്ചമാനയോഗകമ്മസ്സ പവത്തിടാനതായ ഭാവനായ ആരമ്മണം കമ്മടാനം, തദേവ ഭാവനായ വിസയഭാവതോ ഗോചരന്തി ആഹ “കമ്മടാനസഞ്ചാതം ഗോചര”ന്തി. ഉഗ്ഗഹേത്വാതി യമാ ഉഗ്ഗഹനിമിത്തം ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം ഉഗ്ഗഹകോസല്ലസ്സ സമ്പാദനവസേന ഉഗ്ഗഹണം കത്വാ. ഭിക്ഖാചാരഗോചരേതി ഭിക്ഖാചാരസഞ്ചാതേ ഗോചരേ, അന്നേന കമ്മടാനേ, ഭിക്ഖാചാരേ ച ഗോചരസദോതി ദസ്സേതി.

ഇയാതി സാസന്നേ. ഹരതീതി കമ്മടാനം പവത്തനവസേന നേതി, യാവ പിണ്ഡപാതപടിക്കമാ അനുയുഞ്ജതീതി അത്ഥോ. ന പച്ചാഹരതീതി ആഹാരൂപയോഗതോ യാവ ദിവാറാനുപസങ്കമനാ കമ്മടാനം ന പടിനേതി. തത്ഥാതി തേസു ചതുസു ഭിക്ഖുസു. ആവരണീയേഹിതി നീവരണേഹി. പഗേവാതി പാതോയേവ . സരീരപരികമ്മന്തി മുഖയോവനാദിസരീരപടിജ്ജനം. ദേവ തയോ പല്ലങ്കേതി ദേവ തയോ നിസജ്ജാവാദേ. ഊരുബദ്ധാസനഞ്ചേതമ പല്ലങ്കോ. ഉസുമന്തി ദേവ തീണി ഉണ്ഹാപനാനി സന്ധായ വുത്തം. കമ്മടാനം അനുയുഞ്ജിത്വാതി തദഹേ മുലഭൂതം കമ്മടാനം അനുയുഞ്ജിത്വാ. കമ്മടാനസീസേനേവാതി കമ്മടാനമുഖേനേവ, കമ്മടാനമവിജഹന്തോ ഏവാതി വുത്തം ഹോതി, തേന “പതോപി അചേതനോ”തിആദിനാ (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൨൧൪; മം നിം അട്ഠം ൧.൨൦൯; സം നിം അട്ഠം ൩.൫.൧൩൮; വിഭം അട്ഠം ൫൨൩) വക്ഖമാനം കമ്മടാനം, യമാപരിഹരിയമാനം വാ അവിജഹിത്വാതി ദസ്സേതി.

ഗത്ഥാതി പാപുണിത്വാ. ബുദ്ധാനുസ്സതികമ്മടാനം ചേ, തദേവ നിപച്ചകാരസാധനം. അഞ്ഞഞ്ചേ, അനിപച്ചകാരകരണമിവ ഹോതീതി ദസ്സേതും “സചേ”തിആദി വുത്തം. അതബ്ബിസയേന തംഠപേത്വാ. “മഹന്തം ചേതിയം ചേ”തിആദിനാ കമ്മടാനികസ്സ മുലകമ്മടാനമനസികാരസ്സ പപഞ്ചാഭാവദസ്സനം. അഞ്ഞേന പന തമാപി അഞ്ഞമാപി വന്ദിതബ്ബമേവ. തഥേവാതി തിക്ഖത്തുമേവ. പരിഭോഗചേതിയതോ സാരീരികചേതിയം ഗരുതരന്തി കത്വാ “ചേതിയം വന്ദിത്വാ”തി പുബ്ബകാലകിരിയാവസേന വുത്തം. യമാഹ അട്ഠകമായം “ചേതിയം ബാധയമാനാ ബോധിസാഖാ ഹരിതബ്ബാ”തി, (മം നിം അട്ഠം ൪.൧൨൮; അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൨൭൫; വിഭം അട്ഠം ൮൦൯) അയം ആചരിയസ്സ മതി, “ബോധിയഞ്ചഗണം പത്തേനാപി”തി പന വചനതോ യദി ചേതിയഞ്ചഗണതോ ഗതേ ഭിക്ഖാചാരമഗ്ഗേ ബോധിയഞ്ചഗണം ഭവേയ്യ, സാപി വന്ദിതബ്ബാതി മഗ്ഗാനുക്കമേനേവ “ചേതിയം വന്ദിത്വാ”തി പുബ്ബകാലകിരിയാവചനം, ന തു ഗരുകാതബ്ബതാനുക്കമേന. ഏവഞ്ച സതി ബോധിയഞ്ചഗണം പഠമം പത്തേനാപി ബോധിം വന്ദിത്വാ ചേതിയം വന്ദിതബ്ബം, ഏകമേവ പത്തേനാപി തദേവ വന്ദിതബ്ബം, തദുഭയമ്പി അപ്പത്തേന ന വന്ദിതബ്ബന്തി അയമത്ഥോ സുവിത്താതോ ഹോതി. ഭിക്ഖാചാരഗതമഗ്ഗേന ഹി പത്തടാനേ കത്തബ്ബഅന്തരാവത്തദസ്സനമേതം, ന പന യുവവത്തദസ്സനം. പുബ്ബേ ഹേസ കതവത്തോയേവ. തേനാഹ “പഗേവ ചേതിയഞ്ചഗണബോധിയഞ്ചഗണവത്തം കത്വാ”തിആദി. ബുദ്ധഗുണാനുസ്സരണവസേനേവ ബോധിആദിപരിഭോഗചേതിയേപി നിപച്ചകരണം

ഉപപന്നത്തി ദസ്സേതി “ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സമ്മുഖാ വിയ നിപച്ചകാരം ദസ്സേത്വാ”തി ഇമിനാ. പടിസാമിത്ത്ഠാനന്തി സോപാനമൂലഭാവസാമന്തേന വുത്തം, ബുദ്ധാരമ്മണപിതിവിസയഭൂതചേതിയങ്ഗണബോധിയങ്ഗണതോ ബാഹിരത്ത്ഠാനം പത്യാതി വുത്തം ഹോതി.

ഗാമസമീപേതി ഗാമുപചാരേ. താവ പഞ്ഹം വാ പുച്ഛന്തി, യമ്മം വാ സോതുകാമാ ഹോന്തിതി സമ്ബന്ധോ. ജനസങ്ഗഹത്ഥന്തി “മയി അകമേന്തേ ഏതേസം കോ കമേസ്സതീ”തി യമ്മാനുഗൃഹേന മഹാജനസ്സ സങ്ഗഹണത്ഥം. അത്ത്ഠകമാചരിയാനം വചനം സമത്ഥേതും “യമ്മകമാ ഹി കമ്മത്ത്ഠാനവിനിമുത്താ നാമ നത്ഥി”തി വുത്തം. തസ്മാതി യസ്മാ “യമ്മകമാ നാമ കാതബ്ബായേവാ”തി അത്ത്ഠകമാചരിയാ വദന്തി, യസ്മാ വാ യമ്മകമാ കമ്മത്ത്ഠാനവിനിമുത്താ നാമ നത്ഥി, തസ്മാ യമ്മകമം കമേത്യാതി സമ്ബന്ധോ. ആചരിയാനന്തരേന (വിഭം മൂലടീം ൨൨൩) പന “തസ്മാ”തി ഏതസ്സ “കമേതബ്ബായേവാതി വദന്തി”തി ഏതേന സമ്ബന്ധോ വുത്തോ. കമ്മത്ത്ഠാനസീസേനേവാതി അത്തനാ പരിഹരിയമാനം കമ്മത്ത്ഠാനം അവിജഹനവസേന, തദനുഗുണംയേവ യമ്മകമം കമേത്യാതി അത്ഥോ, ദുതിയപദേപി ഏസേവ നയോ. അനുമാദനം കത്യാതി ഏത്ഥാപി “കമ്മത്ത്ഠാനസീസേനേവാ”തി അധികാരോ. തത്ഥാതി ഗാമതോ നിക്ഖമന്ത്ഠാനേയേവ.

“പോരാണകഭിക്ഖു”തിആദിനാ പോരാണകാചിണ്ണദസ്സനേന യമാവുത്തമത്ഥം ദള്ഹം കരോതി. സമ്പത്തപരിച്ഛേദേനേവാതി “പരിചിതോ അപരിചിതോ”തിആദിവിഭാഗം അകത്യാ സമ്പത്തകോടിയാ ഏവ, സമാഗമമത്തേനേവാതി അത്ഥോ. ആനുഭാവേനാതി അനുഗൃഹബലേന. ഭയേതി പരചക്കാദിഭയേ. ഛാതകേതി ദുബ്ഭിക്ഖേ.

“പച്ഛിമയാമേപി നിസജ്ജാചകമേഹി വീതിനാമേത്വാ”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരം. കരോന്തസ്സാതി കരമാനസ്സേവ, അന്നാദരേ ചേതം സാമിവചനം. കമ്മജ്ജതേജോതി ഗഹണിം സന്ധായാഹ. പജ്ജലതീതി ഉണ്ഹഭാവം ജനേതി. തതോയേവ ഉപാദിനകം ഗണ്ഹാതി, സേദാ മുച്ഛന്തി. കമ്മത്ത്ഠാനം വീഥിം നാരോഹതി വുദാപരിസ്സമേന കിലന്തകായസ്സ സമാധാനാഭാവതോ. അനുപാദിനം ഓദനാദിവത്ഥു. ഉപാദിനം ഉദരപടലം. അന്തോകുച്ഛിയണ്ഹി ഓദനാദിവത്ഥുസ്ഥിം അസതി കമ്മജ്ജതേജോ ഉത്ഠഹിത്വാ ഉദരപടലം ഗണ്ഹാതി, “ഛാതോസ്ഥി, ആഹാരം മേ ദേമാ”തി വദാപേതി, ഭുത്തകാലേ ഉദരപടലം മുഞ്ചിത്വാ വത്ഥും ഗണ്ഹാതി, അഥ സത്തോ ഏകഗ്ഗോ ഹോതി, യതോ “ഛായാരക്ഖസോ വിയ കമ്മജ്ജതേജോ”തി അത്ത്ഠകമാസു വുത്തോ. സോ പശേവാതി ഏത്ഥ “തസ്മാ”തി സേസോ. ഗോരൂപാനന്തി ഗുണം, ഗോസമൂഹാനം വാ, വജതോ ഗോചരത്ഥായ നിക്ഖമനവേലായമേവാതി അത്ഥോ. വുത്തവിപരിതനയേന ഉപാദിനകം മുഞ്ചിത്വാ അനുപാദിനകം ഗണ്ഹാതി. അന്തരാഭത്തേതി ഭത്തസ്സ അന്തരേ, യാവ ഭത്തം ന ഭുഞ്ജതി, താവതി അത്ഥോ. തേനാഹ “കമ്മത്ത്ഠാനസീസേന ആഹാരഞ്ച പരിഭുഞ്ജിത്വാ”തി. അവസേസത്ത്ഠാനേതി യാഗുയാ അഗ്ഗഹിത്ത്ഠാനേ. തതോതി ഭുഞ്ജനതോ. പോങ്ഖാനുപോങ്ഖന്തി കമ്മത്ത്ഠാനാനുപത്ത്ഠാനസ്സ അനവച്ഛേദദസ്സനമേതം, ഉത്തരുത്തരിന്തി അത്ഥോ, യഥാ പോങ്ഖാനുപോങ്ഖം പവത്തായ സരപടിപാടിയാ അനവച്ഛേദോ, ഏവമേതസ്സാപി കമ്മത്ത്ഠാനുപത്ത്ഠാനസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. “ഏദിസാ ചാ”തിആദിനാ തഥാ കമ്മത്ത്ഠാനമനസികാരസ്സാപി സാത്ഥകഭാവം ദസ്സേതി. ആസനന്തി നിസജ്ജാസനം.

നിക്ഖിത്തയുരോതി ഭാവനാനുയോഗേ അനുക്ഖിത്തയുരോ അന്നാരദ്ധവീരിയോ. വത്തപടിപത്തിയാ അപരിപൂരണേന സബ്ബവത്താനി ഭിന്ദിത്വാ.

പഞ്ചവിധചേതോവീലവിനിബന്ധചിത്തോതി പഞ്ചവിധേന ചേതോവീലേന,
വിനിബന്ധേന ച സമ്പയുത്തചിത്തോ. വുത്തത്ത്ഹി മജ്ജിമാഗമേ
ചേതോവീലസുത്തേ -

“കതമസ്സ പഞ്ച ചേതോവീലാ അപ്പഹീനാ ഹോന്തി? ഇയ ഭിക്ഖവേ
ഭിക്ഖു സത്ഥരി കണ്ഠതി, ധമ്മേ കണ്ഠതി, സഞ്ഘേ കണ്ഠതി, സിക്ഖായ
കണ്ഠതി, സബ്രഹ്മചാരിസു കുപിതോ ഹോന്തി”തി, (മം നിം ൧.൧൮൫)

“കതമസ്സ പഞ്ച ചേതസോ വിനിബന്ധാ അസമുച്ഛിനാ ഹോന്തി? ഇയ
ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖു കാമേ അവിതരാഗോ ഹോന്തി, കായേ അവിതരാഗോ
ഹോന്തി, രൂപേ അവിതരാഗോ ഹോന്തി, യാവദത്ഥം ഉദരാവദേഹകം
ഭുഞ്ജിതാ സേയ്യസുഖം പസ്സസുഖം മിദ്ധസുഖം അനുയുത്തോ വിഹരതി,
അത്തരരം ദേവനികായം പണിയായ ബ്രഹ്മചരിയം ചരതി”തി (മം നിം
൧.൧൮൬). ച -

വിത്ഥാരോ . ആചരിയേന (ദീം നിം ൧.൨൧൫) പന
പഞ്ചവിധചേതോവിനിബന്ധചിത്തഭാവോയേവ പദേകദേസമുല്പിണ്ഡേതാ ദസ്സിതോ.
ചിത്തസ്സ കചവരഖാണുകഭാവോ ഹി ചേതോവീലോ, ചിത്തം ബന്ധിതാ മുട്ഠിയം
വിയ കതാ ഗണ്ഠനഭാവോ ചേതസോ വിനിബന്ധോ. പഠമോ ചേത്ഥ
വിചികിച്ഛാദോസവസേന, ദുതിയോ ലോഭവസേനാതി അയമേതേസം വിസേസോ.
ചരിതാതി വിചരിതാ. കമ്മട്ഠാനവിരഹവസേന തുച്ഛോ.

ഭാവനാസഹിതമേവ ഭിക്ഖായ ഗതം, പച്ഛാഗതഞ്ച യസ്സാതി ഗതപച്ഛാഗതികം,
തദേവ വത്തം, തസ്സ വസേന. അത്തകാമാതി അത്തനോ ഹിതസുഖമിച്ഛന്താ,
ധമ്മച്ഛന്ദവന്തോതി അത്ഥോ. ധമ്മോ ഹി ഹിതം, സുഖഞ്ച തന്നിമിത്തകന്തി. അഥ
വാ വിഞ്ചുനം അത്തതോ നിബ്ബിസേസത്താ, അത്തഭാവപരിയാപന്നത്താ ച ധമ്മോ
അത്താ നാമ, തം കാമേന്തി ഇച്ഛന്തിതി അത്തകാമാ. അധുനാ പന അത്ഥകാമാതി
ഹിതവാചകേന അത്ഥസദ്ദേന പാഠോ ദിസ്സതി, ധമ്മസഞ്ചുത്തം ഹിതമിച്ഛന്താ,
ഹിതഭൂതം വാ ധമ്മമിച്ഛന്താതി തസ്സത്ഥോ. ഇണട്ടാതി ഇണേന പിളിതാ. തഥാ
സേസപദദ്വയേപി. ഏത്ഥാതി സാസനേ.

ഉസഭം നാമ വിസതി യട്ഠിയോ, ഗാവുതം നാമ അസീതി ഉസഭാ. തായ
സത്തായാതി താദിസായ പാസാണസത്തായ, കമ്മട്ഠാനമനസിങ്കാരേന “ഏത്തകം
ഠാനമാഗതാ”തി ജാനന്താ ഗച്ഛന്തിതി അധിപ്പായോ. നന്തി കിലേസം.
കമ്മട്ഠാനവിപ്പയുത്തചിത്തേന പാദുദ്ധാരണമകമ്മുകാമതോ തിട്ഠന്തി, പച്ഛാഗതോ
പന റിതിമനതിക്കമിതുകാമതോ. സോതി ഉപ്പനകിലേസോ ഭിക്ഖു. അയന്തി
പച്ഛാഗതോ . ഏത്തന്തി പരസ്സ ജാനനം. തത്ഥേവാതി പതിട്ഠിതട്ഠാനേയേവ.
സോയേവ നയോതി “അയം ഭിക്ഖു”തിആദികാ യോ പതിട്ഠാനേ വുത്തോ, സോ
ഏവ നിസജ്ജായപി നയോ. പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്താനം ഛരിനഭത്തഭാവഭയേനാപി
യോനിസോമനസിങ്കാരം പരിബ്രൂഹേതിതി ഇദമ്പി പരസ്സ ജാനനേനേവ
സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. പുരിമപാദേയേവാതി പഠമം
കമ്മട്ഠാനവിപ്പയുത്തചിത്തേന ഉദ്ധരിതപാദവളഞ്ജേയേവ. ഏതീതി ഗച്ഛതി.
“ആലിന്ദകവാസീ മഹാഹുസ്സദേവത്ഥേരോ വിയാ”തിആദിനാ അട്ഠാനേയേവേതം
കഥിതം. “കായം ഏവം പടിപന്നപുഞ്ചോ”തി ആസകം നിവത്തേതി.

മദ്ദന്താതി ധത്തേകരണ്ഠാനേ സാലിസീസാദീനി മദ്ദന്താ. അസ്സാതി മേരസ്സ,
ഉഭയാപേക്ഖവചനമേതം. അസ്സ അരഹത്തപ്പത്തദിവസേ ചക്ഖമനകോടിയന്തി ച .

അധിഗമപ്പിച്ചതായ വിക്ഖേപം കത്വാ, നിബന്ധിത്വാ ച പടിജാനിത്വായേവ ആരോചേസി.

പഠമം താവാതി പദസോഭനത്വം പരിയായവചനം. മഹാപധാനന്തി ഭഗവതോ ദുക്കരചരിയം, അമ്ഹാകം അത്മായ ലോകനാമേന ഛരണ്യസ്സാനി കതം ദുക്കരചരിയം “ഏവാഹം യമാബലം പൂജേസ്സാമീ”തി അത്ഥോ. പടിപത്തിപൂജായേവ ഹി പസത്ഥതരാ സത്ഥുപൂജാ, ന തമാ ആമിസപൂജാ. റാനചക്ഖമേവാതി അധിട്ഠാതണ്ണഇരിയാപഥവസേന വുത്തം, ന ഭോജനകാലാദീസു അവസ്സം കത്തണ്ണനിസജ്ജായ പടിക്ഖേപവസേന. ഏവസദ്ദേന ഹി ഇതരായ നിസജ്ജായ, സയനസ്സ ച നിവത്തനം കരോതി. വിപ്പയുത്തേന ഉദ്ധടേ പടിനിവത്തേന്തോതി സമ്പയുത്തേന ഉദ്ധരിതപാദേയേവ പുന റപനം സന്ധായാഹ. “ഗാമസമീപം ഗത്വാ”തി വത്വാ തദത്ഥം വിവരതി “ഗാവീനു”തിആദിനാ. കച്ഛകന്തരതോതി ഉപകച്ഛന്തരതോ, ഉപകച്ഛേ ലഗ്ഗിതകമണ്ഡലുതോതി വുത്തം ഹോതി. ഉദകഗണ്ഡുസന്തി ഉദകാവഗണ്ഡകാരകം. കതിനം തിമിനം പൂരണീ കതിമീ, “പഞ്ചമീ നു വോ പക്ഖസ്സ, അട്ഠമീ”തിആദിനാ ദിവസം വാ പൂച്ഛിതോതി അത്ഥോ. അനാരോചനസ്സ അകത്തണ്ണത്താ ആരോചേതി. തമാ ഹി വുത്തം “അനുജാനാമി ഭിക്ഖവേ സഞ്ചേഹേവ പക്ഖഗണനം ഉഗ്ഗഹേതു”ന്തിആദി (മഹാവം ൧൫൬).

“ഉദകം ഗിലിത്വാ ആരോചേതീ”തി വുത്തനയേന. തത്ഥാതി ഗാമദ്വാരേ. നിട്ഠഭനന്തി ഉദകനിട്ഠഭനട്ഠാനം. തേസ്സുതി മനുസ്സേസു. ഞാണചക്ഖുസമ്പന്നത്താ ചക്ഖുമാ. ഇാദിസോതി സുസമ്മട്ഠചേതിയങ്ഗണാദികോ. വിസുദ്ധിപവാറണന്തി ഖിണാസവഭാവേന പവാറണം.

വീഥിം ഓതരിത്വാ ഇതോ ചിതോ ച അനോലോകേത്വാ പഠമമേവ വീഥിയോ സല്ലക്ഖേതണ്ണാതി ആഹ “വീഥിയോ സല്ലക്ഖേത്വാ”തി. യം സന്ധായ വുത്തം “പാസാദിക്കേന അഭിക്കന്തേന പടിക്കന്തേനാ”തിആദി (പാരാ ൪൩൨). തം ഗമനം ദസ്സേതും “തത്ഥ ചാ”തിആദിമാഹ. “ന ഹി ജവേന പിണ്ഡപാതിയധുതങ്ഗം നാമ കിഞ്ചി അത്ഥീ”തി ഇമിനാ ജവേന ഗമനേ ലോലുപ്പചാരിതാ വിയ അസാരൂപ്പതം ദസ്സേതി. ഉദകസകടന്തി ഉദകസാരസകടം. തത്ത്ഹി വിസമഭൂമിഭാഗപ്പത്തം നിച്ഛലമേവ കാതും വട്ടതി. തദനുരൂപന്തി ഭിക്ഖവാദാനാനുരൂപം. “ആഹാരേ പടികൂലസത്തം ഉപട്ഠപേത്വാ”തിആദീസു യം വത്തണ്ണം, തം പരതോ ആഗമിസ്സതി. രഥസ്സ അക്ഖാനം തേലേന അബ്ഭിഞ്ജനം, വണസ്സ ലേപനം, പുത്തമംസസ്സ ഖാദനഞ്ച തിയാ ഉപമാ യസ്സ ആഹരണസ്സാതി തമാ. അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗതന്തി “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ, യാപനായാ”തിആദിനാ (മം നി ൧.൨൩; ൨.൨൪, ൩൮൭; സം നി ൪.൧൨൦; അം നി ൬.൫൮; ൫.൩; വിഭ ൫൧൮; മഹാനി ൨൦൬) വുത്തേഹി അട്ഠഹി അങ്ഗേഹി സമന്നാഗതം കത്വാ. “നേവ ദവായാ”തിആദി പന പടിക്ഖേപമത്തദസ്സനം. ഭത്തകിലമമന്തി ഭത്തവസേന ഉപ്പന്നകിലമമം. പുരേഭത്താദി ദിവാവസേന വുത്തം. പുരിമയാമാദി രത്തിവസേന.

ഗതപച്ഛാഗതേസു കമ്മട്ഠാനസ്സ ഹരണം വത്തന്തി അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഹരണപച്ഛാഹരണസങ്ഖാത”ന്തി ആഹ. “യദി ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോ ഹോതീ”തി ഇദം “ദേവപുത്തോ ഹുത്വാ”തിആദീസുപി സബ്ബത്ഥ സമ്ബജ്ജയിതണ്ണം. തത്ഥ പച്ഛേകബോധിയാ ഉപനിസ്സയസമ്പദാ കപ്പാനം ദേവ അസങ്ഖ്യേയ്യാനി, സതസഹസ്സഞ്ച തജ്ജാ പുത്തേണാണസമ്ഭാരസമ്ഭരണം, സാവകബോധിയാ അഗ്ഗസാവകാനം ഏകമസങ്ഖ്യേയ്യം, കപ്പസതസഹസ്സഞ്ച, മഹാസാവകാനം (മേരഗാ ൧൦൦ ൨.വങ്ഗീസത്ഥേരഗാമാവണ്ണാ വിത്ഥാരോ) കപ്പസതസഹസ്സമേവ,

ഇതരേസം പന അതീതാസു ജാതീസു വിവട്ടുപനിസ്സയവസേന കാലനിയമമന്തരേന നിബൃത്തിതം നിബൃദ്ധഭാഗിയകുസലം. “സേയ്യമാപി”തിആദിനാ തസ്ഥിം തസ്ഥിം ാനന്തരേ ഏതദ്ഗുട്ഠപിതാനം മേരാനം സക്ഖിദസ്സനം. തത്ഥ മേരോ ബാഹിയോ ദാരുചീരിയോതി ബാഹിയവിസയേ സഞ്ജാതസംവഡ്ഢതായ ബാഹിയോ, ദാരുചീരപരിഹരണതോ ദാരുചീരിയോതി ച സമഞ്തിതോ മേരോ. സോ ഹായസ്ഥാ -

“തസ്ഥാ തിഹ തേ ബാഹിയ ഏവം സിക്ഖിതഞ്ച ‘ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ, മുതേ, വിത്താതേ വിത്താതമത്തം ഭവിസ്സതി’തി, ഏവഞ്ഹി തേ ബാഹിയ സിക്ഖിതഞ്ച. യതോ ചോ തേ ബാഹിയ ദിട്ഠേ ദിട്ഠമത്തം ഭവിസ്സതി, സുതേ, മുതേ, വിത്താതേ വിത്താതമത്തം ഭവിസ്സതി, തതോ ത്വം ബാഹിയ ന തേന. യതോ ത്വം ബാഹിയ ന തേന, തതോ ബാഹിയ ന തത്ഥ. യതോ ത്വം ബാഹിയ ന തത്ഥ, തതോ ത്വം ബാഹിയ നേവിധ ന ഹുരം ന ഉഭയമന്തരേന, ഏസേവന്തോ ദുക്ഖസ്സാ’തി” (ഉദാ° ൧൦).

ഏത്തകായ ദേസനായ അരഹത്തം സച്ഛാകാസി. ഏവം സാരിപുത്തമേരാദീനവി മഹാപണ്ണതാദിദീപനാനി സുത്തപദാനി വിത്ഥാരതോ വത്തബ്ബാനി. വിസേസതോ പന അങ്ഗുത്തരാഗമേ ഏതദ്ഗുസുത്തപദാനി (അ° നി° ൧.൧൮൮) സിഖാപത്തന്തി കോടിപ്പത്തം നിട്ഠാനപ്പത്തം സബ്ബമാ പരിപുണ്ണതോ.

തന്തി അസമ്മുയ്ഹനം. ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനാകാരേന വേദിതഞ്ച. “അത്താ അഭിക്കമതീ”തി ഇമിനാ ദിട്ഠിഗാഹവസേന, “അഹം അഭിക്കമാമീ”തി ഇമിനാ മാനഗാഹവസേന, തദ്ദുഭയസ്സ പന വിനാ തണ്ഹായ അപ്പവത്തനതോ തണ്ഹാഗാഹവസേനാതി തീഹിപി മത്തനാഹി അന്ധബാലപുമുജ്ജനസ്സ അഭിക്കമേ സമ്മുയ്ഹനം ദസ്സേതി. “തഥാ അസമ്മുയ്ഹന്തോ”തി വത്ഥാ തദേവ അസമ്മുയ്ഹനം യേന ഘനവിനിബ്ഭോഗേന ഹോതി, തം ദസ്സേന്തോ “അഭിക്കമാമീ”തിആദിമാഹ. ചിത്തസമുട്ഠാനവായോധാതുതി തേനേവ അഭിക്കമനചിത്തേന സമുട്ഠാനാ, തംചിത്തസമുട്ഠാനികാ വാ വായോധാതു. വിത്തത്തിന്തി കായവിത്തത്തിം. ജനയമാനാ ഉപ്പജ്ജതി തസ്സാ വികാരഭാവതോ. ഇതീതി തസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജനതോ. ചിത്തകിരിയവായോധാതുവിപ്ഫാരവസേനാതി കിരിയമയചിത്തസമുട്ഠാനവായോധാതുയാ വിചലനാകാരസങ്ഖാതകായവിത്തത്തിവസേന. തസ്സാതി അട്ഠിസങ്ഘാടസ്സ. അഭിക്കമതോതി അഭിക്കമന്തസ്സ. ഓമത്താതി അവമത്താ ലാമകപ്പമാണാ. വായോധാതുതേജോധാതുവസേന ഇതരാ ദേവ ധാതുയോ.

ഇദം വുത്തം ഹോതി - യസ്ഥാ ചേത്ഥ വായോധാതുയാ അനുഗതാ തേജോധാതു ഉദ്ധരണസ്സ പച്ചയോ. ഉദ്ധരണഗതികാ ഹി തേജോധാതു, തേന തസ്സാ ഉദ്ധരണേ വായോധാതുയാ അനുഗതഭാവോ ഹോതി, തസ്ഥാ ഇമാസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, തഥാ അഭാവതോ പന ഇതരാസം ഓമത്തതാതി. യസ്ഥാ പന തേജോധാതുയാ അനുഗതാ വായോധാതു അതിഹരണവിതിഹരണാനം പച്ചയോ. കിരിയഗതികായ ഹി വായോധാതുയാ അതിഹരണവിതിഹരണേസു സാതിസയോ ബ്യാപാരോ, തേന തസ്സാ തത്ഥ തേജോധാതുയാ അനുഗതഭാവോ ഹോതി, തസ്ഥാ ഇമാസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസഞ്ച തദഭാവതോ ഓമത്തതാതി ദസ്സേതി “തഥാ അതിഹരണവിതിഹരണേസു”തി ഇമിനാ. സതിപി ചേത്ഥ അനുഗമകാനുഗന്തബ്ബതാവിസേസേ തേജോധാതുവായോധാതുഭാവമത്തം സന്ധായ തമാസദ്ദുഗ്ഗഹണം കതം. പഠമേ ഹി നയേ തേജോധാതുയാ അനുഗമകതാ, വായോധാതുയാ അനുഗന്തബ്ബതാ, ദുതിയേ

പന വായോയാതുയാ അനുഗമകതാ, തേജോയാതുയാ അനുഗന്തബ്ജതാതി. തത്ത്വ അക്കന്തട്ഠാനതോ പാദസ്സ ഉക്ഖിപനം ഉദ്ധരണം, റിതട്ഠാനം അതിക്കമിതാ പുരതോ ഹരണം അതിഹരണം. ഖാണുആദിപരിഹരണത്വം, പതിട്ഠിതപാദഘട്ടനാപരിഹരണത്വം വാ പസ്സേന ഹരണം വീതിഹരണം, യാവ പതിട്ഠിതപാദോ, താവ ഹരണം അതിഹരണം, തതോ പരം ഹരണം വീതിഹരണന്തി വാ അയമേതേസം വിസേസോ.

യസ്ഥാ പഥവീയാതുയാ അനുഗതാ ആപോയാതു വോസ്സജ്ജനേ പച്ചയോ. ഗരുതരസഭാവാ ഹി ആപോയാതു, തേന തസ്സാ വോസ്സജ്ജനേ പഥവീയാതുയാ അനുഗതഭാവോ ഹോതി, തസ്ഥാ താസം ദിന്നമേത്ഥ സാമത്ഥിയതോ അധിമത്തതാ, ഇതരാസബ്ബ തദഭാവതോ ഓമത്തതാതി ദസ്സേനോ ആഹ “വോസ്സജ്ജനേ...പേ... ബലവതിയോ”തി. യസ്ഥാ പന ആപോയാതുയാ അനുഗതാ പഥവീയാതു സന്നിക്ഖേപനസ്സ പച്ചയോ. പതിട്ഠാഭാവേ വിയ പതിട്ഠാപനേപി തസ്സാ സാതിസയകിച്ചത്താ ആപോയാതുയാ തസ്സാ അനുഗതഭാവോ ഹോതി, തമാ ഘട്ടനകിരിയായ പഥവീയാതുയാ വസേന സന്നിരുജ്ജന്തസ്സ സിജ്ജന്തതോ തസ്സാ സന്നിരുജ്ജന്തേപി ആപോയാതുയാ അനുഗതഭാവോ ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “തമാ സന്നിക്ഖേപനസന്നിരുജ്ജന്തസു”തി.

അനുഗമകാനുഗന്തബ്ജതാവിസേസേപി സതി പഥവീയാതുആപോയാതുഭാവമത്തം സന്ധായ തമാസദുഗ്ഗഹണം കതം. പഠമേ ഹി നയേ പഥവീയാതുയാ അനുഗമകതാ, ആപോയാതുയാ അനുഗന്തബ്ജതാ, ദുതിയേ പന ആപോയാതുയാ അനുഗമകതാ, പഥവീയാതുയാ അനുഗന്തബ്ജതാതി. വോസ്സജ്ജനഞ്ചേത്ഥ പാദസ്സ ഓനാമനവസേന വോസ്സഗ്ഗോ, തതോ പരം ഭൂമിആദിസു പതിട്ഠാപനം സന്നിക്ഖേപനം, പതിട്ഠാപേത്ഥാ നിമ്മദുനവസേന ഗമനസ്സ സന്നിരോധോ സന്നിരുജ്ജന്തം.

തത്ത്വാതി തസ്ഥിം അതിക്കമനേ, തേസു വാ യഥാവുത്തേസു ഉദ്ധരണാതിഹരണവീതിഹരണവോസ്സജ്ജനസന്നിക്ഖേപനസന്നിരുജ്ജന്തസഞ്ചാരേസു ഛരസു കോട്ഠാസേസു. ഉദ്ധരണേതി ഉദ്ധരണക്ഖണ്ഡേ. രൂപാരൂപധമ്മാതി ഉദ്ധരണാകാരേന പവത്താ രൂപധമ്മാ, തംസമുട്ഠാപകാ ച അരൂപധമ്മാ. അതിഹരണം ന പാപുണന്തി ഖണ്ഡമത്താവട്ഠാനതോ. സബ്ബത്ഥ ഏസ നയോ. തത്ത്വ തത്ത്വേവാതി യത്ഥ യത്ഥ ഉദ്ധരണാദികേ ഉപ്പന്നാ, തത്ത്വ തത്ത്വേവ. ന ഹി ധമ്മാനം ദേസന്തരസങ്കമനം അത്ഥി ലഹുപരിവത്തനതോ. പബ്ബം പബ്ബന്തി പരിച്ഛേദം പരിച്ഛേദം. സന്ധിസന്ധീതി ഗണ്ഠി ഗണ്ഠി. ഓധിഓധീതി ഭാഗം ഭാഗം. സബ്ബഞ്ചേതം ഉദ്ധരണാദികോട്ഠാസേ സന്ധായ സഭാഗസന്തതിവസേന വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. ഇതരോ ഏവ ഹി രൂപധമ്മാനവി പവത്തിക്ഖണ്ഡോ ഗമനയോഗഗമനസ്സാദാനം ദേവപുത്താനം ഹേട്ഠുപരിയേന പടിമുഖം ധാവന്താനം സിരസി, പാദേ ച ബന്ധഖുരയാരാസമാഗമതോപി സീഘതരോ, യഥാ തിലാനം ഭിജ്ജയമാനാനം പടപടായനേന ഭേദോ ലക്ഖിയതി, ഏവം സഞ്ചയധമ്മാനം ഉപ്പാദേനാതി ദസ്സനത്ഥം “പടപടായന്താ”തി വുത്തം, ഉപ്പാദവസേന പടപട-സദു അകരോന്താപി കരോന്താ വിയാതി അത്ത്ഥോ. തിലഭേദലക്ഖണ്ഡം പടപടായനം വിയ ഹി സഞ്ചയഭേദലക്ഖണ്ഡം ഉപ്പാദോ ഉപ്പന്നാനമേകന്തതോ ഭിന്നത്താ. തത്ത്വാതി അഭിക്കമനേ. കോ ഏകോ അഭിക്കമതി നാഭിക്കമതിയേവ. കസ്സ വാ ഏകസ്സ അഭിക്കമനം സിയാ, ന സിയാ ഏവ. കസ്ഥാ? പരമത്ഥതോ ഹി...പേ... ധാതുനം സയനം, തസ്ഥാതി അത്ത്ഥോ. അന്ധബാലപുരുഷജനസമ്മുള്ഹസ്സ അത്തനോ അഭിക്കമനനിവത്തന്തേഹേതം വചനം. അഥ വാ “കോ ഏകോ...പേ... അഭിക്കമന”ന്തി ചോദനായ “പരമത്ഥതോ ഹി”തിആദിനാ സോധനാ വുത്താ.

തസ്മിം തസ്മിം കോട്ഠാസേതി യഥാവുത്തേ ഛരബ്ധിധേപി കോട്ഠാസേ
ഗമനാദികസ്തു അപച്ചാമട്ഠന്താ. “സദ്ധിം രൂപേന ഉപ്പജ്ജതേ, നിരുജ്ജന്തീ”തി ച
സിലോകപദേന സഹ സമ്ബന്ധോ. തത്ത്വ പഠമപദസമ്ബന്ധേ രൂപേനാതി യേന
കേനചി സഹുപ്പജ്ജനകേന രൂപേന. ദുതിയപദസമ്ബന്ധേ പന “രൂപേനാ”തി ഇദം
യം തതോ നിരുജ്ജന്തമാനചിത്തതോ ഉപരി സത്തരസമചിത്തസ്തു ഉപ്പാദക്ഖണേ
ഉപ്പന്നം, തദേവ തസ്തു നിരുജ്ജന്തമാനചിത്തസ്തു നിരോധേന സദ്ധിം നിരുജ്ജന്തനകം
സത്തരസചിത്തക്ഖണായുകും രൂപം സന്ധായ വുത്തം, അത്തമാ രൂപാരൂപധമ്മാ
സമാനായുകാ സിയും. യദി ച സിയും, അഥ “രൂപം ഗരുപരിണാമം
ദണ്ഡനിരോധ”ന്തിആദി (വിഭം അട്ഠം പകിണ്ണകകമാ) അട്ഠകമാവചനേഹി, “നാഹം
ഭിക്ഖവേ അത്തം ഏകധമ്മവി സമനുപസ്സാമി, യം ഏവം ലഹുപരിവത്തം,
യഥയിദം ചിത്ത”ന്തി (അം നിം ച.സ.വ) ഏവമാദിപാളിവചനേഹി ച വിരോധോ
സിയാ. ചിത്തചേതസികാ ഹി സാരമ്മണ്ഡസഭാവാ യഥാബലം അത്തനോ
ആരമ്മണ്ഡപച്ചയഭൂതമത്ത്വം വിഭാവേനോ ഏവ ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്മാ തേസം
തംസഭാവനിപ്ഫത്തിഅനന്തരം നിരോധോ, രൂപധമ്മാ പന അനാരമ്മണ്ഡാ
പകാസേതബ്ബാ, ഏവം തേസം പകാസേതബ്ബഭാവനിപ്ഫത്തി സോളസഹി
ചിത്തേഹി ഹോതി, തസ്മാ ഏകചിത്തക്ഖണാതിതേന സഹ
സത്തരസചിത്തക്ഖണായുകതാ രൂപധമ്മാനമിച്ഛിതാതി.
ലഹുപരിവത്തനവിഞ്ഞാണവിസേസസ്തു സങ്ഗതിമത്തപച്ചയതായ തിണ്ണം ഖണ്ഡാനം,
വിസയസങ്ഗതിമത്തതായ ച വിഞ്ഞാണസ്തു ലഹുപരിവത്തിതാ,
ദണ്ഡമഹാഭൂതപച്ചയതായ രൂപസ്തു ഗരുപരിവത്തിതാ. യഥാഭൂതം നാനാധാതുഞാണം
ഖോ പന തമാഗതസ്സേവ, തേന ച പുരേജാതപച്ചയോ രൂപധമ്മോവ വുത്തോ,
പച്ഛാജാതപച്ചയോ ച തഥേവാതി രൂപാരൂപധമ്മാനം സമാനക്ഖണതാ ന
യുജ്ജതേവ, തസ്മാ വുത്തനയേനേവേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ആചരിയേന
(ദിം നിം ടീം ച.വ.ചർ) വുത്തം , തദേതം ചിത്താനുപരിവത്തിയാ വിഞ്ഞത്തിയാ
ഏകനിരോധഭാവസ്തു സുവിഞ്ഞേയുത്താ ഏവം വുത്തം. തതോ സവിഞ്ഞത്തികേന
പുരേതരം സത്തരസമചിത്തസ്തു ഉപ്പാദക്ഖണേ ഉപ്പന്നേന രൂപേന സദ്ധിം അത്തം
ചിത്തം നിരുജ്ജന്തീതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അത്തം ചിത്തം നിരുജ്ജന്തീതി,
അത്തം ഉപ്പജ്ജതേ ചിത്തന്തി യോജേതബ്ബം. അത്തോ ഹി സദുക്കമോ, അത്തോ
അത്ഥക്കമോതി. യത്ത്ഹി പുരിമുപ്പന്നം ചിത്തം, തം നിരുജ്ജന്തന്തം അത്തസ്തു പച്ഛാ
ഉപ്പജ്ജമാനസ്തു അനന്തരാദിപച്ചയഭാവേനേവ നിരുജ്ജന്തീതി, തഥാ ലദ്ധപച്ചയമേവ
അത്തവി ഉപ്പജ്ജതേ ചിത്തം, അവത്ഥാവിസേസതോ ചേത്ഥ അത്തമാ. യദി
ഏവം തേസമുഭിന്നം അന്തരോ ലബ്ഭേയ്യാതി ചോദനം “നോ”തി അപനേതുമാഹ
“അവിചി മനുസമ്ബന്ധോ”തി, യഥാ വിചി അന്തരോ ന ലബ്ഭതി, തദേവേദന്തി
അവിസേസം വിദു മഞ്ഞന്തി, ഏവം അനു അനു സമ്ബന്ധോ ചിത്തസന്താനോ,
രൂപസന്താനോ ച നദീസോതോവ നദിയം ഉദകപ്പവാഹോ വിയ വത്തതീതി
അത്ഥോ. അവിചിതി ഹി നിരന്തരതാവസേന ഭാവനപുംസകവചനം.

അഭിമുഖം ലോകിതം ആലോകിതന്തി ആഹ “പുരതോപേക്ഖന”ന്തി.
യംദിസാഭിമുഖോ ഗച്ഛതി, തിട്ഠന്തി, നിസീദതി, സയതി വാ, തദഭിമുഖം
പേക്ഖനന്തി വുത്തം ഹോതി. യസ്മാ ച താദിസമാലോകിതം നാമ ഹോതി,
തസ്മാ തദനുഗതദിസാലോകനം വിലോകിതന്തി ആഹ “അനുദിസാപേക്ഖന”ന്തി,
അഭിമുഖദിസാനുരൂപഗതേസു വാമദക്ഖിണ്ഡപസ്സേസു വിവിധാ പേക്ഖനന്തി
വുത്തം ഹോതി. ഹേട്ഠാഉപരിപച്ഛാപേക്ഖനന്തിഹി
“ഓലോകിതഉല്ലോകിതാപലോകിതാനീ”തി ഗഹിതാനി. സാരൂപ്പവസേനാതി
സമണ്ഡപതിരൂപവസേന, ഇമിനാവ അസാരൂപ്പവസേന ഇതരേസമഗ്ഗഹണന്തി
സിജ്ജന്തീതി. സമ്മജ്ജനപരിഭണ്ഡാദികരണേ ഓലോകിതസ്തു, ഉല്ലോകഹരണാദിസു
ഉല്ലോകിതസ്തു, പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്തപരിസ്സയപരിവജ്ജനാദിസു അപലോകിതസ്തു ച

സിയാ സമ്ഭവോതി ആഹ “ഇമിനാ വാ”തിആദി, ഏതേന ഉപലക്ഖണമത്തഞ്ചേതന്തി ദസ്സേതി.

കായസക്ഖിന്തി കായേന സച്ഛികതം പച്ചക്ഖകാരിനം, സാധകന്തി അത്ഥോ. സോ ഹി ആയസ്സമാ വിപസ്സനാകാലേ “യമേവാഹം ഇന്ദ്രിയേസു അഗുത്തഭാരതം നിസ്സായ സാസനേ അനഭിരതിആദിവിപ്പകാരം പത്തോ, തമേവ സുട്ഠ നിഗ്ഗഹേസ്സാമീ”തി ഉസ്സാഹജാതോ ബലവഹിരോത്തപ്പോ, തത്ഥ ച കതാധികാരത്താ ഇന്ദ്രിയസംവരേ ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തോ, തേനേവ നം സത്ഥാ “ഏതദഗ്ഗം ഭിക്ഖവേ മമ സാവകാനം ഭിക്ഖുനം ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരാനം, യദിദം നന്ദോ”തി (അം നിം ൧.൨൩൦) ഏതദഗ്ഗേ റപേസി. നന്ദസ്സാതി കത്തുത്ഥേ സാമിവചനം. ഇതീതി ഇമിനാ ആലോകനേന.

സാത്ഥകതാ ച സപ്പായതാ ച വേദിതബ്ബാ ആലോകിതവിലോകിതസ്സാതി അജ്ജയാഹരിത്ഥാ സമബ്ബന്ധോ. തസ്സമാതി കമ്മട്ഠാനാവിജഹനസ്സേവ ആലോകിതവിലോകിതേ. ഗോചരസമ്പജ്ഞതഭാവതോ ഏത്ഥാതി ആലോകിതവിലോകിതേ. അത്തനോ കമ്മട്ഠാനവസേനേവാതി ഖണ്ഡാദികമ്മട്ഠാനവസേനേവ ആലോകനവിലോകനം കാതബ്ബം, ന അത്തോ ഉപായോ ഗവേസിതബ്ബോതി അധിപ്പായോ. കമ്മട്ഠാനസീസേനേവാതി വക്ഖമാനകമ്മട്ഠാനമുഖേനേവ. യസ്സമാ പന ആലോകിതാദി നാമ ധമ്മമത്തസ്സേവ പവത്തിവിസേസോ, തസ്സമാ തസ്സ യാമാവതോ ജാനനം അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞത്തി ദസ്സേതും “അബ്ഭന്തരേ”തിആദി വുത്തം. ആലോകേതാതി ആലോകേതോ. തഥാ വിലോകേതാ. വിത്തത്തിന്തി കായവിത്തത്തിം. ഇതീതി തസ്സമാ ഉപ്പജ്ജനതോ. ചിത്തകിരിയവായോയാതുവിപ്ഫാരവസേനാതി കിരിയമയചിത്തസമുട്ഠാനായ വായോയാതുയാ വിചലനാകാരസഞ്ചാതകായവിത്തത്തിവസേന. അക്ഖിദലന്തി അക്ഖിപടലം. അധോ സീദതീതി ഓസീദന്തം വിയ ഹേട്ഠാ ഗച്ഛതി. ഉദ്ധം ലങ്ഘേതീതി ലങ്ഘേന്തം വിയ ഉപരി ഗച്ഛതി. യന്തകേനാതി അക്ഖിദലേസു യോജിതരജ്ജയോ ഗഹേത്ഥാ പരിബ്ഭമനക്ഷക്കേന. തതോതി തഥാ അക്ഖിദലാനമോസീദനുല്ല്യഞ്ചനതോ. മനോഭാരികജവനസ്സ മുലകാരണപരിജാനനം മുലപരിഞ്ഞാ. ആഗന്തുക്സു അബ്ഭാഗതസ്സ, താവകാലികസ്സ ച തദ്വണ്ണമത്തപവത്തകസ്സ ഭാവോ ആഗന്തുക്താവകാലികഭാവോ, തേസം വസേന.

തത്ഥാതി തേസു ഗാമായ ദസ്സിതേസു സത്തസു ചിത്തേസു. അങ്ഗകിച്ചം സാധയമാനന്തി പധാനഭൂതഅങ്ഗകിച്ചം നിപ്ഫാദേന്തം, സരീരം ഹുത്ഥാതി വുത്തം ഹോതി. ഭവങ്ഗത്ത്ഹി പടിസന്ധിസദിസത്താ പധാനമങ്ഗം, പധാനഞ്ച “സരീര”ന്തി വുച്ചതി, അവിച്ഛേദപ്പവത്തിഹേതുഭാവേന വാ കാരണകിച്ചം സാധയമാനന്തി അത്ഥോ. തം ആവട്ടേത്ഥാതി ഭവങ്ഗസാമഞ്ഞവസേന വുത്തം, പവത്താകാരവിസേസവസേന പന അതീതാദിനാ തിബ്ബിധം, തത്ഥ ച ഭവങ്ഗുപച്ഛേദസ്സേവ ആവട്ടനം. തന്നിരോധാതി തസ്സ നിരുജ്ജന്തതോ, അനന്തരപച്ചയവസേന ഹേതുവചനം. “പഠമജവനേപി...പേ... സത്തമജവനേപി”തി ഇദം പഞ്ചഭാരികവീഥിയം “അയം ഇത്ഥി, അയം പുരിസോ”തി രജ്ജനദുസ്സനമുയ്ഹനാനമഭാവം സന്ധായ വുത്തം. തത്ഥ ഹി ആവജ്ജനവോട്ഠബ്ബനാനം പുരേതരം പവത്തായോനിസോമനസികാരവസേന അയോനിസോ ആവജ്ജനവോട്ഠബ്ബനാകാരേന പവത്തനതോ ഇട്ഠേ ഇത്ഥിരുപാദിത്ത്ഹി ലോഭസഹഗതമത്തം ജവനം ഉപ്പജ്ജതി, അനിട്ഠേ ച ദോസസഹഗതമത്തം, ന പന്നേകന്തരജ്ജനദുസ്സനാദി, മനോഭാരേ ഏവ ഏകന്തരജ്ജനദുസ്സനാദി ഹോതി, തസ്സ പന മനോഭാരികസ്സ രജ്ജനദുസ്സനാദിനോ പഞ്ചഭാരികജവനം മുലം, യഥാവുത്തം വാ സബ്ബന്ധി ഭവങ്ഗാദി, ഏവം

മനോഭാരികജവനസ്സു മൂലകാരണവസേന മൂലപരിഞ്ഞാ വുത്താ,
ആഗന്തുക്താവകാലികതാ പന പഞ്ചഭാരിക ജവനസ്സേവ അപുബ്ബഭാവവസേന,
ഇത്തരതാവസേന ച. യുദ്ധമണ്ഡലേതി സങ്ഗാമപ്പദേസേ. ഹേട്ഠപരിയവസേനാതി
ഹേട്ഠാ ച ഉപരി ച പരിവത്തമാനവസേന, അപരാപരം
ഭവങ്ഗുപ്പത്തിവസേനാതി അത്ഥോ. തമാ ഭവങ്ഗുപ്പാവസേന ഹി തേസം
ഭിജ്ജിത്വാ പതനം, ഇമിനാ പന ഹേട്ഠിമസ്സ, ഉപരിമസ്സ ച ഭവങ്ഗസ്സ
അപരാപരുപ്പത്തിവസേന പഞ്ചഭാരികജവനതോ വിസദിസസ്സ മനോഭാരികജവനസ്സ
ഉപ്പാദം ദസ്സേതി തസ്സ വസേനേവ രജ്ജനാദിപവത്തനതോ. തേനേവാഹ
“രജ്ജനാദിവസേന ആലോകിതവിലോകിതം ഹോതീ”തി.

ആപാമന്തി ഗോചരഭാവം. സകകിച്ചനിപ്ഫാദനവസേനാതി
ആവജ്ജനാദികിച്ചനിപ്ഫാദനവസേന. തന്തി ജവനം. ചക്ഖുദാരേ രൂപസ്സ
ആപാമഗമനേന ആവജ്ജനാദിനം പവത്തനതോ പവത്തികാരണവസേനേവ
“ഗേഹഭൂതേ”തി വുത്തം, ന നിസ്സയവസേന. ആഗന്തുക്പുരിസോ വിയാതി
അബ്ഭാഗതപുരിസോ വിധ. ദുവിധാ ഹി ആഗന്തുക്താ അതിമിഅബ്ഭാഗതവസേന.
തത്ഥ കതപരിചയോ “അതിമി”തി വുച്ചതി, അകതപരിചയോ “അബ്ഭാഗതോ”തി,
അയമേവിധാധിപ്പേതോ. തേനാഹ “യഥാ പരഗേഹേ”തിആദി . തസ്സാതി ജവനസ്സ
രജ്ജനദുസ്സനമുയ്ഹനം അയുത്തന്തി സമ്ബന്ധോ. ആസിനേസൂതി നിസിന്നേസു.
ആണാകരണന്തി അത്തനോ വസകരണം.

സദ്ധിം സമ്പയുത്തയമ്മേഹി ഫസ്സാദിഹി. തത്ഥ തത്ഥേവ
സകകിച്ചനിപ്ഫാദനട്ഠാനേ ഭിജ്ജന്തി. ഇതീതി തസ്ഥാ
ആവജ്ജനാദിവോട്ഠണ്ണപരിയോസാനാനം ഭിജ്ജനതോ. ഇത്തരാനീതി
അചിരട്ഠിതികാനി. തത്ഥാതി തസ്ഥിം വചനേ അയം ഉപമാതി അത്ഥോ.
ഉദയബ്ബയപരിച്ഛിന്നോ താവ തത്തകോ കാലോ ഏതേസന്തി താവകാലികാനി, തസ്സ
ഭാവോ, തംവസേന.

ഏതന്തി അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞതം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം
യഥാവുത്തയമ്മസമുദായേ. ദസ്സനം ചക്ഖുവിഞ്ഞാണം, തസ്സ വസേനേവ
ആലോകനവിലോകനപത്തായനതോ ആവജ്ജനാദിനമഗ്ഗഹണം.

സമവായേതി സാമഗ്ഗിയം. തത്ഥാതി പഞ്ചക്ഖണ്ഡവസേന ആലോകനവിലോകന
പത്തായമാനേ. നിമിത്തത്ഥേ ചേതം ഭുമ്മം, തബ്ബിനിമുത്തകോ കോ ഏകോ
ആലോകേതി ന ത്വേവ ആലോകേതി. കോ ച ഏകോ വിലോകേതി നത്വേവ
വിലോകേതീതി അത്ഥോ.

“തമാ”തിആദി ആയതനവസേന, ധാതുവസേന ച ദസ്സനം. ചക്ഖുരുപാനി
യഥാരഹം ദസ്സനസ്സ നിസ്സയാരമ്മണപച്ചയോ, തമാ ആവജ്ജനാ അനന്തരാദിപച്ചയോ,
ആലോകോ ഉപനിസ്സയപച്ചയോതി ദസ്സനസ്സ സുത്തന്തനയേന പരിയായതോ
പച്ചയതാ വുത്താ. സഹജാതപച്ചയോപി ദസ്സനസ്സേവ, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം
അത്തമത്തേസമ്പയുത്തഅത്ഥിഅവിഗതാദിപച്ചയാനന്വി ലബ്ഭിനതോ,
“സഹജാതാദിപച്ചയാ”തിപി അധുനാ പാഠോ ദിസ്സതി. “ഏവ”തിആദി നിഗമനം.

ഇദാനി യഥാപാഠം സമിജ്ജനപസാരണേസു സമ്പജാനം വിഭാവേനോ
“സമിജ്ജിതേ പസാരിതേ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ പബ്ബാനന്തി പബ്ബഭൂതാനം.
തംസമിജ്ജനപസാരണേനേവ ഹി സബ്ബേസം ഹത്ഥപാദാനം സമിജ്ജനപസാരണം
ഹോതി, പബ്ബമേതേസന്തി വാ പബ്ബാ യഥാ “സദ്ധോ”തി, പബ്ബവന്താനന്തി അത്ഥോ.
ചിത്തവസേനേവാതി ചിത്തരുചിയാ ഏവ, ചിത്തസാമത്ഥിയാ വാ. യം യം

ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതി സാത്ഥേപി അനത്ഥേപി സമിഞ്ജിതും, പസാരിതും വാ, തന്തംചിത്താനുഗതേനേവ സമിഞ്ജനപസാരണമകത്വാതി വുത്തം ഹോതി. തത്ഥാതി സമിഞ്ജനപസാരണേസു അത്ഥാനത്ഥപരിഗൃഹ്ണഹനം വേദിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ. ഖണേ ഖണേതി തഥാ റിതക്ഖണസ്സ ബ്യാപന്നിച്ഛാവചനം. വേദനാതി സന്ഥമ്ഭനാദീഹി രുജ്ജനാ. “വേദനാ ഉപ്പജ്ജതി”തിആദിനാ പരമ്പരപയോജനം ദസ്സേതി. തഥാ “താ വേദനാ നുപ്പജ്ജതി”തിആദിനാപി. പുരിമം പുരിമഞ്ചി പച്ഛിമസ്സ പച്ഛിമസ്സ കാരണവചനം. കാലേതി സമിഞ്ജിതും, പസാരിതും വാ യുത്തകാലേ. ഫാതിന്തി വുദ്ധിം. ഝാനാദി പന വിസേസോ.

തത്രായം നയോതി സപ്പായാസപ്പായഅപരിഗൃഹ്ണഹനേ വത്ഥുസന്ദസ്സനസംബ്വാതോ നയോ. തദപരിഗൃഹ്ണേ ആദിനവദസ്സനേനേവ പരിഗൃഹ്ണേപി ആനിസംസോ വിഭാവിതോതി തേസമിധ ഉദാഹരണം വേദിതബ്ബം. മഹാചേതിയങ്ഗണേതി ദുട്ഠഗാമണിരത്താ കതസ്സ ഹേമമാലിനാമകസ്സ മഹാചേതിയസ്സ അങ്ഗണേ. വുത്തഞ്ചി -

“ദീപപ്പസാദകോ മേരോ, രാജിനോ അയ്യകസ്സ മേ;
ഏവം കിരാഹ നത്താ തേ, ദുട്ഠഗാമണി ഭൂപതി.

മഹാപുണ്ണോ മഹാമൂഢം, സോണ്ണമാലിം മനോരമം;
വീസം ഹത്ഥസതം ഉച്ചം, കാരേസ്സതി അനാഗതേ”തി.

ഭൂമിപ്പദേസോ ചേത്ഥ അങ്ഗണം “ഉദങ്ഗണേ തത്ഥ പപം അവിന്ദു”തിആദിസു (ജാ° ൧.൧.൨) വിയ, തസ്മാ ഉപചാരഭൂതേ സുസങ്ഖതേ ഭൂമിപ്പദേസേതി അത്ഥോ. തേനേവ കാരണേന ഗിഹീ ജാതോതി കായസംസഗ്ഗസമാപജ്ജനഹേതുനാ ഉക്കണ്ഠിതോ ഹുത്വാ ഹീനായാവത്തോ. ഝായീതി ഝായനം ഡയ്ഹനമാപജ്ജി. മഹാചേതിയങ്ഗണേപി ചീവരകുടിം കത്വാ തത്ഥ സജ്ജായം ഗണ്ഹന്തിതി വുത്തം “ചീവരകുടിദണ്ഡകേ”തി, ചീവരകുടിയാ ചീവരചരദനത്ഥായ കതദണ്ഡകേതി അത്ഥോ. “മണിസപ്പോ നാമ സീഹളദീപേ വിജ്ജമാനാ ഏകാ സപ്പജാതീതി വദന്തി”തി ആചരിയാനന്ദത്ഥേരേന, (വിഭ° മൂലടീ° ൨൪൨) ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൧൪) ച വുത്തം. “കേചി, അപരേ, അത്തേ”തി വാ അവത്വാ “വദന്തി”ച്ചേവ വചനഞ്ച സാരതോ ഗഹേതബ്ബതാവിത്താപനത്ഥം അത്തമാ ഗഹേതബ്ബസ്സ അവചനതോ, തസ്മാ ന നീലസപ്പാദി ഇധ “മണിസപ്പോ”തി വേദിതബ്ബോ.

മഹാമേരവത്ഥുനാതി ഏവംനാമകസ്സ മേരസ്സ വത്ഥുനാ. അന്തേവാസികേഹീതി തത്ഥ നിസിന്നേസു ബഹൂസു അന്തേവാസികേസു ഏകേന അന്തേവാസികേന. തേനാഹ “തം അന്തേവാസികാ പുച്ഛിംസു”തി. കമ്മട്ഠാനന്തി “അബ്ഭന്തരേ അത്താ നാമാ”തിആദിനാ (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧.൨൧൪) വക്ഖമാനപ്പകാരം ധാതുക്കമ്മട്ഠാനം. പകരണതോപി ഹി അത്ഥോ വിത്തായതീതി. തത്ഥ റിതാനം പുച്ഛന്താനം സങ്ഗഹണവസേന “തുമ്ഹേഹീ”തി പുന പുമുവചനകരണം. ഏവം രൂപം സഭാവോ യസ്സാതി ഏവരൂപോ നിഗൃഹിതലോപവസേന തേന , കമ്മട്ഠാനമനസികാരസഭാവേനാതി അത്ഥോ. ഏവമേത്ഥാപീതി അപി-സദേന ഹേട്ഠാ വുത്തം ആലോകിതവിലോകിതപക്ഖമപേക്ഖനം കരോതി. അയം നയോ ഉപരിപി.

സുത്താകഡ്ഢനവസേനാതി യന്തേ യോജിതസുത്താനം ആവിഞ്ചരണവസേന. ദാരുയന്തസ്സാതി ദാരുനാ കതയന്തരൂപസ്സ. തം തം കിരിയം യാതി പാപുണാതി, ഹത്ഥപാദാദീഹി വാ തം തം ആകാരം കുരുമാനം യാതി ഗച്ഛതീതി യന്തം,

നടക്കാദിപഞ്ചാലികാരൂപം, ദാരുണാ കതം യന്തം തമാ, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം. തമാ ഹി നം പോത്ഥേന വത്ഥേന അലങ്കരിയത്താ പോത്ഥലികാ, പഞ്ച അങ്ഗാനി യസ്സാ സജീവസ്സേവാതി പഞ്ചാലികാതി ച വോഹരന്തി. ഹത്ഥപാദലളനന്തി ഹത്ഥപാദാനം കമ്പനം, ഹത്ഥപാദേഹി വാ ലീളാകരണം.

സങ്ഘാടിപത്തചീവരയാരണേതി ഏതഥ സങ്ഘാടിചീവരാനം സമാനധാരണതായ ഏകതോദസ്സനം ഗന്ഥഗരുതാപനയനത്ഥം, അന്തരവാസകസ്സ നിവാസനവത്ഥേന, സേസാനം പാരുപനവത്ഥേനാതി യഥാരഹമത്ഥോ. തത്ഥാതി സങ്ഘാടിചീവരയാരണപത്തധാരണേസു. വുത്തപ്പകാരോതി പച്ചവേക്ഖണ്ഡവിധിനാ സുത്തേ വുത്തപ്പഭേദോ.

ഉണ്ഠപകതികസ്സാതി ഉണ്ഠാലുകസ്സ പരിളാഹണ്ഡഹുലകായസ്സ. സീതാലുകസ്സാതി സീതണ്ഡഹുലകായസ്സ. ഘനന്തി അപ്പിതം. ദുപട്ടന്തി നിദസ്സനമത്തം. “ഉതുദ്ധടാനം ദുസ്സാനം ചതുഗുണം സങ്ഘാടിം, ദിഗുണം ഉത്തരാസങ്ഗം, ദിഗുണം അന്തരവാസകം, പംസുകൂലേ യാവദത്ഥ”ന്തി (മഹാവം നർവ്വ) ഹി വുത്തം. വിപരീതന്തി തദുഭയതോ വിപരീതം, തേസം തിണ്ണസി അസപ്പായം. കസ്മാതി ആഹ “അഗ്ഗളാദിദാനേനാ”തിആദി. ഉദ്ധരിതാ അല്പിയാപനഖണ്ഡം അഗ്ഗളം. ആദിസദ്ദേന തുന്നകമ്മാദീനി സങ്ഗണ്ഠാതി. തമാ-സദ്ദോ അനുകഡ്ഡനത്ഥോ, അസപ്പായമേവാതി. പട്ടുണ്ണദേസേ പാണകേഹി സങ്ജാതവത്ഥം പട്ടുണ്ണം. വാകവിസേസമയം സേതവണ്ണം ദുകൂലം. ആദിസദ്ദേന കോസേയ്യകമ്ബലാദികം സാനുലോമം കപ്പിയചീവരം സങ്ഗണ്ഠാതി. കസ്മാതി വുത്തം “താദിസങ്ഠഹീ”തിആദി. അരഞ്ഞേ ഏകകസ്സ നിവാസന്തരായകരന്തി ബ്രഹ്മചരിയന്തരായേകദേസമാഹ. ചോരാദിസാധാരണതോ ച തമാ വുത്തം. നിപ്പരിയായേന തം അസപ്പായന്തി സമ്ബന്ധോ. അനേനേവ യഥാവുത്തമസപ്പായം അനേകന്തം തമാരൂപപച്ചയേന കസ്സചി കദാചി സപ്പായസമ്ഭവതോ. ഇദം പന ദായം ഏകന്തമേവ അസപ്പായം കസ്സചി കദാചിപി സപ്പായാഭാവതോതി ദസ്സേതി. മിച്ഛാ ആജീവന്തി ഏതേനാതി മിച്ഛാജീവോ, അനേസനവത്ഥേന പച്ചയപരിയേസനപയോഗോ. നിമിത്തകമ്മാദീഹി പവത്തോ മിച്ഛാജീവോ തമാ, ഏതേന ഏകവിസതിവിധം അനേസനപയോഗമാഹ. വുത്തണ്ഠഹീ സുത്തനിപാതട്ഠകമായം ഖുദുകപാട്ഠകമായഞ്ച മേത്തസുത്തവണ്ണനായം -

“യോ ഇമസ്ഥിം സാസനേ പബ്ബജിതാ അത്താനം ന സമ്മാ പയോജേതി, ഖണ്ഡസീലോ ഹോതി , ഏകവിസതിവിധം അനേസനം നിസ്സായ ജീവികം കപ്പേതി. സേയ്യമിദം? വേളുദാനം, പത്തദാനം, പുപ്ഫ, ഫല, ദന്തകട്ഠ, മുഖോദക, സിനാന, ചുണ്ണ, മത്തികാദാനം, ചാടുകമ്യതം, മുഗ്ഗസൂപ്യതം, പാരിഭടുതം, ജങ്ഘപേസനികം, വേജ്ജകമ്മം, ദൂതകമ്മം, പഹിണ്ഡഗമനം, പിണ്ഡപടിപിണ്ഡം, ദാനാനുപ്പദാനം, വത്ഥുവിജ്ജം, നക്ഖത്തവിജ്ജം, അങ്ഗവിജ്ജ”ന്തി.

അഭിധമ്മടീകാകാരേന പന ആചരിയാനന്ദത്ഥേരേന ഏവം വുത്തം -

“ഏകവിസതി അനേസനാ നാമ വേജ്ജകമ്മം കരോതി, ദൂതകമ്മം കരോതി, പഹിണ്ഡകമ്മം കരോതി, ഗണ്ഡം ഫാലേതി, അരുമക്ഖനം ദേതി, ഉദ്ധംവിരേചനം ദേതി, അയോവിരേചനം ദേതി, നത്ഥുതേലം പചതി, വണ്ണതേലം പചതി, വേളുദാനം ദേതി, പത്ത, പുപ്ഫ, ഫല, സിനാന, ദന്തകട്ഠ, മുഖോദക, ചുണ്ണ, മത്തികാദാനം ദേതി, ചാടുകമ്മം കരോതി, മുഗ്ഗസൂപിയം, പാരിഭടുതം, ജങ്ഘപേസനികം ദാവീസതിമം ദൂതകമ്മേന സദിസം, തസ്ഥാ ഏകവിസതി”തി (ധം സം മൂലടീം ൧൫൦-൫൧).

അട്കമാവചനഞ്ചേതമ ബ്രഹ്മജാലാദിസുത്തന്തനയേന വുത്തം, ടീകാവചനം പന
ഖുദുകവത്സുവിഭിന്ദാദിഅഭിധമ്മനയേന, അതോ ചേതമ കേസഞ്ചി വിസമതാതി
വദന്തി, വീമംസിത്വാ ഗഹേതഞ്ചം. അപിച “നിമിത്തകമ്മാദീ”തി ഇമിനാ
നിമിത്തോഭാസപരികമായോ വുത്താ. “മിച്ഛാജീവോ”തി പന യമാവുത്തപയോഗോ,
തസ്മാ നിമിത്തകമ്മഞ്ച മിച്ഛാജീവോ ച, തബ്ബസേന ഉപ്പന്നം അസപ്പായം
സീലവിനാസനേന അനത്മാവഹത്താതി അത്ഥോ. സമാഹാരദന്ദേപി ഹി കത്ഥചി
പുല്ലിങ്ഗപയോഗോ ദിസ്സതി യഥാ “ചിത്തുപ്പാദോ”തി. അതിരുചിയേ രാഗാദയോ,
അതിഅരുചിയേ ച ദോസാദയോതി ആഹ “അകുസലാ യമ്മാ അഭിവഡ്ഡന്തി”തി.
തന്തി തദുഭയം. കമ്മട്ഠാനാവിജഹനവസേനാതി വക്ഖമാനകമ്മട്ഠാനസ്സ
അവിജഹനവസേന.

“അബ്ഭന്തരേ അത്താ നാമാ”തിആദിനാ സങ്ഖേപതോ അസമ്മോഹസമ്പജഞ്ഞം
ദസ്സേത്വാ “തത്ഥ ചീവരമ്പി അചേതന”ന്തിആദിനാ ചീവരസ്സ വിയ “കായോപി
അചേതനോ”തി കായസ്സ അത്തസുഞ്ഞതാവിഭാവനേന തമത്ഥം പരിദീപേനോ
“തസ്മാ നേവ സുന്ദരം ചീവരം ലഭിത്വാ”തിആദിനാ വുത്തസ്സ ഇതരീതരസന്തോസസ്സ
കാരണം വിഭാവേതീതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവഞ്ഹി സമ്ബന്ധോ വത്തഞ്ചോ -
അസമ്മോഹസമ്പജഞ്ഞം ദസ്സേന്തോ “അബ്ഭന്തരേ”തിആദിമാഹ.
അത്തസുഞ്ഞതാവിഭാവനേന പന തദത്ഥം പരിദീപിതും വുത്തം “തത്ഥ
ചീവര”ന്തിആദി. ഇദാനി അത്തസുഞ്ഞതാവിഭാവനസ്സ പയോജനഭൂതം
ഇതരീതരസന്തോസസങ്ഖാതം ലദ്ധഗുണം പകാസേന്തോ ആഹ “തസ്മാ നേവ
സുന്ദര”ന്തിആദിതി.

തത്ഥ അബ്ഭന്തരേതി അത്തനോ സന്താനേ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ചീവരപാരുപനേ.
തേസു വാ പാരുപകത്തപാരുപിതബ്ബചീവരേസു. കായോപിതി
അത്തപഞ്ഞത്തിമത്തോ കായോപി. “തസ്മാ”തി അജ്ജയാഹരിതഞ്ചം,
അചേതനത്താതി അത്ഥോ. അഹന്തി കമ്മഭൂതോ കായോ. ധാതുയോതി
ചീവരസങ്ഖാതോ ബാഹിരാ ധാതുയോ. ധാതുസമൂഹന്തി കായസങ്ഖാതം
അജ്ജയത്തികം ധാതുസമൂഹം. പോത്ഥകരുപപടിച്ഛാദനേ ധാതുയോ ധാതുസമൂഹം
പടിച്ഛാദന്തി വിയാതി സമ്ബന്ധോ. പുസനം സ്നേഹസേചനം, പൂരണം വാ
പോത്ഥം, ലേപനഖനനകിരിയാ, തേന കതന്തി പോത്ഥകം, തമേവ രൂപം തഥാ,
ഖനനകമ്മനിബ്ബത്തം ദാരുമത്തികാദിരൂപമിധാധിപ്പേതം. തസ്ഥാതി അചേതനത്താ,
അത്തസുഞ്ഞഭാവതോ വാ.

നാഗാനം നിവാസോ വമ്മികോ നാഗവമ്മികോ. ചിത്തീകരണ്ഡ്ഠാനഭൂതോ
രുക്ഖോ ചേതിയരുക്ഖോ. കേഹിചി സക്കതസ്സാപി കേഹിചി അസക്കതസ്സ
കായസ്സ ഉപമാനഭാവേന യോഗ്യത്താ തേസമിധ കഥനം. തേഹീതി
മാലാഗന്ധഗുമ്മുത്താദീഹി. അത്തസുഞ്ഞതായ നാഗവമ്മികചേതിയരുക്ഖാദീഹി
വിയ കായസങ്ഖാതേന അത്തനാ സോമനസ്സം വാ ദോമനസ്സം വാ ന കാതബ്ബന്തി
വുത്തം ഹോതി.

“ലഭിസ്സാമി വാ, നോ വാ”തി പച്ചവേക്ഖണ്ണപുഞ്ചകേന “ലഭിസ്സാമീ”തി
അത്ഥസമ്പസ്സനേനേവ ഗഹേതഞ്ചം. ഏവഞ്ഹി സാത്ഥകസമ്പജഞ്ഞം ഭവതീതി ആഹ
“സഹസാവ അഗ്ഗഹേത്വാ”തിആദി.

ഗരുപത്തോതി അതിഭാരഭൂതോ പത്തോ. ചത്താരോ വാ പഞ്ച വാ ഗണ്ഠികാ
ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാ യഥാ “ദ്വത്തിപത്താ (പാചിം ൨൩൨), ഛപ്പഞ്ചവാചാ”തി
(പാചിം ൬൧) അത്തപദഭൂതസ്സ ഹി വാ-സദുസ്സേവ അത്ഥോ ഇധ പധാനോ
ചതുഗണ്ഠികാഹതോ വാ പഞ്ചഗണ്ഠികാഹതോ വാ പത്തോ

ദുബ്ബിസോധനീയോതി വികപ്പനവസേന അത്മസ്സ ഗയ്ഹമാനത്താ. ആഹതാ ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാ യസ്സാതി ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാഹതോ യഥാ “അഗ്യാഹിതോ”തി, ചതുപഞ്ചഗണ്ഠികാഹി വാ ആഹതോ തഥാ, ദുബ്ബിസോധനീയഭാവസ്സ ഹേതുഗബ്ഭവചനഞ്ചേതം. കാമഞ്ചഘനപഞ്ചബന്ധനസിക്ഖാപദേ (പാരാഃ നൃപവ) പഞ്ചഗണ്ഠികാഹതോപി പത്തോ പരിഭുഞ്ജിതബുഭാവേന വുത്തോ, ദുബ്ബിസോധനീയതാമത്തേന പന പലിബോധകരണതോ ഇധ അസപ്പായോതി ദട്ഠഞ്ചം. ദുദ്ധോതപത്തോതി അഗണ്ഠികാഹതസി പകതിയാവ ദുബ്ബിസോധനീയപത്തം സന്ധായാഹ. “തം യോവന്തസ്സേവാ”തിആദി തദുഭയസ്സാപി അസപ്പായഭാവേ കാരണം. “മണിവണ്ണപത്തോ പന ലോഭനീയോ”തി ഇമിനാ കിഞ്ചാപി സോ വിനയപരിയായേന കപ്പിയോ, സുത്തന്തപരിയായേന പന അന്തരായകരണതോ അസപ്പായോതി ദസ്സേതി. “പത്തം ഭമം ആരോപേത്യാ മജ്ജിത്യാ പചന്തി ‘മണിവണ്ണം കരിസ്സാമാ’തി, ന വട്ടതീ”തി (പാരാഃ അട്ഠം മ.പാളിമുത്തകവിനിച്ഛയോ) ഹി വിനയട്ഠകമാസു പചനകിരിയാമത്തമേവ പടിക്ഖിത്തം. തഥാ ഹി വദന്തി “മണിവണ്ണം പന പത്തം അത്തേന കതം ലഭിത്യാ പരിഭുഞ്ജിതും വട്ടതീ”തി (സാരത്ഥം ടീം ൨.൮൫) “താദിസഞ്ചി അരഞ്ഞേ ഏകകസ്സ നിവാസന്തരായകര”തിആദിനാ ചീവരേ വുത്തനയേന “നിമിത്തകമ്മാദിവസേന ലഭോ പന ഏകന്തഅകപ്പിയോ സീലവിനാസനേന അനത്ഥാവഹത്താ”തിആദിനാ അമ്ഹേഹി വുത്തനയോപി യഥാരഹം നേതബ്ബോ. സേവമാനസ്സാതി ഹേത്വന്തോ ഗധവചനം അഭിവഡ്ഡനപരിഹായനസ്സ.

“അബ്ഭന്തരേ”തിആദി സഞ്ചേപോ. “തത്ഥാ”തിആദി അത്തസുത്തതാവിഭാവനേന വിത്ഥാരോ. സണ്ഡാസേനാതി കമ്മാരാനം അയോഗഹണവിസേസേന. അഗ്ഗിവണ്ണപത്തഗ്ഗഹണേതി അഗ്ഗിനാ ത്യാപിതത്താ അഗ്ഗിവണ്ണഭൂതപത്തസ്സ ഗഹണേ. രാഗാദിപരിഛാഹജനകപത്തസ്സ ഞ്ഞാദിസമേവ ഉപമാനം യുത്തന്തി ഏവം വുത്തം.

“അപിചാ”തിആദിനാ സഞ്ചാടിചീവരപത്തധാരണേസു ഏകതോ അസമ്മോഹസമ്പജ്ഞം ദസ്സേതി. ഛരിനഹത്ഥപാദേ അനാമമനുസ്സേതി സമ്ബന്ധോ. നീലമക്ഖികാ നാമ ആസാദികകാരികാ. ഗവാദീനഞ്ചി വണേസു നീലമക്ഖികാഹി കതാ അനയബ്ധസനഹേതുഭൂതാ അണ്ഡകാ ആസാദികാ നാമ വുച്ചതി. അനാമസാലായന്തി അനാമാനം നിവാസസാലായം. ദയാലുകാതി കരുണാബഹുലാ. വണമത്തചോളകാനീതി വണപ്പമാണേന പടിച്ഛാദനത്ഥായ ഛരിനചോളഖണ്ഡകാനി. കേസഞ്ചിതി ബഹുസു കേസഞ്ചി അനാമമനുസ്സാനം. മൂലാനീതി മദ്ധാനി. തത്ഥാതി തസ്ഥിം പാപുണനേ, ഭാവലക്ഖണേ, നിമിത്തേ വാ ഏതം ഭുജ്ജം. കസ്ഥാതി വുത്തം “വണപടിച്ഛാദനമത്തേനേവാ”തിആദി. ചോളകേന, കപാലേനാതി ച അത്ഥയോഗേ കമ്മത്ഥേ തതിയാ, കരണത്ഥേ വാ. വണപടിച്ഛാദനമത്തേനേവ ഭേസജ്ജകരണമത്തേനേവാതി പന വിസേസനം, ന പന മണ്ഡനാനുഭവനാദിപ്പകാരേന അത്ഥോതി. സഞ്ചാരദുക്ഖതാദിഹി നിച്ഛാതുരസ്സ കായസ്സ പരിഭോഗഭൂതാനം പത്തചീവരാനം ഏദിസമേവ ഉപമാനമുപപന്നന്തി തഥാ വചനം ദട്ഠഞ്ചം. സുഖമത്തസല്പക്ഖണേന ഉത്തമസ്സ സമ്പജാനസ്സ കരണസീലത്താ, പൂരിമേഹി ച സമ്പജാനകാരിഹി ഉത്തമത്താ ഉത്തമസമ്പജാനകാരി.

അസനാദികിരിയായ കമ്മവിസേസയോഗതോ അസിതാദിപദേഹേവ കമ്മവിസേസസഹിതോ കിരിയാവിസേസോ വിത്തായതീതി വുത്തം “അസിതേതി പിണ്ഡപാതഭോജനേ”തിആദി. അട്ഠവിധോപി അത്ഥോതി അട്ഠപ്പകാരോപി പയോജനവിസേസോ.

തത്ത്വ പിണ്ഡപാതഭോജനാദീസു അത്ഥോ നാമ ഇമിനാ
മഹാസിവതേരവാദവസേന “ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ”തിആദിനാ (സം° നി°
൪.൧൨൦; അ° നി° ൬.൫൮; വൃ.൯; ധ° സം ൧൩൫൫; മഹാനി° ൨൦൬) സുത്തേ വുത്തം
അട്ഠവിധമ്പി പയോജനം ദസ്സേതി. മഹാസിവതേരോ (ധ° സം ൧.൧൩൫൫) ഹി
“ഹേട്ഠാ ചത്താരി അങ്ഗാനി പടിക്ഖേപോ നാമ, ഉപരി പന അട്ഠങ്ഗാനി
പയോജനവസേന സമോധാനേതബ്ബാനീ”തി വദതി. തത്ത്വ “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ
റിതിയാ”തി ഏകമങ്ഗം, “യാപനായാ”തി ഏകം, “വിഹിംസൂപരതിയാ”തി ഏകം,
“ബ്രഹ്മചരിയാനുഗൃഹായാ”തി ഏകം, “ഇതി പുരാണഞ്ച വേദനം പടിഹങ്ഖാമീ”തി
ഏകം, “നവഞ്ച വേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമീ”തി ഏകം, “യാത്രാ ച മേ ഭവിസ്സതീ”തി
ഏകം, “അനവജ്ജതാ ചാ”തി ഏകം, ഫാസുവിഹാരോ പന
ഭോജനാനിസംസമത്തന്തി ഏവം അട്ഠ അങ്ഗാനി പയോജനവസേന
സമോധാനേതബ്ബാനി. അത്തഥാ പന “നേവ ദവായാ”തി ഏകമങ്ഗം, “ന
മദായാ”തി ഏകം, “ന മണ്ഡനായാ”തി ഏകം, “ന വിഭൂസനായാ”തി ഏകം,
“യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ യാപനായാ”തി ഏകം, “വിഹിംസൂപരതിയാ
ബ്രഹ്മചരിയാനുഗൃഹായാ”തി ഏകം, “ഇതി പുരാണഞ്ച വേദനം പടിഹങ്ഖാമി,
നവഞ്ച വേദനം ന ഉപ്പാദേസ്സാമീ”തി ഏകം, “യാത്രാ ച മേ ഭവിസ്സതീ”തി ഏകം,
“അനവജ്ജതാ ച ഫാസുവിഹാരോ ചാ”തി പന ഭോജനാനിസംസമത്തന്തി
വുത്താനി അട്ഠങ്ഗാനി ഇധാനധിപ്പേതാനി. കസ്മാതി ചേ? പയോജനാനമേവ
അഭാവതോ, തേസമേവ ച ഇധ അത്ഥസദ്ദേന വുത്തത്താ. നനു ച
“നേവദവായാതിആദിനാ നയേന വുത്തോ”തി മരിയാദവചനേന ദുതിയനയസ്സേവ
ഇധാധിപ്പേതഭാവോ വിത്തായതീതി? ന, “നേവ ദവായാ”തിആദിനാ
പടിക്ഖേപങ്ഗദസ്സനമുഖേന പച്ചവേക്ഖണ്ഡപാളിയാ ദേസിതത്താ,
യഥാദേസിതതന്തിക്കമസ്സേവ മരിയാദഭാവേന ദസ്സനതോ. പാഠക്കമേനേവ ഹി “നേവ
ദവായാതിആദിനാ നയേനാ”തി വുത്തം, ന അത്ഥക്കമേന, തേന പന “ഇമസ്സ
കായസ്സ റിതിയാതിആദിനാ നയേനാ”തി വത്തബ്ബന്തി.

തിയാ ദേത്തേ ദിധാ ഗാഹം സന്ധായ “പടിഗൃഹണം നാമാ”തി വുത്തം,
ഭോജനാദിഗഹണത്തായ ഹത്ഥഓതാരണം ഭുങ്ങ്ജനാദിഅത്ഥായ
ആലോപകരണത്തിആദിനാ അനുക്കമേന ഭുങ്ങ്ജനാദിപയോഗോ
വായോധാതുവസേനേവ വിഭാവിതോ. വായോധാതുവിപ്ഫാരേനേവാതി ഏത്ഥ
ഏവ-സദ്ദേന നിവത്തേതബ്ബം ദസ്സേതി “ന കോചീ”തിആദിനാ. കൂഞ്ചികാ നാമ
അവാപുരണം, യം “താളോ”തിപി വദന്തി. യന്തകേനാതി ചക്കയന്തകേന. യതതി
ഉഗ്ഘാടനനിഗ്ഘാടനഉക്ഖിപനനിക്ഖിപനാദീസു വായമതി ഏതേനാതി ഹി
യന്തകം. സഞ്ചുണ്ണകരണം മുസലകിച്ചും. അന്തോകത്വാ പതിട്ഠാപനം
ഉദുക്ഖലകിച്ചും. ആലോളിതവിലോളിതവസേന പരിവത്തനം ഹത്ഥകിച്ചും. ഇതീതി
ഏവം. തത്ത്വാതി ഹത്ഥകിച്ചസാധനേ, ഭാവലക്ഖണ്ഡേ, നിമിത്തേ വാ ഭുജമം.
തനുകഖേളോതി പസന്നഖേളോ. ബഹലഖേളോതി ആവിലഖേളോ.
ജിവ്ഘാസങ്ഖാതേന ഹത്ഥേന ആലോളിതവിലോളിതവസേന ഇതോ ചിതോ ച
പരിവത്തകം ജിവ്ഘാഹത്ഥപരിവത്തകം. കടച്ഛു, ദബ്ബിതി കത്ഥചി
പരിയായവചനം. “പുമേ കടച്ഛു ദബ്ബിത്ഥി”തി ഹി വുത്തം. ഇധ പന യേന
ഭോജനാദിനി അന്തോകത്വാ ഗണ്ഠാതി, സോ കടച്ഛു, യായ പന
തേസമുദ്ധരണാദിനി കരോതി, സാ ദബ്ബിതി വേദിതബ്ബം. പലാലസന്മാരന്തി
പതിട്ഠാനഭൂതം പലാലാദിസന്മാരം. നിദസ്സനമത്തങ്ഘേതം. ധാരേത്തോതി
പതിട്ഠാനഭാവേന സമ്പടിച്ചുത്തോ. പഥവീസന്ധാരകജലസ്സ തംസന്ധാരകവായുനാ
വിയ പരിഭുത്താഹാരസ്സ വായോധാതുനാവ ആമാസയേ അവട്ഠാനന്തി ദസ്സേതി
“വായോധാതുവസേനേവ തിട്ഠതീ”തി ഇമിനാ. തഥാ പരിഭുത്തങ്ഘേതി ആഹാരം
വായോധാതു ഹേട്ഠാ ച തിരിയഞ്ച ഘനം പരിവടുമം കത്വാ യാവ പക്കാ

സന്നിരൂപ്യനവസേന ആമാസയേ പതിട്ഠിതം കരോതീതി. ഉദ്ധനം നാമ യത്നം ഉക്ഖലിയാദിനി പതിട്ഠാപേത്യാ പചന്തി, യാ “ചുല്ല്യ”തിപി വുച്ചതി. രസ്സദണ്ഡോ ദണ്ഡകോ. പതോദോ യട്ഠി. ഇതീതി വുത്തപ്പകാരമതിദിസതി. വുത്തപ്പകാരസ്സേവ ഹി ധാതുവസേന വിഭാവനാ. തത്ത്വ അതിഹരതീതി യാവ മുഖാ അഭിഹരതി. വീതിഹരതീതി തതോ കുച്ഛിയം വിമിസ്സം കരോന്തോ ഹരതീ”തി (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൧൪) ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരോ, ആചരിയാനന്ദത്ഥേരോ പന “തതോ യാവ കുച്ഛി, താവ ഹരതീ”തി (വിഭ° മൂലടീ° ൨൨൩) ആഹ. തദുഭയമ്പി അത്ഥതോ ഏകമേവ ഉഭയത്ഥാപി കുച്ഛിസമ്ബന്ധമത്തം ഹരണസ്സേവ അധിപ്പേതത്താ.

അപിച അതിഹരതീതി മുഖദ്വാരം അതിക്കാമേന്തോ ഹരതി. വീതിഹരതീതി കുച്ഛിഗതം പസ്സതോ ഹരതി. ധാരേതീതി ആമാസയേ പതിട്ഠിതം കരോതി . പരിവത്തേതീതി അപരാപരം പരിവത്തനം കരോതി. സഞ്ചുണ്ണേതീതി മുസലേന വിധ സഞ്ചുണ്ണനം കരോതി. വിസോസേതീതി വിസോസനം നാതിസുക്ഖം കരോതി. നീഹരതീതി കുച്ഛിതോ ബഹി നിദ്ധാരേതി. പഥവിധാതുകിച്ചേസുപി യഥാവുത്തോയേവ അത്ഥോ. താനി പന ആഹാരസ്സ ധാരണപരിവത്തനസഞ്ചുണ്ണവിസോസനാനി പഥവിസഹിതാ ഏവ വായോധാതു കാതും സക്കോതി, ന കേവലാ, തസ്മാ താനി പഥവിധാതുയാപി കിച്ചഭാവേന വുത്താനി. സിനേഹേതീതി തേമേതി. അല്ലത്തഞ്ച അനുപാലേതീതി യഥാ വായോധാതുആദിഹി അതിവിധ സോസനം ന ഹോതി, തഥാ അല്ലഭാവഞ്ച നാതിഅല്ലതാകരണവസേന അനുപാലേതി. അഞ്ജസോതി ആഹാരസ്സ പവിസനപരിവത്തനനിക്ഖമനാദിനം മഗ്ഗോ. വിത്താണധാതുതി മനോവിത്താണധാതു പരിയേസനജ്ജയോഹരണാദിവിജാനനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തത്ത്വ തത്ത്വാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം പരിയേസനജ്ജയോഹരണാദികിച്ചേ. തത്ത്വവിജാനനസ്സ പച്ചയഭൂതോ തത്ത്വനിപ്ഫാദകോയേവ പയോഗോ സമ്മാപയോഗോ നാമ. യേന ഹി പയോഗേന പരിയേസനാദി നിപ്ഫജ്ജതി. സോ തബ്ബിസയവിജാനനമ്പി നിപ്ഫാദേതി നാമ തദവിനാഭാവതോ. തമന്ധായ ആഗമ്മാതി അത്ഥോ. ആഭുജതീതി പരിയേസനവസേന, അജ്ജയാഹരണജിണ്ണാജിണ്ണതാദിപടിസംവേദനവസേന ച താനി പരിയേസനജ്ജയോഹരണജിണ്ണാജിണ്ണതാദിനി ആവജേജതി വിജാനാതി. ആവജേജനപുബ്ബകത്താ വിജാനനസ്സ വിജാനനന്വേത്ഥ ഗഹിതന്തി വേദിതബ്ബം. അഥ വാ സമ്മാപയോഗോ നാമ സമ്മാപടിപത്തി. തമന്ധായ ആഗമ്മ. “അബ്ഭന്തരേ അത്താ നാമ കോചി ഭുഞ്ജനകോ നത്ഥി”തിആദിനാ ആഭുജതി സമന്നാഹരതി, വിജാനാതീതി അത്ഥോ. ആഭോഗപുബ്ബകോ ഹി സബ്ബോ വിത്താണബ്ധാപാരോതി “ആഭുജതി”ച്ചേവ വുത്തം.

ഗമനതോതി ഭിക്ഖാചാരവസേന ഗോചരഗാമം ഉദിസ്സ ഗമനതോ. പച്ചാഗമനമ്പി ഗമനസഭാവത്താ ഇമിനാവ സങ്ഗഹിതം. പരിയേസനതോതി ഗോചരഗാമേ ഭിക്ഖായ ആഹിണ്ഡനതോ. പരിയേസനസഭാവത്താ ഇമിനാവ പടിക്കമനസാലാദിഉപസങ്കമനമ്പി സങ്ഗഹിതം. പരിഭോഗതോതി ദന്തമുസലേഹി സഞ്ചുണ്ണേത്യാ ജിപ്ഫായ സമ്പരിവത്തനക്ഖണ്ഡേവ അന്തരഹിതവണ്ണഗന്ധസങ്ഖാരവിസേസം സുവാന്ദോണിയം സുവാന്ദവമമു വിധ പരമജേഗുച്ഛം ആഹാരം പരിഭുഞ്ജനതോ. ആസയതോതി ഏവം പരിഭുത്തസ്സ ആഹാരസ്സ പിത്തസേമ്ഹപുബ്ബലോഹിതാസയഭാവുപഗമനേന പരമജിഗുച്ഛനഹേതുഭൂതതോ ആമാസയസ്സ ഉപരി പതിട്ഠാനകപിത്താദിചതുബ്ബിധാസയതോ. ആസയതി ഏകജ്ജയം പവത്തമാനോപി കമ്മബലവവത്ഥിതോ ഹുത്യാ മരിയാദവസേന അന്തമഞ്ഞ്ജം അസങ്കരതോ തിട്ഠതി പവത്തതി ഏത്ഥാതി ഹി ആസയോ, ആമാസയസ്സ ഉപരി പതിട്ഠാനകോ

പിത്താദി ചതുഷ്ട്രിയാസയോ. മരിയാദമോ ഹി അയമാകാരോ. നിധാനതോതി ആമാസയതോ. നിയേതി യമാഭുത്തോ ആഹാരോ നിചിതോ ഹുത്വാ തിട്ഠി ഏത്ഥാതി ഹി ആമാസയോ “നിധാന”ന്തി വുച്ചതി. അപരിപക്കതോതി ഭുത്താഹാരപരിപാചനേന ഗഹണീസങ്ഖാതേന കമ്മജതേജസാ അപരിപാകതോ. പരിപക്കതോതി യമാവുത്തകമ്മജതേജസാവ പരിപാകതോ. ഫലതോതി നിപ്ഫത്തിതോ, സമ്മാപരിപച്ചമാനസ്സ, അസമ്മാപരിപച്ചമാനസ്സ ച ഭുത്താഹാരസ്സ യമാക്കമം കേസാദികുണ്ഡപദദ്വുആദിരോഗാഭിനിപ്ഫത്തിസങ്ഖാതപയോജനതോതി വാ അത്ഥോ. “ഇദമസ്സ ഫല”ന്തി ഹി വുത്തം. നിസ്സന്ദനതോതി അക്ഖികണ്ണാദീസു അനേകദാരേസു ഇതോ ചിതോ ച വിസ്സന്ദനതോ. വുത്തഞ്ഹി -

“അന്നം പാനം ഖാദനീയം, ഭോജനഞ്ച മഹാരഹം;
ഏകദാരേണ പവിസിത്വാ, നവദാരേഹി സന്ദതീ”തി. (വിസുദ്ധിഃ ൧.൩൦൩);

സമ്മക്ഖനതോതി ഹത്ഥഓട്ഠാദിഅങ്ഗേസു നവസു ദാരേസു പരിഭോഗകാലേ, പരിഭുത്തകാലേ ച യമാരഹം സബ്ബസോ മക്ഖനതോ. സബ്ബത്ഥ ആഹാരേ പടിക്കുലതാ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബാതി സഹ പാഠസേസേന യോജനാ. തംതംകിരിയാനിപ്ഫത്തിപടിപാടിവസേന ചായം “ഗമനതോ”തിആദികാ അനുപുബ്ബി ഠപിതാ. സമ്മക്ഖനം പന പരിഭോഗാദീസു ലബ്ഭമാനമ്പി നിസ്സന്ദവസേന വിസേസതോ പടിക്കുലന്തി സബ്ബപച്ഛാ ഠപിതന്തി ദട്ഠബ്ബം.

പത്തകാലേതി യുത്തകാലേ, യമാവുത്തേന വാ തേജേന പരിപച്ചനതോ ഉച്ചാരപസ്സാവഭാവം പത്തകാലേ. വേഗസന്ധാരണേന ഉപ്പനപരിളാഹത്താ സകലസരീരതോ സേദാ മുച്ചന്തി. തതോയേവ അക്ഖിനി പരിബ്ഭമന്തി, ചിത്തഞ്ച ഏകഗ്ഗം ന ഹോതി. അത്തേ ച സുലഭഗന്ദരാദയോ രോഗാ ഉപ്പജന്തി. സബ്ബം തന്തി സേദമുച്ചനാദികം.

അട്ഠാനേതി മനുസ്സാമനുസ്സപരിഗൃഹിതേ ഖേത്തദേവായതനാദികേ അയുത്തട്ഠാനേ. താദിസേ ഹി കരോത്തം കുദ്ധാ മനുസ്സാ, അമനുസ്സാ വാ ജീവിതക്ഖയമ്പി പാപേന്തി. ആപത്തിതി പന ഭിക്ഖുഭിക്ഖുനീനം യമാരഹം ദുക്കടപാചിത്തിയാ. പതിരുപേഠാനേതി വുത്തവിപരീതേ ഠാനേ. സബ്ബം തന്തി ആപത്തിആദികം.

നിക്ഖമാപേതാ അത്താ നാമ അത്ഥി, തസ്സ കാമതായ നിക്ഖമനന്തി ബാലമത്തനം നിവത്തേതും “അകാമതായാ”തി വുത്തം, അത്തനോ അനിച്ഛായ അപയോഗേന വായോധാതുവിപ്ഫാരേണേവ നിക്ഖമതിതി വുത്തം ഹോതി. സന്നിചിതാതി സമുച്ചയേന റിതാ. വായുവേഗസമുച്ഛിതാതി വായോധാതുയാ വേഗേന സമന്തതോ അവപിളിതാ, നിക്ഖമനസ്സ ചേതം ഹേതുവചനം. “സന്നിചിതാ ഉച്ചാരപസ്സാവ”തി വത്വാ “സോ പനായം ഉച്ചാരപസ്സാവോ”തി പുന വചനം സമാഹാരദന്ദേപി പൂല്ല്യിങ്ഗപയോഗസ്സ സമ്ഭവതാദസ്സനത്ഥം. ഏകത്തമേവ ഹി തസ്സ നിയതലക്ഖണന്തി. അത്തനാ നിരപേക്ഖം നിസ്സട്ഠത്താ നേവ അത്തനോ അത്ഥായ സന്തകം വാ ഹോതി, കസ്സചിപി ദീയനവസേന അനിസ്സജ്ജിതത്താ, ജിഗുച്ഛനീയത്താ ച ന പരസ്സപിതി അത്ഥോ. സരീരനിസ്സന്ദോവാതി സരീരതോ വിസ്സന്ദനമേവ നിക്ഖമനമത്തം. സരീരേ സതി സോ ഹോതി, നാസതീതി സരീരസ്സ ആനിസംസമത്തന്തിപി വദന്തി. തദയുത്തമേവ നിദസ്സനേന വിസമഭാവതോ. തത്ഥ ഹി “പടിജഗ്ഗനമത്തമേവാ”തി വുത്തം, പടിസോധനമത്തം ഏവാതി ചസ്സ അത്ഥോ. വേളുനാളിആദിഉദകഭാജനം ഉദകതുമ്ബോ. തന്തി ഛരസ്സിതഉദകം.

“ഗതേതിഗമനേ”തി പുണ്യേ അഭിക്തമപദിക്തമഗഹണേന ഗമനേപി പുരതോ, പച്ഛതോ ച കായസ്സ അതിഹരണം വുത്തന്തി ഇധ ഗമനമേവ ഗഹിത”ന്തി (വിഭം മുലടിം ൨൨൫) ആചരിയാനന്ദമേരേന വുത്തം, തം കേചിവാദോ നാമ ആചരിയധമ്മപാലമേരേന കതം. കസ്മാതി ചേ? ഗമനേ പവത്തസ്സ പുരതോ, പച്ഛതോ ച കായാതിഹരണസ്സ തദവിനാഭാവതോ പദവിതിഹാരനിയമിതായ ഗമനകിരിയായ ഏവ സങ്ഗഹിതത്താ, വിഭങ്ഗട്ഠകമാദീഹി (അഭിം അട്ഠം ൨.൫൨൩) ച വിരോധനതോ. വുത്തഞ്ചി തത്ഥ ഗമനസ്സ ഉഭയത്ഥ സമവരോധത്തം, ഭേദത്തഞ്ച -

“ഏതഥ ച ഏകോ ഇരിയാപഥോ ദീസു റാനേസു ആഗതോ. സോ ഹേട്ഠാ ‘അഭിക്തേ പദിക്തേ’തി ഏതഥ ഭിക്ഖവാചാരഗാമം ഗച്ഛതോ ച ആഗച്ഛതോ ച അദ്ധാനഗമനവസേന കമിതോ. ‘ഗതേ റിതേ നിസിന്നേ’തി ഏതഥ വിഹാരേ ചുണ്ണികപാദുദ്ധാരഇരിയാപഥവസേന കമിതോതി വേദിതബ്ബോ”തി.

“ഗതേ”തിആദീസു അവത്ഥാഭേദേന കിരിയാഭേദോയേവ, ന പന അത്ഥഭേദോതി ദസ്സേതും “ഗച്ഛന്തോ വാ”തിആദി വുത്തം. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി . തത്ഥ സുത്തേതി ദീഘനികായേ, മജ്ജിമനികായേ ച സങ്ഗീതേ സതിപട്ഠാനസുത്തേ (ദീം നിം ൨.൩൨൨; മം നിം ൧.൧൦൫) അദ്ധാനഇരിയാപഥാതി ചിരപവത്തകാ ദീഘകാലികാ ഇരിയാപഥാ അദ്ധാനസദുസ്സ ചിരകാലവചനതോ “അദ്ധനിയം അസ്സ ചിരട്ഠിതിക”ന്തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൧൧൪; ൩.൧൨൨; പാരാ ൨൧) വിയ, അദ്ധാനഗമനപവത്തകാ വാ ദീഘമഗ്ഗികാ ഇരിയാപഥാ. അദ്ധാനസദു ഹി ദീഘമഗ്ഗപരിയായോ “അദ്ധാനഗമനസമയോ”തിആദീസു (പാചിം ൨൧൩, ൨൧൨) വിയ. മജ്ജിമാതി ഭിക്ഖവാചാരാദിവസേന പവത്താ നാതിചിരകാലികാ, നാതിദീഘമഗ്ഗികാ വാ ഇരിയാപഥാ. ചുണ്ണിയഇരിയാപഥാതി വിഹാരേ, അത്തത്ഥ വാ ഇതോ ചിതോ ച പരിവത്തനാദിവസേന പവത്താ അപ്പമത്തകഭാവേന ചുണ്ണവിചുണ്ണിയഭൂതാ ഇരിയാപഥാ. അപ്പമത്തകമ്പി ഹി “ചുണ്ണവിചുണ്ണ”ന്തി ലോകേ വദന്തി. “ഖുദുകചുണ്ണികഇരിയാപഥാ”തിപി പാരോ, ഖുദുകാ ഹുത്ഥാ വുത്തനയേന ചുണ്ണികാ ഇരിയാപഥാതി അത്ഥോ. തസ്മാതി ഏവം അവത്ഥാഭേദേന ഇരിയാപഥഭേദമത്തസ്സ കമനതോ. തേസുപീതി “ഗതേ റിതേ”തിആദീസുപി. വുത്തനയേനാതി “അഭിക്തേ”തിആദീസു വുത്തനയേന.

അപരഭാഗേതി ഗമനഇരിയാപഥതോ അപരഭാഗേ. റിതോതി റിതഇരിയാപഥസമ്പന്നോ. ഏതേവാതി ചക്തമനേയേവ. ഏവം സബ്ബത്ഥ യഥാരഹം.

ഗമനാനനിസജ്ജാനം വിയ നിസിദനസയനസ്സ കമവചനമയുത്തം യേഭൂയേന തഥാ കമാഭാവതോതി “ഉട്ഠായ” മിച്ചേവ വുത്തം.

ജാഗരിതസദുസന്നിധാനതോ ചേത്ഥ ഭവങ്ഗോതരണവസേന നിദ്രോക്തമനമേവ സയനം, ന പന പിട്ഠിപസാരണമത്തന്തി ദസ്സേതി “കിരിയാമയപവത്താന”ന്തിആദിനാ. ദിവാസേയ്യസിക്ഖാപദേ (പാരാ ൨൨) വിയ പിട്ഠിപസാരണസ്സാപി സയനഇരിയാപഥഭാവേന ഏകലക്ഖണത്താ ഏത്ഥാവരോധനം ദട്ഠബ്ബം. കരണം കിരിയാ, കായാദികിച്ചം, തം നിബ്ബത്തേന്തിതി കിരിയാമയാനി തദ്ധിതസദാനമനേകത്ഥവുത്തിതോ. അഥ വാ ആവജ്ജനദയകിച്ചം കിരിയാ, തായ പകത്താനി, നിബ്ബത്താനി വാ കിരിയാമയാനി. ആവജ്ജനവസേന ഹി ഭവങ്ഗുപച്ഛേദേ സതി വീഥിചിത്താനി ഉപ്പജ്ജന്തിതി. അപരാപരുപ്പത്തിയാ നാനപ്പകാരതോ വത്തന്തി പരിവത്തന്തിതി പവത്താനി. കത്ഥചി പന

“ചിത്താന”ന്തി പാറോ, സോ അഭിധമ്മട്കമാദീഹി, (വിഭ് അട് ൦൦ ൨൨൩) തട്ടീകാഹി ച വിരുദ്ധത്താ ന പോരാണപാറോതി വേദിതബ്ബോ. കിരിയാമയാനി ഏവ പവത്താനി തമാ, ജവനം, സബ്ബസി വാ ഛാദാരികവീഥിചിത്തം. തേനാഹ അഭിധമ്മടീകായം (വിഭ് മൂലടീ ൨൨൨) “കായാദികിരിയാമയത്താ , ആവജ്ജനകിരിയാസമുട്ഠിത്താ ച ജവനം, സബ്ബസി വാ ഛാദാറപ്പവത്തം കിരിയാമയപവത്തം നാമാ”തി. അപ്പവത്തന്തി നിദോക്കമനകാലേ അനുപ്പജ്ജനം സുത്തം നാമാതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. നേയ്യത്ഥവചനഞ്ചി ഇദം, ഇതരമാ ഛാദാരികചിത്താനം പുരേചരാനുചരവസേന ഉപ്പജ്ജത്താനം സബ്ബേസസി ദ്വാറവിമുത്തചിത്താനം പവത്തം സുത്തം നാമ സിയാ, ഏവഞ്ച കത്വാ നിദോക്കമനകാലതോ അഞ്ഞസ്ഥിം കാലേ ഉപ്പജ്ജത്താനം ദ്വാറവിമുത്തചിത്താനസി പവത്തം ജാഗരിതേ സങ്ഗയ്ഹതീതി വേദിതബ്ബം.

ചിത്തസ്സ പയോഗകാരണഭൂതേ ഓട്ഠാദികേ പടിച്ച യമാസകം റാനേ സദോ ജായതീതി ആഹ “ഓട്ഠേ ച പടിച്ചാ”തിആദി. കിഞ്ചാപി സദോ യമാറാനം ജായതി, ഓട്ഠാലനാദിനാ പന പയോഗേനേവ ജായതി, ന വിനാ തേന പയോഗേനാതി അധിപ്പായോ. കേചി പന വദന്തി “ഓട്ഠേ ചാതിആദി സദുപ്പത്തിട്ഠാനനിദസ്സന”ന്തി, തദയുത്തമേവ തമാ അവചനതോ. ന ഹി “ഓട്ഠേ ച പടിച്ചാ”തിആദിനാ സസമുച്ചയേന കമ്മവചനേന റാനവചനം സമ്ഭവതീതി. തദനുരൂപന്തി തസ്സ സദസ്സ അനുരൂപം. ഭാസനസ്സ പടിസഞ്ചിക്ഖനവിരോധതോ തുണ്ഹീഭാവപക്ഖേ “അപരഭാഗേ ഭാസിതോ ഇതി പടിസഞ്ചിക്ഖതീ”തി ന വുത്തം, തേന ച വിഞ്ഞായതി “തുണ്ഹീഭൂതോവ പടിസഞ്ചിക്ഖതീതി അത്ഥോ”തി.

ഭാസനതുണ്ഹീഭാവാനം സഭാവതോ ഭേദേ സതി അയം വിഭാഗോ യുത്തോ സിയാ, നാസതീതി അനുയോഗേനാഹ “ഉപാദാരുപപവത്തിയഞ്ചി”തിആദി. ഉപാദാരുപസ്സ സദായതനസ്സ പവത്തി തമാ, സദായതനസ്സ പവത്തനം ഭാസനം, അപ്പവത്തനം തുണ്ഹീതി വുത്തം ഹോതി.

യസ്ഥാ പന മഹാസിവത്ഥേരവാദേ അനന്തരേ അനന്തരേ ഇരിയാപഥേ പവത്തരൂപാരുപധമ്മാനം തത്ഥ തത്ഥേവ നിരോധദസ്സനവസേന സമ്പജാനകാരിതാ ഗഹിതാ, തസ്ഥാ തം മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേ (ദീ ൩.൩൧൩; മ ൩.൧൦൯) ആഗതഅസമ്മോഹസമ്പജഞ്ഞവിപസ്സനാവാരവസേന വേദിതബ്ബം, ന ചതുബ്ബിധസമ്പജഞ്ഞവിഭാഗവസേന, അതോ തത്ഥേവ തമധിപ്പേതം, ന ഇധാതി ദസ്സേനോ “തയിദ”ന്തിആദിമാഹ. അസമ്മോഹസഞ്ചാതം ധൂരം ജേട്ഠകം യസ്സ വചനസ്സാതി അസമ്മോഹധൂരം, മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേയേവ തസ്സ വചനസ്സ അധിപ്പേതഭാവസ്സ ഹേതുഗബ്ഭമിദം വചനം. യസ്ഥാ പനേത്ഥ സബ്ബസി ചതുബ്ബിധം സമ്പജഞ്ഞം ലബ്ഭതി യാവദേവ സാമഞ്ഞഫലവിസേസദസ്സനപധാനത്താ ഇമിസ്സാ ദേസനായ, തസ്ഥാ തം ഇധ അധിപ്പേതന്തി ദസ്സേതും “ഇമസ്ഥിം പനാ”തിആദി വുത്തം. വുത്തനയേനേവാതി അഭിക്ക്കന്താദീസു വുത്തനയേനേവ. നനു “സതിസമ്പജഞ്ഞേന സമന്നാഗതോ”തി ഏതസ്സ ഉദേസസ്സായം നിദേസോ, അഥ കസ്ഥാ സമ്പജഞ്ഞവസേനേവ വിത്ഥാരോ കത്തോതി ചോദനം സോധേനോ “സമ്പജാനകാരിതി ചാ”തിആദിമാഹ, സതിസമ്പയുത്തസ്സേവ സമ്പജാനസ്സ വസേന അത്ഥസ്സ വിദിതബ്ബത്താ ഏവം വിത്ഥാരോ കത്തോതി വുത്തം ഹോതി. “സതിസമ്പയുത്തസ്സേവാ”തി ച ഇമിനാ യഥാ സമ്പജഞ്ഞസ്സ കിച്ചതോ പധാനതാ ഗഹിതാ, ഏവം സതിയാപീതി അത്ഥം ദസ്സേതി, ന പനേതം സതിയാ സമ്പജഞ്ഞേന സഹ ഭാവമത്തദസ്സനം. ന ഹി കദാചി സതിരഹിതാ ഞാണപ്പവത്തി അത്ഥീതി.

നന്നു ച സമ്പജ്ഞതവസേനേവായം വിത്ഥാരോ, അഥ കസ്മാ സതിസമ്പയുത്തസ്സ സമ്പജ്ഞതസ്സ വസേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ചോദനമ്പി സോധേതി “സതിസമ്പജ്ഞേന സമന്നാഗതോതി ഏതസ്സ ഹി പദസ്സ അയം വിത്ഥാരോ”തി ഇമിനാ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “സതിസമ്പജ്ഞേന സമന്നാഗതോ”തി ഏവം ഏകതോ ഉട്ടിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ വിത്ഥാരത്താ ഉദ്ദേസേ വിയ നിദ്ദേസേപി തദുഭയം സമധുരഭാവേനേവ ഗഹിതന്തി. ഇമിനാപി ഹി സതിയാ സമ്പജ്ഞേന സമധുരതംയേവ വിഭാവേതി ഏകതോ ഉട്ടിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ വിത്ഥാരഭാവദസ്സന്നേന തദത്ഥസ്സ സിദ്ധത്താ. ഇദാനി വിഭിജ്ജഗന്തേനാപി തദത്ഥം സമത്ഥേതും “വിഭിജ്ജഗപ്പകരണേ പന്നാ”തിആദി വുത്തം. ഇമിനാപി ഹി സമ്പജ്ഞതസ്സ വിയ സതിയാപേത്ഥ പധാനതംയേവ വിഭാവേതി. തത്ഥ ഏതാനി പദാനീതി “അഭിക്കന്തേ പടിക്കന്തേ സമ്പജാനകാരി ഹോതി”തിആദിനി ഉദ്ദേസപദാനി. വിഭത്താനേവാതി സതിയാ സമ്പജ്ഞേന സമ്പയോഗമകത്വാ സബ്ബ്ഠാനേസു വിസും വിസും വിഭത്താനിയേവ.

മജ്ജിമഭാണകാ, പന്ന ആഭിധമ്മികാ (വിഭ് അട്ഠം ൨൨൩) ച ഏവം വദന്തി - ഏകോ ഭിക്ഖു ഗച്ഛന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ ഗച്ഛതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജേതാവ ഗച്ഛതി. തഥാ ഏകോ തിട്ഠന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ തിട്ഠതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജേതാവ തിട്ഠതി. ഏകോ നിസീദന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ നിസീദതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജേതാവ നിസീദതി. ഏകോ സയന്തോ അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം വിതക്കേന്തോ സയതി, ഏകോ കമ്മട്ഠാനം അവിസ്സജ്ജേതാവ സയതി. ഏതതേന പന്ന ഗോചരസമ്പജ്ഞതം ന പാകടം ഹോതിതി ചക്ഷമന്നേ ദീപേന്തി. യോ ഹി ഭിക്ഖു ചക്ഷമം ഓതരിത്വാ ചക്ഷമനകോടിയം റിതോ പരിഗൃണ്ഹാതി “പാചിനചക്ഷമനകോടിയം പവത്താ രൂപാരൂപധമ്മാ പച്ഛിമചക്ഷമനകോടിം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, പച്ഛിമചക്ഷമനകോടിയം പവത്താപി പാചിനചക്ഷമനകോടിം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, ചക്ഷമവേമജ്ജേ പവത്താ ഉഭോ കോടിയോ അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, ചക്ഷമനേ പവത്താ രൂപാരൂപധമ്മാ ഠാനം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ, ഠാനേ പവത്താ നിസജ്ജം, നിസജ്ജായ പവത്താ സയനം അപ്പത്വാ ഏത്ഥേവ നിരുദ്ധാ”തി ഏവം പരിഗൃണ്ഹന്തോ പരിഗൃണ്ഹന്തോയേവ ഭവണ്ഗം ഓതാരേതി, ഉട്ഠഹന്തോ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാവ ഉട്ഠഹതി. അയം ഭിക്ഖു ഗതാദീസു സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി.

ഏവം പന്ന സുത്തേ കമ്മട്ഠാനം അവിഭൂതം ഹോതി, കമ്മട്ഠാനം അവിഭൂതം ന കാതബ്ബം, തസ്ഥാ യോ ഭിക്ഖു യാവ സക്കോതി, താവ ചക്ഷമിത്വാ ഠത്വാ നിസീദിത്വാ സയമാനോ ഏവം പരിഗൃഹേത്വാ സയതി “കായോ അചേതനോ, മഞ്ചോ അചേതനോ, കായോ ന ജാനാതി ‘അഹം മഞ്ചേ സയിതോ’തി, മഞ്ചോപി ന ജാനാതി ‘മയി കായോ സയിതോ’തി. അചേതനോ കായോ അചേതനേ മഞ്ചേ സയിതോ”തി. ഏവം പരിഗൃണ്ഹന്തോ പരിഗൃണ്ഹന്തോയേവ ചിത്തം ഭവണ്ഗം ഓതാരേതി, പബ്ബുജ്ജന്തോ കമ്മട്ഠാനം ഗഹേത്വാവ പബ്ബുജ്ജന്തതി, അയം സുത്തേ സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി.

“കായാദികിരിയാനിപ്ഫത്തന്നേ തമ്മയത്താ, ആവജ്ജനകിരിയാസമുട്ഠിതത്താ ച ജവനം, സബ്ബമ്പി വാ ഛരദാരപ്പവത്തം കിരിയാമയപവത്തം നാമ, തസ്ഥിം സതി ജാഗരിതം നാമ ഹോതി”തി പരിഗൃണ്ഹന്തോ ഭിക്ഖു ജാഗരിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ. അപി ച രത്തിന്ദിവം ഛര കോട്ഠാസേ കത്വാ പഞ്ച കോട്ഠാസേ ജഗ്ഗന്തോപി ജാഗരിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ ഹോതി.

വിമുത്തായതനസീസേന ധമ്മം ദേസേനോപി, ബാത്തിംസ തിരച്ചാനകമാ പഹായ ദസകമാവത്സുനിസ്സിതം സപ്പായകമം കമേനോപി ഭാസിതേ സമ്പജാനകാരി നാമ.

അട്ഠിംസായ ആരമ്മണേസു ചിത്തരുചിയം മനസിങ്കാരം പവത്തേനോപി ദുതിയജ്ജ്ഞാനം സമാപന്നോപി തുണ്ഹീഭാവേ സമ്പജാനകാരി നാമ. ദുതിയഞ്ഹി ഞ്ഞാനം വചിസഞ്ചാരവിരഹതോ വിസേസതോ തുണ്ഹീഭാവോ നാമാതി. അയമ്പി നയോ പുരിമനയതോ വിസേസനയത്താ ഇധാപി ആഹരിത്വാ വത്തഞ്ചോ. തമാ ഹേസ അഭിധമ്മട്ഠകമാദീസു (വിഭം അട്ഠം ൫൨൩) “അയം പന്നേത്ഥ അപരോപി നയോ”തി ആരഭിത്വാ യമാവുത്തനയോ വിഭാവിതോതി. “ഏവം ഖോ മഹാരാജാ”തിആദി യമാനിദിട്ഠസ്സ അത്ഥസ്സ നിഗമനം, തസ്മാ തത്ഥ നിദ്രേസാനുരൂപം അത്ഥം ദസ്സേനോ “ഏവ”തിആദിമാഹ. സതിസമ്പയുത്തസ്സ സമ്പജഞ്ഞസ്സാതി ഹി നിദ്രേസാനുരൂപം അത്ഥവചനം. തത്ഥ വിനിച്ഛയോ വുത്തോയേവ. ഏവന്തി ഇമിനാ വുത്തപ്പകാരേണ അഭിക്ക്കന്തപടിക്കന്താദീസു സത്തസു റാനേസു പച്ചേകം ചതുബ്ബിധേന പകാരേണാതി അത്ഥോ.

സന്തോസകമാവണ്ണനാ

൨൧൫. അത്ഥദസ്സന്നേന പദസ്സപി വിഞ്ഠായമാനത്താ പദമനപേക്ഖിത്വാ സന്തോസസ്സ അത്തനി അത്ഥിതായ ഭിക്ഖു സന്തുട്ഠോതി പവുച്ചതീതി അത്ഥമത്തം ദസ്സേതും “ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസേന സമന്നാഗതോ”തി വുത്തം. സന്തുസ്സതി ന ലുദ്ധോ ഭവതീതി ഹി പദനിബ്ബചനം. അപിച പദനിബ്ബചനവസേന അത്ഥേ വുത്തേ യസ്സ സന്തോസസ്സ അത്തനി അത്ഥിഭാവതോ സന്തുട്ഠോ നാമ, സോ അപാകടോതി തം പാകടകരണത്ഥം “ഇതരീതരപച്ചയസന്തോസേന സമന്നാഗതോ”തി അത്ഥമത്തമാഹ, ചിവരാദികേ യത്ഥ കത്ഥചി കപ്പിയപച്ചയേ സന്തോസേന സമഞ്ജീഭൂതോതി അത്ഥോ. ഇതര-സദ്ദോ ഹി അനിയമവചനോ ദിക്ഖത്തും വുച്ചമാനോ യം കിഞ്ചി-സദ്ദേന സമാനത്ഥോ ഹോതി. തേന വുത്തം “യത്ഥ കത്ഥചി കപ്പിയപച്ചയേ”തി. അഥ വാ ഇതരം വുച്ചതി ഹീനം പണ്ണീതതോ അഞ്ഞത്താ, തമാ പണ്ണീതമ്പി ഹീനതോ അഞ്ഞത്താ. അഞ്ഞമഞ്ഞാപേക്ഖാസിദ്ധാ ഹി ഇതരതാ, തസ്മാ ഹീനേന വാ പണ്ണീതേന വാ ചിവരാദികപ്പിയപച്ചയേന സന്തോസേന സമഞ്ജീഭൂതോതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. സന്തുസ്സതി തേന, സന്തുസ്സനമത്തന്തി വാ സന്തോസോ, തമാ പവത്തോ അലോഭോ, അലോഭപധാനാ വാ ചത്താരോ ഖണ്ഡാ. ലഭനം ലാഭോ, അത്തനോ ലാഭസ്സ അനുരൂപം സന്തോസോ യമാലാഭസന്തോസോ. ബലന്തി കായബലം, അത്തനോ ബലസ്സ അനുരൂപം സന്തോസോ യമാബലസന്തോസോ. സാരൂപ്പന്തി സപ്പായം പതിരൂപം ഭിക്ഖുനോ അനുച്ഛവിക്താ, അത്തനോ സാരൂപ്പസ്സ അനുരൂപം സന്തോസോ യമാസാരൂപ്പസന്തോസോ.

അപരോ നയോ - ലബ്ഭിതേതി ലാഭോ, യോ യോ ലാഭോ യമാലാഭം, ഇതരീതരപച്ചയോ, യമാലാഭേന സന്തോസോ യമാലാഭസന്തോസോ. ബലസ്സ അനുരൂപം പവത്തതീതി യമാബലം, അത്തനോ ബലാനുച്ഛവിക്തപച്ചയോ, യമാ-സദ്ദോ ചേത്ഥ സസാധനം അനുരൂപകിരിയം വദതി, യമാ തം “അധിചിത്ത”തി ഏത്ഥ അധി-സദ്ദോ സസാധനം അധികരണകിരിയന്തി. യമാബലേന സന്തോസോ യമാബലസന്തോസോ. സാരൂപ്പന്തി പതിരൂപം ഭവതി, സോഭനം വാ ആരോപേതീതി സാരൂപ്പം, യം യം സാരൂപ്പം യമാസാരൂപ്പം, ഭിക്ഖുനോ സപ്പായപച്ചയോ, യമാസാരൂപ്പേന സന്തോസോ യമാസാരൂപ്പസന്തോസോ. യമാവുത്തം പഭേദമനുഗതാ വണ്ണനാ പഭേദവണ്ണനാ.

ഇയാതി സാസനേ. അത്തം ന പത്മേതീതി അപ്പത്തപത്മനഭാവമാഹ, ലഭനോപി ന ഗണ്ഹാതീതി പത്തപത്മനാഭാവം. പത്മേന അപ്പത്തപത്മനാഭാവേയേവ വൃത്തേ യമാലയതോ അത്തസ്സ അപത്മനാ നാമ അപ്പിച്ചതായപി സിയാ പവത്തിആകാരോതി അപ്പിച്ചതാപസങ്ഗഭാവതോ തതോപി നിവത്തമേവ സന്തോസസ്സ സരൂപം ദസ്സേതും ദുതിയേന പത്തപത്മനാഭാവോ വൃത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവമുപരിപി. പകതിദുബ്ബലോതി ആബാധാദിവിരഹേപി സഭാവദുബ്ബലോ. സമാനോ സീലാദിഭാഗോ യസ്സാതി സഭാഗോ, സഹ വാ സീലാദിഹി ഗുണഭാഗേഹി വത്തതീതി സഭാഗോ, ലജ്ജീപേസലോ ഭിക്ഖു, തേന. തം പരിവത്തേതാതി പകതിദുബ്ബലാദീനം ഗരുചീവരം ന ഫാസുഭാവാവഹം, സരീരവേദാവഹഞ്ച ഹോതീതി പയോജനവസേന പരിവത്തനം വൃത്തം, ന അത്രിച്ചതാദിവസേന. അത്രിച്ചതാദിപ്പകാരേന ഹി പരിവത്തേതാ ലഹുകചീവരപരിഭോഗോ സന്തോസവിരോധീ ഹോതി, തസ്സ പന തദഭാവതോ യമാവുത്തപ്പയോജനവസേന പരിവത്തേതാ ലഹുകചീവരപരിഭോഗോപി ന സന്തോസവിരോധീതി ആഹ “ലഹുകേന യാപേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ”തി. പയോജനവസേന പരിവത്തേതാ ലഹുകചീവരപരിഭോഗോപി ന താവ സന്തോസവിരോധീ, പശേവ തമാ അപരിവത്തേതാ പരിഭോഗേതി സമ്ഭാവിതസ്സ അത്മസ്സ ദസ്സനത്ഥഞ്ചേതമ അപി-സദുഗ്ഗഹണം. ചീവരനിദ്രേസേപി “പത്തചീവരാദീനം അത്തതര”ന്തി വചനം യമാരുതം ഗഹിതാവസേസപച്ചയസന്തോസസ്സ ചീവരസന്തോസേ സമവരോധിതാദസ്സനത്ഥം. “മേരകോ അയമായസ്ഥാ മല്ലകോ”തിആദീസു മേരവോഹാരസ്സ പത്തത്തിമത്തേപി പവത്തിതോ ദസവസ്സതോ പഭുതി ചിരവസ്സപബ്ബജിതേസേവ ഇയ പവത്തിത്താപനത്ഥം “മേരാനം ചിരപബ്ബജിതാന”ന്തി വൃത്തം, മേരാനന്തി വാ സങ്ഘമേരം വദതി. ചിരപബ്ബജിതാനന്തി പന തദവസേസേ വുഡ്ഡഭിക്ഖു. സങ്കാരകൂടാദിതോതി കചവരരാസിആദിതോ. അനന്തകാനീതി നന്തകാനി പിലോതികാനി. “അ-കാരോ ചേതമ നിപാതമത്ത”ന്തി (വിഃ വഃ അട്ഠം ചമന്ത) വിമാനട്ഠകമായം വൃത്തം. തമാ ചാഹു “നന്തകം കപ്പടോ ജിണ്ണവസനം തു പടച്ചര”ന്തി നത്ഥി ദസാസങ്ഖാതോ അന്തോ കോടി യേസന്തി ഹി നന്തകാനി, ന-സദുസ്സ തു അനാദേസേ അനന്തകാനീതിപി യുജ്ജതി. സങ്കേതകോവിദാനം പന ആചരിയാനം തമാ അവുത്തത്താ വിമംസിത്വാ ഗഹേതബ്ബം. “സനന്തകാനീ”തിപി പാഠോ, നന്തകേന സഹ സംസിബ്ബിതാനി പംസുകൂലാനി ചീവരാനീതി അത്ഥോ. സങ്ഘാടിന്തി തിണ്ണം ചീവരാനം അത്തതരം ചീവരം. തീണിപി ഹി ചീവരാനി സങ്ഘടിതത്താ “സങ്ഘാടി”തി വുച്ചന്തി. മഹഗ്ഘം ചീവരം, ബഹുനി വാ ചീവരാനി ലഭിത്വാ താനി വിസ്സജ്ജേതാ തദത്തസ്സ ഗഹണവി മഹിച്ചതാദിനയേ അട്ഠത്വാ യമാസാരൂപ്പനയേ ഏവ റിതത്താ ന സന്തോസവിരോധീതി ആഹ “തേസം...പേ... ധാരേന്തോപി സന്തുട്ഠോവ ഹോതീ”തി. യമാസാരൂപ്പനയേന യമാലയം വിസ്സജ്ജേതാ തദത്തഗഹണവി ന താവ സന്തോസവിരോധീ, പശേവ അനത്തഗഹണേന യമാലയസ്സേവ യമാസാരൂപ്പം പരിഭോഗേതി സമ്ഭാവിതസ്സ അത്മസ്സ ദസ്സനത്ഥഞ്ചേതമ അപി-സദുഗ്ഗഹണം, ഏവം സേസപച്ചയേസുപി യമാബലയമാസാരൂപ്പനിദ്രേസേസു അപി-സദുഗ്ഗഹണേ അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ.

പകതിവിരുദ്ധന്തി സഭാവേനേവ അസപ്പായം. സമണ്ഡമ്മകരണസീസേന സപ്പായപച്ചയപരിയേസനം, പരിഭുഞ്ജനഞ്ച വിസേസതോ യുത്തതരന്തി അത്ഥന്തരം വിത്താപേതും “യാപേന്തോപി”തി അവത്വാ “സമണ്ഡമ്മം കരോന്തോപി”തി വൃത്തം. മിസ്സകാഹാരന്തി തണ്ഡുലമുഗ്ഗാദിഹി നാനാവിധപുബ്ബണ്ണാപരണ്ണേഹി മിസ്സേത്വാ കതം ആഹാരം.

അഞ്ഞമ്പി സേനാസനേ യമാസാരൂപസന്തോസം ദസ്തേന്തോ ആഹ “യോ ഹീ”തിആദി. പഠമേ ഹി നയേ യമാലദ്ധസ്ത വിസ്തജ്ജനേന, ദുതിയേ പന യമാപത്തസ്ത അസമ്പദിച്ചനേന യമാസാരൂപസന്തോസോ വുത്തോതി അയമേതേസം വിസേസോ. ഹി-സദോ ചേത്ഥ പക്ഖന്തരജോതകോ. മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായം പന പി-സദോ ദിസ്സതി. “ഉത്തമസേനാസനം നാമ പമാദട്ഠാന”ന്തി വത്ഥാ തബ്ഭാവമേവ ദസ്തേതും “തത്ഥ നിസിന്നസ്സാ”തിആദി വുത്തം. നിദ്വാഭിഭൂതസ്സാതി മിന്നമിദ്വാക്കമനേന ചിത്തചേതസികഗേലഞ്ഞഭാവതോ ഭവങ്ഗസന്തതിസങ്ഖാതായ നിദ്വായ അഭിഭൂതസ്ത, നിദ്വായന്തസ്സാതി അത്ഥോ. പടിബുജ്ജ്ഞതോതി തമാരൂപേന ആരമ്മണന്തരേന പടിബുജ്ജ്ഞന്തസ്ത പടിബുജ്ജ്ഞനഹേതു കാമവിതക്കാ പാതുഭവന്തിതി വുത്തം ഹോതി. “പടിബുജ്ജ്ഞനതോ”തിപി ഹി കത്ഥചി പാഠോ ദിസ്സതി. അയമ്പിതി പഠമനയം ഉപാദായ വുത്തം.

തേസം ആഭരേനാതി തേഹി മേരാദീഹി ആഭരേന, തേസം വാ യേന കേനചി സന്തകേനാതി അജ്ജാഹരിത്ഥാ സമ്ബന്ധോ. മുത്തഹരീതകന്തി ഗോമുത്തപരിഭാവിതം, പൂതിഭാവേന വാ മോചിതം ഛരസ്സിതം ഹരീതകം, ഇദാനി പന പോത്ഥകേസു “ഗോമുത്തഹരീതക”ന്തി പാഠോ, സോ ന പോരാണപാഠോ തബ്ബണ്ണനായ (ദീം നിം ടീം ൧.൨൧൫) വിരുദ്ധത്താ. ചതുര്യധുരന്തി മജ്ജിമാഗമവരേ മഹായമ്മസമാദാനസുത്തേ (മം നിം ൧.൪൮൪ ആദയോ) വുത്തം ദധിമധുസപ്പിഹാണിതസങ്ഖാതം ചതുര്യധുരം, ഏകസ്ഥിഞ്ച ഭാജനേ ചതുര്യധുരം ഠപേത്ഥാ തേസു യദിച്ചസി, തം ഗണ്ഹാഹി ഭന്തേതി അത്ഥോ. “സചസ്സാ”തിആദിനാ തദുഭയസ്ത രോഗവൂപസമനഭാവം ദസ്തേതി. ബുദ്ധാദീഹി വണ്ണിതന്തി “പൂതിമുത്തഭേസജ്ജം നിസ്സായ പബ്ബജ്ജാ”തിആദിനാ (മഹാവം ൧൩, ൧൨൮) സമ്മാസമ്ബുദ്ധാദീഹി പസത്ഥം. അപ്പിച്ചതാവിസിട്ഠായ സന്തുട്ഠിയാ നിയോജനതോ പരമേന ഉക്കംസഗതേന സന്തോസേന സന്തുസ്സതിതി പരമസന്തുട്ഠോ.

കാമഞ്ച സന്തോസപ്പഭേദോ യമാവുത്തതോപി അധികതരാ ചീവരേ വീസതി സന്തോസാ, പിണ്ഡപാതേ പന്നരസ, സേനാസനേ ച പന്നരസ, ഗിലാനപച്ചയേ വീസതിതി, ഇയ പന സങ്ഖേപേന ദ്വാദസവിധോയേവ സന്തോസോ വുത്തോ. തദധികതരപ്പഭേദോ പന ചതുരങ്ഗുത്തരേ മഹാഅരിയവംസസുത്തട്ഠകമായ (അം നിം അട്ഠം ൨.൪.൨൮) ഗഹേതബ്ബോ. തേനാഹ “ഇമിനാ പനാ”തിആദി. ഏവം “ഇയ മഹാരാജ ഭിക്ഖു സന്തുട്ഠോ ഹോതി”തി ഏത്ഥ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനനിദ്ദിട്ഠേന സന്തുട്ഠപദേനേവ സന്തോസപ്പഭേദം ദസ്തേത്ഥാ ഇദാനി “കായപരിഹാരികേന ചീവരേന കുച്ഛിപരിഹാരികേന പിണ്ഡപാതേനാ”തിആദി ദേസനാനുരൂപം തേന സന്തോസേന സന്തുട്ഠസ്സ അനുച്ഛവികം പച്ചയപ്പഭേദം, തസ്സ ച കായകുച്ഛിപരിഹാരിയഭാവം വിഭാവേന്തോ ഏവമാഹാതി അയമേത്ഥ സമ്ബന്ധോ. കാമഞ്ചസ്ത ചീവരപിണ്ഡപാതേഹേവ യമാക്കമം കായകുച്ഛിപരിഹാരിയേഹി സന്തുട്ഠതാ പാളിയം വുത്താ, തമാപി സേസപരിക്ഖാരചതുക്കേന ച വിനാ വിചരണമയുത്തം, സബ്ബത്ഥ ച കായകുച്ഛിപരിഹാരിയതാ ലദ്ധബ്ബാതി അട്ഠകമായം അയം വിനിച്ഛയോ വുത്തോതി ദട്ഠബ്ബം. ദന്തകട്ഠച്ഛേദനവാസീതി ലക്ഖണമത്തം തദഞ്ഞകിച്ചസ്സാപി തായ സാധേതബ്ബത്താ, തേന വക്ഖതി “മഞ്ചപിഠാനം അങ്ഗപാദചീവരകുടിദണ്ഡകസജ്ജനകാലേ ചാ”തിആദി. വുത്തമ്പി ചേതം പോരാണട്ഠകമാസു “ന ഹേതം കത്ഥചിപി പാളിയമാഗത”ന്തി.

ബന്ധനന്തി കായബന്ധനം. പരിസ്സാവനേന പരിസ്സാവനഞ്ച, തേന സഹാതി വാ അത്ഥോ. യുത്തോ കമ്മട്ഠാനഭാവനാസങ്ഖാതോ യോഗോ യസ്സ, തസ്ഥിം വാ യോഗോ യുത്തോതി യുത്തയോഗോ, തസ്സ.

കായം പരിഹരത്തി പോസേന്തി, കായസ്സ വാ പരിഹാരോ പോസനമത്തം പയോജനമേതേഹീതി കായപരിഹാരിയാ ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ. പോസനഞ്ചേതമ വഡ്ഡനം, ഭരണം വാ, തമാ കുച്ഛിപരിഹാരിയാപി വേദിതഞ്ചാ. ബഹിദ്ധാവ കായസ്സ ഉപകാരകഭാവേന കായപരിഹാരിയതാ, അജ്ജേയാഹരണവസേന സരീരട്ഠിതിയാ ഉപകാരകഭാവേന കുച്ഛിപരിഹാരിയതാതി അയമേതേസം വിസേസോ. തേനാഹ “തിചിവരം താവ”തിആദി. “പരിഹരതീ”തി ഏതസ്സ പോസേതീതി അത്ഥവചനം. ഇതീതി നിദസ്സനേ നിപാതോ, ഏവം വുത്തനയേന കായപരിഹാരിയം ഹോതീതി കാരണജോതനേ വാ, തസ്മാ പോസനതോ കായപരിഹാരിയം ഹോതീതി. ഏവമുപരിപി. ചിവരകണ്ണേനാതി ചിവരപരിയന്തേന.

കുടിപരിഭണ്ഡകരണകാലേതി കുടിയാ സമന്തതോ വിലിമ്പനേന സമ്മട്ഠകരണകാലേ.

അങ്ഗം നാമ മഞ്ചപിഠാനം പാദുപരി റപിതോ പധാനസമ്ഭാരവിസേസോ. യത്ഥ പദരസഞ്ചിനനപിട്ഠിഅപസ്സയനാദിനി കരോന്തി, യോ “അടനീ”തിപി വുച്ചതി.

മധുദുമപുപ്ഫം മധുകം നാമ, മക്ഖികാമധുഹി കതപൂവം വാ. പരിക്ഖാരമത്താ പരിക്ഖാരപമാണം. സേയ്യം പവിസന്തസ്സാതി പച്ചത്ഥരണകുഞ്ചികാനം താദിസേ കാലേ പരിഭുത്തഭാവം സന്ധായ വുത്തം. തേനാഹ “തത്രട്ഠകം പച്ചത്ഥരണ”ന്തി. അത്തനോ സന്തകഭാവേന പച്ചത്ഥരണാധിട്ഠാനേന അധിട്ഠഹിതാ തത്ഥേവ സേനാസനേ തിട്ഠനകഞ്ചി “തത്രട്ഠക”ന്തി വുച്ചതി. വികപ്പനവചനതോ പന തേസമഞ്ഞതരസ്സ നവമതാ, യമാവുത്തപടിപാടിയാ ചേത്ഥ നവമഭാവോ, ന തു തേസം തമാപതിനിയതഭാവേന. കസ്മാതി ചേ? തമായേവ തേസമധാരണതോ. ഏസ നയോ ദസമാദിസുപി. തേലം പടിസാമേത്ഥാ ഹരിതാ വേളുനാളിആദികാ തേലനാളി. നനു സന്തുട്ഠപുഗ്ഗലദസ്സനേ സന്തുട്ഠോവ അട്ഠപരിക്ഖാരികോ ദസ്സേതഞ്ചോതി അനുയോഗേ യമാരഹം തേസമ്പി സന്തുട്ഠഭാവം ദസ്സേന്തോ “ഏതേസു ചാ”തിആദിമാഹ. മഹന്തോ പരിക്ഖാരസഞ്ചാതോ ഭാരോ ഏതേസന്തി മഹാഭാരാ, അയം അധുനാ പാഠോ, ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന പന “മഹാഗജാ”തി പാഠസ്സ ദിട്ഠത്താ “ദുപ്പോസഭാവേന മഹാഗജാ വിയാതി മഹാഗജാ”തി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൧൫) വുത്തം, ന തേ ഏത്തകേഹി പരിക്ഖാരേഹി “മഹിച്ഛാ, അസന്തുട്ഠാ, ദുബ്ഭിരാ, ബാഹുല്ലവുത്തിനോ”തി ച വത്തഞ്ചാതി അധിച്ഛായോ. യദി ഇതരേപി സന്തുട്ഠാ അപ്പിച്ഛതാദിസഭാവാ, കിമേതേസമ്പി വസേന അയം ദേസനാ ഇച്ഛിതാതി ചോദനം സോധേതും “ഭഗവാ പനാ”തിആദി വുത്തം. അട്ഠപരിക്ഖാരികസ്സ വസേന ഇമിസ്സാ ദേസനായ ഇച്ഛിതഭാവോ കഥം വിത്തായതീതി അനുയോഗമ്പി അപനേതി “സോഹീ”തിആദിനാ, തസ്സേവ തമാ പക്കന്തഭാവേന “കായപരിഹാരികേന ചിവരേനാ”തിആദി പാളിയാ യോഗ്യതോ തസ്സ വസേന ഇച്ഛിതഭാവോ വിത്തായതീതി വുത്തം ഹോതി. വചനീയസ്സ ഹേതുഭാവദസ്സനേന ഹി വാചകസ്സാപി ഹേതുഭാവോ ദസ്സിതോതി . ഏവഞ്ച കത്വാ “ഇതിഇമസ്സാ”തിആദി ലദ്ധഗുണവചനമ്പി ഉപപന്നം ഹോതി. സല്ലഹുകാ വുത്തി ജീവികാ യസ്സാതി സല്ലഹുകവുത്തി, തസ്സ ഭാവോ സല്ലഹുകവുത്തിതാ, തം. കായപരിഹാരിയേനാതി ഭാവപ്പധാനനിദേസോ, ഭാവലോപനിദേസോ വാതി ദസ്സേതി “കായം പരിഹരണമത്തകേനാ”തി ഇമിനാ, കായപോസനപ്പമാണേനാതി അത്ഥോ. തമാ കുച്ഛിപരിഹാരിയേനാതി ഏത്ഥാപി. വുത്തനയേന ചേത്ഥ ദിധാ വചനത്ഥോ, ടീകായം (ദീം നിം ടീം ൧.൨൧൫) പന പഠമസ്സ വചനത്ഥസ്സ ഹേട്ഠാ വുത്തത്താ ദുതിയോവ ഇധ വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. മമായനതണ്ഹായ ആസങ്ഗോ.

പരിഗൃഹതസ്ഹായ ബന്ധോ. ജിയാമുത്തോതി ധനുജിയായ മുത്തോ. യുമാതി
ഹത്മിഗണതോ. തിയാ പഭിന്നമദോ മദഹത്മീ. വനപബ്ഭാരന്തി വനേ പബ്ഭാരം.

ചതുസു ദിസാസു സുഖവിഹാരിതായ സുഖവിഹാരാട്ഠാനഭൂതാ, “ഏകം ദിസം
ഹരിത്വാ”തിആദിനാ (ദിം നിം ൩.൩൦൮; മം നിം ൧.൨൨, ൪൭൯, ൫൦൯; ൨.൩൦൯) വാ
നയേന ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാഹരണാട്ഠാനഭൂതാ ചതസ്സോ ദിസാ ഏതസ്സാതി
ചതുദ്ദിസോ, സോ ഏവ ചാതുദ്ദിസോ, ചതസ്സോ വാ ദിസാ ചതുദ്ദിസം,
വുത്തനയേന തമസ്സാതി ചാതുദ്ദിസോ യഥാ “സദ്ധോ”തി. താസേവ ദിസാസു
കത്ഥചിപി സത്തേ വാ സബ്ബാരേ വാ ഭയേന ന പടിഹനതി, സയം വാ തേഹി
ന പടിഹഞ്ഞതേതി അപ്പടിഘോ. സന്തുസ്സമാനോതി സകേന, സന്തേന വാ, സമമേവ
വാ തുസ്സനകോ. ഇതരീതരേനാതി യേന കേനചി പച്ചയേന, ഉച്ചാവചേന വാ.
പരിച്ച സയന്തി പവത്തന്തി കായചിത്താനി, താനി വാ പരിസയന്തി
അഭിഭവന്തിതി പരിസ്സയാ, സീഹബ്യഗ്ഘാദയോ ബാഹിരാ, കാമച്ഛന്ദാദയോ ച
അജ്ജന്ധത്തികാ കായചിത്തുപദ്വാ, ഉപയോഗത്ഥേ ചേതം സാമിവചനം.
സഹിതാതി അധിവാസനഖന്തിയാ, വീരിയാദിധമ്മേഹി ച യഥാരഹം ഖന്താ,
ഗഹന്താ ചാതി അത്ഥോ. മദ്ധഭാവകരഭയാഭാവേന അഹരമ്ഭീ. ഏകോ ചരേതി
അസഹായോ ഏകാകീ ഹുത്വാ ചരിതും വിഹരിതും സക്കുണേയ്യ. സമത്ഥനേ ഹി
ഏയ്യ-സദ്ദോ യഥാ “കോ ഇമം വിജടയേ ജട”തി (സം നിം ൧.൨൩)
ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പതായ ഏകവിഹാരിതി ദസ്സേതി “ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോ”തി ഇമിനാ.
സണ്ഠാനേന ഖഗ്ഗസദിസം ഏകമേവ മത്ഥകേ ഉട്ഠിതം വിസാണം യസ്സാതി ഖഗ്ഗോ;
ഖഗ്ഗസദ്ദേന തംസദിസവിസാണസ്സ ഗഹിതത്താ, മഹിംസപ്പമാണോ മിഗവിസേസോ,
യോ ലോകേ “പലാസാദോ, ഗണ്ഠകോ”തി ച വുച്ചതി, തസ്സ വിസാണേന
ഏകീഭാവേന സദിസോതി അത്ഥോ. അപിച ഏകവിഹാരിതായ
ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പോതി ദസ്സേതുന്വി ഏവം വുത്തം. വിത്ഥാരോ പനസ്സാ അത്ഥോ
ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തവണ്ണനായം, (സും നിം അട്ഠം ൧.൪൨) ചുളുനിദ്ദേസേ (ചുളുനിം
൧൨൮) ച വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ.

ഏവം വണ്ണിതന്തി ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തേ ഭഗവതാ തഥാ ദേസനായ വിവരിതം,
മോമിതം വാ. ഖഗ്ഗസ്സ നാമ മിഗസ്സ വിസാണേന കപ്പോ സദിസോ തഥാ. കപ്പ-സദ്ദോ
ഹേത്ഥ “സത്ഥുകപ്പേന വത ഭോ കിര സാവകേന സദ്ധിം മന്തയമാനാ”തിആദിസു
(മം നിം ൧.൨൩൦) വിയ പടിഭാഗേ വത്തതി, തസ്സ ഭാവോ ഖഗ്ഗവിസാണകപ്പതാ,
തം സോ ആപജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ.

വാതാഭിഘാതാദീഹി സിയാ സകുണോ ഛരിന്നപക്ഖോ, അസഞ്ജാതപക്ഖോ
വാ, ഇധ പന ഡേതും സമത്ഥോ സപക്ഖികോവ അധിപ്പേതോതി
വിസേസദസ്സനത്ഥം പാളിയം “പക്ഖീസകുണോ”തി വുത്തം, ന തു “ആകാസേ
അന്തലിക്ഖേ ചങ്കമതീ”തിആദിസു (പടിം മം ൩.൧൧) വിയ
പരിയായമത്തദസ്സനത്ഥന്തി ആഹ “പക്ഖയുത്തോ സകുണോ”തി. ഉപ്പതതീതി ഉദ്ധം
പതതി ഗച്ഛതി, പക്ഖന്ദതീതി അത്ഥോ. വിധുനന്താതി വിഭിന്ദന്താ, വിചാലേന്താ
വാ. അജ്ജതനായാതി അജ്ജഭാവത്ഥായ. തഥാ സ്വാതനായാതി ഏത്ഥാപി. അത്തനോ
പത്തം ഏവ ഭാരോ യസ്സാതി സപത്തഭാരോ. മമായനതസ്ഹാഭാവേന നിസ്സണ്ഠോ.
പരിഗൃഹതസ്ഹാഭാവേന നിരപേക്ഖോ. യേന കാമന്തി യത്ഥ അത്തനോ രുചി,
തത്ഥ. ഭാവനപുംസകം വാ ഏതം. യേന യഥാ പവത്തോ കാമോതി ഹി
യേനകാമോ, തം, യഥാകാമന്തി അത്ഥോ.

നീവരണപ്പഹാനകമാവണ്ണനാ

൨൧൬. പുണ്യ വൃത്തസ്തേവ അത്ഥചതുക്കസ്സ പുന സന്ധിണ്ഡേത്യാ കഥനം കിമത്ഥന്തി അധിപ്പായേന അനുയോഗം ഉദ്ധരിത്യാ സോധേതി “സോ...പേ...കിം ദസ്സേതി”തിആദിനാ. പച്ചയസമ്പത്തിന്തി സമ്ഭാരപാരിപൂരിം. ഇമേ ചത്താരോതി സീലസംവരോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ സമ്പജ്ഞം സന്തോസോതി പുണ്യ വൃത്താ ചത്താരോ ആരഞ്ഞികസ്സ സമ്ഭാരാ. ന ഇജ്ജ്ഞതീതി ന സമ്പജ്ഞതി ന സഫലോ ഭവതി. ന കേവലം അനിജ്ജ്ഞമത്തം, അഥ ഖോ അയമ്പി ദോസോതി ദസ്സേതി “തിരച്ഛാനഗതേഹി വാ”തിആദിനാ. വത്തബ്ബതം ആപജ്ജതീതി “അസുകസ്സ ഭിക്ഖുനോ അരഞ്ഞേ തിരച്ഛാനഗതാനം വിയ, വനചരകാനം വിയ ച നിവാസനമത്തമേവ, ന പന അരഞ്ഞവാസാനുച്ഛവികാ കാചി സമ്മാപടിപത്തി അത്ഥി”തി അപവാദവസേന വചനീയഭാവമാപജ്ജതി, ഇമസ്സത്ഥസ്സ പന ദസ്സനേന വിരുജ്ജ്ഞനതോ സദ്ധിം-സദ്ദോ ന പോരാണോതി ദട്ഠം. അഥ വാ ആരഞ്ഞകേഹി തിരച്ഛാനഗതേഹി, വനചരവിസഭാഗജനേഹി വാ സദ്ധിം വിപ്പടിപത്തിവസേന വസനീയഭാവം ആപജ്ജതി. “ന ഭിക്ഖവേ പണിധായ അരഞ്ഞേ വത്ഥബ്ബം, യോ വസേയ്യ, ആപത്തി ദുക്കടസ്സാ”തിആദീസു (പാരാ ൨൨൩) വിയ ഹി വത്ഥബ്ബ-സദ്ദോ വസിതബ്ബപരിയായോ. തഥാ ഹി വിഭങ്ഗട്ഠകമായമ്പി വൃത്തം “ഏവരുപസ്സ ഹി അരഞ്ഞവാസോ കാളമക്കടഅച്ഛതരച്ഛഭിപിമിഗാനം അടവിവാസസദിസോ ഹോതി”തി (വിഭം അട്ഠ ൨൨൬) അധിവത്ഥാതി അധിവസന്താ. പഠമം ഭേരവസദ്ദം സാവേന്തി. താവതാ അപലായന്തസ്സ ഹത്ഥേഹിപി സീസം പഹരിത്യാ പലാപനാകാരം കരോന്തിതി ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന കഥിതം. ഏവം ബൃതിരേകതോ പച്ചയസമ്പത്തിയാ ദസ്സിതഭാവം പകാസേത്യാ ഇദാനി അന്വയതോപി പകാസേതും “യസ്സ പണേതേ”തിആദി വൃത്തം. കഥം ഇജ്ജ്ഞതീതി ആഹ “സോ ഹി”തിആദി. കാളകോ തിലകോതി വണ്ണവികാരാപനരോഗവസേന അഞ്ഞത്ഥ പരിയായവചനം. വൃത്തഞ്ജഹി -

“ദുന്നാമകഞ്ച അരിസം, ചരട്ടികോ വമമുരിതോ;
 ദവമു പരിതാപോഥ, തിലകോ തിലകാളകോ”തി.

തിലസണ്ഠാനം വിയ ജായതീതി ഹി തിലകോ, കാളോ ഹുത്യാ ജായതീതി കാളകോ. ഇധ പന പണ്ണത്തിവിതിക്കമസഞ്ചാതം മുല്ലവജ്ജം കാളകസദിസത്താ കാളകം, മിച്ഛാവിതിക്കമസഞ്ചാതം അണ്ണമത്തവജ്ജം തിലകസദിസത്താ തിലകന്തി അയം വിസേസോ. തന്തി തഥാ ഉപ്പാദിതം പീതിം. വിഗതഭാവേന ഉപട്ഠാനതോ ഖയവയവസേന സമ്മസനം. ഖീയനട്ഠേന ഹി ഖയോവ വിഗതോ, വിപരീതോ വാ ഹുത്യാ അയനട്ഠേന വയോതിപി വുച്ചതി. അരിയഭൂമി നാമ ലോകുത്തരഭൂമി. ഇതീതി അരിയഭൂമിദാക്കമനതോ, ദേവതാനം വണ്ണഭണനതോ വാ, തത്ഥ തത്ഥ ദേവതാനം വചനം സുത്യാ തസ്സ യസോ പത്ഥടോതി വൃത്തം ഹോതി, ഏവഞ്ച കത്യാ ഹേട്ഠാ വൃത്തം അയസപത്ഥരണമ്പി ദേവതാനമാരോചനവസേനാതി ഗഹേതബ്ബം.

വിവിത്ത-സദ്ദോ ജനവിവേകേതി ആഹ “സുത്തേ”ന്തി. തം പന ജനസദ്ദനിഗ്ഘോസാഭാവേന വേദിതബ്ബം സദ്ദകളക്കത്താ ത്യാനസ്സാതി ദസ്സേതും “അപ്പസദ്ദം അപ്പനിഗ്ഘോസന്തി അത്ഥോ”തി വൃത്തം. ജനകഗ്ഗഹണേനേവ ഹി ഇധ ജ്ഞം ഗഹിതം. തഥാ ഹി വൃത്തം വിഭങ്ഗേ “യദേവ തം അപ്പനിഗ്ഘോസം, തദേവ തം വിജനവാത”ന്തി (വിഭം ൨൩൩). അപ്പസദ്ദന്തി ച പകതിസദ്ദാഭാവമാഹ. അപ്പനിഗ്ഘോസന്തി നഗരനിഗ്ഘോസാദിസദ്ദാഭാവം. ഞ്ഞദിസേസു ഹി ബൃഞ്ജനം സാവസേസം വിയ, അത്ഥോ പന നിരവസേസോതി അട്ഠകമാസു വൃത്തം. മജ്ജിമാഗമട്ഠകമാവണ്ണനായം (മം നിം അട്ഠം ൩.൩൬൪) പന

ആചരിയയമ്മപാലത്തേരോ ഏവമാഹ “അപ്പസദസ്സു പരിത്ഥപരിയായം മനസി കത്വാ വൃത്തം ‘ബൃഞ്ജനം സാവസേസം സിയാ’തി. തേനാഹ ‘ന ഹി തസ്സാ’തിആദി. അപ്പസദോ പനേത്ഥ അഭാവത്തോതിപി സക്കാ വിത്താതും ‘അപ്പാബാധതഞ്ച സഞ്ജാനാമീ’തിആദിസു (മം നിം ൧.൨൨൫) വിയാ”തി. തമത്ഥം വിഭിൻഗപാളിയാ (വിഭം ൫൨൮) സംസന്ദന്തോ “ഏതദേവാ”തിആദിമാഹ. ഏതദേവാതി ച മയാ സംവണ്ണിയമാനം നിസ്സദുതം ഏവാതി അത്ഥോ. സന്തികേപിതി ഗാമാദിനം സമീപേപി ഏദിസം വിവിത്തം നാമ, പഗേവ ദൂരേതി അത്ഥോ. അനാകിണ്ണന്തി അസങ്കിണ്ണം അസമ്ബാധം. യസ്സ സേനാസനസ്സ സമന്താ ഗാവുതമ്പി അഡ്ഡയോജനമ്പി പബ്ബതഗഹനം വനഗഹനം നദീഗഹനം ഹോതി, ന കോചി അവേലായ ഉപസങ്കമിതും സക്കോതി, ഇദം സന്തികേപി അനാകിണ്ണം നാമ. സേതീതി സയതി. ആസതീതി നിസീദതി. “ഏത്ഥാ”തി ഇമിനാ സേന-സദസ്സ, ആസന-സദസ്സ ച അധികരണത്ഥഭാവം ദസ്സേതി, ച-സദേന ച തദുഭയപദസ്സ ചത്ഥസമാസഭാവം. “തേനാഹാ”തിആദിനാ വിഭിൻഗപാളിമേവ ആഹരതി.

ഇദാനി തസ്സായേവത്ഥം സേനാസനപ്പഭേദദസ്സനവസേന വിഭാവേതും “അപിചാ”തിആദി വൃത്തം. വിഭിൻഗപാളിയം നിദസ്സനനയേന സരൂപതോ ദസ്സിതസേനാസനസ്സേവ ഹി അയം വിഭാഗോ. തത്ഥ വിഹാരോ പാകാരപരിച്ഛിന്നോ സകലോ ആവാസോ. അഡ്ഡയോഗോ ദീഘപാസാദോ, “ഗരുളസന്റാനപാസാദോ”തിപി വദന്തി. പാസാദോ ചതുരസ്സപാസാദോ. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനപാസാദോ. അട്ടോ പടിരാജൂനം പടിബാഹനയോഗോ ചതുപഞ്ചഭൂമകോ പതിസ്സയവിസേസോ. മാളോ ഏകകൂടസന്റഗഹിതോ അനേകകോണവന്തോ പതിസ്സയവിസേസോ. അപരോ നയോ - വിഹാരോ ദീഘമുഖപാസാദോ. അഡ്ഡയോഗോ ഏകപസ്സുചരദനകഗേഹം. തസ്സ കിര ഏകപസ്സേ ഭിത്തി ഉച്ചതരാ ഹോതി, ഇതരപസ്സേ നീചാ, തേന തം ഏകചരദനകം ഹോതി. പാസാദോ ആയതചതുരസ്സപാസാദോ. ഹമ്മിയം മുണ്ഡച്ഛദനകം ചന്ദികന്റഗണയുത്തം. ഗുഹാ കേവലാ പബ്ബതഗുഹാ. ലേണം ദ്വാരബന്ധം പബ്ഭാരം. സേസം വൃത്തനയമേവ. “മണ്ഡപോതി സാഖാമണ്ഡപോ”തി (ദീം നിം ൧.൨൧൩) ഏവം ആചരിയയമ്മപാലത്തേരേന, അന്റഗുത്തരടീകാകാരേന ച ആചരിയസാരിപുത്തത്തേരേന വൃത്തം.

വിഭിൻഗട്ഠകമായം (വിഭം അട്ഠം ൫൨൭) പന വിഹാരോതി സമന്താ പരിഹാരപഥം, അന്തോയേവ ച രത്തിട്ഠാനദിവാട്ഠാനാനി ദസ്സേത്ഥാ കതസേനാസനം. അഡ്ഡയോഗോതി സുപണ്ണവകഗേഹം. പാസാദോതി ദേവ കണ്ണികാനി ഗഹേത്ഥാ കതോ ദീഘപാസാദോ. അട്ടോതി പടിരാജാദിപടിബാഹനത്ഥം ഇട്ഠകാഹി കതോ ബഹലഭിത്തികോ ചതുപഞ്ചഭൂമകോ പതിസ്സയവിസേസോ. മാളോതി ഭോജനസാലാസദിസോ മണ്ഡലമാളോ. വിനയട്ഠകമായം പന “ഏകകൂടസന്റഗഹിതോ ചതുരസ്സപാസാദോ”തി (പാരാ അട്ഠം ൨.൪൮൨-൪൮൭) വൃത്തം. ലേണന്തി പബ്ബതം ഖണിത്ഥാ വാ പബ്ഭാരസ്സ അപ്പഹോനകട്ഠാനേ കുട്ടം ഉട്ഠാപേത്ഥാ വാ കതസേനാസനം. ഗുഹാതി ഭൂമിദരി വാ യത്ഥ രത്തിന്ദിവം ദീപം ലദ്ധും വട്ടതി, പബ്ബതഗുഹാ വാ ഭൂമിഗുഹാ വാതി വൃത്തം.

തം ആവസഥഭൂതം പതിസ്സയസേനാസനം വിഹരിതബ്ബട്ഠേന, വിഹാരട്ഠാനട്ഠേന ച വിഹാരസേനാസനം നാമ. മസാരകാദിചതുബ്ബിധോ മഞ്ചോ. തഥാ പീഠം. ഉണ്ണഭിസിആദിപഞ്ചവിധാ ഭിസി. സീസപ്പമാണം ബിമ്ബോഹനം. വിത്ഥാരതോ വിദത്ഥിചതുരന്റഗുലതാ, ദീഘതോ മഞ്ചവിത്ഥാരപ്പമാണതാ ചേത്ഥ സീസപ്പമാണം. മസാരകാദിനി മഞ്ചപീഠഭാവതോ, ഭിസിഉപധാനഞ്ച മഞ്ചപീഠസമ്ബന്ധതോ മഞ്ചപീഠസേനാസനം. മഞ്ചപീഠഭൂതന്റഹി സേനാസനം,

മഞ്ചപീംസമ്ബന്ധഞ്ച സാമന്തനിദേസേന, ഏകസേസേന വാ
“മഞ്ചപീംസേനാസന”ന്തി വുച്ചതി. ആചരിയസാരിപുത്തമേരോപി ഏവമേവ
വദതി. ആചരിയധമ്മപാലമേരേന പന “മഞ്ചപീംസേനാസനന്തി മഞ്ചപീംഞ്ചേവ
മഞ്ചപീംസമ്ബന്ധസേനാസനഞ്ചാ”തി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൧൬) വുത്തം. ചിമിലികാ
നാമ സുധാപരികമ്മകതായ ഭൂമിയാ വണ്ണാനുരക്ഖണമം പടവണ്യാദീഹി
സിഞ്ചേതാ കതാ. ചമ്മവണ്യോ നാമ സീഹബുഗ്ഘദീപിതരച്ഛചമ്മാദീസുപി യം
കിഞ്ചി ചമ്മം. അട്ഠകമാസു (പാചിം അട്ഠം ൧൧൨; വിം സങ്ഗം അട്ഠം ൮൨)
ഹി സേനാസനപരിഭോഗേ പടിക്ഖിത്തചമ്മം ന ദിസ്സതി. തിണസന്മാരോതി യേസം
കേസഞ്ചി തിണാനം സന്മാരോ. ഏസേവ നയോ പണ്ണസന്മാരേപി. ചിമിലികാദി
ഭൂമിയം സന്മരിതബുതായ സന്മതസേനാസനം. യത്ഥ വാ പന ഭിക്ഖു പടിക്കമന്തീതി
ഠപേതാ വാ ഏതാനി മഞ്ചാദീനി യത്ഥ ഭിക്ഖു സന്നിപതന്തി, സബ്ബമേതം
സേനാസനം നാമാതി ഏവം വുത്തം അവസേസം
രുക്ഖമൂലാദിപടിക്കമിതബുട്ഠാനം അഭിസങ്ഖരണാഭാവതോ കേവലം സയനസ്സ,
നിസ്സജ്ജായ ച ഓകാസഭൂതത്താ ഓകാസസേനാസനം. സേനാസനഗൃഹണേനാതി
“വിവിത്തം സേനാസന”ന്തി ഇമിനാ സേനാസനസദേന വിവിത്തസേനാസനസ്സ വാ
ആദാനേന, വചനേന വാ ഗഹിതമേവ സാമന്തജോതനായ വിസേസേ
അവട്ഠാനതോ, വിസേസത്ഥിനാ ച വിസേസസ്സ പയുജ്ജിതബുതോ.

യദേവം കസ്ഥാ “അരഞ്ഞ”ന്തിആദി പുന വുത്തന്തി അനുയോഗേന “ഇയ
പനസ്സാ”തിആദിമാഹ. ഏവം ഗഹിതേസുപി സേനാസനേസു യഥാവുത്തസ്സ
ഭിക്ഖുനോ അനുച്ഛവികമേവ സേനാസനം ദസ്സേതുകാമത്താ പുന ഏവം വുത്തന്തി
അധിപ്പായോ. “ഭിക്ഖുനീനം വസേന ആഗത”ന്തി ഇദം വിനയേ ആഗതമേവ സന്ധായ
വുത്തം, ന അഭിധമ്മേ. വിനയേ ഹി ഗണമ്ഹാഓഹീയനസിക്ഖാപദേ (പാചിം
൬൯൧) ഭിക്ഖുനീനം ആരഞ്ഞകധുതങ്ഗസ്സ പടിക്ഖിത്തത്താ ഇദവി ച താസം
അരഞ്ഞം നാമ, ന പന പഞ്ചധനുസതികം പച്ഛിമം അരഞ്ഞമേവ സേനാസനം,
ഇദവി ച താസം ഗണമ്ഹാഓഹീയനാപത്തികരം, ന തു പഞ്ചധനുസതികാദിമേവ
അരഞ്ഞം. വുത്തങ്ഹി തത്ഥ -

“ഏകാ വാ ഗണമ്ഹാ ഓഹീയേയ്യാതി അഗാമകേ അരഞ്ഞേ ദുതിയികായ
ഭിക്ഖുനീയാ ദസ്സനുപചാരം വാ സവനുപചാരം വാ വിജഹന്തിയാ
ആപത്തി മുല്ലച്ചയസ്സ, വിജഹിതേ ആപത്തി സങ്ഘാദിസേസസ്സാ”തി.

വിനയട്ഠകമാസുപി (പാചിം അട്ഠം ൬൯൨) ഹി തഥാവ അത്ഥോ വുത്തോതി.
അഭിധമ്മേ പന “അരഞ്ഞന്തി നിക്ഖമിത്ഥാ ബഹി ഇന്ദവീലാ സബ്ബമേതം
അരഞ്ഞ”ന്തി (വിഭം ൫൨൯) ആഗതം. വിനയസുത്തന്താ ഹി ഉഭോപി
പരിയായദേസനാ നാമ, അഭിധമ്മോ പന നിപ്പരിയായദേസനാ, തസ്ഥാ യം ന
ഗാമപദേസനോഗധം, തം അരഞ്ഞന്തി നിപ്പരിയായേന ദസ്സേതും തഥാ വുത്തം.
ഇന്ദവീലാ ബഹി നിക്ഖമിത്ഥാ യം ഠാനം പവത്തം , സബ്ബമേതം അരഞ്ഞം
നാമാതി ചേത്ഥ അത്ഥോ. ആരഞ്ഞകം നാമ...പേ... പച്ഛിമന്തി ഇദം പന
സുത്തന്തനയേന ആരഞ്ഞകസിക്ഖാപദേ (പാരാ ൬൫൨) ആരഞ്ഞികം ഭിക്ഖും
സന്ധായ വുത്തം ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോ അനുരൂപം, തസ്ഥാ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ
ധുതങ്ഗനിദേസേ (വിസുദ്ധിം ൧.൧൯) യം തസ്സ ലക്ഖണം വുത്തം, തം യുത്തമേവ,
അതോ തത്ഥ വുത്തനയേന ഗഹേതബുന്തി അധിപ്പായോ.

സന്ദച്ഛായന്തി സീതച്ഛായം. തേനാഹ “തത്ഥ ഹീ”തിആദി. രുക്ഖമൂലന്തി
രുക്ഖസമീപം. വുത്തങ്ഹേതം “യാവതാ മജ്ജന്ഹികേ കാലേ സമന്താ ഛായാ
ഹരതി, നിവാതേ പണ്ണാനി നിപതന്തി, ഏത്താവതാ രുക്ഖമൂല”ന്തി. പബുതന്തി

സുദ്ധപാസാണസുദ്ധപംസുളയമിസ്സകവസേന തിവിധോപി പബ്ബതോ അധിപ്പേതോ, ന സിലാമയോ ഏവ. സേല-സദോ പന അവിസേസതോ പബ്ബതപരിയായോതി കത്വാ ഏവം വുത്തം. “തത്ഥ ഹീ”തിആദിനാ തദുഭയസ്സ അനുരൂപതം ദസ്സേതി. ദിസാസു വായമാനാസൂതി ദസസു ദിസാസു അഭിമുഖീഭാവേന ദിസ്സമാനാസു. തമാരുപേനപി കാരണേന സിയാ ചിത്തസ്സ ഏകഗുതാതി ഏതം വുത്തം, സബ്ബദിസാഹി ആഗതേന വാതേന ബീജിയമാനഭാവഹേതുദസ്സനത്ഥന്തി കേചി. കം വുച്ചതി ഉദകം പിപാസവിനോദനസ്സ കാരകത്വാ. “യം നദീതുമ്പബന്തിപി നദീകുഞ്ജന്തിപി വദന്തി, തം കന്ദരന്തി അപബ്ബതപദേസേപി വിദുഗ്ഗനദീനിവത്തനപദേസം കന്ദരന്തി ദസ്സേതീ”തി (വിഭം മുലടീം ൩൩൦) ആചരിയാനന്ദത്ഥേരോ, തേനേവ വിത്തായതി “നദീതുമ്പബന്തികുഞ്ജസദാ നദീനിവത്തനപദേസവാചകാ”തി. നദീനിവത്തനപദേസോ ച നാമ നദിയാ നിക്ഖമനഉദകേന പുന നിവത്തിത്വാ ഗതോ വിദുഗ്ഗപദേസോ. “അപബ്ബതപദേസേപി”തി വദന്തോ പന അട്ഠകമായം നിദസ്സനമത്തേന പഠമം പബ്ബതപദേസന്തി വുത്തം, യഥാവുത്തോ പന നദീപദേസോപി കന്ദരോ ഏവാതി ദസ്സേതി.

“തത്ഥ ഹീ”തിആദിനാപി നിദസ്സനമത്തേനേവ തസ്സാനുരൂപഭാവമാഹ. ഉസ്സാപേത്വാതി പുഞ്ജം കത്വാ. “ദിന്നം പബ്ബതാനന്വി ആസന്നതരേ റിതാനം ഓവരകാദിസദിസം വിവരം ഹോതി, ഏകസ്ഥിന്ധേവ പന പബ്ബതേ ഉമങ്ഗസദിസ”ന്തി വദന്തി ആചരിയാ. ഏകസ്ഥിന്ധേവ ഹി ഉമങ്ഗസദിസം അന്തോലേണം ഹോതി ഉപരി പടിച്ഛന്നത്വാ, ന ദീസു തമാ അപ്പടിച്ഛന്നത്വാ, തസ്ഥാ “ഉമങ്ഗസദിസ”ന്തി ഇദം “ഏകസ്ഥിന്ധേവാ”തി ഇമിനാ സമബന്ധനീയം. “മഹാവിവര”ന്തി ഇദം പന ഉഭയേഹിപി. ഉമങ്ഗസദിസന്തി ച “സുദുങ്ഗാസദിസ”ന്തി (ദീം നിം ടീം ൧൨൧൬) ആചരിയേന വുത്തം. സുദുങ്ഗാതി ഹി ഭൂമിഘരസ്സേതം അധിവചനം, “തം ഗഹേത്വാ സുദുങ്ഗായ രവന്തം യക്ഖിനീ വിപീ”തിആദിസു വിയ. മനുസ്സാനം അനുപചാരട്ഠാനന്തി പകതിസഞ്ചാരവസേന മനുസ്സേഹി ന സഞ്ചരിതബ്ബട്ഠാനം. കസ്സനവപ്പനാദിവസേന ഹി പകതിസഞ്ചാരപടിക്ഖേപോ ഇധാധിപ്പേതോ. തേനാഹ “യത്ഥ ന കസന്തി ന വപന്തി”തി. ആദിസദേന പന “വനപത്ഥന്തി വനസന്ഠാനമേതം സേനാസനാനം അധിവചനം, വനപത്ഥന്തി ഭീസനകാനമേതം, വനപത്ഥന്തി സലോമഹംസാനമേതം, വനപത്ഥന്തി പരിയന്താനമേതം, വനപത്ഥന്തി ന മനുസ്സുപചാരാനമേതം സേനാസനാനം അധിവചന”ന്തി (വിഭം ൩൩൧) ഇമം വിഭങ്ഗപാളിസേസം സങ്ഗണ്ഹാതി. പത്ഥോതി ഹി പബ്ബതസ്സ സമാനഭൂമി, യോ “സാനു”തിപി വുച്ചതി, തസ്സദിസത്ത്വാ പന മനുസ്സാനമസഞ്ചരണഭൂതം വനം, തസ്ഥാ പത്ഥസദിസം വനം വനപത്ഥോതി വിസേസനപരനിപാതോ ദട്ഠഞ്ചോ. സബ്ബേസം സബ്ബാസു ദിസാസു അഭിമുഖോ ഓകാസോ അബ്ഭോകാസോതി ആഹ “അച്ഛന്ന”ന്തി, കേനചി ഛദന്തേന അന്തമസോ രുക്ഖസാവാധപി ന ഛാദിതന്തി അത്ഥോ. ദണ്ഡകാനം ഉപരി ചീവരം ഛാദേത്വാ കത്വാ ചീവരകുടി. നിക്ഖയ്ധിത്വാതി നീഹരിത്വാ. അന്തോപബ്ഭാരലേണസദിസോ പലാലരാസിയേവ അധിപ്പേതോ, ഇതരഥാ തിണ്ണപണ്ണസമ്മാരസങ്ഗോപി സിയാതി വുത്തം “പബ്ഭാരലേണസദിസേ ആലയേ”തി, പബ്ഭാരസദിസേ, ലേണസദിസേ വാതി അത്ഥോ. ഗച്ഛഗുമ്പാദീനന്വീതി പി-സദേന പുരിമനയം സമ്പിണ്ഡേതി.

പിണ്ഡപാതസ്സ പരിയേസനം പിണ്ഡപാതോ ഉത്തരപദലോപേന, തതോ പടിക്കന്തോ പിണ്ഡപാതപടിക്കന്തോതി ആഹ “പിണ്ഡപാതപരിയേസനതോ പടിക്കന്തോ”തി. പല്ലങ്കന്തി ഏതഥ പരി-സദോ “സമന്തതോ”തി ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ, തസ്ഥാ പരിസമന്തതോ അങ്കനം ആസനം പല്ലങ്കോ ര-കാരസ്സ ല-കാരം, ദിഭാവഞ്ച

കത്യാ യഥാ “പലിബുദ്ധോ”തി, (മി° പ° ൬.൩.൬) സമന്തഭാവോ ച വാമോരും, ദക്ഖിണോരുഞ്ച സമം റപേത്യാ ഉഭിന്നം പാദാനം അന്തമന്തസമ്ബന്ധനകരണം. തേനാഹ “സമന്തതോ ഊരുബദ്ധാസന”ന്തി. ഊരൂനം ബന്ധനവസേന നിസജ്ജാവ ഇധ പല്ലങ്കോ, ന ആഹരിമേഹി വാളേഹി കതോതി വുത്തം ഹോതി. ആഭുജിത്വാതി ച യഥാ പല്ലങ്കവസേന നിസജ്ജാ ഹോതി, തഥാ ഉഭോ പാദേ ആഭുഗ്ഗേ സമിഞ്ജിതേ കത്യാ, തം പന ഉഭിന്നം പാദാനം തഥാബന്ധതാകരണമേവാതി ആഹ “ബന്ധിത്വാ”തി. ഉജും കായന്തി ഏതഥ കായ-സദോ ഉപരിമകായവിസയോ ഹേട്ഠിമകായസ്സ അനുജുകം റപനസ്സ നിസജ്ജാവചനേനേവ വിത്താപിതത്താതി വുത്തം “ഉപരിമം സരീരം ഉജും റപേത്യാ”തി. തം പന ഉപരിമകായസ്സ ഉജുകം റപനം സരൂപതോ ദസ്സേതി “അട്ഠാരസാ”തിആദിനാ, അട്ഠാരസന്നം പിട്ഠികളക്ഠികാനം കോടിയാ കോടിം പടിപാദനമേവ തഥാ റപനന്തി അധിപ്പായോ.

ഇദാനി തഥാ റപനസ്സ പയോജനം ദസ്സേന്തോ “ഏവഞ്ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഏവന്തി തഥാ റപനേ സതി, ഇമിനാ വാ തഥാറപനഹേതുനാ. ന പണമന്തിതി ന ഓനമന്തി. “അമസ്സാ”തിആദി പന പരമ്പരപയോജനദസ്സനം. അമാതി ഏവം അനോനമനേ. വേദനാതി പിട്ഠിഗിലാനാദിവേദനാ. ന പരിപതതീതി ന വിഗച്ഛതി വീമിം ന വിലങ്ഘേതി. തതോ ഏവ പുബ്ബേനാപരം വിസേസപ്പത്തിയാ കമ്മട്ഠാനം വുദ്ധിം ഫാതിം വേപുല്ലം ഉപഗച്ഛതി. പരിസദോ ചേതഥ അഭിസദുപരിയായോ അഭിമുഖത്തോതി വുത്തം “കമ്മട്ഠാനാഭിമുഖ”ന്തി, ബഹിദ്ധാ പുമുത്താരമ്മണതോ നിവാരേത്യാ കമ്മട്ഠാനംയേവ പുരക്ഖത്വാതി അത്ഥോ. പരിസദസ്സ സമീപത്ഥതം ദസ്സേതി “മുഖസമീപേവാ കത്യാ”തി ഇമിനാ, മുഖസ്സ സമീപേ വിയ ചിത്തേ നിബദ്ധം ഉപട്ഠാപനവസേന കത്വാതി വുത്തം ഹോതി. പരിസദസ്സ സമീപത്ഥതം വിഭങ്ഗപാളിയാ (വിഭ° ൩൩൭) സായേതും “തേനേവാ”തിആദി വുത്തം. നാസികഗ്ഗേതി നാസപുടഗ്ഗേ. മുഖനിമിത്തം നാമ ഉത്തരോട്ഠസ്സ വേമജ്ജന്ധപ്പദേസോ, യത്ഥ നാസികവാതോ പടിഹത്തേതി.

ഏതഥ ച യഥാ “വിവിത്തം സേനാസന്നം ഭജതീ”തിആദിനാ (വിഭ° ൨൦൮) ഭാവനാനുരൂപം സേനാസന്നം ദസ്സിതം, ഏവം “നിസീദതീ”തി ഇമിനാ അലീനാനുദ്ധച്ചപക്ഖികോ സന്തോ ഇരിയാപഥോ ദസ്സിതോ, “പല്ലങ്കം ആഭുജിത്വാ”തി ഇമിനാ നിസജ്ജായ ദള്ഹഭാവോ, “പരിമുഖം സതിം ഉപട്ഠപേത്യാ”തി ഇമിനാ ആരമ്മണപരിഗ്ഗഹണുപായോതി. പരി-സദോ പരിഗ്ഗഹട്ഠോ “പരിണായികാ”തിആദിസു (ധ° സ° ൧൬) വിയ. മുഖ-സദോ നിയ്യാനട്ഠോ “സുത്തതവിമോക്ഖമുഖ”തിആദിസു വിയ. പടിപക്ഖതോ നിക്ഖമനമേവ ഹി നിയ്യാനം. അസമ്മോസനഭാവോ ഉപട്ഠാനട്ഠോ. തത്രാതി പടിസമ്ഭിദാനയേ. പരിഗ്ഗഹിതനിയ്യാനന്തി സബ്ബമാ ഗഹിതാസമ്മോസതായ പരിഗ്ഗഹിതം, പരിച്ചത്തസമ്മോസപടിപക്ഖതായ ച നിയ്യാനം സതിം കത്യാ, പരമം സതിനേപക്കം ഉപട്ഠപേത്വാതി വുത്തം ഹോതി. അയം ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരസ്സ, ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ ച മതി. അഥ വാ “കായാദീസു സുട്ഠുപവത്തിയാ പരിഗ്ഗഹിതം, തതോ ഏവ ച നിയ്യാനഭാവയുത്തം, കായാദിപരിഗ്ഗഹണണാണസമ്പയുത്തതായ വാ പരിഗ്ഗഹിതം, തതോയേവ ച നിയ്യാനഭൂതം ഉപട്ഠാനം കത്വാതി അത്ഥോ”തി അയം ആചരിയാനന്ദത്ഥേരസ്സ (വിഭ° മൂലടീ° ൩൩൭) മതി.

൨൧൭. അഭിജ്ജായതി ഗിജ്ജയിതി അഭികങ്ഖതി ഏതായാതി അഭിജ്ജയാ, കാമച്ഛന്ദനീവരണം. ലുച്ഛനട്ഠേനാതി ഭിജ്ജനട്ഠേന, ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജനട്ഠേനാതി അത്ഥോതി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന, (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൧൭)

അങ്ഗുത്തരടീകാകാരേണ ച ആചരിയസാരിപുത്തമേരേണ വുത്തം. സുത്തേസു ച ദിസ്സതി “ലുച്ചതീതി ഖോ ഭിക്ഖു ലോകോതി വുച്ചതി. കിഞ്ച ലുച്ചതി? ചക്ഖു ഖോ ഭിക്ഖു ലുച്ചതി, രൂപാ ലുച്ചതി, ചക്ഖുവിത്താണം ലുച്ചതീ”തിആദി. (സം നീം ൪.൮൨) അഭിധമ്മട്കമായം, (ധം സം അട്കം ൧-൧൩) പന ഇധ ച അധുനാ പോത്ഥകേ “ലുച്ചനപലുച്ചനട്കോ”തി ലിഖിതം. തത്ഥ ലുച്ചനമേവ പലുച്ചനപരിയായേന വിസേസേത്ഥാ വുത്തം. ലുചസദോ ഹി അപേക്ഖനാദിഅത്ഥോപി ഭവതി “ഓലോകേതി”തിആദീസു, ഭിജ്ജനപഭിജ്ജനട്കോതി അത്ഥോ. വംസത്ഥപകാസിനിയം പന വുത്തം “ഖണ്ഡഭങ്ഗവസേന ലുച്ചനസഭാവതോ, ചുതിഭങ്ഗവസേന ച പലുച്ചനസഭാവതോ ലോകോ നാമാ”തി (വംസത്ഥപകാസിനിയം നാമ മഹാവംസടീകായം പഠമപരിച്ഛേദേ പഞ്ചമഗാഥാ വണ്ണനായം) കേചി പന “ഭിജ്ജനഉപ്പജ്ജനട്കോ”തി അത്ഥം വദന്തി. ആഹച്ചഭാസിതവചനത്ഥേന വിരുജ്ജന്യനതോ, ലുചസദുസ്സ ച അനുപ്പാദവാചകത്താ അയുത്തമേവേതം. അപിച ആചരിയേഹിപി “ലുച്ചനപലുച്ചനട്കോ”തി പാഠമേവ ഉല്ലിങ്ഗേത്ഥാ തഥാ അത്ഥോ വുത്തോ സിയാ, പച്ഛാ പന പരമ്പരാഭതവസേന പമാദലേഖത്താ തത്ഥ തത്ഥ ന ദിട്കോതി ദട്കം, ന ലുച്ചതി ന പലുച്ചതീതി യോ ഗഹിതോപി തഥാ ന ഹോതി, സ്വേവ ലോകോ, അനിച്ഛാനുപസ്സനായ വാ ലുച്ചതി ഭിജ്ജതി വിനസ്സതീതി ഗഹേതബ്ബോവ ലോകോതി തംഗഹണരഹിതാനം ലോകുത്തരാനം നത്ഥി ലോകതാ, ദുക്ഖസച്ചം വാ ലോകോതി വുത്തം “പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാ ലോകോ”തി. ഏവം തത്ഥ തത്ഥ വചനതോപി യഥാവുത്തോ കേസഞ്ചി അത്ഥോ ന യുത്തോതി.

തസ്മാതി പഞ്ചുപാദാനക്ഖന്ധാനമേവ ലോകഭാവതോ. വിക്ഖമ്ഭനവസേനാതി ഏത്ഥ വിക്ഖമ്ഭനം തദങ്ഗപ്പഹാനവസേനേവ അനുപ്പാദനം അപ്പവത്തനം, ന പന വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനവസേന പടിപക്ഖാനം സുട്കപഹിനം. “പഹിനത്താ”തി ഹി തഥാപഹിനസദിസതം ഏവ സന്ധായ വുത്തം. കസ്മാതി ചേ? ത്യാനസ്സ അനധിഗതത്താ. ഏവം പന പുബ്ബഭാഗഭാവനായ തഥാ പഹാനതോയേവേതം ചിത്തം വിഗതാഭിജ്ജന്യം നാമ, ന തു ചക്ഖുവിത്താണമിവ സഭാവതോ അഭിജ്ജന്യാവിരഹിതത്താതി ദസ്സേതും “ന ചക്ഖുവിത്താണസദിസേനാ”തി വുത്തം. യഥാ തന്തി ഏത്ഥ തന്തി നിപാതമത്തം, തം ചിത്തം വാ. അധുനാ മുഞ്ചനസ്സ, അനാഗതേ ച പുന അനാദാനസ്സ കരണം പരിസോധനം നാമാതി വുത്തം ഹോതി. യഥാ ച ഇമസ്സ ചിത്തസ്സ പുബ്ബഭാഗഭാവനായ പരിസോധിതത്താ വിഗതാഭിജ്ജന്യതാ, ഏവം അബ്ബാപന്നതാ, വിഗതമിനമിദ്ധതാ, അനുദ്ധതതാ, നിബ്ബിചികിച്ചതാ ച വേദിതബ്ബാതി നിദസ്സേന്തോ “ബ്ബാപാദപദോസം പഹായാതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ”തി ആഹ. പൂതികുമ്മാസാദയോതി ആഭിദോസിക്യവകുമ്മാസാദയോ. പുരിമപകതിന്തി പരിസുദ്ധപണ്ഡരസഭാവം, ഇമിനാ വികാരമാപജ്ജതീതി അത്ഥം ദസ്സേതി. വികാരാപത്തിയാതി പുരിമപകതിവിജ്ജഹനസഞ്ചാതേന വികാരമാപജ്ജനേന. “ഉഭയ”തിആദിനാ തുല്യത്ഥസമാസഭാവമാഹ. “യാ തസ്ഥിം സമയേ ചിത്തസ്സ അകല്പതാ”തിആദിനാ (ധം സം ൧൧൬൨; വിഭം ൫൪൬) മിനസ്സ, “യാ തസ്ഥിം സമയേ കായസ്സ അകല്പതാ”തിആദിനാ ച മിദ്ധസ്സ അഭിധമ്മേ നിദിട്കത്താ “മിനം ചിത്തഗേലഞ്ഞം, മിദ്ധം ചേതസികഗേലഞ്ഞ”തി വുത്തം. സതിപി ഹി മിനമിദ്ധസ്സ അത്തമഞ്ഞം അവിപ്പയോഗേ ചിത്തകായലഹുതാദീനം വിയ ചിത്തചേതസികാനം യഥാക്കമം തത്ത്വവിസേസസ്സ യാ തേസം അകല്പതാദീനം വിസേസപച്ചയതാ, അയമേതേസം സഭാവോതി ദട്കം. ദിട്കാലോകോ നാമ പസ്സിതോ രത്തിം ചന്ദാലോകദീപാലോകളൊക്കലോകാദി, ദിവാ ച സൂരിയാലോകാദി. രത്തിമ്പി ദിവാപി തസ്സ സഞ്ജാനനസമത്ഥാ സത്താ ആലോകസത്താ, തസ്സാ ച വിഗതനീവരണായ പരിസുദ്ധായ അത്ഥിതാ ഇധ അധിപ്പേതാ. അതിസയത്ഥവിസിട്കസ്സ ഹി അത്ഥിഅത്ഥസ്സ അവബോധകോ

അയമികാരോതി ദസ്തേനോ “രത്തിമ്പി”തിആദിമാഹ, വിഗതമിനമിദ്ധഭാവസ്സു
കാരണത്താ ചേതം വൃത്തം. സുതേസു പാകടോവായമത്ഥോ.

സരതീതി സതോ, സമ്പജാനാതീതി സമ്പജാനോതി ഏവം പുഗ്ഗലനിദ്രേസോതി
ദസ്തേതി “സതിയാ ച ഞാണേന ച സമന്നാഗതോ”തി ഇമിനാ. സന്തേസുപി അന്തേസു
വീരിയസമാധിആദിസു കസ്മാ ഇദമേവ ഉഭയം വൃത്തം, വിഗതാഭിജ്ഞാദിസു വാ
ഇദം ഉഭയം അവതാ കസ്മാ ഇധേവ വൃത്തന്തി അനുയോഗമപനേതും “ഇദം
ഉഭയ”ന്തിആദി വൃത്തം, പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന നിദ്രിട്ഠസതിസമ്പജന്തസഞ്ചാതം ഇദം
ഉഭയന്തി അത്ഥോ. അതിക്കമിത്വാ റിതോതി ത-സദസ്സു അതീതത്വതം ആഹ,
പുബ്ബഭാഗഭാവനായ പജഹനമേവ ച അതിക്കമനം. “കമം ഇദം കമം ഇദ”ന്തി
പവത്തതീതി കമംകമാ, വിചികിച്ഛാ, സാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി കമംകമീ, ന
കമംകമീ അകമംകമീ, നിബ്ബിചികിച്ഛോതി വചനത്ഥോ, അത്ഥമത്തം പന ദസ്തേതും
“കമം ഇദം കമം ഇദ”ന്തി ഏവം നപ്തവത്തതീതി അകമംകമീ”തി വൃത്തം. “കുസലേസു
ധമ്മേസു”തി ഇദം “അകമംകമീ”തി ഇമിനാ സമഞ്ചയീതബ്ബന്തി ആഹ “ന
വിചികിച്ഛതി, ന കഞ്ചതീതി അത്ഥോ”തി. വചനത്ഥലക്ഖണാദിഭേദത്തോതി ഏത്ഥ
ആദിസദ്രേന പച്ചയപഹാനപഹായകാദീനമ്പി സഞ്ചഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേപി ഹി
പഭേദത്തോ വത്തബ്ബാതി.

൨൧൮. വഡ്ഡിയാ ഗഹിതം ധനം ഇണം നാമാതി വൃത്തം “വഡ്ഡിയാ ധനം
ഗഹേത്വാ”തി. വിഗതോ അന്തോ ബൃന്തോ, സോ യസ്സാതി ബൃന്തീ. തേനാഹ
“വിഗതന്ത”ന്തി, വിരഹിതഭാതബ്ബഇണപരിയന്തം കരേയ്യാതി ചേതസ്സ അത്ഥോ.
തേസന്തി വഡ്ഡിയാ ഗഹിതാനം ഇണധനാനം. പരിയന്തോ നാമ തദുത്തരി
ഭാതബ്ബഇണസേസോ. നത്ഥി ഇണമസ്സാതി അണണോ. തസ്സ ഭാവോ ആണണ്ഡം.
തമേവ നിദാനം ആണണ്ഡനിദാനം, ആണണ്ഡഹേതു ആണണ്ഡകാരണാതി അത്ഥോ.
ആണണ്ഡമേവ ഹി നിദാനം കാരണമസ്സാതി വാ ആണണ്ഡനിദാനം, “പാമോജ്ജം
സോമനസ്സ”ന്തി ഇമേഹി സമഞ്ചണ്ഡോ. “ഇണപലിബോധത്തോ മുത്തോമ്ഹീ”തി
ബലവപാമോജ്ജം ലഭതി. “ജീവികാനിമിത്തമ്പി മേ അവസിട്ഠം അത്ഥീ”തി
സോമനസ്സം അധിഗച്ഛതി.

൨൧൯. വിസഭാഗവേദനാ നാമ ദുക്ഖവേദനാ. സാ ഹി
കുസലവിപാകസന്താനസ്സ വിരോധിഭാവത്തോ സുഖവേദനായ വിസഭാഗാ, തസ്സാ
ഉപ്പത്തിയാ കരണഭൂതായ. കകചേനേവാതി കകചേന ഇവ. ചതുഇരിയാപഥന്തി
ചതുബ്ബിധമ്പി ഇരിയാപഥം. ബ്യാധിത്തോ ഹി യഥാ റാനഗമനേസു അസമത്ഥോ,
ഏവം നിസജ്ജാദിസുപി. ആബായേതീതി പിളേതി. വാതാദിനം വികാരഭൂതാ
വിസമാവത്ഥായേവ “ആബായോ”തി വുച്ചതി. തേനാഹ “തംസമുട്ഠാനേന ദുക്ഖേന
ദുക്ഖിത്തോ”തി, ആബായസമുട്ഠാനേന ദുക്ഖവേദനാസഞ്ചാതേന ദുക്ഖേന
ദുക്ഖിത്തോ ദുക്ഖസമന്നാഗതോതി അത്ഥോ. ദുക്ഖവേദനായ പന ആബായഭാവേന
ആദിമ്ഹി ബായതീതി ആബായോതി കത്വാ ആബായസഞ്ചാതേന മൂലബ്ബാധിനാ
ആബാധികോ, അപരാപരം സഞ്ജാതദുക്ഖസഞ്ചാതേന അനുബന്ധബ്ബാധിനാ
ദുക്ഖിത്തോതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഏവഞ്ച ഹി സതി ദുക്ഖവേദനാവസേന
വൃത്തസ്സ ദുക്ഖിതപദസ്സ ആബാധികപദേന വിസേസിതബ്ബതാ പാകടാ ഹോതീതി
അയമേത്ഥ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ദീം നിം ദീം ൧.൨൧൯) വൃത്തനയോ.
അധികം മത്തം പമാണം അധിമത്തം, ബാല്യഹം, അധിമത്തം ഗിലാനോ
ധാതുസഞ്ചയേന പരിക്ഖീണസരീരോതി അധിമത്തഗിലാനോ.
അധിമത്തബ്ബാധിപരേതത്തായാതി അധിമത്തബ്ബാധിപിളിതതായ. ന രുച്ചേയ്യാതി ന
രുച്ചേമ, കമ്മത്ഥപദഞ്ചേതം “ഭത്തഞ്ചസ്സാ”തി ഏത്ഥ “അസ്സാ”തി കത്തുദസ്സനത്തോ.
മത്താസദോ അനത്ഥകോതി വൃത്തം “ബലമത്താതി ബലമേവാ”തി, അപ്പമത്തകം വാ

ബലം ബലമത്താ. തദ്യുതേന്തി പാമോജ്ജം, സോമനസ്സഞ്ച. ലഭേമ പാമോജ്ജം
“രോഗതോ മുത്തോമ്ഹീ”തി. അധിഗച്ഛേയ്യ സോമനസ്സം “അത്ഥി മേ കായബല”ന്തി
പാളിയാ അത്ഥോ.

൨൨൦. കാകണികമത്തം നാമ “ഏകഗുഞ്ജമത്ത”ന്തി വദന്തി.
“ദിയഡ്ഡവീഹിമത്ത”ന്തി വിനയടീകായം വുത്തം. അപിച കണ-സദ്ദോ കുണ്ഡകേ

“അകണം അമുസം സുദ്ധം, സുഗന്ധം തണ്ഡുലപ്ഫലം;
തുണ്ഡികീരേ പചിത്ഥാന, തതോ ഭുഞ്ജന്തി ഭോജന”ന്തി. (ദീം നിം ൩.൨൮൧)
ആദീസു വിയ;

“കണോ തു കുണ്ഡകോ ഭവേ”തി (അഭിധാനേ ഭകണ്ഡേ ചതുബ്ബണ്ണവഗ്ഗേ ൪൪൪
ഗാഥാ) ഹി വുത്തം. അപ്പകോ പന കണോ കാകണോതി വുച്ചതി യഥാ
“കാലവണ്”ന്തി, തസ്ഥാ കാകണോവ പമാണമസ്സാതി കാകണികം, കാകണികമേവ
കാകണികമത്തം, ഖുദുകകുണ്ഡകപ്പമാണമേവാതി അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവഞ്ചി
സതി “രാജദായോ നാമ കാകണികമത്തം ന വട്ടതി, അഡ്ഡമാസഗ്ഘനികം മംസം
ദേതീ”തി (ജാം അട്ഠം ൬.ഉമങ്ഗജാതകവണ്ണനായ) വുത്തേന ഉമങ്ഗജാതകവചനേന
ച അവിരുദ്ധം ഹോതി. വയോതി ഖയോ ഭങ്ഗോ, തസ്സ “ബന്ധനാ
മുത്തോമ്ഹീ”തി ആവജ്ജയതോ തദ്യുതേം ഹോതി. തേന വുത്തം “ലഭേമ
പാമോജ്ജം, അധിഗച്ഛേയ്യ സോമനസ്സ”ന്തി. വചനാവസേസം സന്ധായ “സേസം
വുത്തനയേനേവാ”തിആദി വുത്തം. വുത്തനയേനേവാതി ച പഠമദുതിയപദേസു
വുത്തനയേനേവ. സബ്ബപദേസുതി തതിയാദീസു തീസു കോട്ഠാസേസു. ഏകേകോ
ഹി ഉപമാപക്ഖോ “പദ”ന്തി വുത്തോ.

൨൨൧-൨൨൨. അധീനോതി ആയത്തോ, ന സേരിഭാവയുത്തോ. തേനാഹ
“അത്തനോ രുചിയാ കിഞ്ചി കാതും ന ലഭതീ”തി. ഏവമിതരസ്ഥിമ്പി. യേന
ഗന്തുക്കാമോ, തേന കാമം ഗമോ ന ഹോതീതി സപാഠസേസയോജനം ദസ്സേതും
“യേനാ”തിആദി വുത്തം. കാമന്തി ചേതം ഭാവനപുംസകവചനം, കാമേന വാ
ഇച്ഛായ ഗമോ കാമംഗമോ നിഗ്ഗഹീതാഗമേന. ദാസബ്ബാതി ഏതഥ ബു-സദുസ്സ
ഭാവത്ഥതം ദസ്സേതി “ദാസഭാവ”തി ഇമിനാ. അപരാധീനതായ അത്തനോ ഭുജോ
വിയ സകിച്ചേ ഏസിതഞ്ചോ പേസിതഞ്ചോതി ഭുജിസ്സോ, സയംവസീതി നിബ്ബചനം.
“ഭുജോ നാമ അത്തനോ യഥാസുഖം വിനിയോഗോ, സോ ഇസ്സോ ഇച്ഛിതഞ്ചോ
ഏത്ഥാതി ഭുജിസ്സോ, അസ്സാമികോ”തി മൂലപണ്ണാസകടീകായം വുത്തം. അത്ഥമത്തം
പന ദസ്സേന്തോ “അത്തനോ സന്തകോ”തി ആഹ, അത്താവ അത്തനോ സന്തകോ, ന
പരസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. അനുദകതായ കം പാനീയം താരേന്തി ഏത്ഥാതി
കന്താരോ, അദ്ധാനസദ്ദോ ച ദീഘപരിയായോതി വുത്തം “നിരുദകം ദീഘമഗ്ഗ”ന്തി.

൨൨൩. സേസാനീതി ബ്യാപാദാദീനി. തത്രാതി ദസ്സനേ. അയന്തി ഇദാനി
വുച്ചമാനാ സദിസതാ, യേന ഇണാദീനം ഉപമാഭാവോ, കാമച്ഛന്ദാദീനഞ്ച
ഉപമേയ്യഭാവോ ഹോതി, സോ നേസം ഉപമോപമേയ്യസമ്ബന്ധോ സദിസതാതി
ദട്ഠഞ്ചം. തേഹീതി പരേഹി ഇണസാമികേഹി. കിഞ്ചി പടിബാഹിതുന്തി
ഫരൂസവചനാദികം കിഞ്ചിപി പടിസേധേതും ന സക്കോതി ഇണം
ദാതുമസക്കുണത്താ. കസ്ഥാതി വുത്തം “തിതിക്ഖാകാരണ”ന്തിആദി, ഇണസ്സ
തിതിക്ഖാകാരണത്താതി അത്ഥോ. യോ യമ്ഹി കാമച്ഛന്ദേന രജ്ജതീതി യോ
പുഗ്ഗലോ യമ്ഹി കാമച്ഛന്ദസ്സ വത്ഥുഭൂതേ പുഗ്ഗലേ കാമച്ഛന്ദേന രജ്ജതി.
തണ്ഹാസഹഗതേന തം വത്ഥും ഗണ്ഹാതീതി തണ്ഹാഭൂതേന കാമച്ഛന്ദേന തം
കാമച്ഛന്ദസ്സ വത്ഥുഭൂതം പുഗ്ഗലം “മമേത”ന്തി ഗണ്ഹാതി. സഹഗതസദ്ദോ ഹേത്ഥ

തബ്ഭാവമത്തോ “യായം തസ്ഹാ പോനോഭവികാ നന്ദിരാഗസഹഗതാ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൨.൪൦൦; മ° നി° ൧.൧൩൩, ൪൮൦; ൩.൩൦൩; സം° നി° ൫.൧൦൮൧; മഹാവ° ൧൫; പടി° മ° ൨.൩൦) വിയ. തേനാതി കാമച്ഛന്ദസ്സ വത്സുഭൂതേന പുഗ്ഗലേന. കസ്മാതി ആഹ “തിതിക്ഖാകാരണ”തിആദി, കാമച്ഛന്ദസ്സ തിതിക്ഖാകാരണത്താതി അത്ഥോ. തിതിക്ഖാസദിസോ ചേതമ രാഗപധാനോ അകുസലചിത്തുപ്പാദോ “തിതിക്ഖാ”തി വുത്തോ, ന തു “ഖന്തീ പരമം തപോ തിതിക്ഖാ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൨.൩൧; ധ° പ° ൧൮൪) വിയ തപഭൂതോ അഭോസപധാനോ ചിത്തുപ്പാദോ. ഘരസാമികേഹിതി ഘരസ്സ സാമികഭൂതേഹി സസ്സുസസുരസാമികേഹി. ഇത്ഥമീനം കാമച്ഛന്ദോ തിതിക്ഖാകാരണം ഹോതി വിയാതി സമ്ബന്ധോ.

“യഥാ പനാ”തിആദിനാ സേസാനം രോഗാദിസദിസതാ വുത്താ. തത്ഥ പിത്തഭോസകോപനവസേന പിത്തരോഗാതുരോ. തസ്സ പിത്തകോപനതോ സബ്ബവി മധുസക്കരാദികം അമധുരഭാവേന സമ്പജ്ജതീതി വുത്തം “തിത്തകം തിത്തകന്തി ഊഗ്ഗിരതിയേവാ”തി. തുമ്ഹേ ഉപദുവേമാതി ടീകായം (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൨൩) ഉദ്ധപാറോ, “ഉപദുവം കരോമാ”തി നാമയാതുവസേന അത്ഥോ, ഇദാനി പന “തുമ്ഹേഹി ഉപദുതാ”തി പാറോ ദിസ്സതി. വിബ്ഭമതീതി ഇതോ ചിതോ ച ആഹിണ്ഡതി, ഹീനായ വാ ആവത്തതി. മധുസക്കരാദിനം രസം ന വിന്ദതി നാനുഭവതി ന ജാനാതി ന ലഭതി ച വിയാതി സമ്ബന്ധോ. സാസനരസന്തി സാസനസ്സ രസം, സാസനമേവ വാ രസം.

നക്ഖത്തഹരണം നക്ഖത്തം. തേനാഹ “അഹോ നച്ചം, അഹോ ഗീത”ന്തി. മുത്തോതി ബന്ധനതോ പമുത്തോ. ധമ്മസ്സവനസ്സാതി സോതബ്ധധമ്മസ്സ.

സീഘം പവത്തേതബ്ബകിച്ചം അച്ചായികം. സീഘത്ഥോ ഹി അതിസദ്ദോ “പാണാതിപാതോ”തിആദീസു (മ° നി° ൨.൧൩൩; വിഭ° ൯൬൮) വിയ. വിനയേ അപകതഞ്ഞുനാതി വിനയക്കമേ അകുസലേന. പകതം നിട്ഠാനം വിനിച്ഛയം ജാനാതീതി പകതഞ്ഞു, ന പകതഞ്ഞു തഥാ. സോ ഹി കപ്പിയാകപ്പിയം യാഥാവതോ ന ജാനാതി. തേനാഹ “കിസ്ഥിഞ്ചിദേവാ”തിആദി. കപ്പിയമംസേപിതി സൂകരമംസാദികേപി. അകപ്പിയമംസസഞ്ഞായാതി അച്ഛമംസാദിസഞ്ഞായ.

ദണ്ഡകസദ്ദേനാപിതി സാഖാദണ്ഡകസദ്ദേനപി. ഉസ്സങ്കിതപരിസങ്കിതോതി അവസങ്കിതോ ചേവ സമന്തതോ സങ്കിതോ ച, അതിവിയ സങ്കിതോതി വുത്തം ഹോതി. തദാകാരദസ്സനം “ഗച്ഛതിപി”തിആദി. സോ ഹി മോകം ഗച്ഛതിപി. ഗച്ഛന്തോ പന തായ ഉസ്സങ്കിതപരിസങ്കിതതായ തത്ഥ തത്ഥ തിട്ഠന്തിപി. ഊദിസേ കന്താരേ ഗതേ “കോ ജാനാതി, കിം ഭവിസ്സതീ”തി നിവത്തതിപി, തസ്മാ ച ഗതട്ഠാനതോ അഗതട്ഠാനമേവ ബഹുതരം ഹോതി, തതോ ഏവ ച സോ കിച്ഛേന കസിരേന വേമന്തഭൂമിം പാപുണാതി വാ, ന വാ പാപുണാതി. കിച്ഛേന കസിരേനാതി പരിയായവചനം, കായികദുക്ഖേന വേദനം വാ കിച്ഛം, ചേതസികദുക്ഖേന പീഠനം കസിരം. വേമന്തഭൂമിന്തി വേമഭൂതം ഭൂമിം അന്തസദ്ദസ്സ തബ്ഭാവത്താ, ഭയസ്സ വീയനം വാ വേമോ, സോവ അന്തോ പരിച്ഛേദോ യസ്സാ തഥാ, സാ ഏവ ഭൂമിതി വേമന്തഭൂമി, തം നിബ്ഭയപ്പദേസന്തി അത്ഥോ. അട്ഠസു റാനേസുതി “തത്ഥ കതമാ വിചികിച്ഛാ? സത്ഥരി കഞ്ചതി വിചികിച്ഛതി. ധമ്മേ. സഞ്ഘേ. സിക്ഖായ. പുബ്ബന്തേ. അപരന്തേ. പുബ്ബന്താപരന്തേ.

ഇദപ്പച്ചയതാപടിച്ചസമുപ്പന്നേസു ധമ്മേസു കഞ്ചതി വിചികിച്ഛതീ”തി (വിഭ° ൯൧൫) വിഭങ്ഗേ വുത്തേസു അട്ഠസു റാനേസു. അധിമുച്ചിതാതി വിനിച്ഛിനിത്ഥാ, സദ്ദഹിത്ഥാ വാ. സദ്ധായ ഗണ്ഹിതുന്തി സദ്ധേയുവത്ഥം “ഇദമേവ”ന്തി സദ്ദഹനവസേന ഗണ്ഹിതും, സദ്ദഹിതും ന സക്കോതീതി അത്ഥോ. ഇതീതി തസ്മാ

വുത്തനയേന അസക്കുണനതോ അന്തരായം കരോതീതി സമ്ബന്ധോ. “അത്ഥി നു
ഖോ, നത്ഥി നു ഖോ”തി അരഞ്ഞം പവിട്ഠസ്സ ആദിമ്ഹി ഏവ സപ്പനം
സംസയോ ആസപ്പനം. തതോ പരം സമന്തതോ, ഉപരൂപരി വാ സപ്പനം
പരിസപ്പനം. ഉഭയേനപി തത്ഥേവ സംസയവസേന പരിബ്ഭമനം ദസ്സേതി. തേനാഹ
“അപരിയോഗാഹന”ന്തി, “ഏവമിദ”ന്തി സമന്തതോ അനോഗാഹനന്തി അത്ഥോ.
ഛർദ്ദിതത്തന്തി അരഞ്ഞസഞ്ഞായ ഉപ്പനം ഛർദ്ദിതഭാവം ഹദയമംസചലനം,
ഉത്രാസന്തി വുത്തം ഹോതി. ഉപമേയ്യപക്ഖേപി യമാരഹമേസമത്ഥോ.

൨൨൪. തത്രായം സദിസതാതി ഏത്ഥ പന അപ്പഹീനപക്ഖേ
വുത്തനയാനുസാരേന സദിസതാ വേദിതബ്ബാ . യദഗ്ഗേന ഹി കാമച്ഛന്ദാദയോ
ഇണാദിസദിസാ, തദഗ്ഗേന ച തേസം പഹാനം ആണണ്ഡാദിസദിസതാതി. ഇദം പന
അനുത്താനപദത്ഥമത്തം - സമീദ്ധതന്തി അഡ്ഡതം. പുണ്ണേ പണ്ണമാരോപിതായ
വഡ്ഡിയാ സഹ വത്തതീതി സവഡ്ഡികം. പണ്ണന്തി ഇണദാനഗ്ഗഹണേ
സല്ലക്ഖണവസേന ലിഖിതപണ്ണം. പുന പണ്ണന്തി ഇണയാചനവസേന
സാസനലിഖിതപണ്ണം. നില്ലേപതായാതി ധനസമ്ബന്ധാഭാവേന അവിലിമ്പനതായ.
തഥാ അലഗ്ഗതായ. പരിയായവചനസ്സേഹേതം ദായം. അഥ വാ നില്ലേപതായാതി
വുത്തനയേന അവിലിമ്പനഭാവേന വിസേസനഭൂതേന അലഗ്ഗതായാതി അത്ഥോ. ഛ
യമ്മേതി അസുഭനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ, അസുഭഭാവനാനുയോഗോ, ഇന്ദ്രിയേസു
ഗുത്തഭാരതാ, ഭോജനേ മത്തഞ്ഞുതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛ
യമ്മേ. ഭാവേത്ഥാതി ബ്രൂഹേത്ഥാ, അത്തന്തി വാ ഉപ്പാദേത്ഥാ.
അനുപ്പന്നഅനുപ്പാദനഉപ്പന്നപ്പഹാനാദിവിഭാവനവസേന മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേ
സവിസേസം പാളിയാ ആഗതത്താ “മഹാസതിപട്ഠാനേ വണ്ണയിസ്സാമാ”തി വുത്തം.
“മഹാസതിപട്ഠാനേ”തി ച ഇമസ്ഥിം ദീഘാഗമേ (ദീം നിം ൨.൩൨൨ ആദയോ)
സങ്ഗീതമാഹ, ന മജ്ജിമാഗമേ നികായന്തരത്താ. നികായന്തരാഗതോപി ഹി
അത്ഥോ ആചരിയേഹി അഞ്ഞത്ഥ യേഭൂയ്യേന വുത്തോതി വദന്തി. ഏസ നയോ
ബ്യാപാദാദിപ്പഹാനഭാഗേപി. പരവത്ഥുമ്മഹീതി ആരമ്മണഭൂതേ പരസ്ഥിം
വത്ഥുസ്ഥിം. മമായനാഭാവേന നേവ സങ്ഗോ. പരിഗൃഹാഭാവേന ന ബദ്ധോ.
ദിബ്ബാനിപി രൂപാനി പസ്സുതോ കിലേസോ ന സമുദാചരതി, പഗേവ മാനുസിയാനീതി
സമ്ഭാവനേ അപി-സദുദാ.

അനത്ഥകരോതി അത്തനോ, പരസ്സ ച അഹിതകരോ. ഛ യമ്മേതി
മേത്താനിമിത്തസ്സ ഉഗ്ഗഹോ, മേത്താഭാവനാനുയോഗോ, കമ്മസ്സകതാ,
പടിസങ്ഖാനബഹുലതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛ യമ്മേ.
തത്ഥേവാതി മഹാസതിപട്ഠാനേയേവ. ചാരിത്തസീലമേവ ഉദിസ്സ
പഞ്ഞത്തസിക്ഖാപദം “ആചാരപണ്ണത്തി”തി വുത്തം. ആദി-സദുദേന
വാരിത്തപണ്ണത്തിസിക്ഖാപദം സങ്ഗണ്ഹാതി.

പവേസിതോതി പവേസാപിതോ. ബന്ധനാഗാരം പവേസാപിതത്താ
അലദ്ധനക്ഖത്താനുഭവനോ പുരിസോ ഹി “നക്ഖത്തദിവസേ ബന്ധനാഗാരം
പവേസിതോ പുരിസോ”തി വുത്തോ, നക്ഖത്തദിവസേ ഏവ വാ തദനനുഭവനത്ഥം
തഥാ കതോ പുരിസോ ഏവം വുത്തോതിപി വട്ടതി. അപരസ്ഥിന്തി തതോ
പച്ഛിമേ, അഞ്ഞസ്ഥിം വാ നക്ഖത്തദിവസേ. ഓകാസന്തി കമ്മകാരണാകാരണം,
കമ്മകാരണക്ഖണം വാ. മഹാനത്ഥകരന്തി ദിട്ഠയമ്മികാദിഅത്ഥഹാപനമുഖേന
മഹതോ അനത്ഥസ്സ കാരകം. ഛ യമ്മേതി അതിഭോജനേ നിമിത്തഗ്ഗാഹോ,
ഇരിയാപഥസമ്പരിവത്തനതാ, ആലോകസഞ്ഞാമനസികാരോ,
അബ്ഭോകാസവാസോ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛ യമ്മേ,

യമ്മനക്ഖത്തസ്സാതി യമാവുത്തസോതബ്ബയമ്മസങ്ഖാതസ്സ മഹസ്സ. സാധുനം രതിജനനതോ ഹി ധമ്മോപി ഛരണസദിസദ്ദേഹേ “നക്ഖത്ത”ന്തി വുത്തോ.

ഉദ്ധച്ചുക്കുച്ചേ മഹാനത്ഥകരന്തി പരായത്തതാപാദനേന വുത്തനയേന മഹതോ അനത്ഥസ്സ കാരകം. ഛര ധമ്മേതി ബഹുസ്സുതതാ, പരിപുച്ഛകതാ, വിനയേ പകതത്തുതാ, വുഡ്ഡസേവിതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ. ബലസ്സ, ബലേന വാ അത്തനാ ഇച്ഛിതസ്സ കരണം ബലക്കാരോ, തേന. നേക്ഖമ്മപടിപദന്തി നീവരണതോ നിക്ഖമനപടിപദം ഉപചാരഭാവനമേവ, ന പഠമം ത്യാനം. അയങ്ഹി ഉപചാരഭാവനാധികാരോ.

ബലവാതി പച്ചത്ഥികവിധമനസമത്ഥേന ബലേന ബലവാ വന്തു-സദുസ്സ അഭിസയത്ഥവിസിട്ഠസ്സ അത്ഥിയത്ഥസ്സ ബോധനതോ. ഹത്ഥസാരന്തി ഹത്ഥഗതയനസാരം. സജ്ജാവുധോതി സജ്ജിതയനാദിആവുധോ, സന്നദ്ധപഞ്ചാവുധോതി അത്ഥോ. സുരവീരസേവകജനവസേന സപരിവാരോ. തന്തി യമാവുത്തം പൂരിസം. ബലവന്തതായ, സജ്ജാവുധതായ, സപരിവാരതായ ച ചോരാ ദൂരതോവ ദിസാ പലായേയ്യും. അനത്ഥകാരികാതി സമ്മാപടിപത്തിയാ വിബന്ധകരണതോ വുത്തനയേന അഹിതകാരികാ. ഛര ധമ്മേതി ബഹുസ്സുതതാ, പരിപുച്ഛകതാ , വിനയേ പകതത്തുതാ, അധിമോക്ഖബഹുലതാ, കല്യാണമിത്തതാ, സപ്പായകമാതി ഇമേ ഛര ധമ്മേ. യമാ ബാഹുസച്ചാദിനി ഉദ്ധച്ചുക്കുച്ചസ്സ പഹാനായ സംവത്തന്തി, ഏവം വിചികിച്ഛായപീതി ഇധാപി ബഹുസ്സുതതാദയോ തയോപി ധമ്മാ ഗഹിതാ, കല്യാണമിത്തതാ, പന്ന സപ്പായകമാ ച പഞ്ചന്നസി പഹാനായ സംവത്തന്തി, തസ്സമാ താസു തസ്സ തസ്സ നീവരണസ്സ അനുച്ഛവികസേവനതാ ദട്ഠഞ്ച. തിണ്ണം വിയാതി തിണ്ണം ഭയവസേന ന ഗണേതി വിയ. ദുച്ചരിതകന്താരം നിത്ഥരിത്ഥാതി ദുച്ചരിതചരണ്ഡുപായഭൂതായ വിചികിച്ഛായ നിത്ഥരണവസേന ദുച്ചരിതസങ്ഖാതം കന്താരം നിത്ഥരിത്ഥാ. വിചികിച്ഛാ ഹി സമ്മാപടിപത്തിയാ അപ്പടിപജ്ജന്നിമിത്തതാമുഖേന മിച്ചാപടിപത്തിമേവ പരിബ്രൂഹേതീതി തസ്സാ അപ്പഹാനം ദുച്ചരിതചരണ്ഡുപായോ, പഹാനഞ്ച ദുച്ചരിതവിധൂനനുപായോതി.

൨൨൫. “തുട്ഠാകാരോ”തി ഇമിനാ പാമോജ്ജം നാമ തരുണപീതിം ദസ്സേതി. സാ ഹി തരുണതായ കമഞ്ചിപി തുട്ഠാവത്ഥാ തുട്ഠാകാരമത്തം. “തുട്ഠസ്സാ”തി ഇദം “പമുദിതസ്സാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥവചനം, തസ്സത്ഥോ “ഓക്കന്തികഭാവപ്പത്തായ പീതിയാ വസേന തുട്ഠസ്സാ”തി ടീകായം വുത്തോ, ഏവം സതി പാമോജ്ജപദേന ഓക്കന്തികാ പീതിയേവ ഗഹിതാ സിയാ. “സകലസരീരം ഖോഭയമാനാ പീതി ജായതീ”തി ഏതസ്സാ ചത്ഥോ “അത്തനോ സവിപ്ഫാരികതായ, അത്തസമുട്ഠാനപണീതരുപുപ്പത്തിയാ ച സകലസരീരം ഖോഭയമാനാ ഫരണലക്ഖണാ പീതി ജായതീ”തി വുത്തോ, ഏവഞ്ച സതി പീതിപദേന ഫരണാ പീതിയേവ ഗഹിതാ സിയാ, കാരണം പന്നേത്ഥ ഗവേസിതഞ്ചം. ഇധ, പന്ന അത്തത്ഥ ച തരുണബലവതാമത്തസാമത്തേന പദഭയസ്സ അത്ഥദീപനതോ യാ കാചി തരുണാ പീതി പാമോജ്ജം, ബലവതീ പീതി, പഞ്ചവിധായ വാ പീതിയാ യമാക്കമം തരുണബലവതാസമ്ഭവതോ പൂരിമാ പൂരിമാ പാമോജ്ജം , പച്ഛിമാ പച്ഛിമാ പീതീതിപി വദന്തി, അയമേത്ഥ തദനുച്ഛവികോ അത്ഥോ. തുട്ഠസ്സാതി പാമോജ്ജസങ്ഖാതായ തരുണപീതിയാ വസേന തുട്ഠസ്സ. ത-സദോ ഹി അതീതത്ഥോ, ഇതരഥാ ഹേതുഫലസമ്ബന്ധാഭാവപത്തിതോ, ഹേതുഫലസമ്ബന്ധഭാവസ്സ ച വുത്തത്താ. “സകലസരീരം ഖോഭയമാനാ”തി ഇമിനാ പീതി നാമ ഏത്ഥ ബലവപീതിതി ദസ്സേതി. സാ ഹി അത്തനോ സവിപ്ഫാരികതായ, അത്തസമുട്ഠാനപണീതരുപുപ്പത്തിയാ ച സകലസരീരം

സങ്ഖോഭയമാനാ ജായതി. സകലസരീരേ പീതിവേഗസ്സു പീതിവിപ്ഫാരസ്സു ഉപ്പാദനഞ്ചേതമ സങ്ഖോഭനം.

പീതിസഹിതം പീതി ഉത്തരപദലോപേന. കിം പന തം? മനോ, പീതി മനോ ഏതസ്സാതി സമാസോ. പീതിയാ സമ്പയുത്തം മനോ യസ്സാതിപി വട്ടതി, തസ്സ. അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും “പീതിസമ്പയുത്തചിത്തസ്സു പുഗ്ഗലസ്സാ”തി വുത്തം. കായോതി ഇധ സഞ്ചോപി അരുപകലാപോ അധിപ്പേതോ, ന പന കായലഹുതാദീസു വിയ വേദനാദിക്ഖന്ധത്തയമേവ, ന ച കായായതനാദീസു വിയ രൂപകായനീതി ദസ്സേതി “നാമകായോ”തി ഇമിനാ. പസ്സുദ്ധിദ്വയവസേനേവ ഹേതമ പസ്സമ്ഭനമധിപ്പേതം, പസ്സമ്ഭനം പന വിഗതകിലേസദരമതാതി ആഹ “വിഗതദരമോ ഹോതി”തി, പഹീനഉദ്ധച്ചാദികിലേസദരമോതി അത്ഥോ. വുത്തപ്പകാരായ പുഞ്ചഭാഗഭാവനായ വസേന ചേതസികസുഖം പടിസംവേദേതോയേവ തംസമുട്ഠാനപണീതരൂപഹുടസരീരതായ കായികമ്പി സുഖം പടിസംവേദേതീതി വുത്തം “കായികമ്പി ചേതസികമ്പി സുഖം വേദയതീ”തി. ഇമിനാ നേക്ഖമ്മസുഖേനാതി “സുഖം വേദേതീ”തി ഏവം വുത്തേന സംകിലേസനീവരണപക്ഖതോ നിക്ഖന്തത്താ, പഠമജ്ജ്യാനപക്ഖികത്താ ച യഥാരഹം നേക്ഖമ്മസങ്ഖാതേന ഉപചാരസുഖേന അപ്പനാസുഖേന ച. സമാധാനവേതമ തദുഭയേനേവാതി വുത്തം “ഉപചാരവസേനാപി അപ്പനാവസേനാപി”തി.

ഏതമ പനായമധിപ്പായോ - കാമച്ഛന്ദപ്പഹാനതോ പട്ഠായ യാവ പസ്സുദ്ധകായസ്സ സുഖപടിസംവേദനാ, താവ യഥാ പുഞ്ചേ, തഥാ ഇധാപി പുഞ്ചഭാഗഭാവനായേവ വുത്താ, ന അപ്പനാ. തഥാ ഹി കാമച്ഛന്ദപ്പഹാനേ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന വുത്തം “വിക്ഖമ്ഭനവസേനാതി ഏതമ വിക്ഖമ്ഭനം അനുപ്പാദനം അപ്പവത്തനം, ന പടിപക്ഖാനം സുപ്പഹീനതാ, പഹീനത്താതി ച പഹീനസദിസതം സന്ധായ വുത്തം ത്യാനസ്സ അനധിഗതത്താ”തി (ദീം നിം ദീം ൧.൨൬൧). പസ്സുദ്ധകായസ്സ സുഖപടിസംവേദനായ ച വുത്തപ്പകാരായ പുഞ്ചഭാഗഭാവനായ വസേന ചേതസികസുഖം പടിസംവേദേതോയേവ തംസമുട്ഠാനപണീതരൂപഹുടസരീരതായ കായികമ്പി സുഖം പടിസംവേദേതീതി. അപിച കാ നാമ കഥാ അഞ്ഞേഹി വത്തഞ്ചാ അട്ഠകമായമേവ “ഛര ധമ്മേ ഭാവേത്ഥാ”തി തത്ഥ തത്ഥ പുഞ്ചഭാഗഭാവനായ വുത്തത്താ. സുഖിനോ ചിത്തസമാധാനേ പന സുഖസ്സ ഉപചാരഭാവനായ വിയ അപ്പനായപി കാരണത്താ, “സോ വിവിച്ചേവ കാമേഹീ”തിആദിനാ ച വക്ഖമാനായ അപ്പനായ ഹേതുഫലവസേന സമ്ബജ്ജ്യാനതോ പുഞ്ചഭാഗസമാധി , അപ്പനാസമാധി ച വുത്തോ, പുഞ്ചഭാഗസുഖമിവ വാ അപ്പനാസുഖമ്പി അപ്പനാസമാധിസ്സ കാരണമേവാതി തമ്പി അപ്പനാസുഖം അപ്പനാസമാധിനോ കാരണഭാവേന ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന ഗഹിതന്തി ഇമമത്ഥമസല്ലക്ഖേന്താ നേക്ഖമ്മപദത്ഥം യഥാത്ഥം അഗ്ഗഹേത്ഥാ പാളിയം, അട്ഠകമായമ്പി സംകിണ്ണാകുലം കേചി കരോന്തിതി.

പഠമജ്ജ്യാനകഥാവണ്ണനാ

൨൨൬. യദേവം “സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതീ”തി ഏതേനേവ ഉപചാരവസേനാപി അപ്പനാവസേനാപി ചിത്തസ്സ സമാധാനം കഥിതം സിയാ, ഏവം സന്തേ “സോ വിവിച്ചേവ കാമേഹീ”തിആദികാ ദേസനാ കിമത്ഥിയാതി ചോദനായ “സോ വിവിച്ചേവ...പേ... വുത്തന്തി വേദിതഞ്ച”തി വുത്തം. തത്ഥ “സമാഹിതേ”തി പദദ്വയം “ദസ്സനത്ഥം വുത്ത”തി ഇമേഹി സമ്ബന്ധിത്ഥാ സമാഹിതത്താ തഥാ

ദസ്സനത്ഥം വൃത്തന്തി അധിപ്പായോ വേദിതബ്ബോ. ഉപരിവിസേസദസ്സനത്ഥന്തി ഉപചാരസമാധിതോ, പഠമജ്ജ്യാനാദിസമാധിതോ ച ഉപരി പത്തബ്ബസ്സ പഠമദുതിയജ്ജ്യാനാദിവിസേസസ്സ ദസ്സനത്ഥം. ഉപചാരസമാധിസമധിഗമേനേവ ഹി പഠമജ്ജ്യാനാദിവിസേസോ സമധിഗത്തും സക്കാ, ന പന തേന വിനാ, ദുതിയജ്ജ്യാനാദിസമധിഗമേപി പാമോജ്ജുപ്പാദാദികാരണപരമ്പരാ ഇച്ഛിതബ്ബാ, ദുതിയമഗ്ഗാദിസമധിഗമേ പടിപദാണാദസ്സനവിസുദ്ധി വിയാതി ദട്ഠബ്ബം. അപ്പനാസമാധിനാതി പഠമജ്ജ്യാനാദിഅപ്പനാസമാധിനാ. തസ്സ സമാധിനോതി യോ അപ്പനാലക്ഖണോ സമാധി “സുഖിനോ ചിത്തം സമാധിയതി”തി സബ്ബസാധാരണവസേന വുത്തോ, തസ്സ സമാധിനോ. പഭേദദസ്സനത്ഥന്തി ദുതിയജ്ജ്യാനാദിവിഭാഗസ്സ ചേവ പഠമാഭിത്താദിവിഭാഗസ്സ ച പഭേദദസ്സനത്ഥം. കരജകായന്തി ചതുസന്തതിരൂപസമുദായഭൂതം ചാതുമഹാഭൂതികകായം. സോ ഹി ഗബ്ഭാസയേ കരീയതീതി കത്വാ കരസഞ്ചാതതോ പുപ്ഫസമ്ഭവതോ ജാതത്താ കരജോതി വുച്ചതി. കരോതി ഹി മാതു സോണിതസഞ്ചാതപുപ്ഫസ്സ, പിതു സുക്കസഞ്ചാതസമ്ഭവസ്സ ച നാമം, തതോ ജാതോ പന അണ്ഡജജലാബ്ബജവസേന ഗബ്ഭസേയ്യകകായോവ. കാമം ഓപപാതികാദീനമ്പി ഹേതുസമ്പന്നാനം യമാവുത്തസമാധിസമധിഗമോ സമ്ഭവതി, തമാപി യേഭൂയുത്താ, പാകടത്താ ച സ്വേവ കായോ വുത്തോതി. കരോതി പുത്തേ നിബ്ബത്തേതീതി കരോ, സുക്കസോണിതം, കരേന ജാതോ കരജോതിപി വദന്തി.

നനു ച നാമകായോപി വിവേകജേന പീതിസുഖേന തമാ ലദ്ധുപകാരോവ സിയാ, അഥ കസ്ഥാ യമാവുത്തോ രൂപകായോവ ഇധ ഗഹിതോതി? സദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധേന അധിഗതത്താ. “അഭിസന്ദേതീ”തിആദിസദുന്തരാഭിസമ്ബന്ധതോ ഹി രൂപകായോ ഏവ ഇധ ഭഗവതാ വുത്തോതി അധിഗമീയതി തസ്സേവ അഭിസന്ദനാദികിരിയായോഗ്യത്താതി. അഭിസന്ദേതീതി അഭിസന്ദനം കരോതി, സോ ഇമമേവ കായം വിവേകജേന പീതിസുഖേനാതി ഹി ഭേദവസേന, സമുദായാവയവവസേന ച പരികപ്പനാമത്തസിദ്ധാ ഹേതുകിരിയാ ഏതഥ ലബ്ഭതി, അഭിസന്ദനം പനേതം ധ്യാനമയേന പീതിസുഖേന കരജകായസ്സ തിന്തഭാവാപാദനം, സബ്ബത്ഥകമേവ ച ലുഖഭാവസ്സാപനയനന്തി ആഹ “തേമേതിസ്സേനേഹേതീ”തി, അവസ്സുതഭാവം, അല്പഭാവഞ്ച കരോതീതി അത്ഥോ. അത്ഥതോ പന അഭിസന്ദനം നാമ യമാവുത്തപീതിസുഖസമുടാനേഹി പണീതരൂപേഹി കായസ്സ പരിപ്ഫരണം ദട്ഠബ്ബം. തേനേവാഹ “സബ്ബത്ഥ പവത്തപീതി സുഖം കരോതി”തി. തംസമുടാനരൂപഫരണവസേനേവ ഹി സബ്ബത്ഥ പവത്തപീതിസുഖതാ. പരിസന്ദേതീതിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. ഭസ്തം നാമ ചമ്മപസിബ്ബകം. പരിപ്ഫരതീതി സുദ്ധകിരിയാപദം. തേന വുത്തം “സമന്തതോ ഫുസതീ”തി, സോ ഇമമേവ കായം വിവേകജേന പീതിസുഖേന സമന്തതോ ഫുടോ ഭവതീതി അത്ഥോ. ഫുസനകിരിയായേവേതഥ ഉപപന്നാ, ന ബ്യാപനകിരിയാ ഭിക്ഖുസ്സേവ സുദ്ധകത്തുഭാവതോ. സബ്ബം ഏതസ്സ അത്ഥീതി സബ്ബവാ യമാ “ഗുണവാ”തി, തസ്സ സബ്ബവതോ, “അവയവാവയവിസമ്ബന്ധേ അവയവിനി സാമിവചന”ന്തി സദുലക്ഖണേന പനേതസ്സ “കിഞ്ചീ”തി അവയവേന സമ്ബജ്ജ്യാനതോ അവയവിവിസയോയേവേസ സബ്ബസദോതി മന്താ ഛരവിമംസാദികോടാനസസഞ്ചാതേന അവയവേന അവയവിഭാവം ദസ്സേനോ ആഹ “സബ്ബകോടാനസവതോ കായസ്സാ”തി. “കിഞ്ചീ”തി ഏതസ്സ “ഉപാ...പേ... ാന”ന്തി അത്ഥവചനം. ഉപാദിനകസന്തതിപവത്തിടാനേതി കമ്മജരൂപസന്തതിയാ പവത്തിടാനേ അഹുടം നാമ ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ഛരവിമംസലോഹിതാനുഗതന്തി ഛരവിമംസലോഹിതാദികമ്മജരൂപമനുഗതം. യത്ഥ

യത്ഥ കമ്മജരൂപം, തത്ഥ തത്ഥ ചിത്തജരൂപസ്താപി ബ്യാപനതോ തേന തസ്സ കായസ്സ ഫുടഭാവം സന്ധായ “അഫുടം നാമ ന ഹോതി”തി വുത്തം.

൨൨൭. ഛേരകോതി കുസലോ, തം പന കോസല്ലം “കംസമാലേ ന്ഹാനിയചുണ്ണാനി ആകിരിത്ഥാ”തിആദിസദുന്തരസന്നിധാനതോ, പകരണതോ ച ന്ഹാനിയചുണ്ണാനം കരണേ, പയോജനേ, പിണ്ഡനേ ച സമത്ഥതാവസേന വേദിതബ്ബന്തി ദസ്സേതി “പടിബലോ”തിആദിനാ. കംസസദ്ദോ പന “മഹതിയാ കംസപാതിയാ”തിആദിസു (മം നിം ച.൬൧) സുവണ്ണേ ആഗതോ, “കംസോ ഉപഹതോ യഥാ”തിആദിസു (ധം പം ച.൩൪) കിത്തിമലോഹേ, “ഉപകംസോ നാമ രാജാ മഹാകംസസ്സ അത്രജോ”തിആദിസു [ജാം അട്ഠം ൪.൧൦.൧൬൪ (അത്ഥതോ സമാനം)] പണ്ണത്തിമത്തേ. ഇധ പന യത്ഥ കത്ഥചി ലോഹേതി ആഹ “യേന കേനചി ലോഹേന കതഭാജനേ”തി. നനു ഉപമാകരണമത്തമേവിദം, അഥ കസ്ഥാ കംസമാലകസ്സ സവിസേസസ്സ ഗഹണം കതന്തി അനുയോഗം പരിഹരതി “മത്തികാഭാജന”തിആദിനാ. “സന്ദേന്തസ്സാ”തി പരിമദ്ദേത്ഥാ പിണ്ഡം കരോന്തസ്സേവ ഭിജ്ജതി, ന പന സന്ദനക്ഖമം ഹോതി, അനാദരലക്ഖണേ ചേതം സാമിവചനം. കിരിയന്തരസ്സ പവത്തനക്ഖണേയേവ കിരിയന്തരസ്സ പവത്തനഞ്ചി അനാദരലക്ഖണം. “പരിപ്ഫോസകം പരിപ്ഫോസക”ന്തി ഇദം ഭാവനപുംസകന്തി ദസ്സേതി “സിഞ്ചിത്ഥാ സിഞ്ചിത്ഥാ”തി ഇമിനാ. ഹുസസദ്ദോ ചേത്ഥ പരിസിഞ്ചനേ യഥാ തം വാതവുട്ഠിസമയേ “ദേവോ ച മോകം മോകം ഹുസായതീ”തി, (പാചി-൩൬൨) തസ്ഥാ തതോ തതോ ന്ഹാനിയചുണ്ണതോ ഉപരി ഉദകേന ബ്യാപനകരണവസേന പരിസിഞ്ചിത്ഥാ പരിസിഞ്ചിത്ഥാതി അത്ഥോ. അനുപസഗ്ഗോപി ഹി സദ്ദോ സഉപസഗ്ഗോ വിയ പകരണാധിഗതസ്സ അത്ഥസ്സ ദീപകോ, “സിഞ്ചിത്ഥാ സിഞ്ചിത്ഥാ”തി പന വചനം “പരിപ്ഫോസകം പരിപ്ഫോസക”ന്തി ഏതസ്സ “സന്ദേയ്യാ”തി ഏത്ഥ വിസേസനഭാവവിത്താപനത്ഥം. ഏവമീദിസേസു. “സന്ദേയ്യാ”തി ഏത്ഥ സന്ദ-സദ്ദോ പിണ്ഡകരണേതി വുത്തം “പിണ്ഡം കരേയ്യാ”തി. അനുഗതാതി അനുപവിസനവസേന ഗതാ ഉപഗതാ. പരിഗൃഹിതാതി പരിതോ ഗഹിതാ സമന്തതോ ഫുട്ഠാ.

അന്തരോ ച ബാഹിരോ ച പദേസോ, തേഹി സഹ പവത്തതീതി സന്തരബാഹിരാ, ന്ഹാനിയപിണ്ഡി, “സമന്തരബാഹിരാ”തിപി പാഠോ, മ-കാരോ പദസന്ധിവസേന ആഗമോ. യഥാവുത്തേന പരിഗൃഹിതതാകാരണേനേവ സന്തരബാഹിരോ ന്ഹാനിയപിണ്ഡി ഫുടാ ഉദകസ്സേഹേനാതി ആഹ “സബ്ബത്ഥകമേവ ഉദകസിന്ദേഹേന ഫുടാ”തി. സബ്ബത്ഥ പവത്തനം സബ്ബത്ഥകം, ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം, സബ്ബപദേസേ ഹുത്ഥാ ഏവ ഫുടാതി അത്ഥോ. “സന്തരബാഹിരാ ഫുടാ”തി ച ഇമിനാ ന്ഹാനിയപിണ്ഡിയാ സബ്ബസോ ഉദകേന തേമിതഭാവമാഹ, “ന ച പഗ്ഘരണീ”തി പന ഇമിനാ തിന്തായപി തായ ഘനമദ്ധഭാവം. തേനാഹ “ന ച ബിന്ദും ബിന്ദു”തിആദി. ഉദകസ്സ ഹുസിതം ഹുസിതം, ന ച പഗ്ഘരണീ സുദനീതി അത്ഥോ, “ബിന്ദും ഉദകം” തിപി കത്ഥചി പാഠോ, ഉദകസഞ്ചാതം ബിന്ദുന്തി തസ്സേത്ഥോ. ബിന്ദുസദ്ദോ ഹി “ബ്യാലമ്ബമ്ബധരബിന്ദു”തിആദിസു വിയ ധാരാവയവേ. ഏവം പന അപഗ്ഘരണതോ ഹത്ഥേനപി ദീഹിപി തീഹിപി അങ്ഗുലേഹി ഗഹേതും, ഓവട്ടികായ വാ കാതും സക്കാ. യദി ഹി സാ പഗ്ഘരണീ അസ്സ, ഏവം സതി സ്സേഹവിഗമനേന സുക്ഖത്താ മദ്ധാ ഹുത്ഥാ തഥാ ഗഹേതും, കാതും വാ ന സക്കാതി വുത്തം ഹോതി. ഓവട്ടികായാതി പരിവട്ടുലവസേന, ഗുളികാവസേന സാ പിണ്ഡി കാതും സക്കാതി അത്ഥോ.

ദുതിയജ്ഞാനകമാവണ്ണനാ

൨൨൯. താഹി താഹി ഉദകസിരാഹി ഉബ്ഭിജ്ജതി ഉദ്ധം നിക്ഖമതീതി ഉബ്ഭിദം, താദിസം ഉദകം യസ്സാതി ഉബ്ഭിദോദകോ, ദ-കാരസ്സ പന ത-കാരേ കതേ ഉബ്ഭിതോദകോ, ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ഉബ്ഭിന്നഉദകോ”തി വുത്തം, നദീതീരേ വതകൂപകോ വിയ ഉബ്ഭിജ്ജനകഉദകോതി അത്ഥോ. ഉബ്ഭിജ്ജനകമ്പി ഉദകം കത്ഥചി ഹേട്ഠാ ഉബ്ഭിജ്ജിത്വാ ധാരാവസേന ഉട്ഠഹിത്വാ ബഹി ഗച്ഛതി, ന തം കോചി അന്തോയേവ പതിട്ഠിതം കാതും സക്കോതി ധാരാവസേന ഉട്ഠഹണതോ, ഇധ പന വാലികാതടേ വിയ ഉദകരഹദസ്സ അന്തോയേവ ഉബ്ഭിജ്ജിത്വാ തത്ഥേവ തിട്ഠന്തി, ന ധാരാവസേന ഉട്ഠഹിത്വാ ബഹി ഗച്ഛതിതി വിഞ്ഠായതി അഖോഭകസ്സ സന്നിസിന്നസ്സേവ ഉദകസ്സ അധിപ്പേതത്താതി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “ന ഹേട്ഠാ”തിആദി. ഹേട്ഠാതി ഉദകരഹദസ്സ ഹേട്ഠാ മഹാഉദകസിരാ, ലോഹിതാനുഗതാ ലോഹിതസിരാ വിയ ഉദകാനുഗതോ പഥവിപദേസോ “ഉദകസിരാ”തി വുച്ചതി. ഉഗ്ഗച്ഛനകഉദകോതി ധാരാവസേന ഉട്ഠഹണകഉദകോ. അന്തോയേവാതി ഉദകരഹദസ്സ അന്തോ സമതലപദേസേ ഏവ. ഉബ്ഭിജ്ജനകഉദകോതി ഉബ്ഭിജ്ജിത്വാ തത്ഥേവ തിട്ഠനകഉദകോ. ആഗമനമഗ്ഗോതി ബാഹിരതോ ഉദകരഹദാഭിമുഖം ആഗമനമഗ്ഗോ. കാലേന കാലന്തി രുദ്ദഹീപദം “ഏകോ ഏകായാ”തിആദി (പാരാഃ ദ്വൗ, ദ്വൗ, ദ്വൗ) വിയാതി വുത്തം “കാലേ കാലേ”തി. അന്ധമാസന്തി ഏതഥ അനുസദ്ദോ ബ്യാപനേ. വസ്സാനസ്സ അദ്ധമാസം അദ്ധമാസന്തി അത്ഥോ. ഏവം അനുസാഹന്തി ഏതഥാപി. വുട്ഠിന്തി വസ്സനം. അനുപവച്ഛേയ്യാതി ന ഉപവച്ഛേയ്. വസ്സസദ്ദതോ ചസ്സ സിദ്ധിതി ദസ്സേതി “ന വസ്സേയ്യാ”തി ഇമിനാ.

“സീതാ വാരിധാരാ”തി ഇത്ഥിലിങ്ഗപദസ്സ “സീതം ധാര”ന്തി നപുംസകലിങ്ഗേന അത്ഥവചനം ധാരസദ്ദസ്സ ദിലിങ്ഗികഭാവവിഞ്ഠാപനത്ഥം. സീതന്തി ഖോഭനാഭാവേന സീതലം, പുരാണപണ്ണതിണകട്ഠാദിസംകിണ്ണാഭാവേന വാ സേതം പരിസുദ്ധം. സേതം സീതന്തി ഹി പരിധായോ. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ഉബ്ഭിദോദകോയേവ രഹദോ ഗഹിതോ, ന ഇതരേതി അനുയോഗമപനേതി “ഹേട്ഠാ ഉഗ്ഗച്ഛനകഉദകഞ്ചി”തിആദിനാ. ഉഗ്ഗന്ത്വാ ഉഗ്ഗന്ത്വാ ഭിജ്ജന്തന്തി ഉട്ഠഹിത്വാ ഉട്ഠഹിത്വാ ധാരാകിരണവസേന ഉബ്ഭിജ്ജന്തം, വിനസ്സന്തം വാ. ഖോഭേതിതി ആലോഭേതി. വുട്ഠിതി വസ്സനം. ധാരാനിപാതപുണ്യഉക്തേഹിതി ഉദകധാരാനിപാതേഹി ച തതോയേവ ഉട്ഠിതഉദകപുണ്യഉക്തസഞ്ചാതേഹി ഫേണപടലേഹി ച. ഏവം യമാക്കമം തിണ്ണമ്പി രഹദാനമഗഹേതബ്ബതം വത്വാ ഉബ്ഭിദോദകസ്സേവ ഗഹേതബ്ബതം വദതി “സന്നിസിന്നമേവാ”തിആദിനാ. തത്ഥ സന്നിസിന്നമേവാതി സമ്മാ, സമം വാ നിസിന്നമേവ, അപരിക്ഖോഭതായ നിച്ഛലമേവ, സുപ്പസന്നമേവാതി അധിപ്പായോ. ഇദ്ധിനിമ്മിതമിവാതി ഇദ്ധിമതാ ഇദ്ധിയാ തഥാ നിമ്മിതം ഇവ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ഉപമോപമേയ്യവചനേ. സേസന്തി “അഭിസന്ദേതി”തിആദികം.

തതീയജ്ഞാനകമാവണ്ണനാ

൨൩൧. “ഉപ്പലിനീ”തിആദി ഗച്ഛസ്സപി വനസ്സപി അധിവചനം. ഇധ പന “യാവ അഗ്ഗാ, യാവ ച മൂലാ”തി വചനയോഗേന “അപ്പേകച്ചാനീ”തിആദിനാ ഉപ്പലഗച്ഛാദിനമേവ ഗഹേതബ്ബതായ വനമേവാധിപ്പേതം, തസ്ഥാ “ഉപ്പലാനീതി ഉപ്പലഗച്ഛാനി. ഏതഥാതി ഉപ്പലവനേ”തിആദിനാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അവയവേന ഹി സമുദായസ്സ നിബ്ബചനം കതം. ഏകഞ്ചി ഉപ്പലഗച്ഛാദി ഉപ്പലാദിയേവ, ചതുപഞ്ചമത്തമ്പി പന ഉപ്പലാദിവനന്തി വോഹരിയതി, സാരത്ഥഭീപനിയം പന ജലാസയോപി ഉപ്പലിനിആദിഭാവേന വുത്തോ. ഏതഥ ചാതി ഏതസ്ഥിം പദത്തയേ, ഏതേസു വാ തീസു ഉപ്പലപദമപുണ്ഡരീകസഞ്ചാതേസു അത്ഥേസു.

“സേതരത്തനീലേസു”തി ഉപ്പലമേവ വുത്തം, സേതുപ്പലരത്തുപ്പലനീലുപ്പലേസുതി അത്ഥോ. യം കിഞ്ചി ഉപ്പലം ഉപ്പലമേവ ഉപ്പലസദസ്സ സാമത്തനാമവസേന തേസു സഞ്ചേസുപി പവത്തനതോ. സതപത്തന്തി ഏതഥ സതസദോ ബഹുപരിയായോ “സതഗ്ഘീ സതരംസി സൂരിയോ”തിആദീസു വിയ അനേകസങ്ഖ്യാഭാവതോ. ഏവഞ്ച കത്വാ അനേകപത്തസ്സാപി പദുമഭാവേ സങ്ഗഹോ സിലോ ഹോതി. പത്തന്തി ച പുപ്ഫദലമധിപ്പേതം. വണ്ണനിയമേന സേതം പദുമം, രത്തം പുണ്യരീകന്തി സാസനവോഹാരോ, ലോകേ പന “രത്തം പദുമം, സേതം പുണ്യരീക”ന്തി വദന്തി. വുത്തന്ത്ഹി “പുണ്യരീകം സിതം രത്തം, കോകനദം കോകാസകോ”തി. രത്തവണ്ണതായ ഹി കോകനാമകാനം സുനഖാനം നാദയതോ സദാപയതോ, തേഹി ച അസിതഞ്ചതോ “കോകനദം, കോകാസകോ”തി ച പദുമം വുച്ചതി. യമാഹ “പദ്മം യമാ കോകനദം സുഗന്ധ”ന്തി. അയം പനേത്ഥ വചനത്ഥോ ഉദകം പാതി, ഉദകേ വാ പ്ലവതീതി ഉപ്പലം. പങ്കേ ദവതി ഗച്ഛതി, പകാരേന വാ ദവതി വിരുഹതീതി പദുമം. പണ്ഡരം വണ്ണമസ്സ, മഹന്തതായ വാ മുഡിതഞ്ചഞ്ചണ്ഡേതഞ്ചന്തി പുണ്യരീകം മ-കാരസ്സ പ-കാരാദിവസേന. മുഡിസദുന്ത്ഹി മുഡരിസദു വാ ഖണ്ഡനത്ഥമിച്ഛന്തി സദുവിദു, സദുസത്ഥതോ ചേത്ഥ പദസിദ്ധി. യാവ അഗ്ഗാ, യാവ ച മൂലാ ഉദകേന അഭിസന്ദനാദിഭാവദസ്സനത്ഥം പാളിയം “ഉദകാനുഗൃതാനീ”തി വചനം, തസ്മാ ഉദകതോ ന ഉഗൃതാനീച്ചേവ അത്ഥോ, ന തു ഉദകേ അനുരൂപഗതാനീതി ആഹ “ഉദകാ...പേ...ഗതാനീ”തി. ഇയ പന ഉപ്പലാദീനി വിയ കരജകായോ, ഉദകം വിയ തതിയജ്ജ്യാനസുഖം ദട്ഠഞ്ചം.

ചതുത്ഥജ്ജ്യാനകമാവണ്ണനാ

൨൩൩. യസ്മാ പന ചതുത്ഥജ്ജ്യാനചിത്തമേവ “ചേതസാ”തി വുത്തം, തഞ്ച രാഗാദിഉപക്കിലേസമലാപഗമതോ നിരൂപക്കിലേസം നിമ്മലം, തസ്മാ ഉപക്കിലേസവിഗമനമേവ പരിസുദ്ധഭാവോതി ആഹ “നിരൂപക്കിലേസട്ഠേന പരിസുദ്ധ”ന്തി. യസ്മാ ച പരിസുദ്ധസ്സേവ പച്ചയവിസേസേന പവത്തിവിസേസോ പരിയോദാത്താ സുദ്ധന്തസുവണ്ണസ്സ നിഘംസനേന പഭസ്സരതാ വിയ, തസ്മാ പഭസ്സരതായേവ പരിയോദാത്താതി ആഹ “പഭസ്സരട്ഠേന പരിയോദാത”ന്തി. വിജ്ജു വിയ പഭായ ഇതോ ചിതോ ച നിച്ഛരണം പഭസ്സരം യമാ “ആഭസ്സരാ”തി. ഓദാതേന വത്ഥേനാതി ഏതഥ “ഓദാതേനാ”തി ഗുണവചനം സന്ധായ “ഓദാതേന...പേ...ഇദ”ന്തി വുത്തം. ഉതുഹരണത്ഥന്തി ഉണ്ഹസ്സ ഉതുന്നോ ഫരണദസ്സനത്ഥം. കസ്മാതി ആഹ “കിലിട്ഠവത്ഥേനാ”തിആദി. ഉതുഹരണം ന ഹോതീതി ഓദാതവത്ഥേന വിയ സവിസേസം ഉതുഹരണം ന ഹോതി, അപ്പകമത്തമേവ ഹോതീതി അധിപ്പായോ . തേനാഹ “തങ്ഖണ്ഡ...പേ...ബലവം ഹോതീ”തി. “തങ്ഖണ്ഡോതപരിസുദ്ധേനാ”തി ച ഏതേന ഓദാതസദോ ഏതഥ പരിസുദ്ധവചനോ ഏവ “ഗിഹീ ഓദാതവത്ഥവസനോ”തിആദീസു വിയ , ന സേതവചനോ യേന കേനചി തങ്ഖണ്ഡോതപരിസുദ്ധേനേവ ഉതുഹരണസമ്ഭവതോതി ദസ്സേതി.

നനു ച പാളിയം “നാസ്സ കിഞ്ചി സഞ്ചാവതോ കായസ്സ ഓദാതേന വത്ഥേന അഹുടം അസ്സാ”തി കായസ്സ ഓദാതവത്ഥഹരണം വുത്തം, ന പന വത്ഥസ്സ ഉതുഹരണം, അഥ കസ്മാ ഉതുഹരണം ഇയ വുത്തന്തി അനുയോഗേനാഹ “ഇമിസ്സായ ഹീ”തിആദി. യസ്മാ വത്ഥം വിയ കരജകായോ, ഉതുഹരണം വിയ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനസുഖം, തസ്മാ ഏവമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോതി വുത്തം ഹോതി, ഏതേന ച ഓദാതേന വത്ഥേന സഞ്ചാവതോ കായസ്സ ഫരണാസമ്ഭവതോ, ഉപമേയേന ച അയുത്തത്താ കായഗൃഹണേന തന്നിസ്സിതവത്ഥം ഗഹേതഞ്ചം,

വത്സഗൃഹണേന ച തപ്തചയം ഉതുഹരണന്തി ദസ്സേതി. നേയ്യത്ഥമതോ ഹി അയം ഉപമാ വുത്താ. വിചിത്രദേസനാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോതി. യോഗിനോ ഹി കരജകായോ വത്ഥം വിയ ദട്ഠഞ്ചോ ഉതുഹരണസദിസേന ചതുത്ഥജ്ഞാനസുഖേന ഫരിതബുത്താ, ഉതുഹരണം വിയ ചതുത്ഥജ്ഞാനസുഖം വത്ഥസ്സ വിയ തേന കരജകായസ്സ ഫരണതോ, പുരിസസ്സ സരീരം വിയ ചതുത്ഥജ്ഞാനം ഉതുഹരണട്ഠാനിയസ്സ സുഖസ്സ നിസ്സയഭാവതോ. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി. ഇദഞ്ചി യമാവുത്തവചനസ്സ ഗുണദസ്സനം. ഏത്ഥ ച പാളിയം “പരിസുദ്ധേന ചേതസാ”തി ചേതോഗഹണേന ചതുത്ഥജ്ഞാനസുഖം ഭഗവതാ വുത്തന്തി ഞാപേതും “ചതുത്ഥജ്ഞാനസുഖം, ചതുത്ഥജ്ഞാനസുഖേനാ”തി ച വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. നനു ച ചതുത്ഥജ്ഞാനസുഖം നാമ സാതലക്ഖണം നത്ഥിതി? സച്ചം, സന്തസഭാവത്താ പന്നേത്ഥ ഉപേക്ഖായേവ “സുഖ”ന്തി അധിപ്പേതാ. തേന വുത്തം സമ്മോഹവിനോദനിയം “ഉപേക്ഖാ പന്ന സന്തത്താ, സുഖമിച്ചേവ ഭാസിതാ”തി (വിഭം അട്ഠം ൨൩൨; വിസുദ്ധിം ൨.൬൪൪; മഹാനിം അട്ഠം ൨൭; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧൦൫).

ഏത്താവതാതി പഠമജ്ഞാനാധിഗമപരിഭീപനതോ പട്ഠായ യാവ ചതുത്ഥജ്ഞാനാധിഗമപരിഭീപനാ, താവതാ വചനക്കമേന. ലഭനം ലാഭോ, സോ ഏതസ്സാതി ലാഭീ, രൂപജ്ഞാനാനം ലാഭീ രൂപജ്ഞാനലാഭീ യമാ “ലാഭീ ചീവരപിണ്ഡപാതസേനാസന്നഗിലാനപച്ചയഭേസജ്ജപരിക്ഖാരാന”ന്തി, (സം നി. ൨.൭൦; ഉദാ. ൩൮) ലഭനസീലോ വാ ലാഭീ. കിം ലഭനസീലോ? രൂപജ്ഞാനാനീതിപി യുജ്ജതി. ഏവമിതരസ്ഥിമ്പി. ന അരൂപജ്ഞാനലാഭീതി ന വേദിതബ്ബോതി യോജേതബ്ബം. കസ്മാതി വുത്തം “നഹീ”തിആദി, അട്ഠന്നമ്പി സമാപത്തിനം ഉപരി അഭിഞ്ഞാധിഗമേ അവിനാഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി. ചുട്ടസഹാകാരേഹിതി “കസിണാനുലോമതോ, കസിണപടിലോമതോ കസിണാനുലോമപടിലോമതോ, ത്യാനാനുലോമതോ, ത്യാനപടിലോമതോ, ത്യാനാനുലോമപടിലോമതോ, ത്യാനക്കന്തികതോ, കസിണക്കന്തികതോ, ത്യാനകസിണക്കന്തികതോ, അങ്ഗസങ്കന്തിതോ, ആരമ്മണസങ്കന്തിതോ , അങ്ഗാരമ്മണസങ്കന്തിതോ അങ്ഗവവത്ഥാനതോ, ആരമ്മണവവത്ഥാനതോ”തി (വിസുദ്ധിം ൨.൩൬൫) വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ വുത്തേഹി ഇമേഹി ചുട്ടസഹാകാരേഹി. സതിപി ത്യാനേസു ആവജ്ഞാദിപഞ്ചവിധവസീഭാവേ അയമേവ ചുട്ടസവിധോ വസീഭാവോ അഭിഞ്ഞാ നിബുത്തനേ ഏകന്തേന ഇച്ഛിതബ്ബോതി ദസ്സേന്തേന “ചുട്ടസഹാകാരേഹി ചിണ്ണവസീഭാവ”ന്തി വുത്തം, ഇമിനാ ച അരൂപസമാപത്തിസു ചിണ്ണവസീഭാവം വിനാ രൂപസമാപത്തിസു ഏവ ചിണ്ണവസീഭാവേന സമാപത്തി ന ഇജ്ഞതീതി താസം അഭിഞ്ഞാധിഗമേ അവിനാഭാവം ദസ്സേതിതി വേദിതബ്ബം.

നനു യമാപാഠമേവ വിനിച്ഛയോ വത്തബ്ബോതി ചോദനം സോധേതി “പാളിയം പന്നാ”തിആദിനാ, സാവസേസപാഠാവതോ നീഹരിത്ഥാ ഏസ വിനിച്ഛയോ വത്തബ്ബോതി വുത്തം ഹോതി. യജ്ജേവം അരൂപജ്ഞാനാനിപി പാളിയം ഗഹേതബ്ബാനി, അഥ കസ്മാ താനി അഗ്ഗഹേത്ഥാ സാവസേസപാഠോ ഭഗവതാ കതോതി? സബ്ബാഭിഞ്ഞാനം വിസേസതോ രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനപാദകത്താ. സതിപി ഹി താസം തഥാ അവിനാഭാവേ വിസേസതോ പന്നേതാ രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനപാദകാ, തസ്മാ താസം തപ്പാദകഭാവവിത്താപനത്ഥം തത്ഥേവ ഠത്ഥാ ദേസനാ കതാ, ന പന്ന അരൂപാവചരജ്ഞാനാനം ഇയ അന്നുപയോഗതോ. തേനാഹ “അരൂപജ്ഞാനാനി ആഹരിത്ഥാ കമേതബ്ബാനീ”തി.

വിപസ്സനാണകമാവണ്ണനാ

൨൩൪. “പുന ചപരം മഹാരാജ (പാളിയം നത്ഥി) ഭിക്ഖു”തി വത്യാപി കിമത്ഥം ദസ്സേതും “സോ”തി പദം പുന വുത്തന്തി ചോദനായാഹ “സോ...പേ... ദസ്സേതി”തി, യഥാരുതവസേന, നേയുത്ഥവസേന ച വുത്താസു അട്ഠസു സമാപത്തിസു ചിണ്ണവസിതാവിസിട്ഠം ഭിക്ഖും ദസ്സേതും ഏവം വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. സേസന്തി “സോ”തി പദത്ഥതോ സേസം “ഏവം സമാഹിതേ”തിആദീസു വത്തഞ്ചം സാധിപ്പായമത്ഥജാതം. തേയ്യം ജാനാതീതി ഞാണം, തദേവ പച്ചക്ഖം കത്ഥാ പസ്സതിതി ദസ്സനം, ഞാണമേവ ദസ്സനം ന ചക്ഖാദികന്തി ഞാണദസ്സനം, പഞ്ചവിധന്വി ഞാണം, തയിദം പന ഞാണദസ്സനപദം സാസനേ യേസു ഞാണവിസേസേസു നിരുള്ഘം, തം സഞ്ചം അത്ഥുദ്ധാരവസേന ദസ്സേന്തോ “ഞാണദസ്സനന്തി മഗ്ഗഞാണന്വി വുച്ചതീ”തിആദിമാഹ. ഞാണദസ്സനവിസുദ്ധത്ഥന്തി ഞാണദസ്സനസ്സ വിസുദ്ധിപയോജനായ. ഫാസുവിഹാരോതി അരിയവിഹാരഭൂതോ സുഖവിഹാരോ. ഭഗവതോപീതി ന കേവലം ദേവതാരോചനമേവ, അഥ ഖോ തദാ ഭഗവതോപി ഞാണദസ്സനം ഉദപാദീതി അത്ഥോ. സത്താഹം കാലങ്കതസ്സ അസ്സാതി സത്താഹകാലങ്കതോ. “കാലാമോ”തി ഗോത്തവസേന വുത്തം. ചേതോവിമുത്തി [വിമുത്തി (അട്ഠകമായം)] നാമ അരഹത്തഫലസമാപത്തി. യസ്മാ വിപസ്സനാഞാണം തേയ്യസഞ്ഛാരേ തേഭൂമകസഞ്ഛാരേ അനിച്ഛാദിതോ ജാനാതി, ഭങ്ഗാനുപസ്സനതോ ച പട്ഠായ പച്ചക്ഖതോ തേ പസ്സതി, തസ്മാ യഥാവുത്തട്ഠേന ഞാണദസ്സനം നാമ ജാതന്തി ദസ്സേതി “ഇധ പനാ”തിആദിനാ.

അഭിനീഹരതീതി വിപസ്സനാഭിമുഖം ചിത്തം തദന്തെകരണീയതോ നീഹരിത്യാ ഹരതീതി അയം സദുതോ അത്ഥോ, അധിപ്പായതോ പന തം ദസ്സേതും “വിപസ്സനാഞാണസ്സാ”തിആദി വുത്തം. തദഭിമുഖഭാവോയേവ ഹിസ്സ തന്നിന്നതാദികരണം, തം പന വുത്തനയേന അട്ഠങ്ഗസമന്നാഗതേ തസ്ഥിം ചിത്തേ വിപസ്സനാക്കമേന ജാതേ വിപസ്സനാഭിമുഖം ചിത്തപേസനമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. തന്നിന്നന്തി തസ്സം വിപസ്സനായം നിന്നം. ഇതരദ്വയം തസ്സേവ വേവചനം. തസ്സം പോണം വങ്കം പബ്ഭാരം നീചന്തി അത്ഥോ. ബ്രഹ്മജാലേ വുത്തോയേവ. ഓദനകുമ്മാസേഹി ഉപചീയതി വഡ്ഢാപീയതി, ഉപചയതി വാ വഡ്ഢതീതി അത്ഥം സന്ധായ “ഓദനേനാ”തിആദി വുത്തം. അനിച്ഛാദനപരിമദ്ദനഭേദനവിധംസന്ധയമ്മോതി ഏത്ഥ “അനിച്ഛയമ്മോ”തിആദിനാ യമ്മസദ്ദോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. തത്ഥ അനിച്ഛയമ്മോതി പഭങ്ഗുതായ അദ്ധുവസഭാവോ. ദുഗ്ഗന്ധവിഘാതത്ഥായാതി സരീരേ ദുഗ്ഗന്ധസ്സ വിഗമായ. ഉച്ഛാദനയമ്മോതി ഉച്ഛാദേതബ്ബതാസഭാവോ, ഇമസ്സ പൂതികായസ്സ ദുഗ്ഗന്ധഭാവതോ ഗന്ധോദകാദീഹി ഉബ്ബട്ടനവിലിമ്പനജാതികോതി അത്ഥോ. ഉച്ഛാദനേന ഹി പൂതികായേ സേദവാതപിത്തസേമ്ഹാദീഹി ഗരുഭാവദുഗ്ഗന്ധാനമപഗമോ ഹോതി. മഹാസമ്ബാഹനം മല്ലാദീനം ബാഹുവഡ്ഢനാദിഅത്ഥംവ ഹോതി, അങ്ഗപച്ചങ്ഗാബാധവിനോദനത്ഥം പന ഖുദുകസമ്ബാഹനമേവ യുത്തന്തി ആഹ “ഖുദുകസമ്ബാഹനേനാ”തി, മന്ദസമ്ബാഹനേനാതി അത്ഥോ. പരിമദ്ദനയമ്മോതി പരിമദ്ദിതബ്ബതാസഭാവോ.

ഏവം അനിയമിതകാലവസേന അത്ഥം വത്യാ ഇദാനി നിയമിതകാലവസേന അത്ഥം വദതി “ദഹരകാലേ”തിആദിനാ. വാ-സദ്ദോ ചേത്ഥ അത്ഥദസ്സനവസേനേവ അത്ഥന്തരവിക്സനസ്സ വിത്തായമാനത്താ ന പയുത്തോ, ലുത്തന്തിട്ടിട്ഠോ വാ. ദഹരകാലേതി അചിരവിജാതകാലേ. സയാപേത്യാ അഞ്ചരനപിളനാദിവസേന പരിമദ്ദനയമ്മോതി സമ്ബന്ധോ. മിതന്തി ഭാവനപുംസകനിദ്ദേസോ, തേന യഥാപമാണം, മന്ദം വാ അഞ്ചരനപിളനാദീനി ദസ്സേതി. അഞ്ചരനഞ്ചേത്ഥ ആകഡ്ഢനം. പീളനം സമ്ബാഹനം. ആദിസദ്ദേന സമിഞ്ജനഉഗ്ഗമനാദീനി

സങ്ഗത്ത് ഹാതി. ഏവം പരിഹരിതോപീതി ഉച്ഛാദനാദിനാ സുഖേധിതോപി. ഭിജ്ജതി ചേവാതി അനിച്ഛതാദിവസേന നസ്സതി ച. വികിരതി ചാതി ഏവം ഭിന്ദന്തോ ച കിഞ്ചി പയോജനം അസാധേന്തോ വിപ്പകിണ്ണോവ ഹോതി. ഏവം നവഹി പദേഹി യഥാരഹം കായേ സമുദയവയധമ്മാനുപസ്സിതാ ദസ്സിതാതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേന്തോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥാ ഛരഹി പദേഹീതി “രൂപീ, ചാതുരഹാഭൂതികോ, മാതാപേത്തികസമ്ഭവോ, ഓദനകുമാസുപചയോ, ഉച്ഛാദനയമ്മോ, പരിമദ്ദനയമ്മോ”തി ഇമേഹി ഛരഹി പദേഹി. യുത്തം താവ ഹോതു മജ്ജേ തീഹിപി പദേഹി കായസ്സ സമുദയകമനം തേസം തദത്ഥദീപനതോ, “രൂപീ, ഉച്ഛാദനയമ്മോ, പരിമദ്ദനയമ്മോ”തി പന തീഹി ത്പദേഹി കമം തസ്സ തമാകമനം യുത്തം സിയാ തേസം തദത്ഥസ്സ അദീപനതോതി? യുത്തമേവ തേസസി തദത്ഥസ്സ ദീപിതത്ഥാ. “രൂപീ”തി ഹി ഇദം അത്തനോ പച്ചയഭൂതേന ഉതുആഹാരലക്ഖണേന രൂപേന രൂപവാതി അത്ഥസ്സ ദീപകം. പച്ചയസങ്ഗമവിസിട്ഠേ ഹി തദസ്സത്ഥിഅത്ഥേ അയമീകാരോ. “ഉച്ഛാദനയമ്മോ, പരിമദ്ദനയമ്മോ”തി ച ഇദം പദദ്വയം തമാവിധരൂപുപ്പാദനേന സങ്ഘാനസമ്പാദനത്ഥസ്സ ദീപകന്തി. ദീഹീതി “ഭേദനയമ്മോ, വിദ്ധംസനയമ്മോ”തി ദീഹി പദേഹി. നിസ്സിതഞ്ച കായപരിയാപനേ ഹദയവത്ഥമ്ഹി നിസ്സിതത്ഥാ വിപസ്സനാചിത്തസ്സ. തദാ പവത്തഞ്ഹി വിപസ്സനാചിത്തമേവ “ഇദഞ്ച മേ വിത്താണ”തി ആസന്നപച്ചക്ഖവസേന വുത്തം. പടിബദ്ധഞ്ച കായേന വിനാ അപ്പവത്തനതോ, കായസത്തിതാനഞ്ച രൂപധമ്മാനം ആരമ്മണകരണതോ.

൨൩൫. സുട്ഠു ഓഭാസതീതി സുഭോ, പഭാസമ്പന്നോ മണി, തായ ഏവ പഭാസമ്പത്തിയാ മണിനോ ഭദ്രതാതി അത്ഥമത്ഥം ദസ്സേതു “സുഭോതി സുന്ദരോ”തി വുത്തം. പരിസുദ്ധാകരസമുട്ഠാനമേവ മണിനോ സുവിസുദ്ധജാതിതാതി ആഹ “ജാതിമാതി പരിസുദ്ധാകരസമുട്ഠിതോ”തി. സുവിസുദ്ധരത്നാകരതോ സമുട്ഠിതോതി അത്ഥോ. ആകരപരിവിസുദ്ധിമൂലകോ ഏവ ഹി മണിനോ കുരുവിന്ദജാതിആദിജാതിവിസേസോതി. ഇധാധിപ്പേതസ്സ പന വേളുരിയമണിനോ വിളൂര (വി. വ. അട്ഠം ൩൪ ആദയോ വാക്യക്ഖവ്വേസു പസ്സിതഞ്ചം) പബ്ബതസ്സ, വിളൂര ഗാമസ്സ ച അവിഭൂരേ പരിസുദ്ധാകരോ. യേഭൂയേന ഹി സോ തതോ സമുട്ഠിതോ. തമാ ഹേസ വിളൂരനാമകസ്സ പബ്ബതസ്സ, ഗാമസ്സ ച അവിഭൂരേ സമുട്ഠിതത്ഥാ വേളുരിയോതി പത്തായിത്ഥ, ദേവലോകേ പവത്തസ്സപി ച തംസദിസവണ്ണനിഭതായ തദേവ നാമം ജാതം യഥാ തം മനുസ്സലോകേ ലദ്ധനാമവസേന ദേവലോകേ ദേവതാനം, സോ പന മയൂരഗീവാവണ്ണോ വാ ഹോതി വായസപത്തവണ്ണോ വാ സിനിദ്ധവേണ്ണപത്തവണ്ണോ വാതി ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേണ പരമത്ഥദീപനിയം (വി. വ. അട്ഠം ൩൪) വുത്തം. വിനയസംവണ്ണനാസു (വി. വി. ടീ. ൧.൨൮൧) പന “അല്ല്യവേളുവണ്ണോ”തി വദന്തി. തമാ ഹിസ്സ “വംസവണ്ണോ”തിപി നാമം ജാതം. “മഞ്ജാരക്ഖിമണ്ഡലവണ്ണോ”തി ച വുത്തോ, തതോയേവ സോ ഇധ പദേസേ മഞ്ജാരമണീതി പാകടോ ഹോതി. ചക്കവത്തിപരിഭോഗാരഹപണീതരമണിഭാവതോ പന തസ്സേവ പാളിയം വചനം ദട്ഠഞ്ചം. യഥാഹ “പുന ചപരം ആനന്ദ രത്തോ മഹാസുദസ്സനസ്സ മണിരത്നം പാതുരഹോസി, സോ അഹോസി മണി വേളുരിയോ സുഭോ ജാതിമാ അട്ഠംസോ”തിആദി (ദീ. നി. ൨.൨൪൮). പാസാണസക്ഖരാദിദോസനീഹരണവസേനേവ പരികമ്മനിപ്ഫത്തിതി ദസ്സേതി “അപനീതപാസാണസക്ഖരോ”തി ഇമിനാ.

ഛരവിയാ ഏവ സങ്ഗഹഭാവേന അച്ഛതാ, ന സങ്ഘാതസ്സാതി ആഹ “അച്ഛോതി തനുച്ഛവി”തി. തതോ ചേവ വിസേസേന പസന്നോതി ദസ്സേതു “സുട്ഠു പസന്നോ”തി വുത്തം. പരിഭോഗമണിരത്നാകാരസമ്പത്തി സബ്ബാകാരസമ്പന്നതാ .

തേനാഹ “യോവനവേധനാദീഹി”തിആദി. പാസാണാദീസു യോതതാ യോവനം, കാളകാദിഅപഹരണമായ ചേവ സുത്തേന ആവുനമായ ച വിജ്ഞിതബുതാ വേധനം. ആദിസദ്ദേന താപസസ്ഹകരണാദീനം സങ്ഗഹോ. വണ്ണസമ്പത്തിനി ആവുനിതസുത്തസ്സ വണ്ണസമ്പത്തിം. കസ്മാതി വുത്തം “താദിസ”തിആദി, താദിസസ്സേവ ആവുതസ്സ പാക്കടഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി.

മണി വിയ കരജകായോ പച്ചവേക്ഖിതബുതോ. ആവുതസുത്തം വിയ വിഞ്ഞാണം അനുപവിസിത്വാ റിതത്താ. ചക്ഖുമാ പുരിസോ വിയ വിപസ്സനാലാഭീ ഭിക്ഖു സമ്മദേവ തസ്സ ദസ്സനതോ, തസ്സ പുരിസസ്സ മണിനോ ആവിഭൂതകാലോ വിയ തസ്സ ഭിക്ഖുനോ കായസ്സ ആവിഭൂതകാലോ തന്നിസ്സയസ്സ പാക്കടഭാവതോ. സുത്തസ്സാവിഭൂതകാലോ വിയ തേസം ധമ്മാനമാവിഭൂതകാലോ തന്നിസ്സിതസ്സ പാക്കടഭാവതോതി അയമേത്ഥ ഉപമാസമ്പാദനേ കാരണവിഭാവനാ, “ആവുതസുത്തം വിയ വിപസ്സനാണാണ”തി കത്ഥചി പാഠോ, “ഇദഞ്ച വിഞ്ഞാണ”തി വചനതോ പന “വിഞ്ഞാണ”തി പാഠോവ സുന്ദരതരോ, “വിപസ്സനാവിഞ്ഞാണ”തി വാ ഭവിതബു. വിപസ്സനാണാണം അഭിനീഹരിത്വാതി വിപസ്സനാണാണാഭിമുഖം ചിത്തം നീഹരിത്വാ.

തത്രാതി വേളുരിയമണിമ്ഹി. തദാരമ്മണാനന്തി കായസത്തിതരൂപധമ്മാരമ്മണാനം. “ഹസ്സപഞ്ചമകാന”തിആദിപദത്തയസ്സേതം വിസേസനം അത്ഥവസാ ലിങ്ഗവിഭത്തിവചനവിപരിണാമോതി കത്വാ പച്ഛിമപദസ്സാപി വിസേസനഭാവതോ. ഹസ്സപഞ്ചമകഗ്ഗഹണേന, സബ്ബചിത്തചേതസികഗ്ഗഹണേന ച ഗഹിതയമ്മാ വിപസ്സനാചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ച. ഏവഞ്ഹി തേസം വിപസ്സനാവിഞ്ഞാണഗതികത്താ ആവുതസുത്തം വിയ “വിപസ്സനാവിഞ്ഞാണ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തവചനം അവിരോധിതം ഹോതി. കസ്മാ പന വിപസ്സനാവിഞ്ഞാണസ്സേവ ഗഹണന്തി? “ഇദഞ്ച മേ വിഞ്ഞാണം ഏത്ഥ സിതം ഏത്ഥ പടിബദ്ധ”തി ഇമിനാ തസ്സേവ വചനതോ. “അയം ലോ മേ കായോ”തിആദിനാ ഹി വിപസ്സനാണാണേന വിപസ്സിത്വാ “തദേവ വിപസ്സനാണാണസമ്പയുത്തം വിഞ്ഞാണം ഏത്ഥ സിതം ഏത്ഥ പടിബദ്ധ”തി നിസ്സയവിസയാദിവസേന മനസി കരോതി, തസ്മാ തസ്സേവ ഇയ ഗഹണം സമ്ഭവതി, നാഞ്ഞസ്സാതി ദട്ഠഞ്ച. തേനാഹ “വിപസ്സനാവിഞ്ഞാണസ്സേവ വാ ആവിഭൂതകാലോ”തി. ധമ്മസങ്ഗഹാദീസു (ധം സം ൨ ആദയോ) ദേസിതനയേന പാക്കടഭാവതോ ചേത്ഥ ഹസ്സപഞ്ചമകാനം ഗഹണം, നിരവസേസപരിഗ്ഗഹണതോ സബ്ബചിത്തചേതസികാനം, യമാരുതം ദേസിതവസേന പധാനഭാവതോ വിപസ്സനാവിഞ്ഞാണസ്സാതി വേദിതബു. കിം പനേതേ പച്ചവേക്ഖണാണസ്സ ആവിഭവന്തി, ഉദാഹു പുഗ്ഗലസ്സാതി? പച്ചവേക്ഖണാണസ്സേവ, തസ്സ പന ആവിഭൂതത്താ പുഗ്ഗലസ്സാപി ആവിഭൂതാ നാമ ഹോന്തി, തസ്മാ “ഭിക്ഖുനോ ആവിഭൂതകാലോ”തി വുത്തന്തി.

യസ്മാ പനിദം വിപസ്സനാണാണം മഗ്ഗണാണാനന്തരം ഹോതി, തസ്മാ ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം പരതോ, ഛരട്ഠഭിഞ്ഞായ ച പുരതോ വത്തബു, അഥ കസ്മാ സബ്ബാഭിഞ്ഞാനം പുരതോവ വുത്തന്തി ചോദനാലേസം ദസ്സേത്വാ പരിഹരന്തോ “ഇദഞ്ച വിപസ്സനാണാണ”തിആദിമാഹ. “ഇദഞ്ച മഗ്ഗണാണാനന്തര”തി ഹി ഇമിനാ യമാവുത്തം ചോദനാലേസം ദസ്സേതി. തത്ഥ “മഗ്ഗണാണാനന്തര”തി സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാഭൂതം ഗോത്രഭൂതാണം സന്ധായ വുത്തം. തദേവ ഹി അരഹത്തമഗ്ഗസ്സ, സഞ്ചേസം വാ മഗ്ഗഫലാനമനന്തരം ഹോതി, പധാനതോ പന തബ്ബചനേനേവ സബ്ബസ്സാപി വിപസ്സനാണാണസ്സ ഗഹണം ദട്ഠഞ്ച അവിസേസതോ തസ്സ ഇയ വുത്തത്താ. മഗ്ഗസദ്ദേന ച അരഹത്തമഗ്ഗസ്സേവ ഗഹണം

തസ്സേവാഭിഞ്ഞാപരിയാപന്നത്താ, അഭിഞ്ഞാസമ്ബന്ധേന ച ചോദനാസമ്ഭവതോ. ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം പുരതോ വുത്തം വിപസ്സനാണാം താസം നാനന്തരതായ അനുപകാരം, ആസവക്ഖയണാണസഖ്വാതായ പന ലോകുത്തരാഭിഞ്ഞായ പുരതോ വുത്തം തസ്സാ അനന്തരതായ ഉപകാരം, തസ്മാ ഇദം ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം പരതോ, ഛാട്ഠാഭിഞ്ഞായ ച പുരതോ വത്തബ്ബം. കസ്മാ പന ഉപകാരട്ഠാനേ തമാ അവത്ഥാ അനുപകാരട്ഠാനേവ ഭഗവതാ വുത്തന്തി ഹി ചോദനാ സമ്ഭവതി. “ഏവം സന്തേപി”തിആദി പരിഹാരദസ്സനം. തത്ഥ ഏവം സന്തേപിതി യദിപി ണാണാനുപുബ്ബിയാ മഗ്ഗണാണസ്സ അനന്തരതായ ഉപകാരം ഹോതി, ഏവം സതിപിതി അത്ഥോ.

അഭിഞ്ഞാവാദേതി ഛാട്ഠാഭിഞ്ഞാവസേന വുത്തേ ദേസനാവാദേ. ഏതസ്സ അന്തരാ വാരോ നത്ഥിതി പഞ്ചസു ലോകിയാഭിഞ്ഞാസു കമിതാസു ആകഞ്ചേയ്യസുത്താദിസു (മം നിം ൧.൩൭൫) വിയ ഛാട്ഠാഭിഞ്ഞാപി അവസ്സം കമേതബ്ബാ അഭിഞ്ഞാലക്ഖണഭാവേന തപ്പരിയാപന്നതോ, ന ച വിപസ്സനാണാം ലോകിയാഭിഞ്ഞാനം, ഛാട്ഠാഭിഞ്ഞായ ച അന്തരാ പവേസേത്ഥാ കമേതബ്ബം അനഭിഞ്ഞാലക്ഖണഭാവേന തപരിയാപന്നതോ. ഇതി ഏതസ്സ വിപസ്സനാണാണസ്സ താസമഭിഞ്ഞാനം അന്തരാ വാരോ നത്ഥി, തസ്മാ തത്ഥ അവസരാഭാവതോ ഇധേവ രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനാനന്തരം വിപസ്സനാണാം കമിതന്തി അധിപ്പായോ. “യസ്മാ ചാ”തിആദിനാ അത്ഥന്തരമാഹ. തത്ഥ ച-സദോ സമുച്ചയത്ഥോ, തേന ന കേവലം വിപസ്സനാണാണസ്സ ഇധ ദസ്സനേ തദേവ കാരണം, അഥ വോ ഇദമിതി ഇമമത്ഥം സമുച്ചിനാതീതി ആചരിയേന (ദിം നിം ദിം ൧.൨൩൫) വുത്തം. സദുവിദു പന ഞാദിസേ ഠാനേ ച-സദോ വാ-സദത്ഥോ, സോ ച വികപ്പത്ഥോതി വദന്തി, തസ്മി യുത്തമേവ അത്ഥന്തരദസ്സനേ പയുത്തത്താ. അത്തനാ പയുജ്ജിതബ്ബസ്സ ഹി വിജ്ജമാനത്ഥസ്സേവ ജോതകാ ഉപസഗ്ഗനിപാതാ യഥാ മഗ്ഗനിദസ്സനേ സാഖാഭഞ്ജാ, യഥാ ച അദിസ്സമാനാ ജോതനേ പദീപാതി ഏവമിദിസേസു. ഹോതി ചേത്ഥ -

“അത്ഥന്തരദസ്സനമ്ഹി , ച സദോ യദി ദിസ്സതി;
സമുച്ചയേ വികപ്പേ സോ, ഗഹേതബ്ബോ വിഭാവിനാ”തി.

അകതസമ്മസനസ്സാതി ഹേതുഗബ്ഭപദം. തഥാ കതസമ്മസനസ്സാതി ച. “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ ഭേരവമ്പി രൂപം പസ്സതോതി ഏത്ഥ ഇദ്ധിവിധണാണേന ഭേരവം രൂപം നിമ്മിനിത്ഥാ മംസചക്ഖുനാ പസ്സതോതിപി വത്തബ്ബം. ഏവമ്പി ഹി അഭിഞ്ഞാലാഭിനോ അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകസ്സ ഭയം സന്താസോ ഉപ്പജ്ജതി ഉച്ചവാലികവാസിമഹാനാഗത്ഥേരസ്സ വിയ”തി ആചരിയേന (ദിം നിം ദിം ൧.൨൩൫) വുത്തം. യഥാ ചേത്ഥ, ഏവം ദിബ്ബായ സോതയാതുയാ ഭേരവം സദു സുണതോതി ഏത്ഥാപി ഇദ്ധിവിധണാണേന ഭേരവം സദു നിമ്മിനിത്ഥാ മംസസോതേന സുണതോപിതി വത്തബ്ബമേവ. ഏവമ്പി ഹി അഭിഞ്ഞാലാഭിനോ അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുകസ്സ ഭയം സന്താസോ ഉപ്പജ്ജതി ഉച്ചവാലികവാസിമഹാനാഗത്ഥേരസ്സ വിയ. മേരോ ഹി കോഞ്ചനാദസഹിതം സബ്ബസേതം ഹത്ഥിനാഗം മാപേത്ഥാ ദിസ്വാ, സുത്ഥാ ച സഞ്ജാതഭയസന്താസോതി അട്ഠകമാസു (വിഭം അട്ഠം ൨.൮൮൨; മം നിം അട്ഠം ൧.൮൧; വിസുദ്ധിം ൨.൭൩൩) വുത്തോ. അനിച്ഛാദിവസേന കതസമ്മസനസ്സ ദിബ്ബായ...പേ... ഭയം സന്താസോ ന ഉപ്പജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. ഭയവിനോദനഹേതു നാമ വിപസ്സനാണാണേന കതസമ്മസനതാ, തസ്സ, തേന വാ സമ്പാദനത്ഥന്തി അത്ഥോ. ഇധേവാതി ചതുത്ഥജ്ഞാനാനന്തരമേവ. “അപിചാ”തിആദിനാ യഥാപാഠം യുത്തതരനയം ദസ്സേതി. വിപസ്സനായ പവത്തം

പാമോജപിതിപസ്സുദ്ധിപരമ്പരാഗതസുഖം വിപസ്സനാസുഖം. പാടിയേക്കന്തി
ത്യാനാഭിത്താദീഹി അസമ്മിസ്സം വിസും ഭൂതം സന്ദിട്ഠികം സാമത്തഫലം.
തേനാഹ ഭഗവാ ധമ്മപദേ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖണ്ഡാനം ഉദയഞ്ചയം;
ലഭതീ പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത”ന്തിആദി. (ധം പം ൩൨൪);

ഇയാപി വുത്തം “ഇദമ്പി ഖോ മഹാരാജ സന്ദിട്ഠികം സാമത്തഫലം...പേ...
പണീതരഞ്ചാ”തി, തസ്മാ പാളിയാ സംസന്ദനതോ ഇമമേവ നയം യുത്തതരന്തി
വദന്തി. ആദിതോവാതി അഭിത്താനമാദിമ്ഹിയേവ.

മനോമയിദ്ധിത്താണകമാവണ്ണനാ

൨൩൬-൭. മനോമയന്തി ഏതഥ പന മയസദ്ദോ
അപരപണ്ണത്തിവികാരപദപുരണനിബുത്തിആദീസു അനേകേസ്വത്ഥേസു ആഗതോ.
ഇധ പന നിബുത്തിഅത്ഥേതി ദസ്സേതും “മനേന നിബുത്തിത”ന്തി വുത്തം.
“അഭിത്താമനേന നിബുത്തിത”ന്തി അത്ഥോതി ആചരിയേനാതി (ദീം നിം ദീം
൧.൨൩൬, ൨൩൭) വുത്തം. വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൩൭) പന
“അധിട്ഠാനമനേന നിമ്മിത്താ മനോമയ”ന്തി ആഗതം, അഭിത്താമനേന,
അധിട്ഠാനമനേന ചാതി ഉഭയമാപി നിബുത്തത്താ ഉഭയത്ഥേതം യുത്തമേവ .
അങ്ഗം നാമ ഹത്ഥപാദാദിതംതംസമുദായം, പച്ചങ്ഗം നാമ കപ്പരജണ്ണുആദി
തസ്ഥിം തസ്ഥിം സമുദായേ അവയവം. “അഹീനിന്ദ്രിയ”ന്തി ഏതഥ
പരിപുണ്ണതായേവ അഹീനതാ, ന തു അപ്പണീതതാ, പരിപുണ്ണഭാവോ ച
ചക്ഖുസോതാദീനം സന്ധ്യാനവസേനേവ. നിമ്മിതരൂപേ ഹി പസാദോ നാമ
നത്ഥിതി ദസ്സേതും “സന്ധ്യാനവസേന അവികലിന്ദ്രിയ”ന്തി വുത്തം, ഇമിനാവ തസ്സ
ജീവിതിന്ദ്രിയാദീനമ്പി അഭാവോ വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. സന്ധ്യാനവസേനാതി ച
കമലദലാദിസദിസസന്ധ്യാനമത്തവസേന, ന
രൂപാഭിഘാതാരഹഭൂതപ്പസാദാദിഇന്ദ്രിയവസേന. “സഞ്ചങ്ഗപച്ചങ്ഗിം
അഹീനിന്ദ്രിയ”ന്തി വുത്തമേവത്ഥം സമത്ഥേനോ “ഇദ്ധിമതാ”തിആദിമാഹ.
അവിദ്ധകണ്ണോതി കുലചാരിത്തവസേന കണ്ണാലങ്കാരപിളന്ധനത്ഥം
അവിജ്ജയിതകണ്ണോ, നിദസ്സനമത്തമേതം. തേനാഹ “സഞ്ചാകാരേഹീ”തി,
വണ്ണസന്ധ്യാനാവയവവിസേസാദിസഞ്ചാകാരേഹീതി അത്ഥോ. തേനാതി ഇദ്ധിമതാ.

അയമേവത്ഥോ പാളിയമ്പി വിഭാവിതോതി ആഹ “മുഞ്ജമ്ഹാ
ഈസികന്തിആദിഉപമാത്തയമ്പി ഹി...പേ... വുത്ത”ന്തി. കത്ഥചി പന “മുഞ്ജമ്ഹാ
ഈസികന്തിആദി ഉപമാമത്തം. യമ്പി ഹി സദിസഭാവദസ്സനത്ഥമേവ വുത്ത”ന്തി പാഠോ
ദിസ്സതി. തത്ഥ “ഉപമാമത്ത”ന്തി ഇമിനാ അത്ഥന്തരദസ്സനം നിവത്തേതി, “യമ്പി
ഹീ”തിആദിനാ പന തസ്സ ഉപമാഭാവം സമത്ഥേതി. നിയതാനപേക്ഖേന ച യം-
സദ്ദേന “മുഞ്ജമ്ഹാ ഈസിക”ന്തിആദിവചനമേവ പച്ചാമസതി.
സദിസഭാവദസ്സനത്ഥമേവാതി സന്ധ്യാനതോപി വണ്ണതോപി
അവയവവിസേസതോപി സദിസഭാവദസ്സനത്ഥംയേവ. കഥം സദിസഭാവോതി
വുത്തം “മുഞ്ജസദിസാ ഏവ ഹീ”തിആദി. മുഞ്ജം നാമ തിണ്ഡവിസേസോ, യേന
കോച്ഛാദീനി കരോന്തി. “പവാഹേയ്യാ”തി വചനതോ അന്തോ റിതാ ഏവ
ഈസികാ അധിപ്പേതാതി ദസ്സേതി “അന്തോ ഈസികാ ഹോതീ”തി ഇമിനാ.
ഈസികാതി ച കളീരോ. വിസുദ്ധിമഗ്ഗദീകായം പന “കണ്ഡ”ന്തി (വിസുദ്ധിം ദീം
൨.൩൩൯) വുത്തം. വട്ടായ കോസിയാതി പരിവട്ടുലായ അസികോസിയാ.
പത്ഥടായാതി പട്ടികായ. കരധിതഞ്ചോ ഭാജേതഞ്ചോതി കരണ്ഡോ, പേളാ.

കരധിതബ്ബോ ജിഗുച്ഛിതബ്ബോതി കരണ്ഡോ, നിമ്മോകം. ഇയാപി നിമ്മോകമേവാതി ആഹ “കരണ്ഡാതി ഇദമി”തിആദി. വിലീവകരണ്ഡോ നാമ പേളാ. കസ്മാ അഹികഞ്ചുകസ്സേവ നാമം, ന വിലീവകരണ്ഡകസ്സാതി ചോദനം സോധേതി “അഹികഞ്ചുകോ ഹീ”തിആദിനാ, സ്വേവ അഹിനാ സദിസോ, തസ്മാ തസ്സേവ നാമന്തി വുത്തം ഹോതി. വിസുദ്ധിമഗ്ഗടീകായം പന “കരണ്ഡായാതി പേളായ, നിമ്മോകത്തോതി ച വദന്തി”തി (വിസുദ്ധിം ടീം ൨.൩൯൯) വുത്തം. തത്ഥ പേളാഗഹണം അഹിനാ അസദിസതായ വിചാരേതബ്ബം.

യജ്ജേവം “സേയുമാപി പന മഹാരാജ പുരിസോ അഹിം കരണ്ഡാ ഉദ്ധരേയ്യ”തി പുരിസസ്സ കരണ്ഡത്തോ അഹിഉദ്ധരണ്ണുപമായ അയമത്ഥോ വിരുജ്ജേയ്യ. ന ഹി സോ ഹത്ഥേന തതോ ഉദ്ധരിതും സക്കാതി അനുയോഗേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി. “ഉദ്ധരേയ്യ”തി ഹി അനിയമവചനേപി ഹത്ഥേന ഉദ്ധരണ്ണേവ പാക്കടത്താ തന്ദസ്സനമിവ ജാതം. തേനാഹ “ഹത്ഥേന ഉദ്ധരമാനോ വിയ ദസ്സിതോ”തി. “അയഞ്ചി”തിആദി ചിത്തേന ഉദ്ധരണ്ണു ഹേതുദസ്സനം. അഹിനോ നാമ പഞ്ചസു റാനേസു സജാതിം നാതിവത്തന്തി ഉപപത്തിയം, ചുതിയം, വിസ്സട്ഠനിദ്രോക്കമനേ, സമാനജാതിയാ മേമുനപടിസേവനേ, ജിണ്ണതചാപനയനേതി വുത്തം “സജാതിയം റിതോ”തി. ഉരഗജാതിയമേവ റിതോ പജഹതി, ന നാഗിദ്ധിയാ അത്തജാതിരുപോതി അത്ഥോ. ഇദഞ്ചി മഹിദ്ധികേ നാഗേ സന്ധായ വുത്തം. സരീരം ഖാദയമാനം വിയാതി അത്തനോയേവ തചം അത്തനോ സരീരം ഖാദയമാനം വിയ. പുരാണതചം ജിഗുച്ഛന്തോതി ജിണ്ണതായ കത്ഥചി മുത്തം കത്ഥചി ഓലമ്ബിതം ജിണ്ണതചം ജിഗുച്ഛന്തോ. ചതുഹീതി “സജാതിയം റിതോ, നിസ്സായ, മാമേന, ജിഗുച്ഛന്തോ”തി യമാവുത്തേഹി ചതുഹി കാരണേഹി. തതോതി കഞ്ചുകത്തോ. അത്തേനാതി അത്തത്തോ അത്തേന. ചിത്തേനാതി പുരിസസ്സ ചിത്തേനേവ, ന ഹത്ഥേന. സേയുമാപി നാമ പുരിസോ അഹിം പസ്സിതാ “അഹോ വതാഹം ഇമം അഹിം കഞ്ചുകത്തോ ഉദ്ധരേയ്യ”ന്തി അഹിം കരണ്ഡാ ചിത്തേന ഉദ്ധരേയ്യ, തസ്സ ഏവമസ്സ “അയം അഹി, അയം കരണ്ഡോ, അത്തോ അഹി, അത്തോ കരണ്ഡോ, കരണ്ഡാ തേവ അഹി ഉബ്ഭത്തോ”തി, ഏവമേവ...പേ... സോ ഇമമ്ഹാ കായാ അത്തം കായം അഭിനിമ്മിനാതി...പേ... അഹിനിന്ദിയന്തി അയമേത്ഥ അധിപ്പായോ.

ഇദ്ധിവിധിയാണാദികമാവണ്ണാ

൨൩൯. ഭാജനാദിവികതികിരിയാനിസ്സയഭൂതാ സുപരികമ്മകതമത്തികാദയോ വിയ വികുഞ്ചനകിരിയാനിസ്സയഭാവതോ ഇദ്ധിവിധിയാണം ദട്ഠം.

൨൪൧. പുബ്ബേ നീവരണ്ണപ്പഹാനവാരേ വിയ കന്താരഗ്ഗഹണം അകത്ഥാ കേവലം അദ്ധാനമഗ്ഗഗ്ഗഹണം ഖേമമഗ്ഗസ്സനത്ഥം. കസ്മാ പന ഖേമമഗ്ഗസ്സേവ ദസ്സനം, ന കന്താരമഗ്ഗസ്സ, നനു ഉപമാദസ്സനമത്തമേതന്തി ചോദനം പരിഹരന്തോ “യസ്മാ”തിആദിമാഹ. “അപ്പടിഭയഞ്ചി”തിആദി പന ഖേമമഗ്ഗസ്സേവ ഗഹണകാരണദസ്സനം. വാതാതപാദിനിവാരണത്ഥം സീസേ സാടകം കത്ഥാ. തഥാ തഥാ പന പരിപുണ്ണവചനം ഉപമാസമ്പത്തിയാ ഉപമേയ്യസമ്പാദനത്ഥം, അധിപ്പേതസ്സ ച ഉപമേയ്യത്ഥസ്സ സുവിത്താപനത്ഥം, ഹേതുദാഹരണഭേദഭേദകാദിസമ്പന്നവചനേന ച വിത്തുജാതികാനം ചിത്താരായനത്ഥന്തി വേദിതബ്ബം. ഏവം സബ്ബത്ഥ. സുഖം വവത്ഥപേതീതി അകിച്ഛം അകസിരേന സല്ലക്ഖേതി, പരിച്ഛിന്ദതി ച.

൨൪൩. മന്ദോ ഉത്താനസേയ്യകദാരകോപി “ദഹരോ”തി വുച്ചതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “യുവാ”തി വുത്തന്തി മന്ത്ഥാ യുവസദ്ദേന വിസേസിതബ്ബമേവ ദഹരസദ്ദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും “തരുണോ”തി വുത്തം. തഥാ യുവാപി കോചി

അനിച്ഛനകോ, അനിച്ഛനതോ ച അമണ്ഡനജാതികോതി തതോ വിസേസനത്ഥം “മണ്ഡനജാതികോ”തിആദി വുത്തന്തി മന്ത്വാ മണ്ഡനജാതികാദിസദ്ദേന വിസേസിതബ്ബമേവ യുവസദുസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും “യോബ്ബന്നേന സമന്നാഗതോ”തി വുത്തം. പാളിയഞ്ഹി യമാക്കമം പദത്തയസ്സ വിസേസിതബ്ബവിസേസകഭാവേന വചനതോ തമാ സംവണ്ണനാ കതാ, ഇതരമാ ഏകകേനാപി പദേന അധിപ്പേതത്ഥാധിഗമികാ സപരിവാരാ സംവണ്ണനാവ കാതബ്ബാ സിയാതി. “മണ്ഡനപകതികോ”തി വുത്തമേവ വിവരിതും “ദിവസസ്സാ”തിആദിമാഹ. കണികസദ്ദോ ദോസപരിയായോ, ദോസോ ച നാമ കാളതിലകാദിതി ദസ്സേതി “കാളതിലകാ”തിആദിനാ. കാളതിലപ്പമാണാ ബിന്ദവോ കാളതിലകാനി, കാളാ വാ കമ്മാസാ, യേ “സാസപബ്ബിജികാ”തിപി വുച്ചന്തി. തിലപ്പമാണാ ബിന്ദവോ തിലകാനി. വഞ്ഗം നാമ വിയഞ്ഗം വിപരിണാമിതമഞ്ഗം. യോബ്ബന്നപിളകാദയോ മുഖഭൂസിപിളകാ, യേ “ഖരപിളകാ” തിപി വുച്ചന്തി. മുഖനിമിത്തന്തി മുഖച്ഛായം. മുഖേ ഗതോ ദോസോ മുഖദോസോ . ലക്ഖണവചനമത്തമേതം മുഖേ അദോസസ്സപി പാകടഭാവസ്സ അധിപ്പേതത്താ, യമാ വാ മുഖേ ദോസോ, ഏവം മുഖേ അദോസോപി മുഖദോസോതി സരലോപേന വുത്തോ സാമഞ്ഞനിദ്ദേസതോപി അനേകത്ഥസ്സ വിഞ്ഞാതബ്ബത്താ, പിസദുലോപേന വാ അയമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അവുത്തോപി ഹി അത്ഥോ സമ്പിണ്ഡനവസേന വുത്തോ വിയ വിഞ്ഞായതി, മുഖദോസോ ച മുഖഅദോസോ ച മുഖദോസോതി ഏകദേസസരൂപേകസേസനയേനപേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവഞ്ഹി അത്ഥസ്സ പരിപുണ്ണതായ “പരേസം സോളസവിധം ചിത്തം പാകടം ഹോതീ”തി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. തേനേതം വുച്ചന്തി -

“വത്തബ്ബസ്സാവസിട്ഠസ്സ, ഗാഹോ നിദസ്സനാദിനാ;
അപിസദ്വാദിലോപേന, ഏകസേസനയേന വാ.

അസമാനേ സദ്ദേ തിയാ, ചതുധാ ച സമാനകേ;
സാമഞ്ഞനിദ്ദേസതോപി, വേദിതബ്ബോ വിഭാവിനാ”തി.

“സരാഗം വാ ചിത്ത”ന്തിആദിനാ പാളിയം വുത്തം സോളസവിധം ചിത്തം.

൨൪൫. പുബ്ബേനിവാസഞാണുപമായന്തി പുബ്ബേനിവാസഞാണസ്സ, പുബ്ബേനിവാസഞാണേ വാ ദസ്സിതായ ഉപമായ. കസ്മാ പന പാളിയം ഗാമത്തയമേവ ഉപമാനേ ഗഹിതന്തി ചോദനം സോധേതും “തം ദിവസ”ന്തിആദി വുത്തം. തം ദിവസം കതകിരിയാ നാമ പാകതികസത്തസ്സാപി യേഭൂയ്യേന പാകടാ ഹോതി. തസ്മാ തം ദിവസം ഗന്തും സക്കുണേയം ഗാമത്തയമേവ ഭഗവതാ ഗഹിതം, ന തദുത്തരീതി അധിപ്പായോ . കിഞ്ചാപി പാളിയം തംദിവസഗൃഹണം നത്ഥി, ഗാമത്തയഗൃഹണേന പന തദഹേവ കതകിരിയാ അധിപ്പേതാതി മന്ത്വാ അട്ഠകമായം തംദിവസഗൃഹണം കതന്തി ദട്ഠബ്ബം. തംദിവസഗതഗാമത്തയഗൃഹണേനേവ ച മഹാഭിന്നീഹാരേഹി അഞ്ജേതസമ്പി പുബ്ബേനിവാസഞാണലാഭിനം തീസുപി ഭവേസു കതകിരിയാ യേഭൂയ്യേന പാകടാ ഹോതീതി ദീപിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഏതദത്ഥമ്പി ഹി ഗാമത്തയഗൃഹണന്തി. തീസു ഭവേസു കതകിരിയായാതി അഭിസമ്പരായേസു പുബ്ബേ ദിട്ഠയമ്മേ പന ഇദാനി, പുബ്ബേ ച കതകിച്ചസ്സ.

൨൪൭. പാളിയം രഥികായ വീഥിം സഞ്ചരന്തേതി അഞ്ഞായ രഥികായ അഞ്ചം രഥിം സഞ്ചരന്തേതി അത്ഥോ, തേന അപരാപരം സഞ്ചരണം ദസ്സിതന്തി ആഹ “അപരാപരം സഞ്ചരന്തേ”തി, തംതംകിച്ചവസേന ഇതോ ചിതോ ച സഞ്ചരന്തേതി വുത്തം ഹോതി, അയമേവത്ഥോ രഥിവീഥിസദ്വാനമേകത്ഥത്താ. സിഞ്ചാടകമഹീതി

വീമിച്ചതുകേ. പാസാദോ വിയ ഭിക്ഖുസ്സു കരജകായോ ദട്ഠഞ്ചോ തത്ഥ പതിട്ഠിതസ്സ ദട്ഠഞ്ചദസ്സനസിദ്ധിതോ. മംസചക്ഖുമതോ ഹി ദിബ്ബചക്ഖുസമധിഗമോ. യഥാഹ “മംസചക്ഖുസ്സ ഉപ്പാദോ, മഗ്ഗോ ദിബ്ബസ്സ ചക്ഖുനോ”തി (ഇതിവു ൬൧). ചക്ഖുമാ പുരിസോ വിയ അയമേവ ദിബ്ബചക്ഖും പത്ഥാ റിതോ ഭിക്ഖു ദട്ഠഞ്ചസ്സ ദസ്സനതോ. ഗേഹം പവിസന്തോ, തതോ നിക്ഖമന്തോ വിയ ച മാതുകുച്ഛിം പടിസന്ധിവസേന പവിസന്തോ, തതോ ച വിജാതിവസേന നിക്ഖമന്തോ മാതുകുച്ഛിയാ ഗേഹസദിസത്താ. തഥാ ഹി വുത്തം “മാതരം കുടികം ബ്രൂസി, ഭരിയം ബ്രൂസി കുലാവക”ന്തി (സം ൩൧൩). അയം അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - ഗേഹം പവിസന്തോ വിയ അത്തഭാവം ഉപപജ്ജനവസേന ഓക്കമന്തോ, ഗേഹാ നിക്ഖമന്തോ വിയ ച അത്തഭാവതോ ചവനവസേന അപക്കമന്തോ അത്തഭാവസ്സ ഗേഹസദിസത്താ. വുത്തഞ്ചി “ഗഹകാരക ദിട്ഠോസി, പുന ഗേഹം ന കാഹസി”തി (ധ ൧൦൪).

അപരാപരം സഞ്ചരണകസത്താതി പുനപ്പുനം സംസാരേ പരിബ്ഭമനകസത്താ. അബ്ഭോകാസട്ഠാനേതി അജ്ജേയാകാസദേസഭൂതേ. മജ്ജേതി നഗരസ്സ മജ്ജേതി സിങ്ഘാടകേ. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഭവേകദേസേ. നിബ്ബത്തസത്താതി ഉപപജ്ജമാനകസത്താ. ഇമിനാ ഹി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ഭവേ ജാതസംവലേ സത്തേ വദതി, “അപരാപരം സഞ്ചരണകസത്താ”തി പന ഏതേന തഥാ അനിയമിതകാലികേ സാധാരണസത്തേ. ഏവഞ്ചി തേസം യഥാക്കമം സഞ്ചരണകസന്നിസിന്നകജനോപമതാ ഉപപന്നാ ഹോതിതി. തീസു ഭവേസു നിബ്ബത്തസത്താനം ആവിഭൂതകാലോതി ഏതഥ പന വുത്തപ്പകാരാനം സഞ്ചേസമ്പി സത്താനം അനിയമതോ ഗഹണം വേദിതഞ്ചം.

നനു ചായം ദിബ്ബചക്ഖുകമാ, അഥ കസ്ഥാ “തീസു ഭവേസു”തി ചതുവോകാരഭവസ്സാപി സങ്ഗഹോ കതോ. ന ഹി സോ അരുപധമ്മാരമ്മണോതി അനുയോഗം പരിഹരന്തോ “ഇദഞ്ചോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “ഇദന്തി തീസു ഭവേസു നിബ്ബത്തസത്താനന്തി ഇദം വചന”ന്തി (ദീ ൩൧൨൭) അയമേത്ഥ ആചരിയസ്സ മതി, ഏവം സതി അട്ഠകമാചരിയേഹി അട്ഠകമായമേവ യഥാവുത്തോ അനുയോഗോ പരിഹരിതോതി. അയം പനേത്ഥ അമ്ഹാകം ഖന്തി - നനു ചായം ദിബ്ബചക്ഖുകമാ, അഥ കസ്ഥാ “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ വിസുലേന അതിക്കന്തമാനുസകേന സത്തേ പസ്സതി ചവമാനേ ഉപപജ്ജമാനേ”തിആദിനാ അവിസേസതോ ചതുവോകാരഭവുപഗസ്സാപി സങ്ഗഹോ കതോ. ന ഹി സോ അരുപധമ്മാരമ്മണോതി അനുയോഗം പരിഹരന്തോ “ഇദഞ്ചോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഇദന്തി “സത്തേ പസ്സതി ചവമാനേ ഉപപജ്ജമാനേ”തിആദിവചനം. ഏവഞ്ചി സതി അട്ഠകമാചരിയേഹി പാളിയമേവ യഥാവുത്തോ അനുയോഗോ പരിഹരിതോതി. യദഗ്ഗേന സോ പാളിയം പരിഹരിതോ, തദഗ്ഗേന അട്ഠകമായമ്പി തസ്സാ അത്ഥവണ്ണനാഭാവതോ. ദേസനാസുഖത്ഥമേവാതി കേവലം ദേസനാസുഖത്ഥം ഏവ അവിസേസേന വുത്തം, ന പന ചതുവോകാരഭവുപഗാനം ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ ആവിഭാവസബ്ഭാവതോ. “ഠപേത്ഥാ അരുപഭവ”ന്തി വാ “ദീസു ഭവേസു”തി വാ സത്തേ പസ്സതി കാമാവചരഭവതോ, രൂപാവചരഭവതോ ച ചവമാനേതി വാ കാമാവചരഭവേ, രൂപാവചരഭവേ ച ഉപപജ്ജമാനേതി വാ വുച്ചമാനാ ഹി ദേസനാ യഥാഹം ഭേദ്യഭേദകാദിവിഭാവനേന സുഖാസുഖാവബോധാ ച ന ഹോതി, അവിസേസേന പന ഏവമേവ വുച്ചമാനാ സുഖാസുഖാവബോധാ ച. ദേസേതും, അവബോധേതുഞ്ച സുകരതാപയോജനഞ്ചി “ദേസനാസുഖത്ഥ”ന്തി വുത്തം. കസ്ഥാതി ആഹ “ആരുപ്പേ...പേ... നത്ഥീ”തി, ദിബ്ബചക്ഖുഗോചരഭൂതാനം രൂപധമ്മാനമഭാവതോതി വുത്തം ഹോതി.

ആസവക്ഖയൊണകമാവണ്ണനാ

൨൪൮. ഇയ വിപസ്സനാപാദകം ചതുത്ഥജ്ഞാനചിത്തം വേദിതബ്ബം, ന ലോകിയാഭിത്താസു വിയ അഭിത്താപാദകം. വിപസ്സനാപാദകത്തി ച വിപസ്സനായ പദട്ഠാനഭൂതം, വിപസ്സനാ ച നാമേസാ തിവിധാ വിപസ്സകപുഗ്ഗലഭേദേണ മഹാബോധിസത്താനം വിപസ്സനാ, പച്ചേകബോധിസത്താനം വിപസ്സനാ, സാവകാനം വിപസ്സനാ ചാതി. തത്ഥ മഹാബോധിസത്താനം, പച്ചേകബോധിസത്താനഞ്ച വിപസ്സനാ ചിന്താമയൊണസമ്ബന്ധികാ സയമ്ഭുണൊണഭൂതാ, സാവകാനം പന സുതമയൊണസമ്ബന്ധികാ പരോപദേസസമ്ഭൂതാ. സാ “ഠപേത്വാ നേവസത്താനാസത്തായതനം അവസേസരൂപാരൂപജ്ഞാനാനം അത്തതരതോ വുട്ഠായാ”തിആദിനാ അനേകയാ, അരൂപമുഖവസേന ചതുയാതുവവത്ഥാനേ വുത്താനം തേസം തേസം യാതുപരിഗൃഹമുഖാനഞ്ച അത്തതരമുഖവസേന അനേകയാ ച വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൬൬൪) നാനാനയതോ വിഭാവിതാ, മഹാബോധിസത്താനം പന ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സമുഖേന പഭേദഗമനതോ നാനാനയം സബ്ബത്തുതത്തൊണസന്നിസ്സയസ്സ അരിയമഗ്ഗൊണസ്സ അധിട്ഠാനഭൂതം പുബ്ബഭാഗൊണഗബ്ഭം ഗണ്ഹാപേത്തം പരിപാകം ഗച്ഛന്തം പരമഗമ്ഭീരം സണ്ഹസുഖമതരം അനത്തസാധാരണം വിപസ്സനാണാം ഹോതി, യം അട്ഠകമാസു “മഹാവജിരൊണ”തി വുച്ചതി, യസ്സ ച പവത്തിവിഭാഗേന ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സപ്പഭേദസ്സ പാദകഭാവേന സമാപജ്ജിയമാനാ ചതുവീസതികോടിസതസഹസ്സസഞ്ചയാ ദേവസികം സത്ഥു വളഞ്ജനസമാപത്തിയോ വുച്ചന്തി. സ്വായം ബുദ്ധാനം വിപസ്സനാചാരോ പരമത്ഥമഞ്ജുസായം വിസുദ്ധിമഗ്ഗവണ്ണനായം (വിസുദ്ധിം ൯.൧൧൪) ഉദ്ദേസതോ ആചരിയേന ദസ്സിതോ, തതോ സോ അത്ഥികേഹി ഗഹേതബ്ബോ. ഇയ പന സാവകാനം വിപസ്സനാവ അധിപ്പേതാ.

“ആസവാന്നം ഖയൊണായാ”തി ഇദം കിരിയാപയോജനഭൂതേ തദത്ഥേ സമ്പദാനവചനം, തസ്മാ അസതിപി പയോജനവാചകേ പയോജനവസേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി ആഹ “ഖയൊണാനിബ്ബത്തനത്ഥായാ”തി. ഏവമീദിസേസു. നിബ്ബാനം, അരഹത്തമഗ്ഗോ ച ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസേന ഇയ ഖയോ നാമ, തത്ഥ ഞാണം ഖയൊണം, തസ്സ നിബ്ബത്തനസഞ്ചാരോ അത്ഥോ പയോജനം, തദത്ഥായാതി അത്ഥോ. വേപേതി പാപധമ്മേ സമുച്ഛിന്ദതീതി ഖയോ, മഗ്ഗോ. സോ പന പാപക്ഖയോ ആസവക്ഖയേന വിനാ നത്ഥി, തസ്മാ “ഖയേ ഞാണ”തി (ധം സു. സുത്തന്തദുകമാതികാ ൧൪൮) ഏത്ഥ ഖയഗുഹണേന ആസവക്ഖയോവ വുത്തോതി ദസ്സേതി “ആസവാന്നം ഖയോ”തി ഇമിനാ. അനുപ്പാദേ ഞാണന്തി ആസവാന്നമനുപ്പാദഭൂതേ അരിയഫലേ ഞാണം. ഖീയിംസു ആസവാ ഏത്ഥാതി ഖയോ, ഫലം. സമിതപാപതായ സമണോ, സമിതപാപതാ ച നിപ്പരിയായതോ അരഹത്തഫലേനേവാതി ആഹ “ആസവാന്നം ഖയാ സമണോ ഹോതീതി ഏത്ഥ ഫല”ന്തി. ഖയാതി ച ഖിണത്താതി അത്ഥോ. ഖീയന്തി ആസവാ ഏത്ഥാതി ഖയോ, നിബ്ബാനം. “ആസവക്ഖയാ”തി പന സമാസവസേന ദിഭാവം കത്വാ വുത്തത്താ “ആസവാന്നം ഖയോ”തി പദസ്സ അത്ഥുദ്ധാരേ ആസവക്ഖയപദഗുഹണം.

“പരവജ്ജാനുപസ്സിസ്സാ”തിആദിഗാമാ ധമ്മപദേ (ധം പം ൨൫൩). തത്ഥ ഉജ്ജ്ഞാനസത്തിനോതി ഗരഹസത്തിനോ. അരാതി ദൂരാ. “അരാ സിങ്ഘാമി വാരിജ”തിആദിസു (സം. നി. ൧.൨൩൪; ജാം ൧.൬.൧൧൬) വിയ ഹി ദൂരത്ഥോയം നിപാതോ. “ആരാ”തിപി പാഠോ. അരാസദ്ദോ വിയ ആരാസദ്ദോപി ദൂരത്ഥേ ഏകോ നിപാതോതി വേദിതബ്ബോ. തദേവ ഹി പദം സദസത്ഥേ ഉദാഹടം. കാമഞ്ച

ധമ്മപദട്കമായം “അരഹത്തമഗ്ഗസഞ്ചാതാ ആരാ ദൂരം ഗതോവ ഹോതി”തി (ധം പം അട്കം ൨.൨൫൩) വുത്തം, തമാപി ആസവവഡ്ഡിയാ സഞ്ചാരേ വഡ്ഡേനോ വിസഞ്ചാരതോ സുവിദൂരദൂരോ, തസ്മാ “ആരാ സോ ആസവക്ഖയാ”തി ഏതമ ആസവക്ഖയാപദം വിസഞ്ചാരാധിവചനമ്പി സമഭവതീതി ആഹ “നിബ്ബാന”ന്തി. ഖയനം ഖയോ, ആസവാന്നം ഖണിനീരോധോ. സേസം തസ്സ പരിയായവചനം. ഭിക്ഖോ ആസവാന്നം ഖയോതി വുത്തോതി യോജനാ. ഇധ പന നിബ്ബാനമ്പി മഗ്ഗോപി അവിനാഭാവതോ. ന ഹി നിബ്ബാനമനാരബ്ഭ മഗ്ഗേനേവ ആസവാന്നം ഖയോ ഹോതീതി.

തന്നിന്നന്തി തസ്ഥിം ആസവാന്നം ഖയത്താണേ നിന്നം. സേസം തസ്സേവ വേവചനം. പാളിയം ഇദം ദുക്ഖന്തി ദുക്ഖസ്സ അരിയസച്ചസ്സ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ, അനവസേസേത്വാ ച തദാ തസ്സ ഭിക്ഖുനോ പച്ചക്ഖതോ ഗഹിതഭാവദസ്സനന്തി ദസ്സേതും “ഏത്തക”ന്തിആദി വുത്തം. തഥ ഹി ഏത്തകം ദുക്ഖന്തി തസ്സ പരിച്ഛിജ്ജ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. ന ഇതോ ഭിച്ഛോതി അനവസേസേത്വാ ഗഹിതഭാവദസ്സനം. തേനാഹ “സബ്ബമ്പി ദുക്ഖസച്ച”ന്തിആദി. സരസലക്ഖണപടിവേധവസേന പജാനനമേവ യമാഭൂതം പജാനനം നാമാതി ദസ്സേതി “സരസലക്ഖണപടിവേധേന”തി ഇമിനാ. രസോതി സഭാവോ രസിതബ്ബോ ജാനിതബ്ബോതി കത്വാ, അത്തനോ രസോ സരസോ, സോ ഏവ ലക്ഖണം, തസ്സ അസമ്മോഹതോ പടിവിജ്ജന്തേനാതി അത്ഥോ. അസമ്മോഹതോ പടിവിജ്ജന്തേനാതി നാമ യഥാ തസ്ഥിം ഞാണേ പവത്തേ പച്ഛാ ദുക്ഖസച്ചസ്സ സരൂപാദിപരിച്ഛേദേ സമ്മോഹോ ന ഹോതി, തഥാ തസ്സ പവത്തിയേവ. തേന വുത്തം “യമാഭൂതം പജാനാതീ”തി. “നിബ്ബത്തിക”ന്തി ഇമിനാ “ദുക്ഖം സമുദേതി ഏതസ്ഥാതി ദുക്ഖസമുദയോ”തി നിബ്ബചനം ദസ്സേതി. തദുഭയന്തി ദുക്ഖം, ദുക്ഖസമുദയോ ച. യം റാനം പത്വാതി യം നിബ്ബാനം മഗ്ഗസ്സ ആരമ്മണപച്ചയട്കേന കാരണഭൂതം ആഗമം. റാനന്തി ഹി കാരണം വുച്ചതി തിട്കന്തി ഏതമ ഫലം തദായത്തതായാതി കത്വാ. തദുഭയം പത്വാതി ച തദുഭയവതോ പുഗ്ഗലസ്സ തദുഭയസ്സ പത്തി വിയ വുത്താ. പുഗ്ഗലസ്സേവ ഹി ആരമ്മണകരണവസേന നിബ്ബാനപ്പത്തി, ന തദുഭയസ്സ. അപിച പത്വാതി പാപുണനഹേതു, പുഗ്ഗലസ്സ ആരമ്മണകരണവസേന സമാപജ്ജനതോതി അത്ഥോ. അസമാനകത്തുകേ വിയ ഹി സമാനകത്തുകേപി ത്വാപച്ചയസ്സ ഹേതുമേ പവത്തി സദസത്ഥേസു പാകടാ. അപ്പവത്തിതി അപ്പവത്തിനിമിത്തം “ന പവത്തി തദുഭയമേതേന”തി കത്വാ, അപ്പവത്തിട്കാനം വാ “ന പവത്തി തദുഭയമേത്ഥാ”തി കത്വാ, അനേന ച “ദുക്ഖം നിരുജ്ജന്തീ ഏതമ, ഏതേനാതി വാ ദുക്ഖനിരോധോ”തി നിബ്ബചനം ദസ്സേതി, ദുക്ഖസമുദയസ്സ പന ഗഹണം തന്നിബ്ബത്തകസ്സ നിരുജ്ജന്തേനതോ തസ്സാപി നിരുജ്ജന്തേനദസ്സനത്ഥന്തി ദട്കഞ്ചം. നിബ്ബാനപദേയേവ ത-സദ്ദോ നിവത്തിതി അയം-സദ്ദോ പുന വുത്തോ. സബ്ബനാമികഞ്ചപി പദം വുത്തസ്സ വാ ലിങ്ഗസ്സ ഗാഹകം, വുച്ചമാനസ്സ വാ. തസ്സാതി ദുക്ഖനിരോധസ്സ. സമ്പാപകന്തി സച്ഛികരണവസേന സമ്മദേവ പാപകം, ഏതേന ച “ദുക്ഖനിരോധം ഗമയതി, ഗച്ഛതി വാ ഏതായാതി ദുക്ഖനിരോധഗാമിനീ, സായേവ പടിപദാ ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിപടിപദാ”തി നിബ്ബചനം ദസ്സേതി.

കിലേസവസേനാതി ആസവസഞ്ചാതകിലേസവസേന. തദേവ ആസവപരിയായേന ദസ്സേനോ പുന ആഹ, തസ്മാ ന ഏതമ പുനരുത്തിദോസോതി അധിപ്പായോ. പരിയായദേസനാഭാവോ നാമ ഹി ആവേണികോ ബുദ്ധധമ്മോതി ഹേട്കാ വുത്തോവായമത്ഥോ. നനു ച ആസവാന്നം ദുക്ഖസച്ചപരിയായോവ അത്ഥി, ന സേസസച്ചപരിയായോ, അഥ കസ്ഥാ സരൂപതോ ദസ്സിതസച്ചാനിയേവ കിലേസവസേന പരിയായതോ പുന ദസ്സേനോ

ഏവമാഹാതി വുത്തന്തി? സച്ചം, തംസമ്ബന്ധത്താ പന സേസസച്ചാനം തംസമുദയാദിപരിയായോപി ലബ്ധിതീതി കത്വാ ഏവം വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. ദുക്ഖസച്ചപരിയായഭൂതആസവസമ്ബന്ധാനി ഹി ആസവസമുദയാദിനീതി, സച്ചാനി ദസ്സേനോതിപി യോജേതബ്ബം. “ആസവാന്നം വയണാണായാ”തി ആരദ്ധത്താ ചേത്ഥ ആസവാന്നമേവ ഗഹണം, ന സേസകിലേസാനം തമാ അന്നാരദ്ധത്താതി ദട്ഠബ്ബം. തമാ ഹി “കാമാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൪൮; മം നിം ൧.൪൩൩; ൩.൧൩) ആസവവിമുത്തസിസേനേവ സബ്ബകിലേസവിമുത്തി വുത്താ. “ഇദം ദുക്ഖന്തി യമാഭൂതം പജാനാതീ”തിആദിനാ മിസ്സകമഗ്ഗോവ ഇധ കമിതോ ലോകിയവിപസ്സനായ ലോകുത്തരമഗ്ഗസ്സ മിസ്സകത്താതി വുത്തം “സഹ വിപസ്സനായ കോടിപ്പത്തം മഗ്ഗം കമേസീ”തി. “ജാനതോ പസ്സതോ”തി ഇമിനാ തയോപി പരിഞ്ഞാസച്ഛികിരിയാഭാവനാഭിസമയാ വുത്താ ചതുസച്ചപജാനനായ ഏവ ചതുകിച്ചസിദ്ധിതോ, പഹാനാഭിസമയോ പന പാരിസേസതോ “വിമുച്ചതീ”തി ഇമിനാ വുത്തോതി ആഹ “മഗ്ഗക്ഖണം ദസ്സേതീ”തി. ചത്താരി ഹി കിച്ചാനി ചതുസച്ചപജാനനായ ഏവ സിദ്ധാനി. യമാഹ “തം ഖോ പനിദം ദുക്ഖം അരിയസച്ചം പരിഞ്ഞാതന്തി മേ ഭിക്ഖവേ പുബ്ബേ അന്നനുസ്സുതേസു യമ്മേസു ചക്ഖും ഉദപാദീ”തിആദി (സംം നിം ൫.൧൦൮൧; മഹാവം ൧൫; പടിം മം ൨.൨൩). അയം അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - ജാനതോ പസ്സതോതി ച ഹേതുനിദുസോ, “ജാനനഹേതു പസ്സനഹേതു കാമാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചതീ”തിആദിനാ യോജനാ. കാമഞ്ചേത്ഥ ജാനനപസ്സനകിരിയാനം, വിമുച്ചനകിരിയാ ച സമാനകാലതാ, തമാപി യമ്മാനം സമാനകാലികാനവി പച്ചയപച്ചയുപ്പന്നതാ സഹജാതാദികോടിയാ ലബ്ധിതീതി, ഹേതുഗബ്ധവിസേസനതാദസ്സനമേതന്തിപി വദന്തി.

ഭവാസവഗൃഹണേന ചേത്ഥ ഭവരാഗസ്സ വിയ ഭവദിട്ഠിയാപി സമവരോയോതി ദിട്ഠാസവസ്സാപി സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ, അധുനാ പന “ദിട്ഠാസവാപി ചിത്തം വിമുച്ചതീ”തി കത്ഥചി പാഠോ ദിസ്സതി, സോ ന പോരാണോ, പച്ഛാ പമാദലിവിതോതി വേദിതബ്ബോ. ഭയഭേരവസുത്തസംവണ്ണനാദിസു (മം നിം അട്ഠം ൧.൫൪) അനേകാസുപി തഥേവ സംവണ്ണിതത്താ. ഏത്ഥ ച കിഞ്ചാപി പാളിയം സച്ചപടിവേധോ അനിയമിതപുഗ്ഗലസ്സ അനിയമിതകാലവസേന വുത്തോ, തമാപി അഭിസമയകാലേ തസ്സ പച്ചുപ്പന്നതം ഉപാദായ “ഏവം ജാനതോ ഏവം പസ്സതോ”തി വത്തമാനകാലനിദുസോ കതോ, സോ ച കാമം കസ്സചി മഗ്ഗക്ഖണതോ പരം യാവജ്ജതനാ അതീതകാലികോ ഏവ, സബ്ബപഥം പനസ്സ അതീതകാലികത്തം ഫലക്ഖണേന വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “വിമുത്തസ്ഥിന്തി ഇമിനാ ഫലക്ഖണ”ന്തി. പച്ചവേക്ഖണണാണന്തി ഫലപച്ചവേക്ഖണണാണം തമാ ചേവ വുത്തത്താ. തഗ്ഗഹണേന പന തദവിനാഭാവതോ സേസാനി നിരവസേസാനി ഗഹേതബ്ബാനി, ഏകദേസാനി വാ അപരിപുണ്ണായപി പച്ചവേക്ഖണായ സമ്ഭവതോ. “ഖീണാ ജാതീ”തിആദിഹി പദേഹി “നാപരം ഇത്ഥത്തായാ”തി പദപരിയോസാനേഹി. തസ്സാതി പച്ചവേക്ഖണണാണസ്സ. ഭൂമിന്തി പവത്തിട്ഠാനം. നനു ച “വിമുത്തസ്ഥിം വിമുത്ത”ന്തി വുത്തം ഫലമേവ തസ്സ ആരമ്മണസങ്ഖാതാ ഭൂമി, അഥ കഥം “ഖീണാ ജാതീ”തിആദിഹി തസ്സ ഭൂമിദസ്സനന്തി ചോദനം സോധേതും “തേന ഹീ”തിആദി വുത്തം. യസ്ഥാ പന പഹീനകിലേസപച്ചവേക്ഖണേന വിജ്ജമാനസ്സാപി കമ്മസ്സ ആയതിം അപ്പടിസന്ധികഭാവതോ “ഖീണാ ജാതീ”തി പജാനാതി, യസ്ഥാ ച മഗ്ഗപച്ചവേക്ഖണാദിഹി “വുസിതം ബ്രഹ്മചരിയ”ന്തിആദിനി പജാനാതി, തസ്ഥാ “ഖീണാ ജാതീ”തിആദിഹി തസ്സ ഭൂമിദസ്സനന്തി വുത്തം ഹോതി. “തേന ണാണേനാ”തി ഹി യമാരുതതോ, അവിനാഭാവതോ ച ഗഹിതേന പഞ്ചവിധേന പച്ചവേക്ഖണണാണേനാതി അത്ഥോ.

“വീണാ ജാതി”തി എത്ര സോതുജനാനം സുവിത്താപനതം പരമുവാ വിയ ചോദനം സമുട്ഠാപേതി “കതമാ പനാ”തിആദിനാ. യേന പനാധിപ്പായേന ചോദനാ കതാ, തദധിപ്പായം പകാസേത്യാ പരിഹാരം വത്തുകാമോ “ന താവസ്സാ”തിആദിമാഹ. “ന താവ...പേ... വിജ്ജമാനത്താ”തി വക്ഖമാനമേവ ഹി അത്ഥം മനസി കത്വാ അയം ചോദനാ സമുട്ഠാപിതാ, തത്ഥ ന താവസ്സ അതീതാ ജാതിവീണാതി അസ്സ ഭിക്ഖുനോ അതീതാ ജാതി, ന താവ മഗ്ഗഭാവനായ വീണാ. തത്ഥ കാരണമാഹ “പുഞ്ചേവ വീണത്താ”തി, മഗ്ഗഭാവനായ പൂരിമതരമേവ നിരുജ്ജന്യനവസേന വീണത്താതി അധിപ്പായോ. ന അനാഗതാ അസ്സ ജാതി വീണാ മഗ്ഗഭാവനായാതി യോജനാ. തത്ഥ കാരണമാഹ “അനാഗതേ വായാമാഭാവതോ”തി, ഇദഞ്ച അനാഗതഭാവസാമഞ്ഞമേവ ഗഹേത്യാ ലേസേന ചോദനാധിപ്പായവിഭാവനതം വദതി, ന അനാഗതവിസേസം അനാഗതേ മഗ്ഗഭാവനായ വേപനപയോഗാഭാവതോതി അത്ഥോ. വിജ്ജമാനേയേവ ഹി പയോഗോ സമ്ഭവതി, ന അവിജ്ജമാനേതി വുത്തം ഹോതി. അനാഗതവിസേസോ പനേത്ഥ അധിപ്പേതോ, തസ്സ ച വേപനേ വായാമോഹി ലബ്ഭതേവ. തേനാഹ “യാ പന മഗ്ഗസ്സാ”തിആദി. അനാഗതവിസേസോതി ച അഭാവിതേ മഗ്ഗേ ഉപ്പജ്ജനാരഹോ അനന്തരജാതിഭേദോ വുച്ചതി. ന പച്ചുപ്പന്നാ അസ്സ ജാതി വീണാ മഗ്ഗഭാവനായാതി യോജനാ. തത്ഥ കാരണമാഹ “വിജ്ജമാനത്താ”തി, ഏകഭവപരിയാപനതായ വിജ്ജമാനത്താതി അത്ഥോ. തത്ഥ തത്ഥ ഭവേ പഠമാഭിനിബ്ബത്തിലക്ഖണാ ഹി ജാതി. “യാ പനാ”തിആദിനാ പന മഗ്ഗഭാവനായ കിലേസഹേതുവിനാസനമുഖേന അനാഗതജാതിയാ ഏവ വീണഭാവോ പകാസിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏകചതുപഞ്ചവോകാരഭവേസൂതി ഭവത്തയഗ്ഗഹണം വുത്തനയേന അനവസേസതോ ജാതിയാ വീണഭാവദസ്സനതം, പുഞ്ചപദദ്വയേപേത്ഥ ഉത്തരപദലോപോ. ഏകചതുപഞ്ചക്ഖണ്ഡപ്പഭേദാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. “തം സോ”തിആദി “കമഞ്ച നം പജാനാതീ”തി ചോദനായ സോധനാവചനം. തത്ഥ തന്തി യഥാവുത്തം ജാതിം. സോതി വീണാസവോ ഭിക്ഖു. പച്ചവേക്ഖിത്യാതി പജാനനായ പുഞ്ചഭാഗേ പഹീനകിലേസപച്ചവേക്ഖണ്ഡസ്സനം. ഏവഞ്ച കത്വാ പച്ചവേക്ഖണ്ഡപരമ്പരായ തഥാ പജാനനാ സിദ്ധാതി ദട്ഠഞ്ചം. പച്ചവേക്ഖണ്ഡന്തരവിഭാവനതമേവ ഹി “ജാനന്തോ പജാനാതീ”തി വത്തമാനവചനദ്വയം വുത്തം, ജാനന്തോ ഹുത്വാ, ജാനനഹേതു വാ പജാനാതി നാമാതി അത്ഥോ.

ബ്രഹ്മചരിയവാസോ നാമ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസതോ മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ നിബ്ബത്തനമേവാതി ആഹ “പരിവുത്ഥ”ന്തി, സമന്തതോ നിരവസേസേന വസിതം പരിചിണ്ണന്തി അത്ഥോ. കസ്മാ പനിദം സോ അതീതകാലവസേന പജാനാതീതി അനുയോഗേനാഹ “പുമുജ്ജനകല്യാണകേന ഹി സദ്ധി”ന്തിആദി. പുമുജ്ജനകല്യാണകോപി ഹി ഹേട്ഠാ വുത്തലക്ഖണോ സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ നാമ ദക്ഖിണവിഭിജ്ജസുത്താദിസു (മ° നി° ൩.൩൭൯) തഥാ ഏവ വുത്തത്താ. വസന്തിനാമാതി വസന്താ ഏവ നാമ ഹോന്തി, ന വുത്ഥവാസാ. തസ്മാതി വുത്ഥവാസത്താ. നനു ച “സോ ‘ഇദം ദുക്ഖ’ന്തി യഥാഭൂതം പജാനാതീ”തിആദിനാ പാളിയം സമ്മാദിട്ഠിയേവ വുത്താ, ന സമ്മാസങ്കപ്പാദയോ, അഥ കസ്മാ “ചതുസു സച്ചേസു ചതുഹി മഗ്ഗേഹി പരിത്താപഹാനസച്ഛികിരിയാഭാവനാവസേന സോളസവിധം കിച്ചം നിട്ഠാപിത”ന്തി അട്ഠംഗികസ്സ മഗ്ഗസ്സ സാധാരണതോ വുത്തന്തി? സമ്മാസങ്കപ്പാദീനമ്പി ചതുകിച്ചസാധനവസേന പവത്തിതോ. സമ്മാദിട്ഠിയാ ഹി ചതുസു സച്ചേസു പരിത്താദികിച്ചസാധനവസേന പവത്തമാനായ സമ്മാസങ്കപ്പാദീനമ്പി സേസാനം ദുക്ഖസച്ചേ പരിത്താദിസമയാനുഗുണാവ പവത്തി, ഇതരസച്ചേസു ച നേസം പഹാനാഭിസമയാദിവസേന പവത്തി പാക്കടാ ഏവാതി. ദുക്ഖനിരോധമഗ്ഗേസു

യഥാക്രമം പരിഞ്ഞാസച്ചികിരിയാഭാവനാപി യാവദേവ സമുദയപഹാനത്മാതി കത്വാ തദന്തേയേവ താസം പക്ഖിപന്നേന “കതം കരണീയ”ന്തി പദസ്സ അധിപ്പായം വിഭാവേതും “തേനാ”തിആദി വുത്തം. “ദുക്ഖമൂലം സമുച്ഛിന്ന”ന്തി ഇമിനാപി തദേവ പകാരന്തരേന വിഭാവേതി.

കസ്മാ പന്നേത്ഥ “കതം കരണീയ”ന്തി അതീതനിദേശോ കതോതി ആഹ “പുமுജ്ജനകല്യാണകാദയോ”തിആദി. ഇമേ പകാരാ ഇത്ഥം, തബ്ഭാവോ ഇത്ഥത്തന്തി ദസ്സേതി “ഇത്ഥഭാവായാ”തി ഇമിനാ, ആയ-സദ്ദോ ച സമ്പദാനത്ഥേ, തദത്ഥായാതി അത്ഥോ. തേ പന്ന പകാരാ അരിയമഗ്ഗബ്ബാപാരഭൂതാ പരിഞ്ഞാദയോ ഇധാധിപ്പേതാതി വുത്തം “ഏവം സോളസകിച്ചഭാവായാ”തി. തേ ഹി മഗ്ഗം പച്ചവേക്ഖത്തോ മഗ്ഗാനുഭാവേന പാകടാ ഹുത്വാ ഉപട്ഠഹന്തി മഗ്ഗേ പച്ചവേക്ഖിതേ തംകിച്ചപച്ചവേക്ഖണായപി സുഖേന സിദ്ധിതോ. ഏവം സാധാരണത്തോ ചതുസു മഗ്ഗേസു പച്ചേകം ചതുകിച്ചവസേന സോളസകിച്ചഭാവം പകാസേത്വാ തേസുപി കിച്ചേസു പഹാനമേവ പധാനം തദത്ഥത്താ ഇതരേസം പരിഞ്ഞാദീനന്തി തദേവ വിസേസത്തോ പകാസേതും “കിലേസക്ഖയഭാവായ വാ”തി ആഹ.

അപിച പുരിമനയേന പച്ചവേക്ഖണപരമ്പരായ പച്ചവേക്ഖണവിധിം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി പധാനത്താ പഹീനകിലേസപച്ചവേക്ഖണവിധിമേവ ദസ്സേതും ഏവം വുത്തന്തിപി ദട്ഠഞ്ചം. ദുരിയവിക്സേ അയം പകാരോ ഇത്ഥം, തബ്ഭാവോ ഇത്ഥത്തം, ആയസദ്ദോ ചേത്ഥ സമ്പദാനവചനസ്സ കാരിയഭൂതോ നിസ്സക്കത്ഥേതി ദസ്സേതി “ഇത്ഥഭാവത്തോ”തി ഇമിനാ. “ഇമസ്മാ ഏവം പകാരാ”തി പന്ന വദന്തോ പകാരോ നാമ പകാരവന്തത്തോ അത്ഥത്തോ ഭേദോ നത്ഥി. യദി ഹി സോ ഭേദോ അസ്സ, തസ്സേവ സോ പകാരോ ന സിയാ, തസ്മാ ഇത്ഥം-സദ്ദോ പകാരവന്തവാചകോ, അത്ഥത്തോ പന്ന അഭേദേപി സതി അവയവാവയവിതാദിനാ ഭേദപരികപ്പനാവസേന സിയാ കിഞ്ചി ഭേദമത്ഥം, തസ്മാ ഇത്ഥത്തസദ്ദോ പകാരവാചകോതി ദസ്സേതി. അയമിധ ടീകായം, (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൪൮) മജ്ജിമിമാഗമടീകാവിനയടീകാദീസു (സാരത്ഥം ടീ° ൧.൧൪) ച ആഗതനയോ.

സദുവിദു പന്ന പവത്തിനിമിത്താനുസാരേന ഏവമിച്ചന്തി - അയം പകാരോ അസ്സാതി ഇത്ഥം, പകാരവന്തോ. വിചിത്രാ ഹി തദ്ധിതവുത്തി. തസ്സ ഭാവോ ഇത്ഥത്തം, പകാരോ, ഇമമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ഇത്ഥഭാവത്തോ ഇമസ്മാ ഏവം പകാരാ”തി ആഹാതി. പഠമവിക്സേപി യഥാരഹം ഏസ നയോ. ഇദാനി വത്തമാനഖണ്ഡസന്താനാതി സരൂപകഥനം. അപരന്തി അനാഗതം. “ഇമേ പന്ന പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ പരിഞ്ഞാതാ തിട്ഠന്തി”തി ഇദാനി പാഠോ, “ഇമേ പന്ന ചരിമകത്തഭാവസഞ്ചാതാ പഞ്ചക്ഖണ്ഡാ പരിഞ്ഞാതാ തിട്ഠന്തി”തി പന്ന മജ്ജിമിമാഗമവിനയടീകാദീസു, (സാരത്ഥം ടീ° ൧.൧൪) ഇധ ച ടീകായം (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൪൮) ഉല്പിണ്ഡിതപാഠോ. തത്ഥ ചരിമകത്തഭാവസഞ്ചാതാതി ഏകസന്തതിപരിയാപന്നഭാവേന പച്ഛിമകത്തഭാവകഥിതാ. പരിഞ്ഞാതാതി മഗ്ഗേന പരിച്ഛിജ്ഞാതാ. തിട്ഠന്തിതി അപ്പതിട്ഠാ അനോകാസാ തിട്ഠന്തി. ഏതേന ഹി തേസം ഖണ്ഡാനം അപരിഞ്ഞാമൂലാഭാവേന അപതിട്ഠാഭാവം ദസ്സേതി. അപരിഞ്ഞാമൂലികാ ഹി പതിട്ഠാ, തദഭാവത്തോ പന്ന അപ്പതിട്ഠാഭാവോ. യഥാഹ “കബളികാരേ ചേ ഭിക്ഖവേ ആഹാരേ അത്ഥി രാഗോ, അത്ഥി നന്ദീ, അത്ഥി തണ്ഹാ, പതിട്ഠിതം തത്ഥ വിഞ്ഞാണം വിരുള്ഹ”ന്തിആദി (സം° നി° ൨.൩൪; കഥാ° ൨൯൩; മഹാനി° ൧). തദുപമം വിഭാവേതി “ചരിനമൂലകാ രുക്ഖാ വിയാ”തി ഇമിനാ, യഥാ ചരിനമൂലകാ രുക്ഖാ മൂലാഭാവത്തോ അപ്പതിട്ഠാ അനോകാസാ തിട്ഠന്തി, ഏവമേതേപി അപരിഞ്ഞാമൂലാഭാവത്തോതി. അയമേത്ഥ

ഓപമ്മസംസന്ദനം. ചരിമകചിത്തനിരോധേനാതി പരിനിബ്ബാനചിത്തനിരോധേന. അനുപാദാനോതി അനിന്ധനോ. അപണ്ണത്തികഭാവന്തി യേശു ഖണ്ഡേശു വിജ്ജമാനേശു തമാ തമാ പരികപ്പനാസിദ്ധാ പഞ്ഞത്തി, തദഭാവതോ തസ്സാപി ധരമാനകപഞ്ഞത്തിയാ അഭാവേന അപഞ്ഞത്തികഭാവം ഗമിസ്സന്തി. പണ്ണത്തി പഞ്ഞത്തിതി ഹി അത്ഥമതോ ഏകം യഥാ “പഞ്ഞാസ പണ്ണാസാ”തി. പഞ്ഞാസ പണ്ണാദേസോതി ഹി അക്ഖരചിന്തകാ വദന്തി.

൨൪൯. യേഭുയ്യേന സംഖിപതി സങ്കുചിതോ ഭവതീതി സങ്ഖേപോ, പബ്ബതമത്ഥകം. തത്ത്ഹി പബ്ബതപാദതോ അനുക്കമേന ബഹുലം സംഖിത്തം സങ്കുചിതം ഹോതി. തേനാഹ “പബ്ബതമത്ഥകേ”തി, പബ്ബതസിഖരേതി അത്ഥോ. അയം അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ - സങ്ഖിപീയതി പബ്ബതഭാവേന ഗണീയതീതി സങ്ഖേപോ, പബ്ബതപരിയാപനോ പദേസോ, തസ്ഥിം പബ്ബതപരിയാപനേ പദേസേതി അത്ഥോതി. അനാവിലോതി അകാലുസിയോ, സാ ചസ്സ അനാവിലതാ കദമാഭാവേന ഹോതീതി ആഹ “നിക്കട്ടമോ”തി. സപതി അപദാപി സമാനാ ഗച്ഛതീതി സിപ്പി, ഖുദുകാ സിപ്പി സിപ്പിയോ കാ-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ, യോ “മുത്തികോ”തിപി വുച്ചതി. സവതി പസവതീതി സമ്ബുക്കോ, യം “ജലസുത്തി, സങ്ഖലികാ”തി ച വോഹരന്തി. സമാഹാരേ യേഭുയ്യതോ നപുംസകപയോഗോതി വുത്തം “സിപ്പിയസമ്ബുക്ക”തി. ഏവമീദിസേസു. സക്ഖരാതി മുട്ഠിപ്പമാണാ പാസാണാ. കഥലാനീതി കപാലഖണ്ഡാനി. സമൂഹവാചകസ്സ ഘടാസദസ്സ ഇത്ഥി ലിങ്ഗസ്സാപി ദിസ്സനതോ “ഗുമ്ബ”തി പദസ്സത്ഥം ദസ്സേതി “ഘടാ”തി ഇമിനാ.

കാമഞ്ച “സിപ്പിയസമ്ബുക്കമ്പി സക്ഖരകഥലമ്പി മച്ഛഗുമ്ബമ്പി തിട്ഠന്തമ്പി ചരന്തമ്പി”തി ഏത്ഥ സക്ഖരകഥലം തിട്ഠന്തിയേവ, സിപ്പിയസമ്ബുക്കമച്ഛഗുമ്ബാണി ചരന്തിപി തിട്ഠന്തിപി, തമാപി സഹചരണനയേന സബ്ബാനേവ ചരന്തി വിധ ഏവം വുത്തന്തി അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “തിട്ഠന്തമ്പി ചരന്തമ്പിതി ഏത്ഥാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹി “സക്ഖരകഥലം തിട്ഠന്തിയേവാ”തിആദിനാ യഥാസമ്ഭവമത്ഥം ദസ്സേതി, “യഥാ പനാ”തിആദിനാ പന സഹചരണനയം. പന-സദ്ദോ അരുചിസംസൃചനേ, തമാപിതി അത്ഥോ. അന്തരന്തരാതി ബഹുനം ഗാവിനമന്തരന്തരാ റിതാസു ഗാവിസു വിജ്ജമാനാസുപി. ഗാവോതി ഗാവിയോ. ഇതരാപിതി റിതാപി നിസിന്നാപി. ചരന്തീതി വുച്ചന്തി സഹചരണനയേന. തിട്ഠന്തമേവാതിആദീസു അയമധിപ്പായോ - സിപ്പിയസമ്ബുക്കമച്ഛഗുമ്ബാണം ചരണകിരിയായപി യോഗതോ ഠാനകിരിയായ അനേകന്തത്താ ഏകന്തതോ തിട്ഠന്തമേവ ന കദാചിപി ചരന്തം സക്ഖരകഥലം ഉപാദായ സിപ്പിയസമ്ബുക്കമ്പി മച്ഛഗുമ്ബമ്പി തിട്ഠന്തന്തി വുത്തം, ന തു തേസം ഠാനകിരിയമുപാദായ. തേസം പന ചരണകിരിയമുപാദായ “ചരന്തമ്പി”തി പി-സദുലോപോ ഹേത്ഥ ദട്ഠഞ്ചോ. ഇതരമ്പിദയന്തി സിപ്പിയസമ്ബുക്കമച്ഛഗുമ്ബം പദവസേന ഏവം വുത്തം. ഇതരഞ്ച ദയന്തി സിപ്പിയസമ്ബുക്കമച്ഛഗുമ്ബമേവ. ചരന്തന്തി വുത്തന്തി ഏത്ഥാപി തേസം ഠാനകിരിയമുപാദായ “തിട്ഠന്തമ്പി”തി പി-സദുലോപോ, ഏവമേത്ഥ അട്ഠകമാചരിയേഹി സഹചരണനയോ ദസ്സീതോ, ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന പന യഥാലാഭനയോപി. തമാ ഹി വുത്തം “കിം വാ ഇമായ സഹചരിയായ, യഥാലാഭഗുഹണം പനേത്ഥ ദട്ഠഞ്ചം. സക്ഖരകഥലസ്സ ഹി വസേന തിട്ഠന്തന്തി, സിപ്പിസമ്ബുക്കസ്സ മച്ഛഗുമ്ബസ്സ ച വസേന തിട്ഠന്തമ്പി ചരന്തമ്പിതി ഏവം യോജനാ കാതബ്ബാ”തി (ദിം നിം ടീം ൧.൨൪൯). അലബ്ഭമാനസ്സാപി അത്ഥസ്സ സഹയോഗീവസേന ദേസനാമത്തം പതി സഹചരണനയോ, സാധാരണതോ ദേസീതസ്സാപി അത്ഥസ്സ സമ്ഭവവസേന വിവേചനം പതി യഥാലാഭനയോതി ഉഭയഥാപി യുജ്ജതി.

ഏവഞ്ചേത വദന്തി - അട്കമായം “സക്ഖരകമലം തിട്ഠതിയേവ, ഇതരാനി ചരന്തിപി തിട്ഠന്തിപി”തി ഇമിനാ യമാലാഭനയോ ദസ്സിതോ യമാസമ്ഭവം അത്ഥസ്സ വിവേചിതത്താ, “യമാ പനാ”തിആദിനാ പന സഹചരണനയോ അലബ്ഭമാനസ്സാപി അത്ഥസ്സ സഹയോഗീവസേന ദേസനാമത്തസ്സ വിഭാവിതത്താതി , തദേതന്വി അനുപവജ്ജമേവ അത്ഥസ്സ യുത്തത്താ, അട്കമായഞ്ച തമാ ദസ്സനസ്സാപി സമ്ഭവതോതി ദട്ഠഞ്ചം. “തത്ഥാ”തിആദി ഉപമാസംസന്ദനം. തീരേതി ഉദകരഹദസ്സ തീരേ. ഉദകരഹദോ ച നാമ കത്ഥചി സമുദോപി വുച്ചതി “രഹദോപി തത്ഥ ഗമ്ഭീരോ, സമുദോ സരിതോദകോ”തിആദീസു (ദീം നിം ൩.൨൨൮). കത്ഥചി ജലാസയോപി “രഹദോപി തത്ഥ ധരണീ നാമ, യതോ മേഘാ പവസ്സന്തി, വസ്സാ യതോ പതായന്തി”തിആദീസു, (ദീം നിം ൩.൨൮൧) ഇയാപി ജലാസയോയേവ. സോ ഹി ഉദകവസേന രഹോ ചക്ഖുരഹാദികം ദദാതീതി ഉദകരഹദോ ഓ-കാരസ്സ അ-കാരം കത്ഥാ. സദുവിദു പന “ഉദകം ഹരതീതി ഉദകരഹദോ നിരുത്തിനയേനാ”തി വദന്തി.

“ഏത്താവതാ”തിആദിനാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാനന്തരം ദസ്സിതവിപസ്സനാണത്തോ പട്ഠായ യമാവുത്തത്ഥസ്സ സന്ധിണ്ഡനം. തത്ഥ ഏത്താവതാതി “പുന ചപരം മഹാരാജ ഭിക്ഖു ഏവം സമാഹിതേ ചിത്തേ...പേ... ഞാണദസ്സനായ ചിത്തം അഭിനിഹരതീ”തിആദിനാ ഏത്തക്കേന, ഏതപരിമാണവന്തേന വാ വചനക്കമേന. വിപസ്സനാണത്തി ഞാണദസ്സനനാമേന ദസ്സിതം വിപസ്സനാണാം, തസ്സ ച വിസും ഗണനദസ്സനേന ഹേട്ഠാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനാനന്തരം വത്തഞ്ചതാകാരണേസു തീസു നയേസു തതിയനയസ്സേവ യുത്തതരഭാവോപി ദീപിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. മനോമയഞാണസ്സ ഇദ്ധിവിധസമവരോധിതഭാവേ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൩൨൯ ആദയോ) വുത്തേപി ഇധ പാളിയം വിസും ദേസിതത്താ വിസും ഏവ ഗഹണം, തമാ ദേസനാ ച പാടിയേക്കസന്ദിട്ഠികസാമത്തേഫലത്ഥാതി ദട്ഠഞ്ചം. അനാഗതംസഞ്ചായമാകമ്മുപഗ്ഗണാണഭയസ്സ പാളിയം അനാഗതത്താ “ദിഞ്ചചക്ഖുവസേന നിപ്ഫന്ന”ന്തി വുത്തം, തബ്ബസേന നിപ്ഫന്നത്താ തഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതം തം ഞാണഭയന്തി വുത്തം ഹോതി. ദിഞ്ചചക്ഖുസ്സ ഹി അനാഗതംസഞ്ചായം, യമാകമ്മുപഗ്ഗണാണഞ്ചാതി ദേപി ഞാണാനി പരിഭണ്ഡാനി ഹോന്തിതി. ദിഞ്ചചക്ഖുഞാണത്തി ചുരുപപാതഞാണനാമേന ദസ്സിതം ദിഞ്ചചക്ഖുഞാണം.

സഞ്ചേസം പന ദസന്നം ഞാണാനം ആരമ്മണവിഭാഗസ്സ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ അനാഗതത്താ തത്ഥാനാഗതഞാണാനം ആരമ്മണവിഭാഗം ദസ്സേതും “തേസ”തിആദി വുത്തം. തേസന്തി ദസന്നം ഞാണാനം. തത്ഥാതി തസ്ഥിം ആരമ്മണവിഭാഗേ, തേസു വാ ദസസു ഞാണേസു. ഭൂമിഭേദത്തോ പരിത്തമഹഗ്ഗതം, കാലഭേദത്തോ അതീതാനാഗതപച്ചുപ്പന്നം, സന്താനഭേദത്തോ അജ്ജ്യാതത്ഥഹിദ്ധാ ചാതി വിപസ്സനാണാം സത്തവിധാരമ്മണം. പരിത്താരമ്മണാദിതികത്തയേനേവ ഹി തസ്സ ആരമ്മണവിഭാഗോ, ന മഗ്ഗാരമ്മണതിക്കേന. നിമ്മിതരൂപായതനമത്തമേവാതി അത്തനാ നിമ്മിതം രൂപാരമ്മണമേവ, അത്തനാ വാ നിമ്മിതേ മനോമയേ കായേ വിജ്ജമാനം രൂപായതനമേവാതിപി യുജ്ജതി. ഇദഞ്ചി തസ്സ ഞാണസ്സ അഭിനിമ്മിയമാനേ മനോമയേ കായേ രൂപായതനമേവാദർശ്വേ പവത്തനത്തോ വുത്തം, ന പന തത്ഥ ഗന്ധായതനാദിനമഭാവത്തോ . ന ഹി രൂപകലാപോ ഗന്ധായതനാദിവിരഹിതോ അത്ഥമിതി സഞ്ചമാ പരിനിപ്ഫന്നമേവ നിമ്മിതരൂപം. തേനാഹ “പരിത്തപച്ചുപ്പന്നബഹിദ്ധാരമ്മണ”ന്തി, യമാക്കമം ഭൂമികാലസന്താനഭേദത്തോ തിബ്ബിധാരമ്മണത്തി അത്ഥോ. നിബ്ബാനവസേന ഏകധമ്മാരമ്മണവി സമാനം ആസവക്ഖയഞാണം പരിത്താരമ്മണാദിതികവസേന തിവിധാരമ്മണം ദസ്സേതും “അപ്പമാണബഹിദ്ധാനവത്തഞ്ചാരമ്മണ”ന്തി വുത്തം.

തത്ത്വപരിതീതികവസേന അപമാണാരമ്മണം, അജ്ഞാതീകവസേന ബഹിഷ്കാരമ്മണം, അതീതീകവസേന നവതത്ത്വാരമ്മണഞ്ച ഹോതി.

ഉത്തരിതരസദോ, പണിതരസദോ ച പരിയായോതി ദസ്സേതി “സേട്തര”തി ഇമിനാ. രതനകൂടം വിയ കൂടാഗാരസ്സ അരഹത്തം കൂടം ഉത്തമദ്ഗഭൂതം ഭഗവതോ ദേസനായ അരഹത്തപരിയോസാനത്താതി ആഹ “അരഹത്തനികൂടേന”തി. ദേസനം നിട്ഠാപേസീതി തിത്ഥകരമതഹരവിഭാവിനിം നാനാവിധകുഹനലപനാദിമിച്ഛാജീവവിധംസിനിം തിവിധസീലാലങ്കരപരമസല്ലേഖപടിപത്തിപരിദീപിനിം ത്യാനാഭിത്താദിഉത്തരിമനുസ്സയമ്മവിഭൂസിനിം ചുട്ടസവിധമഹാസാമഞ്ജ്ഞപടിമണ്ഡിതം അനഞ്ഞസാധാരണം സാമഞ്ജ്ഞലദേസനം രതനാഗാരം വിയ രതനകൂടേന അരഹത്തകൂടേന നിട്ഠാപേസി “വിമുത്തസ്ഥി”തി ഇമിനാ, അരഹത്തഫലസ്സ ദേസിതത്താതി അത്ഥോ.

അജാതസത്തുപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണാ

൨൫൦. ഏത്താവതാ ഭഗവതാ ദേസിതസ്സ സാമഞ്ജ്ഞലസുത്തസ്സ അത്ഥവണ്ണനം കത്വാ ഇദാനി ധമ്മസദ്ഗാഹകേഹി സദ്ഗീതസ്സ “ഏവം വുത്തേ”തിആദിപാഠസ്സപി അത്ഥവണ്ണനം കരോന്തോ പഠമം സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “രാജാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം സാമഞ്ജ്ഞലേ, സുത്തപദേസേ വാ. കരണം കാരോ, സാധു ഇതി കാരോ തമാ, “സാധു ഭഗവാ, സാധു സുഗതാ”തിആദിനാ തം പവത്തേന്തോ. ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനത്തി ദേസനായ ആദിഞ്ച മജ്ജിമഞ്ച പരിയോസാനഞ്ച. സക്കച്ചം സാദരം ഗാരവം സുത്വാ, “ചിന്തേത്വാ”തി ഏത്ഥ ഇദം പുഞ്ചകാലകിരിയാവചനം. ഇമേ പഞ്ചേ പുമു സമഞ്ചബ്രാഹ്മണേ പുച്ഛന്തോ അഹം ചിരം വത അമ്ഹി, ഏവം പുച്ഛന്തോപി അഹം മുസേ കോട്ടേന്തോ വിയ കഞ്ചി സാരം നാലത്ഥത്തി യോജനാ. തമാ യോ...പേ... വിസ്സജ്ജസി, തസ്സ ഭഗവതോ ഗുണസമ്പദാ അഹോ വത. ദസബലസ്സ ഗുണാനുഭാവം അജാനന്തോ അഹം വഞ്ചിതോ സുചിരം വത അമ്ഹിതി. വഞ്ചിതോതി ച അത്തോണേന വഞ്ചിതോ ആവട്ടിതോ, മോഹേന പടിച്ഛാദിതോ അമ്ഹിതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “ദസബലസ്സ ഗുണാനുഭാവം അജാനന്തോ”തി. സാമഞ്ജ്ഞോതനാ ഹി വിസേസേ അവതിട്ഠി. ചിന്തേത്വാ ആവികരോന്തോതി സമ്ബന്ധോ. ഉല്ല്യഞ്ചനസമത്ഥാപി ഉബ്ബേഗപിതിയാ അനുല്ല്യഞ്ചനസി സിയാതി ആഹ “പഞ്ചവിധായ പിതിയാ ഫുടസരീരോ”തി. ഫുടസരീരോതി ച ഫുസിതസരീരോതി അത്ഥോ, ന ബ്യാപിതസരീരോതി സബ്ബായ പിതിയാ അബ്യാപിതത്താ. തന്തി അത്തനോ പസാദസ്സ ആവികരണം, ഉപാസകത്തപവേദനഞ്ച. ആരദ്ധം ധമ്മസദ്ഗാഹകേഹി.

അഭിക്കത്താതി അതിക്കത്താ വിഗതാ, വിഗതഭാവോ ച ഖയോ ഏവാതി ആഹ “ഖയേ ദിസ്സതീ”തി. തമാ ഹി വുത്തം “നിക്ഖന്തോ പഠമോ യാമോ”തി. അഭിക്കത്തരോതി അതിവിധ കത്തരോ മനോരമോ, താദിസോ ച സുന്ദരോ ഭദ്രകോ നാമാതി വുത്തം “സുന്ദരേ”തി.

“കോ മേ”തിആദി ഗാഥാ വിമാനവത്സുദ്ദഹി (വി° വ° ൮൫൭). തത്ഥ കോതി ദേവനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദീസു കത്ഥോ. മേതി മമ. പാദാനീതി പാദേ, ലിഗ്ഗവിപരിയായോയം. ഇദ്ധിയാതി ഹുദിസായ ദേവിദ്ധിയാ. യസസാതി ഹുദിസേന പരിവാരേന, പരിജ്ഞേന ച. ജലന്തി ജലന്തോ വിജ്ജാതമാനോ. അഭിക്കത്തേനാതി അതിവിധ കത്തേന കമനീയേന, അഭിരുപേനാതി വുത്തം ഹോതി. വണ്ണേനാതി ഛരവിവണ്ണേന സരീരവണ്ണനിഭായ. സബ്ബാ ഓഭാസയം ദിസാതി

സബ്ബാ ദസപി ദിസാ ഓഭാസയന്തോ. ചന്ദ്രോ വിയ, സൂരിയോ വിയ ച ഏകോഭാസം ഏകാലോകം കരോന്തോ കോ വന്ദതീതി സമ്ബന്ധോ.

അഭിരുപേതി അതിരേകരുപേ ഉളാരവണ്ണേന സമ്പന്നരുപേ. അബ്ഭാന്നുമോദനേതി അഭിഅന്നുമോദനേ അഭിപ്പമോദിതഭാവേ. കിമത്ഥിയം “അബ്ഭാന്നുമോദനേ”തി വചനന്തി ആഹ “തസ്മാ”തിആദി. യുത്തം താവ ഹോതു അബ്ഭാന്നുമോദനേ, കസ്മാ പനായം ദിക്ഖത്തും വുത്തോതി ചോദനായ സോധനാമുഖേന ആമേധിതവിസയം നിദ്ധാരേതി “ഭയേ കോധേ”തിആദിനാ, ഇമിനാ സദുലക്ഖണേന ഹേതുഭൂതേന ഏവം വുത്തോ, ഇമിനാ ച ഇമിനാ ച വിസയേനാതി വുത്തം ഹോതി. “സാധു സാധു ഭന്തേ”തി ആമേധിതവസേന അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ തസ്സ വിസയം നിദ്ധാരേന്തോ ഏവമാഹാതിപി സമ്ബന്ധം വദന്തി. തത്ഥ “ചോരോ ചോരോ, സപ്പോ സപ്പോ”തിആദീസു ഭയേ ആമേധിതം, “വിജ്ജ്യാ വിജ്ജ്യാ, പഹര പഹരാ”തിആദീസു കോധേ, “സാധു സാധു”തിആദീസു (സം നി ൨.൧൨൦; ൩.൩൫; ൫.൧൦൮൫) പസംസായം, “ഗച്ഛ ഗച്ഛ, ലുനാഹി ലുനാഹി”തിആദീസു തുരിതേ, “ആഗച്ഛ ആഗച്ഛ”തിആദീസു കോതൃഹലേ, “ബുദ്ധോ ബുദ്ധോതി ചിന്തേന്തോ”തിആദീസു (ബു ൮൦ ൨.൪൪) അച്ഛരേ, “അഭിക്കമമായസ്മന്തോ അഭിക്കമമായസ്മന്തോ”തിആദീസു (ദീ ൩.൨൦; അ നി ൩.൧൧) ഹാസേ, “കഹം ഏകപുത്തക, കഹം ഏകപുത്തകാ”തിആദീസു (സം നി ൨.൩൩) സോകേ, “അഹോ സുഖം, അഹോ സുഖ”തിആദീസു (ഉദാ ൨൦; ദീ നി ൩.൩൦൫) പസാദേ. ചസദ്ദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ, തേന ഗരഹാ അസമ്മാനാദിനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. “പാപോ പാപോ”തിആദീസു ഹി ഗരഹായം, “അഭിരുപക അഭിരുപകാ”തിആദീസു അസമ്മാനേ. ഏവമേതേസു നവസു, അന്തേസു ച വിസയേസു ആമേധിതവചനം ബുധോ കരേയ്യ, യോജേയ്യാതി അത്ഥോ. ആമേധനം പുനപ്പുനമുച്ചാരണം, ആമേധിയതി വാ പുനപ്പുനമുച്ചാരിയതീതി ആമേധിതം, ഏകസ്സേവത്ഥസ്സ ദാത്തിക്ഖത്തും വചനം. മേധിസദ്ദോ ഹി ഉമ്മാദനേ, ആപുഞ്ചോ തു ദാത്തിക്ഖത്തുമുച്ചാരണേ വത്തതി യഥാ “ഏതദേവ യദാ വാക്യ-മാമേധയതി വാസവോ”തി.

ഏവം ആമേധിതവസേന ദിക്ഖത്തും വുത്തഭാവം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി നയിദം ആമേധിതവസേനേവ ദിക്ഖത്തും വുത്തം, അഥ ഖോ പച്ചേകമത്ഥവയവസേനപീതി ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. ആമേധിതവസേന അത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ വിച്ഛാവസേനാപി ദസ്സേന്തോ ഏവമാഹാതിപി വദന്തി, തദയുത്തമേവ ബ്യാപേതബ്ബസ്സ ദിക്ഖത്തുമവുത്തത്താ. ബ്യാപേതബ്ബസ്സ ഹി ബ്യാപകേന ഗുണകിരിയാദഞ്ചേന ബ്യാപനിച്ഛായ ദാത്തിക്ഖത്തും വചനം വിച്ഛായഥാ “ഗാമോ ഗാമോ രമണീയോ”തി. തത്ഥ അഭിക്കന്തന്തി അഭിക്കമനീയം, തബ്ഭാവോ ച അതിഇട്ഠന്തായാതി വുത്തം “അതിഇട്ഠ”തിആദി, പദത്തയഞ്ചേതം പരിയായവചനം. ഏത്ഥാതി ദീസു അഭിക്കന്തസദ്ദേസു. “അഭിക്കന്ത”തി വചനം അപേക്ഖിത്ഥാ നപുംസകലിങ്ഗേന വുത്തം, തം പന ഭഗവതോ വചനം ധമ്മദേസനായേവാതി കത്ഥാ “യദിദം ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ”തി ആഹ, യായം ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ മയാ സുതാ, തദിദം ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാസങ്ഖാതം വചനം അഭിക്കന്തന്തി അത്ഥോ. ഏവം പടിനിദ്ദേസോപി ഹി അത്ഥതോ അഭേദത്താ യുത്തോ ഏവ “യത്ഥ ച ദിന്നം മഹപ്ഫലമാഹു”തിആദീസു (വി ൮൦ ൮൮൮) വിയ. “അഭിക്കന്ത”തി വുത്തസ്സ വാ അത്ഥമത്തദസ്സനം ഏതം, തസ്മാ അത്ഥവസേന ലിങ്ഗവിഭത്തിവിപരിണാമോ വേദിതഞ്ചോ, കാരിയവിപരിണാമവസേന ചേത്ഥ വിഭത്തിവിപരിണാമതാ. വചനന്തി ഹേത്ഥ സേസോ, അഭിക്കന്തം ഭഗവതോ വചനം, യായം ഭഗവതോ ധമ്മദേസനാ മയാ സുതാ, സാ അഭിക്കന്തം അഭിക്കന്താതി അത്ഥോ. ദുതിയപദേപി “അഭിക്കന്തന്തി

പസാദനം അപേക്വിത്വം നപുംസകലിങ്ഗേന വൃത്തം”നിആദിനാ യഥാരഹമേസ നയോ നേതബ്ജോ.

“ഭഗവതോ വചനം”നിആദിനാ അത്ഥദ്വയസരൂപം ദസ്സേതി. തത്ത്വ ഭോസനാസനതോതി രാഗാദികിലേസഭോസവിധംസനതോ. ഗുണാധിഗമനതോതി സീലാദിഗുണാനം സമ്പാദനവസേന അധിഗമാപനതോ. യേ ഗുണേ ദേസനാ അധിഗമേതി, തേസു “ഗുണാധിഗമനതോ”തി വൃത്തേസുയേവ ഗുണേസു പധാനഭൂതാ ഗുണാ ദസ്സേതബ്ജാതി തേ പധാനഭൂതേ ഗുണേ താവ ദസ്സേതും “സദ്ധാജനനതോ പത്താജനനതോ”തി വൃത്തം. സദ്ധാപധാനാ ഹി ലോകീയാ ഗുണാ, പത്താപധാനാ ലോകുത്തരാതി, പധാനനിദേസോ ചേസ ദേസനായ അധിഗമേതബ്ജേഹി സീലസമാധിദുകാദീഹിപി യോജനാസമ്ഭവതോ. അത്തേമ്പി അത്ഥദ്വയം ദസ്സേതി “സാത്മതോ”തിആദിനാ. സീലാദിഅത്ഥസമ്പത്തിയാ സാത്മതോ. സഭാവനിരുത്തിസമ്പത്തിയാ സബ്ബുഞ്ജനതോ. സുവിഞ്ഞേയ്യസദുപയോഗതായ ഉത്താനപദതോ. സണ്ഹസുഖമഭാവേന ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യത്ഥതായ ഗമ്ഭീരത്ഥതോ. സിനിദ്ധമുദുമധുരസദുപയോഗതായ കണ്ണസുഖതോ. വിപുലവിസുദ്ധപേമനീയത്ഥതായ ഹദയങ്ഗമതോ. മാനാതിമാനവിധമനേന അനത്തുക്കംസനതോ. മമ്ഭസാരമ്ഭനിമ്മദനേന അപരവമ്ഭനതോ. ഹിതാധിപ്പായപ്പവത്തിയാ പരേസം രാഗപരിളാഹാദിവൃപസമനേന കരുണാസീതലതോ. കിലേസന്ധകാരവിധമനേന പത്താവദാതതോ. അവദാതം, ദാദാതന്തി ച അത്ഥതോ ഏകം. കരവീകരുതമഞ്ജുതായ ആപാമരമണീയതോ. പുബ്ബാപരാവിരുദ്ധസുവിസുദ്ധതായ വിമദുക്ഖമതോ. ആപാമരമണീയതായ ഏവ സുയുമാനസുഖതോ. വിമദുക്ഖമതായ, ഹിതജ്ഞാസയപ്പവത്തിതായ ച വീമംസീയമാനഹിതതോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതബ്ജോ. ആദിസദ്ദേന പന സംസാരചക്കനിവത്തനതോ, സദ്ധമ്മചക്കപ്പവത്തനതോ, മിച്ഛാവാദവിധംസനതോ, സമ്മാവാദപതിട്ഠാപനതോ, അകുസലമൂലസമുദ്ധരണതോ, കുസലമൂലസംരോപനതോ, അപായദാറവിധാനതോ, സഗ്ഗമഗ്ഗദാറവിവരണതോ, പരിയുട്ഠാനവൃപസമനതോ, അനുസയസമുഗ്ഘാടനതോതി ഏവമാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ജോ.

ന കേവലം പദദ്വയേനേവ, തതോ പരമ്പി ചതുഹി ഉപമാഹിതി പി-സദ്ദോ സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ. “ചക്ഖുമനോ രൂപാനി ദക്ഖന്തി”തി ഇദം “തേലപജേജാതം ധാരേയ്യാ”തി ചതുത്ഥഉപമായ ആകാരമത്തദസ്സനം, ന പന ഉപമന്തരദസ്സനന്തി ആഹ “ചതുഹി ഉപമാഹി”തി. അയോമുഖട്ഠപിതന്തി കേനചി അയോമുഖം റപിതം. ഹേട്ഠാമുഖജാതന്തി സഭാവേനേവ ഹേട്ഠാമുഖം ജാതം. ഉഗ്ഘാടേയ്യാതി വിവടം കരേയ്യ. “ഹത്ഥേ ഗഹേത്വാ”തി സമാചിക്ഖണദസ്സനത്ഥം വൃത്തം, “പുരത്ഥാഭിമുഖോ, ഉത്തരാഭിമുഖോ വാ ഗച്ഛാ”തിആദിനാ വചനമത്തം അവത്വാ “ഏസ മഗ്ഗോ, ഏവം ഗച്ഛാ”തി ഹത്ഥേ ഗഹേത്വാ നിസ്സന്ദേഹം ദസ്സേയ്യാതി വൃത്തം ഹോതി. കാളപക്ഖേ ചാതുദുസീ കാളപക്ഖചാതുദുസീ. നിരന്തരരുകഖഗഹനേന ഏകഗ്ഘനോ വനസണ്ഡോ ഘനവനസണ്ഡോ. മേഘസ്സ പടലം മേഘപടലം, മേഘച്ഛന്നതാതി വൃത്തം ഹോതി. നിക്കുജ്ജിതം ഉക്കുജേജയ്യാതി കസ്സചിപി ആയേയ്യസ്സ അനാധാരഭൂതം കിഞ്ചി ഭാജനം ആധാരഭാവപാദനവസേന ഉക്കുജേജയ്യ ഉപരി മുഖം റപേയ്യ. ഹേട്ഠാമുഖജാതതായ വിമുഖം, അയോമുഖട്ഠപിതതായ അസദ്ധമ്മേ പതിതന്തി ഏവം പദദ്വയം നിക്കുജ്ജിതപദസ്സ യഥാദസ്സിതേന അത്ഥദ്വയേന യഥാരഹം യോജേതബ്ജം, ന യഥാസങ്ഖ്യം. അത്തനോ സഭാവേനേവ ഹി ഏസ രാജാ സദ്ധമ്മവിമുഖോ, പാപമിത്തേന പന ദേവദത്തേന പിതൃഘാതാദീസു ഉയോജിതത്താ അസദ്ധമ്മേ പതിതോതി. വുട്ഠാപേനേന ഭഗവതാതി സമ്ബന്ധോ.

“കസ്തപസ്തു ഭഗവതോ”തിആദിനാ തദാ രഞ്ഞാ അവുത്തസ്സാപി അത്ഥാപത്തിമത്തദസ്സനം. കാമഞ്ച കാമച്ഛന്ദാദയോപി പടിച്ഛാദകാ നീവരണഭാവതോ, മിച്ഛാദിട്ഠി പന സവിസേസം പടിച്ഛാദികാ സത്തേ മിച്ഛാഭിനിവേസവസേനാതി ആഹ “മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്ന”ന്തി. തേനാഹ ഭഗവാ “മിച്ഛാദിട്ഠിപരമാഹം ഭിക്ഖവേ വജ്ജം വദാമി”തി, [അ° നി° ൧.൩൧൦ (അത്ഥതോ സമാനം)] മിച്ഛാദിട്ഠിസഞ്ചാതഗുച്ഛപടിച്ഛന്നന്തി അത്ഥോ. “മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്നം സാസനം വിവരത്തേനാ”തി വദന്തോ സബ്ബബുദ്ധാനം ഏകാവ അനുസന്ധി, ഏകംവ സാസനന്തി കത്വാ കസ്തപസ്തു ഭഗവതോ സാസനന്വി ഇമിനാ സദ്ധിം ഏകസാസനം കരോതീതി ദട്ഠഞ്ച. അങ്ഗുത്തരട്ഠകമാദീസുപി ഹി തമാ ചേവ വുത്തം, ഏവഞ്ച കത്വാ മിച്ഛാദിട്ഠിഗഹനപടിച്ഛന്നസ്തു സാസനസ്തു വിവരണവചനം ഉപപന്നം ഹോതീതി.

സബ്ബോ അകുസലധമ്മസഞ്ചാതോ അപായഗാമിമഗ്ഗോ കുമ്മഗ്ഗോ കുച്ഛിതോ മഗ്ഗോതി കത്വാ. സമ്മാദിട്ഠിആദിനം ഉജുപടിപക്ഖതായ മിച്ഛാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠ മിച്ഛത്തയമ്മാ മിച്ഛാമഗ്ഗോ മോക്ഖമഗ്ഗതോ മിച്ഛാ വിതഥോ മഗ്ഗോതി കത്വാ. തേനേവ ഹി തദുഭയസ്സ പടിപക്ഖതം സന്ധായ “സഗ്ഗമോക്ഖമഗ്ഗം ആവികരോത്തേനാ”തി വുത്തം. സബ്ബോ ഹി കുമ്മഗ്ഗോ സഗ്ഗമഗ്ഗോ. സമ്മാദിട്ഠിആദയോ അട്ഠ സമ്മത്തയമ്മാ മോക്ഖമഗ്ഗോ. സപ്പിആദിസന്നിസ്സയോ പദീപോ ന തമാ ഉജ്ജലോ, യഥാ തേലസന്നിസ്സയോതി തേലപജ്ജാതഗ്ഗഹണം. ധാരേയ്യാതി ധരേയ്യ, സമാഹരേയ്യ സമാദഹേയ്യാതി അത്ഥോ. ബുദ്ധാദിരതനരൂപാനീതി ബുദ്ധാദിനം തിണ്ണം രതനാനം വണ്ണായതനാനി. തേസം ബുദ്ധാദിരതനരൂപാനം പടിച്ഛാദകസ്സ മോഹന്ധകാരസ്സ വിദ്ധംസകം തമാ. ദേസനാസഞ്ചാതം പജ്ജാതം തമാ. തദുഭയം തുല്യാധികരണവസേന വിയൂഹിത്വാ തസ്സ ധാരകോ സമാദഹകോതി അത്ഥേന “തപ്പടിച്ഛാദകമോഹന്ധകാരവിദ്ധംസകദേസനാപജ്ജാതധാരകേനാ”തി വുത്തം. ഏതേഹി പരിയായേഹിതി യഥാവുത്തേഹി നിക്കുജ്ജിതുകുജ്ജനപടിച്ഛന്നവിവരണമഗ്ഗാചിക്ഖണതേലപജ്ജാതധാരണ സഞ്ചാത ചതുബ്ബിയോപമോപമിതബ്ബപ്പകാരേഹി, യഥാവുത്തേഹി വാ നാനാവിധകുഹനലപനാദിമിച്ഛാജീവവിധമനാദിവിഭാവനപരിയായേഹി. തേനാഹ “അനേകപരിയായേന ധമ്മോ പകാസിതോ”തി.

“ഏവ”തിആദിനാ “ഏസാഹ”തിആദിപാഠസ്സ സമ്ബന്ധം ദസ്സേതി. പസന്നചിത്തതായപസന്നാകാരം കരോതി. പസന്നചിത്തതാ ച ഇമം ദേസനം സുത്വാ ഏവാതി അത്ഥം ഞാപേതും “ഇമായ ദേസനായാ”തിആദി വുത്തം. ഇമായ ദേസനായ ഹേതുഭൂതായ. പസന്നാകാരന്തി പസന്നേഹി സാധുജ്ഞേഹി കത്തബ്ബസക്കാരം. സരണന്തി പടിസരണം. തേനാഹ “പരായണ”ന്തി. പരായണതാ പന അനത്ഥനിസേധനേന, അത്ഥസമ്പാദനേന ചാതി വുത്തം “അഘസ്സ താതാ, ഹിതസ്സ ച വിധാതാ”തി. അഘസ്സാതി നിസ്സക്കേ സാമിവചനം, പാപതോതി അത്ഥോ. ദുക്ഖതോതിപി വദന്തി കേചി. തായതി അവസ്സയം കരോതീതി താതാ. ഹിതസ്സാതി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം. വിദഹതി സംവിധാനം കരോതീതി വിധാതാ. “ഇതി ഇമിനാ അധിപ്പായേനാ”തി വദന്തോ “ഇതിസദോ ചേത്ഥ ലുത്തനിദിട്ഠോ, സോ ച ആകാരത്ഥോ”തി ദസ്സേതി. സരണന്തി ഗമനം. ഹിതാധിപ്പായേന ഭജനം, ജാനനം വാ, ഏവഞ്ച കത്വാ വിനയട്ഠകമാദീസു “സരണന്തി ഗച്ഛാമി”തി സഹേവ ഇതിസദേന അത്ഥോ വുത്തോതി. ഏത്ഥ ഹി നായം ഗമി-സദോ നീ-സദാദയോ വിയ ദികമ്മികോ, തസ്മാ യഥാ “അജം ഗാമം നേതീ”തി വുച്ചതി, ഏവം “ഭഗവന്തം സരണം ഗച്ഛാമി”തി വത്തും ന സക്കാ, “സരണന്തി ഗച്ഛാമി”തി പന വത്തഞ്ച, തസ്മാ ഏത്ഥ ഇതിസദോ ലുത്തനിദിട്ഠോതി വേദിതഞ്ച, ഏവഞ്ച കത്വാ “യോ

ബുദ്ധം സരണം ഗച്ഛതി, സോ ബുദ്ധം വാ ഗച്ഛേയ്യ സരണം വാ"തി (ഖു° പാ° അട്° ൧.ഗമനീയദീപനാ) വുദുകനികായട്കമായ ഉദ്ധാ ചോദനാ അനവകാസാ. ന ഹി ഗമി-സദും ദുഹാദിന്യാദിഗണികം കരോന്തി അക്ഖരചിന്തകാതി. ഹോതു താവ ഗമി-സദസ്സ ഏകകമ്മഭാവോ, തമാപി "ഗച്ഛതേവ പുഞ്ചം ദിസം, ഗച്ഛതി പച്ഛിമം ദിസ"ന്തിആദിസു (സം° നി° ൧.൧൯; ൩.൮൭) വിയ "ഭഗവന്തം, സരണം"ന്തി പദദ്വയസ്സ സമാനാധികരണതാ യുത്താതി? ന, തസ്സ പദദ്വയസ്സ സമാനാധികരണഭാവാനുപപത്തിതോ. തസ്സ ഹി സമാനാധികരണഭാവേ അധിപ്പേതേ പടിഹതചിത്തോപി ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമന്തോ ബുദ്ധം സരണം ഗതോ നാമ സിയാ. യത്ത്ഹി തം "ബുദ്ധോ"തി വിസേസിതം സരണം, തമേവേസ ഗതോതി, ന ചേത്ഥ അനുപപത്തികേന അത്ഥേന അത്ഥോ, തസ്മാ "ഭഗവന്ത"ന്തി ഗമനീയത്ഥസ്സ ദീപനം, "സരണം"ന്തി പന ഗമനാകാരസ്സാതി വുത്തനയേന ഇതിലോപവസേനേവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോതി. ധമ്മഞ്ച സഞ്ചഞ്ചാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഹോന്തി ചേത്ഥ

"ഗമിസ്സ ഏകകമ്മത്താ, ഇതിലോപം വിജാനിയാ;
പടിഛാതപ്പസങ്ഗത്താ, ന ച തുല്യത്ഥതാ സിയാ.

തസ്മാ ഗമനീയത്ഥസ്സ, പുഞ്ചപദംവ ജോതകം;
ഗമനാകാരസ്സ പരം, ഇത്യുത്തം സരണത്തയേ"തി.

"ഇതി ഇമിനാ അധിപ്പായേന ഭഗവന്തം ഗച്ഛാമീ"തി പന വദന്തോ അനേനേവ അധിപ്പായേന ഭജനം, ജാനനം വാ സരണഗമനം നാമാതി നിയമേതി. തത്ഥ "ഗച്ഛാമീ"തിആദിസു പൂരിമസ്സ പൂരിമസ്സ പച്ഛിമം പച്ഛിമം അത്ഥവചനം, "ഗച്ഛാമീ"തി ഏതസ്സ വാ അനന്തസാധാരണതാദസ്സനവസേന പാടിയേക്കമേവ അത്ഥവചനം "ഭജാമീ"തിആദിപദത്തയം. ഭജനത്ത്ഹി സരണാധിപ്പായേന ഉപസങ്കമനം, സേവനം സന്തികാവചരഭാവോ, പയിരുപാസനം വത്തപടിവത്തകരണേന ഉപട്ഠാനന്തി ഏവം സബ്ബമാപി അനന്തസാധാരണതയേവ ദസ്സേതി. ഏവം "ഗച്ഛാമീ"തി പദസ്സ ഗതിഅത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ ബുദ്ധിഅത്ഥമ്പി ദസ്സേതും "ഏവം വാ"തിആദിമാഹ, തത്ഥ ഏവന്തി "ഭഗവാ മേ സരണം"തിആദിനാ അധിപ്പായേന. കസ്മാ പന "ഗച്ഛാമീ"തി പദസ്സ "ബുജ്ജ്യാമീ"തി അയമത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ചോദനം സോധേതി "യേസത്ത്ഹീ"തിആദിനാ, അനേന ച നിരുത്തിനയമന്തരേന സഭാവതോവ ഗമുധാതുസ്സ ബുദ്ധിഅത്ഥോതി ദീപേതി. ധാതുനന്തി മൂലസദൃസഞ്ചാതാനം ഇ, യാ, കമു, ഗമുഇച്ചാദിനം.

"അധിഗതമഗ്ഗേ , സച്ഛികതനിരോധേ"തി പദദ്വയേനാപി ഫലട്ഠാ ഏവ ദസ്സിതാ, ന മഗ്ഗട്ഠാതി തേ ദസ്സേന്തോ "യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ ചാ"തി ആഹ. നനു ച കല്യാണപുമുജ്ജനോപി "യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജതീ"തി വുച്ചതീതി? കിഞ്ചാപി വുച്ചതി, നിപ്പരിയായേന പന മഗ്ഗട്ഠാ ഏവ തമാ വത്തബ്ബാ, ന ഇതരോ നിയാമോക്കമനാഭാവതോ. തമാ ഹി തേ ഏവ "അപായേസു അപതമാനേ ധാരേതീ"തി വുത്താ. സമ്മത്തനിയാമോക്കമനേന ഹി അപായവിനിമുത്തിസമ്ഭവോതി. ഏവം അനേകേഹിപി വിനയ- (സാരത്ഥം ദീ° ൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ) സുത്തന്തടീകാകാരേഹീ (ദീ° നി° ദീ° ൧.൨൦) വുത്തം, തദേതം സമ്മത്തനിയാമോക്കമനവസേന നിപ്പരിയായതോ അപായവിനിമുത്തകേ സന്ധായ വുത്തം, തദനുപപത്തിവസേന പന പരിയായതോ അപായവിനിമുത്തകം കല്യാണപുമുജ്ജനമ്പി "യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ"തി പദേന ദസ്സേതീതി ദട്ഠബ്ബം. തമാ ഹേസ ദക്ഖിണവിഭങ്ഗസുത്താദിസു (മ° നി° ൩.൩൭൯)

സോതാപത്തിഫലസംഗ്രഹിതരായ പടിപന്നഭാവേന വൃത്തോതി, ഛത്തവിമാനേ (വി. വ. വൃവൃ ആദയോ) ഛത്തമാണവകോ ചേത്ഥ നിദസ്സനം. അധിഗതമഗ്ഗേ, സംഗ്രഹിതനിരോധേ ച യമാനുസിട്ഠം പടിപജ്ജമാനേ ച പുഗ്ഗലേ അപായേസു അപതമാനേ കത്വാ ധാരേതീതി സപാംസേസയോജനാ. അതീതകാലികേന ഹി പുരിമപദദ്വയേന ഫലട്ഠാനമേവ ഗഹണം, വത്തമാനകാലികേന ച പച്ഛിമേന പദേന സഹ കല്യാണപുരുഷജനേന മഗ്ഗട്ഠാനമേവ. “അപതമാനേ”തി പന്ന പദേന ധാരണാകാരദസ്സനം അപതനകരണവസേനേവ ധാരേതീതി, ധാരണസരൂപദസ്സനം വാ. ധാരണം നാമ അപതനകരണമേവാതി, അപതനകരണഞ്ച അപായാദിനിബ്ബത്തകകിലേസവിധംസന്നവസേന വട്ടതോ നിയ്യാനമേവ. “അപായേസു”തി ഹി ദുക്ഖബ്ബഹുലട്ഠാനതായ പയാനവസേന വൃത്തം, വട്ടദുക്ഖേസു പന്ന സബ്ബേസുപി അപതമാനേ കത്വാ ധാരേതീതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. തഥാ ഹി അഭിധമ്മട്ഠകമായം വൃത്തം “സോതാപത്തിമഗ്ഗോ ചേത്ഥ അപായഭവതോ വുട്ഠാതി, സകദാഗാമിമഗ്ഗോ സുഗതികാമഭവേകദേസതോ, അന്നാഗാമിമഗ്ഗോ കാമഭവതോ, അരഹത്തമഗ്ഗോ രൂപാരൂപഭവതോ, സബ്ബഭവേഹിപി വുട്ഠാതി ഏവാതി വദന്തി”തി (ധ. സ. അട്ഠ. ൩൭) ഏവഞ്ച കത്വാ അരിയമഗ്ഗോ നിയ്യാനികതായ, നിബ്ബാനഞ്ച തസ്സ തദത്ഥസിദ്ധിഹേതുതായാതി ഉഭയമേവ നിപ്പരിയായേന ധമ്മോ നാമാതി സരൂപതോ ദസ്സേതും “സോ അത്ഥതോ അരിയമഗ്ഗോ ചേവ നിബ്ബാനഞ്ച”തി വൃത്തം. നിബ്ബാനഞ്ചി ആരമ്മണം ലഭിത്വാ അരിയമഗ്ഗസ്സ തദത്ഥസിദ്ധി, സ്വായമത്ഥോ ച പാളിയാ ഏവ സിലോതി ആഹ “വൃത്തഞ്ചേത”തിആദി. യാവതാതി യത്തകാ. തേസന്തി തത്തകാനം ധമ്മാനം. “അഗ്ഗോ അക്ഖായതീ”തി വത്തബ്ബേ ഓ-കാരസ്സ അ-കാരം, മ-കാരാഗമഞ്ച കത്വാ “അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി വൃത്തം. “അക്ഖായതീ”തി ചേത്ഥ ഇതിസദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന “യാവതാ ഭിക്ഖവേ ധമ്മാ സങ്ഖതാ വാ അസങ്ഖതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തിആദി (ഇതിവു. ൯; അ. നി. ൪.൩൪) സുത്തപദം സങ്ഗണ്ഹാതി, “വിത്ഥാരോ”തി ഇമിനാ വാ തദവസേസസങ്ഗഹോ.

യസ്മാ പന്ന അരിയഫലാനം “തായ സദ്ധായ അവൂപസന്തായാ”തിആദി വചനതോ മഗ്ഗേന സമുച്ഛിന്നാനം കിലേസാനം പടിപ്പസ്സദ്ധിപ്പഹാനകിച്ചതായ നിയ്യാനാനുഗുണതാ, നിയ്യാനപരിയോസാനതാ ച, പരിയത്തിയാ പന്ന നിയ്യാനധമ്മസമധിഗമഹേതുതായ നിയ്യാനാനുഗുണതാതി ഇമിനാ പരിയായേന വൃത്തനയേന ധമ്മഭാവോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ തദുഭയസി സങ്ഗണ്ഹന്തോ “ന കേവലഞ്ചോ”തിആദിമാഹ. സ്വായമത്ഥോ ച പാഠാരുള്ഹോ ഏവാതി ദസ്സേതി “വൃത്തഞ്ചേത”തിആദിനാ. തത്ഥ ഛത്തമാണവകവിമാനേതി ഛത്തോ കിര നാമ സേതബ്ബായം ബ്രാഹ്മണമാണവകോ, സോ ഉക്കട്ഠായം പോക്ഖരസാതിബ്രാഹ്മണസ്സ സന്തികേ സിപ്പം ഉഗ്ഗഹേത്വാ “ഗരുദക്ഖിണം ദസ്സാമീ”തി ഉക്കട്ഠാഭിമുഖോ ഗച്ഛതി, അമ്മസ്സ ഭഗവാ അന്തരാമഗ്ഗേ ചോരന്തരായം, താവതിംസഭവനേ നിബ്ബത്തമാനഞ്ച ദിസ്വാ ഗാമാബന്ധവസേന സരണഗമനവിധിം ദേസേസി, തസ്സ താവതിംസഭവനുപഗസ്സ തിംസയോജനികം വിമാനം ഛത്തമാണവകവിമാനം. ദേവലോകേപി ഹി തസ്സ മനുസ്സകാലേ സമത്താ യഥാ “മണ്ഡൂകോ ദേവപുത്തോ, (വി. വ. വൃവൃ ആദയോ) കുവേരോ ദേവരാജാ”തി, ഇധ പന്ന ഛത്തമാണവകവിമാനം വത്ഥു കാരണം ഏതസ്സാതി കത്വാ ഉത്തരപദലോപേന “ന തഥാ തപതി നഭേ സൂരിയോ, ചന്ദോ ച ന ഭാസതി ന ഫുസ്സോ, യഥാ”തിആദികാ (വി. വ. വൃവൃ) ദേസനാ “ഛത്തമാണവകവിമാന”തി വുച്ചതി, തത്രായം ഗാമാ പരിയാപന്നാ, തസ്മാ ഛത്തമാണവകവിമാനവത്ഥുദേസനായന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കാമരാഗോ ഭവരാഗോതി ഏവമാദിഭേദോ അനാദികാലവിഭാവീതോ സഞ്ചാപി
രാഗോ വിരജ്ജതി പഹീയതി ഏതേനാതി രാഗവിരാഗോ, മഗ്ദ്ധോ.
ഏജാസഞ്ചാതായ തണ്ഹായ, അന്തോനിജ്യാനലക്ഖണ്ഡസു ച സോകസ്സ
തദുപ്പത്തിയം സഞ്ചസോ പരിക്ഖിണത്താ നത്ഥി ഏജാ, സോകോ ച ഏതസ്ഥിതി
അനേജം, അസോകഞ്ച, ഫലം. തദട്ഠകമായം (വിം വം അട്ഠം വുവുൗ) പന
“തണ്ഹാവസിട്ഠാനം സോകനിമിത്താനം കിലേസാനം പടിപ്പസ്സമ്ഭനതോ
അസോക”ന്തി വുത്തം. ധമ്മമസഞ്ചതന്തി സമ്പജ്ജ സമ്ഭൂത പച്ചയേഹി
അപ്പടിസഞ്ചതത്താ അസഞ്ചതം അത്തനോ സഭാവധാരണതോ പരമത്ഥധമ്മഭൂതം
നിബ്ബാനം. തദട്ഠകമായം പന “ധമ്മന്തി സഭാവധമ്മം. സഭാവതോ ഗഹേതബ്ബധമ്മോ
ഹേസ, യദിദം മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനാനി, ന പരിയത്തിധമ്മോ വിധ
പത്തത്തിധമ്മവസേനാ”തി (വിം വം അട്ഠം വുവുൗ) വുത്തം, ഏവം സതി
ധമ്മസദ്ദോ തീസുപി ഠാനേസു യോജേതബ്ബോ. അപ്പടികൂലസദ്ദേന ച തത്ഥ
നിബ്ബാനമേവ ഗഹിതം “നത്ഥി ഏത്ഥ കിഞ്ചിപി പടികൂല”ന്തി കത്ഥാ,
അപ്പടികൂലന്തി ച അവിരോധദീപനതോ കിഞ്ചി അവിരുദ്ധം, ഇട്ഠം പണീതന്തി
വാ അത്ഥോ. പഗുണരൂപേന പവത്തിതത്താ, പക്ട്ഠഗുണവിഭാവനതോ വാ
പഗുണം. യഥാഹ “വിഹിംസസഞ്ചി പഗുണം ന ഭാസിം, ധമ്മം പണീതം
മനുജേസു ബ്രഹ്മേ”തി (മം നിം ൧.൨൮൩; ൨.൩൩൯; മഹാവം ൯).

ധമ്മക്ഖണ്ഡാ കമിതാതി യോജനാ. ഏവം ഇധ ചതുഹിപി പദേഹി
പരിയത്തിധമ്മോയേവ ഗഹിതോ, തദട്ഠകമായം പന “സവനവേലായം,
ഉപപരിക്ഖണ്ഡവേലായം, പടിപജ്ജനവേലായന്തി സഞ്ചദാപി ഇട്ഠമേവാതി മധുരം,
സഞ്ചത്തുതത്താണസന്നിസ്സായ പടിഭാനസമ്പദായ പവത്തിതത്താ
സുപ്പവത്തിഭാവതോ, നിപുണഭാവതോ ച പഗുണം, വിഭജിതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ
ഖണ്ഡാദിവസേന, കുസലാദിവസേന, ഉദ്ദേസാദിവസേന ച സുട്ഠ വിഭജനതോ
സുവിഭത്തന്തി തീഹിപി പദേഹി പരിയത്തിധമ്മമേവ വദതീ”തി (വിം വം അട്ഠം
വുവുൗ) വുത്തം. ആപാമകാലേ വിധ മജ്ജനകാലേപി, കഥേന്തസ്സ വിധ
സുണന്തസ്സാപി സമ്മുഖീഭാവതോ ഉഭതോപച്ചക്ഖതാദസ്സനത്ഥം ഇധേവ “ഇമ”ന്തി
ആസന്നപച്ചക്ഖവചനമാഹ. പുന “ധമ്മ”ന്തി ഇദം യഥാവുത്തസ്സ ചതുബ്ബിധസ്സാപി
ധമ്മസ്സ സാധാരണവചനം. പരിയത്തിധമ്മോപി ഹി സരണേസു ച സീലേസു ച
പതിട്ഠാനമത്തായപി യാമാവപടിപത്തിയാ അപായപതനതോ ധാരേതി, ഇമസ്സ ച
അത്ഥസ്സ ഇദമേവ ഛത്തമാണവകവിമാനം സാധകന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സാധാരണഭാവേന
യഥാവുത്തം ധമ്മം പച്ചക്ഖം കത്ഥാ ദസ്സേന്തോ പുന “ഇമ”ന്തി ആഹ. യസ്ഥാ
ചേസാ ഭ-കാരത്തയേന ച പടിമണ്ഡിതാ ദോധകഗാഥാ, തസ്ഥാ തതിയപാദേ
മധുരസദ്ദേ മ-കാരോ അധികോപി അരിയചരിയാദിപദേഹി വിധ
അനേകക്ഖരപദേന യുത്തത്താ അനുപവജ്ജാതി ദട്ഠഞ്ചം.

ദിട്ഠിസീലസഞ്ചാതേനാതി “യായം ദിട്ഠി അരിയാ നിയ്യാനികാ നിയ്യാതി
തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായ, തമാരൂപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമത്തേഗതോ
വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൪, ൩൫൭; അം നിം ൩.൧൧; പരിം ൨൦൪) ഏവം
വുത്തായ ദിട്ഠിയാ ചേവ “യാനി താനി സീലാനി അവണ്ഡാനി അച്ഛിദ്ദാനി
അസബ്ബലാനി അകമ്മാസാനി ഭുജിസ്സാനി വിത്തുപസത്ഥാനി അപരാമട്ഠാനി
സമാധിസംവത്തനികാനി, തമാരൂപേഹി സീലേഹി സീലസാമത്തേഗതോ
വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൪, ൩൫൭; മം നിം ൧.൪൯൨; ൩.൫൪; അം നിം
൩.൯൨; പരിം ൨൦൪) ഏവം വുത്താനം സീലാനഞ്ച സംഹതഭാവേന,
ദിട്ഠിസീലസാമത്തേനാതി അത്ഥോ. സംഹതോതി സഞ്ചടീതോ, സമേതോതി
വുത്തം ഹോതി. അരിയപുഗ്ഗലാ ഹി യത്ഥ കത്ഥചി ദൂരേ റിതാപി അത്തനോ

ഗുണസാമഗ്രിയാ സംഹതാ ഏവ. “വൃത്തഞ്ജേത”ന്തിആദിനാ ആഹച്ചപാഠേന സമത്വേതി.

യത്മാതി യസ്മിം സഞ്ചേ. ദിന്നന്തി പരിച്ചത്തം അന്നാദിദേയ്യയമ്മം, ഗാമാബന്ധത്താ ചേതമ അനുനാസികലോപോ. ദോധകഗാമാ ഹേസാ. മഹപ്ഫലമാഹൂതി “മഹപ്ഫല”ന്തി ബുദ്ധാദയോ ആഹു. ചതുസ്സൂതി ചേതമ ച-കാരോ അധികോപി വൃത്തനയേന അനുപവജ്ജോ. അച്ചന്തമേവ കിലേസാസുചിതോ വിസുദ്ധത്താ സുചീസു. “സോതാപന്നോ സോതാപത്തിഫലസച്ഛികിരിയായ പടിപന്നോ”ന്തിആദിനാ (സം° നി° ൫.൪൮൮) വൃത്തേസു ചതുസു പുരിസയുഗേസു. ചതുസച്ചയമ്മസ്സ, നിബ്ബാനയമ്മസ്സ ച പച്ചക്ഖത്തോ ദസ്സന്നേന, അരിയയമ്മസ്സ പച്ചക്ഖദസ്സാവിതായ വാ ധമ്മദസാ. തേ പുഗ്ഗലാ മഗ്ഗട്ഠഫലട്ഠേ യുഗലേ അകത്വാ വിസും വിസും പുഗ്ഗലഗണനേന അട്ഠ ച ഹോന്തി. ഇമം സഞ്ചം സരണത്വം സരണായ പരായണായ അപായദുക്ഖവട്ടദുക്ഖപരിതാണായ ഉപേഹി ഉപഗച്ഛ ഭജ സേവ, ഏവം വാ ജാനാഹി ബുജ്ജന്ത്യസ്സൂതി സഹ യോജനായ അത്ഥോ. യത്ഥ യേസു സുചീസു ചതുസു പുരിസയുഗേസു ദിന്നം മഹപ്ഫലമാഹു, ധമ്മദസാ തേ പുഗ്ഗലാ അട്ഠ ച, ഇമം സഞ്ചം സരണത്വമുപേഹീതി വാ സമ്ബന്ധോ. ഏവന്വി ഹി പടിനിദ്രേസോ യുത്തോ ഏവ അത്ഥതോ അഭിന്നത്താതി ദട്ഠഞ്ചം. ഗാമാസുഖത്വമഞ്ചേതമ പുരിസപദേ ഹുകാരം, പുഗ്ഗലാപദേ ച രസ്സം കത്വാ നിദ്രേസോ.

ഏത്താവതാതി “ഏസാഹ”ന്തിആദിവചനക്കമേന. തീണി വത്സുനി “സരണ”ന്തി ഗമനാനി, തിക്ഖത്തും വാ “സരണ”ന്തി ഗമനാനീതി സരണഗമനാനി. പടിവേദേസീതി അത്തനോ ഹദയഗതം വാചായ പവേദേസി.

സരണഗമനകമാവണ്ണനാ

സരണഗമനസ്സ വിസയപ്പഭേദഫലസംകിലേസഭേദാനം വിയ, കത്തു ച വിഭാവനാ തത്ഥ കോസല്ലായ ഹോതി യേവാതി സഹ കത്തുനാ തം വിധിം ദസ്സേതും “ഇദാനി തേസു സരണഗമനേസു കോസല്ലത്വം...പേ... വേദിതഞ്ചോ”തി വൃത്തം. “യോ ച സരണം ഗച്ഛതീ”തി ഇമിനാ ഹി കത്താരം വിഭാവേതി തേന വിനാ സരണഗമനസ്സേവ അസമ്ഭവത്തോ, “സരണഗമന”ന്തി ഇമിനാ ച സരണഗമനമേവ, “സരണ”ന്തിആദിഹി പന യമാക്കമം വിസയാദയോ. കസ്മാ പന്നേതമ വോദാനം ന ഗഹിതം, നനു വോദാനവിഭാവനാപി തത്ഥ കോസല്ലായ ഹോതീതി? സച്ചമേതം, തം പന സംകിലേസഗുഹണേനേവ അത്ഥതോ വിഭാവിതം ഹോതീതി ന ഗഹിതം. യാനി ഹി നേസം സംകിലേസകാരണാനി അത്താണാദിനി, തേസം സഞ്ചേന സഞ്ചം അനുപ്പന്നാനം അനുപ്പാദനേന, ഉപ്പന്നാനഞ്ച പഹാനേന വോദാനം ഹോതീതി. അത്ഥതോതി സരണസദൃത്വത്തോ, “സരണത്വത്തോ”തിപി പാഠോ, അയമേവത്ഥോ. ഹിംസത്വസ്സ സരസദൃസ്സ വസേനേതം സിദ്ധന്തി ദസ്സേന്തോ ധാത്വത്വവസേന “ഹിംസതീതിസരണ”ന്തി വത്വാ തം പന ഹിംസനം കേസം, കഥം, കസ്സ വാതി ചോദനം സോധേതി “സരണഗതാന”ന്തിആദിനാ. കേസന്തി ഹി സരണഗതാനം. കഥന്തി തേനേവ സരണഗമനേന. കസ്സാതി ഭയാദിനന്തി യമാക്കമം സോധനാ. തത്ഥ സരണഗതാനന്തി “സരണ”ന്തി ഗതാനം. സരണഗമനേനാതി “സരണ”ന്തി ഗമനേന കുസലധമ്മേന. ഭയന്തി വട്ടഭയം. സന്താസന്തി ചിത്തുത്രാസം തേനേവ ചേതസികദുക്ഖസ്സ സങ്ഗഹിതത്താ. ദുക്ഖന്തി കായികദുക്ഖഗുഹണം. ദുഗ്ഗതിപരികിലേസന്തി ദുഗ്ഗതിപരിയാപനം സഞ്ചവി ദുക്ഖം “ദുഗ്ഗതിയം പരികിലിസ്സനം സംവിബാധനം, സമുപതാപനം വാ”തി കത്വാ, തയിദം സഞ്ചം

പരതോ ഫലകമായും ആവി ഭവിസ്സതി. ഹിംസനഞ്ചേതം വിനാസനമേവ, ന പന സത്തഹിംസനമിവാതി ദസ്സേതി “ഹനതിവിനാസേതീ”തി ഇമിനാ. ഏതന്തി സരണപദം. അധിവചനന്തി നാമം, പസിയവചനം വാ, യമാഭുച്ചം വാ ഗുണം അധികിച്ച പവത്തവചനം. തേനാഹ “രതനത്തയസ്സേവാ”തി.

ഏവം ഹിംസനത്ഥവസേന അവിസേസതോ സരണസദൃശം ദസ്സേതാ ഇദാനി തദത്ഥവസേനേവ വിസേസതോ ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. രതനത്തയസ്സ പച്ചേകം ഹിംസനകാരണദസ്സനമേവ ഹി പുരിമനയതോ ഇമസ്സ വിസേസോതി. തത്ഥ ഹിതേ പവത്തനേനാതി “സമ്പന്നസീലാ ഭിക്ഖവേ വിഹാരമാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൬൪, ൬൯) അത്ഥേ സത്താനം നിയോജനേന. അഹിതാ ച നിവത്തനേനാതി “പാണാതിപാതസ്സ ലോ പാപകോ വിപാകോ, പാപകം അഭിസമ്പരായ”ന്തിആദിനാ ആദിനവദസ്സനാദിമുഖേന അനത്ഥതോ ച സത്താനം നിവത്തനേന. ഭയം ഹിംസതീതി ഹിതാഹിതേസു അപ്പവത്തിപവത്തിഹേതുക്കം ബൃസനം അപ്പവത്തികരണേന വിനാസേതി. ഭവകന്താരാ ഉത്താരണേന മഗ്ഗസങ്ഖാതോ യമ്മോ, ഫലനിബ്ബാനസങ്ഖാതോ പന അസ്സാസദാനേന സത്താനം ഭയം ഹിംസതീതി യോജനാ. കാരാനന്തി ദാനവസേന, പൂജാവസേന ച ഉപനീതാനം സക്കാറാനം. അനുപസഗ്ഗോപി ഹി സദോ സഉപസഗ്ഗോ വിയ അത്ഥവിസേസവാചകോ “അപ്പകമ്പി കതം കാരം, പുഞ്ഞ് ഹോതി മഹപഫല”ന്തിആദിസു വിയ. അനുത്തരദക്ഖിണേയുഭാവതോ വിപുലഫലപടിലാഭകരണേന സത്താനം ഭയം ഹിം സതീതി യോജേതബ്ബം. ഇമിനാപി പരിയായേനാതി രതനത്തയസ്സ പച്ചേകം ഹിംസകഭാവകാരണദസ്സനവസേന വിഭജിതാ വുത്തേന ഇമിനാപി കാരണേന. യസ്മാ പനിദം സരണപദം നാമപദം വിയ സുദ്ധനാമപദത്താ യാത്ഥത്ഥം അന്തോനീതം കത്വാ സങ്കേതത്ഥമ്പി വദതി, തസ്മാ ഹേട്ഠാ സരണം പരായണന്തി അത്ഥോ വുത്തോതി ദട്ഠബ്ബം.

ഏവം സരണത്ഥം ദസ്സേതാ ഇദാനി സരണഗമനത്ഥം ദസ്സേന്തോ “തപ്പസാദാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാക്ഖാതോ യമ്മോ, സുപ്പടിപനോ സങ്ഘോ”തി ഏവമാദിനാ തസ്ഥിം രതനത്തയേ പസാദോ തപ്പസാദോ, തദേവ രതനത്തയം ഗരു ഏതസ്സാതി തഗ്ഗരു, തസ്സ ഭാവോ തഗ്ഗരുതാ, തപ്പസാദോ ച തഗ്ഗരുതാ ച തപ്പസാദതഗ്ഗരുതാ, താഹി. വിഹതകിലേസോ വിധുതവിചികിച്ഛാസമ്മോഹാസദ്ധിയാദിപാപയമ്മത്താ, തദേവ രതനത്തയം പരായണം പരാഗതി താണ്ഡം ലേണം ഏതസ്സാതി തപ്പരായണോ, തസ്സ ഭാവോ തപ്പരായണതാ, സായേവ ആകാരോ തപ്പരായണതാകാരോ, തേന പവത്തോ തപ്പരായണതാകാരപ്പവത്തോ. ഏത്ഥ ച പസാദഗ്ഗഹണേന ലോകിയം സരണഗമനമാഹ. തത്ത്ഹി സദ്ധാപധാനം, ന ഞാണപധാനം, ഗരുതാഗഹണേന പന ലോകുത്തരം. അരിയാ ഹി രതനത്തയം ഗുണാഭിത്തതായ പാസാണച്ഛത്തം വിയ ഗരും കത്വാ പസ്സന്തി, തസ്മാ തപ്പസാദേന തദങ്ഗപ്പഹാനവസേന വിഹതകിലേസോ, തഗ്ഗരുതായ ച അഗാരവകരണഹേതുനം സമുച്ഛേദവസേനാതി യോജേതബ്ബം. തപ്പരായണതാ പനേത്ഥ തഗ്ഗതികതാതി തായ ചതുബ്ബിധമ്പി വക്ഖമാനം സരണഗമനം ഗഹിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. അവിസേസേന വാ പസാദഗരുതാ ജോതിതാതി പസാദഗ്ഗഹണേന അനവേച്ചപ്പസാദസ്സ ലോകിയസ്സ, അവേച്ചപ്പസാദസ്സ ച ലോകുത്തരസ്സ ഗഹണം, തമാ ഗരുതാഗഹണേന ലോകിയസ്സ ഗരുകരണസ്സ, ലോകുത്തരസ്സ ചാതി ഉഭയേനപി പദേന ഉഭയമ്പി ലോകിയലോകുത്തരസരണഗമനം യോജേതബ്ബം. ഉപ്പജ്ജതി ചിത്തമേതേനാതി ഉപ്പാദോ, സമ്പയുത്തയമ്മസമുഹോ, ചിത്തഞ്ച തം ഉപ്പാദോ ചാതി ചിത്തുപ്പാദോ. സമാഹാരദന്ദേപി ഹി കത്ഥചി പുല്ലിങ്ഗമിച്ചന്തി സദുവിദു, തദാകാരപ്പവത്തം സദ്ധാപത്താദിസമ്പയുത്തയമ്മസഹിതം ചിത്തം സരണഗമനം നാമ “സരണന്തി

ഗച്ഛതി ഏതേനാതി കത്യാ"തി വൃത്തം ഹോതി. "തംസമങ്ഗീ"തിആദി കത്തുവിഭാവനാ. തേന യമാവൃത്തചിത്തുപ്പാദേന സമങ്ഗീതി തംസമങ്ഗീ. തേനാഹ "വൃത്തപ്പകാരേന ചിത്തുപ്പാദേനാ"തി . ഉപേതീതി ഭജതി സേവതി പയിരുപാസതി, ജാനാതി വാ, ബുജ്ജയതിതി അത്ഥോ.

ലോകുത്തരം സരണഗമനം കേസന്തി ആഹ "ദിട്ഠസച്ചാന"ന്തി, അട്ഠന്നം അരിയപുഗ്ഗലാനന്തി അത്ഥോ. കദാ തം ഇജ്ജയതിതി ആഹ "മഗ്ഗക്ഖണേ"തി, "ഇജ്ജയതി"തി പദേന ചേതസ്സ സമ്ബന്ധോ. മഗ്ഗക്ഖണേ ഇജ്ജയമാനേനേവ ഹി ചതുസച്ചാധിഗമേന ഫലട്ഠാനന്തി സരണഗമകതാ സിജ്ജയതി ലോകുത്തരസരണഗമനസ്സ ഭേദാഭാവതോ, തേസഞ്ച ഏകസന്താനത്താ. കഥം തം ഇജ്ജയതിതി ആഹ "സരണഗമനുപക്കിലേസസമുച്ഛേദേനാ"തിആദി, ഉപപക്കിലേസസമുച്ഛേദതോ, ആരമ്മണതോ, കിച്ചതോ ച സകലേപി രതനത്തയേ ഇജ്ജയതിതി വൃത്തം ഹോതി. സരണഗമനുപക്കിലേസസമുച്ഛേദേനാതി ചേത്ഥ പഹാനാഭിസമയം സന്ധായ വൃത്തം, ആരമ്മണതോതി സച്ഛികിരിയാഭിസമയം. നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ ആരമ്മണതോ ഇജ്ജയതിതി ഹി യോജേതബ്ബം, ത്വാ-സദോ ച ഹേതുത്ഥവാചകോ യമാ "സക്കോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തി"തി (ധം പം അട്ഠം ൧.൨.൨൯). അപിച "ആരമ്മണതോ"തി വൃത്തമേവത്ഥം സരൂപതോ നിയമേതി "നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ"തി ഇമിനാ. "കിച്ചതോ"തി തദവസേസം ഭാവനാഭിസമയം പരിഞ്ഞാഭിസമയഞ്ച സന്ധായ വൃത്തം. "ആരമ്മണതോ നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ"തി ഏതേന വാ മഗ്ഗക്ഖണാനുരൂപം ഏകാരമ്മണതം ദസ്സേത്വാ "കിച്ചതോ"തി ഇമിനാ പഹാനതോ അവസേസം കിച്ചത്തയം ദസ്സിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. "മഗ്ഗക്ഖണേ, നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ"തി ച വൃത്തത്താ അത്ഥതോ മഗ്ഗഞാണസങ്ഖാതോ ചതുസച്ചാധിഗമോ ഏവ ലോകുത്തരസരണഗമനന്തി വിഞ്ഞായതി. തത്ഥ ഹി ചതുസച്ചാധിഗമേന സരണഗമനുപക്കിലേസസ്സ പഹാനാഭിസമയവസേന സമുച്ഛിന്ദനം ഭവതി, നിബ്ബാനയമ്മോ പന സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന, മഗ്ഗയമ്മോ ച ഭാവനാഭിസമയവസേന പടിവിജ്ജയിയമാനോയേവ സരണഗമനത്ഥം സായേതി, ബുദ്ധഗുണാ പന സാവകഗോചരഭൂതാ പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പടിവിജ്ജയിയമാനാ സരണഗമനത്ഥം സായേന്തി, തഥാ അരിയസങ്ഖഗുണാ. തേനാഹ "സകലേപി രതനത്തയേ ഇജ്ജയതി"തി.

ഫലപരിയത്തിനന്വേത്ഥ വൃത്തനയേന മഗ്ഗാനുഗുണപ്പവത്തിയാ ഗഹണം, അപരിഞ്ഞേയ്യഭൂതാനഞ്ച ബുദ്ധസങ്ഖഗുണാനം തഗ്ഗുണസാമന്തതായാതി ദട്ഠബ്ബം. ഏവണ്ഹി സകലഭാവവിസിട്ഠവചനം ഉപപന്നം ഹോതീതി. ഇജ്ജയന്തഞ്ച സഹേവ ഇജ്ജയതി, ന ലോകിയം വിയ പടിപാടിയാ അസമ്മോഹപടിവേധേന പടിവിധത്താതി ഗഹേതബ്ബം. പദീപസ്സ വിയ ഹി ഏകക്ഖണേയേവ മഗ്ഗസ്സ ചതുകിച്ചസാധനന്തി. യേ പന വദന്തി "സരണഗമനം നിബ്ബാനാരമ്മണം ഹുത്വാ ന പവത്തതി, മഗ്ഗസ്സ അധിഗതത്താ പന അധിഗതമേവ തം ഹോതി ഏകച്ചാനം തേവിജ്ജാദീനം ലോകിയവിജ്ജാദയോ വിയാ"തി, തേസം പന വചനേ ലോകിയമേവ സരണഗമനം സിയാ, ന ലോകുത്തരം, തഞ്ച അയുത്തമേവ ദുവിധസ്സാപി തസ്സ ഇച്ഛിതബ്ബത്താ. തദങ്ഗപ്പഹാനേന സരണഗമനുപക്കിലേസവിക്ഖമ്ഭനം. ആരമ്മണതോ ബുദ്ധാദിഗുണാരമ്മണം ഹുത്വാതി ഏത്ഥാപി വൃത്തനയേന അത്ഥോ, സരണഗമനുപക്കിലേസവിക്ഖമ്ഭനതോ, ആരമ്മണതോ ച സകലേപി രതനത്തയേ ഇജ്ജയതിതി വൃത്തം ഹോതി.

തന്തി ലോകിയസരണഗമനം. "സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ"തിആദിനാ സദ്ധാപടിലാഭോ. സദ്ധാമൂലികാതി യമാവൃത്തസദ്ധാപുണ്ണങ്ഗമാ. സഹജാതവസേന പുണ്ണങ്ഗമതായേവ ഹി തമ്മൂലികതാ സദ്ധാവിരഹിതസ്സ ബുദ്ധാദീസു

സമ്മാദസ്സനസ്സ അസമ്ഭവതോ. സമ്മാദിട്ഠി നാമ ബുദ്ധസുബുദ്ധതം, ധമ്മസുധമ്മതം സഞ്ചസുപ്പടിപന്നതഞ്ച ലോകിയാവബോധവസേന സമ്മാ ഞായേന ദസ്സനതോ. “സദ്ധാപടിലാഭോ”തി ഇമിനാ സമ്മാദിട്ഠിവിരഹിതാപി സദ്ധാ ലോകിയസരണഗമനന്തി ദസ്സേതി, “സദ്ധാമൂലികാ ച സമ്മാദിട്ഠീ”തി പന്ന ഏതേന സദ്ധുപന്നിസ്സയാ യമാവുത്താ പഞ്ഞാതി. ലോകിയന്വി ഹി സരണഗമനം ദുവിധം ഞാണസമ്പയുത്തം, ഞാണവിപ്പയുത്തഞ്ച. തത്ഥ പഠമേന പദേന മാതാദീഹി ഉസ്സാഹിതദാരകാദീനം വിധ ഞാണവിപ്പയുത്തം സരണഗമനം ഗഹിതം, ദുതിയേന പന്ന ഞാണസമ്പയുത്തം. തദുഭയമേവ പുണ്ണകിരിയവത്ഥു വിസേസഭാവേന ദസ്സേതും “ദസസു പുണ്ണകിരിയവത്ഥുസു ദിട്ഠിജുകമ്മന്തി വുച്ചതീ”തി ആഹ. ദിട്ഠി ഏവ അത്തനോ പച്ചയേഹി ഉജും കരിയതിതി ഹി അത്ഥേന സമ്മാദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിജുകമ്മഭാവോ, ദിട്ഠി ഉജും കരിയതി ഏതേനാതി അത്ഥേന പന്ന സദ്ധായപി. സദ്ധാസമ്മാദിട്ഠിഗുഹണേന ചേത്ഥ തപ്പധാനസ്സാപി ചിത്തുപ്പാദസ്സ ഗഹണം, ദിട്ഠിജുകമ്മപദേന ച യമാവുത്തേന കരണസാധനേന, ഏവഞ്ച കത്ഥാ “തപ്പരായണതാകാരപ്പവത്തോ ചിത്തുപ്പാദോ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി, സദ്ധാസമ്മാദിട്ഠിനം പന്ന വിസുഗഹണം തംസമ്പയുത്തചിത്തുപ്പാദസ്സ തപ്പധാനതായാതി ദട്ഠഞ്ച.

തയിദന്തി ലോകിയം സരണഗമനമേവ പച്ചാമസതി ലോകുത്തരസ്സ തമാ ഭേദാഭാവതോ. തസ്സ ഹി മഗ്ഗക്ഖണേയേവ വുത്തനയേന ഇജ്ജന്തോ തമാവിധസ്സ സമാദാനസ്സ അവിജ്ജമാനത്താ ഏസ ഭേദോ ന സമ്ഭവതിതി. അത്താ സന്നിയാതീയതി അപ്പിയതി പരിച്ചജീയതി ഏതേനാതി അത്തസന്നിയാതനം, യമാവുത്തം സരണഗമനസഞ്ചാതം ദിട്ഠിജുകമ്മം. തം രതനത്തയം പരായണം പടിസരണമേതസ്സാതി തപ്പരായണോ , പുഗ്ഗലോ, ചിത്തുപ്പാദോ വാ, തസ്സ ഭാവോ തപ്പരായണതാ, തദേവ ദിട്ഠിജുകമ്മം. “സരണ”ന്തി അധിപ്പായേന സിസ്സഭാവം അന്തേവാസികഭാവസഞ്ചാതം വത്തപടിവത്താദികരണം ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി സിസ്സഭാവുപഗമനം. സരണഗമനാധിപ്പായേനേവ പണിപതതി ഏതേനാതി പണിപാതോ, പണിപതനഞ്ചേത്ഥ അഭിവാദനപച്ചുട്ഠാനഅഞ്ജലികമ്മസാമീചികമ്മമേവ, സബ്ബത്ഥ ച അത്ഥതോ യമാവുത്തദിട്ഠിജുകമ്മമേവ വേദിതഞ്ച.

സംസാരദുക്ഖനിത്ഥരണത്ഥം അത്തനോ അത്തഭാവസ്സ പരിച്ചജനം അത്തപരിച്ചജനം. തപ്പരായണതാദീസുപി ഏസേവ നയോ. ഹിതോപദേസകമാപരിയായേന ധമ്മസ്സാപി ആചരിയഭാവോ സമുദാചരീയതി “ഫലോ അമ്ബോ അഫലോ ച, തേ സത്ഥാരോ ഉഭോ മമാ”തിആദീസു വിയാതി ആഹ “ധമ്മസ്സ അന്തേവാസികോ”തി. “അഭിവാദനാ”തിആദി പണിപാതസ്സ അത്ഥദസ്സനം. ബുദ്ധാദീനംയേവാതി അവധാരണസ്സ അത്തസന്നിയാതനാദീസുപി സീഹഗതികവസേന അധികാരോ വേദിതഞ്ചോ. ഏവഞ്ച തദഞ്ജനിവത്തനം കതം ഹോതീതി. “ഇമേസഞ്ചീ”തിആദി ചതുധാ പവത്തനസ്സ സമത്ഥനം, കാരണദസ്സനം വാ.

ഏവം അത്തസന്നിയാതനാദീനി ഏകേന പകാരേന ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി അപരേഹിപി പകാരേഹി ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം, ഏതേന അത്തസന്നിയാതനതപ്പരായണതാദീനം ചതുന്നം പരിയായന്തരേഹിപി അത്തസന്നിയാതനതപ്പരായണതാദി കതമേവ ഹോതി അത്ഥസ്സ അഭിന്നത്താ യമാ തം “സിക്ഖാപച്ചക്ഖാനഅഭൂതാരോചനാനീ”തി ദസ്സേതി. ജീവിതപരിയന്തികന്തി ഭാവനപുംസകവചനം, യാവജീവം ഗച്ഛാമീതി അത്ഥോ. മഹാകസ്സപോ കിര സയമേവ പബ്ബജിതവേസം ഗഹേത്ഥാ മഹാതിത്ഥബ്രാഹ്മണഗാമതോ നിക്ഖമിത്ഥാ

ഗച്ഛന്തോ തിഗാവുതമഗ്ഗം പച്ചുഗ്ഗമനം കത്വാ അന്തരാ ച രാജഗഹം, അന്തരാ ച നാളന്ദം ബഹുപുത്തകനിഗ്രോധരുക്ഖമുലേ ഏകകമേവ നിസിന്നം ഭഗവന്തം പസ്സിത്വാ “അയം ഭഗവാ അരഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി അജാനന്തോയേവ “സത്ഥാരഞ്ച വതാഹം പസ്സേയ്യം, ഭഗവന്തമേവ പസ്സേയ്യ”തിആദിനാ (സം° നി° ൨.൧൪൪) സരണഗമനമകാസി. തേന വുത്തം “മഹാകസ്സപസ്സ സരണഗമനം വിയാ”തി. വിത്ഥാരോ കസ്സപസംയുത്തട്ഠകമായം (സം° നി° അട്ഠ° ൨.൨.൧൪൪) ഗഹേതഞ്ചോ. തത്ഥ സത്ഥാരഞ്ചവതാഹം പസ്സേയ്യം, ഭഗവന്തമേവ പസ്സേയ്യന്തി സചേ അഹം സത്ഥാരം പസ്സേയ്യം, ഇമം ഭഗവന്തംയേവ പസ്സേയ്യം. ന ഹി മേ ഇതോ അഞ്ഞേന സത്ഥാരാ ഭവിതും സക്കാ. സുഗതഞ്ച വതാഹം പസ്സേയ്യം, ഭഗവന്തമേവ പസ്സേയ്യന്തി സചേ അഹം സമ്മാപടിപത്തിയാ സുട്ഠു ഗതത്താ സുഗതം നാമ പസ്സേയ്യം, ഇമം ഭഗവന്തംയേവ പസ്സേയ്യം. ന ഹി മേ ഇതോ അഞ്ഞേന സുഗതേന ഭവിതും സക്കാ. സമ്മാസമ്ബുദ്ധഞ്ച വതാഹം പസ്സേയ്യം, ഭഗവന്തമേവ പസ്സേയ്യന്തി സചേ അഹം സമ്മാ സാമഞ്ച സച്ചാനി ബുദ്ധത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധം നാമ പസ്സേയ്യം, ഇമം ഭഗവന്തംയേവ പസ്സേയ്യം, ന ഹി മേ ഇതോ അഞ്ഞേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ഭവിതും സക്കാതി അയമേത്ഥ അട്ഠകമാ. സബ്ബത്ഥ ച-സദ്ദോ, വത-സദ്ദോ ച പദപുരണമത്തം, ചേ-സദ്ദേന വാ ഭവിതഞ്ച “സചേ”തി അട്ഠകമായം (സം° നി° അട്ഠ° ൨.൨.൧൪൪) വുത്തത്താ. വത-സദ്ദോ ച പസ്സിതുകാമതായ ഏകംസത്ഥം ദിപേതീതിപി യുജ്ജതി.

“സോ അഹ”തിആദി സുത്തനിപാതേ ആളവകസുത്തേ. തത്ഥ കിഞ്ചാപി മഗ്ഗേനേവ തസ്സ സരണഗമനമാഗതം, സോതാപന്നഭാവദസ്സനത്ഥം, പന്ന പസാദാനുരൂപദസ്സനത്ഥഞ്ച ഏവം വാചം ഭിന്ദതീതി തദട്ഠകമായം (സു° നി° അട്ഠ° ൧.൧൮൧) വുത്തം. ഗാമാ ഗാമന്തി അഞ്ഞേസ്ഥാ ദേവഗാമാ അഞ്ഞം ദേവഗാമം, ദേവതാനം വാ ഖുദുകം, മഹന്തഞ്ച ഗാമന്തിപി അത്ഥോ. പുരാ പുരന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. യമ്മസ്സ ച സുധമ്മതന്തി ബുദ്ധസ്സ സുബുദ്ധതം, യമ്മസ്സ സുധമ്മതം, സഞ്ഘസ്സ സുപ്പടിപന്നതഞ്ച അഭിത്ഥവിത്വാതി സഹ സമുച്ചയേന, പാഠസേസേന ച അത്ഥോ, സമ്ബുദ്ധം നമസ്സമാനോ യമ്മഘോസകോ ഹുത്വാ വിചരിസ്സാമീതി വുത്തം ഹോതി.

ആളവകാദീനന്തി ആദി-സദ്ദേന സാതാഗിരഹേമവതാദീനന്തി സഞ്ജഹോ. നനു ച ഏതേ ആളവകാദയോ അധിഗതമഗ്ഗത്താ മഗ്ഗേനേവ ആഗതസരണഗമനാ, കസ്ഥാ തേസം തപ്പരായണതാസരണഗമനം വുത്തന്തി? മഗ്ഗേനാഗതസരണഗമനേഹിപി തേഹി തപ്പരായണതാകാരസ്സ പവേദിതത്താ. “സോ അഹം വിചരിസ്സാമി...പേ... സുധമ്മതം, (സം° നി° ൧.൨൪൬; സു° നി° ൧൯൪) തേ മയം വിചരിസ്സാമ, ഗാമാ ഗാമം നഗാ നഗം...പേ... സുധമ്മത”ന്തി (സു° നി° ൧൮൨) ച ഹി ഏതേഹി തപ്പരായണതാകാരോ പവേദിതോ. തസ്ഥാ സരണഗമനവിസേസമനപേക്ഖിത്വാ പവേദനാകാരമത്തം ഉപദിസന്തേന ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. അമാതി “കഥം ഖോ ബ്രാഹ്മണോ ഹോതീ”തിആദിനാ പുട്ഠസ്സ അട്ഠവിധപഞ്ചസ്സ “പുഞ്ചേനിവാസം യോ വേദീ”തിആദിനാ ബ്യാകരണപരിയോസാനകാലേ. ഇദഞ്ചി മജ്ജിമപണ്ണാസകേ ബ്രഹ്മായുസുത്തേ (മ° നി° ൨.൩൯൪) പരിചുച്ഛതീതി പരിഹുസതീ . പരിസമ്ബാഹതീതി പരിമജ്ജതി. ഏവന്തി പണിപാതോ ദട്ഠഞ്ചോതി ഏവന്തി പരമനിപച്ചകാരേന പണിപാതോ ദട്ഠഞ്ചോ.

സോ പന്നേസാതി പണിപാതോ. ഞാതി...പേ... വസേനാതി ഏത്ഥ ഞാതിവസേന, ഭയവസേന, ആചരിയവസേന, ദക്ഖിണേയവസേനാതി പച്ചേകം യോജേതഞ്ചം ദ്വന്ദപരതോ സുയുമാനത്താ. തത്ഥ ഞാതിവസേനാതി ഞാതിഭാവവസേന. ഭാവപ്പയാനനിദ്ദേസോ ഹി അയം, ഭാവലോപനിദ്ദേസോ വാ തബ്ഭാവസ്സേവ

അധിപ്തത്വം. ഏവം സേസേസുപി പണിപാതപദേന ചേതേസം സമ്ബന്ധോ
തബ്ബസേന പണിപാതസ്സ ചതുബ്ബിധത്താ. തേനാഹ “ദക്ഖിണേയുപണിപാതേനാ”തി,
ദക്ഖിണേയുതാഹേതുക്കേന പണിപാതേനേവാതി അത്ഥോ. ഇതരേഹീതി
ഞാതിഭാവോദിഹേതുക്കേഹി പണിപാതേഹി. “സേട്ഠവസേനേവാ”തിആദി
തസ്സേവത്ഥസ്സ സമത്ഥനം . ഇദാനി “ന ഇതരേഹീ”തിആദിനാ വുത്തമേവ
അത്ഥത്തായം യമാക്കമം വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “തസ്മാ”തിആദി വുത്തം.
“സാകിയോ വാ”തി പിതൃപക്ഖതോ ഞാതികുലദസ്സനം, “കോലിയോ വാ”തി പന
മാതുപക്ഖതോ. വന്ദതീതി പണിപാതസ്സ ഉപലക്ഖണവചനം. രാജപുജിതോതി
രാജൂഹി, രാജൂനം വാ പുജിതോ യഥാ “ഗാമപുജിതോ”തി. പുജാവചനപയോഗേ
ഹി കത്തരി സാമിവചനമിച്ഛന്തി സദുവിദു. ഭഗവതോതി ബോധിസത്തഭൂതസ്സ,
ബുദ്ധഭൂതസ്സ വാ ഭഗവതോ. ഉഗ്ഗഹിതന്തി സിക്ഖിതസിപ്പം.

“ചതുധാ”തിആദി സിങ്ഗലോവാദസുത്തേ (ദീ० നി० ൩.൨൬൫) ഘരമാവസന്തി
ഘരേ വസന്തോ, കമ്മപ്പവചനീയയോഗതോ ചേത്ഥ ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം.
കമ്മം പയോജയേതി കസിവാണിജ്ജാദികമ്മം പയോജേയ്യ. കുലാനന്തേഹി ന
സബ്ബകാലം ഏകസദിസം വത്തതി, കദാചി രാജാദിവസേന ആപദാപി ഉപ്പജ്ജതി,
തസ്മാ “ആപദാസു ഉപ്പന്നാസു ഭവിസ്സതീ”തി ഏവം മനസി കത്വാ നിധാപേയ്യാതി
ആഹ “ആപദാസു ഭവിസ്സതീ”തി. ഇമേസു പന ചതുസു കോട്ഠാസേസു “ഏകേന
ഭോഗേ ഭുജ്ജേയ്യാ”തി വുത്തകോട്ഠാസതോയേവ ഗഹേത്വാ ഭിക്ഖുനമ്പി
കപണദ്ധികാദീനമ്പി ദാനം ദാതബ്ബം, പേസകാരന്ഹാപിതകാദീനമ്പി വേതനം
ദാതബ്ബന്തി അയം ഭോഗപരിഗൃഹണാനുസാസനീ, ഏവരൂപം അനുസാസനീം
ഉഗ്ഗഹേത്വാതി അത്ഥോ. ഇദന്തേഹി ദിട്ഠധമ്മികംയേവ സന്ധായ വദതി,
സമ്പരായികം, പന നിയ്യാനികം വാ അനുസാസനീം പച്ചാസിസന്തോപി
ദക്ഖിണേയുപണിപാതമേവ കരോതി നാമാതി ദട്ഠബ്ബം. “യോ പനാ”തിആദി
“സേട്ഠവസേനേവ...പേ... ഗന്ഹാതീ”തി വുത്തസ്സത്ഥസ്സ വിത്ഥാരവചനം.

“ഏവ”തിആദി പന “സേട്ഠവസേന ച ഭിജ്ജതീ”തി വുത്തസ്സ ബൃതിരേകദസ്സനം.
അത്ഥവസാ ലിങ്ഗവിഭത്തിവിപരിണാമോതി കത്വാ ഗഹിതസരണായ ഉപാസികായ
വാതിപി യോജേതബ്ബം. ഏവമിദിസേസു. പബ്ബജിതമ്പിതി പി-സദോ
സമ്ഭാവനത്ഥോതി വുത്തം “പഗേവ അപബ്ബജിത”ന്തി. സരണഗമനം ന ഭിജ്ജതി
സേട്ഠവസേന അവന്ദിതത്വാ. തഥാതി അനുകഡ്ഢനത്ഥേ നിപാതോ “സരണഗമനം
ന ഭിജ്ജതീ”തി. രട്ഠപുജിതത്താതി രട്ഠേ, രട്ഠവാസീനം വാ പുജിതത്വാ. തയിദം
ഭയവസേന വന്ദിതബ്ബഭാവസ്സേവ സമത്ഥനം, ന തു അഭേദസ്സ കാരണദസ്സനം, തസ്സ
പന കാരണം സേട്ഠവസേന അവന്ദിതത്താതി വേദിതബ്ബം. വുത്തന്തേഹി
“സേട്ഠവസേന ച ഭിജ്ജതീ”തി. സേട്ഠവസേനാതി ലോകേ അഗ്ഗദക്ഖിണേയുതായ
സേട്ഠഭാവവസേനാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “അയം ലോകേ അഗ്ഗദക്ഖിണേയുതാതി
വന്ദതീ”തി. തിത്ഥിയമ്പി വന്ദതോ ന ഭിജ്ജതി, പഗേവ ഇതരം. സരണഗമനപ്പഭേദോതി
സരണഗമനവിഭാഗോ, തബ്ബിഭാഗസമ്ബന്ധതോ ചേത്ഥ സക്കാ അഭേദോപി സുഖേന
ദസ്സേതുന്തി അഭേദദസ്സനം കതം.

അരിയമഗ്ഗോ ഏവ ലോകുത്തരസരണഗമനന്തി ചത്താരി സാമന്തഫലാനി
വിപാകഫലഭാവേന വുത്താനി. സബ്ബദുക്ഖക്ഖയോതി സകലസ്സ വട്ടദുക്ഖസ്സ
അനുപ്പാദനീരോധോ നിബ്ബാനം. ഏത്ഥ ച കമ്മസദിസം വിപാകഫലം, തബ്ബിപരീതം
ആനിസംസഫലന്തി ദട്ഠബ്ബം. യഥാ ഹി സാലിബീജാദീനം ഫലാനി തംസദിസാനി
വിപക്കാനി നാമ ഹോന്തി, വിപാകനിരുത്തിഞ്ച ലഭന്തി, ന
മൂലകുരപത്തക്ഖന്ധനാളാനി, ഏവം കുസലാകുസലാനം ഫലാനി
അരൂപധമ്മഭാവേന, സാരമ്മണഭാവേന ച സദിസാനി വിപക്കാനി നാമ ഹോന്തി,

വിപാകനിരുത്തിഞ്ച ലഭന്തി, ന തദന്താനി കമ്മനിബുത്താനിപി കമ്മഅസദിസാനി, താനി പന ആനിസംസാനി നാമ ഹോന്തി, ആനിസംസനിരുത്തിമത്തഞ്ച ലഭന്തിതി. “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദിനാ ധമ്മപദേ അഗ്ഗിദത്തബ്രാഹ്മണവത്സുപാളിമാഹരിത്വാ ദസ്സേതി.

യോ ചാതി ഏതഥ ച-സദോ ബൃതിരേകേ, യോ പനാതി അത്ഥോ. തത്രായമധിപ്പായോ - ബൃതിരേകത്വദീപനേ യദി “ബഹും വേ സരണം യന്തി, പബുതാനി വനാനി ചാ”തിആദിനാ (ധം പം ചവുവ) വുത്തം വേമം സരണം ന ഹോതി, ന ഉത്തമം സരണം, ഏതഞ്ച സരണമാഗമ്മ സബുദുക്ഖാ ന പമുച്ചതി, ഏവം സതി കിം നാമ വത്സു വേമം സരണം ഹോതി, ഉത്തമം സരണം, കിം നാമ വത്സും സരണമാഗമ്മ സബുദുക്ഖാ പമുച്ചതീതി ചേ?

യോ ച ബുദ്ധഞ്ച ധമ്മഞ്ച, സഞ്ചഞ്ച സരണം ഗതോ...പേം...
ഏതം വോ സരണം വേമം, ഏതം സരണമുത്തമം;
ഏതം സരണമാഗമ്മ, സബുദുക്ഖാ പമുച്ചതീതി. (ധം പം ചന്തം-ന്ത);

ഏവമീദിസേസു. ലോകിയസ്സ സരണഗമനസ്സ അന്തതിത്ഥിയാവന്ദനാദിനാ കുപ്പനതോ, ചലനതോ ച അകുപ്പം അചലം ലോകുത്തരമേവ സരണഗമനം പകാസേതും “ചത്താരി അരിയസച്ചാനി, സമ്മപ്പഞ്ഞായ പസ്സതീ”തി വുത്തം. വാചാസിലിട്തമഞ്ചേതഥ സമ്മാസദുസ്സ രസ്സത്തം. “ദുക്ഖ”ന്തിആദി “ചത്താരി അരിയസച്ചാനീ”തി വുത്തസ്സ സരൂപദസ്സനം. ദുക്ഖസ്സ ച അതിക്കമന്തി ദുക്ഖനിരോധം. ദുക്ഖപസമഗാമിനന്തി ദുക്ഖനിരോധഗാമിം. “ഏത”ന്തി “ചത്താരി...പേം... പസ്സതീ”തി (ധം പം ചന്തം) ഏവം വുത്തം ലോകുത്തരസരണഗമനസഞ്ചാതം അരിയസച്ചദസ്സനം. വോ-സദോ അവധാരണത്ഥോ പദത്തയേപി യോജേതബ്ബോ.

നിച്ചതോ അനുപഗമനാദിവസേനാതി “നിച്ച”ന്തി അഗ്ഗഹണാദിവസേന, ഇതിനാ നിദ്രിസിതബ്ബേഹി തോ-സദുമിച്ചന്തി സദുവിദു. “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദിനാ ഞാണവിഭങ്ഗാദീസു (മം നിം ന.ചന്ത; അം നിം ച.വന്തവ) ആഗതം പാളിം സാധകഭാവേന ആഹരതി. അട്ഠാനന്തി ജനകഹേതുപടീക്ഖേപോ. അനവകാസോതി പച്ചയഹേതുപടീക്ഖേപോ. ഉഭയേനാപി കാരണമേവ പടീക്ഖിപതി. യന്തി യേന കാരണേന. ദിട്ഠിസമ്പന്നോതി മഗ്ഗദിട്ഠിയാ സമ്പന്നോ സോതാപന്നോ. കഞ്ചിസഞ്ചാരന്തി ചതുഭൂമകേസു സഞ്ചതസഞ്ചാരേസു ഏകമ്പി സഞ്ചാരം. നിച്ചതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാതി “നിച്ചോ”തി ഗണ്ഹേയ്യ. സുഖതോ ഉപഗച്ഛേയ്യാതി “ഏകന്തസുഖീ അത്താ ഹോതി അരോഗോ പരം മരണാ”തി (ദീ-നിം ച.വന്ത) ഏവം അത്തദിട്ഠിവസേന “സുഖോ”തി ഗണ്ഹേയ്യ, ദിട്ഠിവിപ്പയുത്തചിത്തേന പന അരിയസാവകോ പരിളാഹവുപസമത്ഥം മത്തഹത്ഥിപരിത്താസിതോ ചോക്ഖബ്രാഹ്മണോ വിധി ഉക്കാരുഭൂമിം കഞ്ചി സഞ്ചാരം സുഖതോ ഉപഗച്ഛതി. അത്തവാദേ കസിണാദിപണ്ണത്തിസഞ്ചഹണത്ഥം “സഞ്ചാര”ന്തി അവത്വാ “ധമ്മ”ന്തി വുത്തം. യഥാഹ പരിവാരേ -

“അനിച്ചാ സബ്ബേ സഞ്ചാരാ, ദുക്ഖാനത്താ ച സഞ്ചതാ;
നിബ്ബാനഞ്ചേവ പഞ്ഞത്തി, അനത്താ ഇതി നിച്ഛയാ”തി. (പരിം ൨൫൭);

ഇമേസു പന തീസുപി വാരേസു അരിയസാവകസ്സ ചതുഭൂമകവസേനേവ പരിച്ഛേദോ വേദിതബ്ബോ, തേഭൂമകവസേനേവ വാ. യം യഞ്ഹി പുമുജ്ജനോ “നിച്ചം സുഖം അത്താ”തി ഗാഹം ഗണ്ഹാതി, തം തം അരിയസാവകോ “അനിച്ചം ദുക്ഖം അനത്താ”തി ഗണ്ഹന്തോ ഗാഹം വിനിവേന്തേതി.

“മാതര”നിആദിസു ജനികാ മാതാ, ജനകോ പിതാ, മനുസ്സഭൂതോ വീണാസവോ അരഹാതി അധിപ്പേതോ. കിം പന അരിയസാവകോ തേഹി അഞ്ഞമ്പി പാണ്ണം ജീവിതാ വോരോപേയ്യാതി? എതമ്പി അട്ഠാനമേവ.

ചക്കവത്തിരജസുകജീവിതഹേതുപി ഹി സോ തം ജീവിതാ ന വോരോപേയ്യ, തമാപി പുമുജജനഭാവസ്സു മഹാസാവജ്ജതാദസ്സനത്ഥം അരിയഭാവസ്സു ച ബലവതാപകാസനത്ഥം ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. പദുട്ഠചിത്തോതി വധകചിത്തേന പദുസനചിത്തോ, പദുസിതചിത്തോ വാ. ലോഹിതം ഉപ്പാദേയ്യാതി ജീവമാനകസരീരേ വുദുകമക്ഖികായ പിവനമത്തമ്പി ലോഹിതം ഉപ്പാദേയ്യ.

സങ്ഘം ഭിന്ദേയ്യാതി സമാനസംവാസകം സമാനസീമായം റിതം സങ്ഘം പഞ്ചഹി കാരണേഹി ഭിന്ദേയ്യ, വുത്തഞ്ഛേതം “പഞ്ചഹുപാലി ആകാരേഹി സങ്ഘോ ഭിജ്ജതി കമ്മേന, ഉദ്ദേസേന, വോഹരന്തോ, അനുസ്സാവന്നേന, സലാകഗ്ഗാഹേനാ”തി (പരിം ൪൭൮) അഞ്ഞം സത്ഥാരന്തി ഇതോ അഞ്ഞം തിത്ഥകരം “അയം മേ സത്ഥാ”തി ഏവം ഗണ്ഛേയ്യ, നേതം റാനം വിജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഭവസമ്പദാതി സുഗതിഭവേന സമ്പദാ, ഇദം വിപാകഫലം. ഭോഗസമ്പദാതി മനുസ്സഭോഗദേവഭോഗേഹി സമ്പദാ, ഇദം പന ആനിസംസഫലം.

“വുത്തഞ്ഛേത”നിആദിനാ ദേവതാസംയുത്താദിപാളിം (സംം നിം ൧.൩൭) സാധകഭാവേന ദസ്സേതി.

ഗതാ സേതി ഏതഥ സേ-ഇതി നിപാതമത്തം. ന തേ ഗമിസ്സന്തി അപായഭൂമിന്തി തേ ബുദ്ധം സരണം ഗതാ തന്നിമിത്തം അപായം ന ഗമിസ്സന്തി. മാനുസന്തി ച ഗാമാബന്ധവസേന വിസഞ്ഞോഗനിദ്ദേസോ, മനുസ്സേസു ജാതന്തി അത്ഥോ. ദേവകായന്തി ദേവസങ്ഘം, ദേവപുരം വാ “ദേവാനം കായോ സമുഹോ ഏത്ഥാ”തി കത്വാ.

“അപരമ്പീ”തിആദിനാ സളായതനവഗ്ഗേ മോഗ്ഗല്ലാനസംയുത്തേ (സംം നിം ൪.൩൪൧) ആഗതം അഞ്ഞമ്പി ഫലമാഹ, അപരമ്പി ഫലം മഹാമോഗ്ഗല്ലാനത്ഥേരേന വുത്തന്തി അത്ഥോ. അഞ്ഞേ ദേവേതി അസരണങ്ഗതേ ദേവേ. ദസഹിറാനേഹിതി ദസഹി കാരണേഹി. “ഭിണ്ണേന”തിആദി തസ്സരുപദസ്സനം. അധിഗണ്ഛന്തിതി അഭിഭവന്തി അതിക്കമിത്വാ തിട്ഠന്തി. “ഏസ നയോ”തി ഇമിനാ “സാധു ഖോ ദേവാനമിന്ദ ധമ്മസരണഗമനം ഹോതീ”തി (സംം നിം ൪.൩൪൧) സുത്തപദം അതിഭിസതി.

വേലാമസുത്തം നാമ അങ്ഗുത്തരനികായേ നവനിപാതേ ജാതിഗോത്തരൂപഭോഗസദ്ധാപത്താദീഹി മരിയാദവേലാതിക്കന്തേഹി ഉളാരേഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗതത്താ വേലാമനാമകസ്സ ബോധിസത്തഭൂതസ്സ ചതുരാസീതിസഹസ്സരാജ്ജനം ആചരിയബ്രാഹ്മണസ്സ ദാനകമാപടിസഞ്ഞുത്തം സുത്തം (അം നിം ൯.൨൦) തത്ഥ ഹി കരീസസ്സ ചതുത്ഥഭാഗപ്പമാണാനം ചതുരാസീതിസഹസ്സസങ്ഖ്യാനം സുവണ്ണപാതിരൂപിയപാതികംസപാതീനം യമാക്കമം രൂപിയസുവണ്ണ ഹിരഞ്ഞപൂരാനം, സബ്ബാലങ്കാരപടിമണ്ഡിതാനം, ചതുരാസീതിയാ ഹത്ഥിസഹസ്സാനം ചതുരാസീതിയാ അസ്സസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ രഥസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ ധേനുസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ കഞ്ഞാസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ പല്ലങ്കസഹസ്സാനം, ചതുരാസീതിയാ വത്ഥകോടിസഹസ്സാനം, അപരിമാണസ്സ ച ഖജ്ജഭോജ്ജാദിഭേദസ്സ ആഹാരസ്സ പരിച്ചജനവസേന സത്തമാസാധികാനി സത്തസംവച്ഛരാനി നിരന്തരം പവത്തവേലാമമഹാദാനതോ ഏകസ്സ സോതാപന്നസ്സ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലതരം, തതോ സതംസോതാപന്നാനം ദിന്നദാനതോ ഏകസ്സ സകദാഗാമിനോ, തതോ ഏകസ്സ അനാഗാമിനോ, തതോ ഏകസ്സ അരഹതോ, തതോ ഏകസ്സ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ, തതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ, തതോ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സങ്ഘസ്സ ദിന്നദാനം മഹപ്ഫലതരം,

തതോ ചാതുദിസം സങ്ഘം ഉദിസ്സ വിഹാരകരണം, തതോ സരണഗമനം മഹപ്ഫലതരന്തി അയമത്ഥോ പകാസിതോ. വുത്തഞ്ഛേതം -

“യം ഗഹപതി വേലാമോ ബ്രാഹ്മണോ ദാനം അദാസി മഹാദാനം, യോ ചേകം ദിട്ഠിസമ്പന്നം ഭോജേയ്യ, ഇദം തതോ മഹപ്ഫലതരം, യോ ച സതം ദിട്ഠിസമ്പന്നാനം ഭോജേയ്യ, യോ ചേകം സകദാഗാമിം ഭോജേയ്യ, ഇദം തതോ മഹപ്ഫലതര”ന്തിആദി (അം നിം ൯.൨൦).

ഇമിനാ ച ഉക്കട്ഠപരിച്ഛേദതോ ലോകുത്തരസ്സേവ സരണഗമനസ്സ ഫലം ദസ്സിതന്തി വേദിതബ്ബം. തഥാ ഹി വേലാമസുത്തട്ഠകമായം വുത്തം “സരണം ഗച്ഛേയ്യാതി ഏതഥ മഗ്ഗേനാഗതം അനിവർത്തനസരണം അധിപ്പേതം, അപരേ പനാഹു ‘അത്താനം നിയ്യാതേത്ഥാ ദിന്നത്താ സരണഗമനം തതോ മഹപ്ഫലതര’ന്തി വുത്ത”ന്തി (അം നിം അട്ഠം ൩.൯.൨൦) കൂടദന്തസുത്തട്ഠകമായം പന വക്ഖതി “യസ്മാ ച സരണഗമനം നാമ തിസ്സം രതനാനം ജീവിതപരിച്ചാഗമയം പുണ്ണകമ്മം സഗ്ഗസമ്പത്തിം ദേതി, തസ്മാ മഹപ്ഫലതരഞ്ച മഹാനിസംസതരഞ്ചാതി വേദിതബ്ബ”ന്തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൩൫൦, ൩൫൧) ഇമിനാ പന നയേന ലോകിയസ്സാപി സരണഗമനസ്സ ഫലം ഇധ ദസ്സിതമേവാതി ഗഹേതബ്ബം. ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേനപി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൫൦) ഹി അയമേവത്ഥോ ഇച്ഛിതോതി വിഞ്ഠായതി ഇധ ചേവ അത്താസു ച മജ്ജിമാഗമടീകാദീസു അവിസേസതോയേവ വുത്തത്താ, ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേനാപി അയമത്ഥോ അഭിമതോ സിയാ സാരത്ഥദീപനിയം, (സാരത്ഥം ടീം വേരഞ്ജകഅണ്ഡവണ്ണനാ.൧൫) അങ്ഗുത്തരടീകായഞ്ച തദുഭയസാധാരണവചനതോ. അപരേ പന വദന്തി “കൂടദന്തസുത്തട്ഠകമായമ്പി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൪൯) ലോകുത്തരസ്സേവ സരണഗമനസ്സ ഫലം വുത്ത”ന്തി, തദയുത്തമേവ തഥാ അവുത്തത്താ. “യസ്മാ...പേ... ദേതീ”തി ഹി തദുഭയസാധാരണകാരണവസേന തദുഭയസ്സാപി ഫലം തത്ഥ വുത്തന്തി. വേലാമസുത്താദീനന്തി ഏതഥ ആദിസദ്ദേന (അം നിം ൪.൩൪; ഇതിവു് ൯൦) അഗ്ഗപ്പസാദസുത്തചരത്തമാണവകവിമാനാദീനം (വിം വം വൃവന്തു ആദയോ) സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ.

അത്താണം നാമ വത്സുത്തയസ്സ ഗുണാനമജാനനം തത്ഥ സമ്മോഹോ. സംസയോ നാമ “ബുദ്ധോ നു ഖോ, ന നു ഖോ”തിആദിനാ (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൨൧൬) വിചികിച്ഛാ. മിച്ഛാണാം നാമ വത്സുത്തയസ്സ ഗുണാനം അഗുണഭാവപരികപ്പന്നേന വിപരീതഗ്ഗാഹോ. ആദിസദ്ദേന അനാദരാഗാരവാദീനം സങ്ഗഹോ. സംകീലിസ്സതീതി സംകീലിട്ഠം മലീനം ഭവതി. ന മഹാജുതികന്തിആദിപി സംകിലേസപരിയായോ ഏവ. തത്ഥ ന മഹാജുതികന്തി ന മഹുജ്ജലം, അപരിസുദ്ധം അപരിയോദാതന്തി അത്ഥോ. ന മഹാവിപ്ഫാരന്തി ന മഹാനുഭാവം, അപണീതം അനുളാരന്തി അത്ഥോ. സാവജ്ജോതി തണ്ഹാദിട്ഠാദിവസേന സദോസോ. തദേവ ഫലവസേന വിഭാവേതും “അനിട്ഠഫലോ”തി വുത്തം, സാവജ്ജത്താ അകന്തിഫലോ ഹോതീതി അത്ഥോ. ലോകിയസരണഗമനം സിക്ഖാസമാദാനം വിയ അഗഹിതകാലപരിച്ഛേദം ജീവിതപരിയന്തമേവ ഹോതി, തസ്മാ തസ്സ ഖണ്ഡഭേദേന ഭേദോ, സോ ച തണ്ഹാദിട്ഠാദിവിരഹിതത്താ അദോസോതി ആഹ “അനവജ്ജോ കാലകിരിയായ ഹോതീ”തി. സോതി അനവജ്ജോ സരണഗമനഭേദോ. സതിപി അനവജ്ജത്തേ ഇട്ഠഫലോപി ന ഹോതി, പഗേവ അനിട്ഠഫലോ അവിപാകത്താ. ന ഹി തം അകുസലം ഹോതി, അഥ ഖോ ഭേദനമത്തന്തി അധിപ്പായോ. ഭവന്തരേപിതി അത്തസ്ഥിന്വി ഭവേ.

ധരസദസ്സു ദ്വികമ്മികത്താ “ഉപാസക”ന്തി ഇദമ്പി കമ്മമേവ, തഞ്ച വോ ആകാരട്ഠാനേതി അത്ഥമത്തം ദസ്സേതും “ഉപാസകോ അയന്തി ഏവം ധാരേതു”തി വുത്തം. ധാരേതുതി ച ഉപധാരേതുതി അത്ഥോ. ഉപധാരണഞ്ചേതമ ജാനനമേവാതി ദസ്സേതി “ജാനാതു”തി ഇമിനാ. ഉപാസകവിധികോസല്ലത്ഥന്തി ഉപാസകഭാവവിധാനകോസല്ലത്ഥം. കോ ഉപാസകോതി സരുപപുച്ഛാ, കിം ലക്ഖണോ ഉപാസകോ നാമാതി വുത്തം ഹോതി. കസ്മാതി ഹേതുപുച്ഛാ, കേന പവത്തിനിമിത്തേന ഉപാസകസദ്ഭോ തസ്ഥിം പുഗ്ഗലേ നിരുള്ഹോതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ “കസ്മാ ഉപാസകോതി വുച്ചതീ”തി. സദസ്സു ഹി അഭിധേയ്യേ പവത്തിനിമിത്തമേവ തദത്ഥസ്സ തബ്ഭാവകാരണം. കിമസ്സ സീലന്തി വതസമാദാനപുച്ഛാ, കീദിസം അസ്സ ഉപാസകസ്സ സീലം, കിത്തകേന വതസമാദാനേനായം സീലസമ്പന്നോ നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ. കോ ആജീവോതി കമ്മസമാദാനപുച്ഛാ, കോ അസ്സ സമ്മാആജീവോ, കേന കമ്മസമാദാനേന അസ്സ ആജീവോ സമ്ഭവതീതി പുച്ഛതി, സോ പന മിച്ചാജീവസ്സ പരിവജ്ജനേന ഹോതീതി മിച്ചാജീവോപി വിഭജിയതി. കാ വിപത്തിതി തദുഭയേസം വിപ്പടിപത്തിപുച്ഛാ, കാ അസ്സ ഉപാസകസ്സ സീലസ്സ, ആജീവസ്സ ച വിപത്തിതി അത്ഥോ. സാമഞ്ഞനിദിട്ഠേ ഹി സതി അനന്തരസ്സേവ വിധി വാ പടിസേധോ വാതി അനന്തരസ്സ ഗഹണം. കാ സമ്പത്തിതി തദുഭയേസമേവ സമ്മാപടിപത്തിപുച്ഛാ, കാ അസ്സ ഉപാസകസ്സ സീലസ്സ, ആജീവസ്സ ച സമ്പത്തിതി വുത്തനയേന അത്ഥോ. സരുപവചനത്ഥാദിസഞ്ചാരേന പകാരേന കിരതീതി പകിണ്ണം, തദേവ പകിണ്ണകം, അനേകാകാരേന പവത്തം അത്ഥവിനിച്ഛയന്തി അത്ഥോ.

യോ കോചിതി ഖത്തിയബ്രാഹ്മണാദീസു യോ കോചി, ഇമിനാ പദേന അകാരണമേതമ ജാതിആദിവിസേസോതി ദസ്സേതി, “സരണഗതോ”തി ഇമിനാ പന സരണഗമനമേവേതമ പമാണന്തി. “ഗഹട്ഠോ”തി ച ഇമിനാ ആഗാരികേസേവ ഉപാസകസദ്ഭോ നിരുള്ഹോ, ന പബ്ബജ്ജുപഗതേസൂതി. തമത്ഥം മഹാവഗ്ഗസംയുത്തേ മഹാനാമസുത്തേന (സം നീ ൫.൧൦൩൩) സാധേനോ “വുത്തഞ്ജേഹേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ യതോതി ബുദ്ധാദിസരണഗമനതോ. മഹാനാമാതി അത്തനോ ചൂളപിതുന്നോ സുക്കോദനസ്സ പുത്തം മഹാനാമം നാമ സക്യരാജാനം ഭഗവാ ആലപതി. ഏത്താവതാതി ഏത്തകേന ബുദ്ധാദിസരണഗമനേന ഉപാസകോ നാമ ഹോതി, ന ജാതിആദിഹി കാരണേഹിതി അധിപ്പായോ. കാമഞ്ച തപുസ്സഭല്ലികാനം വിയ ദേവാചികഉപാസകഭാവോപി അത്ഥി, സോ പന തദാ വത്ഥുത്തയാഭാവതോ കദാചിയേവ ഹോതീതി സബ്ഭാ പവത്തം തേവാചികഉപാസകഭാവം ദസ്സേതും “സരണഗതോ”തി വുത്തം. തേപി ഹി പച്ഛാ തിസരണഗതാ ഏവ, ന ചേതമ സമ്ഭവതി അഞ്ചേ പടിക്ഖിപിത്ഥാ ഏകം വാ ദേ വാ സരണഗതോ ഉപാസകോ നാമാതി ഇമമത്ഥമ്പി ഞാപേതും ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഉപാസനതോതി തേനേവ സരണഗമനേന, തത്ഥ ച സക്ഷച്ചകാരിതായ ഗാരവബഹുമാനാദിയോഗേന പയിരുപാസനതോ, ഇമിനാ കത്ഥത്ഥം ദസ്സേതി. തേനാഹ “സോ ഹീ”തിആദി.

വേരമണിയോതി ഏതമ വേരം വുച്ചതി പാണാതിപാതാദിദുസ്സീല്യം, തസ്സ മണനതോ ഹനനതോ വിനാസനതോ വേരമണിയോ നാമ, പഞ്ച വിരതിയോ വിരതിപധാനത്താ തസ്സ സീലസ്സ. തഥാ ഹി ഉദാഹരേ മഹാനാമസുത്തേ വുത്തം “പാണാതിപാതാ പടിവിരതോ ഹോതീ”തിആദി (സം നീ ൫.൧൦൩൩) “യമാഹാ”തിആദിനാ സാധകം, സരുപഞ്ച ദസ്സേതി യഥാ തം ഉച്ചാനപാലസ്സ

ഏകേനേവ ഉദകപതിട്ഠാനപയോഗേന അമ്ബസേചനം, ഗരുസിനാനഞ്ച. യഥാഹ അമ്ബവിമാനേ (വിം വം ൧൧൫൧ ആദയോ) -

“അമ്ബോ ച സിത്തോ സമണോ ച ന്ഹാപിതോ,
മയാ ച പുത്തം പസുതം അനപ്പകം;
ഇതി സോ പീതിയാ കായം, സബ്ബം ഫരതി അത്തനോ”തി.
[“അമ്ബോ ച സിഞ്ചതോ ആസി, സമണോ ച നഹാപിതോ;
ബഹുഞ്ച പുത്തം പസുതം, അഹോ സഫലം ജീവിത”ന്തി. (ഇധ ടീകായം
മൂലപാഠോ)]

ഏവമിദിസേസു. ഏത്താവതാതി ഏത്തകേന പഞ്ചവേരവിരതിമത്തേന.

മിച്ഛാവണിജ്ജാതി അയുത്തവണിജ്ജാ, ന സമ്മാവണിജ്ജാ,
അസാരുപ്പവണിജ്ജകമ്മാനീതി അത്ഥോ. പഹായാതി അകരണേനേവ പജഹിത്വാ.
ധമ്മേനാതി ധമ്മതോ അനപേതേന, തേന മിച്ഛാവണിജ്ജകമ്മേന ആജീവനതോ
അഞ്ഞമ്പി അധമ്മികം ആജീവനം പടിക്ഖിപതി. സമ്മേനാതി അവിസമ്മേന, തേന
കായവിസമാദിദുച്ചരിതം വജ്ജേതാ കായസമാദിനാ സുചരിതേന ആജീവനം
ദസ്സേതി. “വുത്തഞ്ഹേത”ന്തിആദിനാ പഞ്ചങ്ഗുത്തരപാളിമാഹരിത്വാ സാധകം,
സരൂപഞ്ച ദസ്സേതി. വാണിജാനം അയന്തി വണിജ്ജാ, യസ്സ കസ്സചി വിക്കയോ,
ഇത്ഥിലിങ്ഗപദമേതം. സത്ഥവണിജ്ജാതി ആവുധഭണ്ഡം കത്വാ വാ കാരേത്വാ വാ
യഥാകതം പടിലഭിത്വാ വാ തസ്സ വിക്കയോ. സത്ഥവണിജ്ജാതി മനുസ്സവിക്കയോ.
മംസവണിജ്ജാതി സൂനകാരാദയോ വിയ മിഗസൂകരാദികേ പോസേത്വാ മംസം
സന്ധാദേത്വാ വിക്കയോ. മജ്ജവണിജ്ജാതി യം കിഞ്ചി മജ്ജം യോജേത്വാ തസ്സ
വിക്കയോ. വിസവണിജ്ജാതി വിസം യോജേത്വാ, സങ്ഗഹേത്വാ വാ തസ്സ
വിക്കയോ. തത്ഥ സത്ഥവണിജ്ജാ പരോപരോധനിമിത്തതായ അകരണീയാതി
വുത്താ, സത്ഥവണിജ്ജാ അഭുജിസ്സഭാവകരണതോ, മംസവണിജ്ജാ വധഹേതുതോ,
മജ്ജവണിജ്ജാ പമാദട്ഠാനതോ, വിസവണിജ്ജാ പരൂപഘാതകാരണതോ.

തസ്സേവാതി യഥാവുത്തസ്സ പഞ്ചവേരമണിലക്ഖണസ്സ സീലസ്സ ചേവ
പഞ്ചമിച്ഛാവണിജ്ജാദിപ്പഹാനലക്ഖണസ്സ ആജീവസ്സ ച പടിനിദ്ദേസോ. വിപത്തിതി
ഭേദോ, പകോപോ ച . ഏവം സീലആജീവവിപത്തിവസേന ഉപാസകസ്സ
വിപത്തിം ദസ്സേത്വാ അസ്സദ്ധിയാദിവസേനപി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ.
യായാതി അസ്സദ്ധിയാദിവിപ്പടിപത്തിയാ. ചണ്ഡാലോതി നീചധമ്മജാതിക്ട്ഠേന
ഉപാസകചണ്ഡാലോ. മലന്തി മലിനക്ട്ഠേന ഉപാസകമലം. പതികിട്ഠോതി
ലാമക്ട്ഠേന ഉപാസകനിഹീനോ. സാപിസ്സാതി സാപി അസ്സദ്ധിയാദിവിപ്പടിപത്തി
അസ്സ ഉപാസകസ്സ വിപത്തിതി വേദിതബ്ബാ. കാ പനായന്തി വുത്തം “തേ
ചാ”തിആദി. ഉപാസകചണ്ഡാലസുത്തം, (അം നിം ൫.൧൭൫) ഉപാസകരതനസുത്തഞ്ച
പഞ്ചങ്ഗുത്തരേ. തത്ഥ ബുദ്ധാദീസു, കമ്മകമ്മഫലേസു ച സദ്ധാവിപരിയായോ
മിച്ഛാവിമോക്ഖോ അസ്സദ്ധിയം, തേന സമന്നാഗതോ അസ്സദ്ധോ.
യഥാവുത്തസീലവിപത്തിആജീവവിപത്തിവസേന ദുസ്സീലോ. “ഇമിനാ ദിട്ഠാദിനാ
ഇദം നാമ മങ്ഗലം ഹോതീ”തി ഏവം ബാലജനപരികപിതേന
കോതുഹലസങ്ഖാതേന ദിട്ഠസുതമുതമങ്ഗലേന സമന്നാഗതോ
കോതുഹലമങ്ഗലികോ. മങ്ഗലം പച്ചേതീതി ദിട്ഠമങ്ഗലാദിഭേദം മങ്ഗലമേവ
പത്തിയായതി നോ കമ്മന്തി കമ്മസ്സകതം നോ പത്തിയായതി. ഇതോ ച
ബഹിദ്ധാതി ഇതോ സബ്ബഞ്ചുബുദ്ധസാസനതോ ബഹിദ്ധാ ബാഹിരകസമയേ. ച-
സദ്ദോ അട്ഠാനപയുത്തോ, സബ്ബത്ഥ “അസ്സദ്ധോ”തിആദീസു യോജേതബ്ബോ.
ദക്ഖിണേയം പരിയേസതീതി ദുപ്പടിപന്നം ദക്ഖിണാരഹസഞ്ചീ ഗവേസതി.

തമ്മാതി ബഹിദ്ധാ ബാഹിരകസമയേ. പുബ്ബകാരം കരോതീതി പഠമതരം ദാനമാനനാദികം കുമലകിരിയം കരോതി, ബാഹിരകസമയേ പഠമതരം കുമലകിരിയം കത്വാ പച്ഛാ സാസനേ കരോതീതി വൃത്തം ഹോതീതി . തമ്മാതി വാ തേസം ബാഹിരകാനം തിത്ഥിയാനന്തിപി വദന്തി. ഏതഥ ച ദക്ഖിണേയുപരിയേസനപുബ്ബകാരേ ഏകം കത്വാ പഞ്ച ധമ്മാ വേദിതബ്ബാ.

അസ്സാതി ഉപാസകസ്സ. സീലസമ്പദാതി യഥാവുത്തേന പഞ്ചവേരമണിലക്ഖണേന സീലേന സമ്പദാ. ആജീവസമ്പദാതി പഞ്ചമിച്ഛാവണിജ്ജാദിപ്പഹാനലക്ഖണേന ആജീവേന സമ്പദാ. ഏവം സീലസമ്പദാആജീവസമ്പദാവസേന ഉപാസകസ്സ സമ്പത്തിം ദസ്സേതാ സദ്ധാദിവസേനപി ദസ്സേന്തോ “യേ ചസ്സാ”തിആദിമാഹ. യേ ച പഞ്ച ധമ്മാ, തേപി അസ്സ സമ്പത്തിതി യോജനാ. ധമ്മേഹീതി ഗുണേഹി. ചതുന്നം പരിസാനം രതിജനനട്ഠേന ഉപാസകോവ രതനം ഉപാസകരതനം. ഗുണസോഭാകിത്തിസദുസുഗന്ധതാദീഹി ഉപാസകോവ പദുമം ഉപാസകപദുമം. തമാ ഉപാസകപുണ്ഡരീകം. സേസം വിപത്തിയം വൃത്തവിപരിയായേന വേദിതബ്ബം.

നിഗണ്ഠീനന്തി നിഗണ്ഠസമണീനം. ആദിമഹീതി പഠമത്ഥേ. ഉച്ഛഗ്ഗന്തി ഉച്ഛഗ്ഗഅഗ്ഗം ഉച്ഛുകോടി. തമാ വേളുഗ്ഗന്തി ഏത്ഥാപി. കോടിയന്തി പരിയന്തകോടിയം, പരിയന്തത്ഥേതി അത്ഥോ. അമ്ബിലഗ്ഗന്തി അമ്ബിലകോട്ഠാസം. തമാ തിത്തകഗ്ഗന്തി ഏത്ഥാപി. വിഹാരഗ്ഗേനാതി ഓവരകകോട്ഠാസേന “ഇമസ്ഥിം ഗബ്ഭേ വസന്താനം ഇദം നാമ ഫലം പാപുണാതീ”തിആദിനാ തന്തംവസനട്ഠാനകോട്ഠാസേനാതി അത്ഥോ . പരിവേണഗ്ഗേനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അഗ്ഗേതി ഏതഥ ഉപയോഗവചനസ്സ ഏകാരാദേസോ, വചനവിപല്ലാസോ വാ, കത്വാ-സദ്ദോ ച സേസോതി വൃത്തം “ആദിം കത്വാ”തി. ഭാവത്ഥേ താ-സദ്ദോതി ദസ്സേതി “അജ്ജഭാവ”തി ഇമിനാ, അജ്ജഭാവോ ച നാമ തസ്ഥിം ധമ്മസ്സവനസമയേ ധരമാനകതാപാപുണകഭാവോ. തദാ ഹി തം നിസ്സയവസേന ധരമാനതം നിമിത്തം കത്വാ തന്ദിവസനിസ്സിതഅരുണുഗ്ഗമനതോ പട്ഠായ യാവ പുന അരുണുഗ്ഗമനാ ഏതഥന്തരേ അജ്ജസദ്ദോ പവത്തതി, തസ്ഥാ തസ്ഥിം സമയേ ധരമാനകതാസങ്ഖാതം അജ്ജഭാവം ആദിം കത്വാതി അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. അജ്ജതന്തി വാ അജ്ജഇച്ചേവ അത്ഥോ താ-സദ്ദസ്സ സകത്ഥവൃത്തിതോ യഥാ “ദേവതാ”തി, അയം ആചരിയാനം മതി. ഏവം പഠമക്ഖരേന ദിസ്സമാനപാഠാനുരൂപം അത്ഥം ദസ്സേതാ ഇദാനി തതിയക്ഖരേന ദിസ്സമാനപാഠാനുരൂപം അത്ഥം ദസ്സേതും “അജ്ജദഗ്ഗേതി വാ പാഠോ”തിആദി വൃത്തം. ആഗമമത്തത്താ ദകാരോ പദസന്ധികരോ. അജ്ജാതി ഹി നേപാതികമിദം പദം. തേനാഹ “അജ്ജ അഗ്ഗന്തി അത്ഥോ”തി.

“പാണോ”തി ഇദം പരമത്ഥതോ ജീവിതിന്ദിയേ ഏവ, “പാണുപേത”തി ച കരണത്ഥേനേവ സമാസോതി ഞാപേതും “യാവ മേ ജീവിതം പവത്തതി, താവ ഉപേത”തി ആഹ. ഉപേതി ഉപഗച്ഛതീതി ഹി ഉപേതോ, പാണേഹി കരണഭൂതേഹി ഉപേതോ പാണുപേതോതി അത്ഥോ ആചരിയേഹി അഭിമതോ. ഇമിനാ ച “പാണുപേതന്തി ഇദം പദം തസ്സ സരണഗമനസ്സ ആപാണകോടികതാദസ്സന”തി ഇമമത്ഥം വിഭാവേതി. “പാണുപേത”തി ഹി ഇമിനാ യാവ മേ പാണാ ധരന്തി, താവ സരണം ഉപേതോ, ഉപേന്തോ ച ന വാചാമത്തേന, ന ച ഏകവാരം ചിത്തുപ്പാദമത്തേന, അഥ വോ പാണാനം പരിച്ചജനവസേന യാവജീവം ഉപേതോതി ആപാണകോടികതാ ദസ്സിതാ. “തീഹി... പേ... ഗത”തി ഇദം “സരണം ഗത”തി ഏതസ്സ അത്ഥവചനം. “അനന്തസത്ഥുക”തി ഇദം പന അന്തോഗധാവധാരണേന, അന്തത്ഥാപോഹനേന ച

നിവത്തേതബ്ബത്ഥമസ്സനം. ഏകച്ചോ കപ്പിയകാരകസദസ്സ അത്ഥോ ഉപാസകസദസ്സ വചനിയോപി ഭവതീതി വുത്തം “ഉപാസകം കപ്പിയകാരക”ന്തി, അത്തസന്നിയാതനസരണഗമനം വാ സന്ധായ ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവം “പാണുപേത”ന്തി ഇമിനാ നീതത്ഥതോ ദസ്സിതം തസ്സ സരണഗമനസ്സ ആപാണകോടികതം ദസ്സേത്വാ ഏവം വദന്തോ പന്നേസ രാജാ “ജീവിതേന സഹ വത്സുത്തയം പടിപൂജേന്തോ സരണഗമനം രക്ഖാമീ”തി അധിപ്പായം വിഭാവേതീതി നേയുത്ഥതോ വിഭാവീതം തസ്സ രഞ്ഞ്ഞോ അധിപ്പായം വിഭാവേന്തോ “അഹഞ്ചീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഹി-സദ്ദോ സമത്ഥനേ, കാരണത്ഥേ വാ, തേന ഇമായ യുത്തിയാ, ഇമിനാ വാ കാരണേന ഉപാസകം മം ഭഗവാ ധാരേതുതി അയമത്ഥോ പകാസീതോ.

അച്ചയനം സാധുമരിയാദം അതിക്കമ്മ മദ്ദിത്വാ പവത്തനം അച്ചയോ, കായികാദിഅജ്ജയാചാരസഞ്ചാതോ ദോസോതി ആഹ “അപരാധോ”തി, അച്ചേതി അഭിഭവിത്വാ പവത്തന്തി ഏതേനാതി വാ അച്ചയോ, കായികാദിവിതീക്കമസ്സ പവത്തനകോ അകുസലയമ്മസഞ്ചാതോ ദോസോ ഏവ, സോ ച അപരജ്ജയതി ഏതേനാതി അപരാധോതി വുച്ചതി. സോ ഹി അപരജ്ജയന്തം പുരിസം അഭിഭവിത്വാ പവത്തന്തി. തേനാഹ “അതിക്കമ്മ അഭിഭവിത്വാ പവത്തോ”തി. യമ്മന്തി ദസരാജയമ്മം. വിത്ഥാരോ പന്നേതസ്സ മഹാഹംസജാതകാദീഹി വിഭാവേതബ്ബോ. ചരതീതി ആചരതി കരോതി. യമ്മേനേവാതി യമ്മതോ അനപേതേനേവ, അനപേതകുസലയമ്മേനേവാതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ന പിതൃഘാതനാദിനാ അയമ്മേനാ”തി. “പടിഗുണ്ണാത്ഥ”തി ഏതസ്സ അധിവാസനം സമ്പടിച്ഛതുതി സദുതോ അത്ഥോ, അധിപ്പായതോ പന അത്ഥം ദസ്സേതും “ഖമത്ഥ”തി വുത്തം. പുന അകരണമേത്ഥ സംവരോതി ദസ്സേതി “പുന ഏവരുപസ്സാ”തിആദിനാ. “അപരാധസ്സാ”തിആദി അത്തമത്തം വേവചനം.

൨൫൧. “യഥാധമ്മോ റിതോ, തഥേവാ”തി ഇമിനാപി യഥാ-സദസ്സ അനുരൂപത്ഥമാഹ, സാധുസമാചിണ്ണകുസലയമ്മാനുരൂപന്തി അത്ഥോ. പടിസദസ്സ അനത്ഥകതം ദസ്സേതി “കരോസീ”തി ഇമിനാ. പടികമ്മം കരോസീതിപി വദന്തി. യഥാധമ്മം പടികരണം നാമ കതാപരാധസ്സ ഖമാപനമേവാതി ആഹ “ഖമാപേസീതി വുത്തം ഹോതീ”തി. “പടിഗുണ്ണാമാ”തി ഏതസ്സ അധിവാസനം സമ്പടിച്ഛാമാതി അത്ഥം ദസ്സേതി “ഖമാമാ”തി ഇമിനാ. വുദ്ധിഹേസാതി ഏത്ഥ ഹ-കാരോ പദസിദ്ധിട്ഠായ ആഗമോ, ഹി-സദ്ദോ വാ നിപാതമത്തം. ഏസാതി യഥാധമ്മം പടികിരിയാ, ആയതിം സംവരാപജ്ജനാ ച. തേനാഹ “യോ അച്ചയം... പേ... ആപജ്ജതീ”തി. സദേവകേന ലോകേന “സരണ”ന്തി അരണീയതോ ഉപഗന്തബ്ബതോ തഥാഗതോ അരിയോ നാമാതി വുത്തം “ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ”തി. വിനേതി സത്തേ ഏതേനാതി വിനയോ, സാസനം. വദ്ധതി സഗ്ഗമോക്ഖസമ്പത്തി ഏതായാതി വുദ്ധി. കത്ഥാ പന സാ, യാ “ഏസാ”തി നിദ്ദിട്ഠാ വുദ്ധിതി ചോദനമപന്നേതും “യോ അച്ചയ”ന്തിആദി വുത്തന്തി സമ്ബന്ധം ദസ്സേതി “കത്ഥാ”തിആദിനാ, യാ അയം സംവരാപജ്ജനാ, സാ “ഏസാ”തി നിദ്ദിട്ഠാ വുദ്ധി നാമാതി അത്ഥോ. “യഥാധമ്മം പടികരോതീ”തി ഇദം ആയതിം സംവരാപജ്ജനായ പുബ്ബകിരിയാദസ്സനന്തി വിത്താപനത്ഥം “യഥാധമ്മം പടികരിത്വാ ആയതിം സംവരാപജ്ജനാ”തി വുത്തം. ഏസാ ഹി ആചരിയാനം പകതി, യദിദം യേന കേനചി പകാരേന അധിപ്പായന്തരവിത്താപനം, ഏതപദേന പന തസ്സാപി പടിനിദ്ദേസോ സമ്ഭവതി “യഥാധമ്മം പടികരോതീ” തിപി പടിനിദ്ദിസിതബ്ബസ്സ ദസ്സനതോ. കേചി പന “യഥാധമ്മം പടികരോതീ”തി ഇദം പുബ്ബകിരിയാമത്തസ്സേവ ദസ്സനം, ന പടിനിദ്ദിസിതബ്ബസ്സ. ‘ആയതിഞ്ച സംവരം ആപജ്ജതീ’തി ഇദം പന പടിനിദ്ദിസിതബ്ബസ്സേവാതി വിത്താപനത്ഥം ഏവം വുത്ത”ന്തി വദന്തി,

തദയുത്തമേവ ഖമാപനസ്സാപി വുദ്ധിഹേതുഭാവേന അരിയൂപവാദേ വുത്തത്താ. ഇതരമാ ഹി ഖമാപനാഭാവേപി ആയതിം സംവരാപജ്ജനായ ഏവ അരിയൂപവാദാപഗമനം വുത്തം സിയാ, ന ച പന വുത്തം, തസ്മാ വുത്തനയേനേവ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി.

കസ്മാ പന “യായ”തിആദിനാ ധമ്മനിദേസോ ദസ്സിതോ, നനു പാളിയം “യോ അച്ചയ”തിആദിനാ പുഗ്ഗലനിദേസോ കതോതി ചോദനം സോധേതും “ദേസനം പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം കരോണോതി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനധമ്മദേസനം കരോണോ. പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനാപി ഹി പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനധമ്മദേസനാ, പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനപുഗ്ഗലദേസനാതി ദുവിധാ ഹോതി. അയമേത്ഥാധിപ്പായോ - കിഞ്ചാപി “വുദ്ധി ഹേസാ”തിആദിനാ ധമ്മാധിട്ഠാനദേസനാ ആരദ്ധാ, തമാപി പന പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനം കരോണേന “യോ അച്ചയ”തിആദിനാ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനദേസനാ ആരദ്ധാ ദേസനാവിലാസവസേന, വേണേയുജ്ജയാസയവസേന ചാതി. തദുഭയവസേനേവ ഹി ധമ്മാധിട്ഠാനാദിഭേദേന ചതുബ്ബിധാ ദേസനാ.

൨൫൨. വചസായത്തേതി വചസാ ആയത്തേ. വാചാപടിബന്ധത്തേതി വദന്തി, തം “സോ ഹീ”തിആദിനാ വിരുദ്ധം വിയ ദിസ്സതി. വചസായത്ഥേതി പന വാചാപരിയോസാനത്ഥേതി അത്ഥോ യുത്തോ ഓസാനകരണത്ഥസ്സ സാസദുസ്സ വസേന സായസദുനിപ്ഫത്തിതോ യമാ “ദായോ”തി. ഏവഞ്ഹി സമത്ഥനവചനമ്പി ഉപപന്നം ഹോതി. ഗമനായ കതം വാചാപരിയോസാനം കത്വാ വുത്തത്താ തസ്മിന്ധേവ അത്ഥേ വത്തതീതി. ഹന്ദസദുഞ്ഹി ചോദനത്ഥേ, വചസഗ്ഗത്ഥേ ച ഇച്ഛന്തി. “ഹന്ദ ദാനി ഭിക്ഖവേ ആമന്തയാമീ”തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൨൧൮; സം നിം ൧.൧൮൬) ഹി ചോദനത്ഥേ, “ഹന്ദ ദാനി അപായാമീ”തിആദീസു (ജാം ൨.൨൨.൮൪൩) വചസഗ്ഗത്ഥേ, വചസഗ്ഗോ ച നാമ വാചാവിസ്സജ്ജനം, തഞ്ച വാചാപരിയോസാനമേവാതി ദട്ഠഞ്ചം. ദുക്കരകിച്ചവസേന ബഹുകിച്ചതാതി ആഹ “ബലവകിച്ചാ”തി. “അവസ്സം കത്തഞ്ചം കിച്ചം, ഇതരം കരണീയം. പഠമം വാ കത്തഞ്ചം കിച്ചം, പച്ഛാ കത്തഞ്ചം കരണീയം. ഖുദുകം വാ കിച്ചം, മഹന്തം കരണീയ”തിപി ഉദാനട്ഠകമാദീസു (ഉദാം അട്ഠം ൧൫) വുത്തം. യം-തം-സദാനം നിച്ചസമ്ബന്ധത്താ, ഗമനകാലജാനനത്തോ, അന്തേകിരിയായ ച അനുപയുത്തത്താ “തസ്സ കാലം ത്വമേവ ജാനാസീ”തി വുത്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി “തയാ ഞാതം ഗമനകാലം ത്വമേവ ഞത്വാ ഗച്ഛാഹീ”തി. അഥ വാ യമാ കത്തഞ്ചകിച്ചനിയോജനേ “ഇമം ജാന, ഇമം ദേഹി, ഇമം ആഹരാ”തി (പാചിം ൮൮, ൯൩) വുത്തം, തമാ ഇധാപി തയാ ഞാതം കാലം ത്വമേവ ജാനാസി, ഗമനവസേന കരോഹീതി ഗമനേ നിയോജേതീതി ദസ്സേതും “ത്വമേവ ജാനാസീ”തി പാണ്ഡേസോ വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചം. “തിക്ഖത്തും പദക്ഖിണ്ഡം കത്വാ”തിആദി യമാസമാചിണ്ഡം പകരണാധിഗതമത്തം ദസ്സേതും വുത്തം. തത്ഥ പദക്ഖിണ്ഡത്തി പകാരത്തോ കതം ദക്ഖിണ്ഡം. തേനാഹ “തിക്ഖത്തു”തി. ദസനഖസമോധാനസമുജ്ജലന്തി ദീസു ഹത്ഥേസു ജാതാനം ദസനം നഖാനം സമോധാനേന ഏകീഭാവേന സമുജ്ജലന്തം, തേന ദിന്നം കരതലാനം സമട്ഠപനം ദസ്സേതി. അഞ്ജലിന്തി ഹത്ഥപുടം. അഞ്ജതി ബൃത്തിം പകാസേതി ഏതായാതി അഞ്ജലി. അഞ്ജു-സദുഞ്ഹി ബൃത്തിയം, അലിപച്ചയഞ്ച ഇച്ഛന്തി സദുവിദു. അഭിമുഖോവാതി സമ്മുഖോ ഏവ, ന ഭഗവതോ പിട്ഠിം ദസ്സേതാതി അത്ഥോ. പഞ്ചപ്പതിട്ഠിതവന്ദനാനയോ വുത്തോ ഏവ.

൨൫൩. ഇമസ്മിന്ധേവ അത്തഭാവേ വിപച്ചനകാനം അത്തനോ പുബ്ബേ കതകുസലമൂലാനം ഖണനേന ഖതോ, തേസമേവ ഉപഹനനേന ഉപഹതോ, പദദ്വയേനപി തസ്സ കമ്മാപരാധമേവ ദസ്സേതി പരിയായവചനത്താ പദദ്വയസ്സ. കുസലമൂലസഞ്ചാതപതിട്ഠാഭേദനേന ഖതുപഹതഭാവം ദസ്സേതും “ഭിന്നപതിട്ഠോ

ജാതോ"തി വൃത്തം. പതിട്ഠാ, മൂലന്തി ച അത്ഥതോ ഏകം. പതിട്ഠഹതി സമ്മത്തനിയാമോക്കമനം ഏതായാതി ഹി പതിട്ഠാ, തസ്സ കൂസലൂപനിസ്സയസമ്പദാ, സാ കിരിയാപരായേന ഭിന്നാ വിനാസിതാ ഏതേനാതി ഭിന്നപതിട്ഠോ. തദേവ വിത്ഥാരേനോ "തഥാ"തിആദിമാഹ. യഥാ കൂസലമൂലസഞ്ചാതാ അത്തനോ പതിട്ഠാനജാതാ, തഥാ അനേന രത്താ അത്തനാവ അത്താ വതോ വനിതോതി യോജനാ. വതോതി ഹി ഇദം ഇയ കമ്മവസേന സിദ്ധം, പാളിയം പന കത്തുവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. പദദ്വയസ്സ പരിയായത്താ "ഉപഹരോ"തി ഇയ ന വൃത്തം.

"രാഗോ രജോ ന ച പന രേണു വുച്ചതീ"തിആദി (മഹാനിം ൨൦൯; ചൂളനിം ൭൪) വചനതോ രാഗദോസമോഹാവ ഇയ രജോ നാമാതി വൃത്തം "രാഗരജാദിവിരഹിത"ന്തി. വീതസദുസ്സ വിഗതപരിയായതം ദസ്സേതി "വിഗതത്താ"തി ഇമിനാ. യമ്മേസു ചക്ഖുന്തി ചതുസച്ചയമ്മേസു പവത്തം തേസം ദസ്സനട്ഠേന ചക്ഖും. യമ്മേസൂതി വാ ഹേട്ഠിമേസു തീസു മഗ്ഗയമ്മേസു. ചക്ഖുന്തി സോതാപത്തിമഗ്ഗസഞ്ചാതം ഏകം ചക്ഖും, സമുദായേകദേസവസേന ആധാരത്ഥസമാസോയം, ന തു നിദ്ധാരണത്ഥസമാസോ. സോ ഹി സാസനഗണ്മേസു, സക്കതഗണ്മേസു ച സബ്ബത്ഥ പടിസിദ്ധോതി. യമ്മമയന്തി സമമവിപസ്സനായമ്മേന നിബ്ബത്തം, ഇമിനാ "യമ്മേന നിബ്ബത്തം ചക്ഖു യമ്മചക്ഖു"തി അത്ഥമാഹ. അപിച യമ്മമയന്തി സീലാദിതിവിധയമ്മക്ഖവണ്ഡോയേവ മയ-സദുസ്സ സകത്ഥേ പവത്തനതോ, അനേന "യമ്മോയേവ ചക്ഖു യമ്മചക്ഖു"തി അത്ഥമാഹ. അഞ്ഞേസു റാനേസൂതി അഞ്ഞേസു സുത്തപദേസേസു, ഏതേന യഥാപാഠം തിവിധത്ഥതം ദസ്സേതി. ഇയ പന സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സേവേതം അധിവചനം, തസ്മിന്വി അനധിഗതേ അഞ്ഞേസം വത്തബ്ബതായേവ അഭാവതോതി അധിപ്പായോ.

ഇദാനി "വതായം ഭിക്ഖവേ രാജാ"തിആദിപാഠസ്സ സുവിഞ്ഞേയുമധിപ്പായം ദസ്സേനോ "ഇദം വൃത്തം ഹോതീ"തിആദിമാഹ. തത്ഥ നാഭവിസ്സാതി സചേ ന അഭവിസ്സഥ, ഏവം സതീതി അത്ഥോ. അതീതേ ഹി ഇദം കാലാതിപത്തിവചനം, ന അനാഗതേതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏസ നയോ സോതാപത്തിമഗ്ഗം പത്തോ അഭവിസ്സാതി ഏത്ഥാപി. നനു ച മഗ്ഗപാപുണനവചനം ഭവിസ്സമാനത്താ അനാഗതകാലികന്തി? സച്ചം അനിയമിതേ, ഇയ പന "ഇയേവാസനേ നിസിന്നോ"തി നിയമിതത്താ അതീതകാലികമേവാതി വേദിതഞ്ചം. ഇദഞ്ചി ഭഗവാ രഞ്ഞോ ആസനാ വുട്ഠായ അചിരപക്കന്തസ്സേവ അഭോചാതി. പാപമിത്തസംസഗ്ഗേനാതി ദേവദത്തേന, ദേവദത്തപരിസാസഞ്ചാതേന ച പാപമിത്തേന സംസഗ്ഗതോ. അസ്സാതി സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ. "ഏവം സന്തേപി"തിആദിനാ പാഠാനാരൂഢ്ഠം വചനാവസേസം ദസ്സേതി. തസ്മാതി സരണം ഗതത്താ മുച്ചിസ്സതീതി സമ്ബണ്ഡോ. "മമ ച സാസനമഹന്തായാ"തി പാഠോ യുത്തോ, കത്ഥചി പന ച-സദോ ന ദിസ്സതി, തത്ഥ സോ ലുത്തനിദിട്ഠോതി ദട്ഠഞ്ചം. ന കേവലം സരണം ഗതത്തായേവ മുച്ചിസ്സതി, അഥ വോ യത്ഥ ഏസ പസന്നോ, പസന്നാകാരഞ്ച കരോതി, തസ്സ ച തിവിധസ്സപി സാസനസ്സ ഉത്തമതായാതി ഹി സഹ സമുച്ചയേന അത്ഥോ അധിപ്പേതോതി.

"യഥാ നാമാ"തിആദി ദുക്കരകമ്മവിപാകതോ സുകരേന മുച്ചനേന ഉപമാദസ്സനം. കോചിതി കോചി പുരിസോ. കസ്സചിതി കസ്സചി പുരിസസ്സ, "വധ"ന്തി ഏത്ഥ ഭാവയോഗേ കമ്മത്ഥേ സാമിവചനം. പുപ്ഫമുട്ഠിമത്തേന ദണ്ഡേനാതി പുപ്ഫമുട്ഠിമത്തസഞ്ചാതേന ധനദണ്ഡേന. മുച്ചേയ്യാതി വധകമ്മദണ്ഡതോ മുച്ചേയ്യ, ദണ്ഡേനാതി വാ നിസ്സക്കത്ഥേ കരണവചനം "സുമുത്താ മയം തേന മഹാസമണേനാ"തിആദിസു (ഭിം നിം ൨.൨൩൨; ചൂളവം ൪൩൭) വിധ, പുപ്ഫമുട്ഠിമത്തേന ധനദണ്ഡതോ, വധദണ്ഡതോ ച മുച്ചേയ്യാതി അത്ഥോ.

ലോഹകുർബ്ബിയത്തി ലോഹകുർബ്ബിനരകേ. തമ്മ ഹി തദനുഭവനകാനം സത്താനം കമ്മബലേന ലോഹമയാ മഹതി കുർബ്ബി നിബുത്താ, തസ്മാ തം “ലോഹകുർബ്ബി”തി വുച്ചതി. ഉപരിമതലതോ അയോപതന്തോ, ഹേട്ഠിമതലതോ ഉദ്ധംഗച്ഛന്തോ, ഉഭയമാ പന സദ്ഠിവസ്സസഹസ്സാനി ഹോന്തി. വുത്തഞ്ച -

“സദ്ഠിവസ്സസഹസ്സാനി, പരിപുണ്ണാനി സബ്ബസോ; നിരയേ പച്ചമാനാനം, കദാ അന്തോ ഭവിസ്സതീ”തി. (പേം വം വൃന്ദ; ജാം ൧.൪.൫);

“ഹേട്ഠിമതലം പത്യാ, ഉപരിമതലം പാപുണിത്യാ മുച്ചിസ്സതീ”തി വദന്തോ ഇമമത്ഥം ദീപേതി - യഥാ അന്തേ സേട്ഠിപുത്താദയോ അപരാപരം അയോ പതന്താ, ഉദ്ധംഗച്ഛന്താ ച അനേകാനി വസ്സസതസഹസ്സാനി തമ്മ പച്ചന്തി, ന തഥാ അയം, അയം പന രാജാ യഥാവുത്തകാരണേന ഏകവാദമേവ അയോ പതന്തോ, ഉദ്ധഞ്ച ഗച്ഛന്തോ സദ്ഠിവസ്സസഹസ്സാനിയേവ പച്ചിത്യാ മുച്ചിസ്സതീതി. അയം പന അത്ഥോ കൂതോ ലഭോതി അനുയോഗം പരിഹരന്തോ “ഇദമ്പി കിര ഭഗവതാ വുത്തമേവാ”തി ആഹ. കിരസദ്ദോ ചേത്ഥ അനുസ്സവനത്ഥോ, തേന ഭഗവതാ വുത്തഭാവസ്സ ആചരിയപരമ്പരതോ സുയുമാനതം, ഇമസ്സ ച അത്ഥസ്സ ആചരിയപരമ്പരാഭതഭാവം ദീപേതി. അഥ പാളിയം സങ്ഗീതം സിയാതി ചോദനമപനേതി “പാളിയം പന ന ആരുള്ഹ”തി ഇമിനാ, പകിണ്ണകദേസനാഭാവേന പാളിയമനാരുള്ഹത്താ പാഠഭാവേന ന സങ്ഗീതത്തി അധിപ്പായോ. പകിണ്ണകദേസനാ ഹി പാളിയമനാരുള്ഹാതി അട്ഠകമാസു വുത്തം.

യദി അനന്തരേ അത്തഭാവേ നരകേ പച്ചതി, ഏവം സതി ഇമം ദേസനം സുത്യാ കോ രന്തോ ആനിസംസോ ലഭോതി കസ്സചി ആസങ്കാ സിയാതി തദാസങ്കാനിവത്തനത്ഥം ചോദനം ഉദ്ധരിത്യാ പരിഹരിതും “ഇദം പനാ”തിആദി വുത്തം. “അയഞ്ഹീ”തിആദിനാ നിദ്ദാലാഭാദികം ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികം അനേകവിധം മഹാനിസംസം സരൂപതോ നിയമേത്യാ ദസ്സേതി. ഏത്ഥ ഹി “അയം... പേം... നിദ്ദം ലഭതീ”തി ഇമിനാ നിദ്ദാലാഭം ദസ്സേതി, തദാ കായികചേതസികദുക്ഖാപഗതഭാവഞ്ച നിദ്ദാലാഭസീസേന, “തിണ്ണം...പേം... അകാസീ”തി ഇമിനാ തിണ്ണം രതനാനം മഹാസങ്കാരകിരിയം, “പോമുജ്ജനികായ... പേം... നാഹോസീ”തി ഇമിനാ സാതിസയം പോമുജ്ജനികസദ്ധാപടിവാഭം ദസ്സേതീതി ഏവമാദി ദിട്ഠധമ്മികോ, “അനാഗതേ...പേം... പരിനിബ്ബായിസ്സതീ”തി ഇമിനാ പന ഉക്കംസതോ സമ്പരായികോ ദസ്സീതോ, അനവസേസതോ പന അപരാപരേസു ഭവേസു അപരിമാണോയേവ സമ്പരായികോ വേദിതഞ്ചോ.

തമ്മ മധുരായാതി മധുരരസഭൂതായ. ഓജവന്തിയാതി മധുരരസസ്സാപി സാരഭൂതായ ഓജായ ഓജവതിയാ. പുമുജ്ജനേ ഭവാ പോമുജ്ജനികാ. പഞ്ച മാറേ വിസേസതോ ജിതവാതി വിജിതാവീ, പരൂപദേസവിരഹതാ ചേത്ഥ വിസേസഭാവോ. പച്ചേകം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി പച്ചേകബുദ്ധോ, അനാചരിയകോ ഹുത്യാ സാമന്തേവ സമ്ബോധിം അഭിസമ്ബുദ്ധോതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി “പച്ചേകബുദ്ധാ സയമേവ ബുജ്ജന്തി, ന പരേ ബോധേന്തി, അത്ഥരസമേവ പടിവിജ്ജന്തി, ന ധമ്മരസം. ന ഹി തേ ലോകുത്തരധമ്മം പത്തേത്തിം ആരോപേത്യാ ദേസേതും സക്കോന്തി, മൂഗേന ദിട്ഠസുപിനോ വിയ, വനചരകേന നഗരേ സായിതബ്ബഞ്ജനരസോ വിയ ച നേസം ധമ്മാഭിസമയോ ഹോതി, സബ്ബം ഇദ്ധിസമാപത്തിപടിസമ്ഭിദാപഭേദം പാപുണന്തി”തി (സും നിം അട്ഠം ൧.ഖഗ്ഗവിസാണസുത്തവണ്ണാ; അപം അട്ഠം ൧.൯൦, ൯൧) അട്ഠകമാസു വുത്തം.

ഏത്മാഹ - യദി രഞ്ഞോ കമ്മന്തരായാഭാവേ തസ്മിന്യേവ ആസനേ
 ധമ്മചക്ഖു ഉപ്പജിസ്സഥ, അഥ കഥം അനാഗതേ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ
 പരിനിബ്ബായിസ്സതി. യദി ച അനാഗതേ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ
 പരിനിബ്ബായിസ്സതി, അഥ കഥം തസ്മിന്യേവ ആസനേ ധമ്മചക്ഖു ഉപ്പജിസ്സഥ,
 നനു ഇമേ സാവകബോധിപച്ചേകബോധിഉപനിസ്സയാ ഭിന്നനിസ്സയാ ദിന്നം
 ബോധിനം അസാധാരണഭാവതോ. അസാധാരണാ ഹി ഏതാ ദേവ യമാക്കമം
 പഞ്ചങ്ഗദ്വയങ്ഗസമ്പത്തിയാ, അഭിനീഹാരസമിദ്ധിവസേന,
 പാരമീസമ്ഭരണകാലവസേന, അഭിസമ്ബുജ്ജന്യനവസേന ചാതി? നായം വിരോധോ
 ഇതോ പരതോയേവസ്സ പച്ചേകബോധിസമ്ഭാരാനം സമ്ഭരണീയത്താ.
 സാവകബോധിയാ ബുജ്ജന്യനകസത്താപി ഹി അസതി തസ്സാ സമവായേ കാലന്തരേ
 പച്ചേകബോധിയാ ബുജ്ജന്യനിസ്സന്തി തമാഭിനീഹാരസ്സ സമ്ഭവതോതി. അപരേ പന
 ഭണന്തി - “പച്ചേകബോധിയായേവായം രാജാ കതാഭിനീഹാരോ.
 കതാഭിനീഹാരാപി ഹി തത്ത്വ നിയതിമപ്പത്താ തസ്സ ഞാണസ്സ പരിപാകം
 അനുപഗതത്താ സത്ത്വ സമ്മുഖീഭാവേ സാവകബോധിം പാപുണിസ്സന്തിതി ഭഗവാ
 ‘സചായം ഭിക്ഖവേ രാജാ’തിആദിമവോച, മഹാബോധിസത്താനമേവ ച
 ആനന്തരിയപരിമുത്തി ഹോതി, ന ഇതരേസം ബോധിസത്താനം. തമാ ഹി
 പച്ചേകബോധിയം നിയതോ സമാനോ ദേവദത്തോ ചിരകാലസമ്ഭൂതേന
 ലോകനാഥേ ആഘാതേന ഗരുതരാനി ആനന്തരിയകമ്മാനി പസവി, തസ്മാ
 കമ്മന്തരായേന അയം ഇദാനി അസമവേതദസ്സനാഭിസമയോ രാജാ
 പച്ചേകബോധിനിയാമേന അനാഗതേ വിജിതാവീ നാമ പച്ചേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ
 പരിനിബ്ബായിസ്സതി”തി ദട്ഠഞ്ച, യുത്തതരമേത്ഥ വീമംസിത്വാ ഗഹേതഞ്ച.

യഥാവുത്തം പാളിമേവ സംവണ്ണനായ നിഗമവസേന ദസ്സേന്തോ
 “ഇദമവോച”തിആദിമാഹ. തസ്സത്ഥോ ഹി ഹേട്ഠാ വുത്തോതി. അപിച
 പാളിയമനാരുള്ഹസി അത്ഥം സങ്ഗഹേതും “ഇദമവോച”തിആദിനാ നിഗമനം
 കരോതിതി ദട്ഠഞ്ച.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ
 പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിഭീപനായ
 സുവിമലവിപുലപണ്ണാവേയ്യത്തിയജനനായ
 അജ്ജവമദ്വവസോരച്ചസദ്ധാസതിധിതിബുദ്ധിഖന്തിവീരിയാദിധമ്മസമങ്ഗിനാ
 സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ അസങ്ഗാസംഹിരവിസാരദണ്ണാണചാരിനാ
 അനേകപ്പഭേദസകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ജേയാഗാഹിനാ മഹാഗണിനാ
 മഹാവേയ്യാകരണേന ഞാണാഭിവാസധമ്മസേനാപതിനാമഥേരേന
 മഹാധമ്മരാജാധിരാജഗരുനാ കതായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
 ലീനത്ഥപ്പകാസനിയാ സാമന്തഫലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ.

സാമന്തഫലസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൩. അബ്ബട്സുത്തവണ്ണനാ

അദ്ധ്യായനവണ്ണനാ

൨൫൪. ഏവം സാമന്തഫലസുത്തം സംവണ്ണേത്ഥാ ഇദാനി അബ്ബട്സുത്തം സംവണ്ണേന്തോ യമാനുപുണ്ണം സംവണ്ണോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, സാമന്തഫലസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ അബ്ബട്സുത്തഭാവം പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... കോസലേസുതി അബ്ബട്സുത്ത”ന്തി ആഹ. ഏവമീദിസേസു. ഇതിസദ്ദോ ചേത്ഥ ആദിഅത്ഥോ, പദത്ഥവിപല്ലാസജോതകോ പന ഇതിസദ്ദോ ലുത്തനിദിട്ഠോ, ആദിസദ്ദലോപോ വാ ഏസ, ഉപലക്ഖണനിദേസോ വാ. അപുണ്ണപദവണ്ണനാ നാമ ഹേട്ഠാ അഗ്ഗഹിതതായ അപുണ്ണ പദസ്സ അത്ഥവിഭജനാ. “ഹിത്ഥാ പുനപ്പുനാഗത-മത്ഥം അത്ഥം പകാസയിസ്സാമീ”തി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൧൩൨൨൨൧൧) ഹി വുത്തം, “അനുപുണ്ണപദവണ്ണനാ”തി കത്ഥചി പാഠോ, സോ അയുത്തോവ ടീകായ അനുദ്ധത്താ, തഥാ അസംവണ്ണിതത്താ ച.

“രാജകുമാരാ ഗോത്തവസേന കോസലാ നാമാ”തി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൫൪) ആചരിയേന വുത്തം. അക്ഖരചിന്തകാ പന വദന്തി “കോസം ലന്തി ഗണ്ഹന്തി, കുസലം വാ പുച്ഛന്തിതി കോസലാ”തി. ജനപദിനോതി ജനപദവന്തോ, ജനപദസ്സ വാ ഇസ്സരാ. “കോസലാ നാമ രാജകുമാരാ”തി വുത്തേയേവ സിലേപി “ജനപദിനോ”തി വചനം സന്തേസുപി അത്തേസു തത്ത്വംനാമപത്താതേസു തത്ഥ നിവസന്തേസു ജനപദിഭാവതോ തേസമേവ നിവസനമുപാദായ ജനപദസ്സായം സമത്താതി ദസ്സനത്ഥം. “തേസം നിവാസോ”തി ഇമിനാ “കോസലാനം നിവാസാ കോസലാ”തി തദ്ധിതം ദസ്സേതി. “ഏകോപി ജനപദോ”തി ഇമിനാ പന സദ്ദതോയേവേതം പുമുവചനം, അത്ഥതോ പനേസ ഏകോ ഏവാതി വിഭാവേതി. അപി-സദ്ദോ ചേത്ഥ അനുഗൃഹേ, തേന കാമം ഏകോയേവേസ ജനപദോ, തഥാപി ഇമിനാ കാരണേന പുമുവചനമുപപന്നന്തി അനുഗൃണ്ഹാതി. യദി ഏകോവ ജനപദോ, കഥം തത്ഥ ബഹുവചനന്തി ആഹ “രുജ്ജിഹിസദ്ദേനാ”തിആദി, രുജ്ജിഹിസദ്ദത്താ ബഹുവചനമുപപന്നന്തി വുത്തം ഹോതി. നിസ്സിതേസു പയുത്തസ്സ പുമുവചനസ്സ, പുമുഭാവസ്സ വാ നിസ്സയേ അഭിനിരോപനാ ഇയ രുജ്ജിഹി, തേന വുത്തം ആചരിയേന ഇയ ചേവ അത്തത്ഥ ച മജ്ജിമാഗമടീകാദീസു “അക്ഖരചിന്തകാ ഹി ഹുദിസേസു ഠാനേസു യുത്തേ വിയ ഹുദിസലിങ്ഗവചനാനി ഇച്ഛന്തി, അയമേത്ഥ രുജ്ജിഹി യഥാ ‘അത്തത്ഥാപി കുരൂസു വിഹരതി, അങ്ഗേസു വിഹരതീ’തി ചാ”തി. കേചി പന കോസലനാമാഭിനിരോപനമിച്ഛന്തി, അയുത്തമേതം പുമുവചനസ്സ അപ്യയുജ്ജിതബുത്താ. നാമാഭിനിരോപനായ ഹി ഏകവചനവി ഭവതി യഥാ “സീഹോ ഗായതീ”തി. തബ്ബിസേസിതേപി ജനപദസദ്ദേ ജാതിസദ്ദത്താ ഏകവചനമേവ. തേനാഹ “തസ്ഥിം കോസലേസു ജനപദേ”തി, കോസലനാമകേ തസ്ഥിം ജനപദേതി അത്ഥോ. അഭൂതതോ ഹി വോഹാരമത്തം രുജ്ജിഹി, ഭൂതതോയേവ അത്ഥോ വിനിച്ഛിനിതബ്ബോ. യഥാ ഹി -

“സന്തി പുത്താ വിദേഹാനം, ദീഘാവു രട്ഠവഡ്ഡനോ;
തേ രജ്ജം കാരയിസ്സന്തി, മിഥിലായം പജാപതീ”തി. (ജാം ൨.൨൨൨.൨൧൩)
ആദീസു -

തംപുത്തസങ്ഖാതസ്സ ഏകത്വസ്സ രുജ്ജിഹിവസേന “പുത്താ”തി ബഹുവചനപയോഗോ, തമാ ഇധാപി തന്നിവാസസങ്ഖാതസ്സ ഏകത്വസ്സ രുജ്ജിഹിവസേന “കോസലേസു”തി ബഹുവചനപയോഗോ ഹോതി. യഥാ ച “പാണ്ണം ന ഹന്തേ, ന ച’ദിന്നമാദിയേ”തിആദീസു (അ° നി° വൃ.൪൨, ൪൩, ൪൫) ജാതിവസേന ബഹുത്വാനമേകവചനപയോഗോ, തമാ ഇധാപി ജാതിവസേന അവയവപ്പഭേദേന ബഹുത്വസ്സ “ജനപദേ”തി ഏകവചനപയോഗോ ഹോതി. വുത്തഞ്ച ആചരിയേന മജ്ജിമാഗമടീകായം “തബ്ബിസേസനേപി ജനപദസദേ ജാതിസദേ ഏകവചനമേവ. തേനാഹ ‘തസ്ഥിം അങ്ഗേസു ജനപദേ’തി”.

ഏവം രുജ്ജിഹിവസേന ബഹുജ്ജിഹി വിയ വത്തഞ്ച ബഹുവചനം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി ബഹുത്വവസേന ബഹുബ്ബി ഏവ വത്തഞ്ച ബഹുവചനം ദസ്സേന്തോ “പോരാണാ പനാഹൂ”തിആദിമാഹ. പന-സദോ ചേത്ഥ വിസേസത്ഥജോതനോ, തേന പുമുഅത്ഥവിസയതായ ഏവേതം പുമുവചനം, ന രുജ്ജിഹിവസേനാതി വക്ഖമാനം വിസേസം ജോതേതി. സോ ഹി പദേസോ തിയോജനസതപരിമാണതായ ബഹുപ്പഭേദോതി, ഇമസ്ഥിം പന നയേ തേസു കോസലേസു ജനപദേസുതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. മഹാപനാദന്തി മഹാപനാദജാതക (ജാ° ൧.൩.൪൦, ൪൧, ൪൨) സുരുചിജാതകേസു (ജാ° ൧.൧൪.൧൦൨ ആദയോ) ആഗതം സുരുചിനോ നാമ വിദേഹരത്തോ പുത്തം മഹാപനാദനാമകം രാജകുമാരം. നാനാനാടകാനീതി ഭണ്ഡുകണ്ഡപണ്ഡുകണ്ഡപമുഖാനി ഛരസതസഹസ്സാനി നാനാവിധനാടകാനി, കത്ഥചി പന ആദിസദോപി ദിട്ഠോ, സോ ജാതകട്ഠകമായം ന ദിസ്സതി, യദി ച ദിസ്സതി, തേന നടലങ്ഘകാദീനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സിതമത്തമ്പീതി മിഹിതമത്തമ്പി. തസ്സ കിര ദിബ്ബനാടകാനം അനന്തരഭവേയേവ ദിട്ഠത്താ മനുസ്സനാടകാനം നച്ചം അമനുഞ്ഞം അഹോസി. നങ്ഗലാനിപി ഛരസ്സേത്ഥാതി കസികമ്മപ്പഹാനവസേന നങ്ഗലാനി പഹായ, നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം. ന ഹി കേവലം കസ്സകാ ഏവ, അഥ ഖോ അത്തേപി ഉഭയരട്ഠവാസിനോ മനുസ്സാ അത്തനോ അത്തനോ കിച്ചം പഹായ തസ്ഥിം മങ്ഗലട്ഠാനേ സന്നിപതിംസു. തദാ കിര മഹാപനാദകുമാരസ്സ പാസാദമങ്ഗലം, ഛരത്തമങ്ഗലം, ആവാഹമങ്ഗലന്തി തീണി മങ്ഗലാനി ഏകതോ അകംസു, കാസിവിദേഹരട്ഠവാസിനോപി തത്ഥ സന്നിപതിത്ഥാ അതിരേകസത്തവസ്സാനി ഛരണമനുഭവിംസുതി, അധുനാ പന “നങ്ഗലാദീനീ”തി പാഠോ ദിസ്സതി, സോ ന പോരാണപാഠോ ടീകായമനുദ്ധടത്താ.

മഹാജനകായേ സന്നിപതിതേതി കേചി “പഹംസനവിധിം ദസ്സേത്ഥാ രാജകുമാരം ഹാസാപേസ്സാമാ”തി, കേചി “തം കീളനം പസ്സിസ്സാമാ”തി ഏവം മഹാജനസമൂഹേ സന്നിപതിതേ. അതുലമ്ബാഭിരുഹനദാരുചിതകപവേസനാദി നാനാകീളായോ ദസ്സേത്ഥാ. സക്കപേസിതോ കിര ദിബ്ബനാടകോ രാജങ്ഗണേ ആകാസേ ഠത്ഥാ ഉപഡ്ഢഭാഗം നാമ ദസ്സേതി, ഏകോവ ഹത്ഥോ, ഏകോ പാദോ, ഏകം അക്ഖി, ഏകാ ദാഠാ നച്ചതി ചലതി, ഉപഡ്ഢം ഫന്ദതി, സേസം നിച്ചലമഹോസി, തം ദിസ്വാ മഹാപനാദോ മോകം ഹസിതമകാസി, ഇമമത്ഥം സന്ധായ “സോ ദിബ്ബനാടകം ദസ്സേത്ഥാ ഹസാപേസീ”തി വുത്തം. സുഹജ്ജാ നാമ വിസ്സാസികാ “സുട്ഠ ഹദയമേതേസ”ന്തി കത്ഥാ. ആദിസദേന ഞാതകപരിജനാദീനം സങ്ഗഹോ. തസ്ഥാതി തമാ വചനതോ. തം കുസലന്തി വചനം ഉപാദായാതി ഏത്ഥ “കച്ചി കുസലം? ആമ കുസല”ന്തി വചനപടിവചനവസേന പവത്തകുസലവാദിതായ തേ മനുസ്സാ ആദിതോ

“കുസലാ”തി സമഞ്ചം ലഭിംസു, തേസം കുസലാനം ഇസ്സരാതി രാജകുമാരാ കോസലാ നാമ ജാതാ, തേസം നിവാസഠാനതായ പന പദേസോ കോസലാതി പുഞ്ചേ വുത്തനയമേവ. തേനാഹ “സോ പദേസോ കോസലാതി വുച്ചതി”തി. ഏവം മജ്ജിമാഗമടീകായം ആചരിയേനേവ വുത്തം. തത്രായമധിപ്പായോ സിയാ - “സോ പദേസോ കോസലാതി വുച്ചതി”തി സഞ്ചീസഞ്ചാ യമാക്കമം ഏകവചനബഹുവചനവസേന വുത്തത്താ പൂരിമനയേ വിയ ഇധാപി രുജ്ജിഹിവസേനേവ ബഹുവചനം ഹോതി. രാജകുമാരാനം നാമലാഭഹേതുമത്തഞ്ചേതമ വിസേസോതി. ഇധ പന ആചരിയേന ഏവം വുത്തം സോ പദേസോതി പദേസസാമഞ്ചത്തോ വുത്തം, വചനവിപല്ലാസേന വാ, തേ പദേസാതി അത്ഥോ. കോസലാതിവുച്ചതി കുസലാ ഏവ കോസലാതി കത്വാ”തി (ഭീം നിം ടീം ച.൨൫൪) തത്രായമധിപ്പായോ സിയാ - സോ പദേസോതി ജാതിസദുവസേന, വചനവിപല്ലാസേന വാ വുത്തത്താ പൂമുഅത്ഥവിസയതായ ഏവ ബഹുവചനം ഹോതി. പദേസസ്സ നാമലാഭഹേതു ഹേതമ വിസേസോതി. “കുസല”ന്തി ഹി വചനമുപാദായ രുജ്ജിഹിനാമവസേന വുത്തനയേന കോസലാ യമാ “യേവാപനകം, നതുമ്പാകവല്ലോ”തി. അപിച വചനപടിവചനവസേന “കുസല”ന്തി വദന്തി ഏത്ഥാതി കോസലാ. വിചിത്രാ ഹി തദ്ധിതവുത്തീതി. കുസലന്തി ച ആരോഗ്യം “കച്ചി നു ഭോതോ കുസലം, കച്ചി ഭോതോ അനാമയ”ന്തിആദീസു (ജാം ച.൧൫.൧൪൫; ജാം ൨.൨൦.൧൨൯) വിയ, കച്ചി തുമ്പാകം ആരോഗ്യം ഹോതീതി അത്ഥോ, ഛേദകം വാ “കുസലാ നച്ചഗീതസ്സ , സിക്ഖിതാ ചാതുരിത്ഥിയോ”തിആദീസു (ജാം ൨.൨൨.൯൪) വിയ, കച്ചി തേസം നാടകാനം ഛേദകതാ ഹോതീതി അത്ഥോ.

ചരണം ചാരികാ, ചരണം വാ ചാരോ, സോ ഏവ ചാരികാ, തയിദം മഗ്ഗഗമനമേവ ഇധാധിപ്പേതം, ന ചുണ്ണികഗമനമത്തന്തി ദസ്സേതും “അദ്ധാനഗമന”ന്തി വുത്തം, ഭാവനപുംസകഞ്ചേതം, അദ്ധാനഗമനസഞ്ചാതായ ചാരികായ ചരമാനോതി വുത്തം ഹോതി, അഭേദേപി വാ ഭേദവോഹാരേന വുത്തം യമാ “ഭിവാവിഹാരം നിസീദീ”തി, (മം നിം ച.൨൫൯) അദ്ധാനഗമനസഞ്ചാതം ചാരികം ചരമാനോ, ചരണം കരോനോതി അത്ഥോ. സബ്ബത്ഥകോ ഹി കരഭൂയാതുനമത്ഥോതി. “അദ്ധാനമഗ്ഗ”ന്തിപി കത്ഥചി പാഠോ, സോ ന സുന്ദരോ. ന ഹി ചാരികാസദ്ദോ മഗ്ഗവാചകോതി. ഇദാനി തം വിഭാഗേന ദസ്സേത്വാ ഇധാധിപ്പേതം നിയമേനോ “ചാരികാ ച നാമേസാ”തിആദിമാഹ. സാവകാനമ്പി രുജ്ജിഹിവസേന ചാരികായ സമ്ഭവതോ തതോ വിസേസേതി “ഭഗവതോ”തി ഇമിനാ. തഥാ ഹി മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായം വുത്തം “ചാരികം ചരമാനോതി ഏത്ഥ കിഞ്ചാപി അയം ചാരികാ നാമ മഹാജനസഞ്ചഹത്ഥം ബുദ്ധാനംയേവ ലബ്ഭതി, ബുദ്ധേ ഉപാദായ പന രുജ്ജിഹിസദ്ദേന സാവകാനമ്പി വുച്ചതി കിലഞ്ചാദീഹി കതബ്ബിജനീപി താലവണ്ടം വിയാ”തി. ദുരേപീതി ഏത്ഥ പി-സദ്ദേന, അപി-സദ്ദേന വാ നാതിദുരേപീതി സമ്പിണ്ഡനം തത്ഥാപി ചാരികാസമ്ഭവതോ. ബോധനേയപുഗ്ഗലന്തി ചതുസച്ചപടിവേധവസേന ബോധനാരഹപുഗ്ഗലം. സഹസാ ഗമനന്തി സീഘഗമനം. “മഹാകസ്സപസ്സ പച്ചുഗ്ഗമനാദീസു”തി വുത്തമേവ സരൂപതോ ദസ്സേതി “ഭഗവാ ഹീ”തിആദിനാ. പച്ചുഗ്ഗച്ഛന്തോതി പടിമുഖം ഗച്ഛന്തോ, പച്ചുട്ഠഹന്തോതി അത്ഥോ. “തഥാ”തി ഇമിനാ “തിംസയോജന”ന്തി പദമനുകഡ്ഢതി. പക്കുസാതി നാമ ഗന്ധാരരാജാ. മഹാകപ്പിനോ നാമ കുക്കുടവതീരാജാ. ധനിയോ നാമ കോരണ്ഡസേട്ഠിപുത്തോ ഗോപോ.

ഏവം ധമ്മഗരുതാകിത്തമുഖേന മഹാകസ്സപപച്ചുഗ്ഗമനാദിനി (സം നീ അട്ഠം ൨.൧൫൪) ഏകദേശേന ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി വനവാസിതിസ്സസാമണേരസ്സ വത്ഥും വിത്ഥാരേത്ഥാ ചാരികം ദസ്സേതും “ഏകദിവസ”ന്തിആദി ആരദ്ധം. കോ പന്നേസ തിസ്സസാമണേരോ നാമ? സാവത്ഥിയം ധമ്മസേനാപതിനോ ഉപട്ഠാകകുലേ ജാതോ മഹാപുണ്ണോ “പിണ്ഡപാതദായകതിസ്സോ, കമ്ബലദായകതിസ്സോ”തി ച പുണ്ണേ ലദ്ധനാമോ പച്ഛാ “വനവാസിതിസ്സോ”തി പാകടോ വീണാസവസാമണേരോ. വിത്ഥാരോ ധമ്മപദേ (ധം പം അട്ഠം ൧.൨൪ വനവാസിതിസ്സസാമണേരവത്ഥു). ആകാസഗാമീഹി സദ്ധിം ആകാസേനേവ ഗന്തുക്കാമോ ഭഗവാ “ഛരളഭിഞ്ഞാനം ആരോചേഹീ”തി അപോച. തസ്സാതി തിസ്സസാമണേരസ്സ. തന്തി ഭഗവന്തം സദ്ധിം ഭിക്ഖുസന്ഢേന ചിവരം പാരുപന്തം. നോ മേരോ നോ ഓരമത്തകോ വതാതി സമ്ബന്ധോ, ഗുണേന ലാമകപ്പമാണികോ നോ ഹോതീതി അത്ഥോ.

അത്തനോ പത്താസന്നേതി ഭിക്ഖുനം ആസന്നപരിയന്തേ. തേസം ഗാമികാനം ദാനപടിസന്ധുത്തം മങ്ഗലം വത്ഥാ. കസ്മാ പന്ന സദേവകസ്സ ലോകസ്സ മഗ്ഗദേസകോപി സമാനോ ഭഗവാ ഏവമാഹാതി ചോദനം സോധേതും “ഭഗവാ കീരാ”തിആദി വുത്തം. മഗ്ഗദേസകോതി നിബ്ബാനമഗ്ഗസ്സ, സുഗതിമഗ്ഗസ്സ വാ ദേസകോ.

തായാതി അരഞ്ഞസഞ്ഞായ. സന്ഢകമ്മവസേന സിജ്ജത്ഥമാനാപി ഉപസമ്പദാ സത്ഥു ആണാവസേന സിജ്ജത്ഥനതോ “ബുദ്ധദായജ്ജം തേ ദസ്സാമീ”തി വുത്തന്തി വദന്തി. അപരേ പന്ന “അപരിപുണ്ണവിസതിവസ്സസ്സേവ തസ്സ ഉപസമ്പദം അനുജാനന്തോ സത്ഥാ ‘ബുദ്ധദായജ്ജം തേ ദസ്സാമീ’തി അപോചാ”തി വദന്തി. ധമ്മസേനാപതിനാ ഉപജ്ജത്ഥായേന ഉപസമ്പാദേത്ഥാ, തതോയേവേസ ധമ്മസേനാപതിനോ സദ്ധിവിഹാരികോതി അട്ഠകമാസു വുത്തോ. ധമ്മപദട്ഠകമായം പന്ന ധമ്മസേനാപതിആദിമേരാനം ചത്താലീസഭിക്ഖുസഹസ്സപരിവാരാനം അത്തനോ അത്തനോ പരിവാരേഹി സദ്ധിം പച്ഛേകം ഗമനം, ഭഗവതോ ച ഏകകസ്സേവ ഗമനം വുദുകഭാണകാനം മതേന വുത്തം, ഇധ, പന്ന മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായഞ്ച (മം നീ അട്ഠം ൨.൬൫) അഞ്ഞമാ ഗമനം ദീഘഭാണകമജ്ജിമഭാണകാനം മതേനാതി ദട്ഠഞ്ചം. അയന്തി മഹാകസ്സപാദിനമത്ഥായ ചാരികാ. യം പന്ന അനുഗൃണ്ഹന്തസ്സ ഭഗവതോ ഗമനം, അയം അതുരിതചാരികാ നാമാതി സമ്ബന്ധോ.

ഇമം പന്ന ചാരികന്തി അതുരിതചാരികം. മഹാമണ്ഡലന്തി മജ്ജിമദേസപരിയാപന്നേനേവ ബാഹിരിമേന പമാണേന പരിച്ഛിന്നത്താ മഹന്തരം മണ്ഡലം. മജ്ജിമമണ്ഡലന്തി ഇതരേസം ഉഭിന്നം വേമജ്ജേയ പവത്തം മണ്ഡലം. അന്തോമണ്ഡലന്തി ഇതരേഹി വുദുകം മണ്ഡലം, ഇതരേസം വാ അന്തോഗയത്താ അന്തിമം മണ്ഡലം, അബ്ഭന്തരിമം മണ്ഡലന്തി വുത്തം ഹോതി. കിം പന്നിമേസം പമാണന്തി ആഹ “കത്ഥാ”തിആദി. തത്ഥ നവയോജനസതികതാ മജ്ജിമദേസപരിയാപന്നവസേനേവ ഗഹേതബ്ബാ തതോ പരം അതുരിതചാരികായ അഗമനതോ. തദുത്തരി ഹി തുരിതചാരികായ ഏവ തമാഗതോ ഗച്ഛതി, ന അതുരിതചാരികായ. പവാദേത്ഥാവ ചാരികാചരണം ബുദ്ധാചിണ്ണന്തി വുത്തം “മഹാപവാദണായ പവാദേത്ഥാ”തിആദി. പാടിപദദിവസേതി പഠമകത്തികപുണ്ണമിയാ അന്നന്തരേ പാടിപദവസേ. സമന്താതി ഗതഗതട്ഠാനസ്സ ചതുസു പസ്സേസു സമന്തതോ. മഹാജനകായസ്സ

സന്നിപതനതോ പുരിമം പുരിമം ആഗതാ നിമന്തേതും ലഭന്തി. തമാ
സന്നിപതനമേവ ദസ്സേതും “ഇതരേസു”തിആദി വുത്തം. സമമവിപസ്സനാ തരുണാ
ഹോന്തിതി ഏതഥ സമമസ്സ തരുണഭാവോ ഉപചാരസമാധിവസേന, വിപസ്സനായ
പന സങ്ഖാരപരിച്ഛേദത്താണം, കങ്ഖാവിതരണത്താണം, സമ്മസനത്താണം,
മഗ്ഗാമഗ്ഗത്താണന്തി ചതുന്നം താണാനം വസേന വേദിതബ്ബോ.
തരുണവിപസ്സനാതി ഹി തേസം ചതുന്നം താണാനമധിവചനം.
പവാറണാസങ്ഗഹം ദത്വാതി അനുമതിദാനവസേന ദത്വാ. കത്തികപുണ്ണമായന്തി
പച്ഛിമകത്തികപുണ്ണമിയം. “മിഗസീരസ്സ പഠമപാടിപദദിവസേ”തി ഇദം
മജ്ജിമദേസവോഹാരവസേന മിഗസീരമാസസ്സ പഠമം പാടിപദദിവസം
സന്ധായ വുത്തം, ഏതരഹി പവത്തവോഹാരവസേന പന
പച്ഛിമകത്തികമാസസ്സ കാളപക്ഖപാടിപദദിവസോ വേദിതബ്ബോ.

അഞ്ഞേനപി കാരണേനാതി ഭിക്ഖുനം സമമവിപസ്സനാതരുണഭാവതോ
അഞ്ഞേനപി മജ്ജിമമണ്ഡലേ വേണേയ്യാനം താണപരിപാകാദികാരണേന.
ചതുമാസന്തി ആസല്ല്ഹീപുണ്ണമിയാ പാടിപദതോ യാവ പച്ഛിമകത്തികപുണ്ണമി,
താവ ചതുമാസം. “സമന്താ യോജനസത”ന്തിആദിനാ വുത്തനയേനേവ. വസനം
വസ്സം, വസനകിരിയാ, വുത്തം വസിതം വസ്സമസ്സാതി വുത്തവസ്സോ, തസ്സ.
തമാഗതേന വിനേതബ്ബത്താ “ഭഗവതോ വേണേയ്യസത്താ”തി സാമിനിദ്ദേസോ
വുത്തോ, കത്തുനിദ്ദേസോ വാ ഏസ. വേണേയ്യസത്താതി ച ചരിതാനുരൂപം
വിനേതബ്ബസത്താ. ഇന്ദ്രിയപരിപാകം ആഗമയമാനോതി സദ്ധാദിഇന്ദ്രിയാനം
വിമുത്തിപരിപാചനഭാവേന പരിപക്കം പടിമാനേനോ.
ഹുസ്സമാഘഗ്ഗുണചിത്തമാസാനം അഞ്ഞേതരമാസസ്സ പഠമദിവസേ നിക്ഖമനതോ
മാസനിയമോ ഏതഥ ന കതോതി ദട്ഠബ്ബം. തേനാഹ “ഏകമാസം വാ
ദിതിചതുമാസം വാ തത്ഥേവ വസിത്വാ”തി. തത്ഥേവാതി വസ്സുപഗമനട്ഠാനേ
ഏവ. “സത്തഹി വാ”തിആദി “ഏകമാസം വാ”തിആദിനാ യമാക്കമം
യോജേതബ്ബം - യദി അപരമ്പി ഏകമാസം തത്ഥേവ വസതി, സത്തഹി
മാസേഹി ചാരികം പരിയോസാപേതി. യദി ദിമാസം ഛഹി, യദി തിമാസം
പഞ്ചഹി, യദി ചതുമാസം തത്ഥേവ വസതി, ചതുഹി മാസേഹി ചാരികം
പരിയോസാപേതീതി. കസ്മാ പന ചാരികാഗമനന്തി ആസകാനിവത്തനത്ഥം
“ഇതീ”തിആദി വുത്തം. അതിരേകം ജരാദുബ്ബലോ ബാല്ല്ഹജിണ്ണോ. തേ കദാ
പസ്സിസ്സന്തി, ന പസ്സിസ്സന്തി ഏവ. ലോകാനുകമ്പകായാതി ലോകാനുകമ്പകായ
ഏവ. തേന വുത്തം “ന ചിവരാദിഹേതു”തി.

ജങ്ഘവിഹാരവസേനാതി ജങ്ഘാഹി വിചരണവസേന, ജങ്ഘാഹി
വിചരിത്വാ തത്ഥ തത്ഥ കതിപാഹം നിവസനവസേന വാ.
സബ്ബിരിയാപഥസാധാരണഞ്ജഹി വിഹാരവചനം. സരീരഹാസുകത്ഥായാതി
ഏകസ്ഥിനേവ ഠാനേ നിബദ്ധവാസവസേന ഉസ്സന്നയാതുകസ്സ സരീരസ്സ
വിചരണേന ഹാസുഭാവത്ഥായ. അട്ഠപ്പത്തികാലാഭികങ്ഖനത്ഥായാതി
അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡോപമസുത്ത (അ° നി° ൧.൧൨) മഘദേവജാതകാദി (ജാ° ൧.൧൩)
ദേസനാനം വിയ യമ്മദേസനായ അഭികങ്ഖിതബ്ബഅട്ഠപ്പത്തികാലത്ഥായ,
അട്ഠപ്പത്തികാലസ്സ വാ അഭികങ്ഖനത്ഥായ, അട്ഠപ്പത്തികാലേ
യമ്മദേസനത്ഥായാതി വുത്തം ഹോതി. സിക്ഖാപദപത്താപനത്ഥായാതി
സുരാപാനസിക്ഖാപദാദി (പാചി° ൩൨൧, ൩൨൨, ൩൨൩) പത്താപനേ വിയ
സിക്ഖാപദാനം പത്താപനത്ഥായ. ബോധനത്ഥായാതി അങ്ഗുലിമാലാദയോ (മ°
നി° ൨.൩൪൧) വിയ ബോധനേയ്യസത്തേ ചതുസച്ചബോധനത്ഥായ. മഹതാതി

മഹതിയാ. കഞ്ചി, കതിപയേ വാ പുഗ്ഗലേ ഉദിസ്സ ചാരികാ നിബദ്ധചാരികാ. തദന്തോ സമ്ബഹുലേ ഉദിസ്സ ഗാമനിഗമനഗരപടിപാടിയാ ചാരികാ അനിബദ്ധചാരികാ. തേനാഹ “തത്ത്വാ”തിആദി. യം ചരതീതി കിരിയാപരാമസനം.

“ഏസാ ഇയ അധിപ്പേതാ”തി വുത്തമേവ വിത്ഥാരതോ ദസ്സേതും “തദാ കിരാ”തിആദി വുത്തം. ദസസഹസ്സിലോകയാതുയാതി ജാതിക്ഖേത്തഭൂതം ദസസഹസ്സചക്കവാളം സന്ധായ വുത്തം. കസ്മാതി ചേ? തത്ത്വേവ ഭബ്ബസത്താനം സമ്ഭവതോ. തത്ത്വ ഹി സത്തേ ഭബ്ബേ പരിപക്കിന്ദിയേ പസ്സിതും ബുദ്ധാണാം അഭിനീഹരിത്വാ റിതോ ഭഗവാ ഞാണജാലം പത്ഥരതീതി വുച്ചതി, ഇദഞ്ച ദേവബ്രഹ്മാനം വസേന വുത്തം. മനുസ്സാ പന ഇമസ്ഥിന്ധേവ ചക്കവാളേ, ഇമസ്ഥിന്ധേവ ച സപരിവാരേ ജമ്ബുദീപേ ബോധനേയ്യാ ഹോന്തി. ബോധനേയ്യബന്ധവേതി ബോധനേയ്യസത്തസഞ്ചാരേ ഭഗവതോ ബന്ധവേ. ഗോത്താദിസമ്ബന്ധാ വിയ ഹി സച്ചപടിവേധസമ്ബന്ധാ വേനേയ്യാ ഭഗവതോ ബന്ധവാ നാമാതി. ഗോചരഭാവുപഗമനം സന്ധായ “സബ്ബത്തുതത്താണജാലസ്സ അന്തോ പവിട്ഠോ”തി വുത്തം. ഭഗവാ കിര മഹാകരുണാസമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ തതോ വുട്ഠായ “യേ സത്താ ഭബ്ബാ പരിപക്കണാണാം, തേ മയ്ഹം ഞാണസ്സ ഉപട്ഠഹന്തു”തി ചിത്തം അധിട്ഠായ സമന്നാഹരതി, തസ്സ സഹസമന്നാഹാരാ ഏകോ വാ ദേ വാ സമ്ബഹുലാ വാ തദാ വിനയൂപഗാ വേനേയ്യാ ഞാണസ്സ ആപാമമാഗച്ഛന്തി, അയമേത്ഥ ബുദ്ധാനുഭാവോ. ഏവമാപാമഗതാനം പന നേസം ഉപനിസ്സയം പുബ്ബചരിയം, പുബ്ബഹേതും, സമ്പതി വത്തമാനഞ്ച പടിപത്തിം ഓലോകേതി. വേനേയ്യസത്തപരിഗൃഹ്ണന്തമഞ്ചി സമന്നാഹാരേ കതേ പഠമം നേസം വേനേയ്യഭാവേന ഉപട്ഠാനം ഹോതി, അഥ “കിം നു ഖോ ഭവിസ്സതി”തി സരണഗമനാദിവസേന കഞ്ചി നിപ്ഫത്തിം വീമംസമാനോ പുബ്ബുപനിസ്സയാദിനി ഓലോകേതി. തേനാഹ “അഥ ഭഗവാ”തിആദി. സോതി അമ്ബട്ഠോ. വാദപടിവാദം കത്വാതി “ഏവം നു തേ അമ്ബട്ഠാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൬൨) മയാ വുത്തവചനസ്സ “യേ ച ഖോ തേ ഭോ ഗോതമ മുണ്ഡകാ സമണകാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൬൩) പടിവചനം ദത്വാ, അസബ്ഭിവാക്യന്തി അസപ്പുരിസവാചം, തിക്ഖത്തും ഇബ്ഭവാദനിപാതനവസേന നാനപ്പകാരം സാധുസഭാവായ വാചായ വത്തുമയുത്തം വാക്യം വക്ഖതീതി വുത്തം ഹോതി. നിബ്ബിസേവനന്തി വിഗതതുദനം, മാനദപ്പവസേന അപഗതപരിനിപ്ഫന്ദനന്തി അത്ഥോ.

അവസരിതബ്ബന്തി ഉപഗന്തബ്ബം. തസ്സ ഗാമസ്സ ഇദം നാമമത്തം, കിമേത്ഥ അത്ഥപരിയേസനായാതി വുത്തം “ഇജ്ജന്താനന്ദഗലന്തിപി പാഠോ”തി. “യേന ദിസാഭാഗേനാ”തി കരണനിദേസാനുരൂപം കരണത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ദസ്സേതി “തേന അവസരീ”തി ഇമിനാ. “യസ്ഥിം പദേസേ”തി പന ഭുമ്മനിദേസാനുരൂപം “തം വാ അവസരീ”തി വുത്തം. തദുഭയമേവത്ഥം വിവരതി “തേന ദിസാഭാഗേനാ”തിആദിനാ. ഗതോതി ഉപഗതോ, അഗമാസീതി അത്ഥോ. പുന ഗതോതി സമ്പത്തോ, സമ്പാപുണീതി അത്ഥോ. “ഇച്ഛാനന്ദഗലേ”തി ഇദം തദാ ഭഗവതോ ഗോചരഗാമനിദസ്സനം, സമീപത്ഥേ ചേതം ഭുമ്മം . “ഇച്ഛാനന്ദഗലവനസഞ്ചേ”തി ഇദം പന നിവാസട്ഠാനദസ്സനം, നിപ്പരിയായതോ അധികരണേ ചേതം ഭുമ്മന്തി തദുഭയമ്പി പദം വിസേസത്ഥദസ്സനേന വിവരന്തോ “ഇച്ഛാനന്ദഗലം ഉപനിസ്സായാ”തിആദിമാഹ . “സീലഖണ്ഡാവാര”ന്തിആദി

വുത്തനയേന വേനേയുഹിതസമപേക്ഖനവസേനേവ ഭഗവതോ വിഹാരദസ്സനം. തത്ഥ ധമ്മരാജസ്സ ഭഗവതോ സബ്ബസോ അധമ്മനിഗ്ഗണ്ഹനപരാ ഏവ പടിപത്തി, സാ ച സീലസമാധിപത്താവസേനാതി സീലാദിത്തയസ്സേവ ഗഹണം. സീലഖണ്ഡാവാരത്തി ചക്കവത്തിരഞ്ഞോ ദാരുഇട്ഠകാദികതം ഖണ്ഡാവാരസദിസം സീലസങ്ഖാതം ഖണ്ഡാവാരം ബന്ധിത്വാ വിഹാരതീതി സമ്ബന്ധോ. ദാരുക്ഖണ്ഡാദീഹി ആസമന്തതോ വരന്തി പരിക്ഖിപന്തി ഏതമാതി ഹി ഖണ്ഡാവാരോ അ-കാരസ്സ ദീഘം കത്വാ, രാജ്ജനം അചിരനിവാസട്ഠാനം. തത്ഥ പന ഭഗവതോ അചിരനിവസനകിരിയാസമ്ബന്ധമത്തേന ഭയനിവാരണട്ഠേന തംസദിസതായ സീലബി തമാ വുച്ചതി. സമാധികോത്തന്തി സമ്മാസമാധിസങ്ഖാതം മങ്ഗലസത്തിം. സബ്ബത്തുതത്താണപദന്തി സബ്ബത്തുതത്താണസങ്ഖാതം ജയമന്തപദം. പരിവത്തയമാനോതി പരിജപ്പമാനോ. “സബ്ബത്തുതത്താണസര”ന്തിപി പാഠോ, സബ്ബത്തുതത്താണവജിരഗ്ഗസരം അപരാപരം സമ്പരിവത്തമാനോതി അത്ഥോ. യമാഭിരുചിതേന വിഹാരേനാതി സബ്ബവിഹാരസാധാരണദസ്സനം, ദിബ്ബവിഹാരാദീസു യേന യേന അത്തനാ അഭിരുചിതേന വിഹാരേന വിഹാരതീതി അത്ഥോ.

പോക്ഖരസാതിവത്സുവണ്ണനാ

൨൫൫. മന്തേതി ഇരുവേദാദിമന്തസത്ഥേ. ഇരുവേദാദയോ ഹി ഗുത്തഭാസിതബ്ബട്ഠേന “മന്താ”തി വുച്ചന്തി. അണ-സദ്ദോ സദ്ദേതി ആഹ “സജ്ജായതീ”തി. ലോകിയാ പന വദന്തി “ബ്രഹ്മുനോ അപച്ചം ബ്രാഹ്മണോ, നാഗമോ, ണത്തം, ദീഘാദീ”തി. കസ്ഥാ അയമേവ വചനത്ഥോ വുത്തോതി ആഹ “ഇദമേവാ”തിആദി. അഥ കേസം ഇതരോ വചനത്ഥോതി ചോദനമപനേതി “അരിയാ പനാ”തിആദിനാ. അഥ വാ യം ലോകിയാ വദന്തി “ബ്രഹ്മുനാ ജാതോ ബ്രാഹ്മണോ”തിആദിനിരുത്തിം, തം പടിക്ഖിപിതും ഏവം വുത്തം. “ഇദമേവാ”തി ഹി അവധാരണേന തം പടിക്ഖിപതി. “ജാതിബ്രാഹ്മണാ”ന്തി പന ഇമിനാ സദൃശരേന ദസ്സിതേസു ജാതിബ്രാഹ്മണവിസുദ്ധിബ്രാഹ്മണവസേന ദുവിധേസു ബ്രാഹ്മണേസു വിസുദ്ധിബ്രാഹ്മണാനം നിരുത്തിം ദസ്സേന്തോ “അരിയാ പനാ”തിആദിമാഹ. ബഹന്തി പാപേ ബഹി കരോന്തിതി ഹി അരിയാ ബ്രാഹ്മണാ നിരുത്തിനയേന. “തസ്സ കിര കായോ സേതപോക്ഖരസദിസോ”തി ഇദമേവസ്സ നാമലാഭഹേതുദസ്സനം, സേസം പന തപ്പസങ്ഗേന യമാവിജ്ജമാനവീസേസദസ്സനമേവ. തേനാഹ “ഇതി നം പോക്ഖരസദിസത്താ പോക്ഖരസാതീതി സഞ്ജാനന്തി”തി. പോക്ഖരേന സദിസോ കായോ യസ്സാതി ഹി പോക്ഖരസാതീ നിരുത്തിനയേന . സാതസദ്ദോ വാ സദിസത്ഥോ, പോക്ഖരേന സാതോ സദിസോ കായോ തമാ, സോ യസ്സാതി പോക്ഖരസാതീ. സേതപോക്ഖരസദിസോതി സേതപദുമവണ്ണോ. ദേവനഗരേതി ആലകമന്ദാദിദേവപുരേ. ഉസ്സാപിതരജതതോരണന്തി ഗമ്ഭീരനേമനിഖാതം അച്ചുഗ്ഗതം രജതമയം ഇന്ദ്രഖിലം . കാളമേഘരാജീതി കദാചി ദിസ്സമാനാ കാളഅബ്ഭലേഖാ. രജതപനാളികാതി രജതമയതുമ്ബം. സുവട്ടിതാതി വട്ടഭാവസ്സ യുത്തട്ഠാനേ സുട്ഠു വട്ടുലാ. കാളവങ്ഗതിലകാദീനമഭാവേന സുപരിസുദ്ധാ. “അരാജകേ”തിആദിനാപി സോഭഗ്ഗപ്പത്തഭാവമേവ നിദസ്സേതി.

ഇദാനി അപരബി തസ്സ നാമലാഭഹേതും ദസ്സേന്തോ “അയം പനാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ച “ഹിമവന്തപദേസേ മഹാസരേ പദുമഗബ്ഭേ

നിബൃത്തി"തി ഇദമേവസ്സ നാമലാഭഹേതുദസ്സനം. സേസം പന തപ്പസങ്ഗേന തമാപവത്താകാരസ്സനമേവ. തേനാഹ "ഇതി നം പോക്ഖരേ സയിത്തതാ പോക്ഖരസാതീതി സഞ്ജാനന്തി"തി. പോക്ഖരേ കമലേ സയതീതി ഹി പോക്ഖരസാതീ, സാതം വാ വുച്ചതി സമസണ്റാനം, പോക്ഖരേ ജാതം സമസണ്റാനം തമാ, തമസ്സത്ഥിതിപി പോക്ഖരസാതീ. യം പന ആചരിയേന വുത്തം "ഇമസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ കീദിസോ പുബ്ബയോഗോ, യേന നം ഭഗവാ അനുഗൃണ്ഹിതും തം റാനം ഉപഗതോതി ആഹാ"തി, (ഭീം നിം ടീം ൧.൨൫൫) തദേതം "അയം പനാ"തിആദിവചനം ഏകദേശമേവ സന്ധായ വുത്തം. "സോ തതോ മനുസ്സലോക"ന്തിആദിവചനതോ ദേവലോകേ നിബൃത്തിതി ഏതഥ അപരാപരം നിബൃത്തി ഏവ വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചം. തമാരുപേന കമ്മേന നിബൃത്തിമേവ സന്ധായ "മാതുകുച്ഛിവാസം ജിഗുച്ഛിത്വാ"തിആദി വുത്തം. "പദ്യമഗബ്ഭേ നിബൃത്തി"തി ഇമിനാ സംസേദജോയേവ ഹുത്വാ നിബൃത്തിതി ദസ്സേതി. ന പുപ്ഫതീതി ന വികസതി. തേനാതി താപസേന. നാളതോതി പുപ്ഫദണ്ഡതോ. സുവണ്ണചുണ്ണേഹി പിഞ്ജരം ഹേമവണ്ണോ യസ്സാതി സുവണ്ണചുണ്ണപിഞ്ജരോ, തം, സുവണ്ണചുണ്ണേഹി വികിണ്ണഭാവേന ഹേമവണ്ണന്തി അത്ഥോ. പിഞ്ജരസദ്യോ ഹി ഹേമവണ്ണപരിയായോതി സാരത്ഥദീപനിയം (സാരത്ഥം ടീം ൧.൨൨) വുത്തം. ഏസ നയോ പദ്യമരേണുപിഞ്ജരന്തി ഏത്ഥാപി. രജതബിമ്ബകന്തി രൂപിയമയരൂപകം. പടിജഗ്ഗാമീതി പോസേമി. പാരന്തി പരിയോസാനം, നിപ്ഫത്തി വാ വുച്ചതി നദീസമുദാദീനം പരിയോസാനഭൂതം പാരം വിയാതി കത്വാ. പടിസന്ധിപത്താസങ്ഖാതേന സഭാവത്താണേന പണ്ഡിതോ. ഇതി കത്തബ്ബേസു, വേദേസു വാ വിസാരദപത്താസങ്ഖാതേന വേയുത്തിയേന ബൃത്തോ. അഗ്ഗബ്രാഹ്മണോതി ദിസാപാമോക്ഖബ്രാഹ്മണോ. സിപ്പന്തി വേദസിപ്പം തസ്സേവ പകരണാധിഗതത്താ. ബ്രഹ്മദേയം അദാസീതി വക്ഖമാനനയേന ബ്രഹ്മദേയം കത്വാ അദാസി.

"അജ്ജ്യാവസതീ"തി ഏതഥ അധി-സദ്യോ, ആ-സദ്യോ ച ഉപസഗ്ഗമത്തം, തതോ "ഉക്കട്ഠ"ന്തി ഇദം അജ്ജ്യാപുബ്ബവസയോഗേ ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം. അധി-സദ്യോ വാ ഇസ്സരിയത്ഥോ, ആ-സദ്യോ മരിയാദത്ഥോ തതോ "ഉക്കട്ഠ"ന്തി ഇദം കമ്മപ്പവചനീയയോഗേ ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ദസ്സേതി "ഉക്കട്ഠനാമകേ"തിആദിനാ. തദേവത്ഥം വിവരിതും "തസ്സാ"തിആദി വുത്തം. "തസ്സ നഗരസ്സ സാമികോ ഹുത്വാ"തി ഹി "അഭിഭവീത്വാ"തി ഏതസ്സത്ഥവിവരണം, തേനേതം ദീപേതി "സാമിഭാവോ അഭിഭവന"ന്തി. "യായ മരിയാദായാ"തിആദി പന ആ-സദ്യസ്സത്ഥവിവരണം, തേനേതം ദീപേതി "ആസദ്യോ മരിയാദത്ഥോ, മരിയാദാ ച നാമ യായ തത്ഥ വസിതബ്ബം, സായേവ അപരാധീനതാ"തി. യായ മരിയാദായാതി ഹി യായ അപരാധീനതാസങ്ഖാതായ അനത്തസാധാരണായ അവത്ഥായാതി അത്ഥോ. "ഉപസഗ്ഗവസേനാ"തിആദി പന "ഉക്കട്ഠനാമകേ"തി ഏതസ്സത്ഥവിവരണം, തേനേതം ദീപേതി "സതിപി ഭുമ്മവചനപ്പസങ്ഗേ ധാത്വത്ഥാനുവത്തകവിസേസകഭൂതേഹി ദുവിധേഹിപി ഉപസഗ്ഗേഹി യുത്തത്താ ഉപയോഗവചനമേവേത്ഥ വിഹിത"ന്തി. "തസ്സ കിരാ"തിആദി പന അത്ഥാനുഗതസമത്താപരിദീപനം. വത്ഥു നാമ നഗരമാപനാരഹഭൂമിപ്പദേസോ "ആരാമവത്ഥു, വിഹാരവത്ഥു"തിആദിസു വിധ.

ഉക്കാതി ദണ്ഡദീപികാ. അഗ്ഗഹേസുന്തി "അജ്ജ മങ്ഗലദിവസോ, തസ്മാ സുനക്ഖത്തം, തത്ഥാപി അയം സുഖണോ മാ അതിക്കമി"തി രത്തിവിഭായനം

അനുരക്തം, രത്തിയം ആലോകകരണമായ ഉക്കാ റപേത്യാ ഉക്കാസു ജലമാനാസു നഗരസ്സ വത്സം അഗ്ഗഹേസും, തേനേതം ദീപേതി - ഉക്കാസു റിതാതി ഉക്കട്ഠാ. മൂലവിഭുജാദി ആകതിഗണപക്വേപേന, നിരുത്തിനയേന വാ ഉക്കാസു വിജ്ജാതയന്തിസു റിതാതി ഉക്കട്ഠാ, തമാ ഉക്കാസു റിതാസു റിതാ ആസീതിപി ഉക്കട്ഠാതി. മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായം പന ഏവം വുത്തം “തഞ്ച നഗരം ‘മങ്ഗലദിവസോ സുഖണോ, സുനക്ഖത്തം മാ അതിക്കമി’തി രത്തിമ്പി ഉക്കാസു റിതാസു മാപിതത്താ ഉക്കട്ഠാതിപി വുച്ചതി, ദണ്ഡദീപികാസു ജാലേത്യാ ധാരിയമാനാസു മാപിതത്താതി വുത്തം ഹോതീ”തി, (മം നിം അട്ഠം ൧.മൂലപരിയായസുത്തവണ്ണനാ) തദപിമിനാ സംസന്ദതി ചേവ സമേതി ച നഗരവത്സുപരിഗൃഹസ്സപി നഗരമാപനപരിയാപന്നത്താതി ദട്ഠഞ്ചം. അപരേ പന ഭണന്തി “ഭൂമിഭാഗസമ്പത്തിയാ, ഉപകരണസമ്പത്തിയാ, മനുസ്സസമ്പത്തിയാ ച തം നഗരം ഉക്കട്ഠഗുണയോഗത്തോ ഉക്കട്ഠാതി നാമം ലഭതി”തി. ലോകിയാ പന വദന്തി “ഉക്കാ ധാരിയതി ഏതസ്സ മാപിതകാലേതി ഉക്കട്ഠാ, വണ്ണവികാരോയ”തി, ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ചായം സമഞ്ഞാ, തേനേവിധ പയോഗോ ദിസ്സതി “യഥാ ച ഭവം ഗോതമോ ഉക്കട്ഠായ അഞ്ഞാനി ഉപാസകകുലാനി ഉപസങ്കമതി”തി (ദീം നിം ൧.൨൯൯) മൂലപരിയായസുത്താദീസു (മം നിം ൧.൧) ച “ഏകം സമയം ഭഗവാ ഉക്കട്ഠായം വിഹരതി സുഭഗവണേ സാലരാജമൂലേ”തിആദി. ഏവമേത്ഥ ഹോതു ഉപസഗ്ഗവസേന ഉപയോഗവചനം, കഥം പനേതം സേസപദേസു സിയാതി അനുയോഗേനാഹ “തസ്സ അനുപയോഗത്താ സേസപദേസു”തി. തത്ഥ തസ്സാതി ഉപസഗ്ഗവസേന ഉപയോഗസത്തുത്തസ്സ “ഉക്കട്ഠ”തി പദസ്സ. അനുപയോഗത്താതി വിസേസനഭാവേന അനുപയുത്തത്താ. സേസപദേസുതി “സത്തുസ്സദ”തിആദീസു സത്തസു പദേസു.

കിം നു ഖായം സദുപയോഗോ സദുലക്ഖണാനുഗതോതി ചോദനമപനേതി “തത്ഥ...പേ... പരിയേസിതഞ്ച”തി ഇമിനാ. തത്ഥാതി ഉപസഗ്ഗവസേന, അനുപയോഗവസേന ച ഉപയോഗവചനത്തി വുത്തേ ദുബ്ബിധേപി വിധാനേ. ലക്ഖണന്തി ഗഹണ്ഡുപായണായഭൂതം സദുലക്ഖണം, സുത്തം വാ. പരിയേസിതഞ്ചന്തി സദുസത്ഥേസു വിജ്ജമാനത്താ ഞാനേന ഗവേസിതഞ്ചം, ഗഹേതഞ്ചന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏതേന ഹി സദുലക്ഖണാനുഗതോവായം സദുപയോഗോതി ദസ്സേതി, സദുവിഭു ച ഇച്ഛന്തി “ഉപഅനുഅധിആഇച്ഛാദിപുബ്ബവസയോഗേ സത്തമിയത്ഥേ ഉപയോഗവചനം പാപുണാതി, വിസേസിതഞ്ചപദേ ച യഥാവിധിമനുപയോഗോ വിസേസനപദാനം സമാനാധികരണഭൂതാന”തി. തത്ര യദാ അധി-സദു, ആ-സദു ച ഉപസഗ്ഗമത്തം, തദാ “തതിയാസത്തമീനഞ്ചാ”തി ലക്ഖണേന അജ്ജ്യാപുബ്ബവസയോഗേ ഉപയോഗവചനം. തമാ ഹി വദന്തി “സത്തമിയത്ഥേ കാലദിസാസു ഉപാനജ്ജ്യാവസയോഗേ, അധിപുബ്ബസിഠാവസാനം പയോഗേ, തപ്പാനചാരേസു ച ദുതിയാ. കാലേ പുബ്ബണ്ണസമയം നിവാസേത്യാ, ഏകം സമയം ഭഗവാ, കഞ്ചി കാലം പുരേജാതപച്ചയേന പച്ചയോ, ഇമം രത്തിം ചത്താരോ മഹാരാജാനോ. ദിസായം പുരിമം ദിസം ധതരട്ഠോ. ഉപാദിപുബ്ബവസയോഗേ ഗാമം ഉപവസതി, ഗാമം അനുവസതി, ഗാമം ആവസതി, അഗാരം അജ്ജ്യാവസതി, അധിപുബ്ബസിഠാവസാനം പയോഗേ പഥവിം അധിസേസ്സതി, ഗാമം അധിതിട്ഠന്തി, ഗാമം അജ്ജ്യാവസതി. തപ്പാനചാരേസു നദിം പിവതി, ഗാമം ചരതി ഇച്ഛാദീതി.

യദാ പന അധി-സദോ ഇസ്സരിയതോ, ആ-സദോ ച മരിയാദതോ, തദാ “കമ്മപ്പവചനീയയുത്തേ”തി ലക്ഖണേന കമ്മപ്പവചനീയയോഗേ ഉപയോഗവചനം. തഥാ ഹി വദന്തി “അനുആദയോ ഉപസഗ്ഗാ, ധീആദയോ നിപാതാ ച കമ്മപ്പവചനീയസത്താ ഹോന്തി കിരിയാസങ്ഖാതം കമ്മം പവചനീയം യേസം തേ കമ്മപ്പവചനീയാ”തി. സേസപദാനം പന യമാവിധിമനുപയോഗേ കതരേന ലക്ഖണേന ഉപയോഗവചനന്തി? യമാവുത്തലക്ഖണേനേവ. യജേജവം തേസന്ധി ആധാരഭാവതോ നാനാധാരതാ സിയാതി? ന, ബഹുനന്ധി പദാനം നഗരവസേന ഏകത്വഭാവതോ. സകത്വമത്തഞ്ചി തേസം നാനാകരണന്തി. അത്തേ പന സദുവിദു ഏവമിച്ഛന്തി “സമാനാധികരണപദാനം പച്ചേകം കിരിയാസമ്ബന്ധനേന വിസേസിതബ്ബപദേന സമാനവചനതാ യഥാ ‘കടം കരോതി, വിപുലം, ദസ്സനീയ’ന്തി ഏതഥ ‘കടം കരോതി, വിപുലം കരോതി, ദസ്സനീയം കരോതി’തി പച്ചേകം കിരിയാസമ്ബന്ധനേന കമ്മത്ഥേയേവ ദുതിയാ”തി, തദേതം വിചാരേതബ്ബം വിസേസനപദാനം സമാനാധികരണാനം കിരിയാസമ്ബജ്ജന്യനാഭാവതോ. യദാ ഹി കിരിയാസമ്ബജ്ജന്യനം, തദാ വിസേസനമേവ ന ഹോതീതി.

ഉസ്സദതാ നാമേതഥ ബഹുലതാതി വുത്തം “ബഹുജന”ന്തി. തം പന ബഹുലതം ദസ്സേതി “ആകിണ്ണമനുസ്സ”ന്തിആദിനാ. അരഞ്ഞാദീസു ഗഹേത്ഥാ പോസേതബ്ബാ പോസാവനിയാ, ഏതേന തേസം ധമ്മഭാവം ദസ്സേതി. ആവിജ്ജിതാതി പരിക്ഖിപിത്ഥാ. ഖണിത്ഥാ കതാ പോക്ഖരണീ, ആബന്ധിത്ഥാ കതം തളാകം. അച്ഛിന്നുദക്ഖാണേയേവ ജലജകുസുമാനി ജാതാനീതി വുത്തം “ഉദകസ്സ നിച്ഛഭരിതാനേവാ”തി. ഉദകസ്സാതി ച പൂരണകിരിയായോഗേ കരണത്ഥേ സാമിവചനം “മഹന്തേ മഹന്തേ സാണിപസിബ്ബകേ കാരാപേത്ഥാ ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണസ്സ പൂരാപേത്ഥാ”തിആദീസു (പാരാഃ ൩൪) വിയ. സഹ ധത്തേനാതി സധത്തന്തി നഗരസദാപേക്ഖായ നപുംസകലിങ്ഗേന വുത്തം, യഥാവക്യം വാ ഉപയോഗവചനേന. ഏവം സബ്ബത്ഥ. പൂബ്ബണ്ണാപരണ്ണാദിഭേദം ബഹുധത്തേസന്നിചയന്തി ഏതഥ ആദിസദേന തദുഭയവിനിമുത്തം അലാബുകുമ്ഭണ്ഡാദിസുപേയം സങ്ഗണ്ഹാതി. തേനായമതോ വിത്തായതി - നയിധ ധത്തേസദോ സാലിആദിധത്തവിസേസവാചകോ, പോസനേ സാധുത്തമത്തേന പന നിരവസേസപൂബ്ബണ്ണാപരണ്ണസുപേയവാചകോ, വിരുപേകസേസവസേന വാ പയുത്തോതി. ഏത്താവതാതി യഥാവുത്തപദത്തേന. രാജലീലായാതി രാജ്യം വിലാസേന. സമിദ്ധിയാ ഉപഭോഗപരിഭോഗസമ്പുണ്ണഭാവേന സമ്പത്തി സമിദ്ധിസമ്പത്തി.

“രാജഭോഗ”ന്തി വുത്തേ “കേന ദിന”ന്തി അവസ്സം പുച്ഛിതബ്ബതോ ഏവം വുത്തന്തി ദസ്സേതി “കേനാ”തിആദിനാ. രത്താ വിയ ഭുഞ്ജിതബ്ബന്തി വാ രാജഭോഗന്തി അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ. യാവ പുത്തനത്തപനത്തപരമ്പരാ കുലസന്തകഭാവേന രാജതോ ലദ്ധത്താ “രത്തോ ദായഭൂത”ന്തി വുത്തം. “ധമ്മദായാദാ മേ ഭിക്ഖവേ ഭവമാ”തിആദീസു (മഃ നിഃ ൧.൨൯) വിയ ച ദായസദോ ദായജ്ജപരിയായോതി ആഹ “ദായജ്ജന്തി അത്ഥോ”തി. കഥം ദിനത്താ ബ്രഹ്മദേയം നാമാതി ചോദനം പരിഹരതി “ഛത്തം ഉസ്സാപേത്ഥാ”തിആദിനാ. രാജനീഹാരേന പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതോ ഹി ഉദ്ധം പരിഭോഗലാഭസ്സ ബ്രഹ്മദേയതാ നാമ നത്ഥി, ഇദഞ്ച തഥാ ദിനമേവ, തസ്ഥാ ബ്രഹ്മദേയം നാമാതി വുത്തം ഹോതി. ഛേരജ്ജഭേജന്തി

സരീരദണ്ഡധനദണ്ഡാദിഭേദം ദണ്ഡമാഹ. നദീതിത്ഥപബ്ബതാദീസൂതി നദീതിത്ഥപബ്ബതപാദഗാമദാഭാരഅടവിമുഖാദീസു. സേതച്ഛത്തഗൃഹണേന സേസരാജകുകുഡഭണ്ഡമ്പി ഗഹിതം തപ്പമുഖത്താതി വേദിതബ്ബം. “രഞ്ഞാ ഭുഞ്ജിതബ്ബ”ന്തേവ വുത്തേ ഇധാധിപ്പേതത്ഥോ ന പാകടോതി ഹുത്ഥാ-സദുഗൃഹണം കതം. തത്ത്ഹി സോ രാജകുലതോ അസമുദാഗതോപി രാജാ ഹുത്ഥാ ഭുഞ്ജിതും ലഭതീതി അയമിധാധിപ്പേതോ അത്ഥോ. ദാതബ്ബന്തി ദായം, “രാജദായ”ന്തി ഇമിനാവ രഞ്ഞാ ദിന്നഭാവേ സിലേ “രഞ്ഞാ പസേനദിനാ കോസലേന ദിന്ന”ന്തി പുന ച വചനം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ “ദായകരാജദീപനത്ഥ”ന്തിആദി. അസുകേന രഞ്ഞാ ദിന്നന്തി ദായകരാജസ്സ അദീപിതത്താ ഏവം വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. ഏത്ഥ ച പഠമനയേ “രാജഭോഗ്ഗ”ന്തി പദേ പുച്ഛാസമ്ഭവതോ ഇദം വുത്തം, ദുതിയനയേ പന “രാജദായ”ന്തി പദേതി അയമ്പി വിസേസോ ദട്ഠബ്ബോ. തത്ഥ അതിബഹുലതായ പുരതോ റപനോകാസാഭാവതോ പസ്സേനപി ഓദനസൂപബ്ബഞ്ജനാദി ദീയതി ഏതസ്സാതി പസേനദി, അലുത്തസമാസവസേന. സോ ഹി രാജാ തണ്ഡുലഭോണസ്സ ഓദനമ്പി തദുപിയേന സൂപബ്ബഞ്ജനേന ഭുഞ്ജതി. തഥാ ഹി നം ഭുത്തപാതരാസകാലേ സത്ഥു സന്തികമാഗന്താ ഇതോ ചിതോ ച സമ്പരിവത്തന്തം നിദായ അഭിഭുയുമാനം ഉജ്ജുകം നിസീദിതുമസക്കോന്തം ഭഗവാ

“മിദ്ധീ യദാ ഹോതി മഹഗ്ഘസോ ച,
നിദായിതാ സമ്പരിവത്തസായീ;
മഹാവരാഹോവ നിവാപവുട്ഠോ,
പുനപ്പുനം ഗബ്ഭമുപേതി മന്ദോ”തി. (ധം പം ൩൨൫; നേത്തിം ൨൬, ൯൦);

ഇമായ ഗാമായ ഓവദി. ഭാഗിനേയുഞ്ച സോ സുദസ്സനം നാമ മാണവം -

“മനുജസ്സ സദാ സതീമതോ,
മത്തം ജാനതോ ലദ്ധഭോജനേ;
തനുകസ്സ ഭവന്തി വേദനാ,
സണികം ജീരതി ആയുപാലയ”ന്തി. (സം നീ ൧.൨൪) -

ഇമം ഗാമം ഭഗവതോ സന്തികേ ഉഗൃഹാപേത്യാ അത്തനോ ഭുഞ്ജന്തസ്സ ഓസാനപിണ്ഡകാലേ ദേവസികം ഭണാപേതി, സോ അപരേന സമയേന തസ്സാ ഗാമായ അത്ഥം സല്ലക്ഖേത്യാ പുനപ്പുനം ഓസാനപിണ്ഡപരിഹരണേന നാളികോദനമത്തായ സണ്ഠഹിത്യാ തനുസരീരോ ബലവാ സുഖപ്പത്തോ അഹോസീതി. ഉദാനട്ഠകമായം (ഉദാ° അട്ഠ° ൧൨) പന ഏവം വുത്തം “പച്ചാമിത്തം പരസേനം ജിനാതീതി പസേനദീ”തി. സദുവിദുപി ഹി ജ-കാരസ്സ ദ-കാരേ ഇദമുദാഹരന്തി. സോ ഹി അത്തനോ ഭാഗിനേയും അജാതസത്തുരാജാനം, പഞ്ചചാരസതാദീനി ച അവരുദ്ധകാനി ജിനാതീതി. കോസലരട്ഠസ്സാധിപതിഭാവതോ കോസലോ, തസ്ഥാ കോസലാധിപതിനാ പസേനദി നാമകേന രഞ്ഞാ ദിന്നന്തി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. നിസ്സട്ഠപരിച്ചത്തതാസഞ്ചാതേന പുന അഗൃഹേതബ്ബഭാവേനേവ ദിന്നത്താ ഇധ ബ്രഹ്മദേയും നാമ, ന തു പുരിമനയേ വിയ രാജസഞ്ചേപേന പരിഭുഞ്ജിതബ്ബഭാവേന ദിന്നത്താതി ആഹ “യഥാ”തിആദി. നിസ്സട്ഠം ഹുത്ഥാ,

നിസ്സർഭാവേന വാ പരിചുത്തം നിസ്സർപരിചുത്തം, മുത്തചാഗവസേന ചജിതന്തി അത്ഥോ.

സവനം ഉപലബ്ധോതി ദസ്സേതി “ഉപലഭീ”തി ഇമിനാ, സോ ചായമുപലബ്ധോ സവനവസേനേവ ജാനനന്തി വുത്തം “സോതദ്വാരസമ്പത്തവചനനിഗ്ഘോസാനുസാരേണ അഞ്ഞാസീ”തി. സോതദ്വാരാനുസാരവിഞ്ഞാണവിമിവസേന ജാനനമേവ ഹി ഇധ സവനം തേനേവ “സമണോ ഖലു ഭോ ഗോതമോ”തിആദിനാ വുത്തസ്സത്ഥസ്സ അധിഗതത്താ, ന പന സോതദ്വാരവിമിവസേന സുതമത്തം തേന തദത്ഥസ്സ അനധിഗതത്താ. അവധാരണഫലത്താ സദുപയോഗസ്സ സബ്ബന്ധി വാക്യം അന്തോഗധാവധാരണം. തസ്മാ തദത്ഥജോതകസദ്ദേന വിനാപി അഞ്ഞത്ഥാപോഹനവസേന അസ്സോസി ഏവ, നാസ്സ കോചി സവനന്തരായോ അഹോസീതി അയമത്ഥോ വിഞ്ഞായതീതി ആഹ “പദപൂരണമത്തേ നിപാതോ”തി, അന്തോഗധാവധാരണേപി ച സബ്ബസ്ഥിം വാക്യേ നീതത്ഥതോ അവധാരണത്ഥം ഖോ-സദുഗ്ഗഹണം “ഏവാ”തി സാമത്ഥിയാ സാതിസയം ഏതദത്ഥസ്സ വിഞ്ഞായമാനത്താതി പഠമവികപ്പോ വുത്തോ, നീതത്ഥതോ അവധാരണേന കോ അത്ഥോ ഏകന്തികോ കത്തോ, അവധാരിതോ ചാതി വുത്തം “തത്ഥാ”തിആദി. അഥ പദപൂരണമത്തേന ഖോ-സദ്ദേന കിം പയോജനന്തി ചോദനമപനേതി “പദപൂരണേനാ”തിആദിനാ, അക്ഖരസമൂഹപദസ്സ, പദസമൂഹവാക്യസ്സ ച സിലിട്ഠതാപയോജനമത്തമേവാതി അത്ഥോ. “അസ്സോസി”തി ഹിദം പദം ഖോ-സദ്ദേ ഗഹിതേ തേന ഫുല്ലിതം മണ്ഡിതം വിഭൂസിതം വിയ ഹോന്തം പൂരിതം നാമ ഹോതി, തേന ച പൂരിമപച്ഛിമപദാനി സുഖുച്ചാരണവസേന സിലിട്ഠാനി ഹോന്തി, ന തസ്ഥിം അഗ്ഗഹിതേ, തസ്മാ പദപൂരണമത്തന്ധി പദബ്ബണ്ജനസിലിട്ഠതാപയോജനന്തി വുത്തം ഹോതി. മത്തസദ്ദോ ചേത്ഥ വിസേസനിവത്തിഅത്ഥോ, തേനസ്സ അനത്ഥന്തരദീപനതാ ദസ്സിതാ, ഏവ-സദ്ദേന പന പദബ്ബണ്ജനസിലിട്ഠതായ ഏകന്തികതാ.

“സമണോ ഖലു”തിആദി യമാസുതത്ഥനിദസ്സനന്തി ദസ്സേതി “ഇദാനീ”തിആദിനാ. സമിതപാപത്താതി ഏത്ഥ അച്ചന്തം അനവസേസതോ സവാസനം സമിതപാപത്താതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഏവഞ്ചി ബാഹിരകവീതരാഗസേക്ഖാസേക്ഖപാപസമനതോ ഭഗവതോ പാപസമനം യമാരഹം വിസേസിതം ഹോതി. തേന വുത്തം “ഭഗവാ ച അനുത്തരേണ അരിയമഗ്ഗേണ സമിതപാപോ”തി. തദേവത്ഥം നിദ്രേസപാഠേണ സായേതും “വുത്തഞ്ചേത”ന്തിആദിമാഹ. അസ്സാതി അനേന ഭിക്ഖുനാ, ഭഗവതാ വാ. സമിതാതി സമാപിതാ, സമഭാവം വാ ആപാദയിതാ, അസ്സ വാ സമ്പദാനഭൂതസ്സ സന്താ ഹോന്തിതി അത്ഥോ. അത്ഥാനുഗതാ ചായം ഭഗവതി സമഞ്ഞാതി വുത്തം “ഭഗവാ ചാ”തിആദി. തേനാതി തഥാ സമിതപാപത്താ. യമാഭൂതം പവത്തോ യമാഭൂച്ചം, തദേവ ഗുണോ, തേന അധിഗതം തഥാ. “ഖലു”തി ഇദം നേപാതികം ഖലുപച്ഛാഭത്തികപദേ (മിം പം ൪.൧.൮) വിയ, ന നാമം, അനേകത്ഥത്താ ച നിപാതാനം അനുസ്സവനത്ഥോവ ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ “അനുസ്സവനത്ഥേ നിപാതോ”തി, പരമ്പരസവനഞ്ചേത്ഥ അനുസ്സവനം. ബ്രാഹ്മണജാതിസമുദാഗതന്തി ബ്രാഹ്മണജാതിയാ ആഗതം, ജാതിസിദ്ധന്തി വുത്തം ഹോതി. ആലപനമത്തന്തി പിയാലപനവചനമത്തം, ന തദുത്തരി അത്ഥപരിദീപനം. പിയസമുദാഹാരാ ഹേതേ “ഭോ”തി വാ “ആവുസോ”തി വാ

“ദേവാനം പിയാ”തി വാ. ധമ്മപദേ ബ്രാഹ്മണവത്സുപാഠേ, (ധം പം ൩൧൫ ആദയോ) സുത്തനിപാതേ ച വാസേട്ഠസുത്തപദേന ബ്രാഹ്മണജാതിസമുദാഗതാലപനഭാവം സമത്വേതും “വുത്തമ്പി ചേത”ന്തിആദിമാഹ.

തത്രായമത്ഥോ - സചേ രാഗാദികിഞ്ചനേഹി സകിഞ്ചനോ അസ്സ, സോ ആമന്തനാദീസു “ഭോ ഭോ”തി വദന്തോ ഹുത്വാ വിചരണതോ ഭോവാദീയേവ നാമ ഹോതി, ന ബ്രാഹ്മണോ. “അകിഞ്ചനം അനാദാനം, തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണ”ന്തി (ധം പം ൩൩൬, സും നിം ൬൨൫) സേസഗാമാപദം. തത്ഥ രാഗാദയോ സത്തേ കിഞ്ചന്തി മദ്ദന്തി പലിബുദ്ധന്തിതി കിഞ്ചനാനി. മനുസ്സാ കിര ഗോണേഹി ഖലം മദ്ദാപേന്താ “കിഞ്ചേഹി കപില, കിഞ്ചേഹി കാളകാ”തി വദന്തി, തസ്മാ കിഞ്ചനസദ്ദോ മദ്ദനത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. യഥാഹ നിദ്ദേസേ “അകിഞ്ചനന്തി രാഗകിഞ്ചനം, ദോസ, മോഹ, മാന, ദിട്ഠി, കിലേസകിഞ്ചനം, ദുച്ചരിതകിഞ്ചനം, യസ്സേതേ കിഞ്ചനാ പഹീനാ സമുച്ഛിന്നാ വൂപസന്താ പടിപ്പസ്സദ്ധാ അഭബ്ബുപ്പത്തികാ ഞാണഗ്ഗിനാ ദഡ്ഢാ, സോ വുച്ചതി അകിഞ്ചനോ”തി (ചുളനിം ൨൮, ൩൨, ൬൦, ൬൩). ഗോതമോതി ഗോത്തവസേന പരികിത്തനം, യം “ആദിച്ചഗോത്ത”ന്തിപി ലോകേ വദന്തി, സക്യപുത്തോതി പന ജാതിവസേന സാകിയോതി ച തസ്സേവ വേവചനം. വുത്തഞ്ജേതം പബ്ബജാസുത്തേ -

“ആദിച്ചാ നാമ ഗോത്തേന, സാകിയാ നാമ ജാതിയാ;
തമ്ഹാ കുലാ പബ്ബജിതോമ്ഹി, ന കാമേ അഭിപത്ഥയ”ന്തി. (സും നിം ൪൨൫);

തഥാ ചാഹ “ഗോതമോതി ഭഗവന്തം ഗോത്തവസേന പരികിത്തേതി”തിആദി. തത്ഥ ഗം തായതീതി ഗോത്തം, “ഗോതമോ”തി പവത്തമാനം അഭിധാനം, ബുദ്ധിഞ്ച ഏകംസിക്ഖവിസയതായ രക്ഖതീതി അത്ഥോ. യഥാ ഹി ബുദ്ധി ആരമ്മണഭൂതേന അത്ഥേന വിനാ ന വത്തതി, ഏവം അഭിധാനം അഭിധേയ്യഭൂതേന, തസ്മാ സോ ഗോത്തസഞ്ചാതോ അത്ഥോ താനി രക്ഖതീതി വുച്ചതി, ഗോ-സദ്ദോ ചേത്ഥ അഭിധാനേ, ബുദ്ധിയഞ്ച വത്തതി. തഥാ ഹി വദന്തി -

“ഗോ ഗോണേ ചേന്ദ്രിയേ ഭുമ്യം, വചനേ ചേവ ബുദ്ധിയം;
ആദിച്ചേ രസ്ഥിയഞ്ചേവ, പാനീയേപി ച വത്തതേ;
തേസു അത്ഥേസു ഗോണേ മീ, പൂമാ ച ഇതരേ പൂമാ”തി.

തത്ഥ “ഗോസു ദുയ്ഹമാനാസു ഗതോ, ഗോപഞ്ചമോ”തിആദീസു ഗോസദ്ദോ ഗോണേ വത്തതി. “ഗോചരോ”തിആദീസു ഇന്ദ്രിയേ. “ഗോരക്ഖ”ന്തിആദീസു ഭൂമിയം. തഥാ ഹി സുത്തനിപാതട്ഠകമായ വാസേട്ഠസുത്തസംവണ്ണനായം വുത്തം “ഗോരക്ഖന്തി വേത്തരക്ഖം, കസികമ്മന്തി വുത്തം ഹോതി. പഥവി ഹി ‘ഗോ’തി വുച്ചതി, തപ്പഭേദോ ച “വേത്ത”ന്തി (സും നിം അട്ഠ ൨.൬൧൩-൬൨൬). “ഗോത്തം നാമ ദേവ ഗോത്താനി ഹീനഞ്ച ഗോത്തം, ഉക്കട്ഠഞ്ച ഗോത്ത”ന്തിആദീസു (പാചിം ൧൫) വചനേ, ബുദ്ധിയഞ്ച വത്തതി. “ഗോഗോത്തം ഗോതമം നമേ”തി പോരാണകവിരചനായ ആദിച്ചേ, ആദിച്ചബന്ധും ഗോതമം സമ്മാസമ്ബുദ്ധം നമാമീതി ഹി അത്ഥോ, “ഉണ്ഹഗു”തിആദീസു രസ്ഥിയം, ഉണ്ഹാ ഗാവോ രസ്ഥിയോ ഏതസ്സാതി ഹി

ഉണ്ഹഗു, സൂരിയോ. “ഗോസീതചന്ദന”നിആദീസു (അം നിം ടീം ച.രൻ) പാനിയേ , ഗോസഞ്ചാതം പാനിയം വിയ സീതം, തദേവ ചന്ദനം തമാ. തസ്മിൻഹി ഉദ്ധനതോ ഉദ്ധരിതപക്കുമിതതേലസ്മിം പക്ഖിത്തേ തഞ്ചണത്തേവ തം തേലം സീതലം ഹോതീതി. ഏതേസു പന അത്ഥേസു ഗോണേ വത്തമാനോ ഗോ-സദ്ദോ യഥാരഹം ഇത്ഥിലിങ്ഗോ ചേവ പുല്ലിങ്ഗോ ച, സേസേസു പന പുല്ലിങ്ഗോയേവ.

കിം പനേതം ഗോത്തം നാമാതി? അത്തേകുലപരമ്പരായ അസാധാരണം തസ്സ കുലസ്സ ആദിപുരിസസമുദാഗതം തംകുലപരിയാപന്നസാധാരണം സാമത്തേരൂപന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സാധാരണമേവ ഹി ഇദം തംകുലപരിയാപന്നാനം സാധാരണതോ ച സാമത്തേരൂപം. തമാ ഹി തംകുലേ ജാതാ സുദ്ധോദനമഹാരാജാദയോപി “ഗോതമോ” തേവ വുച്ചന്തി, തേനേവ ഭഗവാ അത്തനോ പിതരം സുദ്ധോദനമഹാരാജാനം “അതിക്കന്തവരാ ഖോ ഗോതമ തമാഗതാ”തി (മഹാവം ചം. ൧൦) അപോച, വേസ്സവണ്ണോപി മഹാരാജാ ഭഗവന്തം “വിജ്ജാചരണസമ്പന്നം, ബുദ്ധം വന്ദാമ ഗോതമ”ന്തി, (ഭീം നിം ൩.൨൮൮) ആയസ്മാപി വങ്ഗീസോ ആയസ്മന്തം ആനന്ദം “സാധു നിബ്ബാപനം ബ്രൂഹി, അനുകമ്പായ ഗോതമ”തി (സം നിം ൧.൨൧൨). ഇയ പന ഭഗവന്തമേവ. തേനാഹ “ഭഗവന്തം ഗോത്തവസേന പരികിത്തേതീ”തി. തസ്മാതി യഥാവുത്തമത്ഥത്തയം പച്ചാമസതി. ഏത ച “സമണ്ണോ”തി ഇമിനാ സരിക്ഖകജനേഹി ഭഗവതോ ബഹുമതഭാവോ ദസ്സിതോ തബ്ബിസയസമിതപാപതാപരികിത്തനതോ, “ഗോതമോ”തി ഇമിനാ ലോകിയജനേഹി തബ്ബിസയഉളാരഗോത്തസമ്ഭൂതതാപരികിത്തനതോ.

സക്യസ്സ സുദ്ധോദനമഹാരാജസ്സ പുത്തോ സക്യപുത്തോ, ഇമിനാ പന ഉച്ചാകുലപരിദീപനം ഉദിതോദിതവിപുലഖത്തിയകുലസമ്ഭൂതതാപരികിത്തനതോ. സബ്ബഖത്തിയാനന്ഹി ആദിഭൂതമഹാസമ്മതമഹാരാജതോ പട്ഠായ അസമ്ഭിന്നം ഉളാരതമം സക്യരാജകുലം. യഥാഹ -

“മഹാസമ്മതരാജസ്സ, വംസജോ ഹി മഹാമുനി;
കപ്പാദിസ്ഥിൻഹി രാജാസി, മഹാസമ്മതനാമകോ”തി. (മഹാവംസേ ദുതിയപരിച്ഛേദേ പഠമഗാഥാ);

കഥം സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവപരിദീപനന്തി ആഹ “കേനചി”തിആദി. പരിജിയനം പരിഹായനം പാരിജുണ്ണം, പരിജിരതീതി വാ പരിജിണ്ണോ, തസ്സ ഭാവോ പാരിജുണ്ണം, തേന. ഞാതിപാരിജുണ്ണഭോഗപാരിജുണ്ണാദിനാ കേനചി പാരിജുണ്ണേന പരിഹാനിയാ അനഭിഭൂതോ അനജ്ജേയാത്ഥടോ ഹുത്വാ പബ്ബജിതോതി അത്ഥോ. തദേവ പരിയായന്തരേന വിഭാവേതും “അപരിക്ഖീണ്ഡേവ തം കുലം പഹായാ”തി വുത്തം. അപരിക്ഖീണ്ണന്തി ഹി ഞാതിപാരിജുണ്ണഭോഗപാരിജുണ്ണാദിനാ കേനചി പാരിജുണ്ണേന അപരിക്ഖയം. സദ്ധായ പബ്ബജിതോതി സദ്ധായ ഏവ പബ്ബജിതോ. ഏവന്ഹി “കേനചി”തിആദിനാ നിവത്തിതവചനം സൂപപന്നം ഹോതി. നനു ച “സക്യകുലാ പബ്ബജിതോ”തി ഇദം ഉച്ചാകുലാ പബ്ബജിതഭാവപരിദീപനമേവ സിയാ തദത്ഥസ്സേവ വിത്തായമാനത്താ, ന സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവപരിദീപനം തദത്ഥസ്സ അവിത്തായമാനത്താതി? ന ഖോ പനേവം ദട്ഠഞ്ചം മഹന്തം ഞാതിപരിവട്ടം, മഹന്തഞ്ച ഭോഗക്ഖന്ധം പഹായ സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവസ്സ

അത്മതോ സിദ്ധത്താ. തമാ ഹി ലോകനാമസ്ത അഭിജാതിയം തസ്സ കുലസ്ത ന കിഞ്ചി പാരിജുണ്ണം, അഥ ഖോ വുഡ്ഡിയേവ, തതോ തസ്സ സമിദ്ധതമഭാവോ ലോകേ പാകടോ പഞ്ഞാതോ ഹോതി, തസ്മാ “സക്യകുലാ പബ്ബജിതോ”തി ഏത്തകേയേവ വുത്തേ തമാ സമിദ്ധതമം കുലം പഹായ സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവോ സിദ്ധോയേവാതി, ഇമം പരിഹാരം “കേനചി പാരിജുണ്ണേനാ”തിആദിനാ വിഭാവേതീതി ദട്ഠം. തതോ പരന്തി “കോസലേസു ചാരികം ചരമാനോ”തിആദിവചനം.

“സാധു ധമ്മരുചി രാജാ, സാധു പഞ്ഞാണവാ നരോ;
സാധു മിത്താനമദുബ്ഭോ, പാപസ്സാകരണം സുഖ”ന്തി. ആദീസു -

വിയ സാധുസദ്ദോ ഇയ സുന്ദരത്ഥോതി ആഹ “സുന്ദരം ഖോ പനാ”തി. ഖോതി അവധാരണത്ഥേ നിപാതോ, പനാതി പക്ഖന്തരത്ഥേ. ഏവം സാത്ഥകതാവിത്താപനത്ഥസ്സഹി സംവണ്ണനായമേതേസം ഗഹണം. സുന്ദരന്തി ച ഭദ്രകം, ഭദ്രകതാ ച പസ്സന്താനം ഹിതസുഖാവഹഭാവേനാതി വുത്തം “അത്ഥാവഹം സുഖാവഹ”ന്തി. അത്ഥോ ചേത്ഥ ദിട്ഠയമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥവസേന തിവിധം ഹിതം സുഖമ്പി തഥേവ തിവിധം സുഖം.

തമാരുപാനന്തി താദിസാനം, അയം സദ്ദതോ അത്ഥോ. അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും “ഏവരുപാന”ന്തി വുത്തം. യാദിസേഹി ച ഗുണേഹി ഭഗവാ സമന്നാഗതോ ചതുപ്പമാണികസ്സ ലോകസ്സ സബ്ബകാലമ്പി-അച്ചന്തായ-സദ്ധായ-പസാദനീയോ തേസം യമാഭൂതസഭാവത്താ, താദിസേഹി ഗുണേഹി സമന്നാഗതഭാവം സന്ധായ “തമാരുപാനം അരഹത”ന്തി വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “യമാരുപോ”തിആദിമാഹ. ലദ്ധസദ്ധാനന്തി ലദ്ധസദ്ദഹാനം, പരജനസ്സ സദ്ധം പടിലഭത്താനന്തി വുത്തം ഹോതി. ലദ്ധസദ്ദാനന്തി വാ പടിലദ്ധകിത്തിസദ്ദാനം, ഏതേന “അരഹത”ന്തി പദസ്സ അരഹത്താനന്തി അത്ഥോ, അരഹന്തസമത്തായ ച പാകടഭാവോ ദസ്സിതോ, അപിച “യമാരുപോ സോ ഭവം ഗോതമോ”തി ഇമിനാ “തമാരുപാന”ന്തി പദസ്സ അനിയമവസേന അത്ഥം ദസ്സേതാ സരുപനിയമവസേനപി ദസ്സേതും “യമാഭൂച്ചഗുണാധിഗമേന ലോകേ അരഹന്തോതിലദ്ധസദ്ധാന”ന്തി വുത്തം, ഇദമ്പി ഹി “തമാരുപാന”ന്തി പദസ്സേവ അത്ഥദസ്സനം, അയമേവ ച നയോ ആചരിയേഹി അധിപ്പേതോ ഇയ ദീകായം, (ദീ° നി° ടീ° ൧.൨൫) സാരത്ഥദീപനിയഞ്ച തഥേവ വുത്തത്താ. “യമാരുപാ തേ ഭവന്തോ അരഹന്തോ”തി അവത്ഥാ “യമാരുപോ സോ ഭവം ഗോതമോ”തി വചനം ഭഗവതിയേവ ഗരുഗാരവവസേന “തമാരുപാനം അരഹത”ന്തി പൂമുവചനനിദിട്ഠഭാവവിത്താപനത്ഥം . അത്തന്തി, ഗരുസു ച ഹി ബഹുവചനം ഇച്ഛന്തി സദ്ദവിദ്വു. “യമാഭൂച്ച...പേ... അരഹത”ന്തി ഇമിനാ ച ധമ്മപ്പമാണാനം, ലുഖപ്പമാണാനഞ്ച സത്താനം ഭഗവതോ പസാദാവഹതം യമാരുതതോ ദസ്സേതി അരഹന്തഭാവസ്സ തേസത്തേവ യമാരഹം വിസയത്താ, തംദസ്സന്നേന പന ഇതരേസമ്പി രൂപപ്പമാണഘോസപ്പമാണാനം പസാദാവഹതാ ദസ്സിതായേവ തദവിനാഭാവതോതി ദട്ഠം.

പസാദസോമ്മാനീതി പസന്നാനി, സീതലാനി ച, പസാദവസേന വാ സീതലാനി, അന്നേന പസന്നമനതം ദസ്സേതി. “ദസ്സന”ന്തി വുത്തേപി തദുത്തരി കത്തബ്ബതാസമ്ഭവതോ അയം സമ്ഭാവനത്ഥോ ലബ്ഭതീതി ആഹ “ദസ്സനമത്തമ്പി സാധു ഹോതീ”തി. ഇതരമാ ഹി “ദസ്സനത്തേവ സാധു, ന

തദ്ദത്തരി കരണ"ന്തി അനധിപ്പേതമോ ആപജ്ജതി, സമ്ഭാവനമോ ചേത്ഥ പി-സദോ, അപി-സദോ വാ ലുത്തനിദിട്ഠോ. "ബ്രഹ്മചരിയം പകാസേതീ"തി ഏത്ഥ ഇതി-സദോ "അബ്ഭുഗുതോ"തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധമുപഗതോ, തസ്മാ അയം "സാധു ഹോതീ"തി ഇധ ഇതി-സദോ "ബ്രാഹ്മണോ പോക്ഖരസാതീ അമ്ബട്ഠം മാണവം ആമന്തേസീ"തി ഇമിനാ സമ്ബജ്ജിതബ്ബോ, "അജ്ജ്യാസയം കത്വാ"തി ച പാഠസേസോ തദത്ഥസ്സ വിത്തായമാനത്താ. യസ്സ ഹി അത്ഥോ വിത്തായതി, സദോ ന പയുജ്ജതി, സോ "പാഠസേസോ"തി വുച്ചതി, ഇമമത്ഥം വിഭാവേനോ ആഹ "ദസ്സനമത്തമ്പി സാധു ഹോതീതി ഏവം അജ്ജ്യാസയം കത്വാ"തി. മൂലപണ്ണാസകേ ചൂളസീഹനാദസുത്തട്ഠകമായ (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൪൪) ആഗതം കോസിയസകുണ്ഡവത്ഥു ചേത്ഥ കഥേതബ്ബം.

അമ്ബട്ഠമാണവകമാവണ്ണനാ

൨൫൬. "അജ്ജ്യായകോ"തി ഇദം പഠമപകതിയാ ഗരഹാവചനമേവ, ദുതിയപകതിയാ പസംസാവചനം കത്വാ വോഹരന്തി യമാ തം "പുരിസോ നരോ"തി ദസ്സേതും അഗ്ഗുത്തസുത്തപദ (ദീം നിം ൩.൧൩൨) മുദാഹടം. തത്ഥ ഇമേതി ത്യായകനാമേന സമഞ്ഞിതാ ജനാ. ന ത്യായന്തീതി പണ്ണകുടീസു ത്യാനം ന അപ്പേന്തി ന നിപ്ഫാദേന്തി, ഗാമനിഗമസാമന്തം ഓസരിത്വാ വേദഗന്മേ കരോന്താവ അച്ഛന്തിതി അത്ഥോ. തം പനേതേസം ബ്രാഹ്മണത്യായകസബ്ബാതം പഠമദുതിയനാമം ഉപാദായ തതിയമേവ ജാതന്തി ആഹ "അജ്ജ്യായകാത്ഥേവ തതിയം അക്ഖരം ഉപനിബ്ബത്ത"ന്തി, അക്ഖരന്തി ച നിരുത്തി സമഞ്ഞാ. സാ ഹി തസ്മിന്ധേവ നിരുജ്ജഹഭാവേന അത്തത്ഥ അസഞ്ചരണതോ "അക്ഖര"ന്തി വുച്ചതി. മന്തേ പരിവത്തേതീതി വേദേ സജ്ജ്യായതി, പരിയാപുണാതീതി അത്ഥോ. ഇധ ഹി അധിആപുബ്ബഇ-സദുവസേന പദസന്ധി, ഇതരത്ഥ പന ത്വേ-സദുവസേന. മന്തേ ധാരേതീതി യമാഅധീതേ മന്തേ അസമ്മുജ്ജേ കത്വാ ഹദയേ ഠപേതി.

ആമബ്ബണവേദോ പരൂപഘാതകരത്താ സാധുനമപരിഭോഗോതി കത്വാ "ഇരുവേദയജുവേദസാമവേദാന"ന്തി വുത്തം. തത്ഥ ഇച്ചന്തേ മോമീയന്തേ ദേവാ ഏതായാതി ഇരു ഇച-ധാതുവസേന ച-കാരസ്സ ര-കാരം കത്വാ, ഇത്ഥിലിങ്ഗോയം . യജ്ജന്തേ പുജ്ജന്തേ ദേവാ അന്നേനാതി യജു പുനപുംസകലിങ്ഗവസേന. സോയന്തി അന്തം കരോന്തി, സായന്തി വാ തനും കരോന്തി പാപമന്നേനാതി സാമം സോ-ധാതുപക്ഖേ ഓ-കാരസ്സ ആ-കാരം കത്വാ. വിദന്തി ധമ്മം, കമ്മം വാ ഏതേഹീതി വേദാ, തേ ഏവ മന്താ "സുഗതിയോപി മുന്നന്തി, സുയ്യന്തി ച ഏതേഹീ"തി കത്വാ. പഹരണം സബ്ബട്ടനം പഹരം, ഓട്ഠാനം പഹരം തമാ, തസ്സ കരണവസേന, ഓട്ഠാനി ചാലേത്വാ പഗുണഭാവകരണവസേന പാരം ഗതോ, ന അത്ഥവിഭാവനവസേനാതി വുത്തം ഹോതി. പാരഗുതി ച നിച്ചസാപേക്ഖതായ കിത്തസമാസോ.

"സഹ നിഘണ്ടുനാ"തിആദിനാ യമാവാക്യം വിഭത്യന്തവസേന നിബ്ബചനദസ്സനം. നിഘണ്ടുരുക്ഖാദീനന്തി നിഘണ്ടു നാമ രുക്ഖവിസേസോ, തദാദികാനമത്ഥാനന്തി അത്ഥോ, ഏതേന നിഘണ്ടുരുക്ഖപരിയായം ആദിം കത്വാ തപ്പമുഖേന സേസപരിയായാനം തത്ഥ ദസ്സിതത്താ സോ ഗന്മോ നിഘണ്ടു നാമ യമാ തം "പാരാജികകണ്ഡോ, കുസലത്തികോ"തി അയമത്ഥോ ദസ്സിതോ ഇമിനാ യമാരുതമേവ തദത്ഥസ്സ അധിഗതത്താ. ആചരിയാ പന ഏവം വദന്തി

“വചനീയവാചകഭാവേന അത്ഥം, സദൃശ്യ നിവന്ധതി ഭിന്നതി വിഭജ്ജ ദസ്സേതീതി നിഖണ്ഡു, സോ ഏവ ച-കാരസ്സ ച-കാരം കത്വാ ‘നിഖണ്ഡു’തി വുത്തോ”തി (ദീ. നി. ടീ. ൧.൨൫൬), തദേതം അട്ഠകമാനയതോ അഞ്ഞനയദസ്സനന്തി ഗഹേതബ്ബം. ഇതരമാ ഹി സോ അട്ഠകമായ വിരോധോ സിയാ, വിചാരേതബ്ബമേതം. അക്ഖരചിന്തകാ പന ഏവമിച്ഛന്തി “തത്ഥ തത്ഥാഗതാനി നാമാനി നിസ്സേസതോ ചടേന്തി രാസിം കരോന്തി ഏത്ഥാതി നിഖണ്ഡു നിഗൃഹിതാഗമേനാ”തി. വേവചനപ്പകാസകന്തി പരിയായസദുദീപകം, ഏകേകസ്സ അത്ഥസ്സ അനേകപരിയായവചനവിഭാവകന്തി അത്ഥോ. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം അനേകേസന്ധി അത്ഥാനം ഏകസദുവചനീയതാവിഭാവനവസേനപി തസ്സ ഗന്ഥസ്സ പവത്തത്താ. കോ പനേസോതി? ഏതരഹി നാമലിങ്ഗാനുസാസനരത്നമാലാഭിയാനപ്പദീപികാദി. വചീഭേദാദിലക്ഖണാ കിരിയാ കപ്പീയതി ഏതേനാതി കിരിയാകപ്പോ, തഥേവ വിവിധം കപ്പീയതി ഏതേനാതി വികപ്പോ, കിരിയാകപ്പോ ച സോ വികപ്പോ ചാതി കിരിയാകപ്പവികപ്പോ. സോ ഹി വണ്ണപദസമ്ബന്ധപദത്ഥാദിവിഭാഗതോ ബഹുവികപ്പോതി കത്വാ “കിരിയാകപ്പവികപ്പോ”തി വുച്ചതി, സോ ച ഗന്ഥവിസേസോയേവാതി വുത്തം “കവീനം ഉപകാരാവഹം സത്ഥ”ന്തി, ചതുനന്ധി കവീനം കവിഭാവസമ്പദാഭോഗസമ്പദാദിപയോജനവസേന ഉപകാരാവഹോ ഗന്ഥോതി അത്ഥോ . കോ പനേസോതി? കബ്ബ്യബന്ധനവിധിവിധായകോ കബ്ബാലങ്കാരഗീതാസുബോധാലങ്കാരാദി. ഇദം പന മൂലകിരിയാകപ്പഗന്ഥം സന്ധായ വുത്തം. സോ ഹി മഹാവിസയോ സതസഹസ്സഗാമാപരിമാണോ, യം “നയചരിയാദിപകരണ”ന്തിപി വദന്തി. വചനത്ഥതോ പന കിടയതി ഗമേതി ഞാപേതി കിരിയാദിവിഭാഗന്തി കേടുഭം കിട-യാതുതോ അഭപച്ചയവസേന, അ-കാരസ്സ ച ഉകാരോ. അഥ വാ കിരിയാദിവിഭാഗം അനവസേസപരിയാദാനതോ കിടേന്തോ ഗമന്തോ ഓഭേതി പൂരേതീതി കേടുഭം കിട-സദുപപദഉഭയാതുവസേന. അപിച കിടന്തി ഗച്ഛന്തി കവയോ ബന്ധേസു കോസല്ലമേതേനാതി കേടുഭം, പുരിമനയേനേവേത്ഥ പദസിദ്ധി. റാനകരണാദിവിഭാഗതോ, നിബ്ബചനവിഭാഗതോ ച അക്ഖരാ പഭേദീയന്തി ഏതേനാതി അക്ഖരപ്പഭേദോ, തം പന ഛരസു വേദങ്ഗേസു പരിയാപനം പകരണദ്വയമേവാതി വുത്തം “സിക്ഖാ ച നിരുത്തി ചാ”തി. തത്ഥ സിക്ഖന്തി അക്ഖരസമയമേതായാതി സിക്ഖാ, അകാരാദിവണ്ണാനം റാനകരണപയത്നപടിപാദകസത്ഥം. നിച്ഛയേന, നിസ്സേസതോ വാ ഉത്തി നിരുത്തി, വണ്ണാഗമവണ്ണവിപരിയായാദിലക്ഖണം. വുത്തഞ്ച -

“വണ്ണാഗമോ വണ്ണവിപരിയായോ,
 ദേ ചാപരേ വണ്ണവികാരനാസാ;
 ധാതുസ്സ അത്ഥാതിസയേന യോഗോ,
 തദുച്ചതേ പഞ്ചവിധാ നിരുത്തി”തി. (പാരാ. അട്ഠ.
 ൧.വേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ; വിസുദ്ധി. ൧.൧൪൪; മഹാനി. അട്ഠ. ൧.൫൦);

ഇധ പന തബ്ബസേന അനേകയാ നിബ്ബചനപരിദീപകം സത്ഥം ഉത്തരപദലോപേന “നിരുത്തി”തി അധിപ്പേതം നിബ്ബചനവിഭാഗതോപി അക്ഖരപഭേദഭാവസ്സ ആചരിയേഹി (ദീ. നി. ടീ. ൧.൨൫൬) വുത്തത്താ, തമന്തരേന നിബ്ബചനവിഭാഗസ്സ ച ബ്യാകരണങ്ഗേന സങ്ഗഹിതത്താ. ബ്യാകരണം, നിരുത്തി ച ഹി പച്ചേകമേവ വേദങ്ഗം യമാഹു -

“കപ്പോ ബ്യാകരണം ജോതി-സത്വം സിക്ഖാ നിരുത്തി ച;
ഛന്ദോവിചിതി ചേതാനി, വേദങ്ഗാനി വദന്തി ഛാ”തി.

തസ്മാ ബ്യാകരണങ്ഗേന അസങ്കരഭൂതമേവ നിരുത്തിനയേന
നിബൃചനമിധാധിപ്പേതം, ന ഛരസു ബൃഞ്ജനപദേസു വിയ
തദ്യഭയസാധാരണനിബൃചനം വേദങ്ഗവിസയത്താതി വേദിതബ്ധം. അയം പനേത്വ
മഹാനിദ്ദേസ്ട്വംകമായ (മഹാനിം അട്ം ൫൦) ആഗതനിരുത്തിനയവിനിച്ഛയോ .
തത്വ ഹി “നക്ഖത്തരാജാരിവ താരകാന”ന്തി (ജാ° ൧.൧.൧൧, ൨൫) ഏത്വ ര-
കാരാഗമോ വിയ അവിജ്ജമാനസ്സ അക്ഖരസ്സ ആഗമോ വണ്ണാഗമോ നാമ.
ഹിംസനത്താ “ഹിംസോ”തി വത്തബ്ബേ “സീഹോ”തി പരിവത്തനം വിയ
വിജ്ജമാനാനമക്ഖരാനം ഹേട്ഠപരിയവസേന പരിവത്തനം
വണ്ണവിപരിയായോ നാമ. “നവഛരണകേദാനി ദിയുതീ”തി (ജാ° ൧.൬.൮൮) ഏത്വ
അ-കാരസ്സ ഏ-കാരാപജ്ജനം വിയ അത്തക്ഖരസ്സ അത്തക്ഖരാപജ്ജനം
വണ്ണവികാരോ നാമ. “ജീവനസ്സ മൂതോ ജീവനമൂതോ”തി വത്തബ്ബേ
“ജീമൂതോ”തി വ-കാര ന-കാരാനം വിനാസോ വിയ വിജ്ജമാനക്ഖരാനം
വിനാസോ വണ്ണവിനാസോ നാമ. “ഛരസാഹി വാചാഹി പകുബ്ബമാനോ,
ആസജ്ജ മം ത്വം വദസേ കുമാരാ”തി (ജാ° ൧.൧൦.൮൫) ഏത്വ
“പകുബ്ബമാനോ”തി പദസ്സ അഭിഭവമാനോതി അത്ഥപടിപാദനം വിയ തത്വ
തത്വ യഥായോഗം വിസേസത്ഥപടിപാദനം ധാതുനമത്മാതിസയേന യോഗോ
നാമാതി.

യഥാവുത്തപ്പഭേദാനം തിണ്ണം വേദാനം അയം ചതുത്ഥായേവ സിയാ, അഥ
കേന സദ്ധിം പഞ്ചമോതി ആഹ “ആമബ്ബണവേദം ചതുത്ഥം കത്വാ”തി.
ആമബ്ബണവേദോ നാമ ആമബ്ബണവേദികേഹി വിഹിതോ പരൂപഘാതകരോ
മന്തോ, സോ പന ഇതിഹാസപഞ്ചമഭാവപ്പകാസനത്വം ഗണിതതാമത്തേന
ഗഹിതോ, ന സരൂപവസേന, ഏവഞ്ച കത്വാ “ഏതേസ”ന്തി പദസ്സ തേസം
തിണ്ണം വേദാനന്ത്യേവ അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. തത്ത്വ ഹി “തിണ്ണം വേദാന”ന്തി
ഏതസ്സ വിസേസനന്തി. ഇതിഹ അസാതി ഏവം ഇധ ലോകേ അഹോസി
“ആസാ”തിപി കത്ഥചി പാരോ, സോയേവത്ഥോ. ഇഹ റാനേ ഇതി ഏവം,
ഇദം വാ കമ്മം, വത്ഥും വാ ആസ ഇച്ഛാഹിതിപി അത്ഥോ. തസ്സ ഗന്ഥസ്സ
മഹാവിസയതാദീപനത്വഞ്ചേത്വ വിച്ഛാവാചനം, ഇമിനാ “ഇതിഹാസാ”തി
വചനേന പടിസംയുത്തോ ഇതിഹാസോ തദ്ധിതവസേനാതി അത്ഥം ദസ്സേതി.
ഇതിഹ ആസ, ഇതിഹ ആസാ”തി ഹുദിസവചനപടിസംയുത്തോ ഇതിഹാസോ
നിരുത്തിനയേനാതി അത്ഥദസ്സനന്തിപി വദന്തി. അക്ഖരചിന്തകാ പന
ഏവമിച്ഛന്തി “ഇതിഹ-സദ്ദോ പാരമ്പരിയോപദേസേ ഏകോവ നിപാതോ,
അസതി വിജ്ജതീതി അസോ, ഇതിഹ അസോ ഏതസ്ഥിന്തി ഇതിഹാസോ
സമാസവസേനാ”തി, തേസം മതേ “ഇതിഹ അസാ”തി ഏത്വ ഏവം
പാരമ്പരിയോപദേസോ അസ വിജ്ജമാനോ അഹോസീതി അത്ഥോ.
“പുരാണകമാസങ്ഖാതോ”തി ഇമിനാ തസ്സ ഗന്ഥവിസേസഭാവമാഹ,
ഭാരതനാമകാനം ദേവഭാതികരാജ്ഞം യുദ്ധകഥാ, രാമരഞ്ജതാ സീതാഹരണകഥാ,
നരസീഹരാജ്ഞപുത്രതികഥാതി ഏവമാദിപുരാണകമാസങ്ഖാതോ
ഭാരതപുരാണരാമപുരാണനരസീഹപുരാണാദിഗന്ഥോ ഇതിഹാസോ നാമാതി
വുത്തം ഹോതി. “തേസം ഇതിഹാസപഞ്ചമാനം വേദാന”ന്തി ഇമിനാ
യഥാവക്യം “തിണ്ണം വേദാന”ന്തി ഏത്വ വിസേസനഭാവം ദസ്സേതി.

പജ്ജതി അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം, നാമാവ്യാതോപസഗ്ഗനിപാതാദിവസേന അനേകവിഭാഗം വിഭത്തിയന്തപദം. തദപി ബ്യാകരണേ ആഗതമേവാതി വുത്തം “തദവസേസ”ന്തി, പദതോ അവസേസം പകതിപച്ചയാദിസദൃലക്ഖണഭൂതന്തി അത്ഥോ. തം തം സദും, തദത്ഥഞ്ച ബ്യാകരോതി ബ്യാചിക്ഖതി ഏതേനാതി ബ്യാകരണം, വിസേസേന വാ ആകരീയന്തേ പകതിപച്ചയാദയോ അഭിനിപ്ഫാദീയന്തേ ഏത്ഥ, അനേനാതി വാ ബ്യാകരണം, സാധുസദാനമന്വാവ്യായകം മുദ്ധബോധബ്യാകരണ സാരസ്സതബ്യാകരണ പാണിനീബ്യാകരണചന്ദ്രബ്യാകരണാദി അധുനാപി വിജ്ജമാനസത്ഥം. അധീയതീതി അജ്ജായതി. വേദേതീതി പരേസം വാചേതി. ച-സദോ അത്ഥദ്വയസമുച്ചിനനത്ഥോ, വികപ്പനത്ഥോ വാ അത്ഥന്തരസ്സ വികപ്പിതത്ഥാ. വിചിത്രാ ഹി തദ്ധിതവുത്തി. പദകോതി ബ്യാകരണേസു ആഗതപദകോസല്ലം സന്ധായ വുത്തം, വേയ്യാകരണോതി തദവസിട്ഠപകതിപച്ചയാദിസദൃവിധികോസല്ലന്തി ഇമസ്സത്ഥസ്സ വിത്താപനത്ഥം പദദ്വയസ്സ ഏകതോ അത്ഥവചനം. ഏസാ ഹി ആചരിയാനം പകതി, യദിദം യേന കേനചി പകാരേന അത്ഥന്തരവിത്താപനം. അയം അട്ഠക്ഖമാതോ അപരോ നയോ - തേ ഏവ വേദേ പദസോ കായതീതി പദകോതി. തത്ഥ പദസോതി ഗജ്ജബന്ധപജ്ജബന്ധപദേന. കായതീതി കഥേതി യഥാ “ജാതക”ന്തി, ഇമിനാ വേദകാരകസമത്ഥം ദസ്സേതി. ഏവഞ്ച “അജ്ജായകോ”തിആദിഹി ഇമസ്സ വിസേസോ പാകടോ ഹോതീതി.

ആയതിം ഹിതം ബാലജനസഞ്ചാതോ ലോകോ ന യതതി ന ഞ്ഠഹതി അനേനാതി ലോകായതം. തഞ്ചഹി ഗന്ഥം നിസ്സായ സത്താ പുത്തകിരിയായ ചിത്തന്തി ന ഉപ്പാദേന്തി, ലോകാ വാ ബാലജനാ ആയതന്തി ഉസ്സഹന്തി വാദസ്സാദേന ഏത്ഥാതി ലോകായതം. അത്തമത്തവിരുദ്ധം, സഗ്ഗമോക്ഖവിരുദ്ധം വാ തനോന്തി ഏത്ഥാതി വിതണ്ഡോ ഡ-പച്ചയവസേന, ന-കാരസ്സ ച ണ-കാരം കത്വാ, വിരുദ്ധേന വാദദണ്ഡേന താളേന്തി വാദിനോ ഏത്ഥാതി വിതണ്ഡോ തഡി-യാതുവസേന, നിഗ്ഗഹീതാഗമഞ്ച കത്വാ. അദേസന്തി യം നിസ്സായ വാദിനം വാദോ പവത്തോ, തം തേസം ദേസതോപി ഉപചാരവസേന വുച്ചതി യഥാ “ചക്ഖും ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപം, ഏത്ഥേസാ തഞ്ചഹ പഹീയമാനാ പഹീയതി, ഏത്ഥ നിരുജ്ജയമാനാ നിരുജ്ജയതീ”തി, (ദീ° നി° ൨.൪൦൧; മ° നി° ൧.൧൩൩; വിഭ° ൨൦൪) വിസേസേന വാ പണ്ഡിതാനം മനം തദ്ധേന്തി ചാലേന്തി ഏതേനാതി വിതണ്ഡോ, തം വദന്തി, സോ വാദോ വാ ഏതേസന്തി വിതണ്ഡവാദാ, തേസം സത്ഥം തഥാ. ലക്ഖണദീപകസത്ഥം ഉത്തരപദലോപേന, തദ്ധിതവസേന വാ ലക്ഖണന്തി ദസ്സേതി “ലക്ഖണദീപക”ന്തിആദിനാ. ലക്ഖിയതി ബുദ്ധഭാവാദി അനേനാതി ലക്ഖണം, നിഗ്ഗോധബിമ്ബതാദി. തേനാഹ “യേസം വസേനാ”തിആദി. ദ്വാദസസഹസ്സഗന്ഥപമാണന്തി ഏത്ഥ ഭാണവാറപ്പമാണാദിസു വിയ ബാത്തിംസകഖരഗന്ഥോവ അധിപ്പേതോ. വുത്തഞ്ചഹി -

“അട്ഠക്ഖരാ ഏകപദം, ഏകാ ഗാഥാ ചതുപ്പദം;
ഗാഥാ ചേകാ മതോ ഗന്ഥോ, ഗന്ഥോ ബാത്തിംസതക്ഖരോ”തി.

ദ്വാദസഹി ഗുണിതസഹസ്സബാത്തിംസക്ഖരഗന്ഥപമാണന്തി അത്ഥോ. യത്ഥാതി യസ്ഥിം ലക്ഖണസത്ഥേ, ആധാരേ ചേതം ഭൂമ്മം യഥാ “രൂക്ഖേ സാഖാ”തി. സോളസ ച സഹസ്സഞ്ച സോളസസഹസ്സം,

സോളസാധികസഹസ്സഗാമാപരിമാണാതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ചി
ആധാരായേവചനം സൂപപന്നം ഹോതീതി. പധാനവസേന ബുദ്ധാനം
ലക്ഖണദീപനതോ ബുദ്ധമന്താ നാമ. പച്ചേകബുദ്ധാദീനസി ഹി ലക്ഖണം തത്ത്വ
ദീപിതമേവ. തേന വുത്തം “യേസം വസേനാ”തിആദി.

“അനുനോ പരിപൂരകാരി”തി അത്ഥമത്തദസ്സനം, സദുതോ പന
അധിഗതമത്ഥം ദസ്സേതും “അവയോ ന ഹോതീ”തി വുത്തം. കോ പനേസ
അവയോതി അനുയോഗമപനേതി “അവയോ നാമാ”തിആദിനാ.
അയമേത്താധിപ്പായോ - യോ താനി സന്ധാരേതും സക്കോതി, സോ “വയോ”തി
വുച്ചതി. യോ പന ന സക്കോതി, സോ അവയോ നാമ. യോ ച അവയോ ന
ഹോതി, സോ “ഭേ പടിസേധാ പകതിയത്ഥഗമകാ”തി ഞായേന വയോ
ഏവാതി. വയതീതി ഹി വയോ, ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനേസു കത്ഥചിപി
അപരികിലമന്തോ അവിത്ഥായന്തോ തേ ഗന്മേ സന്താനേ പണേതി
ബുവഹരതീതി അത്ഥോ. അയം പന വിനയട്ഠകമാനയോ (പാരാഃ വുർ) -
അനവയോതി അനു അവയോ, സന്ധിവസേന ഉ-കാരലോപോ, അനു അനു
അവയോ അനുനോ, പരിപുണ്ണസിപ്പോതി അത്ഥോ. വയോതി ഹി ഹാനി
“ആയവയോ”തിആദീസു വിയ, നത്ഥി ഏതസ്സ യമാവുത്തഗന്മേസു വയോ
ഊനതാതി അവയോ, അനു അനു അവയോ അനവയോതി.

“അനുഞ്ഞാതോ”തി പദസ്സ കമ്മസാധനവസേന, “പടിഞ്ഞാതോ”തി പദസ്സ ച
കത്തുസാധനവസേന അത്ഥം ദസ്സേന്തോ “ആചരിയേനാ”തിആദിമാഹ. അസ്സാതി
അമ്ബട്ഠസ്സ. പാളിയം “യമഹം ജാനാമി, തം ത്വം ജാനാസി”തി ഇദം
അനുജാനനാകാരദസ്സനം, “യം ത്വം ജാനാസി, തമഹം ജാനാമി”തി ഇദം പന
പടിജാനനാകാരദസ്സനന്തി ദസ്സേതി “യം അഹ”ന്തിആദിനാ. “ആമ ആചരിയാ”തി
ഹി യമാഗതം പടിജാനനവചനമേവ അത്ഥവസേന വുത്തം. യന്തി തേവിജ്ജകം
പാവചനം. തസ്സാതി ആചരിയസ്സ. പടിവചനദാനമേവ പടിഞ്ഞാ തമാ, തായ
സയമേവ പടിഞ്ഞാതോതി അത്ഥോ. “സകേ”തിആദി
അനുജാനനപടിജാനനാധികാരദസ്സനം. അദേസസ്സപി ദേസമിവ കപ്പനാമത്തേനാതി
വുത്തം “കതരസ്ഥി”ന്തിആദി. സസ്സ അത്തനോ സന്തകം സകം. ആചരിയാനം
പരമ്പരതോ, പരമ്പരഭൂതേഹി വാ ആചരിയേഹി ആഗതം ആചരിയകം.
തിസ്സോ വിജ്ജാ, താസം സമൂഹോ തേവിജ്ജകം, വേദത്തയം. പധാനം വചനം,
പകട്ഠാനം വാ അട്ഠകാദീനം വചനം പാവചനം.

൨൫൭. ഇദാനി യേനാധിപ്പായേന ബ്രാഹ്മണോ പോക്ഖരസാതീ അമ്ബട്ഠം
മാണവം ആമന്തേത്വാ “അയം താതാ”തിആദിവചനമബ്രവി, തദധിപ്പായം
വിഭാവേന്തോ “ഏസ കിരാ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ ഉഗ്ഗതസ്സാതി പുണ്യേ പാകടസ്സ
കിത്തിമതോ പോരാണജനസ്സ. ബഹു ജനാതി പൂരണകസ്സപാദയോ സന്ധായ
വുത്തം. ഏകച്ചന്തി ഖത്തിയാദിജാതിമന്തം, ലോകസമ്മതം വാ ജനം. ഗരൂതി
ഭാരിയം, അത്താനം തതോ മോചേത്വാ അപഗമനമത്തസി ദുക്കരം ഹോതി,
പഗേവ തദുത്തരി കരണന്തി വുത്തം ഹോതി. അനത്ഥോ നാമ
തമാപഗമനാദിനാ നിന്ദാബ്യാരോസഉപാരമ്ഭാദി.

“അബ്ഭുഗുതോ”തി ഏത്ഥ അഭിസദുയോഗേന ഇത്ഥമ്ഭുതാവ്യാനത്ഥവസേനേവ
“ഗോതമ”ന്തി ഉപയോഗവചനം . “തം ഭവന്തം, തമാ സന്തംയേവാ”തി
പദേസുപി തസ്സ അനുപയോഗത്താ തദത്ഥവസേനേവാതി ദസ്സേതി “തസ്സ
ഭോതോ”തിആദിനാ. തേനാഹ “ഇയാപി”തിആദി. തമാ സതോയേവാതി

യേനാകാരേണ അരഹതാദിനാ സദ്യോ അബ്ഭുഗുതോ, തേനാകാരേണ സന്തസ്സ ഭൂതസ്സ ഏവ തസ്സ ഭവതോ ഗോതമസ്സ സദ്യോ യദി വാ അബ്ഭുഗുതോതി അത്ഥോ. അപി ച തം ഭവന്തം ഗോതമം തമാ സന്തംയേവാതി ഏകസ്സപി അത്ഥസ്സ ദിക്ഖത്തും സമ്ബന്ധഭാവേന വചനം സാമന്തവിസിട്ഠതാപരികപ്പണേന അത്ഥവിസേസവിത്താപനത്ഥം, തസ്മാ “തസ്സ ഭോതോ ഗോതമസ്സാ”തി സാമന്തസമ്ബന്ധഭാവേന വിച്ഛിന്ദിത്വാ “തമാ സതോയേവാ”തി വിസേസസമ്ബന്ധഭാവേന യോജേതബ്ബം. യദി-സദ്യോ ചേത്ഥ സംസയത്ഥോ ദിന്നന്വി അത്ഥാനം സംസയിതബ്ബത്താ. വാ-സദ്യോ ച വികപ്പണത്ഥോ തേസു ഏകസ്സ വികപ്പേതബ്ബത്താ. സദ്യവിദ്യു പന ഏവം വദന്തി - “ഇമസ്സ വചനം സച്ചം വാ യദി വാ മുസാ”തിആദീസു വിയ യദി-സദ്യോ വാ-സദ്യോ ച ഉഭോപി വികപ്പത്ഥായേവ. യദി-സദ്യോപി ഹി “യം യദേവ പരിസം ഉപസങ്കമതി യദി ഖത്തിയപരിസം യദി ബ്രാഹ്മണപരിസ”ന്തിആദീസു (അം നിം ൫.൩൪) വാ-സദ്യത്ഥോ ദിസ്സതി. “അപ്പം വസ്സസതം ആയു, ഇദാനേതരഹി വിജ്ജതീ”തിആദീസു വിയ ച ഇയ സമാനത്ഥസദ്യപയോഗോതി. പാളിയം “യദി വാ നോ തമാ”തി ഇദവി “സന്തംയേവ സദ്യോ അബ്ഭുഗുതോ”തി ഇമിനാ സമ്ബജ്ജിത്വാ യമാവുത്തനയേനേവ യോജേതബ്ബം. നനു “ഗോതമ”ന്തി പദേയേവ ഉപയോഗവചനം സിയാ, ന ഏത്ഥാതി ചോദനായ “ഇയാപി”തിആദി വുത്തം, തസ്സ അനുപയോഗത്താ, വിച്ഛിന്ദിത്വാ സമ്ബന്ധവിസേസഭാവേന യോജേതബ്ബത്താ വാ ഇയാപി ഇത്ഥമ്ഭൂതാവ്യാനത്ഥവസേനേവ ഉപയോഗവചനം നാമാതി വുത്തം ഹോതി. ഇത്ഥമ്ഭൂതാവ്യാനം അത്ഥോ യസ്സ തമാ, അഭിസദ്യോ, ഇത്ഥമ്ഭൂതാവ്യാനമേവ വാ അത്ഥോ തമാ, സോയേവത്ഥോ. യദഗ്ഗേന ഹി സദ്യയോഗോ ഹോതി, തദഗ്ഗേന അത്ഥയോഗോപിതി.

൨൫൮. ഭോതി അത്തനോ ആചരിയം ആലപതി. യമാ-സദ്യം സാത്ഥകം കത്വാ സഹ പാഠസേസേന യോജേതും “യമാ സക്കാ”തിആദി വുത്തം. സോതി ഭഗവാ. പൂരിമനയേ ആകാരത്ഥജോതനയമാ-സദ്യയോഗ്യതോ കഥന്തി പൂച്ഛാമത്ഥം, ഇയ പന തദയോഗ്യതോ “ആകാരപൂച്ഛാ”തി വുത്തം. ബാഹിരകസമയേ ആചരിയമ്ഹി ഉപജ്ജ്യായസമുദാചാരോതി ആഹ “അഥ നം ഉപജ്ജ്യായോ”തി, ഉപജ്ജ്യായസത്തിതോ ആചരിയബ്രാഹ്മണോതി അത്ഥോ.

കാമഞ്ച മന്തോ, ബ്രഹ്മം, കപ്പോതി തിബ്ബിയോ വേദോ, തമാപി അട്ഠകാദി വുത്തം പധാനഭൂതം മൂലം മന്തോ, തദത്ഥവിവരണമത്ഥം ബ്രഹ്മം, തത്ഥ വുത്തനയേന യത്തകിരിയാവിധാനം കപ്പോതി മന്തസ്സേവ പധാനഭാവതോ, ഇതരേസഞ്ച തന്നിസ്സയേനേവ ജാതത്താ മന്തഗ്ഗഹണേന ബ്രഹ്മകപ്പാനന്വി ഗഹണം സിദ്ധമേവാതി ദസ്സേതി “തീസു വേദേസു”തി ഇമിനാ. മന്തോതി ഹി അട്ഠകാദീഹി ഇസീഹി വുത്തമൂലവേദസ്സേവ നാമം, വേദോതി സബ്ബസ്സ, തസ്മാ “വേദേസു”തി വുത്തേ സബ്ബേസന്വി ഗഹണം സിജ്ജതീതി വേദിതബ്ബം. ലക്ഖണാനീതി ലക്ഖണദീപകാനി മന്തപദാനി. പജ്ജഗജബന്ധപവേസനവസേന പക്ഖിപിത്വാ. ബ്രാഹ്മണവേസേനേവാതി വേദവാചകബ്രാഹ്മണലിങ്ഗേനേവ. വേദേതി മഹാപൂരിസലക്ഖണമന്തേ. മഹേസക്ഖാ സത്താതി മഹാപുണ്ണവന്തോ പണ്ഡിതസത്താ. ജാനിസ്സന്തി ഇതി മനസി കത്വാ വാചേന്തീതി സമ്ബന്ധോ. തേനാതി തമാ വാചനതോ. പൂഞ്ചേതി “തമാഗതോ ഉപ്പജ്ജിസ്സതീ”തി വത്തബ്ബകാലതോ പഭൂതി തമാഗതസ്സ ധരമാനകാലേ. അജ്ജ്യായിതബ്ബവാചേതബ്ബഭാവേന ആഗച്ഛന്തി പാക്കടാ ഭവന്തി. ഏകഗാമാദിഗാമാദിവസേന അനുക്കമേന അന്തരധായന്തി. ന കേവലം

ലക്ഖണമന്തായേവ, അഥ ഖോ അഞ്ഞേപി വേദാ ബ്രാഹ്മണാനം
അഞ്ഞാണഭാവേന അനൂക്തമേന അന്തരധായന്തി ഏവാതി ആചരിയേന (ഭീം നിം
ടീം ൧.൨൫൮) വൃത്തം.

ബുദ്ധഭാവപത്മനാ പണിധി, പാരമീസമ്ഭരണം സമാദാനം,
കമ്മസ്സകതാദിപത്താ ഞാണം. “പണിധിമഹതോ സമാദാനമഹതോതിആദിനാ
പച്ചേകം മഹന്തസദ്ദോ യോജേതബ്ബോ”തി (ഭീം നിം ടീം ൧.൨൫൮) ആചരിയേന
വൃത്തം. ഏവഞ്ച സതി കരുണാ ആദി യേസം സദ്ധാസീലാദീനം തേ
കരുണാദയോ, തേ ഏവ ഗുണാ കരുണാദിഗുണാ, പണിധി ച സമാദാനഞ്ച
ഞാണഞ്ച കരുണാദിഗുണാ ച, തേഹി മഹന്തോ
പണിധിസമാദാനഞാണകരുണാദിഗുണമഹന്തോതി നിബ്ബചനം കാതബ്ബം.
ഏവഞ്ഹി ദ്വന്ദതോപരത്താ മഹന്തസദ്ദോ പച്ചേകം യോജീയതീതി. അപിച
പണിധി ച സമാദാനഞ്ച ഞാണഞ്ച കരുണാ ച, തമാദി യേസം തേ തമാ,
തേയേവ ഗുണാ, തേഹി മഹന്തോതി നിബ്ബചനേനപി അത്ഥോ സൂപപന്നോ
ഹോതി, പണിധിമഹന്തതാദി ചസ്സ ബുദ്ധവംസ (ബും വം റ്റ ആദയോ)
ചരിയാപിടകാദി (ചരിയാം ൧ ആദയോ) വസേന വേദിതബ്ബോ.
മഹാപദാനസുത്തട്ഠകമായം പന “മഹാപുരിസസ്സാതി
ജാതിഗോത്തകുലപദേസാദിവസേന മഹന്തസ്സ പുരിസസ്സാ”തി (ഭീം നിം അട്ഠം
൨.൩൩) വൃത്തം. തത്ഥ “ഖത്തിയോ, ബ്രാഹ്മണോ”തി ഏവമാദി ജാതി.
“കോണ്ഡണ്ണോ, ഗോതമോ”തി ഏവമാദി ഗോത്തം. “പോണികാ, ചിക്ഖല്ലികാ,
സാകിയാ, കോലിയാ”തി ഏവമാദി കുലപദേസോ, തദേതം സബ്ബമ്പി ഇധ
ആദിസദ്ദേന സങ്ഗഹിതന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഏവഞ്ഹി സതി “ഭേയേവ ഗതിയോ
ഭവന്തി”തി ഉഭിന്നം സാധാരണവചനം സമത്ഥിതം ഹോതീതി.

നിട്ഠാതി നിപ്ഫത്തിയോ സിദ്ധിയോ. നന്ധായം ഗതി-സദ്ദോ അനേകത്ഥോ,
കസ്ഥാ നിട്ഠായമേവ വൃത്തോതി ആഹ“കാമഞ്ചായ”ന്തിആദി. ഭവഭേദേതി
നിരയാദിഭവവിസേസേ. സോ ഹി സുചരിതദുച്ചരിതകമ്മേന സത്തേഹി
ഉപപജ്ജനവസേന ഗന്തബ്ബാതി ഗതി. ഗച്ഛതി പവത്തതി ഏത്ഥാതി ഗതി,
നിവാസട്ഠാനം. ഗമതി യമാസഭാവം ജാനാതീതി ഗതി. പത്താ, ഗമനം
ബ്യാപനം ഗതി, വിസ്സുടഭാവോ, സോ പന ഇതോ ച ഏത്തോ ച ബ്യാപേത്വാ
ഠിതത്വാ. ഗമനം നിപ്ഫത്തനം ഗതി, നിട്ഠാ , അജ്ഞാസയപടിസരണത്ഥാപി
നിദസ്സനനയേന ഗഹിതാ. തമാ ഹേസ “ഇമേസം ഖോ അഹം ഭിക്ഖുനം
സീലവന്താനം കല്യാണയമ്മാനം നേവ ജാനാമി ആഗതിം വാ ഗതിം വാ”തി (മം
നിം ൧.൫൦൮) ഏത്ഥ അജ്ഞാസയേ വത്തതി, “നിബ്ബാനം അരഹതോ ഗതീ”തി
(പരിം ൩൩൯) ഏത്ഥ പടിസരണേ, പരായണേ അപസ്സയേതി അത്ഥോ. ഗച്ഛതി
യമാരുചി പവത്തതീതി ഗതി, അജ്ഞാസയോ. ഗച്ഛതി അവചരതി,
അവചരണവസേന വാ പവത്തതി ഏത്ഥാതി ഗതി, പടിസരണം.
സബ്ബസങ്ഖതവിസത്തുത്തസ്സ ഹി അരഹതോ നിബ്ബാനമേവ പടിസരണം, ഇധ
പന നിട്ഠായം വത്തതീതി വേദിതബ്ബോ തദഞ്ഞേസമവിസയത്താ.

നനു ദിന്നം നിപ്ഫത്തിനം നിമിത്തഭൂതാനി ലക്ഖണാനി വിസദിസാനേവ,
അഥ കസ്ഥാ “യേഹി സമന്നാഗതസ്സാ”തിആദിനാ തേസം സദിസഭാവോ
വൃത്തോതി ചോദനാലേസം ദസ്സേത്വാ സോധേനോ “തത്ഥ
കിഞ്ചാപീ”തിആദിമാഹ. സമാനേപി നിഗ്രോധബിമ്ബതാദിലക്ഖണഭാവേ
അത്ഥേവ കോചി നേസം വിസേസോതി ദസ്സേതും “ന തേഹേവ ബുദ്ധോ

ഹോതീ"തി വൃത്തം. "യഥാ ഹി ബുദ്ധാനം ലക്ഖണാനി സുവിസദാനി, സുപരിബൃത്താനി, പരിപുണ്ണാനി ച ഹോന്തി, ന ഏവം ചക്കവത്തിന"ന്തി അയം പന വിസേസോ ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ഭീം നിം ടീം ൧.൨൫൮) പകാസിതോ. ജായന്തി ഭിന്നേസുപി അത്ഥേസു അഭിന്നധീസദാ ഏതായാതി ജാതി, ലക്ഖണഭാവമത്തം. വൃത്തഞ്ജി -

"സബലാദീസു ഭിന്നേസു, യായ വത്തന്തുഭിന്നധീ;
സദാ സാ ജാതിരേസാ ച, മാലാസുത്തമിവന്വിതാ"തി.

തസ്ഥാ ലക്ഖണതാമത്തേന സമാനഭാവതോ വിസദിസാനിപി താനിയേവ ചക്കവത്തിനിപ്ഫത്തിനിമിത്തഭൂതാനി ലക്ഖണാനി സദിസാനി വിയ കത്വാ താനി ബുദ്ധനിപ്ഫത്തിനിമിത്തഭൂതാനി ലക്ഖണാനി നാമാതി ഇദം വചനം വുച്ചതീതി അത്ഥോ. അധിആപുബ്ബവസയോഗേ ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ "അഗാരേ വസതീ"തി ചതുഹി അച്ഛരിയധമ്മേഹീതി അഭിരൂപതാ, ദീഘായുകതാ, അപ്പാബാധതാ, ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാനം പിയമനാപതാതി ഇമേഹി ചതുഹി അച്ഛരിയസഭാവഭൂതാഹി ഇദ്ധീഹി. യഥാഹ -

"രാജാ ആനന്ദ, മഹാസുദസ്സനോ ചതുഹി ഇദ്ധീഹി സമന്നാഗതോ അഹോസി. കതമാഹി ചതുഹി ഇദ്ധീഹി? ഇധാനന്ദ, രാജാ മഹാസുദസ്സനോ അഭിരൂപോ അഹോസി ദസ്സനീയോ പാസാദികോ"തിആദി (ഭീം നിം ൨.൨൫൨).

ചേതിയജാതകേ (ജാ° അട്° ൩.൮.൪൪) ആഗതനയം ഗഹേത്വാപി ഏവം വദന്തി "സരീരതോ ചന്ദനഗന്ധോ വായതി, അയം ഏകാ ഇദ്ധി. മുഖതോ ഉപ്പലഗന്ധോ വായതി, അയം ദുതിയാ. ചത്താരോ ദേവപുത്താ ചതുസു ദിസാസു സബ്ബകാലം ഖഗ്ഗഹത്ഥാ ആരക്ഖം ഗണ്ഹന്തി, അയം തതിയാ. ആകാസേന വിചരതി, അയം ചതുത്ഥീ"തി. അന്നാഗതവംസസംവണ്ണനായം പന "അഭിരൂപഭാവോ ഏകാ ഇദ്ധി, സമവേപാകിനിയാ ഗഹണിയാ സമന്നാഗതഭാവോ ദുതിയാ, യാവതായുകമ്പി സകലലോകസ്സ ദസ്സനാതിത്തികഭാവോ തതിയാ, ആകാസചാരിഭാവോ ചതുത്ഥീ"തി വൃത്തം. തത്ഥ സമവേപാകിനിയാ ഗഹണിയാ സമന്നാഗതഭാവോതി സമവിപാചനിയാ കമ്മജ്ജതേജോധാതുയാ സമ്പന്നതാ. യസ്സ ഹി ഭുത്തമത്തോവ ആഹാരോ ജീരതി, യസ്സ വാ പന പൂടഭത്തം വിയ തഥേവ തിട്ഠന്തി, ഉഭോപേതേ ന സമവേപാകിനിയാ സമന്നാഗതാ. യസ്സ പന പൂന ഭത്തകാലേ ഭത്തച്ഛന്ദോ ഉപ്പജ്ജതേവ, അയം സമവേപാകിനിയാ സമന്നാഗതോ നാമ, ത്ഥാമരൂപതാതി അത്ഥോ. സങ്ഗഹവത്ഥുഹീതി ദാനം, പിയവചനം, അത്ഥചരിയാ, സമാനത്തതാതി ഇമേഹി സങ്ഗഹോപായേഹി. യഥാഹ -

"ദാനഞ്ച പേയുവജ്ജഞ്ച, അത്ഥചരിയാ ച യാ ഇധ;
സമാനത്തതാ ച ധമ്മേസു, തത്ഥ തത്ഥ യഥാരഹം;
ഏതേ ഖോ സങ്ഗഹാ ലോകേ, രഥസ്സാണീവ യായതോ.

ഏതേ ച സങ്ഗഹാ നാസ്സു, ന മാതാ പുത്തകാരണാ;
ലഭേമ മാനം പൂജം വാ, പിതാ വാ പുത്തകാരണാ.

യസ്ഥാ ച സങ്ഗഹാ ഏതേ, സമപേക്ഖന്തി പണ്ഡിതാ;

തസ്മാ മഹത്തം പപ്പോന്തി, പാസംസാ ച ഭവന്തി തേ"തി. (ദീം നിം
൩.൨൭൩);

രഞ്ജനതോതി പീതിസോമനസ്സവസേന രഞ്ജനതോ, ന രാഗവസേന,
പീതിസോമനസ്സാനം ജനനതോതി വുത്തം ഹോതി. ചതുഹി സങ്ഗഹവത്സുഹി
രഞ്ജനട്നേന രാജാതി പന സഞ്ചേസം രാജാനം സമത്താ തമാ
അകരോന്താനമ്പി വിലീവബീജനാദിസു താലവണ്ടവോഹാരോ വിധ
രുദ്ദഹിവസേന പവത്തിതോ, തസ്മാ "അച്ഛരിയധമ്മേഹീ"തി
അസാധാരണനിബുചനം വുത്തന്തി ദട്ഠം.

സദുസാമത്ഥിയതോ അനേകയാ ചക്കവത്തിസദുസ്സ വചനത്ഥം ദസ്സേനോ
പധാനഭൂതം വചനത്ഥം പഠം ദസ്സേതും "ചക്കരതന"ന്തിആദിമാഹ. ഇദമേവ
ഹി പധാനം ചക്കരതനസ്സ പവത്തനമന്തരേന ചക്കവത്തിഭാവാനാപത്തിതോ.
തമാ ഹി അട്ഠകമാസു വുത്തം "കിത്താവതാ ചക്കവതതീ ഹോതീതി?
ഏകങ്ഗുലദ്വങ്ഗുലമത്തമ്പി ചക്കരതനേ ആകാസം അബ്ഭുഗ്ഗന്താ പവത്തേ"തി
(ദീം നിം അട്ഠം ൨.൨൪൩; മം നിം അട്ഠം ൩.൨൭൩). യസ്മാ പന രാജാ
ചക്കവതതീ ഏകംസം ഉത്തരാസങ്ഗം കരിതാ വാമഹത്ഥേന
ഹത്ഥിസോണ്ഡസദിസപനാളിം സുവണ്ണഭികാരം ഉക്ഖിപിതാ ദക്ഖിണ്ഡഹത്ഥേന
ചക്കരതനം ഉദകേന അബ്ഭുക്കിരിതാ "പവത്തതു ഭവം ചക്കരതനം,
അഭിവിജിനാതു ഭവം ചക്കരതന"ന്തി (ദീം നിം ൨.൨൪൪) വചനേന ചക്കരതനം
വേഹാസം അബ്ഭുഗ്ഗന്താ പവത്തേസി, തസ്മാ താദിസം പവത്താപനം
സന്ധായ "ചക്കരതനം വത്തേതീ"തി വുത്തം. യഥാഹ "അഥ ഖോ ആനന്ദ രാജാ
മഹാസുദസ്സനോ ഉട്ഠായാസനാ...പേ... ചക്കരതനം അബ്ഭുക്കിരി 'പവത്തതു
ഭവം ചക്കരതന'ന്തി"ആദി (ദീം നിം ൨.൨൪൪). ന കേവലഞ്ച ചക്കസദ്ദോ
ചക്കരതനേയേവ വത്തി അഥ ഖോ സമ്പത്തിചക്കാദിസുപി, തസ്മാ
തന്തദത്ഥവാചകസദുസാമത്ഥിയതോപി വചനത്ഥം ദസ്സേതി
"സമ്പത്തിചക്കേഹീ"തിആദിനാ. തത്ഥ സമ്പത്തിചക്കേഹീതി-

"പതിരുപേ വസേ ദേസേ, അരിയമിത്തകരോ സിയാ;
സമ്മാപണിധിസമ്പനോ, പുഞ്ചേ പുത്തകതോ നരോ;
ധത്തം ധനം യസോ കിത്തി, സുഖഞ്ചേതംധിവത്തി"തി. (അം നിം
൪.൩൧) -

വുത്തേഹി പതിരുപദേസവാസാദിസമ്പത്തിചക്കേഹി. വത്തിതീതി പവത്തി
സമ്പജ്ജതി, ഉപരൂപരി കുസലധമ്മം വാ പടിപജ്ജതി. തേഹീതി
സമ്പത്തിചക്കേഹി. പരന്തി സത്തനികായം, യഥാ സയംസദ്ദോ സുദ്ധകത്തുത്ഥസ്സ
ജോതകോ, തമാ പരംസദ്ദോപി ഹേതുകത്തുത്ഥസ്സാതി വേദിതഞ്ചം. വത്തേതീതി
പവത്തേതി സമ്പാദേതി, ഉപരൂപരി കുസലധമ്മം വാ പടിപജ്ജാപേതി. യഥാഹ
-

"രാജാ മഹാസുദസ്സനോ ഏവമാഹ 'പാനോ ന ഹന്തഞ്ചോ, അദിന്നം
ന ആദാതഞ്ചം, കാമേസു മിച്ഛാ ന ചരിതഞ്ചാ, മുസാ ന ഭണിതഞ്ചാ, മജ്ജം
ന പാതഞ്ചം, യഥാഭുത്തഞ്ച ഭുഞ്ജമാ'തി. യേ ഖോ പന്നാനന്ദ പൂരത്ഥിമായ
ദിസായ പടിരാജാനോ, തേ രത്തോ മഹാസുദസ്സനസ്സ അനുയന്താ
അഹേസു"ന്തിആദി (ദീം നിം ൨.൨൪൪).

ഇരിയാപമചക്കാനന്തി ഇരിയാപമഭൂതാനം ചക്കാനം. ഇരിയാപമോപി ഹി “ചക്ക”ന്തി വുച്ചതി “ചതുചക്കം നവഭാര”ന്തിആദീസു (സം° നി° ൧.൨൯, ൧൦൯). യഥാഹ -

“രമങ്ഗേ ലക്ഖണേ ധമ്മോ-രചക്കേസിരിയാപമേ;
ചക്കം സമ്പത്തിയം ചക്ക-രതനേ മണ്ഡലേ ബലേ;
കുലാലഭണ്ഡേ ആണായ-മായുധേ ദാനരാസിസു”തി.

വത്തോതി പവത്തനം ഉപ്പജ്ജനം, ഇമിനാവ ഇരിയാപമചക്കം വത്തേതി പരഹിതായ ഉപ്പാദേതീതി നിബ്ബചനമ്പി ദസ്സേതി അത്ഥതോ സമാനത്താ. തഥാ ചാഹ -

“അഥ ഖോ തം ആനന്ദ ചക്കരതനം പുരത്ഥിമം ദിസം പവത്തി,
അന്വദേവ രാജാ മഹാസുദസ്സനോ സദ്ധിം ചതുരങ്ഗിനിയാ സേനായ.
യസ്ഥിം ഖോ പന്നാനന്ദ, പദേസേ ചക്കരതനം പതിട്ഠാസി, തത്ഥ രാജാ
മഹാസുദസ്സനോ വാസം ഉപഗച്ഛി സദ്ധിം ചതുരങ്ഗിനിയാ
സേനായാ”തിആദി (ദീ° നി° ൨.൨൪൪).

അയം അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - അപ്പടിഹതം ആണാസങ്ഖാതം ചക്കം വത്തേതീതി ചക്കവത്തി. തഥാ ഹി വുത്തം -

“പഞ്ചഹി ഭിക്ഖവേ ധമ്മേഹി സമന്നാഗതോ രാജാ ചക്കവത്തി
ധമ്മേനേവ ചക്കം വത്തേതി, തം ഹോതി ചക്കം അപ്പടിവത്തിയം
കേനചി മനുസ്സഭൂതേന പച്ചത്ഥികേന പാണിനാ. കതമേഹി പഞ്ചഹി? ഇയ
ഭിക്ഖവേ രാജാ ചക്കവത്തി അത്ഥമത്തു ച ഹോതി, ധമ്മത്തു ച
മത്തത്തു, ച കാലത്തു ച പരിസത്തു ച. ഇമേഹി ഖോ...പേ...
പാണിനാ”തിആദി (അ° നി° ൫.൧൩൧).

ഖത്തിയമണ്ഡലാദിസത്തിതം ചക്കം സമൂഹം അത്തനോ വസേ വത്തേതി അനുവത്തേതീതിപി ചക്കവത്തി. വുത്തങ്ഹി “യേ ഖോ പന്നാനന്ദ പുരത്ഥിമായ ദിസായ പടിരാജാനോ, തേ രത്തോ മഹാസുദസ്സനസ്സ അനുയന്താ അഹേസു”ന്തിആദി (ദീ° നി° ൨.൨൪൪). ചക്കലക്ഖണം വത്തതി ഏതസ്സാതിപി ചക്കവത്തി. തേനാഹ “ഇമസ്സ ദേവ കുമാരസ്സ ഹേട്ഠാ പാദതലേസു ചക്കാനി ജാതാനി സഹസ്സാരാനി സന്നേമികാനി സന്നാഭികാനി സബ്ബാകാരപരിപൂരാനി”തിആദി (ദീ° നി° ൨.൩൫). ചക്കം മഹന്തം കായബലം വത്തതി ഏതസ്സാതിപി ചക്കവത്തി. വുത്തങ്ഹേതം “അയങ്ഹി ദേവ കുമാരോ സത്തുസ്സദോ...പേ... അയങ്ഹി ദേവ കുമാരോ സീഹപുബ്ബദ്ധകായോ”തിആദി (ദീ° നി° ൨.൩൫). തേന ഹിസ്സ ലക്ഖണേന മഹബ്ബലഭാവോ വിത്തായതി. ചക്കം ദസവിധം, ദാദസവിധം വാ വത്തയമ്മം വത്തതി പടിപജ്ജതീതി ചക്കവത്തി. തേന വുത്തം “ന ഹി തേ താത ദിബ്ബം ചക്കരതനം പേത്തികം ദായജ്ജം , ഇങ്ഘ ത്വം താത അരിയേ ചക്കവത്തിവത്തേ വത്താഹി”തിആദി (ദീ° നി° ൩.൮൩). ചക്കം മഹന്തം ദാനം വത്തേതി പവത്തേതീതിപി ചക്കവത്തി. വുത്തഞ്ച -

“പട്ഠപേസി ഖോ ആനന്ദ രാജാ മഹാസുദസ്സനോ താസം
പോക്ഖരണീനം തീരേ ഏവരൂപം ദാനം അന്നം അന്നത്ഥികസ്സ, പാനം

പാനത്മികസ്സ, വത്ഥം വത്ഥത്മികസ്സ, യാനം യാനത്മികസ്സ, സയനം സയനത്മികസ്സ, ഇത്ഥിം ഇത്ഥിത്മികസ്സ, ഹിരഞ്ഞം ഹിരഞ്ഞത്മികസ്സ, സുവണ്ണം സുവണ്ണത്മികസ്സാ”തിആദി (ദിം നിം ൨.൨൫൪).

രാജാതി സാമഞ്ഞം തദഞ്ഞസാധാരണതോ. ചക്കവത്തിതി വിസേസം അനഞ്ഞസാധാരണതോ. ധമ്മസദ്ദോ ഞായേ, സമോ ഏവ ച ഞായോ നാമാതി ആഹ “ഞായേന സമേനാ”തി. വത്തതി ഉപ്പജ്ജതി, പടിപജ്ജതീതി വാ അത്ഥോ. “ഇദം നാമ ചരതീ”തി അവുത്തേപി സാമഞ്ഞജോതനായ വിസേസേ അവട്ഠാനതോ, വിസേസത്ഥിനാ ച വിസേസസ്സ പയുജ്ജിതബ്ബത്താ “സദത്ഥപരത്ഥേ”തി യോജീയതി. പദേസഗ്ഗഹണേ ഹി അസതി ഗഹേതബ്ബസ്സ നിപ്പദേസതാ വിത്തായതി യഥാ “ദിക്ഖിതോ ന ദദാതീ”തി. യസ്മാ ചക്കവത്തിരാജാ ധമ്മേനേവ രജ്ജമധിഗച്ഛതി, ന അധമ്മേന പരുപഘാതാദിനാ. തസ്മാ വുത്തം “ധമ്മേന രജ്ജം ലഭിതാ”തിആദി, ധമ്മേനാതി ച ഞായേന, കൂസലധമ്മേന വാ. രഞ്ഞോ ഭാവോ രജ്ജം, ഇസ്സരിയം.

പരേസം ഹിതോപായഭൂതം ധമ്മം കരോതി, ചരതീതി വാ ധമ്മികോ. അത്തനോ ഹിതോപായഭൂതസ്സ ധമ്മസ്സ കാരകോ, ചരകോ വാ രാജാതി ധമ്മരാജാതി ഇമം സവിസേസം അത്ഥം ദസ്സേതി “പരഹിതധമ്മകരണേന വാ”തിആദിനാ. അയം പന മഹാപദാനട്ഠകമാനയോ - ദസവിധേ കൂസലധമ്മേ, അഗതിരഹിതേ വാ രാജധമ്മേ നിയുത്തോതി ധമ്മികോ; തേനേവ ധമ്മേന ലോകം രഞ്ജേതീതി ധമ്മരാജാ. പരിയായവചനമേവ ഹി ഇദം പദവയന്തി. ആചരിയേന പന ഏവം വുത്തം “ചക്കവത്തിവത്തസങ്ഖാതം ധമ്മം ചരതി, ചക്കവത്തിവത്തസങ്ഖാതോ വാ ധമ്മോ ഏതസ്സ, ഏതസ്ഥിം വാ അത്ഥിതി ധമ്മികോ, ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മോ ച സോ രഞ്ജനട്ഠേന രാജാ ചാതി ധമ്മരാജാ”തി (ദിം നിം ദിം ൧.൨൫൮). “രാജാ ഹോതി ചക്കവത്തി”തി വചനതോ “ചാതുരന്തോ”തി ഇദം ചതുദീപിസ്സരതം വിഭാവേതീതി ആഹ “ചാതുരന്തായാ”തിആദി. ചത്താരോ സമുദാ അന്താ പരിയോസാനാ ഏതിസ്സാതി ചാതുരന്താ, പഥവീ. സാ ഹി ചതുസു ദിസാസു പൂരത്ഥിമസമുദാദിചതുസമുദുപരിയോസാനന്താ ഏവം വുച്ചതി. തേന വുത്തം “ചതുസമുദു അന്തായാ”തി, സാ പന അവയവഭൂതേഹി ചതുബ്ബിധേഹി ദീപേഹി വിഭൂസിതാ ഏകലോകയാതുപരിയാപന്നാ പഥവീയേവാതി ദസ്സേതി “ചതുബ്ബിധദീപവിഭൂസിതായ പഥവീയാ”തി ഇമിനാ. യഥാഹ -

“യാവതാ ചന്ദിമസൂരിയാ, പരിഹരന്തി ദിസാ ഭന്തി വിരോചനാ;
സബ്ബേവ ദാസാ മന്ധാതു, യേ ച പാണാ പഥവിസ്സിതാ”തി.

ഏത്ഥ ച “ചതുദീപവിഭൂസിതായാ”തി അവതാ ചതുബ്ബിധദീപവിഭൂസിതായാതി വിധസദുഗ്ഗഹണം പച്ചേകം പഞ്ചസതപരിത്തദീപാനന്ധി മഹാദീപേയേവ സങ്ഗഹണത്ഥം സദാതിരിത്തേന അത്ഥാതിരിത്തസ്സ വിത്തായമാനത്താ, കോട്ഠാസവാചകേന വാ വിധസദ്ദേന സമാനഭാഗാനം ഗഹിതത്താതി ദട്ഠം. കോപാദിപച്ചത്ഥികേതി ഏത്ഥ ആദിസദ്ദേന കാമമോഹമാനമദാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി. വിജേതീതി തംകാലാപേക്ഖായ വത്തമാനവചനം, വിജിതവാതി അത്ഥോ. സദുവിദു ഹി അതീതേ താവീസദുമിച്ഛന്തി. “സബ്ബരാജാനോ വിജേതീ”തി വദന്തോ കാമം ചക്കവത്തിനോ കേനചി യുദ്ധം നാമ നത്ഥി, യുദ്ധേന പന സാധേതബ്ബസ്സ വിജയസ്സ സിദ്ധിയാ “വിജിതസങ്ഗാമോ” ത്വേവ വുത്തോതി ദസ്സേതി.

മാവരസ്സു യുവസ്സു ഭാവോ മാവരിയം, യഥാ ജനപദേ മാവരിയം പത്തോ, തം ദസ്സേതും “ന സക്കാ കേനചീ”തിആദി വുത്തം, ഇമിനാ കേനചി അകമ്പിയിട്തേന ജനപദേ മാവരിയപ്പത്തോതി തപ്പുരിസസമാസം ദസ്സേതി, ഇതരേന ച ദള്ഹഭത്തിഭാവതോ ജനപദോ മാവരിയപ്പത്തോ ഏതസ്ഥിതി അന്തപദത്ഥസമാസം. തമ്ഹീതി അസ്ഥിം രാജിനി. യഥാ ജനപദോ തസ്ഥിം മാവരിയം പത്തോ, തദാവികരോന്തോ “അനുയുത്തോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അനുയുത്തോതി നിച്ചപയുത്തോ. സകമ്മനിരതോതി ചക്കവത്തിനോ രജ്ജകമ്മേ സദാ പവത്തോ . അചലോ അസമ്പവേധീതി പരിയായവചനമേതം, ചോരാനം വാ വിലോപനമത്തേന അചലോ, ദാമരികത്തേന അസമ്പവേധീ. ചോരേഹി വാ അചലോ, പടിരാജൂഹി അസമ്പവേധീ. അനതിമുദുഭാവേന വാ അചലോ, അനതിചണ്ഡഭാവേന അസമ്പവേധീ. തഥാ ഹി അതിചണ്ഡസ്സ രത്തോ ബലിഖണ്ഡാദീഹി ലോകം പീളയതോ മനുസ്സാ മജ്ജിമജനപദം ഛരസ്സേത്ഥാ പബ്ബതസമുദുതീരാദീനി നിസ്സായ പച്ചന്തേ വാസം കപ്പേന്തി, അതിമുദുകസ്സ ച രത്തോ ചോരസാഹസികജനവിലോപപീളിതാ മനുസ്സാ പച്ചന്തം പഹായ ജനപദമജ്ജേ വാസം കപ്പേന്തി, ഇതി ഏവരുപേ രാജിനി ജനപദോ മാവരഭാവം ന പാപുണാതി. ഏതസ്ഥിം പന തദുഭയവിരഹിതേ സുവണ്ണതുലാ വിയ സമഭാവപ്പത്തേ രാജിനി രജ്ജം കാരയമാനേ ജനപദോ പാസാണപിട്ഠിയം രപേത്ഥാ അയോപട്ടേന പരിക്ഖിത്തോ വിയ അചലോ അസമ്പവേധീ മാവരിയപ്പത്തോതി.

സേയ്യുമിദന്തി ഏകോവ നിപാതോ, “സോ കതമോ, തം കതമം, സാ കതമാ”തിആദിനാ യഥാരഹം ലിങ്ഗവിഭത്തിവചനവസേന പയോജിയമാനോവ ഹോതി, ഇയ താനി കതമാനീതി പയുത്തോതി ആഹ “തസ്സ ചേതാനീ”തിആദി. ചചതി ചക്കവത്തിനോ യഥാരുചി ആകാസാദിഗമനായ പരിബ്ഭമതീതി ചക്കം. ചക്കരതനഞ്ഹി അന്തോസമുട്ഠിതവായോധാതുവസേന രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സ വചനസമനന്തരമേവ പവത്തതി, ന ചന്ദസൂരിയവിമാനാദി വിയ ബഹിസമുട്ഠിതവായോധാതുവസേനാതി വിമാനട്ഠകമായം (വിം വം അട്ഠം മ.പഠമപിംവിമാനവണ്ണാ) വുത്തം. രതിജനനട്ഠേനാതി പീതിസോമനസ്സുപ്പാദനട്ഠേന. തഞ്ഹി പസ്സന്തസ്സ, സുണ്ണന്തസ്സ ച അനപ്പകം പീതിസോമനസ്സും ഉപ്പജ്ജതി അച്ഛരിയധമ്മത്താ. വചനത്ഥതോ പന രമേതി രതിം കരോതീതി രതനം, രമനം വാ രതം, തം നേതീതി രതനം, രതം വാ ജനേതീതി രതനം ജ-കാരലോപവസേനാതിപി നേരുത്തികാ. സബ്ബത്ഥാതി ഹത്ഥിരതനാദീസു.

ചിത്തീകതഭാവാദിനാപി ചക്കസ്സ രതനട്ഠോ വേദിതബ്ബോ, സോ പന രതിജനനട്ഠേനേവ ഏകസങ്ഗഹതായ വിസും ന ഗഹിതോ. കസ്ഥാ ഏകസങ്ഗഹോതി ചേ? ചിത്തീകതാദിഭാവസ്സപി രതിനിമിത്തത്താ. അഥ വാ ഗന്ധബ്യാസം പരിഹരിതുകാമേന ചിത്തീകതാദിഭാവോ ന ഗഹിതോതി വേദിതബ്ബം. അന്താസു പന അട്ഠകമാസു (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൩൩; സം നിം അട്ഠം ൩.൫.൨൨൩; ഖും പാം അട്ഠം ൬.൩.യാനീയാതിഗാമാവണ്ണാ; സും നിം അട്ഠം ൧.൨൨൬; മഹാനിം അട്ഠം ൧൫൬) ഏവം വുത്തം -

“രതിജനനട്ഠേന രതനം. അപിച -

ചിത്തീകതം മഹഗ്ഘഞ്ച, അതുലം ദുല്ലഭദസ്സനം;
അനോമസത്തപരിഭോഗം, രതനം തേന വുച്ചതി.

“ചക്കരതന്നസ്സ ച നിബൃത്തകാലതോ പട്ഠായ അഞ്ഞം ദേവട്ഠാനം നാമ ന ഹോതി, സബ്ബേപി ഗന്ധപുപ്ഫാദീഹി തസ്സേവ പൂജഞ്ച അഭിവാദനാദിനി ച കരോന്തിതി ചിത്തീകരത്ത്വേന രതനം. ചക്കരതന്നസ്സ ച ഏത്തകം നാമ ധനം അഗ്ഘതീതി അഗ്ഘോ നത്ഥി, ഇതി മഹഗ്ഘട്ഠേനപി രതനം. ചക്കരതന്നഞ്ച അഞ്ഞേഹി ലോകേ വിജ്ജമാനരതനേഹി അസദിസന്തി അതുലട്ഠേന രതനം. യസ്മാ പന യസ്ഥിം കപ്പേ ബുദ്ധാ ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്ഥിംയേവ ചക്കവത്തിനോ ഉപ്പജ്ജന്തി, ബുദ്ധാ ച കദാചി കരഹചി ഉപ്പജ്ജന്തി, തസ്മാ ദുല്ലഭദസ്സനട്ഠേനപി രതനം. തദേതം ജാതിരൂപകുലഇസ്സരിയാദീഹി അനോമസ്സ ഉളാരസത്തസ്സേവ ഉപ്പജ്ജതി, ന അഞ്ഞസ്സാതി അനോമസത്തപരിഭോഗട്ഠേനപി രതനം. യഥാ ച ചക്കരതനം, ഏവം സേസാനിപി”തി.

തത്രായം തട്ടീകായ, അഞ്ഞത്ഥ ച വുത്തനയേന അത്ഥവിഭാവനാ - ഇദഞ്ച “ചിത്തീകര”ന്തിആദിവചനം നിബൃചനത്ഥവസേന വുത്തം ന ഹോതി, അഥ കിന്തി ചേ? ലോകേ “രതന”ന്തി സമ്മതസ്സ വത്ഥുനോ ഗരുകാതബുഭാവേന വുത്തം. സരൂപതോ പനേതം ലോകിയമഹാജനേന സമ്മതം ഹിരഞ്ഞസുവണ്ണാദികം, ചക്കവത്തിരഞ്ഞോ ഉപ്പന്നം ചക്കരതനാദികം, കത്തഞ്ചകതവേദിപുഗ്ഗലാദികം, സബ്ബുക്കട്ഠപരിച്ഛേദവസേന ബുദ്ധാദിസരണത്തയഞ്ച ദട്ഠഞ്ച. “അഹോ മനോഹര”ന്തി ചിത്തേ കത്തബുതായ ചിത്തീകരം, സ്വായം ചിത്തീകാരോ തസ്സ പൂജനീയതായാതി കത്വാ പൂജനീയന്തി അത്ഥം വദന്തി. കേചി പന “വിചിത്രകരത്ത്വേന ചിത്തീകര”ന്തി ഭണന്തി, തം ന ഗഹേതബ്ബം ഇധ ചിത്തസദസ്സ ഹദയവാചകത്താ “ചിത്തീകത്വാ സുണാഥ മേ”തി (ബുഃ വം മ.വു) ആഹച്ചഭാസിതപാളിയം വിയ. തഥാ ചാഹു “യഥാരഹമിവണ്ണാഗമോ ഭൂകരേസ്യ”തി. “പസ്സ ചിത്തീകരം രൂപം, മണിനാ കുണ്ഡലേന ചാ”തിആദിസു (മഃ നിഃ ൨.൩൦൨) പന പൂഞ്ചേ അവിചിത്രം ഇദാനി വിചിത്രം കത്തന്തി ചിത്തീകരന്തി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ തത്ഥ ചിത്തസദസ്സ വിചിത്രവാചകത്താ. മഹന്തം വിപുലം അപരിമിതം അഗ്ഘതീതി മഹഗ്ഘം. നത്ഥി ഏതസ്സ തുലാ ഉപമാ, തുലം വാ സദിസന്തി അതുലം. കദാചിദേവ ഉപ്പജ്ജനതോ ദുക്ഖേന ലദ്ധബുദസ്സനത്താ ദുല്ലഭദസ്സനം. അനോമേഹി ഉളാരഗുണേഹേവ സത്തേഹി പരിഭുഞ്ജിതബുതോ അനോമസത്തപരിഭോഗം.

ഇദാനി നേസം ചിത്തീകതാദിഅത്ഥാനം സവിസേസം ചക്കരതനേ ലബ്ധമാനതം ദസ്സേത്വാ ഇതരേസുപി തേ അതിദിസിതും “യഥാ ച ചക്കരതന”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ അഞ്ഞം ദേവട്ഠാനം നാമ ന ഹോതി രഞ്ഞോ അനഞ്ഞസാധാരണിസ്സരിയാദിസമ്പത്തിപടിലാഭഹേതുതോ, അഞ്ഞേസം സത്താനം യഥിച്ഛിതത്ഥപടിലാഭഹേതുതോ ച. അഗ്ഘോ നത്ഥി അതിവിയ ഉളാരസമുജ്ജലരതനത്താ, അച്ഛരിയബ്ഭുതയമ്മതായ ച. യദഗ്ഗേന ച മഹഗ്ഘം, തദഗ്ഗേന അതുലം. സത്താനം പാപജിഗുച്ഛനേന വിഗതകാളകോ പുണ്ണപസുതതായ മണ്ഡഭൂതോ യാദിസോ കാലോ ബുദ്ധുപ്പാദാരഹോ, താദിസേ ഏവ ചക്കവത്തിനമ്പി സമ്ഭവോതി ആഹ “യസ്മാ പനാ”തിആദി. കദാചി കരഹചിതി പരിയായവചനം, “കദാചി”തി വാ യഥാവുത്തകാലം സന്ധായ വുത്തം, “കരഹചി”തി ജമ്ബുസിരിദീപസങ്ഖാതം ദേസം. തേനാഹ -

“കാലം ദീപഞ്ച ദേസഞ്ച, കുലം മാതരമേവ ച;

ഇമേ പഞ്ച വിലോകേത്യാ, ഉപ്പജ്ജതി മഹായസോ”തി. (ധം പം അട്ഠം മ.മ.മം);

ഉപമാവസേന ചേതം വൃത്തം. ഉപമോപമേയ്യാനഞ്ച ന അച്ചന്തമേവ സദിസതാ, തസ്മാ യഥാ ബുദ്ധാ കദാചി കരഹചി ഉപ്പജ്ജന്തി, ന തഥാ ചക്കവത്തിനോ, ചക്കവത്തിനോ പന അനേകദാപി ബുദ്ധുപ്പാദകപ്പേ ഉപ്പജ്ജന്തിതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. ഏവം സന്തേപി ചക്കവത്തിവത്തപൂരണസ്സ ദുക്കരഭാവതോ ദുല്ലഭുപ്പാദോയേവാതി ഇമിനാ ദുല്ലഭുപ്പാദതാസാമഞ്ജേതേ തേസം ദുല്ലഭദസ്സനതാ വൃത്താതി വേദിതബ്ബം. കാമം ചക്കരതനാനുഭാവേന സമിജ്ജയമാനോ ഗുണോ ചക്കവത്തിപരിവാരജനസാധാരണോ, തഥാപി ചക്കവത്തി ഏവ നം സാമിഭാവേന വിസവിതായ പരിഭുഞ്ജതീതി വത്തബ്ബതം അരഹതി തദത്ഥമേവ ഉപ്പജ്ജനതോതി ദസ്സേനോ “തദേത”ന്തിആദിമാഹ. യഥാവൃത്താനം പഞ്ചനം, ഛന്നവി വാ അത്ഥാനം സേസരതനേസുപി ലബ്ഭനേതോ “ഏവം സേസാനിപി”തി വൃത്തം.

ഇമേഹി പന രതനേഹി രാജാ ചക്കവത്തി കിമത്ഥം പച്ചനുഭോതി, നനു വിനാപി തേസു കേനചി രഞ്ജതാ ചക്കവത്തിനാ ഭവിതബ്ബന്തി ചോദനായ തസ്സ തേഹി ഹമാരഹമത്ഥപച്ചനുഭവനദസ്സനേന കേനചിപി അവിനാഭാവിതം വിഭാവേതും “ഇമേസു പനാ”തിആദി ആരദ്ധം. അജിതം പൂരത്ഥിമാദിദിസായ വത്തിയമണ്ഡലം ജിനാതി മഹേസക്ഖതാസംവത്തനിയകമ്മനിസ്സന്ദഭാവതോ. യഥാസുഖം അനുവിചരതി ഹത്ഥിരതനം, അസ്സരതനഞ്ച അഭിരുഹിത്വാ തേസം ആനുഭാവേന അന്തോപാതരാസംയേവ സമുദുപരിയന്തം പഥവിം അനുപരിയായിത്വാ രാജധാനിയാ ഏവ പച്ചാഗമനതോ. പരിണായകരതനേന വിജിതമനുരക്ഖതി തത്ഥ തത്ഥ കത്തബ്ബകിച്ചസംവിദഹനതോ. അവസേസേഹി മണിരതനഇത്ഥിരതനഗഹപതിരതനേഹി ഉപഭുഞ്ജനേന പവത്തം ഉപഭോഗസുഖം അനുഭവതി യഥാരഹം തേഹി തഥാനുഭവനസിദ്ധിതോ. സോ ഹി മണിരതനേന യോജനപ്പമാണേ പദേസേ അന്ധകാരം വിധമേത്വാ ആലോകദസ്സനാദിനാ സുഖമനുഭവതി, ഇത്ഥിരതനേന അതിക്കന്തമാനുസകരൂപദസ്സനാദിവസേന, ഗഹപതിരതനേന ഇച്ഛിതിച്ഛിതമണികനകരജതാദിധനപടിലാഭവസേന സുഖമനുഭവതി.

ഇദാനി സത്തിയാ, സത്തിഫലേന ച യഥാവൃത്തമത്ഥം വിഭാവേതും “പഠമേനാ”തിആദി വൃത്തം. തിവിധാ ഹി സത്തിയോ “സക്കോന്തി സമത്ഥേന്തി രാജാനോ ഏതായാ”തി കത്വാ. യഥാഹു -

“പഭാവുസ്സാഹമന്താനം, വസാ തിസ്സോ ഹി സത്തിയോ;
പഭാവോ ദണ്ഡജോ തേജോ, പതാപോ തു ച കോസജോ.

മന്തോ ച മന്തനം സോ തു, ചതുക്കണ്ണോ ദിഗോചരോ;
തിഗോചരോ തു ഛരക്കണ്ണോ, രഹസ്സം ഗുയ്ഹമുച്ചതേ”തി.

തത്ഥ വീരിയബലം ഉസ്സാഹസത്തി. പഠമേന ചസ്സ ചക്കരതനേന തദനുയോഗോ പരിപുണ്ണോ ഹോതി. കസ്മാതി ചേ? തേന ഉസ്സാഹസത്തിയാ പവത്തേതബ്ബസ്സ അപ്പടിഹതാണാചക്കഭാവസ്സ സിദ്ധിതോ. പത്താബലം മന്തസത്തി. പച്ഛിമേന ചസ്സ പരിണായകരതനേന തദനുയോഗോ. കസ്മാതി ചേ ? തസ്സ സബ്ബരാജകിച്ചേസു കൂസലഭാവേന മന്തസത്തിയാ വിയ

അവിരജ്ഞാനപര്യായം. ദമനേന, ധനേന ച പഭൂതം പഭൂതസന്തി.
ഹൃദി അസ്സഗൃഹപതിരതനേഹി ചസ്സ തദനുയോഗോ പരിപുണ്ണോ ഹോതി.
കസ്മാതി ചേ? ഹൃദി അസ്സരതനാനം മഹാനുഭാവതായ, ഗൃഹപതിരതനതോ
പടിലധുകോസസമ്പത്തിയാ ച പഭാവസത്തിയാ വിയ പഭാവസമിദ്ധിസിദ്ധിതോ.
ഇത്ഥമിതിരതനേഹി തിവിധസത്തിയോഗഫലം പരിപുണ്ണം ഹോതിതി
സമ്ബന്ധോ, യഥാവുത്താഹി തിവിധാഹി സത്തിഹി പയുജ്ജനതോ യം ഫലം
ലഭ്യം. തം സബ്ബം തേഹി പരിപുണ്ണം ഹോതിതി അത്ഥോ. കസ്മാതി ചേ?
തേഹേവ ഉപഭോഗസുഖസ്സ സിജ്ഞാനതോ.

ദുവിധസുഖവസേനപി യഥാവുത്തമത്വം വിഭാവേതും “സോ
ഇത്ഥമിതിരതനേഹി”തിആദി കമിതം. ഭോഗസുഖത്തി സമീപേ കത്വാ
പരിഭോഗവസേന പവത്തസുഖം. സേസേഹിതി തദവസേസേഹി
ചക്കാദിപഞ്ചരതനേഹി. അപച്ചത്ഥികത്വാവസേന പവത്തസുഖം ഇസ്സരിയസുഖം.
ഇദാനി തേസം സമ്പന്നഹേതുവസേനപി കേനചി അവിനാഭാവിതമേവ
വിഭാവേതും “വിസേസതോ”തിആദിമാഹ.
അദോസകുസലമൂലജനിതകമ്മാനുഭാവേനാതി അദോസസഞ്ചാരേന
കുസലമൂലേന സഹജാതാദിപച്ചയവസേന ഉപ്പാദിതകമ്മസ്സ ആനുഭാവേന
സമ്പജ്ജന്തി സോമ്മതരരതനജാതികത്താ. കമ്മഫലഞ്ചേ യേഭുയേന
കമ്മസരിക്ഖകം. മജ്ജിമാനി മണിഇത്ഥിഗൃഹപതിരതനാനി
അലോഭകുസലമൂലജനിതകമ്മാനുഭാവേന സമ്പജ്ജന്തി ഉളാരധനസ്സ,
ഉളാരധനപടിലാഭകാരണസ്സ ച പരിച്ചാഗസമ്പദാഹേതുകത്താ. പച്ഛിമം
പരിണായകരതനം അമോഹകുസലമൂലജനിതകമ്മാനുഭാവേന സമ്പജ്ജതി
മഹാപഞ്ചേനേവ ചക്കാവത്തിരാജകിച്ചസ്സ പരിനേതബ്ബത്താ, മഹാപഞ്ചഭാവസ്സ
ച അമോഹകുസലമൂലജനിതകമ്മനിസ്സഭാവതോ. ബോജ്ജന്ത്യഞ്ജഗസംയുത്തേതി
മഹാവല്ലേ ദുതിയേ ബോജ്ജന്ത്യഞ്ജഗസംയുത്തേ (സം° നി° ൫.൨൨൩).
രതനസുത്തസ്സാതി തത്ഥ പഞ്ചമവല്ലേ സഞ്ജീതസ്സ ദുതിയസ്സ രതനസുത്തസ്സ (സം°
നി° ൫.൨൨൩). ഉപദേസോ നാമ സവിസേസം സത്തന്നം രതനാനം
വിചാരണവസേന പവത്തോ നയോ.

സരണതോ പടിപക്ഖവിധമനതോ സൂരാ സത്തിവന്തോ, നിബ്ബയാവഹാതി
അത്ഥോ. തേനാഹ “അഭീരുക്ഖാതികാ”തി. അസുരേ വിജിനിത്വാ റിതത്താ
സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ യിരോ നാമ, തസ്സ സേനഞ്ജഗഭാവതോ ദേവപുത്തോ
“അഞ്ഗ”ന്തി വുച്ചതി, യിരസ്സ അഞ്ഗം, തസ്സ രൂപമിവ രൂപം യേസം തേ
ധീരഞ്ജഗരൂപാ, തേന വുത്തം “ദേവപുത്തസദിസകായാ”തി. ഏകേതി
സാരസമാസനാമകാ ആചരിയാ, തദക്ഖമന്തോ ആഹ “അയം പന്നേത്ഥാ”തിആദി.
സഭാവോതി സഭാവഭൂതോ അത്ഥോ. ഉത്തമസൂരാതി ഉത്തമയോധാ. സൂരസദ്ദോ
ഹി ഇധ യോധത്ഥോ. ഏവഞ്ചേ പൂരിമനയതോ ഇമസ്സ വിസേസതാ ഹോതി,
“ഉത്തമത്ഥോ സൂരസദ്ദോ”തിപി വദന്തി, “ഉത്തമാ സൂരാ വുച്ചന്തി”തിപി ഹി
പാഠോ ദിസ്സതി. വീരാനന്തി വീരിയവന്താനം. അഞ്ഗന്തി കാരണം “അഞ്ജീയതി
ഞായതി ഫലമേതേനാ”തി കത്വാ. യേന വീരിയേന “ധീരാ”തി വുച്ചന്തി, തദേവ
ധീരഞ്ജം നാമാതി ആഹ “വീരിയന്തി വുത്തം ഹോതി”തി. രൂപന്തി സരീരം.
തേന വുത്തം “വീരിയമയസരീരാ വിയാ”തി. വീരിയമേവ വീരിയമയം യഥാ
“ദാനമയ”ന്തി, (ദീ° നി° ൩.൩൦൫; ഇതിവു° ന്നം; നേത്തി° ൩൪) തസ്മാ
വീരിയസഞ്ചാരസരീരാ വിയാതി അത്ഥോ. വീരിയം പന്ന ന ഏകന്തരൂപന്തി
വിയ-സദ്ദഗൃഹണം കത്വം. അപിച ധീരഞ്ജേന നിബ്ബത്തം ധീരഞ്ജന്തി അത്ഥം

ദസ്സേതും “വീരിയമയസരീരാ വിയാ”തി വുത്തം, ഏവമ്പി വീരിയതോ രൂപം ന ഏകന്തം നിബുത്തന്തി വിയ-സദേന ദസ്സേതി. അഥ വാ രൂപം സരീരഭൂതം ധീരങ്ഗം വീരിയമേതേസന്തി യോജേതബ്ബം, തഥാപി വീരിയം നാമ കിഞ്ചി സവിഗ്ഗഹം ന ഹോതീതി ദീപേതി “വീരിയമയസരീരാ വിയാ”തി ഇമിനാ, ഇധാപി മയസദോ സകത്ഥേയേവ ദട്ഠബ്ബോ, തസ്മാ സവിഗ്ഗഹവീരിയസദിസാതി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - സവിഗ്ഗഹം ചേ വീരിയം നാമ സിയാ, തേ ചസ്സ പുത്താ തംസദിസായേവ ഭവേയുന്തി അയമേവ ചത്ഥോ ആചരിയേന (ദീം നിം ദീം ൧.൨൭൮) അനുമതോ. മഹാപദാനട്ഠകമായം പന ഏവം വുത്തം “ധീരങ്ഗം രൂപമേതേസന്തി ധീരങ്ഗരൂപാ, വീരിയജാതികാ വീരിയസഭാവാ വീരിയമയാ അകിലാസുനോ അഹേസും, ദിവസമ്പി യുജ്ജന്താ ന കിലമന്തീതി വുത്തം ഹോതി”തി, (ദീം നിം അട്ഠം ൨.൩൪) തദേതം രൂപസദസ്സ സഭാവത്ഥതം സന്ധായ വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഇധ ചേവ അത്തമ്മ കത്ഥചി “ധീതങ്ഗരൂപാ”തി പാഠോ ദിസ്സതി. വീരിയത്ഥോപി ഹി ധിതിസദോ ഹോതി “സച്ചം ധമ്മോ ധിതി ചാഗോ, ദിട്ഠം സോ അതിവത്തതീ”തിആദീസു (ജാം ൧.൧.൭൭) ധിതിസദോ വിയ. കത്ഥചി പന “വീരങ്ഗ”തി പാഠോവ ദിട്ഠോ. യഥാ രുച്ചതി, തഥാ ഗഹേതബ്ബം.

നനു ച രഞ്ഞോ ചക്കവത്തിസ്സ പടിസേനാ നാമ നത്ഥി, യ’മസ്സ പുത്താ പമദ്ദേയും, അഥ കസ്മാ “പരസേനപ്പമദ്ദനാ”തി വുത്തന്തി ചോദനം സോധേഞ്ഞോ “സചേ”തിആദിമാഹ, പരസേനാ ഹോതു വാ, മാ വാ, “സചേ പന ഭവേയ്യാ”തി പരികപ്പനാമത്തേന തേസം ഏവമാനുഭാവതം ദസ്സേതും തഥാ വുത്തന്തി അധിപ്പായോ, “പരസേനപ്പമദ്ദനാ”തി വുത്തേപി പരസേനം പമദ്ദിതും സമത്ഥാതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ പകരണതോപി അത്ഥന്തരസ്സ വിഞ്ഠായമാനത്താ, യഥാ “സിക്ഖമാനേന ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖുനാ അത്താതബ്ബം പരിപുച്ഛിതബ്ബം പരിപഞ്ചിതബ്ബ”ന്തി (പാചിം ൪൩൪) ഏതസ്സ പദഭാജനീയേ (പാചിം ൪൩൩) “സിക്ഖിതുകാമേനാ”തി അത്ഥഗൃഹണന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “തം പരിമദ്ദിതും സമത്ഥാ”തി വുത്തം. ന ഹി തേ പരസേനം പമദ്ദന്താ തീട്ഠന്തി, അഥ ഖോ പമദ്ദനസമത്ഥാ ഏവ ഹോന്തി . ഏവമത്തേത്രപി യഥാരഹം. പരസേനം പമദ്ദനായ സമത്ഥേന്തീതി പരസേനപ്പമദ്ദനാതി അത്ഥം ദസ്സേതീതിപി വദന്തി.

പുബ്ബേ കതുപചിതസ്സ ഏതരഹി വിപച്ചമാനകസ്സ പുത്തേയമ്മസ്സ ചിരതരം വിപച്ചിതും പച്ചയഭൂതം ചക്കവത്തിവത്തസമുദാഗതം പയോഗസമ്പത്തിസങ്ഖാതം ധമ്മം ദസ്സേതും “ധമ്മേനാ”തി പദസ്സ “പാണോ ന ഹന്തബ്ബോതിആദിനാ പഞ്ചസീലധമ്മേനാ”തി അത്ഥമാഹ. അയഞ്ചി അത്ഥോ “യേ ഖോ പനാനന്ദ പുരത്ഥിമായ ദിസായ പടിരാജാനോ, തേ രാജാനം മഹാസുദസ്സനം ഉപസങ്കമിത്വാ ഏവമാഹംസു ‘ഏഹി ഖോ മഹാരാജ, സ്വാഗതം തേ മഹാരാജ, സകം തേ മഹാരാജ, അനുസാസ മഹാരാജാ’തി. രാജാ മഹാസുദസ്സനോ ഏവമാഹ ‘പാണോ ന ഹന്തബ്ബോ, അദിന്നം ന ആദാതബ്ബം, കാമേസു മിച്ഛാ ന ചരിതബ്ബാ, മുസാ ന ഭണിതബ്ബാ, മജ്ജം ന പാതബ്ബം, യഥാഭുത്തബ്ബ ഭുങ്ങ്ജമാ’തി. യേ ഖോ പനാനന്ദ പുരത്ഥിമായ ദിസായ പടിരാജാനോ, തേ രഞ്ഞോ മഹാസുദസ്സനസ്സ അനുയന്താ അഹേസു”ന്തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൨൪൪) ആഗതം രഞ്ഞോ ഓവാദധമ്മം സന്ധായ വുത്തോ. ഏവഞ്ചി “അദണ്ഡേന അസത്ഥേനാ”തി ഇദമ്പി വിസേസനവചനം സുസമത്ഥിതം ഹോതി. അത്താസുപി

സുത്തനിപാതട്കമാദീസു (സു. നി. അട്. ൨൨൬; ഖു. പാ. അട്. ൬.൩; ദീ. നി. അട്. ൨.൩൩; സം. നി. അട്. ൩.൨൨൩) അയമേവത്ഥോ വുത്തോ.

മഹാപദാനട്കമായം പന “അദണ്ഡേനാതി യേ കതാപരാധേ സത്തേ സതമ്പി സഹസ്സമ്പി ഗണ്ഹന്തി, തേ ധനദണ്ഡേന രജ്ജം കാരേന്തി നാമ, യേ ഛേരജ്ജഭേജ്ജം അനുസാസന്തി, തേ സത്ഥമദണ്ഡേന. അയം പന ദുവിധമ്പി ദണ്ഡം പഹായ അദണ്ഡേന അജ്ജയാവസതി. അസത്ഥേനാതി യേ ഏകതോധാരാദിനാ സത്ഥേന പരം വിഹേസന്തി, തേ സത്ഥേന രജ്ജം കാരേന്തി നാമ. അയം പന സത്ഥേന ഖുദുകമക്ഖികായപി പിവനമത്തം ലോഹിതം കസ്സചി അനുപ്പാദേത്വാ ധമ്മേനേവ, ‘ഏഹി ഖോ മഹാരാജാ’തി ഏവം പടിരാജുഹി സമ്പടിച്ഛിതാഗമനോ വുത്തപ്പകാരം പഥവിം അഭിവിജിനിത്വാ അജ്ജയാവസതി അഭിഭവിത്വാ സാമീ ഹുത്വാ വസതീതി അത്ഥോ”തി (ദീ. നി. അട്. ൨.൩൪) വുത്തം, തദേതം “ധമ്മേനാ”തി പദസ്സ “പുണ്ണേ കത്തുപചിതേന ഏതരഹി വിപച്ചമാനകേന യേന കേനചി പുണ്ണധമ്മേനാ”തി അത്ഥം സന്ധായ വുത്തം. തേനേവ ഹി “ധമ്മേന പടിരാജുഹി സമ്പടിച്ഛിതാഗമനോ വുത്തപ്പകാരം പഥവിം അഭിവിജിനിത്വാ അജ്ജയാവസതീ”തി. ആചരിയേനപി (ദീ. നി. ദീ. ൧.൨൫൮) വുത്തം ധമ്മേനാതി കത്തുപചിതേന അത്തനോ പുണ്ണധമ്മേന. തേന ഹി സഞ്ചോദിതാ പഥവിയം സഞ്ചരാജാനോ പച്ചുഗുത്വാ “സ്വാഗതം തേ മഹാരാജാ”തിആദിനി വത്വാ അത്തനോ രജ്ജം രത്തോ ചക്കവത്തിസ്സ നിയ്യാതേന്തി. തേന വുത്തം “സോ ഇമം പഥവിം സാഗരപരിയന്തം അദണ്ഡേന അസത്ഥേന ധമ്മേന അഭിവിജിയ അജ്ജയാവസതീ”തി, തേനപി യഥാവുത്തമേവത്ഥം ദസ്സേതി, തസ്മാ ഉഭയമാപി ഏത്ഥ അത്ഥോ യുത്തോ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ച. ചക്കവത്തിവത്തപുരണാദിപയോഗസമ്പത്തിമന്തരേന ഹി പുണ്ണേ കത്തുപചിതകമ്മേനേവ ഏവമജ്ജയാവസനം ന സമ്ഭവതി, തഥാ പുണ്ണേ കത്തുപചിതകമ്മമന്തരേന ചക്കവത്തിവത്തപുരണാദിപയോഗസമ്പത്തിയാ ഏവാതി.

ഏവം ഏകം നിപ്ഫത്തിം കഥേത്വാ ദുതിയം നിപ്ഫത്തിം കഥേതും യദേതം “സചേ ഖോ പനാ”തിആദിവചനം വുത്തം, തത്ഥ അനുത്താനമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “അരഹം...പേ... വിവട്ടച്ഛദോതി ഏത്ഥാ”തിആദിമാഹ . യസ്മാ രാഗാദയോ സത്ത പാപധമ്മാ ലോകേ ഉപ്പജന്തി, ഉപ്പജമാനാ ച തേ സത്തസന്താനം ഛാദേത്വാ പരിയോനന്ധിത്വാ കൂസലപ്പവത്തിം നിവാരേന്തി, തസ്മാ തേ ഇധ ഛദസദ്ദേന വുത്താതി ദസ്സേതി “രാഗദോസാ”തിആദിനാ. ദുച്ചരിതന്തി മിച്ചാദിട്ഠിതോ അത്തേന മനോദുച്ചരിതേന സഹ തീണി ദുച്ചരിതാനി, മിച്ചാദിട്ഠി പന വിസേസേന സത്താനം ഛദനതോ, പരമസാവജ്ജത്താ ച വിസും ഗഹിതാ. വുത്തഞ്ച “സണ്ണേ തേ ഇമേഹേവ ദാസട്ഠിയാ വത്ഥുഹി അത്തോജാലികതാ, ഏത്ഥ സിതാവ ഉമ്മുജ്ജമാനാ ഉമ്മുജ്ജന്തീ”തിആദി (ദീ. നി. ൧.൧൪൬). തഥാ മുയ്ഹനട്ഠേന മോഹോ, അവിദിതകരണട്ഠേന അവിജ്ജാതി പവത്തിആകാരഭേദേന അത്താണമേവ ദിധാ വുത്തം. തഥാ ഹിസ്സ ദിധാപി ഛദനത്ഥോ കഥിതോ “അന്ധതമം തദാ ഹോതി, യം മോഹോ സഹതേ നര”ന്തി, (മഹാനി. ൫, ൧൫൬, ൧൯൫) “അവിജ്ജായ നിവുതോ ലോകോ, വേവിച്ഛാ പമാദാ നപ്പകാസതീ”തി (സു. നി. ൧൦൩൯; ചുളനി. പാരായണവഗ്ഗ.൨) ച. ഏവം രാഗദോസാദിനമ്പി ഛദനത്ഥോ വത്തഞ്ചോ. മഹാപദാനട്കമായം (ദീ. നി. അട്. ൨.൩൩) പന രാഗദോസമോഹമാനദിട്ഠികിലേസതണ്ഹാവസേന സത്ത പാപധമ്മാ ഗഹിതാ. തത്ര രഞ്ജനട്ഠേന രാഗോ, തണ്ഹായനട്ഠേന

തസ്ഹാതി പവത്തിആകാരഭേദേന ലോഭോ ഏവ ദിധാ വുത്തോ. തമാ ഹിസ്സ ദിധാപി ഛരദനത്ഥോ ഏകന്തികോവ. യഥാഹ “അന്ധതമം തദാ ഹോതി, യം രാഗോ സഹതേ നര”ന്തി, “കാമന്ധാ ജാലസഞ്ചരന്നാ, തസ്ഹാഛരദനഛരാദിതാ”തി (ഉദാ° ൯൪) ച, കിലേസഗ്ഗഹണേന ച വുത്താവസിട്ഠാ വിചികിച്ഛാദയോ വുത്താ.

സത്തഹി പടിച്ഛന്നേതി ഹേതുഗബ്ഭവചനം, സത്തഹി പാപധമ്മേഹി പടിച്ഛന്നത്താ കിലേസവസേന അന്ധകാരേ ലോകേതി അത്ഥോ. തം ഛരദനന്തി സത്തപാപധമ്മസഞ്ചാരം ഛരദനം. വിവട്ടേതാതി വിവട്ടം കത്വാ വിഗമേത്വാ. തദേവ പരിയായന്തരേന വുത്തം “സമന്തതോ സഞ്ജാതാലോകോ ഹുത്വാ”തി. കിലേസഛരദനവിഗമോ ഏവ ഹി ആലോകോ, ഏതേന വിവട്ടയിതഞ്ചോ വിഗമേതഞ്ചോതി വിവട്ടോ, ഛാരേതി പടിച്ഛാദേതീതി ഛരദോ, വിവട്ടോ ഛരദോ അന്നേനാതി വിവട്ടച്ഛദോ, വിവട്ടച്ഛദോ വാതി അത്ഥം ദസ്സേതി. അയഞ്ഹി വിവട്ടച്ഛദസദോ ദളഹധമ്മപച്ചക്ഖഡമ്മസദാദയോ വിധ പൂല്ല്യീഗ്ഗവസേന ആകാരന്തോ, ഓകാരന്തോ ച ഹോതി. തമാ ഹി മഹാപദാനട്ഠകമായം വുത്തം “രാഗദോസമോഹമാനദിട്ഠികിലേസതസ്ഹാസഞ്ചാരം ഛരദനം ആവരണം വിവടം വിദ്ധംസിതം വിവടകം ഏതേനാതി വിവടച്ഛദോ, ‘വിവട്ടച്ഛദാ’തിപി പാഠോ, അയമേവത്ഥോ”തി, (ദീ° ൩° അട്ഠ° ൨.൩൩) തസ്സാ ലീനത്ഥപ്പകാസനിയന്വി വുത്തം “വിവട്ടച്ഛദാതി ഓകാരസ്സ ആകാരം കത്വാ നിദേസോ”തി. സദുവിദു പന “ആധന്വാദിതോതി ലക്ഖണേന സമാസന്തഗതേഹി ധനുസദാദിഹി ക്വചി ആപച്ചയോ”തി വത്വാ “കണ്ഡിവധന്വാ, പച്ചക്ഖഡമ്മാ, വിവട്ടച്ഛദാ”തി പയോഗമുദാഹരന്തി.

കസ്ഥാ പദത്തയമേതം വുത്തന്തി അനുയോഗം ഹേതാലങ്കാരനയേന പരിഹരന്തോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ, തത്ഥാതി ച തീസു പദേസൂതി അത്ഥോ. പൂജാവിസേസം പടിഗ്ഗഞ്ഹിതും അരഹതീതി അരഹന്തി അത്ഥേന പൂജാരഹതാ വുത്താ. യസ്ഥാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, തസ്ഥാ പൂജാരഹതാതി തസ്സാ പൂജാരഹതായ ഹേതു വുത്തോ. സവാസനസഞ്ചകിലേസപ്പഹാനപുഞ്ചകത്താ ബുദ്ധഭാവസ്സ ബുദ്ധത്തഹേതുഭൂതാ വിവട്ടച്ഛദതാ വുത്താ. കമ്മാദിവസേന തിവിധം വട്ടഞ്ച രാഗാദിവസേന സത്തവിധോ ഛരദോ ച വട്ടച്ഛദാ, വട്ടച്ഛദേഹി വിഗതോ, വിഗതാ വാ വട്ടച്ഛദാ യസ്സാതി വിവട്ടച്ഛദോ, വിവട്ടച്ഛദാ വാ, ദന്ദപുഞ്ചഗോ പന വി-സദോ ഉഭയത്ഥ യോജേതഞ്ചോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “വിവട്ടോ ച വിച്ഛദോ ചാ”തി വുത്തം. ഏവന്വി വദന്തി “വിവട്ടോ ച സോ വിച്ഛദോ ചാതി വിവട്ടച്ഛദോ, ഉത്തരപദേ പുഞ്ചപദലോപോതി അത്ഥം ദസ്സേതീ”തി. “അരഹം വട്ടാഭാവേനാ”തി ഇദം കിലേസേഹി ആരകത്താ, കിലേസാരീനം സംസാരചക്കസ്സാരാനഞ്ച ഹതത്താ, പാപകരണേ ച രഹാഭാവാതി അത്ഥം സന്ധായ വുത്തം. ഇദഞ്ഹി ഫലേന ഹേതാനുമാനദസ്സനം - യഥാ തം ധൂമേന അഗ്നിസ്സ, ഉദകോഘേന ഉപരി വുട്ഠിയാ, ഏതേന ച അത്ഥേന അരഹഭാവോ ഹേതു, വട്ടാഭാവോ ഫലന്തി അയം ആചരിയമതി. “പച്ചയാദീനം, പൂജാവിസേസസ്സ ച അരഹത്താ”തി പന ഹേതുകാ ഫലാനുമാനദസ്സനന്വി സിയാ യഥാ തം അഗ്നിനാ ധൂമസ്സ, ഉപരി വുട്ഠിയാ ഉദകോഘസ്സ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഛരദനാഭാവേനാ”തി ഇദം പന ഹേതുകാ ഫലാനുമാനദസ്സനം സവാസനസഞ്ചകിലേസച്ഛദനാഭാവപുഞ്ചകത്താ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവസ്സ. അരഹത്തമഗ്ഗേന ഹി വിച്ഛദതാ, സഞ്ചഞ്ചുതത്താണേന സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവോ. “വിവട്ടോ ച വിച്ഛദോ ചാ”തി ഇദം ഹേതുദ്വയം.

കാമഞ്ച ആചരിയമതിയാ ഫലേന ഹേതുഅനുമാനദസ്സനേ വിവട്ടതാ ഫലമേവ ഹോതി, ഹേതുഅനുമാനദസ്സനസ്സ, പന തമാണാണസ്സ ച ഹേതുഭാവതോ ഹേതുയേവ നാമാതി വേദിതഞ്ചം.

ഏവം പദത്തയവചനേ ഹേതാലങ്കാരനയേന പയോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി ചതുവേസാരജ്ജവസേനപി ദസ്സേന്തോ “ദുതിയേന”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ദുതിയേന വേസാരജ്ജനാതി “ചത്താരിമാനി ഭിക്ഖവേ തമാഗതസ്സ വേസാരജ്ജാനി, യേഹി വേസാരജ്ജഹി സമന്നാഗതോ തമാഗതോ ആസഭം റാനം പടിജാനാതി, പരിസാസു സീഹനാദം നദതി, ബ്രഹ്മചക്കം പവത്തേതി”തിആദിനാ (അ° നി° ൪.൮; മ° നി° ൧.൧൭൦) ഭഗവതാ വുത്തക്കമേന ദുതിയഭൂതേന “ഖീണാസവസ്സ തേ പടിജാനതോ ‘ഇമേ ആസവാ അപരിക്ഖീണാ’തി, തത്ര വത മം സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ ദേവോ വാ മാരോ വാ ബ്രഹ്മാ വാ കോചി വാ ലോകസ്ഥിം സഹ ധമ്മേന പടിചോദേസ്സതീതി നിമിത്തമേതം ഭിക്ഖവേ ന സമനുപസ്സാമി, ഏതമഹം ഭിക്ഖവേ നിമിത്തം അസമനുപസ്സന്തോ ഖേമപ്പത്തോ അഭയപ്പത്തോ വേസാരജ്ജപ്പത്തോ വിഹരാമീ”തി പരിദീപിതേന വേസാരജ്ജേന. പൂരിമസിദ്ധീതി പൂരിമസ്സ “അരഹ”ന്തി പദസ്സ അത്ഥസിദ്ധി അരഹത്തസിദ്ധി, ദുതിയവേസാരജ്ജസ്സ തദത്ഥഭാവതോ തേന വേസാരജ്ജേന തദത്ഥസിദ്ധീതി വുത്തം ഹോതി. “ഖീണാസവസ്സ തേ പടിജാനതോ ‘ഇമേ ആസവാ അപരിക്ഖീണാ’ തി”ആദിനാ വുത്തമേവ ഹി ദുതിയവേസാരജ്ജം “കിലേസേഹി ആരകത്താ”തിആദിനാ വുത്തോ “അരഹ”ന്തി പദസ്സ അത്ഥോതി . തതോ ച വിഞ്ഞായതി “യമാ ദുതിയേന വേസാരജ്ജേന പൂരിമസിദ്ധി, ഏവം പൂരിമേനപി അത്ഥേന ദുതിയവേസാരജ്ജസിദ്ധീ”തി. ഏവഞ്ച കത്വാ ഇമിനാ നയേന ചതുവേസാരജ്ജവസേന പദത്തയവചനേ പയോജനദസ്സനം ഉപപന്നം ഹോതി. ഇതരഥാ ഹി കിഞ്ചിപയോജനാഭാവതോ ഇദംയേവ വചനം ഇധ അവത്തഞ്ചം സിയാതി. ഏസ നയോ സേസേസുപി.

പഠമേനാതി വുത്തനയേന പഠമഭൂതേന “സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ ‘ഇമേ ധമ്മാ അനഭിസമ്ബുദ്ധാ’തി, തത്ര...പേ... വിഹരാമീ”തി പരിദീപിതേന വേസാരജ്ജേന. ദുതിയസിദ്ധീതി ദുതിയസ്സ “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി പദസ്സ അത്ഥസിദ്ധി ബുദ്ധത്തസിദ്ധി തസ്സ തദത്ഥഭാവതോ. തതീയചതുത്ഥേഹിതി വുത്തനയേനേവ തതീയചതുത്ഥഭൂതേഹി “യേ ഖോ പന തേ അന്തരായികാ ധമ്മാ വുത്താ, തേ പടിസേവതോ നാലം അന്തരായായാതി, തത്ര...പേ... വിഹരാമീ”തി ച “യസ്സ ഖോ പന തേ അത്ഥായ ധമ്മോ ദേസിതോ, സോ ന നിച്ചാതി തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയായാതി, തത്ര...പേ... വിഹരാമീ”തി (അ° നി° ൪.൮; മ° നി° ൧.൧൭൦) ച പരിദീപിതേഹി വേസാരജ്ജഹി. തതീയസിദ്ധീതി തതീയസ്സ “വിവട്ടച്ഛദാ”തി പദസ്സ അത്ഥസിദ്ധി വിവട്ടച്ഛദത്ഥസിദ്ധി തേഹി തസ്സ പാകടഭാവതോതി അത്ഥോ. “യാമാവതോ അന്തരായികനിച്ചാനികധമ്മാപദേസേന ഹി സത്ഥു വിവട്ടച്ഛദഭാവോ ലോകേ പാകടോ അഹോസീ”തി (ദീ° നി° ൧.൨൭൮) ആചരിയേന വുത്തം, വിവട്ടച്ഛദഭാവേനേവ അന്തരായികനിച്ചാനികധമ്മദേസനാസിദ്ധിതോ “തതീയേന തതീയചതുത്ഥസിദ്ധീ”തിപി വത്തും യുജ്ജതി.

ഏവം പദത്തയവചനേ ചതുവേസാരജ്ജവസേന പയോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി ചക്ഖുത്തയവസേനപി ദസ്സേന്തോ “പൂരിമഞ്ചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ച-സദ്ദോ ഉപന്യാസത്ഥോ. പൂരിമം “അരഹ”ന്തി പദം ഭഗവതോ

ഹേട്റിമഗ്ഗഫലത്തയണാണസങ്ഖാതം ധമ്മചക്ഖും സായേതി കിലേസാരിനം, സംസാരചക്ഖസ്സ അരാനഞ്ച ഹതഭാവദീപനതോ. ദുതിയം “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി പദം ആസയാനുസയഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തണാണസങ്ഖാതം ബുദ്ധചക്ഖും സായേതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സേവ തംസമ്ഭവതോ. തദേതത്ത്ഹി ണാണദ്വയം സാവകപച്ചേകബുദ്ധാനം ന സമ്ഭവതി. തതിയം “വിവട്ടച്ഛദാ”തി പദം സബ്ബത്തുതത്താണസങ്ഖാതം സമന്തചക്ഖും സായേതി സവാസനസബ്ബകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഹി വത്ഥാ “വിവട്ടച്ഛദാ”തി വചനം സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവായ സവാസനസബ്ബകിലേസപ്പഹാനം വിഭാവേതീതി. “അഹം ഖോ പന താത അമ്ബട്ഠ മന്താനം ദാതാ”തി ഇദം അപ്പധാനം, “ത്വം മന്താനം പടിഗ്ഗഹേതാ”തി ഇദമേവ പധാനം സമുത്തേജനാവചനന്തി സന്ധായ “ത്വം മന്താനം പടിഗ്ഗഹേതാതി ഇമിനാ’സ്സ മന്തേസു സൂരഭാവം ജനേതീ”തി വുത്തം, ലക്ഖണവിഭാവനേ വിസദത്താണതാസങ്ഖാതം സൂരഭാവം ജനേതീതി അത്ഥോ.

൨൫൯. ഏവം ഭോതി ഏത്ഥ ഏവം-സദോ വചനസമ്പടിച്ചനേ നിപാതോ, വചനസമ്പടിച്ചനഞ്ചേത്ഥ തഥാ മയം തം ഭവന്തം ഗോതമം വേദിസ്സാമ, ത്വം മന്താനം പടിഗ്ഗഹേതാതി ച ഏവം പവത്തസ്സ പോക്ഖരസാതിനോ വചനസ്സ സമ്പടിഗ്ഗഹോ. “തസ്സേത്ഥോ”തിആദിനാപി ഹി തദേവത്ഥം ദസ്സേതി. തഥാ ച വുത്തം “ബ്രാഹ്മണസ്സ പോക്ഖരസാതിസ്സ പടിസ്സുത്ഥാ”തി, തം പനേസ ആചരിയസ്സ സമുത്തേജനായ ലക്ഖണേസു വിഗതസമ്മോഹഭാവേന ബുദ്ധമന്തേ സമ്പസ്സമാനത്താ വദതീതി ദസ്സേന്തോ “സോപീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ “തായാതി തായ യഥാവുത്തായ സമുത്തേജനായാ”തി (ദീം നിം ടീം ൧.൨൫൯) ആചരിയേന വുത്തം, അധുനാ പന പോത്ഥകേസു “തായ ആചരിയകമായാ”തി പാഠോ ദിസ്സതി. അത്ഥതോ ചേസ അവിരുദ്ധോയേവ. മന്തേസു സതിസമുപ്പാദികാ ഹി കഥാ സമുത്തേജനാതി.

അയാനഭൂമിന്തി യാനസ്സ അഭൂമിം, യാനേന യാതുമസക്കുണേയുട്ഠാനഭൂതം, ദ്വാരകോട്ഠകസമീപം ഗന്താതി അത്ഥോ.

അവിസേസേന വുത്തസ്സപി വചനസ്സ അത്ഥോ അട്ഠകഥാപമാണതോ വിസേസേന ഗഹേതബ്ബോതി ആഹ “ഠിതമജ്ജന്തഹികസമയേ”തി. സബ്ബേസമാചിണ്ണവസേന പഠമനയം വത്ഥാ പധാനികാനമേവ ആവേണികാചിണ്ണവസേന ദുതിയനയോ വുത്തോ. ദിവാപധാനികാതി ദിവാപധാനാനുയുജ്ജനകാ, ദിവസഭാഗേ സമണ്ഡമ്മകരണത്ഥം തേ ഏവം ചക്ഷമന്തീതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “താദിസാനത്ത്ഹീ”തിആദി. “പരിവേണതോ പരിവേണമാഗച്ഛന്തോ പപഞ്ചോ ഹോതി, പുച്ഛിത്ഥാവ പവിസിസ്സാമീ”തി അമ്ബട്ഠസ്സ തദുപസങ്കമനാധിപ്പായം വിഭാവേന്തോ “സോ കിരാ”തിആദിമാഹ.

൨൬൦. അഭിഞ്ഞാതകുലേ ജാതോ അഭിഞ്ഞാതകോലഞ്ഞോ. കാമഞ്ച വക്ഖമാനനയേന പുബ്ബേ അമ്ബട്ഠകുലമപഞ്ഞാതം, തദാ പന പഞ്ഞാതന്തി ആഹ “തദാ കിരാ”തിആദി. രൂപജാതിമന്തകുലാപദേസേഹിതി “അയമീദിസോ”തി അപദിസനഹേതുഭൂതേഹി ചതുഹി രൂപജാതിമന്തകുലേഹി. യേന തേ ഭിക്ഖു ചിന്തയിംസു, തദധിപ്പായം ആവി കാതും “യോ ഹീ”തിആദി വുത്തം. അവിസേസതോ വുത്തമ്പി വിസേസതോ വിഞ്ഞായമാനത്ഥം സന്ധായ ഭാസിതവചനന്തി ദസ്സേതി “ഗന്ധകുടിം സന്ധായാ”തി ഇമിനാ. ഏവമീദിസേസു.

ഖമനീയത്തി “ചതുഷ്കം നവദാരം സരീരയന്തം ദുക്ഖബഹുലതായ സഭാവതോ ദുസ്സഹം കച്ചി ഖമിതും സക്ഷുണേയു”ന്തി പുച്ഛന്തി, യാപനീയത്തി ആഹാരാദിപച്ചയപടിബദ്ധവുത്തികം ചിരപ്പബന്ധസഞ്ചാതായ യാപനായ കച്ചി യാപേതും സക്ഷുണേയം, സീസരോഗാദിആബാധാഭാവേന കച്ചി അപ്പാബാധം, ദുക്ഖജീവികാഭാവേന കച്ചി അപ്പാതകം, തന്തംകിച്ചകരണേ ഉട്ഠാനസുഖതായ കച്ചി ലഹുട്ഠാനം, തദനുരൂപബലയോഗതോ കച്ചി ബലം, സുഖവിഹാരഫലസബ്ഭാവേന കച്ചി ഫാസുവിഹാരോ അത്ഥീതി സബ്ബത്ഥ കച്ചി-സദു യോജേത്യാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ബലപ്പത്താ പീതി പീതിയേവ. തരുണാ പീതി പാമോജ്ജം. സമ്മോദനം ജനേതി കരോതീതി സമ്മോദനികം, തദേവ സമ്മോദനീയം ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ. സമ്മോദേതബ്ബതോ സമ്മോദനീയന്തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി “സമ്മോദിതും യുത്തഭാവതോ”ന്തി ഇമിനാ. ഏവം ആചരിയേഹി വുത്തം. സമ്മോദിതും അരഹതീതി സമ്മോദനികം, തദേവ സമ്മോദനീയം യഥാവുത്തനയേനാതി ഇമമത്ഥമ്പി ദസ്സേതീതി ദട്ഠബ്ബം. “സാരേതു”ന്തി ഏതസ്സ “നിരന്തരം പവത്തേതു”ന്തി അത്ഥവചനം. സരിതബ്ബഭാവതോതി അനുസ്സരിതബ്ബഭാവതോ. “സാരേതും അരഹതീ”ന്തി അത്ഥേ യഥാപദം ദീഘേന “സാരണീയ”ന്തി വുത്തം. “സരിതബ്ബ”ന്തി അത്ഥേ പന “സരണീയ”ന്തി വത്തബ്ബേ ദീഘം കത്വാ “സാരണീയ”ന്തി വുത്തന്തി വേദിതബ്ബം. ഏവം സദുതോ അത്ഥം ദസ്സേത്യാ ഇദാനി അത്ഥമത്തതോ ദസ്സേതും “സുയുമാനസുഖതോ”ന്തി ആദി വുത്തം. തത്ഥ സുയുമാനസുഖതോതി ആപാമമധുരത്തമാഹ, അനുസ്സരിയമാനസുഖതോതി വിമദുരമണീയത്തം. ബുദ്ധജനപരിസുദ്ധതായാതി സഭാവനിരുത്തിഭാവേന തസ്സാ കമായ

വചനചാതുരിയും, അത്ഥപരിസുദ്ധതായാതി അത്ഥസ്സ നിരുപക്കിലേസത്തം. അനേകേഹി പരിയായേഹീതി അനേകേഹി കാരണേഹി.

അപസാദേസ്സാമീതി മങ്കും കരിസ്സാമി. ഉഭോസു ഖണ്ഡേസു സാടകം ആസജ്ജതാ കണ്ഠേ ഓലമ്ബനം സന്ധായ “കണ്ഠേ ഓലമ്ബിത്വാ”തി വുത്തം. ദുസ്സകണ്ഠം ഗഹേത്വാതി നിവത്ഥസാടകസ്സ കോടിം ഏകേന ഹത്ഥേന ഗഹേത്വാ. ചങ്കമിതുമാരുഹണം സന്ധായ “ചങ്കമം അഭിരുഹിത്വാ”തി ആഹ. ധാതുസമതാതി രസാദിധാതുനം സമാവത്ഥതാ, അരോഗതാതി അത്ഥോ. പാസാദികത്ഥന്തി പസാദജനനത്ഥം “ഗതഗതട്ഠാനേ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. “പാസാദികത്താ”തിപി പാഠോ, തസ്സത്ഥോ - അങ്ഗപച്ചങ്ഗാനം പസാദാവഹത്താതി, “ഉപ്പന്നബഹുമാനാ”തി ഇമിനാ സമ്ബന്ധോ. ഉപ്പണ്ഡനകമന്തി അവഹസിതബുതായുത്തകമം. “അനാചാരഭാവസാരണീയ”ന്തി തസ്സ വിസേസനം, അനാചാരഭാവേന സാരണീയം “അനാചാരോ വതായ”ന്തി സരിതബുതന്തി അത്ഥോ.

൨൬൨. കാതും ദുക്കരമസക്കുണേയ്യം കിച്ചമയം ആരഭീതി ദസ്സേതും “ഭവഗ്ഗം ഗഹേതുകാമോ വിയാ”തിആദി വുത്തം. അസക്കുണേയ്യഞ്ഛേതം സദേവകേനപി ലോകേന, യദിദം ഭഗവതോ അപസാദനം. തേനാഹ “അട്ഠാനേ വായമതീ”തി. ഹന്ദ തേന സദ്ധിം മന്തേമീതി ഏവം അട്ഠാനേ വായമന്തോപി അയം ബാലോ “മയി കിഞ്ചി അകമേന്തേ മയാ സദ്ധിം ഉത്തരി കമേതുന്വി ന വിസഹതീ”തി മാനമേവ പഗുണ്ഹിസ്സതി, കമേന്തേ പന കമാപസങ്ഗേനസ്സ ജാതിഗോത്തേ വിഭാവിതേ മാനനിഗുഹോ ഭവിസ്സതി, “ഹന്ദ തേന സദ്ധിം മന്തേമീ”തി ഭഗവാ അമ്ബട്ഠം മാണവം ഏതദേവോചാതി അത്ഥോ. ആചാരസമാചാരസിക്ഖാപനേന ആചരിയാ, തേസം പന ആചരിയാനം പക്ട്ഠാ ആചരിയാതി പാചരിയാ യഥാ “പപിതാമഹോ”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “ആചരിയേഹി ച തേസം ആചരിയേഹി ചാ”തി വുത്തം.

പഠമഇബ്ഭവാദവണ്ണനാ

൨൬൩. കിഞ്ചാപി “സയാനോ വാ”തിആദിവചനം ന വത്തബ്ബം, മാനവസേന പന യുഗഗ്ഗാഹം കരോന്തോ വദതീതി ദസ്സേന്തോ “കാമം തീസു”തിആദിമാഹ. തത്ഥ തീസു ഇരിയാപഥേസുതി റാനഗമനനിസജ്ജാസു. തേസേവ ഹി ആചരിയേന സദ്ധിം സല്ലപിതുമരഹതി, ന തു സയനേ ഗരുകരണീയാനം സയാനാനമ്പി സമ്മുഖാ ഗരുകാരേഹി സയനസ്സ അകത്തബുഭാവതോ. കമാസല്ലാപന്തി കമാവസേന യുഗഗ്ഗാഹകരണത്ഥം സല്ലപനം. സയാനേന ഹി ആചരിയേന സദ്ധിം സയാനസ്സ കമാ നാമ ആചാരോ ന ഹോതി, തഥാപേതം ഇതരേഹി സദിസം കത്വാ കഥനം ഇധ കമാസല്ലാപോ.

യം പനേതം “സയാനോ വാ ഹി ഭോ ഗോതമ ബ്രാഹ്മണോ സയാനേന ബ്രാഹ്മണേന സദ്ധിം സല്ലപിതുമരഹതീ”തി വുത്തസ്സ സല്ലാപസ്സ അനാചാരഭാവവിഭാവനം സത്ഥാരാ അമ്ബട്ഠേന സദ്ധിം കമേന്തേന കതം, തം പാളിവസേന സങ്ഗീതിമനാരുല്ല്ഹമ്പി അഗരഹിതായ ആചരിയപരമ്പരായ യാവജ്ജതനാ സമാഭതന്തി “യേ ച ഖോ തേ ഭോ ഗോതമാ”തിആദികായ ഉപരിപാളിയാ സമ്ബന്ധഭാവേന ദസ്സേന്തോ “തതോ കിരാ”തിആദിമാഹ. ഗോരൂപന്തി ഗോ നൂന രൂപകവസേന വുത്തത്താ, രൂപസദുസ്സ ച

തബ്ദാവവൃത്തിതോ. യദി അഹീഭേനോ ഭവേയ, “മുണ്ഡാ സമണാ”തി വദേയ, ഹീഭേനോ പന ഗരഹത്ഥേന ക-സദേന പദം വഡ്ഡേതാ “മുണ്ഡകാ സമണകാ”തി വദതീതി ദസ്സേതും “മുണ്ഡേ മുണ്ഡാ”തിആദി വൃത്തം. ഇബ്ഭാതി ഗഹപതികാതി അത്ഥമത്തവചനം, സദുതോ പന ഇഭസ്സ പയോഗോ ഇഭോ ഉത്തരപദലോപേന, തം ഇഭം അരഹന്തീതി ഇബ്ഭാ ദിത്തം കത്വാ. കിം വൃത്തം ഹോതി - യഥാ സോഭനം ഗമനതോ ഇഭസെഖ്വാതോ ഹത്ഥിവാഹനഭൂതോ പരസ്സ വസേന പവത്തതി, ന അത്തനോ, ഏവമേതേപി ബ്രാഹ്മണാനം സുസ്സൂസകാ സുദാ പരസ്സ വസേന പവത്തന്തി, ന അത്തനോ, തസ്മാ ഇഭസദിസപയോഗതായ ഇബ്ഭാതി. തേ പന കുടുമ്ബികതായ ഘരവാസിനോ ഘരസാമികാ ഹോന്തീതി അത്ഥമത്തം ദസ്സേതി “ഗഹപതികാ”തി ഇമിനാ.

കണ്ഹാതി കണ്ഹജാതികാ. ദിജാ ഏവ ഹി സുദ്ധജാതികാ, ന ഇതരേതി തസ്സാധിപ്പായോ. തേനാഹ “കാളകാ”തി. പിതാമഹഭാവേന ഞാതിബന്ധവത്താ ബന്ധു. തേനാഹ “പിതാമഹോതി വോഹരന്തീ”തി. അപച്ചാതി പുത്താ. മുഖതോ നിക്ഖന്താതി ബ്രാഹ്മണാനം പുബ്ബപുരിസാ ബ്രഹ്മുനോ മുഖതോ നിക്ഖന്താ, അയം തേസം പഠമുപ്പത്തിതി അധിപ്പായോ. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. അയം പനേത്ഥ വിസേസോ - “ഇബ്ഭാ കണ്ഹാ”തി വത്വാ “ബന്ധുപാദാപച്ചാ”തി വദന്തോ കുലവസേന സമണാ വേസ്സകുലപരിയാപന്നാ, പഠമുപ്പത്തിവസേന പന ബ്രഹ്മുനോ പിട്ഠിപാദതോ നിക്ഖന്താ, ന പകതിവേസ്സാ വിയ നാഭിതോതി ദസ്സേതീതി, ഇദം പനസ്സ “മുഖതോ നിക്ഖന്താ”തിആദിവചനതോപി അതിവിയ അസമവേകഖിതപുബ്ബവചനം ചതുവണ്ണപരിയാപന്നസ്സേവ സമണഭാവസമ്ഭവതോ. അനിയമേത്വാതി അവിസേസേത്വാ, അനുദേസികഭാവേനാതി അത്ഥോ.

മാനമേവ നിസ്സായ കമേസീതി മാനമേവാപസ്സയം കത്വാ അത്താനം ഉക്കംസേനോ, പരേ ച വമ്ഭേനോ “മുണ്ഡകാ സമണകാ”തിആദിവചനം കമേസി. ജാനാപേസ്സാമീതി അത്തനോ ഗോത്തപമാണം യാമാവതോ വിഭാവനേന വിഞ്ഞാപേസ്സാമി. അത്ഥോതി ഹിതം, ഇച്ഛിതവത്സു വാ, തം പന കത്തഞ്ചകിച്ചമേവാതി വൃത്തം “ആഗന്താ കത്തഞ്ചകിച്ചസഖ്വാതോ അത്ഥോ”തി, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അത്ഥികം യഥാ “ദണ്ഡികോ”തി. ദുതിയസ്സപി പുഗ്ഗലവാചകസ്സ തദസ്സത്ഥിപച്ചയസ്സ വിജ്ജമാനത്താ പഠമേന തദാരമ്മണികചിത്തമേവ വിഞ്ഞായതീതി ആഹ “തസ്സ മാണവസ്സ ചിത്ത”ന്തി. അത്ഥികമസ്സ അത്ഥീതി അത്ഥികവാ യഥാ “ഗുണവാ”തി.

“യായേവ ഖോ പനത്ഥായാ”തി ലിങ്ഗവിപല്വാസവസേന വൃത്തന്തി ദസ്സേതി “യേനേവ ഖോ പനത്ഥേനാ”തി ഇമിനാ. തേനേവാഹ “തമേവ അത്ഥന്തി ഇദം പുരിസലിങ്ഗവസേനേവ വൃത്ത”ന്തി. തത്ഥ ഹി സാഭാവികലിങ്ഗതാദസ്സനേന ഇധ അസാഭാവികലിങ്ഗതാസിദ്ധിതി. അയം പനേത്ഥ അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - യായ അത്ഥായാതി പുല്ലിങ്ഗവസേനേവ തദത്ഥേ സമ്പദാനവചനം, യസ്സ കത്തഞ്ചകിച്ചസഖ്വാതസ്സ അത്ഥസ്സ അത്ഥായാതി അത്ഥോതി. അസ്സാതി അമ്ബട്ഠസ്സ ദസ്സേത്വാതി സമ്ബന്ധോ. അഞ്ഞേസം സന്തികം ആഗതാനന്തി ഗരുട്ഠാനിയാനം സന്തികമുപഗതാനം സാധുരുപാനം. വത്തന്തി തേസം സമാചിണ്ണം. പകരണതോയേവ “ആചരിയകുലേ”തി അത്ഥോ വിഞ്ഞായതി, “അവുസിതവാ”തി ച അസിക്ഖിതഭാവോയേവ വോഹാരവസേന വൃത്തോ യഥാ തം ചിവരദാനം തിചിവരേന അച്ഛാദേസീതി. തേനാഹ “ആചരിയകുലേ

അവുസിതവാ അസിക്വിതോ"തി. അസിക്വിതത്താ ഏവ അപ്പസ്തൂതോ, "വുസിതമാനീ"തി ച പദാപേക്വായ അപരിയോസിതവചനത്താ സമാനോതി പാഠസേസോതി ദസ്സേതി "അപ്പസ്തൂതോവ സമാനോ"തി ഇമിനാ. ബാഹുസച്ചഞ്ചി നാമ യാവദേവ ഉപസമത്വം ഇച്ഛിതഞ്ചം, തദഭാവതോ പനായം അമ്ബട്ഠോ അവുസിതവാ അസിക്വിതോ അപ്പസ്തൂതോതി വിത്തായതീതി ഏവമ്പി അത്ഥാപത്തിതോ കാരണം വിഭാവേനോ ആഹ "കിമഞ്ഞത്ര അവുസിതത്താ"തി. ഇമമ്പി സമ്ബന്ധം ദീപേതി "ഏതസ്സ ഹീ"തിആദിനാ. യഥാരൂതതോ പന ഫരുസവചനസമുദാചാരേണ അനുപസമകാരണദസ്സനമേതം. തത്രായം യോജനാ - "കിമഞ്ഞത്ര അവുസിതത്താ"തി ഇദം കാരണം ഏതസ്സ അമ്ബട്ഠസ്സ ഫരുസവചനസമുദാചാരേ കാരണന്തി. "ഫരുസവചനസമുദാചാരേണ"തിപി പാഠോ, തഥാ സമുദാചാരവസേന വൃത്തം കാരണന്തി അത്ഥോ. ഏവമ്പി യോജേന്തി - അവുസിതത്താ അവുസിതഭാവം അഞ്ഞത്ര റപേത്യാ ഏതസ്സ ഏവം ഫരുസവചനസമുദാചാരേ കാരണം കിമഞ്ഞം അത്ഥീതി. പുരിമയോജനാവേത്ഥ യുത്തത്തരാ യഥാപാഠം യോജേതബ്ബതോ. "അഞ്ഞത്രാ"തി നിപാതയോഗതോ അവുസിതത്താതി ഉപയോഗത്ഥേ നിസ്സക്കവചനം. തദേവ കാരണം സമത്ഥേതി "ആചരിയകുലേ"തിആദിനാ.

൨൬൪. കോധസഞ്ചാതസ്സ പരസ്സ വസാനുഗതചിത്തതായ അസകമനോ. മാനനിമ്മദനത്ഥന്തി മാനസ്സ നിമ്മദനത്ഥം അഭിമദനത്ഥം, അമദനത്ഥം വാ, മാനമദവിരഹത്ഥന്തി അത്ഥോ. ദോസം ഉഗ്ഗിലേത്യാതി സിന്ധേഹപാനേന കിലിനം വാതപിത്തസേമ്ഹദോസം ഉബ്ബമനം കത്വാ. ഗോത്തേന ഗോത്തന്തി അമ്ബട്ഠേനേവ ഭഗവതാ പൂട്ഠേന വൃത്തേന സാവജ്ജേന പുരാതനഗോത്തേന അധുനാ അനവജ്ജസഞ്ചിതം ഗോത്തം. കുലാപദേസേന കുലാപദേസന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഉട്ഠാപേത്യാതി സാവജ്ജതോ ഉട്ഠഹനം കത്വാ, ഉദ്ധരിത്യാതി വൃത്തം ഹോതി. ഗോത്തഞ്ചേത്ഥ ആദിപുരിസവസേന, കുലാപദേസോ പന തദന്വയേ ഉപ്പന്നാഭിത്താതപുരിസവസേന ഗഹേതബ്ബോ യഥാ "ആദിച്ചോ മാഘവോ"തി. സാകിയാനഞ്ചി ആദിച്ചഗോത്തം അഭിതിയാ നാമ ദേവധീതായ പുത്തഭൂതം ആദിപുരിസം പതി ഹോതി, തം "ഗോതമഗോത്ത"ന്തിപി വദന്തി. യഥാഹ പബ്ബജ്ജാസുത്തേ -

"ആദിച്ചാ നാമ ഗോത്തേന, സാകിയാ നാമ ജാതിയാ;
തമ്ഹാ കുലാ പബ്ബജിതോമ്ഹി, ന കാമേ അഭിപത്ഥയ"ന്തി. (സു° നി° ൪൨൫);

മാഘവകുലം പന തദന്വയേ അഭിത്താതം മചലഗാമികപുരിസം പതി ഹോതീതി. ഗോത്തമൂലസ്സ ഗാരയ്ഹതായ അമാനവത്ഥുഭാവപവേദനതോ "മാനദ്ധജം മൂലേ ഛേതാ നിപാതേസ്സാമീ"തി വൃത്തം. ഘട്ടേനോതി ജാതിഗോത്തവസേന ഓമസന്തോ. ഹീളേനോതി ഹീളനം ഗരഹം കരോന്തോ. "ചണ്ഡാ ഭോ ഗോതമ സക്യജാതീ"തിആദിനാ സാകിയേസു ചണ്ഡഭാവദിദോസം പാപിതേസു സമണോപി ഗോതമോ പാപിതോ ഭവിസ്സതീതി അധിപ്പായോ.

യസ്ഥിം മാനുസ്സയകോധുസ്സയാ അഞ്ഞമഞ്ഞുപത്ഥദ്ധാ, സോ "ചണ്ഡാ"തി വുച്ചതീതി ദസ്സേതി "മാനനിസ്സിതകോധയുത്താ"തി ഇമിനാ, പകതുപനിസ്സയാരമ്മണവസേന ചേത്ഥ നിസ്സിതഭാവോ, ന സഹജാതാദിവസേന. ഖരാതി ചിത്തേന, വാചായ ച കക്ഖളാ. ലഹുകാതി തരുണാ അവുദ്ധകമ്മാ.

തേനാഹ “അപ്പകേനേവാ”തിആദി. അലാബുകടാഹന്തി ലാബുഫലസ്സു അഭേജജകപാലം. അട്കമാമുത്തകനയം ദസ്സേതും “ഭസ്സാതി സാഹസികാതി കേചി വദന്തി, സാരമ്ഭകാതി അപരേ”തി (ദിം നിം ടീം ച.൨൬൪) ആചരിയേന വുത്തം. സമാനാതി ഹോന്താ ഭവമാനാതി അസസദുവസേനതേമാതി ആഹ “സന്താതി പുരിമപദസ്സേവ വേവചന”ന്തി. ന സക്കരോന്തീതി സക്കാരം ന കരോന്തീതി അത്ഥമേവ വിത്താപേതി “ന ബ്രാഹ്മണാന”ന്തിആദിനാ. അപചിതികമ്മന്തി പണിപാതകമ്മം. “യദിമേ സക്യാ”തി പച്ഛിമവാക്യേ യ-സദസ്സു കിരിയാപരാമസനസ്സു അനിയമസ്സു “തയിദം ഭോ ഗോതമാ”തി പുരിമവാക്യേ ത-സദേന നിയമനം വേദിതബ്ബന്തി ആഹ “യം ഇമേ സക്യാ”തിആദി. നാനുലോമന്തി അത്തനോ ജാതിയാ ന അനുച്ഛവികം.

ദുതിയഇബ്ഭവാദവണ്ണനാ

൨൬൫. സന്ധാഗാരപദനിബ്ബചനം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. തദാ അഭിസിത്തസക്യരാജുനമ്പി ബഹുതം സന്ധായാഹ “അഭിസിത്തസക്യരാജാനോ”തി. കാമണ്ഹി സക്യരാജകുലേ യോ സബ്ബേസം വുദ്ധതരോ, സമത്ഥോ ച, സോ ഏവ അഭിസേകം ലഭതി . ഏകച്ചോ പന അഭിസിത്തോ സമാനോ “ഇദം രജ്ജം നാമ ബഹുകിച്ചം ബഹുബ്ബാപാര”ന്തി തതോ നിബ്ബിജ്ജ രജ്ജം വയസാ അനന്തരസ്സു നിയ്യാതേതി, കദാചി സോപി അത്തസ്സാതി ഏവം പരമ്പരാനിയ്യാതനവസേന തദാ ബഹു അഭിസിത്തപുബ്ബാ സക്യരാജാനോ ഹോന്തീതി ഇദം ആചരിയസ്സാഭിമതം (ദിം നിം ടീം ച.൨൬൫). അപിച യഥാരഹം റാനന്തരേസു അഭിസിത്തസക്യരാജുനമ്പി ബഹുതം സന്ധായ ഏവമാഹാതിപി യുജ്ജതി. തേ ഹി “രാജാനോ”തി വുച്ചന്തി. യഥാഹ -

“രാജാനോ നാമ പഥബ്ബാരാജാ, പദേസരാജാ, മണ്ഡലികാ, അന്തരഭോഗികാ, അക്ഖദസ്സാ, മഹാമത്താ, യേ വാ പന ഛേരജ്ജഭേജം കരോന്താ അനുസാസന്തി, ഏതേ രാജാനോ നാമാ”തി (പാരാ° ൯൨).

സംഹാരിമേഹി വാളരുപേഹി കതോ പല്ലങ്കോ, ഭദ്രപീഠം വേത്താസനം. മിഹിതമത്തം ഹസിതമത്തം. അനുഹസന്തീതി മമുദേസികം മഹാഹസിതം കരോന്തി, ഇദണ്ഹി “അനുജഗ്ഘന്താ”തി ഏതസ്സു സംവണ്ണനാപദം. ജഗ്ഘസദ്ദോ ച മഹാഹസനേ പവത്തതി “ന ഉജ്ജഗ്ഘികായ അന്തരഘരേ ഗമിസ്സാമീ”തിആദിസു (പാചി° ൫൮൬) വിധ.

കണ്ഹായനതോ പട്ഠായ പരമ്പരാഗതം കുലവംസം അനുസ്സവവസേന ജാനന്തി. കുലാഭിമാനീനോ ഹി യേഭുയ്യേന പരേസം ഉച്ചാവചം കുലം തഥാ തഥാ ഉദാഹരന്തി, അത്തനോ ച കുലവംസം ജാനന്തി, ഏവം അമ്ബട്ഠോപി, തഥാ ഹേസ പരതോ ഭഗവതാ പൂച്ഛിതോ വജിരപാണി ഭയേന അത്തനോ കുലവംസം യാമാവതോ കഥേസീതി. ഓലമ്ബേതാതി ഹത്ഥിസോണ്ഡസണ്ഠാനാദിനാ സാടകം അവലമ്ബേതാ. തതോതി തഥാജാനനതോ, ഗമനതോ ച. മമഞ്ഞേവ മഞ്ഞേതി മമമേവ അനുജഗ്ഘന്താ മഞ്ഞേ.

തതിയഇബ്ഭവാദവണ്ണനാ

൨൬൬. വേത്തലേസ്സുന്നതി വേത്തേ കസനവസേന ഉട്ഠാപിതമത്തികാവണ്യാനം. ലേസ്സുകാനമന്തരേ നിവാസിതത്താ “ലേസ്സുകികാ” ഇച്ചേവ (ദീം നിം ടീം ൧.൨൬൬) സത്താതാ ഖുദുകസകുണികാ. മജ്ജിമപണ്ണാസകേ ലേസ്സുകികോപമസുത്തവണ്ണായം “ചാതകസകുണികാ”തി (൧ം നിം അട്ഠം ൩.൧൭൦) വുത്താ, നിഘണ്ടുസത്ഥേസു പന തം “ലാപസകുണികാ”തി വദന്തി. കോധവസേന ലഗ്ഗിതുന്തി ഉപനയ്ഹിതും, ആഘാതം ബന്ധിതുന്തി അത്ഥോ.

“അമ്ഹേ ഹംസകോഞ്ചമോരസമേ കരോതീ”തി വദന്തോ ഹേട്ഠാ ഗഹിതം “ന തം കോചി ഹംസോ വാ കോഞ്ചോ വാ മോരോ വാ ആഗന്താ കിം ത്വം ലപസീതി നിസേധേതീ”തി ഇദമ്പി വചനം സങ്ഗീതിമനാരുജ്ഘം തദാ ഭഗവതാ വുത്തമേവാതി ദസ്സേതി. തദാ വദന്തോയേവ ഹി ഏവം കരോതീതി വത്തുമരഹതി. “ഏവം നു തേ”തിആദിവചനം, “അവുസിതവായേവാ”തിആദിവചനഞ്ച മാനവസേന സമണേന ഗോതമേന വുത്തന്തി അമ്ബട്ഠോ മത്തേതീതി അധിപ്പായേനാഹ “നിമ്മാനോ ദാനി ജാതോതി മത്തമാനോ”തി.

ദാസിപുത്തവാദവണ്ണനാ

൨൬൭. നിമ്മാദേതീതി അ-കാരസ്സ ആ-കാരം കത്വാ നിദേസോ ഉമ്മാദേ മദസദേന നിപ്ഫന്നത്താതി ദസ്സേതി “നിമ്മദേതീ”തി ഇമിനാ. നിമ്മാനേതി വിഗതമാണേ. യദി പനാഹം ഗോത്തം പുച്ഛേയ്യം സാധു വതാതി അത്ഥോ. പാകടം കാതുകമ്യതായ തിക്ഖത്തും മഹാസദേന അഭോച. കസ്മാ അഭോചാതി പന അസുദ്ധഭാവം ജാനന്തസ്സാപി തമാവചനേ കാരണപുച്ഛാ. ഗോത്തഭൂതം നാമമേവ അധിപ്പേതം, ന വിസും ഗോത്തന്തി ആഹ “മാതാപേത്തികന്തി മാതാപിതൂനം സന്തക”ന്തി. ഗോത്തഞ്ഹി പിതിതോ ലദ്ധഞ്ചം പേത്തികമേവ, ന മാതാപേത്തികം. ന ഹി ബ്രാഹ്മണാനം സഗോത്തായ ഏവ ആവാഹവിവാഹോ ഇച്ഛിതോ, ഗോത്തനാമം പന ജാതിസിദ്ധം, ന കിത്തിമം, ന ഗുണനാമം വാ, ജാതി ച ഉഭയസമ്ബന്ധിനീതി മാതാപേത്തികമേവ, ന പേത്തികമത്തം. നാമഗോത്തന്തി ഗോത്തഭൂതം നാമം, ന കിത്തിമം, ന ഗുണനാമം വാ വിസേസനപരനിപാതവസേന വുത്തത്താ യഥാ “അഗ്യാഹിതോ”തി. നാമഞ്ച തദേവ പവേണീവസേന പവത്തത്താ ഗോത്തഞ്ചാതി ഹി നാമഗോത്തം. തത്ഥ യാ “കണ്ഹായനോ”തി നാമപണ്ണത്തി നിരുജ്ഘാ, തം സന്ധായാഹ “പണ്ണത്തിവസേന നാമ”ന്തി. തം പനേതം നാമം കണ്ഹഇസിതോ പട്ഠായ തസ്ഥിം കുലപരമ്പരാവസേന ആഗതം, ന ഏതസ്ഥിയേവ നിരുജ്ഘന്തി വുത്തം “പവേണീവസേന ഗോത്ത”ന്തി. ഗോത്തപദസ്സ വചനത്ഥോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ.

“അനുസ്സരതോ”തി ഏതഥ ന കേവലം അനുസ്സരണമത്തം അധിപ്പേതം, അഥ ഖോ കുലസുദ്ധിവിമംസനവസേനേവാതി ആഹ “കുലകോടിം സോധേന്തസ്സാ”തി, കുലഗ്ഗം വിസോധേന്തസ്സാതി അത്ഥോ. “അയ്യപുത്താ”തി ഏതഥ അയ്യസദോ അയ്യിരകേതി വുത്തം “സാമിനോ പുത്താ”തി. ചതുസു ദാസീസു ദിസാ ഓക്കാകരഞ്ഞോ അന്തോജാതദാസീ. തേനാഹ “ഘരദാസീയാ പുത്തോ”തി. ഏതഥ ച യസ്മാ അമ്ബട്ഠോ ജാതിം നിസ്സായ മാനമദ്ധോ, ന ച തസ്സ യാമാവതോ ജാതിയാ അവിഭാവിതായ മാനനിഗ്ഗഹോ കരീയതി, അകതേ ച മാനനിഗ്ഗഹേ മാനവസേന രതനത്തായം അപരജ്ജിയിസ്സതി, കതേ പന മാനനിഗ്ഗഹേ

അപരഭാഗേ രതനത്തയേ പസീദിസ്സതി, ന ചേദിസീ വാചാ ഹരുസവാചാ നാമ
ഹോതി ചിത്തസ്സ സൺഹഭാവതോ. മജ്ജിമപണ്ണാസകേ അഭയസുത്തഞ്ച (മം
നിം ൨.൮൩) ഏതഥ നിദസ്സനം . കേചി ച ജനാ കക്ഖളായ വാചായ വുത്താ
അഗ്ഗിനാ വിയ ലോഹാദയോ മുദുഭാവം ഗച്ഛന്തി, തസ്മാ ഭഗവാ അമ്ബട്ഠം
നിബ്ബിസേവനം കത്തുകാമോ “അയ്യപുത്താ സക്യാ ഭവന്തി, ദാസിപുത്തോ
ത്ഥമസി സക്യാന”ന്തി അവോച.

“ഇധേകച്ചോ പാപഭിക്ഖു തമാഗതപ്പവേദിതം ധമ്മവിനയം
പരിയാപുണിത്വാ അത്തനോ ദഹതീ”തിആദിസു (പാരാം ൧൩൫) വിയ
ദഹസദ്ദോ ധാരണമോ, ധാരണഞ്ചേതമ പുബ്ബപുരിസവസേന സത്താപനന്തി
ആഹ “ഓക്കാകോ നോ പുബ്ബപുരിസോ”തിആദി. ദഹസദ്ദൺഹി ഭസ്മീകരണേ,
ധാരണേ ച ഇച്ഛന്തി സദ്ദവിദ്യു. പഭാ നിച്ഛരതീതി പഭസ്സരം ഹുത്വാ നിക്ഖമതി
തമാരൂപേന പുത്തകമ്മേന ദന്താനം പഭസ്സരഭാവതോ.

തേതി ജേട്ഠകുമാരേ. പഠമകപ്പികാനന്തി പഠമകപ്പസ്സ ആദികാലേ
നിബ്ബത്താനം. കിരസദ്ദേന ചേതമ അനുസ്സവത്ഥേന, യോ വുച്ചമാനായ
രാജപരമ്പരായ കേസഞ്ചി മതിഭേദോ, തം ഉല്ലിങ്ഗേതി. അനുസ്സവവചനേനേവ
ഹി അനനുസ്സുതോ ഉത്തരവിഹാരവാസിആദിനം മതിഭേദോ നിരാകരീയതീതി.
മഹാസമ്മതസ്സാതി അഗ്ഗഞ്ചേതസുത്തേ വക്ഖമാനനയേന “അയം നോ രാജാ”തി
മഹാജനേന സമ്മന്നിത്വാ ഠപിതത്താ “മഹാസമ്മതോ”തി ഏവം സമ്മതസ്സ. യം
സന്ധായ വദന്തി -

“ആദിച്ചകുലസമ്ഭൂതോ, സുവിസുദ്ധഗുണാകരോ;
മഹാനുഭാവോ രാജാസി, മഹാസമ്മതനാമകോ.

യോ ചക്ഖുഭൂതോ ലോകസ്സ, ഗുണരംസിസമുജ്ജലോ;
തമോനുദോ വിരോചിത്ഥ, ദുതിയോ വിയ ഭാണുമാ.

ഠപിതാ യേന മരിയാദാ, ലോകേ ലോകഹിതേസിനാ;
വവത്ഥിതാ സക്കുണന്തി, ന വിലങ്ഘയിതു ജനാ.

യസസ്സിനം തേജസ്സിനം, ലോകസീമാനുരക്ഖകം;
ആദിഭൂതം മഹാവീരം, കഥയന്തി ‘മന്തു’തി യ”ന്തി. (ദീം നിം ടീം
൧.൨൬൭);

തസ്സ ച പുത്തപപുത്തപരമ്പരം സന്ധായ ഏവം വദന്തി -

“തസ്സ പുത്തോ മഹാതേജോ, രോജോ നാമ മഹീപതി;
തസ്സ പുത്തോ വരരോജോ, പവരോ രാജമണ്ഡലേ.

തസ്സാസി കല്യാണഗുണോ, കല്യാണോ നാമ അത്രജോ;
രാജാ തസ്സാസി തനയോ, വരകല്യാണനാമകോ.

തസ്സ പുത്തോ മഹാവീരോ, മന്ധാതാ കാമഭോഗിനം;
അഗ്ഗഭൂതോ മഹിന്ദേന, അഡ്ഡരജേജന പുജിതോ.

തസ്സ സുന്ദു മഹാതേജോ, വരമന്ധാതുനാമകോ;

‘ഉപോസഥോ’തി നാമേന, തസ്സ പുത്തോ മഹായസോ.

വരോ നാമ മഹാതേജോ, തസ്സ പുത്തോ മഹാവരോ;
തസ്സാസി ഉപവരോതി, പുത്തോ രാജാ മഹാബലോ.

തസ്സ പുത്തോ മഘദേവോ, ദേവതുല്യോ മഹീപതി;
ചതുരാസീതി സഹസ്സാനി, തസ്സ പുത്തപരമ്പരാ.

തേസം പച്ഛിമകോ രാജാ, ‘ഓക്കാകോ’ഇതി വിസ്സുരോ;
മഹായസോ മഹാതേജോ, അഖുദ്ദോ രാജമണ്ഡലേ”തി. (ദീ० നി० ടീ०
൧.൨൬൭);

ഇദം അട്ഠകമാനുപരോധവചനം. യം പന ദീപവംസേ വുത്തം -

“പമാഭിസിത്തോ രാജാ, ഭൂമിപാലോ ജുതിന്ധരോ;
മഹാസമ്മതോ നാമേന, രജ്ജം കാരേസി ഖത്തിയോ.

തസ്സ പുത്തോ രോജോ നാമ, വരരോജോ ച ഖത്തിയോ;
കല്യാണോ വരകല്യാണോ, ഉപോസഥോ മഹിസ്സരോ.

മന്ധാതാ സത്തമോ തേസം, ചതുദീപമ്ഹി ഇസ്സരോ;
വരോ ഉപവരോ രാജാ, ചേതിയോ ച മഹിസ്സരോ”തിആദി.

യഞ്ച മഹാവംസാദീസു വുത്തം -

“മഹാസമ്മതരാജസ്സ, വംസജോ ഹി മഹാമുനി;
കപ്പാദിസ്ഥിം രാജാസി, മഹാസമ്മതനാമകോ.

രോജോ ച വരരോജോ ച, തഥാ കല്യാണകാ ദുവേ;
ഉപോസഥോ ച മന്ധാതാ, വരകോ പവരാ ദുവേ”തിആദി.

സബ്രമേതം യേഭൂയുതോ അട്ഠകമാവിരോധവചനം. അട്ഠകമായത്ത്ഹി മന്ധാതുരാജാ ഛട്ഠോ വുത്തോ, മഘദേവരാജാ ഏകാദസമോ, തസ്സ ച പുത്തപരമ്പരായ ചതുരാസീതിസഹസ്സരാജൂനം പച്ഛിമകോ ഓക്കാകരാജാ, തേസു പന മന്ധാതുരാജാ സത്തമോ വുത്തോ, മഘദേവരാജാ അനേകേസം രാജസഹസ്സാനം പച്ഛിമകോ, തസ്സ ച പുത്തപരമ്പരായ അനേകരാജസഹസ്സാനം പച്ഛിമകോ ഓക്കാകരാജാതി ഏവമാദിനാ അനേകധാ വിരോധവചനം അട്ഠകമായം നിരാകരോതി. നനു അപോചുത്ഥ “കിരസദ്ദേന ചേത്ഥ അനുസ്സവത്ഥേന, യോ വുച്ചമാനായ രാജപരമ്പരായ കേസഞ്ചി മതിഭേദോ, തം ഉല്ലിങ്ഗേതീ”തി. തേസം പച്ഛത്തോതി മഘദേവപരമ്പരാഭൂതാനം കളാരജനകപരിയോസാനാനം ചതുരാസീതിഖത്തിയസഹസ്സാനം അപരഭാഗേതി യമാനുസ്സുതം ആചരിയേന വുത്തം. ദീപവംസാദീസു പന “കളാരജനകരഞ്ഞോ പുത്തപരമ്പരായ അനേകഖത്തിയസഹസ്സാനം പച്ഛിമകോ രാജാ സുജാതോ നാമ, തസ്സ പുത്തോ ഓക്കാകോ രാജാ”തി വുത്തം. മഘദേവപരമ്പരായ അനേകസഹസ്സരാജൂനം അപരഭാഗേ പഥോ ഓക്കാകോ നാമ രാജാ അഹോസി, തസ്സ പരമ്പരാഭൂതാനം പന അനേകസഹസ്സരാജൂനം അപരഭാഗേ ദുതിയോ ഓക്കാകോ നാമ രാജാ അഹോസി, തസ്സപി പരമ്പരായ

അനേകസഹസ്സരാജ്യം അപരഭാഗേ തതിയോ ഓക്കാകോ നാമ രാജാ അഹോസി. തം സന്ധായാഹ “തയോ ഓക്കാകവംസാ അഹേസു”ന്തിആദി.

ജാതിയാ പഞ്ചമദിവസേ നാമകമ്മാദിമങ്ഗലം ലോകാചിണ്ണി വൃത്തം “പഞ്ചമദിവസേ അലങ്കരിത്യാ”തി. സഹസാ വരം അദാസിന്തി പുത്തദസ്സനേന ബലവസോമനസ്സപ്പത്തോ തുരിതം അവിമംസിത്യാ തുട്ഠിദായവസേന വരം അദാസിം “യം ഇച്ഛസി, തം ഗണ്ഹാഹീ”തി. സാതി ജന്തുകുമാരമാതാ. രജ്ജം പരിണാമേതും ഇച്ഛതിതി മമ വരദാനം അന്തരം കത്യാ ഇമം രജ്ജം പരിണാമേതും ഇച്ഛതി.

രജ്ജം കാരേസ്സന്തിതി രാജഭാവം മഹാജനേന മഹാജനം വാ കാരാപേസ്സന്തി. നപ്പസഹേയ്യാതി നിവാസത്മായ പരിയത്തോ ന ഭവേയ്യ.

കളാരവണ്ണതായ കപിലബ്രാഹ്മണോ നാമ അഹോസി. നിക്ഖമ്മാതി ഘരാവാസതോ കാമേഹി ച നിക്ഖമിത്യാ. സാകോ നാമ സബ്ബസാരമയോ രുക്ഖവിസേസോ, യേന പാസാദാദി കരീയതേ, തംസമുദായഭൂതേ വനസണ്ഡേതി അത്ഥോ. ഭൂമിയാ പവത്തം ഭൂമ്മം, തം ഗുണദോസം ജാലേതി ജോതേതി, തം വാ ജലതി ജോതതി പാകം ഭവതി ഏതായാതി ഭൂമ്മജാലാ. ഹേട്ഠാ ചാതി ഏത്ഥ ച-സദേന “അസീതിഹത്ഥേ”തി ഇദമനുകഡ്ഢതി. ഏതസ്ഥിം പദേസേതി സാകവനസണ്ഡമാഹ. ഖഡ്ഡപന്തിവസേന ദക്ഖിണാവട്ടാ. സാഖാപന്തിവസേന പാചിനാഭിമുഖാ. തേഹീതി മിഗസൂകരേഹി, മണ്ഡൂകമുസിക്കേഹി ച. തേതി സീഹബ്ബഗ്ഘാദയോ സപ്പബ്ബിളാരാ ച.

ഏത്ഥാതി ഏവം മാപിയമാനേ നഗരേ. തുമ്ഹാകം പുരിസേസു പരിയാപനം ഏകേകമ്പി പുരിസം പച്ചത്ഥികഭൂതം അന്തം പുരിസസതമ്പി പുരിസസഹസ്സമ്പി അഭിഭവിതും ന സക്ഖിസ്സതിതി യോജനാ. ചക്കവത്തിബലേനാതി ചക്കവത്തിബലഭാവേന. അതിസേയ്യാതി അതിവിയ ഉത്തമോ ഭവേയ്യ. കപിലസ്സ ഇസിനോ വസന്താനത്താ കപിലവത്ഥു.

നേസം സന്തികേ ഭവേയ്യാതി സമ്ബന്ധോ. അസദിസസംയോഗേതി ജാതിയാ അസദിസാനം ഘരാവാസപയോഗേ ഹേതുഭൂതേ. അവസേസാഹി അത്തനോ അത്തനോ കണിട്ഠാഹി.

വഡ്ഢമാനാനന്തി അനാദരേ സാമിവചനം, അനന്തരായികായ പുത്തധീതുവഡ്ഢനായ വഡ്ഢമാനേസു ഏവ ഉദപാദീതി അത്ഥോ. ലോഹിതകതായ കോവിളാരപുപ്ഫസദിസാനി. കുട്ഠരോഗോ നാമ സാസമസൂരീരോഗാ വിയ യേഭൂയേന സങ്കമനസഭാവോതി വൃത്തം “അയം രോഗോ സങ്കമതീ”തി. ഉപരി പദരേന പടിച്ഛാദേത്യാ പംസും രാസികരണേന ദത്യാ. നാടകിത്ഥിയോ നാമ നച്ചന്തിയോ. രാജഭരിയായോ ഓരോധാ നാമ. തസ്സാതി സുസിരസ്സ. മിഗസകുണാദിനന്തി ഏത്ഥ ആദിസദേന വനചരകപേതാദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി.

തസ്ഥിം രാമരണ്ണേത നിസിന്നേതി സമ്ബന്ധോ. പദരേതി ദാരുഫലകേ. ഖത്തിയമായാരോചനേന അത്തനോ ഖത്തിയഭാവം ജാനാപേത്യാ.

മാതികന്തി മാതിതോ ആഗതം. പാഭതന്തി മുലഭണ്ഡം, പണ്ണാകാരോ വാ. രഞ്ഞാതി രാമരാജസ്സ ജേട്ഠപുത്തഭൂതസ്സ ബാരാണസിരഞ്ഞോ. തത്ഥാതി ബാരാണസിയം. ഇധേവാതി ഹിമവന്തപസ്സേയേവ. നഗരന്തി രാജധാനീഭൂതം മഹാനഗരം. കോലരുക്ഖോ നാമ കുട്ഠഭേസജ്ജപഗോ ഏകോ രുക്ഖവിസേസോ. ബൃഗ്ഘപഥേതി ബൃഗ്ഘമഗ്ഗേ.

മാതുലാതി മാതു ഭാതരോ. കേസഗ്ഗഹണന്തി കേസവേണിബന്ധനം. ദുസ്സഗ്ഗഹണന്തി വത്ഥസ്സ നിവസനാകാരോ. ന്ഹാനതിത്ഥന്തി യമാവുത്തായ പോക്ഖരണിയാ ഉദകന്ഹാനതിത്ഥം. ഇദാനിപി തേസം ജാതിസമ്ഭേദാഭാവം ദസ്സേനോ “ഏവം തേസ”ന്തിആദിമാഹ. ആവാഹോ ദാരികാഹരണം. വിവാഹോ ദാരികാദാനം. തത്ഥാതി തേസു സക്യകോലിയേസു. ധാതുസദ്ദാനമനേകത്ഥത്താ സമുസദ്ദോ നിവാസത്ഥോതി വുത്തം “വസന്തി”തി. അഗ്ഗേതി ഉപയോഗത്ഥേ ഭുമ്മവചനം, ആദ്യത്ഥേ ച അഗ്ഗസദ്ദോ, കിരീയാവിസേസോതി ച ദസ്സേതി “തം അഗ്ഗ”ന്തിആദിനാ. യദേത്ഥ ഭഗവതാ വുത്തം “അഥ ഖോ അമ്ബട്ഠ രാജാ ഓക്കാകോ ഉദാനം ഉദാനേസി ‘സക്യാ വത ഭോ കുമാരാ, പരമസക്യാ വത ഭോ കുമാരാ’തി, തദഗ്ഗേ ഖോ പന അമ്ബട്ഠ സക്യാ പഞ്ഞായന്തി”തി, തദേതം സദ്ദതോ, അത്ഥതോ ച സാഭാവികനിബ്ബചനനിദസ്സനം “സകാഹി ഭഗിനീഹിപി സദ്ധിം സംവാസവസേന ജാതിസമ്ഭേദമകത്വാ കുലവംസം അനുരക്ഖിതും സക്കുണന്തി സമത്ഥേന്തിതി സക്യാ”തി തേയേവ സദ്ദരചനാവിസേസേന സാകിയാ. യം പനേതം സക്കേതിഘണ്ടുസത്ഥേസു വുത്തം -

“സാകരുക്ഖപടിച്ഛന്നം, വാസം യസ്ഥാ പുരാകംസു;
തസ്ഥാ ദിട്ഠാ വംസജാതേ, ഭുവി ‘സക്യാ’തി വിസ്സുതാ”തി.

തദേതം സദ്ദമത്തം പതി അസാഭാവികനിബ്ബചനനിദസ്സനം “കപിലമുനിനോ വസന്തട്ഠാനേ സാകവനേ വസന്തിതി സക്യാ, സാകിയാ”തി ച.

കാളവണ്ണതായ കണ്ഠോ നാമാതി വുത്തം “കാളവണ്ണ”ന്തിആദി. ഹനുയം ജാതാ മസ്സു, ഉത്തരോട്ഠസ്സ ഉഭോസു പസ്സേസു ദാഠാകാരേണ ജാതാ ദാരികാ. ഇദഞ്ച അത്ഥമത്തേന വുത്തം, തദ്ധിതവസേന പന യഥാ ഏതരഹി യക്ഖേ “പിസാചോ”തി സമഞ്ഞാ, ഏവം തദാ “കണ്ഠോ”തി, തസ്ഥാ ജാതമത്തേയേവ സബ്ബാഹരണേണ പിസാചസദിസതായ കണ്ഠോതി. തഥാഹി വുത്തം “യഥാ ഖോ പന അമ്ബട്ഠ ഏതരഹി മനുസ്സാ പിസാചേ ദിസ്വാ ‘പിസാചാ’തി സഞ്ജാനന്തി, ഏവമേവ ഖോ അമ്ബട്ഠ തേന ഖോ പന സമയേന മനുസ്സാ പിസാചേ ‘കണ്ഠാ’തി സഞ്ജാനന്തി”തിആദി. തത്ഥ പിസാചോ ജാതോതി ഇദാനി പാക്കടനാമേന സുവിത്താപനത്ഥം പുരിമപദസ്സേവ വേവചനം വുത്തം. “ന സകബ്ബേന മുഖേന ബ്യാഹരിസ്സാമീ”തിആദിസു (പാചിം ന്നമന്) വിയ ഉപസഗ്ഗവസേന സദ്ദകരണത്ഥോ ഹരസദ്ദോ, പുന ദുതിയോപസഗ്ഗേന യുത്തോ ഉച്ചാസദ്ദകരണേ വത്തതീതി വുത്തം “ഉച്ചാസദ്ദമകാസീ”തി.

പന്ത്രവ. അത്തനോ ഉപാരമ്ഭമോചനത്ഥായാതി ആചരിയേന, അമ്ബട്ഠേന ച അത്തനോ അത്തനോ ഉപരി പാപേതബ്ബോപവാദസ്സ അപനയനത്ഥം. “അത്തനോ”തി ഹേതം വിച്ഛാലോപവചനം. പരിഭിന്ദിസ്സതീതി അനത്ഥകാമതാപവേദനേണ പരിഭേദം കരിസ്സതി, പേസുഞ്ഞം ഉപസംഹരിസ്സതീതി വുത്തം ഹോതി. അത്ഥവിത്താപനേ സാധനതായ വാചാ

ഏവ കരണം വാക്കരണം നിരുത്തിനയേന, തം കല്യാണമസ്സാതി കല്യാണവാക്കരണോ. അസ്തിമിം വചനേതി ഏതഥ തസദേന കാമം “ചത്താരോമേ ഭോ ഗോതമ വണ്ണാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൨൬൬) അമ്ബട്ഠേന ഹേട്ഠാ വുത്തോ ജാതിവാദോ പരാമസിതബ്ബോ ഹോതി, തഥാപേസ ജാതിവാദോ വേദേ വുത്തവിധിനായേവ തേന പടിമന്തേതബ്ബോ, തസ്മാ പടിമന്തനഹേതുഭാവേന പസിദ്ധം വേദത്തയവചനമേവ പരാമസിതബ്ബന്തി ദസ്സേതും വുത്തം “അത്തനാ ഉഗ്ഗഹിതേ വേദത്തയവചനേ”തി. ഇദാനി “പോരാണം ഖോ പന തേ അമ്ബട്ഠ മാതാപേത്തിക”തിആദിനാ ഭഗവതാ വുത്തവചനസ്സപി പരാമസനം ദസ്സേതോ “ഏതസ്തിമിം വാ ദാസിപുത്തവചനേ”തി ആഹ. അപിച പടിമന്തേതുന്തി ഏതഥ പടിമന്തനാ നാമ പഞ്ചാവിസ്സജ്ജനാ, ഉത്തരികമനാ വാ, തസ്മാ അത്ഥദ്വയാനുരൂപം തബ്ബിസയസ്സ ത-സദേന പരാമസനം ദസ്സേതിതി ദട്ഠം.

൨൬൯. താവതി മന്തനായ പഠമേവ, അകതായ ഏവ മന്തനായാതി വുത്തം ഹോതി. ദുജ്ജാനാതി ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യാ, പഠമേവ സീസമുക്ഖിപിതും അസമത്ഥനതോ , ജാതിയാ ച ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യാത്താ, അട്ടസ്സ ച ദുക്കരണതോ അമ്ബട്ഠോ സയമേവ മോചേതൂതി അധിപ്പായോ. അത്തനാവ സക്യേസു ഇബ്ഭവാദനിപാതനേന അത്തനോ ഉപരി പാപുണനം സന്ധായ “അത്തനാ ബദ്ധം പുടക”തി വുത്തം, അത്തനാവ ബദ്ധം പുടോളിന്തി അത്ഥോ.

൨൭൦. ധമ്മോ നാമ കാരണം “ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു (വിഭം ൧൧൮ ആദയോ) വിധ, ധമ്മേന സഹ വത്തതീതി സഹധമ്മോ, സോ ഏവ സഹധമ്മികോതി ആഹ “സഹേതുകോ”തിആദി, പരിയായവചനമേതം. ജനകോ വാ ഹേതു, ഉപത്ഥമ്ഭകോ കാരണം. അത്തേന അട്ഠാനഗതേന അത്തം അട്ഠാനഗതം വചനം. തേനാഹ “യോ ഹീ”തിആദി.

തതോതി ദിക്ഖത്തും ചോദനാതോ പരം, തതീയചോദനായ അനാഗതായ ഏവ പക്കമിസ്സാമീതി വുത്തം ഹോതി.

൨൭൧. പുജിതബ്ബതോ സക്കോ ദേവരാജാ യക്ഖോ നാമ. യോ അഗ്ഗിസ്സ പകതിവണ്ണോ, തേന സമനാഗതന്തി വുത്തം “ആദിത്തന്തി അഗ്ഗിവണ്ണ”തി. കന്ദലോ നാമ പുപ്ഫുപഗരുക്ഖവിസേസോ, യസ്സ സേതം പുപ്ഫം പുപ്ഫതി, മകുളവിസ്സ സേതവണ്ണം ദാഠാകാരം ഹോതി. വിരൂപരുപന്തി വിപരിതരുപസന്ഠാനം.

അട്ഠമസത്താഹേ അജപാലനിഗ്രോധമൂലേ നിസിന്നസ്സ സബ്ബബുദ്ധസ്സ ആചിണ്ണസമാചിണ്ണം അപ്പോസ്സുക്കതം സന്ധായ “അഹഞ്ചേവാ”തിആദി വുത്തം. അവത്തമാനേതി അപ്പടിപജ്ജമാനേ, അനനുവത്തമാനേ വാ. തസ്മാതി തദാ തഥാപടിഞ്ഞാത്തതാ. താസേത്ഥാ പഞ്ചം വിസ്സജ്ജാപേസ്സാമീതി ആഗതോ യഥാ തം മൂലപണ്ണാസകേ ആഗതസ്സ സച്ചകപരിബ്ബാജകസ്സ സമാഗമേ (മം നിം ൧.൩൭൦).

“ഭഗവാ ചേവ പസ്സതി അമ്ബട്ഠോ ചാ”തി ഏതഥ ഇതരേസമദസ്സനേ ദുവിധമ്പി കാരണം ദസ്സേതോ “യദി ഹീ”തിആദിമാഹ. ഹി-സദോ കാരണത്ഥേ നിപാതോ. യസ്മാ അഗരു, യസ്മാ ച വദേയ്യാം, തസ്മാതി സമ്ബന്ധോ. അത്തേസമ്പി സാധാരണതോ അഗരു അഭാരിയം. ആവാഹേത്ഥാതി മന്തബലേന അവഹാനം കത്ഥാ. തസ്സാതി അമ്ബട്ഠസ്സ. അന്തോകുച്ഛി

അന്തരാനുഗുണാദികോ. വാദസംഖ്യേതി വാചസംഖ്യേന. മന്തമാനോതി മന്തനതോ. സമ്ബന്ധദസ്സനന്തേഹേതം.

൨൦൨. താണം ഗവേസമാനോതി “അയമേവ സമണോ ഗോതമോ ഇതോ ഭയതോ മമ തായകോ”തി ഭഗവന്തംയേവ “താണ”തി പരിയേസന്തോ , ഉപഗച്ഛന്തോതി വുത്തം ഹോതി. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. തായതീതി യമുപട്ഠിതഭയതോ പാലേതി. തേനാഹ “രക്ഖതീ”തി, കത്തുസാധനമേതം. നിലീയതീതി യമുപട്ഠിതേനേവ ഭയേന ഉപദുതോ നിലീനോ ഹോതി, അധികരണസാധനമേതം. സരസദ്ദോ ഹിംസനേ, തഞ്ച വിദ്ധംസനമേവ അധിപ്പേതന്തി വുത്തം “ഭയം ഹിംസതി വിദ്ധംസേതീ”തി, കത്തുസാധനമേതം.

അമ്ബട്ഠവംസകമാവണ്ണനാ

൨൦൪. ഗങ്ഗായ ദക്ഖിണതോതി ഗങ്ഗായ നാമ നദിയാ ദക്ഖിണദിസാഭാഗേ. ബ്രഹ്മണതാപസാതി ബ്രഹ്മകുലിനോ താപസാ. സരം വാ സത്തിആദയോ വാ പരസ്സ ഉപരി വിപിതുകാമസ്സ മന്താനുഭാവേന ഹത്ഥം ന പരിവത്തതി, ഹത്ഥേ പന അപരിവത്തന്തേ കുതോ ആവുധം പരിവത്തിസ്സതീതി തമാ അപരിവത്തനം സന്ധായ “ആവുധം ന പരിവത്തതീ”തി വുത്തം. ഭദ്രം ഭോതി സമ്പടിച്ചനം, സാധുതി അത്ഥോ. ധനുനാ വിത്തസരേന അഗമനീയം സസമ്ഭാരകമാനയേന “ധനു അഗമനീയ”തി വുത്തം യഥാ “ധനുനാ വിജ്ജ്ഞതീ, ചക്ഖുനാ പസ്സതീ”തി. അമ്ബട്ഠം നാമ വിജ്ഞതി സത്താനം സരീരേ അബ്ഭിജ്ഞം റപേതിതി അമ്ബട്ഠാ നിരുത്തിനയേന, ഏവംലദ്ധനാമം മന്തവിജ്ഞതി അത്ഥോ. യതോ അമ്ബട്ഠാ വിജ്ഞാ ഏതസ്ഥിം അത്ഥിതി കത്വാ കണ്ഠോ ഇസി “അമ്ബട്ഠോ”തി പത്തായിത്ഥ, തഞ്ചംസജാതതായ പനായം മാണവോ “അമ്ബട്ഠോ”തി വോഹരിയതി. സോ കിര “കഥം നാമാഹം ദിസായ ദാസിയാ കുച്ഛിമ്ഹി നിബ്ബത്തോ”തി തം ഹീനം ജാതിം ജിഗുച്ഛന്തോ “ഹന്ദാഹം യഥാ തമാ ഇമം ജാതിം സോധേസ്സാമീ”തി നിഗുതോ. തേന വുത്തം “ഇദാനിമേ മനോരഥം പൂരേസ്സാമീ”തി. അയത്ത്ഥേഹിസ്സ മനോരഥോ - വിജ്ഞാബലേന രാജാനം താസേത്വാ തസ്സ ധീതരം ലദ്ധകാലതോ പട്ഠായ മ്യായം ദാസജാതി സോധിതാ ഭവിസ്സതീതി.

സേട്ഠമന്തേതി സേട്ഠഭൂതേ വേദമന്തേ. കോ നു കിം കാരണാ ദാസിപുത്തോ സമാനോ മദുരൂപിം ധീതരം യാചതീതി അത്ഥോ. ഖുരതി ഛരിന്ദതി, ഖുരം വാ പാതി പിവതീതി ഖുരപ്പോ, ഖുരമസ്സ അഗ്ഗേ അപ്പീയതി റപീയതീതി വാ ഖുരപ്പോ, സരോ. മന്താനുഭാവേന രത്തോ ബാഹുക്ഖമ്ഭമത്തം ജാതം, തേന പന ബാഹുക്ഖമ്ഭേന “കോ ജാനാതി, കിം ഭവിസ്സതീ”തി രാജാ ഭീതോ ഉസ്സങ്കീ ഉത്രസ്തോ അഹോസി. തമാ ച വുത്തം “ഭയേന വേധമാനോ അട്ഠാസീ”തി.

സരഭങ്ഗജാതകേ (ജാ° ൨.൧൦.൦൨) ആഗതാനം ദണ്ഡകീരാജാദിനം പച്ഛാ ഓക്കാകരാജാ അഹോസി, തേസം പവത്തി ച സബ്ബത്ഥ ചിരകാലം പാകടാതി ആഹ “ദണ്ഡകീരത്തോ”തിആദി. അപരദ്ധസ്സ ദണ്ഡകീരത്തോ, അപരദ്ധോ നാളികേരോ, അജ്ജുനോ ചാതി സമ്ബന്ധോ. സതിപി വാലുകാദിവസ്സേ ആവുധവസ്സേനേവ വിനാസോതി വുത്തം “ആവുധവുട്ഠിയാ”തി. “അയമ്പി ഹുദിസോ മഹാനുഭാവോ”തി മന്തമാനാ ഏവം ചിന്തയന്താ ഭയേന അവോചുന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

ഉന്ദിയിസ്സതീതി ഭിന്ദിയിസ്സതി. കമ്മരൂപസ്തേതം “പഥവീ”തി കമ്മകത്തുവസേന വുത്തത്താ യഥാ “കുസുലോ ഭിജ്ജതീ”തി. തേനാഹ “ഭിജ്ജിസ്സതീ”തി. മുസമുട്ഠിതി പലാസമുട്ഠി, ഭുസമുട്ഠി വാ. കസ്മാതി ആഹ “സരസസ്ഥമഭനമത്തേ”തിആദി.

ഭീതതസിതാ ഭയവസേന ഛർദ്ഭിതസരീരാ ഉദ്ധഗ്ഗലോമാ ഹോന്തി ഹട്ഠലോമാ, അഭീതതസിതാ പന ഭയുപദ്വവാഭാവതോ അച്ഛമ്ഭിതസരീരാ പതിതലോമാ ഹോന്തി അഹട്ഠലോമാ, വേമേന സോത്ഥിനാ തിട്ഠന്തി, തായ പന പതിതലോമതായ തസ്സ സോത്ഥിഭാവോ പാകടോ ഹോതീതി ഫലേന കാരണം വിഭാവേതും പാളിയം “പല്ലോമോ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി “പന്നലോമോ”തിആദിനാ. നിരുത്തിനയേന പദസിദ്ധി യഥാ തം ഭയഭേരവസുത്തേ “ഭിച്ഛോ പല്ലോമമാപാദിം അരഞ്ഞേ വിഹാരായാ”തി (മം നിം ൧.൩൬ ആദയോ). ഇദന്തി ഓസാനവചനം. “സചേ മേ രാജാ തം ദാരികം ദസ്സേതി, കുമാരോ സോത്ഥി പല്ലോമോ ഭവിസ്സതീ”തി പടിഞ്ഞാകരണം പകരണതോയേവ പാകടം. തേനാതി കണ്ഠേന. മന്തേതി ബാഹുക്ഖമ്ഭകമന്തസ്സ പടിപ്പസ്സമ്ഭകവിജ്ജാസഖ്വാതേ മന്തേ. ഏവരൂപാനസ്ഹി ഭയുപദ്വവകരാനം മന്താനം ഏകംസേനേവ പടിപ്പസ്സമ്ഭകമന്താഹോന്തി യഥാ തം കുസുമാരകവിജ്ജാദീനം. പരിവത്തിതേതി പജ്ജിതേ. അത്തനോ യീതുയാ അപവാദമോചനത്ഥം തം അദാസം ഭുജിസ്സം കരോതി. തസ്സാ അനുരൂപേ ഇസ്സരിയേ റപനത്ഥം ഉളാരേ ച നം റാനേ റപേസി. ഏകേന പക്ഖേനാതി മാതുപക്ഖേന. കരുണായന്തോ സമസ്സാസനത്ഥം ആഹ, ന പന ഉച്ചാകുലീനഭാവദസ്സനത്ഥം. തേനാഹ “അഥ വോ ഭഗവാ”തിആദി.

ഖത്തിയസേട്ഠഭാവവണ്ണനാ

൨൨൫. ബ്രാഹ്മണേസൂതി വോഹാരമത്തം, ബ്രാഹ്മണാനം സമീപേ ബ്രാഹ്മണേഹി ലദ്ധബ്ബാനി ആസനാദീനി ലഭേമാതി വുത്തം ഹോതി. തേന വുത്തം “ബ്രാഹ്മണാനം അന്തരേ”തി. കേവലം വേദസത്ഥാനുരൂപം പരലോകഗതേ സദ്ധായ ഏവ കാതബ്ബം, ന തദന്തം കിഞ്ചി അഭിപത്ഥേനേനാതി സദ്ധന്തി നിബ്ബചനം ദസ്സേതും “മതകേ ഉദിസ്സ കതഭത്തേ”തി വുത്തം. മങ്ഗലാദിഭത്തേതി ഏത്ഥ ആദിസദ്ദേന ഉസ്സവദേവതാരായനാദിഭത്തേ സങ്ഗഹ്ഠാതി. യത്തേഭത്തേതി പാപസത്തമാദിവസേന കതഭത്തേ. “പാപസത്തമാദിഭത്തോ ഭവിസ്സതീ”തിആദിനാ ഹി അഗ്ഗിഹോമോ ഇധ യത്തം. പാഹുനകാനന്തി അതിമീനം. അനാഗന്തുക്കാനമ്പി പാഹേണകഭത്തം “പാഹുന”ന്തേവ വുച്ചതീതി ആഹ “പണ്ണാകാരഭത്തേ വാ”തി. ആവടം നിവാരണം. അനാവടം അനിവാരണം. ഖത്തിയഭാവം അപ്പത്തോ ഉഭത്തോസുജാതാഭാവതോ. തേനാഹ “അപരിസുദ്ധോ”തി.

൨൨൬. ഇത്ഥിയാ വാ ഇത്ഥിം കരിത്ഥാതി ഏത്ഥ കരണം നാമ കിരിയാസാമത്തേവിസയം കരഭൂയാത്ഥുനം അത്ഥവസേന സബ്ബയാത്ഥന്തോഗധത്താതി ആഹ “പരിയേസിത്ഥാ”തി. ഖത്തിയകുമാരസ്സ ഭരിയാഭൂതം ബ്രാഹ്മണകത്തം ഇത്ഥിം പരിയേസിത്ഥാ ഗഹേത്ഥാ ബ്രാഹ്മണാനം ഇത്ഥിയാ വാ ഖത്തിയാവ സേട്ഠാ, “ഹീനാ ബ്രാഹ്മണാ”തി പാളിമുദാഹരിത്ഥാ യോജേതബ്ബം. “പുരിസേന വാ പുരിസം കരിത്ഥാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ”തി (ദീം നിം ൧.൨൨൬) ആചരിയേന വുത്തം. തത്ഥാപി ഹി ഖത്തിയകത്തായ പതിഭൂതം ബ്രാഹ്മണകുമാരം പുരിസം പരിയേസിത്ഥാ

ഗഹേത്യാ ബ്രാഹ്മണാനം പുരിസേന വാ ഖത്തിയാവ സേട്ഠാ, ഹീനാ ബ്രാഹ്മണാതി യോജനാ. കിസ്മിഞ്ചിദേവ പകരണേതി ഏതഥ പകരണം നാമ കാരണം “ഏതസ്മിം നിദാനേ ഏതസ്മിം പകരണേ”തിആദീസു (പാചിം ൪൨, ൯൦) വിയ, തസ്മാ രാഗാദിവസേന പക്ഖലിതേ റാനേ ഹേതുഭൂതേതി അത്ഥോ, തം പന അത്ഥതോ അപരാധോവ, സോ ച അകത്തബ്ധകരണന്തി ആഹ “കിസ്മിഞ്ചിദേവ ദോസേ”തിആദി. ഭസ്സസദ്ദോ ഭസ്മപരിയായോ. ഭസിയതി നിരത്ഥകഭാവേന വിപീയതീതി ഹി ഭസ്സം, ഛാരികാ. “വധിത്യാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥവചനം “ഓകിരിത്യാ”തി.

൨൨൨. കമ്മകിലേസേഹി ജനേതബ്ബോ, തേഹി വാ ജായതീതി ജനിതോ, സ്വേവ ജനേതോ, മനുസ്സോവ . തഥാ ഹി വുത്തം “യേ ഗോത്തപടിസാരിനോ”തി. തദേതം പജാവചനം വിയ ജാതിസദ്ദവസേന ബഹുമ്ഹി ഏകവചനന്തി ആഹ “പജായാതി അത്ഥോ”തി. ഏതസ്മിം ജനേതിപി യുജ്ജതി. പടിസരന്തീതി ഗോത്തം പടിച്ച് “അഹം ഗോതമോ, അഹം കസ്സപോ”തിആദിനാ സരണം കരോന്തി വിചിനന്തി.

പഠമഭാണവാറവണ്ണാ നിട്ഠിതാ.

വിജ്ജാചരണകമാവണ്ണാ

൨൨൩. ഇമസ്മിം പന സിലോകേ ആഹരിയമാനേ ബ്രഹ്മഗരുക്കാ സദ്ധേയുതം ആപജ്ജിസ്സന്തി, അമ്ബട്ഠോ ച “വിജ്ജാചരണസമ്പന്നോ”തി പദം സുത്ഥാ വിജ്ജാചരണം പുച്ഛിസ്സതി, ഏവമയം വിജ്ജാചരണപരിഭിപനീ ദേസനാ മഹാജനസ്സ സാത്ഥികാ ഭവീസ്സതീതി പസ്സിത്ഥാ ലോകനാമോ ഇമം സിലോകം സനക്കുമാരഭാസീതം ആഹരിതി ഇമമത്ഥമ്പി വിഭാവേനോ “ഇമായ പന ഗാമായാ”തിആദിമാഹ. ഇതരഥാ ഹി ഭഗവാപി അസബ്ബത്തു പരാവസ്സയോ ഭവേയു, ന ച യുജ്ജതി ഭഗവതോ പരാവസ്സയതാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവതോ. തേനാഹ “അഹമ്പി ഹി, അമ്ബട്ഠം, ഏവം വദാമീ”തിആദി. ബ്രാഹ്മണസമയേ സിദ്ധന്തി ബ്രാഹ്മണലദ്ധിയാ പാകടം. വക്ഖമാനനയേന ജാതിവാദാദിപടിസംയുത്തം. “സംസന്ദിത്യാതി ഘടേത്യാ, അവിരുദ്ധം കത്യാതി അത്ഥോ”തി (ദിം നിം ടീം ൧.൨൨൨) ആചരിയേനവുത്തം. ഇദാനി പന പോത്ഥകേസു “പടിക്ഖിപിത്യാ”തി പാഠോ ദിസ്സതി, സോ അയുത്തോവ. കസ്മാതി ചേ? ന ഹി പാളിയം ബ്രാഹ്മണസമയസിദ്ധം വിജ്ജാചരണം പടിക്ഖിപതി, തദേവ അമ്ബട്ഠേന ചിന്തിതം വിജ്ജാചരണം ഘടേത്യാ അവിരുദ്ധം കത്യാ അനുത്തരം വിജ്ജാചരണം ദേസേതീതി.

വാദോതി ലദ്ധി, വചിഭേദോ വാ. തേനാഹ “ബ്രാഹ്മണ...പേ...ആദിവചന”ന്തി. ലദ്ധിപി ഹി വത്തബ്ബത്താ വചനമേവ. ഇദന്തി അജ്ജേനയ്യാപനയജനയാജനാദികമ്മം, ന വേസ്സസ്സ, ന ഖത്തിയസ്സ, ന തദത്തേസന്തി അത്ഥം ആദിസദ്ദേന സങ്ഗഹ്ഠാതി. സബ്ബത്ഥാതി ഗോത്തവാദമാനവാദേസു. തത്ഥാപി ഹി ഗോത്തവാദോതി ഗോത്തം ആരബ്ഭ വാദോ, കസ്സപസ്സേവിദം വട്ടതി, ന കോസിയസ്സാതിആദിവചനന്തി അത്ഥോ. മാനവാദോതി മാനം ആരബ്ഭ അത്തുക്കംസനപരവമ്ഭനവസേന വാദോ, ബ്രാഹ്മണസ്സേവിദം വട്ടതി, ന സുദസ്സാതിആദിവചനന്തി അത്ഥോ. ജാതിവാദേ വിനിബദ്ധാതി ജാതിസന്നിസ്സിതവാദേ പടിബദ്ധാ. സബ്ബത്ഥാതി ഗോത്തവാദവിനിബദ്ധാദീസു. ഗോത്തവാദവിനിബദ്ധാതി ഹി ഗോത്തവാദേ

വിനിബദ്ധം. മാനവാദവിനിബദ്ധാതി മാനവാദേ വിനിബദ്ധം, യേ ഹി ബ്രാഹ്മണസ്സേവ അജ്ഞേനജ്ഞാപനയജനയാജനാദയോതി ഏവം അത്തുക്കംസനപരവർണ്ണവസേന പവത്താ, തേ മാനവാദവിനിബദ്ധം ച ഹോന്തി. ആവാഹവിവാഹവിനിബദ്ധാതി ആവാഹവിവാഹേസു വിനിബദ്ധം. യേ ഹി വിനിബദ്ധത്തയവസേന “അരഹസി വാ മം ത്വം, ന വാ മം ത്വം അരഹസി”തി ഏവം പവത്തനകാ, തേ ആവാഹവിവാഹവിനിബദ്ധം ച ഹോന്തിതി ഇമമത്മസേസം സന്ധായ “ഏസ നയോ”തി വുത്തം. ആവാഹവിവാഹവിനിബദ്ധഭാവവിഭാവനത്മത്വഹി “അരഹസി വാ മം ത്വം, ന വാ മം ത്വം അരഹസി”തി പാളിയം വുത്തം, തദേതം ജാതിവാദാദീഹി തീഹി പദേഹി യോജേതബ്ബം. ആവുത്തിആദിനയേന ഹി ജാതിവാദാദയോ ദിക്ഖത്തുമത്ഥദീപകാ. തഥാ ഹി ആചരിയേന വുത്തം “യേ പന ആവാഹവിവാഹവിനിബദ്ധം, തേ ഏവ സമ്ബന്ധത്തയവസേന ‘അരഹസി വാ മം ത്വം, ന വാ മം ത്വം അരഹസി’തി ഏവം പവത്തനകാ”തി (ദീ. നി. 3. ൧.൨൦൮).

നനു പുണ്യേ വിജ്ജാചരണം പൂട്ഠം, കസ്മാ തം പുന പുച്ഛതിതി ചോദനം സോധേനോ “തതോ അമ്ബട്ഠോ”തിആദിമാഹ. തത്ത്വ യത്ഥാതി യസ്സം വിജ്ജാചരണസമ്പത്തിയം. ബ്രാഹ്മണസമയസിദ്ധം സന്ധായ വുത്തം. ലഗ്ഗിസ്സാമാതി ഓലഗ്ഗാ അന്തോഗധാ ഭവിസ്സാമ. തതോതി തായ വിജ്ജാചരണസമ്പദായ. അവക്ഖിപിതി അവചാസി. പരമത്മതോ അവിജ്ജാചരണാനിയേവ “വിജ്ജാചരണാനീ”തി ഗഹേത്വാ റിതോ ഹി പരമത്മതോ വിജ്ജാചരണേസു വിഭജിയമാനേസു സോ തതോ ദൂരതോ അപനീതോ നാമ ഹോതി. യത്ഥാതി യസ്സം പന വിജ്ജാചരണസമ്പത്തിയം. അനുത്തരവിജ്ജാചരണം സന്ധായ വുത്തം. ജാനനകിരിയായോഗേ കമ്മമ്പി യുജ്ജനകിരിയായോഗേ കത്തായേവ ഉപപന്നോ. പധാനകിരിയാപേക്ഖാ ഹി കാരകാതി വുത്തം “അയം നോ വിജ്ജാചരണസമ്പദാ ഞാതും വട്ടതീ”തി. ഏവമിദിസേസു. സമുദാഗമതോതി ആദിസമുട്ഠാനതോ.

൨൦൯. കാമം ചരണപരിയാപന്നത്താ ചരണവസേന നിയ്യാതേതും വട്ടതി, അമ്ബട്ഠസ്സ പന അസമപഥഗമനം നിവാരേനോ സീലവസേനേവ നിയ്യാതേതീതി ഇമമത്ഥം വിഭാവേതും “ചരണപരിയാപന്നവീ”തി വുത്തം. ബ്രഹ്മജാലേ (ദീ. നി. ൧.൨, ൧൧, ൨൧) വുത്തനയേന ബുദ്ധകാദിഭേദം തിവിധം സീലം. സീലവസേനേവാതി സീലപരിയായവസേനേവ. കിഞ്ചി കിഞ്ചി സീലന്തി ബ്രാഹ്മണാനം ജാതിസിദ്ധം അഹിംസനാദിയമനിയമലക്ഖണം അപ്പമത്തകം സീലം. തസ്മാതി തഥാ വിജ്ജമാനത്താ, അത്തനി വിജ്ജമാനം സീലമത്തമ്പി നിസ്സായ ലഗ്ഗേയ്യാതി അധിപ്പായോ. “തത്ത്വ തത്ത്വേവ ലഗ്ഗേയ്യാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിംയേവ ബ്രാഹ്മണസമയസിദ്ധേ സീലമത്തേ ‘ചരണ’ന്തി ലഗ്ഗേയ്യാ”തി (ദീ. നി. 3. ൧.൨൦൯) ആചരിയേന വുത്തം, തദേതം അട്ഠകമായമേവ സാകാരവചനസ്സ വുത്തത്താ വിചാരേതബ്ബം, അധിപ്പായമത്തദസ്സനം വാ ഏതം. അയം പന്നേത്ഥ അത്ഥോ - തത്ത്വ തത്ത്വേവ ലഗ്ഗേയ്യാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിംയേവ അത്തനി വിജ്ജമാനസീലമത്തപടിസംയുത്തട്ഠാനേ “മയമ്പി ചരണസമ്പന്നാ”തി ലഗ്ഗേയ്യാ, തസ്ഥാ സീലവസേനേവ നിയ്യാതേതീതി സമ്ബന്ധോ. തഥാപസങ്ഗാഭാവതോ പന ഉപരി ചരണവസേനേവ നിയ്യാതേതീതി ദസ്സേനോ “യം പന്നാ”തിആദിമാഹ. രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ഞാനനിദ്രേസേനേവ അരൂപാവചരജ്ഞാനാനമ്പി നിദ്രിട്ഠഭാവപത്തിതോ “അട്ഠപി സമാപത്തിയോ

‘ചരണ’ത്തിനിച്ചാതിതാ”തി വുത്തം. താനിപി ഹി അങ്ഗസമതായ ചതുത്ഥജ്ഞാനാനേവാതി. നിച്ചാതിതാതി ച അസേസതോ നീഹരിതാ ഗഹിതാ, നിദസ്സിതാതി അത്ഥോ. വിപസ്സനാണാണതോ പനാതി “സോ ഏവം സമാഹിതേ ചിത്തേ പരിസുദ്ധേ പരിയോദാതേ അനങ്ഗണേ വിഗതൂപക്കിലേസേ മുദുഭൂതേ കമ്മനീയേ റിതേ ആനേജ്ജപ്പത്തേ ഞാണദസ്സനായ ചിത്തം അഭിനിഹരതി അഭിനിന്നാമേതീ”തിആദിനാ നയേന വിപസ്സനാണാണതോ പട്ഠായ.

ചതുരപായമുഖകമാവണ്ണനാ

൨൮൦. അസമ്പാപുണത്തോതി ആരഭിതാപി സമ്പജ്ജിതുമസക്കോത്തോ. അവിസഹമാനോതി ആരഭിതുമേവ അസക്കോത്തോ. “ഖാരി”തി താപസപരിക്ഖാരസ്സേതം അധിവചനം, സോ ച അനേകഭേദോതി വിഭജിതാ ദസ്സേതും “അരണീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അരണീതി ഹേട്ഠിമുപരിമവസേന അഗ്ഗിയമനകം അരണീഭയം. കമണ്ഡലൂതി കുണ്ഡികാ. സുജാതി ഹോമദബ്ബി. സുജാസദ്ദോ ഹി ഹോമകമ്മനി ഹബ്ബന്നാദിനമുദ്ധരണത്ഥം കതദബ്ബിയം വത്തതി യഥാ തം കൂടദന്തസുത്തേ “പഠമോ വാ ദുതിയോ വാ സുജം പഗ്ഗണ്ഹന്താന”തി (ദീ൦ നി൦ ൧.൩൪൧). തഥാ ഹി ഇമസ്ഥിന്ധേവ റാനേ ആചരിയേന വുത്തം “സുജാതി ദബ്ബി”തി (ദീ൦ നി൦ ൧.൨൮൦). ഹബ്ബന്നാദിനം സുഖഗുഹണത്ഥം ജായതീതി ഹി സുജാ. കേചി പന ഇമമത്ഥമവിചാരേതാ തുന്നത്ഥമേവ ഗഹേതാ “സൂചി”തി പഠന്തി, തദയുത്തമേവ ആചരിയേന തഥാ അവണ്ണിതത്താ. ചമതി അദതീതി ചമരോ, മിഗവിസേസോ, തസ്സ വാലേന കതാ ബീജനീ ചാമരാ. ആദിസദ്ദേന തിദണ്ഡതിഘടികാദിനി സങ്ഗണ്ഹാതി. കുച്ഛിതേന വകാകാരേന ജായതീതി കാജോ യഥാ “കാലവണ്ണ”തി; കചതി ഭാരം ബന്ധതി ഏത്ഥാതി വാ കാചോ. ദുവിധമ്പി ഹി പദമിച്ഛന്തി സദുവിദു. ഖാരിഭരിതന്തി ഖാരിഹി പരിപുണ്ണം. ഏകേന വി-കാരേന പദം വഡ്ഡേതാ “ഖാരിവിവിധ”തി പഠന്താനം വാദേ സമുച്ചയസമാസേന അത്ഥം ദസ്സേനോ “യേ പനാ”തിആദിമാഹ.

നനു ഉപസമ്പന്നസ്സ ഭിക്ഖുനോ സാസനികോപി യോ കോചി അനുപസമ്പന്നോ അത്ഥതോ പരിചാരകോവ ഹോതി അപി വീണാസവസാമണേരോ, കിമങ്ഗം പന ബാഹിരകപബ്ബജിതേതി അനുയോഗം പതി തത്ഥ വിസേസം ദസ്സേതും “കാമഞ്ചാ”തിആദി വുത്തം. വുത്തനയേനാതി “കപ്പിയ...പേ... വത്തകരണവസേനാ”തി ഏവം വുത്തനയേന. അനേകസതസഹസ്സസംവരവിനയസമാദാനവസേന ഉപസമ്പന്നഭാവസ്സ വിസിട്ഠഭാവതോ വീണാസവസാമണേരോപി പുമുജ്ജനഭിക്ഖുനോ പരിചാരകോതി വുത്തോ.

“നവകോടിസഹസ്സാനി, അസീതിസതകോടിയോ;
പത്താസസതസഹസ്സാനി, ഛത്തീംസ ച പുനാപരേ;

ഏതേ സംവരവിനയാ, സമ്ബുദ്ധേന പകാസിതാ;
പേയ്യാലമുഖേന നിദിട്ഠാ, സിക്ഖാ വിനയസംവരേ”തി. (വിസുദ്ധി൦ ൧.൨൦; അപ൦ അട്ഠ൦ ൨.൫൫; പടി൦ മ൦ അട്ഠ൦ ൧.൨.൩൭);

ഏവം വുത്തപ്പഭേദാനം അനേകസതസഹസ്സാനം സംവരവിനയാനം സമാദായ സിക്ഖണേന ഉപരിഭൂതാ അഗ്ഗഭൂതാ സമ്പദാതി ഹി ഉപസമ്പദാ,

തായ ചേസ ഉപസമ്പദായ പുമുജനഭിക്ഖു ഉപസമ്പന്നോതി.

അയം പനാതി യമാവുത്തലക്ഖണോ താപസോ. താപസാ ഹി കമ്മവാദികിരിയവാദിനോ, ന സാസനസ്സ പടാണീഭൂതാ, യതോ നേസം പബ്ബജിതുമഗതാനം വിനാവ തിത്ഥിയപരിവാസേന ഖണ്ഡകേ പബ്ബജാ അനുത്താതാ. തപോ ഏതേസമത്ഥിതി താപസാ ത-കാരസ്സ ദീഘം കത്വാ. “ലോമസാ”തിആദിസു വിയ ഹി സ-പച്ചയമിച്ഛന്തി സദുവിദു. ഇദം വുത്തം ഹോതി - കാമം ഖിണാസവോപി സാമണേരോ പുമുജനസ്സ ഭിക്ഖുണോ അത്ഥതോ പരിചാരകോവ ഹോതി, സോ പന വത്തകരണമത്തേനേവ പരിചാരകോ, ന ലാമകഭാവേന. താപസോ തു ഗുണവസേന ചേവ വേയ്യാവച്ചകരണവസേന ച ലാമകഭാവേനേവ പരിചാരകോ, ന വത്തകരണമത്തേന, ഏവമിമേസം നാനാകരണം സന്ധായ താപസസ്സേവ പരിചാരകതാ വുത്താതി.

“കസ്ഥാ”തിആദിനാ ചോദകോ കാരണം ചോദേതി. “യസ്ഥാ”തിആദിനാ ആചരിയോ കാരണം ദസ്സേത്വാ പരിഹരതി. ഏവം സഞ്ചേപതോ പരിഹരിതമത്ഥം വിവരിതും “ഇമസ്ഥിന്ഹീ”തിആദി വുത്തം. അസക്കോന്തന്തി അസമത്ഥനേന വിപ്പടിപജ്ജന്തം അലജ്ജിം. ഖുരയാരുപമന്തി ഖുരയാരാനം മത്ഥകേനേവ അക്കമിത്വാ ഗമന്തുപഥം. ബഹുജനസമ്മതാതി മഹാജനേന സേട്ഠസമ്മതാ. അത്തേതി അപരേ ഭിക്ഖു. ഇധാതി താപസപബ്ബജായ. ഛന്ദേന സഹ ചരന്തിതി സഛന്ദചാരിനോ, യമാകാമം പടിപന്നകാതി വുത്തം ഹോതി. അനുസിക്ഖന്തോതി ദിട്ഠാനുഗതിയാ സിക്ഖന്തോ. താപസാവ ബഹുകാ ഹോന്തി, ന ഭിക്ഖു.

കുദാലപിട്കാനം നിബ്ബചനം ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. ബഹുജനകുഹാപനത്ഥന്തി ബഹുനോ ജനസ്സ വിമ്ഹാപനത്ഥം . അഗ്ഗിസാലന്തി അഗ്ഗിഹുത്തസാലം. നാനാദാരുഹീതി പലാസരുക്ഖദണ്ഡാദീഹി നാനാവിധസമിധാദാരുഹി. ഹോമകരണവസേനാതി യത്തകരണവസേന.

ഉദകവസേനേത്ഥ പാനാഗാരം. തേനാഹ “പാനീയം ഉപട്ഠപേത്വാ”തിആദി. യം ഭത്തപുടം വാ യാനി തണ്ഡുലാദീനി വാതി സമ്ബന്ധോ. അമ്ബിലയാഗു നാമ തക്കാദിഅമ്ബിലസംയുത്താ യാഗു. തണ്ഹാദീഹി ആമസിതബ്ബതോ ചീവരാദി ആമിസം നാമ. വഡ്ഡിയാതി ദിഗുണതിഗുണാദിവഡ്ഡിയാ. കൂടുമ്ബം സന്ഠപേതീതി ധനം പതിട്ഠപേതി. യമാവുത്തമത്ഥം പാളിയം നിദസ്സനമത്തേന വുത്തന്തി ആഹ “ഇദം പനസ്സ പടിപത്തിമുഖ”ന്തി, ഇദം പന പാളിവചനം അസ്സ ചതുത്ഥസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ കോഹത്തേപടിപത്തിയാ മുഖമത്തന്തി അത്ഥോ. കസ്ഥാതി ചേ? സോ ഹി നാനാവിധേന കോഹത്തേന ലോകം വിമ്ഹാപയന്തോ തത്ഥ അച്ഛതി. തേനാഹ “ഇമിനാ ഹീ”തിആദി. ഏവന്തി “തത്ഥ പാനീയം ഉപട്ഠപേത്വാ”തിആദിനാ വുത്തനയേന.

“സബ്ബാപി താപസപബ്ബജാ നിദിട്ഠാ”തി ധമ്മാധിട്ഠാനനയേന ദസ്സിതമേവ പുഗ്ഗലാധിട്ഠാനനയേന വിവരിതും “അട്ഠവിധാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ഖലാദിസു മനുസ്സാനം സന്തികേ ഉപതിട്ഠിത്വാ വീഹിമുഗ്ഗമാസതിലാദീനി ഭിക്ഖവാചരിയനിയാമേന സങ്കഡ്ഡിത്വാ ഉണ്ഛരണം ഉണ്ഛരാ, സാ ഏവ ചരിയാ വുത്തി ഏതേസന്തി ഉണ്ഛരാചരിയാ. അഗ്ഗിപക്കികായ ഭത്തഭിക്ഖായ ജീവന്തിതി അഗ്ഗിപക്കികാ, ന അഗ്ഗിപക്കികാ അനഗ്ഗിപക്കികാ, തണ്ഡുലഭിക്ഖായ

ഏവ ജീവികാതി വൃത്തം ഹോതി. ഉഞ്ചരാചരിയാ ഹി ഖലാദീനി ഗന്താ ഉപതിട്ഠിത്വാ മനുഷ്ഠേഹി ദിയുമാനം ഖലഗ്ഗം നാമ ധന്തം പടിഗുണ്ഹന്തി, അനഗ്ഗിപക്കികാ പന താദിസമപടിഗുണ്ഹിത്വാ തണ്ഡുലമേവ പടിഗുണ്ഹന്തിതി അയമേതേസം വിസേസോ. ന സയം പചന്തിതി അസാമപാകാ, പക്കഭിക്ഖായ ഏവ ജീവികാ. അയോ വിയ കട്ഠിനോ മുട്ഠിപ്പമാണോ പാസാണോ അയമുട്ഠി നാമ, തേന വത്തന്തിതി അയമുട്ഠികാ. ദന്തേന ഉപ്പാദിതം വക്കലം രുക്ഖത്തചോ ദന്തവക്കലം, തേന വത്തന്തിതി ദന്തവക്കലികാ. പവത്തം രുക്ഖാദിതോ പാതാപിതം ഫലം ഭുഞ്ജന്തി സീലേനാതി പവത്തഫലഭോജിനോ. പണ്ഡുപലാസസദുസ്സ ഏകസേസനയേന ദിധാ അത്ഥോ, ജിണ്ണതായ പണ്ഡുഭൂതം പലാസഞ്ചേവ ജിണ്ണപക്കഭാവേന തംസദിസം പുപ്ഫഫലാദി ചാതി. തേന വക്ഖതി “സയം പതിതാനേവ പുപ്ഫഫലപണ്ഡുപലാസാദീനി ഖാദന്താ യാപേന്തി”തി, (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨൮൦) തേന വത്തന്തിതി പണ്ഡുപലാസികാ, സയംപതിതപണ്ണപുപ്ഫഫലഭോജിനോ. ഇദാനി തേ അട്ഠവിധേപി സരൂപതോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വൃത്തം. കേണിയജടിലവത്സു ഖന്ധകവണ്ണനായ (മഹാവം അട്ഠം ൩൦൦) ഗഹേതബ്ബം.

സങ്കഡ്ഢിത്വാതി ഭിക്ഖാചരിയാവസേന ഏകജ്ജയം കത്വാ.

തണ്ഡുലഭിക്ഖന്തി തണ്ഡുലമേവ ഭിക്ഖം. ഭിക്ഖിതബ്ബാ യാചിതബ്ബാ, ഭിക്ഖുനം അയന്തി വാ ഭിക്ഖാതി ഹി ഭിക്ഖാസദ്ദോ തണ്ഡുലാദിസുപി നിരുള്ഹോ. തേന വൃത്തം “പചിത്വാ പരിഭുഞ്ജന്തി”തി.

ഭിക്ഖാപരിയേട്ഠി നാമ ദുക്ഖാതി പരേസം ഗേഹതോ ഗേഹം ഗന്താ ഭിക്ഖായ പരിയേസനാ നാമ ദീനവൃത്തിഭാവേന ദുക്ഖാ.

യേ പന “പാസാണസ്സ പരിഗൃഹോ നാമ ദുക്ഖോ പബ്ബജിതസ്സാ”തി ദന്തേഹേവ ഉപ്പാടേത്വാ ഖാദന്തി, തേ ദന്തവക്കലികാ നാമാതി അയം അട്ഠകമാമുത്തകനയോ.

പണ്ഡുപലാസസദ്ദോ പുപ്ഫഫലവിസയോപി സദിസതാകപ്പന്നേനാതി ദസ്സേതി “പുപ്ഫഫലപണ്ഡുപലാസാദീനി”തി ഇമിനാ.

തേതി പണ്ഡുപലാസികാ. നിദസ്സനമത്തമേതം അന്തേസന്ധി തഥാ ഭേദസമ്ഭവതോ. പാപുണ്ണനട്ഠാനേതി ഗഹേതും സമ്പാപുണ്ണനട്ഠാനേ. ഏകരുക്ഖതോതി പഠമം ഉപഗതരുക്ഖതോ.

കഥമേത്താവതാ സബ്ബാപി താപസപബ്ബജ്ജാ നിദിട്ഠാതി ചോദനാ ന താവ വിസോധിതാതി ആഹ “ഇമാ പനാ”തിആദി. ചതുഹിയേവാതി “ഖാരിവിധമാദായാ”തിആദിനാ വൃത്താഹി പവത്തഫലഭോജനികാ, കന്ദമൂലഫലഭോജനികാ, അഗ്യാഗാരികാ, ആഗാരികാ ചേതി ചതുഹി ഏവ താപസപബ്ബജ്ജാഹി. അഗാരം ഭജന്തിതി അഗാരം നിവാസഭാവേന ഉപഗച്ഛന്തി. ഇമിനാ ഹി “ചതുദാരം അഗാരം കരിത്വാ അച്ഛതീ”തിആദിനാ ഇധ വൃത്തായ ചതുത്ഥായ താപസപബ്ബജ്ജായ തേസമവരോധതം ദസ്സേതി. ഏവമിതരേസുപി പടിലോമതോ യോജനാ വേദിതബ്ബാ. അഗ്ഗിപരിചരണവസേന അഗ്യാഗാരം ഭജന്തി . ഏവം പന തേസമവരോധതം വദന്തോ തദനുരൂപം ഇമേസന്ധി പച്ചേകം ദുവിധതം ദസ്സേതിതി ദട്ഠബ്ബം.

൨൮൧. ആചരിയേന പോക്ഖരസാതിനാ സഹ പവത്തതീതി സാചരിയകോ, തസ്സ. അപായമുഖവീതി വിനാസകാരണസി. പഗേവ വിജ്ജാചരണസമ്പദായ സന്ദിസ്സനേതി പി-സദോ ഗരഹായം. തേന വുത്തം “അപി നു തപം ഇമായ അനുത്തരായ വിജ്ജാചരണസമ്പദായ സന്ദിസ്സസി സാചരിയകോ”തിആദി. തത്രായമട്ഠകമാമുത്തകനയോ - “നോ ഹിദം ഭോ ഗോതമാ”തി സന്ദിസ്സനം പടിക്ഖിപിത്വാ അസന്ദിസ്സനാകാരമേവ വിഭാവേതും “കോ ചാഹ”തിആദി വുത്തം. സാചരിയകോ അഹം കോ ച കീദിസോ ഹുത്വാ അനുത്തരായ വിജ്ജാചരണസമ്പദായ സന്ദിസ്സാമി, അനുത്തരാ വിജ്ജാചരണസമ്പദാ കാ ച കീദിസാ ഹുത്വാ സാചരിയകേ മയി സന്ദിസ്സതി, ആരകാ അഹം...പേ... സാചരിയകോതി സഹ പാഠസേസേന യോജനാ.

൨൮൨. അപായേ വിനാസനുപായേ നിയുത്തോ ആപായികോ. തബ്ഭാവം ന പരിപൂരേതി പരിപൂരേതും ന സക്കോതീതി അപരിപൂരമാനോ, തബ്ഭാവേന അപരിപൂണ്ണോതി അത്ഥോ. അത്തനാ ആപായികേന ഹോത്തേനാപി തബ്ഭാവം അപരിപൂരമാനേന പോക്ഖരസാതിനാ ഏസാ വാചാ ഭാസിതാതി അത്ഥതോ സമ്ബന്ധത്താ കത്വത്ഥേ ചേതം പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “ആപായികേനാപി അപരിപൂരമാനേനാ”തി. അപിച അത്തനാ അപരിപൂരമാനേന ആപായികേനാപി സയം അപരിപൂരമാനാപായികേന ഹുത്വാപി പോക്ഖരസാതിനാ ഏസാ വാചാ ഭാസിതാതി അത്ഥയുത്തിതോ ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ ചേതം പച്ചത്തവചനന്തിപി ഏവം വുത്തം. അഞ്ഞോ ഹി സദുക്കമോ, അഞ്ഞോ അത്ഥക്കമോതി. കേചി പന “കരണത്ഥമേവ ദസ്സേതും ഏവം വുത്ത”ന്തി വദന്തി, തദയുത്തമേവ പദവയസ്സ കത്തുപദേന സമാനത്ഥത്താ, സമാനത്ഥാനഞ്ച പദാനം അത്തമത്തം കരണഭാവാനുപപത്തിതോ, അലമതിപപഞ്ചേന.

പുണ്യകഇസിഭാവാനുയോഗവണ്ണനാ

൨൮൩. ദീയതേതി ദത്തി, സാ ഏവ ദത്തികന്തി ആഹ “ദിന്നക”ന്തി. അദാതുകാമസി ദാതുകാമം കത്വാ സമ്മുഖാ പരമാവട്ടേതി സമ്മുജ്ഛം കരോതി ഏതായാതി സമ്മുഖാവട്ടനീ. തേനാഹ “ന ദേവീതി വത്തും ന സക്കോതീ”തി. പുന തസ്സാതി ബ്രാഹ്മണസ്സ. കാരണാനുരൂപം രാജ്യം പുണ്ണപത്തന്തി ആഹ “കസ്ഥാ മേ ദിന്നോ”തി. സഞ്ചപലിതകുട്ഠന്തി യോതസഞ്ചലിപ സേതകുട്ഠം. സേതപോക്ഖരരജതതോ ഗുണസമാനകായത്താ ഏവമാഹ. അനുഗച്ഛതീതി പരമനുബന്ധതി.

യദി ദുവിധേനപി കാരണേന രാജാ ബ്രാഹ്മണസ്സ സമ്മുഖാഭാവം ന ദേതി, അഥ കസ്ഥാ തദുപസങ്കമനം ന പടിക്ഖിത്തന്തി ആഹ “യസ്ഥാ പനാ”തിആദി. “ഖേത്തവിജ്ജായാതി നീതിസത്ഥേ”തി (ദീം നിം ദീം ൧.൨൮൩) ആചരിയേന വുത്തം. ഹേട്ഠാപി ബ്രഹ്മജാലവണ്ണനായം ഏവം വുത്തം “ഖേത്തവിജ്ജാതി അബ്ഭേയുമാസുരക്ഖരാജസത്ഥാദിനീതിസത്ഥ”ന്തി. (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨൧) ദുസ്സമേത്ഥ തിരോക്കരണിയം. തേനാഹ “സാണിപാകാരസ്സ അന്തോ ഠത്വാ”തി. അന്തസദേന പന തബ്ഭാവേന പദേ വഡ്ഡിയമാനേ ദുസ്സന്തം യഥാ “വനന്തോ”തി. “പയാതന്തി സദ്ധം, സസ്സതികം വാ. തേനാഹ അഭിഹരിത്വാ ദിന്ന”ന്തി ആചരിയേന വുത്തം, തസ്ഥാ മതകഭത്തസഞ്ചേപേന വാ നിച്ചഭത്തസഞ്ചേപേന വാ അഭിഹരിത്വാ ദിന്നം ഭിക്ഖന്തി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. “അയം പനാ”തിആദി അത്ഥാപത്തിവചനം. നിട്ഠന്തി നിച്ഛയം.

കസ്മാ പന ഭഗവാ ബ്രാഹ്മണസ്സ ഏവരൂപം അമനാപം മമ്മവചനം
അവോചാതി ചോദനം കാരണം ദസ്സേത്യാ സോധേതും “ഇദം പനാ”തിആദി
വുത്തം. രഹസ്സന്വി പടിച്ചന്നമ്പി മമ്മവചനം പകാസേസീതി സമ്ബന്ധോ.

൨൮൪. രാജാസനം നാമ ഹത്മിക്ഖന്ധപദേസം സന്ധായ “ഹത്മിഗീവായ വാ
നിസിന്നോ”തി പാളിയം വുത്തം. രമൂപത്ഥരേതി രമസ്സ ഉപരി
അത്ഥരിതപദേസേ. തേനാഹ “രമമ്ഹീ”തിആദി. ഉഗ്ഗതുഗ്ഗതേഹീതി
ഉഗ്ഗതാനമതിസയേന ഉഗ്ഗതേഹി. ന ഹി വിച്ഛാസമാസോ ലോകികേഹി
അഭിമതോതി. രഞ്ഞോ അപച്ചം രാജഞ്ഞോ, ബഹുകത്തം പതി,
ഏകസേസനയേന വാ “രാജഞ്ഞേഹീ”തി വുത്തം. പാകടമന്തനന്തി പകാസഭൂതം
മന്തനം. തദേവിധാധിപ്പേതം, ന രഹസ്സമന്തനം സുദാദീഹിപി സുയുമാനസ്സ
ഇച്ഛിതത്താ. തേന വുത്തം “അഥ ആഗച്ഛേയ്യ സുദോ വാ സുദദാസോ വാ”തിആദി.
താദിസേഹിയേവാതി രഞ്ഞോ ആകാരസദിസേഹേവ. തസ്സത്ഥസ്സ സാധനസമത്ഥം
വചനം രഞ്ഞോ ഭണിതം യഥാ, തഥാ സോപി തസ്സത്ഥസ്സ സാധനസമത്ഥമേവ
ഭണിതം വചനം അപിനു ഭണിതീതി യോജേതബ്ബം.

൨൮൫. “പവത്താരോ”തി ഏതസ്സ പാവചനഭാവേന വത്താരോതി സദുതോ
അത്ഥോ. യസ്മാ പന തേ തഥാഭൂതാ മന്താനം പവത്തകാ നാമ, തസ്മാ
അധിപ്പായതോ അത്ഥം ദസ്സേതും “പവത്തയിതാരോ”തി വുത്തം. വദസദേന, ഹി
തുപച്ചയേന ച “വത്താരോ”തി പദസിദ്ധി, തഥാ വതുസദേന
“പവത്തയിതാരോ”തി. ഇദം ആചരിയസ്സ (ദീം നിം ദീം ൧.൨൮൫) ച
ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരസ്സ ച മതം. വതുസദേനേവ “പവത്താരോ”തി
പദസിദ്ധിം ദസ്സേതീതിപി കേചി വദന്തി. പദഭയസ്സ തുല്യാധികരണത്താ
“മന്തമേവാ”തി വുത്തം. “സുദേ ബഹി കത്വാ രഹോ ഭാസിതബ്ബട്ഠേന മന്താ
ഏവ തം തം അത്ഥപടിപത്തിഹേതുതായ പദ”ന്തി ഹി തുല്യാധികരണം
ഹോതി, അനുപനീതാസാധാരണതായ രഹസ്സഭാവേന വത്തബ്ബായ
മന്തനകിരിയായ പദമധിഗമുപായന്തിപി മന്തപദന്തി അട്ഠകമാമുത്തകോ നയോ.
ഗീതന്തി ഗായനവസേന സജ്ജായായിതം, ഗായനമ്പിധ
ഉദത്താനുദത്താദിസരസമ്പാദനവസേനേവ അധിപ്പേതന്തി വുത്തം
“സരസമ്പത്തിവസേനാ”തി. പാവചനഭാവേന അഞ്ഞേസം വുത്തം. തമഞ്ഞേസം
വാദാപനവസേന വാചിതം. സങ്ഗഹേത്വാ ഉപരൂപരി സഞ്ജുട്ട്ഠാവസേന
സമുപബ്ബുട്ട്ഠഹം. ഇരുവേദയജുവേദസാമവേദാദിവസേന, തത്ഥാപി പച്ചേകം
മന്തബ്രഹ്മാദിവസേന, അജ്ജായാനുവാകാദിവസേന ച രാസികതം.
യഥാവുത്തനയേനേവ പിണ്ഡം കത്വാ ഠപിതം. അഞ്ഞേസം വാചിതം
അനുവാചേന്തിതി അഞ്ഞേസം കമ്മഭൂതാനം തേഹി വാചാപിതം മന്തപദം
ഏതരഹി ബ്രാഹ്മണാ അഞ്ഞേസം അനുവാചാപേന്തി.

തേസന്തി മന്തകത്തുനം. ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡം യഥാകമ്മുപഗത്താണം,
പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനട്ഠേന ദിബ്ബചക്ഖുസദിസഞ്ച പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിത്താണം
സന്ധായ “ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ”തി വുത്തം. അതോ ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡേന
യഥാകമ്മുപഗത്താണേന സത്താനം കമ്മസ്സകതാദീനി ചേവ ദിബ്ബചക്ഖുസദിസേന
പുഞ്ചേനിവാസാനുസ്സതിത്താണേന അതീതകപ്പേ ബ്രാഹ്മണാനം
മന്തജ്ജേനവിധിഞ്ച ഓലോകേത്വാതി അത്ഥോ ഗഹേതബ്ബോ. രൂപമേവ ഹി
പച്ചുപ്പന്നം ദിബ്ബചക്ഖുസ്സ ആരമ്മണന്തി തമിധ അട്ഠാനഗതം ഹോതി.
പാവചനേന സഹ സംസന്ദിത്വാതി യം കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധേന വുത്തം

വട്ടസന്നിസ്തിതം വചനം, തേന സഹ സംസന്ദിതാ അവിരുദ്ധം കത്വാ. ന ഹി തേസം വിവട്ടസന്നിസ്തിതോ അത്ഥോ പച്ചക്വതോ ഹോതി. ഗന്ധിംസൂതി പജ്ജഗജ്ജബന്ധവസേന സക്കതഭാസായ ബന്ധിംസു. അപരാ പരേതി അട്ഠകാദീഹി അപരാ അത്തേപി പരേ പച്ഛിമാ ഓക്കാകരാജകാലാദീസു ഉപ്പന്നാ. പാണാതിപാതാദീനി പക്ഖിപിത്വാതി അട്ഠകാദീഹി ഗന്ധിതമന്തപദേസേവ പാണാതിപാതാദികിലേസസന്നിസ്തിതപദാനം തത്ഥ തത്ഥ പക്ഖിപനം കത്വാ. വിരുദ്ധേ അകംസൂതി സുത്തനിപാതേ ബ്രാഹ്മണ്യമ്മികസുത്താദീസു (സു. നി. ബ്രാഹ്മണ്യമ്മികസുത്ത) ആഗതനയേന സംകിലേസികത്ഥദീപനതോ പച്ചനീകഭൂതേ അകംസു. ഇസീതി നിദസ്സനമത്തം. “ഇസി വാ ഇസിത്ഥായ പടിപന്നോ വാ”തി ഹി വത്തഞ്ച. കസ്ഥാ പന്നേത്ഥ പടിഞ്ഞാഗഹണവസേന ദേസനാസോതപതിതം ന കരോതീതി ആഹ “ഇയ ഭഗവാ”തിആദി. ഇയാതി “ത്യാഹം മന്തേ അധീയാമി, ‘സാചരിയകോ’തി ത്വം മത്തേസി”തി വുത്തട്ഠാനേ. പടിഞ്ഞം അഗ്ഗഹേത്വാതി യഥാ ഹേട്ഠാ പടിഞ്ഞാ ഗഹിതാ, തഥാ “തം കിം മത്തേസി അമ്ബട്ഠ, താവതാ ത്വം ഭവിസ്സസി ഇസി വാ ഇസിത്ഥായ വാ പടിപന്നോ സാചരിയകോതി, നോ ഹിദം ഭോ ഗോതമാ”തി ഏവം ഇയ പടിഞ്ഞം അഗ്ഗഹേത്വാ.

ഽവുതു. നിരാമഗന്ധാതി കിലേസാസുചിവസേന വിസ്സഗന്ധരഹിതാ. അനിത്ഥിഗന്ധാതി ഇത്ഥിനം ഗന്ധമത്തസ്സപി അവിസഹന്നേ ഇത്ഥിഗന്ധരഹിതാ. രജോജല്ല്യരാതി പകതിരജസേദാദിജല്ല്യരാ. പാകാരപുരിസഗുത്തീതി പാകാരാവരണം, പുരിസാവരണഞ്ച. ഏത്ഥ പന “നിരാമഗന്ധാ”തി ഏതേന തേസം ദസന്നം ബ്രാഹ്മണാനം വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസതം ദസ്സേതി, “അനിത്ഥിഗന്ധാ, ബ്രഹ്മചാരിനോ”തി ച ഏതേന ഏകവിഹാരിതം, “രജോജല്ല്യരാ”തി ഏതേന മണ്ഡനവിഭൂസനാഭാവം, “അരഞ്ഞായതനേ പബ്ബതപാദേസു വസിംസു”തി ഏതേന മനുസ്സുപചാരം പഹായ വിവിത്തവാസം, “വനമൂലഫലാഹാരാ വസിംസു”തി ഏതേന സാലിമംസോദനാദിപണീതാഹാര പടിക്ഖേപം, “യദാ”തിആദിനാ യാനവാഹനപടിക്ഖേപം, “സബ്ബദിസാസു”തിആദിനാ രക്ഖാവരണപടിക്ഖേപം. ഏവഞ്ച ദസ്സേനോ മിച്ഛാപടിപദാപക്ഖികം സാചരിയകസ്സ അമ്ബട്ഠസ്സ വുത്തിം ഉപാദായ സമ്മാപടിപദാപക്ഖികാപി തേസം ബ്രാഹ്മണാനം വുത്തി അരിയവിനയേ സമ്മാപടിപത്തിം ഉപാദായ മിച്ഛാപടിപദായേവ. കമഞ്ഹി നാമ തേ ഭവിസ്സതി സല്ലേഖപടിപത്തിയുത്തതാതി. “ഏവം സു തേ”തിആദിനാ ഭഗവാ അമ്ബട്ഠം സന്തജ്ജേനോ നിഗ്ഗണ്ഹാതീതിപി വിഭാവേതി. ഇദഞ്ഹി വക്ഖമാനായ പാളിയാ പിണ്ഡത്ഥദസ്സനന്തി.

ദുസ്സപട്ടികാ ദുസ്സപട്ടം. ദുസ്സകലാപോ ദുസ്സവേണി. വേഠകേഹീതി വേഠകപട്ടകേഹി, ദുസ്സേഹി സംവേഠേത്വാ കത്തമിതഹാസുകാഹീതി വുത്തം ഹോതി. കപ്പേതുന്തി കത്തരികായ ഛരിന്ദിതും. കപ്പിതവാലേഹീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. “ന ഭിക്ഖവേ മസ്സു കപ്പാപേതഞ്ച”തിആദീസു (ചുളവ ൨൨൫) വിയ ഹി കപുസദോ ഛേദനേ വത്തതി. യുത്തട്ഠാനേസൂതി ഗീവാസീസവാലധീസു. വാലാതി തേസു റാനേസു ജായമാനാ ലോമാ. സഹചരണവസേന, റാനീനാമേന വാ “കുത്തവാലാ”തി വുത്താ. കേചി പന “വാളയുത്തത്താ”തി പാഠം കപ്പേത്വാ വാളരൂപയുത്തത്താതി അത്ഥം വദന്തി, പാളിയാനപേക്ഖനമേവ തേസം ദോസോ. “കുത്തവാലേഹി വളവാറഥേഹീ”തി പാളിയം വുത്തം. സമന്താനഗരന്തി നഗരസ്സ സമന്തതോ. പാകാരസ്സ അയോഭാഗേ കതസുധാകമ്മം റാനം നഗരസ്സ സമീപേ കത്തഞ്ചതോ, ഉപകാരകരണതോ ച

“ഉപകാരികാ”തി വുച്ചതി. നഗരസ്സ ഉപകാരികാ ഏതാസന്തി നഗരൂപകാരികായോ, രാജധാനീഅപേക്വായ ഇത്ഥിലിങ്ഗനിദേസോ. തേനാഹ “ഇധ പനാ”തിആദി. മതീതി വിചികിച്ഛാവസേന അനേകംസികജാനനാ. ഉപരി ദേസനായ അവധ്വകാരണം ദസ്സേന്തോ “ഇദം ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. പാളിയം സോ മം പഞ്ചേനാതി സോ ജനോ മം പുച്ഛാവസേന സോധേയ്യ. അഹം വേയ്യാകരണേന സോധേസ്സാമീതി അഹസിമം വിസ്സജ്ജനാവസേന സോധേസ്സാമീതി യമാരഹമധികാരവസേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

ദേലക്ഖണദസ്സനവണ്ണാ

൨൮൭. “നിസിന്നാ”തിആദി അനാദരേ സാമിവചനം, വിസേസനം വാ. സങ്കുചിതേ ഇരിയാപഥേ അനവസേസതോ ലക്ഖണാനം ദുബ്ബിഭാവനതോ “ന സക്കോതീ”തി വുത്തം, തമാ സുവിഭാവനതോ പന “സക്കോതീ”തി. പരിയേസനസുഖത്ഥമേവ തദാചിണ്ണതാ ദട്ഠഞ്ച. തേനാതി ദുവിധേനപി കാരണേന.

ഗവേസീതി ഞാണേന പരിയേസനമകാസി. ഗണയന്തോതി ഞാണേനേവ സങ്കലയന്തോ. സമാനയീതി സമ്മാ ആനയി സമാഹരി. “കങ്ഖതീ”തി പദസ്സ ആകങ്ഖതീതി അത്ഥോതി ആഹ “അഹോ വതാ”തിആദി. അനുപസഗ്ഗമ്പി ഹി പദം കത്ഥചി സഉപസഗ്ഗമിവ അത്ഥവിസേസവാചകം യമാ “ഗോത്രഭൂ”തി. തതോ തതോ സരീരപ്പദേസതോ. കിച്ഛതീതി കിലമതി. തേനാഹ “ന സക്കോതി ദട്ഠ”തി. തായാതി “വിചിനന്തോ കിച്ഛതീ”തി വുത്തായ വിചികിച്ഛായ. തതോതി സന്നിട്ഠാനം അഗമനതോ. ഏവം “കങ്ഖതീ”തി പദസ്സ ആസിസനത്ഥതം ദസ്സേത്ഥാ ഇദാനി സംസയത്ഥതം ദസ്സേന്തോ “കങ്ഖായ വാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ കങ്ഖായാതി “കങ്ഖതീ”തി പദേന വുത്തായ കങ്ഖായ. അസത്ഥപധാനഞ്ചി ആഖ്യാതികം. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അവത്ഥാപഭേദഗതാ വിമതി ഏവ “തീഹിധമ്മേഹീ”തി വുത്താ, തിപ്പകാരേഹി സംസയധമ്മേഹീതി അത്ഥോ. കാലുസിയഭാവോതി അപ്പസന്നതായ ഹേതുഭൂതോ ആവിലഭാവോ.

വത്ഥികോസേനാതി നാഭിയാ അധോഭാഗസങ്ഖാതേ വത്ഥിമ്ഹി ജാതേന ലിങ്ഗപസിഞ്ചുകേന. “അണ്ഡകോസോ”തിആദീസു (മം നിം ൧.൧൨൨, ൧൮൯; ൨.൨൭; അം നിം ൭.൭൧; പാരാ ൧൧) വിയ ഹി കോസസദ്ദോ പരിവേഠകപസിഞ്ചുകേ വത്തതി. വത്ഥേന ഗുഹിതഞ്ചത്താ വത്ഥഗുയ്ഹം. യസ്ഥാ ഭഗവതോ കോസോഹിതം വത്ഥഗുയ്ഹം സബ്ബബുദ്ധാവേണികം അത്തേഹി അസാധാരണം സുവിസുദ്ധകഞ്ചനമണ്ഡലസന്നിഭം, അത്തനോ സണ്ഠാനസന്നിവേസസുന്ദരതായ ആജാനേയ്യഗന്ധഹത്ഥിനോ വരങ്ഗപരമചാരുഭാവം, വികസമാനതപനിയാരവിന്ദസമുജ്ജലകേസരാവത്തവിലാസം, സന്ത്യാപഭാനുരഞ്ജിതജലവനന്തരാഭിലക്ഖിതസമ്പുണ്ണചന്ദ്രമണ്ഡലസോഭഞ്ച അത്തനോ സിരിയാ അഭിഭൂയ വിരാജതി, യം ബാഹിരബ്ഭന്തരമലേഹി അനുപക്കിലിട്ഠതായ, ചിരകാലപരിചിതബ്രഹ്മചരിയാധികാരതായ, സണ്ഠിതസണ്ഠാനസമ്പത്തിയാ ച കോപീനമ്പി സമാനം അകോപീനമേവ ജാതം. തേന വുത്തം “ഭഗവതോ ഹീ”തിആദി. വരവാരണസ്സേവാതി വരഗന്ധഹത്ഥിനോ ഇവ. പഹൂതഭാവന്തി പുമുലഭാവം. ഏത്ഥേവ ഹി തസ്സ സംസയോ. തനുമുദുസുകുമാരാദീസു പനസ്സ ഗുണേസു വിചാരണാ ഏവ നാഹോസി.

൨൮൮. “തമാരൂപ”ന്തി ഇദം സമാസപദന്തി ആഹ “തംരൂപ”ന്തി. ഏത്മാതി യഥാ അമ്ബദ്യോ കോസോഹിതം വത്ഥഗുയ്ഹമദൃസ്സ, തമാ ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരമഭിസഞ്ചരണേ. ഇമിനാ ഹി “തമാരൂപം ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരം അഭിസഞ്ചരീ”തിആദിപാളിപരാമസനം, അതോ ചേത്ഥ സഹ ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരനയേന വത്ഥഗുയ്ഹദസ്സനകാരണം മിലിന്ദപഞ്ചാപാഠേന (മി. പ. ൩.൩) വിഭാവിതം ഹോതി. കേചി പന “വത്ഥഗുയ്ഹദസ്സനേ”തി പരാമസന്തി, തദയുത്തമേവ. ന ഹി തം പാളിയം, അട്ഠകമായഞ്ച അത്ഥി, യം ഏവം പരാമസിതഞ്ചം സിയാ, ഇദ്ധാഭിസഞ്ചാരനയോ ച അവിഭാവിതോ ഹോതി. കിമേത്ഥ അഞ്ഞേന വത്തഞ്ചം ചതുപടിസമ്ഭിദാപത്തേന ഛരളഭിഞ്ഞേന വാദീവരേന ഭദന്തനാഗസേനത്ഥേരേന വുത്തനയേനേവ സമ്പടിച്ഛിതബുത്താ. ഹിരീ കരീയതേ ഏത്മാതി ഹിരികരണം, തദേവ ഓകാസോ തമാ, ഹിരിയിതബുദ്ഠാനം. ഉത്തരസ്സാതി സുത്തനിപാതേ ആഗതസ്സ ഉത്തരമാണവസ്സ (മ. നി. ൨.൩൮൪). സബ്ബേസമ്പി ചേതേസം വത്ഥു സുത്തനിപാതതോ ഗഹേതബ്ബം.

ഛായന്തി പടിബിമ്ബം. കഥം ദസ്സേസി, കീദിസം വാതി ആഹ “ഇദ്ധിയാ”തിആദി. ഛായാരൂപകമത്തന്തി ഭഗവതോ പടിബിമ്ബരൂപകമേവ, ന പകതിവത്ഥഗുയ്ഹം, തഞ്ച ബുദ്ധസന്താനതോ വിനിമുത്തത്താ രൂപകമത്തം ഭഗവതാ സദിസവണ്ണസഞ്ഠാനാവയവം ഇദ്ധിമയം ബിമ്ബകമേവ ഹോതി, ഏവഞ്ച കത്വാ അപ്പകത്ഥേന ക-കാരേന വിസേസിതവചനം ഉപപന്നം ഹോതി. ഛായാരൂപകമത്തം ഇദ്ധിയാ അഭിസഞ്ചരിത്വാ ദസ്സേസിതി സമ്ബന്ധോ. “തം പന ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ യഥാ അത്തനോ ബുദ്ധരൂപം ന ദിസ്സതി, തമാ കത്വാ ദസ്സേതീ”തി (ദി. നി. ൧. ൧.൨൮൮) ആചരിയാ വദന്തി. തദേതം ഭദന്തനാഗസേനത്ഥേരേന വുത്തേന ഇദ്ധാഭിസഞ്ചതഛായാരൂപകമത്തദസ്സനവചനേന സംസന്ദതി ചേവ സമേതി ച യഥാ തം “വീരേന വീരം, ഗഞ്ജോദകേന യമുനോദക”ന്തി ദട്ഠഞ്ചം. തമാവചനേനേവ ഹി സേസബുദ്ധരൂപസ്സ തഞ്ചഞ്ചേ അദസ്സിതഭാവോ അത്ഥതോ ആപന്നോ ഹോതി. നിവാസനനിവത്ഥതാദിവചനേന പന്നേത്ഥ ബുദ്ധസന്താനതോ വിനിമുത്തസ്സപി ഛായാരൂപകസ്സ നിവാസനാദിഅബഹിഗതഭാവോ ദസ്സിതോ, ന ച ചോദേതബ്ബം “കഥം നിവാസനാദിഅന്തരഗതം ഛായാരൂപകം ഭഗവാ ദസ്സേതി, കഥഞ്ച അമ്ബദ്യോ പസ്സതീ”തി. അചിന്തേയ്യോ ഹി ഇദ്ധിവിസയോതി. ഛായം ദിട്ഠേതി ഛായായ ദിട്ഠായ. ഏതന്തി ഛായാരൂപകം. ബുജ്ജന്തനകേ സതി ജീവിതനിമിത്തമ്പി ഹദയമംസം ദസ്സേയ്യാതി അധിപ്പായോ. നിന്നേത്ഥാതി നീഹരിത്വാ. അയമേവ വാ പാഠോ. കല്ലോസീതി വിസ്സജ്ജനേ ത്വം കുസലോ ഛേരകോ അസി, യഥാവുത്തോ വാ വിസ്സജ്ജനാമഗ്ഗോ ഉപപന്നോ യുത്തോ അസീതി അത്ഥോ. “കുസലോ”തി കേചി പഠന്തി, അയുത്തമേതം. മിലിന്ദപഞ്ചേ ഹി സബ്ബത്ഥ വിസ്സജ്ജനാവസാനേ “കല്ലോ” ഇച്ചേവ ദിട്ഠോതി.

നിന്നാമേത്ഥാതി മുഖതോ നീഹരണവസേന കണ്ണസോതാദിഅഭിമുഖം പണാമേത്ഥാ, അധിപ്പായമേവ ദസ്സേതും “നീഹരിത്വാ”തി വുത്തം. കഥിനസൂചിം വിയാതി ഘനസുഖമഭാവപാദനേന കക്ഖളസൂചിമിവ കത്വാ. തമാകരണേനാതി കഥിനസൂചിം വിധ കരണേന. ഏത്മാതി പഹൂതജിവ്ഛായ. മുദുഭാവോ, ദീഘഭാവോ, തനുഭാവോ ച ദസ്സിതോ അമുദുനോ ഘനസുഖമഭാവപാദനത്ഥമസക്കുണേയുത്താതി ആചരിയേന (ദി. നി. ൧. ൧.൨൮൮) വുത്തം. തത്രായമധിപ്പായോ - യസ്ഥാ മുദുമേവ

ഘനസുഖമഭാവാപാദനത്വം സങ്കോതി, തസ്മാ തമാകരണേന മുദുഭാവോ
ദസ്സീതോ അഗ്നി വിയ യുഗ്മേന. യസ്മാ ച മുദുയേവ
ഘനസുഖമഭാവാപജ്ജനേന ദീഘഗാമി, തസ്മാ കണ്ണസോതാനുമസനേന
ദീഘഭാവോ ദസ്സീതോ. യസ്മാ പന മുദു ഏവ ഘനസുഖമഭാവാപജ്ജനേന
തനു ഹോതി, തസ്മാ നാസികാസോതാനുമസനേന തനുഭാവോ ദസ്സീതോതി.
അപുമുലസ്സ തമാപടിച്ചാദനത്വമസക്കുണ്ണേയത്താ നലാടച്ഛാദനേന പുമുലഭാവോ
ദസ്സീതോ.

൨൮൯. പത്മേന്തോ ഹുത്വാ ഉദിക്ഖന്തോതി യോജേതബ്ബം.

൨൯൦. മുലവചനം കഥാ. പടിവചനം സല്ലാപോ.

൨൯൧. “ഉദ്ധുമാതക”ന്തിആദീസു (സം നീ ൫.൨൪൨; വിസുദ്ധി ൧.൧൦൨)
വിയ ക-സദോ ജിഗുച്ഛന്തേമാതി വുത്തം “തമേവ ജിഗുച്ഛന്തോ”തി. തമേവാതി
പണ്ഡിതഭാവമേവ, അമ്ബട്ഠമേവാതിപി അത്ഥോ. അമ്ബട്ഠന്ഹി സന്ധായ
ഏവമാഹ. തമാ ഹി പാളിയം വുത്തം “ഏവം...പേ... അമ്ബട്ഠം മാണവം
ഏതദവോചാ”തി. കാമഞ്ച അമ്ബട്ഠം സന്ധായ ഏവം വുത്തം,
നാമഗോത്തവസേന പന അനിയമം കത്വാ ഗരഹന്തോ പുമുവചനേന വദതീതി
വേദിതബ്ബം. “യദേവ ഖോ ത്വ”ന്തി ഏതസ്സ അനിയമവചനസ്സ “ഏവരുപേനാ”തി
ഇദം നിയമവചനന്തി ദസ്സേതി “യാദിസോ”തിആദിനാ. ഭാവേനഭാവലക്ഖണേ
ഭുജ്ജവചനത്ഥേ കരണവചനന്തി വുത്തം “ഏദിസേ അത്ഥചരകേ”തി. ന
അഞ്ഞത്രാതി ന അഞ്ഞത്വ സുഗതിയം. ഏത്ഥ പന “അത്ഥചരകേനാ”തി ഇമിനാ
ബൃതിരേകമുഖേന അനത്ഥചരകതംയേവ വിഭാവേതീതി ദട്ഠബ്ബം. “ഉപനേയ
ഉപനേയ്യാ”തി ഇദം ത്വാദ്യന്തം വിച്ഛാവചനന്തി ആഹ “ബ്രാഹ്മണോ ഖോ
പനാ”തിആദി. ഏവം ഉപനേത്വാ ഉപനേത്വാതി തം തം ദോസം ഉപനീയ
ഉപനീയ. തേനാഹ “സുട്ഠ ദാസാദിഭാവം ആരോപേത്വാ”തി. പാതേസീതി
പവട്ടനവസേന പാതേസി. യഞ്ച അഗമാസി, തമ്പി അസ്സ തമാഗമനസഞ്ചാരം
ഠാനം അച്ഛിന്ദിത്വാതി യോജനാ.

പോക്ഖരസാതിബുദ്ധുപസങ്കമനവണ്ണാ

൨൯൨-൩-൬. കിത്തകോ പന സോതി വുത്തം “സമ്മോദനീയകമായപി
കാലോ നത്ഥീ”തി. ആഗമാ നൂതി ആഗതോ നു. ഖോതി നിപാതമത്തം. ഇയാതി
ഏത്ഥ, തുമ്ഹാകം സന്നികന്തി അത്ഥോ. അധിവാസേതൂതി സാദിയതു, തം പന
സാദിയനം ഇയ മനസാവ സമ്പടിഗൃഹോ, ന കായവാചാഹീതി ആഹ
“സമ്പടിച്ചതൂ”തി. അജ്ജ പവത്തമാനം അജ്ജതനം, പുണ്ണം, പീതിപാമോജ്ജഞ്ച,
ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “യം മേ”തിആദി വുത്തം. കാരന്തി ഉപകാരം, സക്കാരം വാ.
അചോപേത്വാതി അചാലേത്വാ.

൨൯൩. “സഹത്ഥാ”തി ഇദം കരണത്ഥേ നിസ്സക്കവചനം. തേനാഹ
“സഹത്ഥേനാ”തി. സുഹിതന്തി ധാതം, ജിഘച്ഛാദുക്ഖാഭാവേന വാ സുഖിതം.
യാവദത്ഥന്തി യാവ അത്ഥോ, താവ ഭോജനേന തദാ കതം.
പടിക്ഖേപപവാറണാവേത്ഥ അധിപ്പേതാ, ന നിമന്തനപവാറണാതി ആഹ
“അല”ന്തിആദി. “ഹത്ഥസത്തായാ”തി നിദസ്സനമത്തം അഞ്ഞത്വ മുഖവികാരേന,
വചിഭേദേന ച പടിക്ഖേപസ്സ വുത്തത്താ , ഏകക്ഖണേപി ച
തമാപടിക്ഖേപസ്സ ലബ്ഭനേതോ. ഓനീതാ പത്തതോ പാണി ഏതസ്സാതി

ഓനീതപത്തപാണീതി ഭിന്നാധികരണവിസയോ തിപഭോ ബാഹിരത്വസമാസോ. മുഖജ്ഞ-കാരേണ, പന സത്തോഗത-കാരേണ ച ഓണീത്തസദ്ഭോ വിനാഭൂതേതി ദസ്സേതി “ഓണീത്തപത്തപാണീന്തിപി പാഠോ”തിആദിനാ. സുചികരണത്വേ വാ ഓണീത്തസദ്ഭോ. ഓണീത്തം ആമിസാപനയനേന സുചികരണം പത്തം പാണി ച അസ്സാതി ഹി ഓണീത്തപത്തപാണി. തേനാഹ “ഹത്വേ ച പത്തഞ്ച യോവിത്വാ”തി. “ഓണീത്തം നാനാഭൂതം വിനാഭൂതം, ആമിസാപനയനേന വാ സുചികരണം പത്തം പാണീതോ അസ്സാതി ഓണീത്തപത്തപാണീ”തി (സാരത്വം ടീ. ൧.൨൩) സാരത്വദീപനിയം വൃത്തം. തത്വ പച്ഛിമവചനം “ഹത്വേ ച പത്തഞ്ച യോവിത്വാ”തി ഇമിനാ അസംസന്ദനതോ വിചാരേതഞ്ചം. ഏവംഭൂതന്തി “ഭൂത്താവിം ഓനീതപത്തപാണി”ന്തി വൃത്തപ്പകാരേണ ഭൂതം.

൨൯൮. അനുപുണ്യം കമന്തി അനുപുണ്യം കമേതഞ്ചം കമം. തേനാഹ “അനുപടിപാടികമ”ന്തി. കാ പന സാതി ആഹ “ദാനാനന്തരം സീല”ന്തിആദി, തേനായമത്വോ ബോധിതോ ഹോതി - ദാനകമാ താവ പചുരജ്ഞേസുപി പവത്തിയാ സബ്ബസാധാരണത്താ, സുകരത്താ, സീലേ പതിടാനസ്സ ഉപായഭാവതോ ച ആദിതോ കമേതഞ്ചാ. പരിച്ചാഗസീലോ ഹി പുഗ്ഗലോ പരിഗൃഹവത്സു വിനിസ്സഭാവതോ സുഖേനേവ സീലാനി സമാദിയതി, തത്വ ച സുപ്പതിടീതോ ഹോതി, സീലേന ദായകപടിഗാഹകസുഖിതോ പരാനുഗൃഹം വത്വാ പരപിളാനിവത്തിവചനതോ, കിരിയധമ്മം വത്വാ അകിരിയധമ്മവചനതോ, ഭോഗസമ്പത്തിഹേതും വത്വാ ഭവസമ്പത്തിഹേതുവചനതോ ച ദാനകമാനന്തരം സീലകമാ കമേതഞ്ചാ. തഞ്ചേ ദാനസീലം വട്ടനിസ്സിതം, അയം ഭവസമ്പത്തി തസ്സ ഫലന്തി ദസ്സനത്വം സീലകമാനന്തരം സഗ്ഗകമാ. തായ ഹി ഏവം ദസ്സിതം ഹോതി “ഇമേഹി ദാനസീലമയേഹി, പണീതപണീതതരാദിഭേദഭിന്നേഹി ച പുത്തകിരിയവത്സുഹി ഏതാ ചാതുമഹാരാജികാദീസു പണീതപണീതതരാദിഭേദഭിന്നാ അപരിമേയോ ദിബ്ബസമ്പത്തിയോ ലഭഞ്ചാ”തി. സ്വായം സഗ്ഗോ രാഗാദീഹി ഉപക്കിലിടോ, സബ്ബമാ പന തേഹി അനുപക്കിലിടോ അരിയമഗ്ഗോതി ദസ്സനത്വം സഗ്ഗകമാനന്തരം മഗ്ഗകമാ. മഗ്ഗഞ്ച കമേതേന തദധിഗമുപായദസ്സനത്വം കാമാനം ആദീനവോ, ഓകാരോ, സംകിലേസോ, നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസോ ച കമേതഞ്ചാ. സഗ്ഗപരിയാപന്നാപി ഹി സബ്ബേ കാമാ നാമ ബഹാദീനവാ അനിച്ഛാ അദ്ധുവാ വിപരിണാമധമ്മാ, പഗേവ ഇതരേതി ആദീനവോ, സബ്ബേപി കാമാ ഹീനാ ഗമ്മാ പോമുജ്ജനികാ അനരിയാ അനത്വസംഹിതാതി ലാമകഭാവോ ഓകാരോ, സബ്ബേപി ഭവാ കിലേസാനം വത്സുഭൂതാതി സംകിലേസോ, സബ്ബസംകിലേസവിപ്പയുത്തം നിബ്ബാനന്തി നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസോ ച കമേതഞ്ചാതി. അയമ്പി അത്ഥോ ബോധിതോതി വേദിതഞ്ചാ. മഗ്ഗോതി ഹി ഏതഥ ഇതി-സദ്ദേന ആദ്യത്വേന കാമാദീനവാദീനമ്പി സങ്ഗഹോതി അയമത്വവണ്ണാ കതാ. തേനാഹ “സേയ്യമിദം - ദാനകമം സീലകമം സഗ്ഗകമം കാമാനം ആദീനവം ഓകാരം സംകിലേസം നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസം പകാസേതി”തി. വിത്ഥാരോ സാരത്വദീപനിയം (സാരത്വം ടീ. ൩.൨൬) ഗഹേതഞ്ചാ.

കസി-സദ്ഭോ ഞാണേന ഗഹണേതി ആഹ “ഗഹിതാ”തിആദി. സാമംസദ്ദേന നിവത്തേതഞ്ചമത്വം ദസ്സേതി “അസാധാരണാ അത്തേസ”ന്തി ഇമിനാ, ലോകുത്തരധമ്മാധിഗമേ പരൂപദേസവിഗതത്താ, ഏകേനേവ ലോകേ പഠമം അനുത്തരായ സമ്മാസമ്ബോധിയാ അഭിസമ്ബുദ്ധത്താ ച

അഞ്ഞൈസമസാധാരണാതി വുത്തം ഹോതി. ധമ്മചക്ഖുന്തി ഏതഥ സോതാപത്തിമഗ്ഗോവ അധിപ്പേതോ, ന ബ്രഹ്മായുസുത്തേ (മം നിം ൨.൩൮൩ ആദയോ) വിയ ഹേട്ഠിമാ തയോ മഗ്ഗാ, ന ച ചൂളരാഹുലോവാദസുത്തേ (മം നിം ൩.൪൧൬) വിയ ആസവക്ഖയോ. “തസ്സ ഉപ്പത്തിആകാരദസ്സനത്ഥ”ന്തി കസ്മാ വുത്തം, നനു മഗ്ഗണാണം അസഖ്വതയമ്മാരമ്മണമേവ, ന സഖ്വതയമ്മാരമ്മണന്തി ചോദനം സോധേന്തോ “തത്ത്ഹീ”തിആദിമാഹ. കിച്ചവസേനാതി അസമ്മോഹപടിവേധകിച്ചവസേന.

പോക്ഖരസാതിഉപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണാ

൨൯൯. പാളിയം “ദിട്ഠയമ്മോ”തിആദീസു ദസ്സനം നാമ ഞാണതോ അഞ്ഞമ്പി ചക്ഖാദിദസ്സനം അത്ഥീതി തന്നിവത്തനത്ഥം “പത്തയമ്മോ”തി വുത്തം. പത്തി ച ഞാണപത്തിതോ അഞ്ഞാപി കായഗമനാദിപത്തി വിജ്ജതീതി തതോ വിസേസദസ്സനത്ഥം “വിദിതയമ്മോ”തി വുത്തം. സാ പന്നേസാ വിദിതയമ്മതാ ഏകദേസതോപി ഹോതീതി നിപ്പദേസതോ വിദിതയമ്മതം ദസ്സേതും “പരിയോഗാല്ല്ഹയമ്മോ”തി വുത്തം, തേനസ്സ സച്ചാഭിസമ്ബോധമേവ ദിപേതി. മഗ്ഗണാണത്ത്ഹി ഏകാഭിസമയവസേന പരിഞ്ഞാദിചതുകിച്ചം സാധേന്തം നിപ്പദേസേന ചതുസച്ചയമ്മം സമന്തതോ ഓഗാല്ല്ഹം നാമ ഹോതി. തേനാഹ “ദിട്ഠോ അരിയസച്ചയമ്മോ ഏതേനാതി ദിട്ഠയമ്മോ”തി. “കഥം പന ഏകമേവ ഞാണം ഏകസ്ഥിം ഖണേ ചത്താരി കിച്ചാനി സാധേന്തം പവത്തതി. ന ഹി താദിസം ലോകേ ദിട്ഠം, ന ആഗമോ വാ താദിസോ അത്ഥീ”തി ന വത്തഞ്ചും. യഥാ ഹി പദീപോ ഏകസ്ഥിംയേവ ഖണേ വട്ടിം ദഹതി, സ്തേഹം പരിയാദിയതി, അന്ധകാരം വിധമതി, ആലോകഞ്ചാപി ദസ്സേതി, ഏവമേതം ഞാണന്തി ദട്ഠഞ്ചും. “മഗ്ഗസമങ്ഗിസ്സ ഞാണം ദുക്ഖേപേതം ഞാണം, ദുക്ഖസമുദയേപേതം ഞാണം, ദുക്ഖനിരോധേപേതം ഞാണം, ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിയാ പടിപദായപേതം ഞാണ”ന്തി (വിഭം ൧൯൪) സുത്തപദഞ്ചേതഥ ഉദാഹരിതഞ്ചന്തി.

തിണ്ണാ വിചികിച്ചാതി സപ്പടിഭയകന്താരസദിസാ സോളസവത്ഥുകാ, അട്ഠവത്ഥുകാ ച വിചികിച്ചാ അന്നേന വിതിണ്ണാ. വിഗതാ കഥംകമാതി പവത്തിആദീസു “ഏവം നു ഖോ, ന നു ഖോ”തി ഏവം പവത്തികാ കഥംകമാ അസ്സ വിഗതാ സമുച്ഛിന്നാ. വിസാരദഭാവം പത്തോതി സാരജ്ജകരാനം പാപയമ്മാനം പഹീനത്താ, തപ്പടിപക്ഖേസു ച സീലാദിഗുണേസു സുപ്പതിട്ഠിതത്താ വിസാരദഭാവം വേയ്യത്തിയം പത്തോ അധിഗതോ. സായം വേസാരജ്ജപ്പത്തി സുപ്പതിട്ഠിതതാ കത്ഥാതി ചോദനായ “സത്ഥുസാസനേ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “കത്ഥ? സത്ഥുസാസനേ”തി ആഹ. അത്തനാവ പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠത്താ, അധിഗതത്താ ച ന അസ്സ പച്ചയോ പച്ചേതഞ്ചോ പരോ അത്ഥീതി അത്ഥോ. തത്ഥാധിപ്പായമാഹ “ന പരസ്സാ”തിആദിനാ. ന വത്തതീതി ന പവത്തതി, ന പടിപജ്ജതി വാ, ന പരം പച്ചേതി പത്തിയായതീതി അപരപ്പച്ചയോതിപി യുജ്ജതി. യം പന്നേത്ഥ വത്തഞ്ചമ്പി അവുത്തം, തദേതം പുഞ്ചേ വുത്തത്താ, പരതോ വുച്ചമാനത്താ ച അവുത്തന്തി വേദിതഞ്ചും.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ സുവിമലവിപുലപത്താവേയ്യത്തിയജനനായ

അജ്ഞപമദ്രവസോരചുസദ്ധാസതിധിതിബുദ്ധിഖന്തിവീരിയാദിയമ്മസമങ്ഗിനാ
സാട്കമേ പിടകത്തയേ അസംഗാസംഹീരവിസാരദത്താണചാരിനാ
അനേകപ്രഭേദസകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ഞോഗാഹിനാ മഹാഗണിനാ
മഹാവേയ്യാകരണേന ഞാണാഭിവാസ്യമ്മസേനാപതിനാമത്മേരേന
മഹായമ്മരാജാധിരാജഗരുനാ കതായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
ലീനത്വപകാസനിയാ അമ്ബട്സുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപകാസനാ.

അമ്ബട്സുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൪. സോണദണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ

൩൦൦. ഏവം അമ്ബട്സുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി സോണദണ്ഡസുത്തം സംവണ്ണേനോ യമാനുപുഞ്ചം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, അമ്ബട്സുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ സോണദണ്ഡസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... അങ്ഗേസൂതി സോണദണ്ഡസുത്ത”ന്തി ആഹ. സുന്ദരഭാവേന സാതിസയാനി അങ്ഗാനി ഏതേസമത്ഥിതി അങ്ഗാ. തദ്ധിതപച്ചയസ്സ അതിസയവിസിട്ഠേ അത്ഥിതാഅത്ഥേ പവത്തിതോ, പധാനതോ രാജകുമാരാ, രുജ്ജിഹിവസേന പന ജനപദോതി വുത്തം “അങ്ഗാ നാമാ”തിആദി. ഇധാപി അധിപ്പേതാ, ന അമ്ബട്സുത്തേ ഏവ. “തദാ കിരാ”തിആദി തസ്സാ ചാരികായ കാരണവചനം. ആഗമനേ ആദിനവം ദസ്സേതാ പടിക്പിപനവസേന ആഗന്തും ന ദസ്സന്തി, നാനുജാനിസ്സന്തിതി അധിപ്പായോ.

നീലാസോകകണികാരകോവിളാരകുന്ദരാജരുക്ഖാദിസമ്മിസ്സതായ തം ചമ്പകവനം നീലാദിപഞ്ചവണ്ണകുസുമപടിമണ്ഡിതം, ന ചമ്പകരുക്ഖാനത്തേവ നീലാദിപഞ്ചവണ്ണകുസുമതായാതി വദന്തി, തമാരുപായ പന ധാതുയാ ചമ്പകരുക്ഖാവ നീലാദിപഞ്ചവണ്ണവി കുസുമം പുപ്ഫന്തി. ഇദാനിപി ഹി കത്ഥചി ദേസേ ദിസ്സന്തി, ഏവഞ്ച യമാരുതവി അട്ഠകമാവചനം ഉപപന്നം ഹോതി. കുസുമഗന്ധസുഗന്ധേതി വുത്തനയേന സമ്മിസ്സകാനം, സുദ്ധചമ്പകാനം വാ കുസുമാനം ഗന്ധേഹി സുഗന്ധേ. ഏവം പന വദന്തോ ന മാപനകാലേയേവ തസ്ഥിം നഗരേ ചമ്പകരുക്ഖാ ഉസ്സന്നാ, അഥ ഖോ അപരഭാഗേപിതി ദസ്സേതി. മാപനകാലേ ഹി ചമ്പകരുക്ഖാനമുസ്സന്നതായ തം നഗരം “ചമ്പാ”തി നാമം ലഭി. ഇസ്സരത്താതി അധിപതിഭാവതോ. സേനാ ഏതസ്സ അത്ഥിതി സേനികോ, സ്വേവ സേനിയോ. ബഹുഭാവവിസിട്ഠാ ചേത്ഥ അത്ഥിതാ തദ്ധിതപച്ചയേന ജോതിതാതി വുത്തം “മഹതിയാ സേനായ സമന്നാഗതത്താ”തി. സാരസുവണ്ണസദിസതായാതി ഉത്തമജാതിസുവണ്ണസദിസതായ. ചുളുദുക്ഖക്ഖന്ധസുത്തട്ഠകമായം പന ഏവം വുത്തം “സേനിയോ”തി തസ്സ നാമം, ബിമ്ബീതി അത്തഭാവസ്സ നാമം വുച്ചതി, സോ തസ്സ സാരഭൂതോ ദസ്സനിയോ പാസാദികോ അത്തഭാവസമിദ്ധിയാ ബിമ്ബിസാരോതി വുച്ചതീ”തി (മം നിം അട്ഠം ച.ചവം).

൩൦൧-൨. സംഹതാതി സന്നിപതനവസേന സങ്ഘടിതാ, സന്നിപതിതാതി വുത്തം ഹോതി. ഏകേകിസ്സായ ദിസായാതി ഏകേകായ പദേസഭൂതായ ദിസായ. പാളിയം ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാനമധിപ്പേതത്താ “സങ്ഘിനോ”തി വത്തഞ്ചേ “സങ്ഘീ”തി പുമുത്തേ ഏകവചനം വുത്തന്തി ദസ്സേതി “ഏതേസ”ന്തി ഇമിനാ. ഏവം ആചരിയേന (ദീം നിം ടീം ച.൩൦൧, ൩൦൨) വുത്തം, സങ്ഘീതി പന ദീഘവസേന ബഹുവചനവി ദിസ്സതി. അഗണാതി അസമൂഹഭൂതാ അഗണബന്ധാ, “അഗണനാ”തിപി പാഠോ, അയമേവത്ഥോ, സങ്ഖ്യാത്ഥസ്സ അയുത്തത്താ. ന ഹി തേസം സങ്ഖ്യാ അത്ഥിതി. ഇദം വുത്തം ഹോതി - പുഞ്ചേ അന്തോനഗരേ അഗണാപി പച്ഛാ ബഹിനഗരേ ഗണം ഭൂതാ പത്താതി ഗണീഭൂതാതി. അഭൂതതബ്ഭാവേ ഹി കരാസഭൂയോഗേ അ-കാരസ്സ ഹു-കാരാദേസോ, ഹുപച്ചയോ വാ. രാജരാജത്താദീനം ദണ്ഡധരോ പുരിസോവ തതോ തതോ ഖത്തിയാനം തായനതോ രക്ഖണതോ ഖത്താ നിരുത്തിനയേന. സോ ഹി യത്ഥ തേഹി പേസിതോ, തത്ഥ തേസം ദോസം പരിഹരന്തോ യുത്തപത്തവസേന പുച്ഛിതമത്ഥം കഥേതി. തേനാഹ “പുച്ഛിതപഞ്ഹേ

ബ്യാകരണസമത്വം"തി. കുലാപദേശാദിനാ മഹതീ മത്താ പമാണമേതസ്സാതി മഹാമത്തോ.

സോണദണ്ഡഗുണകമാവണ്ണനാ

൩൦൩. ഏകസ്സ രഞ്ഞോ ആണാപവത്തിടാനാനി രജ്ജാനി നാമ, വിസിടാനി രജ്ജാനി വിരജ്ജാനി, താനേവ വേരജ്ജാനി, നാനാവിധാനി വേരജ്ജാനി തഥാ, തേസു ജാതാതിആദിനാ തിയാ തദ്ധിതനിബ്ബചനം. വിചിത്രാ ഹി തദ്ധിതവുത്തിതി. യഞ്ഞാനുഭവനത്ഥന്തി യസ്സ കസ്സചി യഞ്ഞസ്സ അനുഭവനത്ഥം. തേതി നാനാവേരജ്ജകാ ബ്രാഹ്മണാ. തസ്സാതി സോണദണ്ഡബ്രാഹ്മണസ്സ. ഉത്തമബ്രാഹ്മണോതി അഭിജനസമ്പത്തിയാ, വിത്തസമ്പത്തിയാ, വിജ്ജാസമ്പത്തിയാ ച ഉഗ്ഗതതരോ, ഉളാരോ വാ ബ്രാഹ്മണോ. ആവട്ടനീമായാ വുത്താവ. ലാഭമച്ഛേരേന നിപ്പിളിത്തായ അസന്നിപാതോ ഭവിസ്സതി.

അങ്ഗേതി ഗമേതി അത്തനോ ഫലം ഞാപേതി, സയം വാ അങ്ഗീയതി ഗമീയതി ഞായതീതി അങ്ഗം, ഹേതു. തേനാഹ "കാരണേനാ"തി. ലോകധമ്മതാനുസ്സരണേന അപരാന്ധി കാരണാനി ആഹംസൂതി ദസ്സേനോ "ഏവ"ന്തിആദിമാഹ.

ദീഹി പക്ഖേഹീതി മാതുപക്ഖേന, പിതുപക്ഖേന ചാതി ദീഹി ഞാതിപക്ഖേഹി. "ഉഭതോ സുജാതോ"തി ഹി ഏതമകേയേവ വുത്തേ യേഹി കേഹിചി ദീഹി ഭാഗേഹി സുജാതത്തം വിജാനേയ്യ, സുജാതസദ്ദോ ച "സുജാതോ ചാരുദസ്സനോ"തിആദിസു (൧൦ നി ൨.൩൯൯) ആരോഹസമ്പത്തിപരിയായോപി ഹോതീതി ജാതിവസേനേവ സുജാതത്തം വിഭാവേതും "മാതിതോ ച പിതിതോ ച"തി വുത്തം. തേനാഹ "ഭോതോ മാതാ ബ്രാഹ്മണീ"തിആദി. ഏവന്തി വുത്തപ്പകാരേന, മാതുപക്ഖേതോ ച പിതുപക്ഖേതോ ച പച്ഛേകം തിവിധേന ഞാതിപരിവട്ടേനാതി വുത്തം ഹോതി. "സംസുദ്ധഗഹണികോ"തി ഇമിനാപി "മാതിതോ ച പിതിതോ ച"തി വുത്തമേവത്ഥം സമത്ഥേതീതി ആഹ "സംസുദ്ധാ തേ മാതുഗഹണീ"തി, സംസുദ്ധാവ അനഞ്ഞപുരിസസാധാരണാതി അത്ഥോ. അനോരസപുത്തവസേനാപി ഹി ലോകേ മാതാപിതൃസമത്തോ ദിസ്സതി, ഇധ പനസ്സ ഓരസപുത്തവസേനേവ ഇച്ഛിതാതി ദസ്സേതും "സംസുദ്ധഗഹണികോ"തി വുത്തം. ഗബ്ഭം ഗബ്ഘാതി ധാരേതീതി ഗഹണീ, തതിയാവട്ടസഖ്വാതോ ഗബ്ഭാസയസഞ്ഞിതോ മാതുകുച്ഛിപദേശോ സമവേപാകിനീയാതി സമവിപാചനീയാ. ഏത്ഥാതി മഹാസുദസ്സനസുത്തേ. യമാഭുത്തമാഹാരം വിപാചനവസേന ഗബ്ഘാതി ന ഛസ്സേതീതി ഗഹണീ, കമ്മജതേജോധാതു, യാ "ഉദരഗ്ഗീ"തി ലോകേ പഞ്ഞായതി.

പിതുപിതാതി പിതൂനോ പിതാ. പിതാമഹോതി ആമഹ-പച്ഛയേന തദ്ധിതസിദ്ധി. "ചതുകുഗ"ന്തിആദിസു വിധ തം തദത്ഥേ യുജ്ജിതബ്ബതോ കാലവിസേസോ യുഗം നാമ. ഏതം യുഗസദ്ദേന ആയുപ്പമാണവചനം അഭിലാപമത്തം ലോകവോഹാരവചനമത്തമേവ, അധിപ്പേതത്ഥതോ പന പിതാമഹോയേവ പിതാമഹയുഗസദ്ദേന വുത്തോ തസ്സേവ പധാനഭാവേന അധിപ്പേതത്താതി അധിപ്പായോ. തതോ ഉദ്ധന്തി പിതാമഹതോ ഉപരി. തേനാഹ "പുബ്ബപുരിസാ"തി, തദവസേസാ പുബ്ബകാ ഛ പുരിസാതി അത്ഥോ.

പുരിസഗൃഹണഞ്ചേതമ ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന കതന്തി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവഞ്ഹി “മാതിതോ”തി പാളിവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

തത്രായമട്ഠകമാമുത്തകനയോ - മാതാ ച പിതാ ച പിതരോ, പിതൃനം പിതരോ പിതാമഹാ, തേസം യുഗോ ദ്വന്ദോ പിതാമഹയുഗോ, തസ്മാ, യാവ സത്തമാ പിതാമഹയുഗാ പിതാമഹദ്വന്ദാതി അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ, ഏവഞ്ച പിതാമഹഗൃഹണേനേവ മാതാമഹോപി ഗഹിതോ. യുഗസദ്യോ ചേതമ ഏകസേസോ “യുഗോ ച യുഗോ ച യുഗോ”തി, അതോ തത്ഥ തത്ഥ ഞാതിപരിവദ്യേ പിതാമഹദ്വന്ദം ഗഹിതം ഹോതീതി.

“യാവ സത്തമാ പിതാമഹയുഗാ”തി ഇദം കാകാപേക്ഖനമിവ ഉഭയത്ഥ സമ്ബന്ധഗതന്തി ആഹ “ഏവ”ന്തിആദി. യാവ സത്തമോ പുരിസോ, താവ അക്ഖിത്തോ അനുപകുട്ഠോ ജാതിവാദേനാതി സമ്ബന്ധോ. അക്ഖിത്തോതി അപ്പത്തവേപോ. അനവക്ഖിത്തോതി സദ്ധമാലിപാകാദീസു ന ഛരസ്സിതോ. ന ഉപകുട്ഠോതി ന ഉപക്കോസിതോ. “ജാതിവാദേനാ”തി ഇദം ഹേതുമഹി കരണവചനന്തി ദസ്സേതും “കേന കാരണേനാ”തിആദി വുത്തം. ഇതിപീതി ഇമിനാപി കാരണേന. ഏതമ ച “ഉഭതോ...പേ... യുഗാ”തി ഏതേന ബ്രാഹ്മണസ്സ യോനിദോസാഭാവോ ദസ്സിതോ സംസുദ്ധഗഹണികഭാവകിത്തനതോ, “അക്ഖിത്തോ”തി ഏതേന കിരിയാപരാധാഭാവോ. കിരിയാപരായേന ഹി സത്താ വേപം പാപുണന്തി. “അനുപകുട്ഠോ”തി ഏതേന അയുത്തസംസഗ്ഗാഭാവോ. അയുത്തസംസഗ്ഗഞ്ഹി പടിച്ച സത്താ അക്കോസം ലഭന്തീതി.

ഇസ്സരോതി ആധിപത്യേസംവത്തനിയകമ്മബലേന ഹാസനസീലോ, സാ പനസ്സ ഇസ്സരതാ വിഭവസമ്പത്തിപച്ചയാ പാകടാ ജാതാ, തസ്മാ അഡ്ഢഭാവപരിയായേന ദസ്സേന്തോ “അഡ്ഢോതി ഇസ്സരോ”തി ആഹ. മഹന്തം ധനമസ്സ ഭൂമിഗതം, വേഹാസഗതഞ്ചാതി മഹദ്ധനോ. തസ്സാതി തസ്സ തസ്സ ഗുണസ്സ, അയമേവ ച പാഠോ അധുനാ ദിസ്സതി. അഗുണംയേവ ദസ്സേമാതി അന്വയതോ തസ്സ ഗുണം വത്ഥാ ബൃതിരേകതോ ഭഗവതോ അനുപസങ്കമനകാരണം അഗുണമേവ ദസ്സേമ.

അധികരൂപോതി വിസിട്ഠരൂപോ ഉത്തമസരീരോ. ദസ്സനം അരഹതീതി ദസ്സനീയോതി ആഹ “ദസ്സനയോഗോ”തി. പസാദം ആവഹതീതി പാസാദികോ. തേനാഹ “പസാദജനനതോ”തി. പോക്ഖരസദ്യോ ഇധ സുന്ദരത്ഥേ, സരീരത്ഥേ ച നിരുള്ഹോ. വണ്ണസ്സാതി വണ്ണയാതുയാ. പകാസനിയേന പരിസുദ്ധനിമിത്തേന വണ്ണസദ്യസ്സ വണ്ണയാതുയം പവത്തനതോ തന്നിമിത്തമേവ വണ്ണതാ, സാ ച വണ്ണനിസ്സിതാതി അഭേദവസേന വുത്തം “ഉത്തമേന പരിസുദ്ധേന വണ്ണേനാ”തി. സരീരം പന സന്നിവേസവിസിട്ഠം കരചരണഗീവാസീസാദിസമുദായം, തഞ്ച അവയവഭൂതേന സഞ്ഠാനനിമിത്തേന ഗയ്ഹതി, തസ്മാ തന്നിമിത്തമേവ പോക്ഖരതാതി വുത്തം “സരീരസഞ്ഠാനസമ്പത്തിയാ”തി, ഉത്തമായ സരീരസഞ്ഠാനസമ്പത്തിയാതിപി യോജേതഞ്ചം. അത്ഥവസാ ഹി ലിങ്ഗവിഭത്തിവിപരിണാമോ. സഞ്ചേസു വണ്ണേസു സുവണ്ണവണ്ണോവ ഉത്തമോതി ആഹ “പരിസുദ്ധവണ്ണേസുപി സേട്ഠേന സുവണ്ണവണ്ണേന സമന്നാഗതോ”തി. തഥാ ഹി ബുദ്ധാ, ചക്കവത്തിനോ ച സുവണ്ണവണ്ണാവ ഹോന്തി. യസ്മാ പന വച്ഛസസദ്യോ സരീരാഭേ പവത്തതി, തസ്മാ ബ്രഹ്മവച്ഛസീതി ഉത്തമസരീരാഭോ, സുവണ്ണാഭോ ഇച്ചേവ അത്ഥോ. ഇമമേവ

ഹി അത്ഥം സന്ധായ “മഹാബ്രഹ്മുനോ സരീരസദിസേനേവ സരീരേന സമന്നാഗതോ”തി വുത്തം, ന ബ്രഹ്മജുഗത്തതം. ഓകാസോതി സബ്ബങ്ഗപച്ചങ്ഗട്ഠാനം. ആരോഹപരിണാഹസമ്പത്തിയാ, അവയവപാരിപൂരിയാ ച ദസ്സനസ്സ ഓകാസോ ന ഖുദുകോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “സബ്ബാനേവാ”തിആദി.

സീലന്തി യമനിയമലക്ഖണം സീലം, തം പനസ്സ രത്തഞ്ഞുതായ വുദ്ധം വദ്ധിതന്തി വിസേസതോ “വുദ്ധസീലീ”തി വുത്തം. വുദ്ധസീലേനാതി സബ്ബദാ സമ്മായോഗതോ വുദ്ധേന ധുവസീലേന. ഏവഞ്ച കത്വാ പദത്തയമ്പേതം അധിപ്പേതമതോ വിസിട്ഠം ഹോതി, സദുത്ഥമത്തം പന സന്ധായ “ഇദം വുദ്ധസീലീപദസ്സേവ വേവചന”ന്തി വുത്തം. പഞ്ചസീലതോ പരം തത്ഥ സീലസ്സ അഭാവതോ, തേസമജാനനതോ ച “പഞ്ചസീലമത്തമേവാ”തി ആഹ.

വാചായ പരിമണ്ഡലപദബ്ബുഞ്ജനതാ ഏവ സുന്ദരഭാവോതി വുത്തം “സുന്ദരാ പരിമണ്ഡലപദബ്ബുഞ്ജനാ”തി. ഠാനകരണസമ്പത്തിയാ, സിക്ഖാസമ്പത്തിയാ ച കസ്സചിപി അനൂനതായ പരിമണ്ഡലപദാനി ബ്ബുഞ്ജനാനി അക്ഖരാനി ഏതിസ്സാതി പരിമണ്ഡലപദബ്ബുഞ്ജനാ. അക്ഖരമേവ ഹി തന്തദത്ഥവാചകഭാവേന പരിച്ഛിന്നം പദം. അഥ വാ പദമേവ അത്ഥസ്സ ബ്ബുഞ്ജകത്താ ബ്ബുഞ്ജനം, സിമിലധനിതാദിഅക്ഖരപാരിപൂരിയാ ച പദബ്ബുഞ്ജനസ്സ പരിമണ്ഡലതാ, പരിമണ്ഡലം പദബ്ബുഞ്ജനമേതിസ്സാതി തഥാ. അപിച പജ്ജതി അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം, നാമാദി, യഥാധിപ്പേതമത്ഥം ബ്ബുഞ്ജേതീതി ബ്ബുഞ്ജനം, വാക്യം, തേസം പരിപുണ്ണതായ പരിമണ്ഡലപദബ്ബുഞ്ജനാ. അത്ഥവിത്താപനേ സാധനതായ വാചാവ കരണം വാക്കരണന്തി തുല്യാധികരണതം ദസ്സേതും “ഉദാഹരണഘോസോ”തി വുത്തം, വചിഭേദസദോതി അത്ഥോ. തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ, തേന വാ ഭാസീതബ്ബസ്സ അത്ഥസ്സ ഗുണപരിപുണ്ണഭാവേന പൂരേ ഗുണേഹി പരിപുണ്ണഭാവേ ഭവാതി പോരീ. പുന പൂരേതി രാജധാനീമഹാനഗരേ. ഭവത്താതി സംവഡ്ഠത്താ. സുഖുമാലത്തനേനാതി സുഖുമാലഭാവേന, ഇമിനാ തസ്സാ വാചായ മുദുസണ്ഠത്തമാഹ. അപലിബുദ്ധായാതി പിത്തസേമ്ഹാദീഹി അപരിയോനദ്ധായ, ഹേതുഗബ്ഭപദമേതം. തതോ ഏവ ഹി യഥാവുത്തദോസാഭാവോതി. ഡംസേത്വാ വിയ ഏകദേശകഥനം സന്ദിട്ഠം, സണികം ചിരായിത്വാ കഥനം വിലമ്ബിതം, “സന്നിദ്ധവിലമ്ബിതാദി”തിപി പാഠോ. സദേന അജനകം വചിനം, മമ്മകസങ്ഖാതം വാ ഏകക്ഖരമേവ ദത്തിക്ഖത്തുമുച്ചാരണം സന്നിദ്ധം. ആദിസദേന ദുക്ഖലിതാനുകഡ്ഠിതാദിനി സങ്ഗണ്ഠാതി. ഏളാഗളേനാതി ഏളാപഗ്ഘരണേന. “ഏളാ ഗളന്തി”തി വുത്തസ്സേവ ദിധാ അത്ഥം ദസ്സേതും “ലാലാ വാ പഗ്ഘരന്തി”തിആദി വുത്തം. “പസ്സേ’ളമുഗം ഉരഗം ദുജീവ്ഹ”ന്തിആദീസു (ജാ° ൧.൨.൪൯) വിയ ഹി ഏളാസദോ ലാലായ, ഖേളേ ച പവത്തതി. ഖേളഹുസിതാനീതി ഖേളബിന്ദുനി.

തത്രായമട്ഠകമാമുത്തകനയോ - ഏലന്തി ദോസോ വുച്ചതി “യാ സാ വാചാ നേലാ കണ്ണസുഖാ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൧.൮, ൧൯൪) വിയ. ദുപ്പത്താ ച സദോസമേവ കഥം കഥേന്താ ഏലം പഗ്ഘരാപേന്തി, തസ്ഥാ തേസം വാചാ ഏലഗളാ നാമ ഹോതി, തബ്ബിപരീതായാതി അത്ഥോ. “ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനം പാകടം കത്വാ”തി ഇമിനാ തസ്സാ വാചായ അത്ഥപാരിപൂരിം വദതി. വിത്താപനസദേന ഏതസ്സ സമ്ബന്ധോ.

ജരാജിണ്ണതായ ജിണ്ണോതി ഖണ്ഡിച്ചപാലിച്ചാദിഭാവമാപാദിതോ. വുദ്ധിമരിയാദപ്പത്തോതി വുദ്ധിയാ പരിച്ഛേദം പരിയന്തം പത്തോ. ജാതിമഹല്ല്യകതായാതി ഉപപത്തിയാ മഹല്ല്യകഭാവേന. തേനാഹ “ചിരകാലപ്പസുതോ”തി. അദ്ധസദ്ദോ അദ്ധാനപരിയായോ ദീഘകാലവാചകോ. കിത്തകോ പന സോതി ആഹ “ഭേതയോ രാജപരിവട്ടേ”തി, ദിന്നം തിണ്ണം രാജ്മനം രജപസാസനപടിപാടിയോതി അത്ഥോ. “അദ്ധഗതോ”തി വത്യാപി കതം വയോഗഹണം ഓസാനവയാപേക്ഖന്തി വുത്തം “പച്ഛിമവയം സമ്പത്തോ”തി. പച്ഛിമോ തതീയഭാഗോതി വസ്സസതസ്സ തിയാ കത്തേസു ഭാഗേസു തതീയോ ഓസാനഭാഗോ. പച്ഛേകം തേത്തിംസവസ്സതോ ച അധികമാസപക്ഖാദിപി വിഭജീയതി, തസ്മാ സത്തസദ്ഠിമേ വസ്സേ യഥാരഹം ലബ്ഭിമാനമാസപക്ഖദിവസതോ പട്ഠായ പച്ഛിമവയോ വേദിതബ്ബോ. ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേനപി ഹി ഇമമേവത്ഥം സന്ധായ “സത്തസദ്ഠിവസ്സതോ പട്ഠായ പച്ഛിമവയോ കോട്ഠാസോ”തി (സാരത്ഥം ദീഘവേരഞ്ജകണ്ഡവണ്ണനാ) വുത്തം. ഇതരഥാ ഹി “പച്ഛിമവയോ നാമ വസ്സസതസ്സ പച്ഛിമോ തതീയഭാഗോ”തി അട്ഠകമാവചനേന വിരോധോ ഭവേയ്യാതി.

ഏവം കേവലജാതിവസേന പഠമവികപ്പം വത്യാ ഗുണമിസ്സകവസേനപി ദുരിയവികപ്പം വദന്തേന “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ നായം ജിണ്ണതാ വയോമത്തേന, അഥ ഖോ കുലപരിവട്ടേന പുരാണതാതി ആഹ “ജിണ്ണോതി പോരാണോ”തിആദി. ചിരകാലപ്പവത്തകുലമ്പയോതി ചിരകാലം പവത്തകുലപരിവട്ടോ, തേനാസ്സ കുലവസേന ഉദിതോദിതഭാവമാഹ. “വയോഅനുപ്പത്തോ”തി ഇമിനാ ജാതിവുദ്ധിയാ വക്ഖമാനത്താ, ഗുണവുദ്ധിയാ ച തതോ സാതിസയത്താ “വുദ്ധോതി സീലാചാരാദിഗുണവുദ്ധിയാ യുത്തോ”തി വുത്തം. വക്ഖമാനം പതി പാരിസേസഗൃഹണഞ്ഛേതം. തഥാ ജാതിമഹല്ല്യകതായപി തേനേവ പദേന വക്ഖമാനത്താ, വിഭവമഹത്തായ ച അനവസേസിതത്താ “മഹല്ല്യകോതി വിഭവമഹത്തായ സമന്നാഗതോ”തി ആഹ. മഗ്ഗപടിപന്നോതി ബ്രാഹ്മണാനം യുത്തപടിപത്തിവിമിം അപോക്കമ്മ ചരണവസേന ഉപഗതോതി അത്ഥം ദസ്സേതി “ബ്രാഹ്മണാന”ന്തിആദിനാ. ജാതിവുദ്ധഭാവമനുപ്പത്തോ, തമ്പി അന്തിമവയം പച്ഛിമവയമേവ അനുപ്പത്തോതി സാധിപ്പായയോജനാ. ഇമിനാ ഹി പച്ഛിമവയവസേന ജാതിവുദ്ധഭാവം ദസ്സേതിതി.

ബുദ്ധഗുണകമാവണ്ണനാ

൩൦൪. താദിസേഹി മഹാനുഭാവേഹി സദ്ധിം യുഗഗ്ഗാഹവസേന റപനമ്പി ന മാദിസാനം പണ്ഡിതജാതീനമനുച്ഛവികം, കുതോ പന ഉക്കംസവസേന റപനന്തി ഇദം ബ്രാഹ്മണസ്സ ന യുത്തരൂപന്തി ദസ്സേന്തോ “ന ഖോ പന മേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ യേപി ഗുണാ അത്തനോ ഗുണേഹി സദിസാ, തേപി ഗുണേ ഉത്തരിതരേയേവ മഞ്ഞമാനോ പകാസേതീതി സമ്ബന്ധോ. സദിസാതി ച ഏകദേശേന സദിസാ. ന ഹി ബുദ്ധാനം ഗുണേഹി സബ്ബമാ സദിസാ കേചിപി ഗുണാ അഞ്ഞേസു ലബ്ഭന്തി. “കോ ചാഹ”ന്തിആദി ഉത്തരിതരാകാരദസ്സനം. അഹഞ്ച കീദിസോ നാമ ഹുത്വാ സദിസോ ഭവിസ്സാമി, സമണ്ഡ...പേ... ഗുണാ ച കീദിസാ നാമ ഹുത്വാ സദിസാ ഭവിസ്സന്തിതി സാധിപ്പായയോജനാ. കേചി നവം പാഠം കരോന്തി, അയമേവ മൂലപാഠോ യഥാ തം അമ്ബട്ഠസുത്തേ

“കോ ചാഹം ഭോ ഗോതമ സാചരിയകോ, കാ ച അനുത്തരാ വിജ്ഞാചരണസമ്പദാ”തി. ഇതരേതി അത്തനോ ഗുണേഹി അസദിസേ ഗുണേ, “പകാസേതീ”തി ഇമിനാവ സമ്ബന്ധോ. ഏകന്തേനേവാതി സദിസഗുണാനം വിയ പസങ്ഗാഭാവേന.

ഏവം നിയാമേന്തോ സോണദണ്ഡോ ഇദം അത്മജാതം ദീപേതി. യഥാ ഹീതി ഏതഥ ഹി-സദ്യോ കാരണേ. തേനാഹ “തസ്മാ മയമേവ അരഹാമാ”തി. ഗോപദകന്തി ഗാവിയാ ഖുരട്ഠാനേ റിതഉദകം. ഗുണേതി സദിസഗുണേപി, പശേവ അസദിസഗുണേ.

സദ്ഠികുലസതസഹസ്സന്തി സദ്ഠിസഹസ്സാധികം കുലസതസഹസ്സം. ധമ്മപദട്ഠകമാദീസു (ധം പം അട്ഠം ചന്ദ്ര) പന കത്ഥചി ഭഗവതോ അസീതികുലസഹസ്സതാവചനം ഏകേകപക്ഖമേവ സന്ധായാതി വേദിതബ്ബം.

സുധാമട്ഠപോക്ഖരണിയോതി സുധായ പരികമ്മകതാ പോക്ഖരണിയോ. സത്തരതനാനന്തി സത്തഹി രതനേഹി. പൂരയോഗേ ഹി കരണത്ഥേ ബഹുലം ഛട്ഠീവചനം. പാസാദനിയൂഹാദയോതി ഉപരിപാസാദേ റിതതുലാസീസാദയോ. “സത്തരതനാന”ന്തി അധികാരോ, അഭേദേപി ഭേദവോഹാരോ ഏസ. കുലപരിയായേനാതി സുദ്ധോദനമഹാരാജസ്സ അസമ്ഭിന്നഖത്തിയകുലാനുക്കമേന. തേസുപീതി ചതുസു നിധീസുപി. ഗഹിതം ഗഹിതം ഠാനം പൂരതിയേവ ധനേന പാകതികമേവ ഹോതി, ന ഊനം.

ഭദ്രകേനാതി സുന്ദരേന. പച്ഛിമവയേ വുത്തനയേന പഠമവയോ വേദിതബ്ബോ. മാതാപിതൃനം അനിച്ഛായ പബ്ബജ്ജാവ അനാദരോ തേന യുത്തേ അത്ഥേ സാമിവചനന്തി വുത്തം ഹോതി. ഏതേസന്തി മാതാപിതൃനം. കന്ദിത്വാതി “കഹം പിയപുത്തകാ”തിആദിനാ പരിദേവിത്വാ.

അപരിമാണോയേവാതി “ഏത്തകോ ഏസോ”തി കേനചി പരിച്ഛിന്ദിതുമസക്കുണേയ്യതായ അപരിച്ഛിന്നോയേവ. ദേവ വേളു അധോക്ഷിമത്തകമേവ ഹോന്തിതി ആഹ “ദിന്നം വേളുനം ഉപരി ക്ഷിമത്തമേവാ”തി. പാരമിതാനുഭാവേന ബ്രാഹ്മണസ്സ ഏവ പഞ്ഞായതി, ഭഗവാ പന തദാ പകതിപ്പമാണോവാതി ദസ്സേതും “പഞ്ഞായമാനോ”തി വുത്തമിവ ദിസ്സതി, വീമംസിത്വാ ഗഹേതബ്ബം. “ന ഹീ”തിആദിനാ പാരമിതാബലേനേവ ഏവം അപരിമാണതാ, ന ഇദ്ധിബലേനാതി ദസ്സേതീ”തി വദന്തി. അതുലോതി അസദിസോ. “ധമ്മപദേ ഗാഥമാഹാ”തി കത്ഥചി പാഠോ അയുത്തോവ. ന ഹി ധമ്മപദേ അയം ഗാഥാ ദിസ്സതി. സുധാപിണ്ഡിയത്ഥേരാപദാനാദീസു (അപം ച. ച. സുധാപിണ്ഡിയത്ഥേരാപദാന) പനായം ഗാഥാ ആഗതാ, സാ ച ഖോ അഞ്ഞവത്ഥുസ്ഥിം ഏവ, ന ഇമസ്ഥിം വത്ഥുമ്ഹി, തസ്മാ പാളിവസേന സങ്ഗീതിമനാരുള്ഹാ പകിണ്ണകദേസനായേവായം ഗാഥാതി ദട്ഠബ്ബം.

തത്ഥ തേ താദിസേതി പരിയായവചനമേതം “അപ്പം വസ്സസതം ആയു, ഇദാനേതരഹി വിജ്ജതീ”തിആദീസു (ബുഃ വം ൨൨.൨൧) വിയ, “ഏതാദിസേ”തിപി പഠന്തി, തദസുന്ദരം അപദാനാദീസു തഥാ അദിസ്സനതോ. കിലേസപരിനിബ്ബാനേന പരിനിബ്ബുതേ കുതോചിപി അഭയേ തേ താദിസേ പൂജയതോ ഏതഥ ഇദം പുണ്ണം കേനചി മഹാനുഭാവേന അപി സങ്ഖാതും ന സക്കാതി അത്ഥോ.

ബാഹന്തരന്തി ദിന്നം ബാഹുനമന്തരം. ദ്വാദസ യോജനസതാനീതി ദ്വാദസാധികാനി യോജനസതാനി. ബഹലന്തരേനാതി സമന്താ സരീരപരിണാഹപ്പമാണേന. പുമുലതോതി വിത്ഥാരതോ. അങ്ഗുലിപഞ്ചാനീതി ഏകേകാനി അങ്ഗുലിപഞ്ചാനി. ഭമുകന്തരന്തി ദിന്നം ഭമുകാനമന്തരം. മുഖം വിത്ഥാരതോ ദിയോജനസതം പരിമണ്ഡലതോ വിസും വുത്തത്താ. “ഏദിസോ ഭഗവാ”തി യാ പരേഹി വുത്താ കഥാ, തസ്സാ അനുരൂപന്തി യമാകഥം, ഇമിനാ അഞ്ഞേഹി വുത്തം ഭഗവതോ വണ്ണകഥം സുത്ഥാ ഓലോകേതുകാമതായ ആഗതോതി ദസ്സേതി, യമാകഥന്തി വാ കീദിസം. “യമാകഥം പന തുമ്പേ ഭിക്ഖവേ സമഗ്ഗാ സമ്മോദമാനാ അവിവദമാനാ ഫാസുകം വസ്സം വസിത്ഥാ”തിആദിസു (പാരാം മന്ദ) വിയ ഹി പുച്ഛായം ഏസ നിപാതസമുദായോ, ഏകോ വാ നിപാതോ.

ഗന്ധകുടിപരിവേണേതി ഗന്ധകുടിയാ പരിവേണേ, ഗന്ധകുടിതോ ബഹി പരിവേണബ്ഭന്തരേതി അത്ഥോ. തത്ഥാതി മഞ്ചകേ. “സീഹസേയ്യം കപ്പേസീ”തി യഥാ രാഹു അസുരിന്ദോ ആയാമതോ, വിത്ഥാരതോ, ഉണ്ണേയതോ ച ഭഗവതോ രൂപകായസ്സ പരിച്ഛേദം ഗഹേതും ന സക്കോതി, തഥാ രൂപം ഇദ്ധാഭിസങ്ഖാരം അഭിസങ്ഖരോന്തോ സീഹസേയ്യം കപ്പേസീ”തി (ദീം നിം ദീം മ.നം) ഏവം ആചരിയേന വുത്തം, “തദേതം ‘ന മയാ അസുരിന്ദ അയോമുഖേന പാരമിയോ പൂരിതാ, ഉദ്ധഗ്ഗമേവ കത്ഥാ ദാനം ദിന്ന”ന്തി അട്ഠകഥാവചനേന അച്ചന്തമേവ വിരുദ്ധം ഹോതി. ഏതത്ത്ഹി ഗന്ധകുടിദ്വാരവിവരണാദിസു വിയ പാരമിതാനുഭാവസിദ്ധിദസ്സനം, അഞ്ഞമാ തദേവ വചനം വത്തഞ്ചം ഭവേയ്യാ”തി വദന്തി, വീമംസിത്ഥാ സമ്പടിച്ഛിതഞ്ചം. അയോമുഖേനാതി ഓസക്കിതവീരിയതം സന്ധായ വുത്തം, ഉദ്ധഗ്ഗമേവാതി അനോസക്കിതവീരിയതം, ഉബ്ഭകോടികം കത്ഥാതി അത്ഥോ. തദാ രാഹു ഉപാസകഭാവം പടിവേദേസീതി ആഹ “തം ദിവസ”ന്തിആദി.

കിലേസേഹി ആരകത്താ അരിയം നിരുത്തിനയേന, അതോയേവ ഉത്തമതാ പരിസുദ്ധതാതി വുത്തം “ഉത്തമം പരിസുദ്ധ”ന്തി. അനവജ്ജട്ഠേന കൂസലം, ന സുഖവിപാകട്ഠേന തസ്സ അരഹതമസമ്ഭവതോ. കൂസലസീലേനാതി അനവജ്ജേനേവ വിദ്ധസ്തസവാസനകിലേസേന സീലേന. ഏവഞ്ച കത്ഥാ പദചതുക്കണ്ഠേതം അധിപ്പേതത്ഥതോ വിസിട്ഠം ഹോതി, സദുത്ഥമത്തം പന സന്ധായ “ഇദമസ്സ വേവചന”ന്തി വുത്തം.

കത്ഥചി ചതുരാസീതിപാണസഹസ്സാനി, കത്ഥചി അപരിമാണാപി ദേവമനുസ്സാതി അത്ഥം സന്ധായ “ഭഗവതോ ഏകേകായ ധമ്മദേസനായാ”തിആദിമാഹ. മഹാസമയസുത്ത (ദീം നിം ൨.൩൩൧ ആദയോ) മങ്ഗലസുത്ത- (ഖും പാ° ൫.൧ ആദയോ; സും നിം ൨൩൧ ആദയോ) ദേസനാദിസു ഹി ചതുവീസതിയാ റാനേസു അസങ്ഖ്യേയ്യാ അപരിമേയ്യാ ദേവമനുസ്സാ മഗ്ഗഫലാമതം പിവിംസു. കോടിസതസഹസ്സാദിപരിമാണേനപി ബഹു ഏവ, നിദസ്സനവസേന പനേവം വുത്തം. തസ്മാ അനുത്തരസിക്ഖാപകഭാവേന ഭഗവാ ബഹുനം ആചരിയോ, തേസം ആചരിയഭൂതാനം സാവകാനമാചരിയഭാവേന സാവകവേണേയ്യാനം പാചരിയോ. ഭഗവതാ ഹി ദിന്നനയേ റത്ഥാ സാവകാ വേണേയ്യാ വിനേന്തി, തസ്മാ ഭഗവാവ തേസം പധാനോ ആചരിയോതി.

വദന്തസ്സാധിപ്പേതോവ അത്ഥോ പമാണം, ന ലക്ഖണഹാരാദിവിസയോതി
ആഹ “ബ്രാഹ്മണോ പനാ”തിആദി. “ഇമസ്സ വാ പൂതികായസ്സാ”തി പാഠാവസാനേ
പേയ്യാലം കത്വാ “കേലനാ പടികേലനാ”തി വുത്തം. അയഞ്ചഹി
ഖുദുകവത്സുവിഭിന്ദഗപാളി (വിഭം വൃഭര) “ബാഹിരാനം വാ പരിക്ഖാരാനം
മണ്ഡനാ”തിആദി പേയ്യാലവസേന ഗയ്ഹതി. തത്ഥ ഇമസ്സ വാ പൂതികായസ്സാതി
ഇമസ്സ വാ മനുസ്സസരീരസ്സ. യഥാ ഹി തദഹുജാതോപി സിങ്ഗാലോ
“ജരസിങ്ഗാലോ” തേവ, ഊരുപ്പമാണാപി ച ഗലോചിലതാ “പൂതിലതാ”
തേവ സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി, ഏവം സുവണ്ണവണ്ണോപി മനുസ്സസരീരോ
“പൂതികായോ” തേവ, തസ്സ മണ്ഡനാതി അത്ഥോ. കേലനാതി കീളനാ.
“കേലായനാ”തിപി പഠന്തി. പടികേലനാതി പടികീളനാ. ചപലസ്സ ഭാവോ
ചാപല്യം, ചാപല്യം വാ, യേന സമന്നാഗതോ പുഗ്ഗലോ വസ്സസതികോപി
സമാനോ തദഹുജാതദാരകോ വിയ ഹോതി, തസ്സേദമധിവചനന്തി വേദിതഞ്ചം.

അപാപേ പുരേ കരോതി, ന വാ പാപം പുരേ കരോതീതി
അപാപപുരേക്ഖാരോതി യുത്തായുത്തസമാസേന ദുവിധമത്ഥം ദസ്സേതും
“അപാപേ നവലോകുത്തരധമ്മേ”തിആദി വുത്തം. അപാപേതി ച
പാപപടിപക്ഖേ, പാപവിരഹിതേ വാ. ബ്രഹ്മനി സേട്ഠേ ഭഗവതി ഭവാ തസ്സ
ധമ്മദേസനാവസേന അരിയായ ജാതിയാ ജാതത്താ, ബ്രഹ്മണോ വാ ഭഗവതോ
അപച്ചം ഗരുകരണാദിനാ, യമാനുസിട്ഠം പടിപത്തിയാ ച, ബ്രഹ്മം വാ
സേട്ഠം അരിയമഗ്ഗം ജാനാതീതി ബ്രഹ്മഞ്ഞാ, അരിയസാവകസങ്ഖാതാ പജാ.
തേനാഹ “സാരിപുത്തമോഗ്ഗല്ലാനാ”തിആദി. ബ്രാഹ്മണപജായാതി
ബഹിതപാപപജായ. “അപാപപുരേക്ഖാരോ”തി ഏത്ഥ “പുരേക്ഖാരോ”തി
പദമധികാരോതി ദസ്സേതി “ഏതിസ്സായ ച പജായ പുരേക്ഖാരോ”തി ഇമിനാ.
ച-സദോ സമുച്ചയത്ഥോ “ന കേവലം അപാപപുരേക്ഖാരോ ഏവ, അഥ ഖോ
ബ്രഹ്മഞ്ഞായ ച പജായ സമ്ബന്ധഭൂതായ പുരേക്ഖാരോ”തി.
“അയഞ്ചഹി”തിആദി അധിപ്പായമത്തദസ്സനം. “അപാപപുരേക്ഖാരോ”തി ഇദം
“ബ്രഹ്മഞ്ഞായ പജായാ”തി ഇമിനാവ സമ്ബന്ധിതഞ്ചം, ന ച
പച്ചേകമത്ഥദീപകം, പകതിബ്രാഹ്മണജാതിവസേനപി ചേതസ്സ അത്ഥോ
വേദിതഞ്ചോതി ദസ്സേതോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. അയുത്തസമാസോ ചായം.
പാപന്തി പാപകമ്മം, അഹിതം ദുക്ഖന്തി അത്ഥോ. തസ്സ
സമ്ബന്ധിപേക്ഖത്താ കസ്സാ അപാപപുരേക്ഖാരോതി പുച്ഛായ ഏവമാഹാതി
ദസ്സേതും “കസ്സാ”തിആദി വുത്തം. “അത്തനാ”തിആദി തദത്ഥവിവരണം.
ബ്രാഹ്മണപജായാതി ബ്രാഹ്മണജാതിപജായ.

രഞ്ജന്തി അട്ടം ഭജന്തി രാജാനോ ഏതേനാതി രട്ഠം, ഏകസ്സ രഞ്ഞോ
രജഭൂതകാസികോസലാദിമഹാജനപദാ. ജനാ പജജന്തി സുഖജീവികം
പാപുണന്തി ഏത്ഥാതി ജനപദോ, ഏകസ്സ രഞ്ഞോ രജേജ
ഏകേകകോട്ഠാസഭൂതാ ഉത്തരപഥദക്ഖിണപമാദിഖുദുകജനപദാ. തത്ഥാതി തഥാ
ആഗതേസു. പുച്ഛായാതി അത്തനാ അഭിസങ്ഖതായ പുച്ഛായ.
വിസ്സജ്ജനാസമ്പടിച്ചനേതി വിസ്സജ്ജനായ അത്തനോ ഞാണേന സമ്പടിഗ്ഗഹണേ.
കേസഞ്ചി ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിം, ഞാണപരിപാകം, ചിത്താചാരഞ്ച ത്താ
ഭഗവാവ പുച്ഛായ ഉസ്സാഹം ജനേത്വാ വിസ്സജ്ജതീതി അധിപ്പായോ.

“തത്ഥ കത്ഥം സാവല്യ”തിആദി നിക്ഖേപകണ്ഡപാളി (ധം സം ൧൩൫).
അദ്ധാനദരമന്തി ദീഘമഗ്ഗാഗമനപരിസ്സമം. അസ്സാതി ഭഗവതോ, മുഖപദുമന്തി

സമ്ബന്ധം. ബാലാതപസമ്ഹസ്തനേനേവാതി

അഭിനവുഗൃതസൂരിയരംസിസമ്ഹസ്തനേന ഇവ. തമാ ഹി സൂരിയോ “പദ്മബന്ധു”തി ലോകേ പാകടോ, ചന്ദോ പന “കുമുദബന്ധു”തി. പുണ്ണചന്ദസ്സ സിരിയാ സമാനാ സിരീ ഏതസ്സാതി പുണ്ണചന്ദസസ്സിരികം. കഥം നിക്കുജ്ജിതസദിസതാതി ആഹ “സമ്പത്തായാ”തിആദി. ഏതഥ പന “ഏഹി സ്വാഗതവാദീ”തി ഇമിനാ സുഖസമ്ഭാസപുബ്ബകം പിയവാദിതം ദസ്സേതി, “സഖിലോ”തി ഇമിനാ സന്ഹവാചതം, “സമ്മോദകോ”തി ഇമിനാ പടിസന്ധാരകുസലതം, “അബ്ഭാകുടികോ”തി ഇമിനാ സബ്ബത്ഥേവ വിപ്പസന്നമുഖതം, “ഉത്താനമുഖോ”തി ഇമിനാ സുഖസല്ലാപതം, “പുബ്ബഭാസീ”തി ഇമിനാ ധമ്മാനുഗൃഹസ്സ ഓകാസകരണേന ഹിതജ്ജ്യാസയതം ദസ്സേതിതി വേദിതബ്ബം.

യത്ഥ കിരാതി ഏതഥ കിര-സദ്ദോ അരുചിസുചനേ -

“ഖണ്ഡവത്സുപരിത്തത്താ, ആപാഥം ന വജന്തി യേ;
തേ ധമ്മാരമ്മണാ നാമ, യേ’സം രൂപാദയോ കിരാ”തി. -

ആദിസു (അഭിധമ്മാവതാര-അട്ഠകമായം ആരമ്മണവിഭാഗേ ഛട്ഠഅനുച്ഛേദേ - ൧൧) വിയ, തേന ഭഗവതാ അധിവുത്ഥപദേസേ ന ദേവതാനുഭാവേന മനുസ്സാനം അനുപദ്വതാ, അഥ ഖോ ബുദ്ധാനുഭാവേനാതി ദസ്സേതി. ബുദ്ധാനുഭാവേനേവ ഹി താ ആരക്ഖം ഗണ്ഹന്തി. പംസുപിസാചകാദയോതി പംസുനിസ്സിതപിസാചകാദയോ . ആദിസദ്ദേന ഭൂതരക്ഖസാദിനം ഗഹണം. ഇദാനി ബുദ്ധാനുഭാവമേവ പാകടം കത്വാ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം.

അനുസാസിതബ്ബോ സങ്ഘോ നാമ സബ്ബോപി വേനേയുജ്ജനസമൂഹോ. സയം ഉപ്പാദിതോ സങ്ഘോ നാമ നിബ്ബത്തിതഅരിയപുഗ്ഗലസമൂഹോ. “താദിസോ”തി ഇമിനാ “സയം വാ ഉപ്പാദിതോ”തി വുത്തവികപ്പോ ഏവ പച്ചാമട്ഠോ അനന്തരസ്സ വിധി പടിസേയോവാതി കത്വാ, തസ്മാ “പുരിമപദസ്സേവ വാ”തി വികപ്പന്തരഗഹണന്തി ആചരിയേന (ദീം നിം ദീം ച.൩൦൪) വുത്തം. തത്രായമധിപ്പായോ - കാഥം “ഗണീ”തി ഇദം “സങ്ഘീ”തി പദസ്സേവ വേവചനം, അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും യഥാവുത്തവികപ്പദ്വയേ ദുതിയവികപ്പമേവ പച്ചാമസിത്വാ “താദിസോവസ്സ ഗണോ അത്ഥീ”തി വുത്തത്താ അവസിട്ഠസ്സപി പഠമവികപ്പസ്സ സങ്ഗഹണത്ഥം “പുരിമപദസ്സേവ വാ വേവചനമേത”ന്തി വുത്തന്തി. ഏവമ്പി വദന്തി - ധമ്മസേനാപതിത്ഥേരാദിനം പച്ചേകഗണീനം ഗണം, സുത്തന്തികാദിഗണം വാ സന്ധായ “താദിസോ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥാപി ഹി സബ്ബോവ ഭിക്ഖുഗണോ അനുസാസിതബ്ബോ നാമ, നിബ്ബത്തിതഅരിയഗണോ പന സയം ഉപ്പാദിതോ നാമ, തസ്മാ “താദിസോ”തി ഇമിനാ വികപ്പദ്വയസ്സാപി പച്ചാമസനം ഉപപന്നം ഹോതി. ഏവം പദദ്വയസ്സ വിസേസത്ഥതം ദസ്സേത്വാ സബ്ബമാ സമാനത്ഥതം ദസ്സേതും “പുരിമപദസ്സേവാ”തിആദി വുത്തന്തി. പൂരണമക്ഖലിആദിനം ബഹൂനം തിത്ഥകരാനം, നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവചനം. അച്ചേലകാദിമത്തകേനപി കാരണേനാതി നിച്ചോളതാദിമത്തകേനപി അപ്പിച്ഛസന്തുട്ഠതാദിസമാരോപനലക്ഖണേന കാരണേന.

നവകാതി അഭിനവാ. പാഹുനകാതി പഹേണകം
പടിഗുണ്ഹിതുമനുച്ഛവികാ, ഏതേന ദുവിധേസു ആഗന്തുക്കേസു

പുരേതരമാഗതവസേന ഇയ അതിമിനോ, ന ഭോജനവേലായമാഗതവസേന അബ്ഭാഗതാതി ദസ്സേതി. പരിയാപുണാമിതി പരിച്ഛിന്ദിതും ജാനാമി, ധാത്വത്വമത്തം പന ദസ്സേതും “ജാനാമി”തി വുത്തം.

കപ്പമ്പിതി ആയുകപ്പമ്പി, ഭണ്ണേയ ചേതി സമ്ബന്ധോ. ചിരം ചിരകാലേ കപ്പോ വിയേമ, ദീഘമന്തരേ ദീഘകാലന്തരേപി തമാഗതസ്സ വണ്ണോ ന വിയേമാതി യോജനാ. “ചിര”ന്തി ചേത്ഥ വത്തബ്ബേപി ഛന്ദഹാനിഭയാ രസ്സത്ഥം നിഗൃഹിതലോപോ, അതിദീഘകാലം വാ സന്ധായ “ചിരദീഘമന്തരേ”തി വുത്തം, ഉഭയത്ഥ സമ്ബന്ധിതബ്ബമേതം, കിരിയാരഹാദിയോഗേ വിയ ച അന്തരയോഗേ അധികക്ഖരപാദോ അനുപവജ്ജോ, അയഞ്ച ഗാമാ അഭൂതപരികപ്പനാവസേന അട്ഠകമാസു (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൩൦൪; ൩.൧൪൧; മം നിം അട്ഠം ൨.൪൨൫; ഉദാം അട്ഠം ൫൩; ബും വം അട്ഠം ൪.൪; ചരിയാം അട്ഠം നിദാനകമാ, പകിണ്ണകകമാ; അപം അട്ഠം ൨.൧.൨൦) വുത്താ തമാ ഭാസമാനസ്സ അഭാവതോ.

൩൦൫. നന്തി ആചരിയം. അലം-സദ്ദോ ഇയ അരഹത്ഥോ “അലമേവ നിബ്ബിന്ദിതു”ന്തിആദീസു (ദീം നിം ൨.൨൧൨; സം നിം ൨.൧൩൪, ൧൪൩) വിയാതി ആഹ “യുത്തമേവാ”തി. പുടേന നേത്ഥാ അസിതബ്ബതോ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതോ പുടോസം വുച്ചതി പാമേയ്യം. ഇത്ഥമ്ഭൂതലക്ഖണേ കരണവചനം ദസ്സേതി “തംഗഹേത്ഥാ”തി ഇമിനാ. പാളിയം പുടംസേനപി കുലപുത്തേനാതി സമ്ബന്ധം ദസ്സേതും “തേന പുടംസേനാ”തി വുത്തം. “അംസേനാ”തിആദി അധിപ്പായമത്തദസ്സനം, വഹന്തേന കുലപുത്തേന ഉപസങ്കമിതും അലമേവാതി അത്ഥോ.

സോണദണ്ഡപരിവിതക്കവണ്ണനാ

൩൦൬-൧. ന ഇയ തിരോ-സദ്ദോ “തിരോകുഡ്ഡേ വാ തിരോപാകാരേ വാ ഛണ്ഡേയ്യ വാ ഛണ്ഡാപേയ്യ വാ”തിആദീസു (പാചിം ൮൨൫) വിയ ബഹിഅത്ഥോതി ആഹ “അന്തോവനസണ്ഡേ ഗതസ്സാ”തി. തത്ഥ വിഹാരോപി വനസണ്ഡപരിയാപനോതി ദസ്സേതി “വിഹാരബ്ഭന്തരം പവിട്ഠസ്സാ”തി ഇമിനാ. ഏതേ അഞ്ജലിം പണാമേത്ഥാ നിസിന്നാ മിച്ഛാദിട്ഠിവസേന ഉഭതോപക്ഖികാ, “ഇതരേ പന സമ്മാദിട്ഠിവസേന ഏകതോപക്ഖികാ”തി അത്ഥതോ ആപനോ ഹോതി. ദലിദുത്താ, ഞാതിപാരിജുത്താദിനാ ജിണ്ണത്താ ച നാമഗോത്തവസേന അപാകാ ഹുത്ഥാ പാകാ ഭവിതുകാമാ ഏവമകംസൂതി അധിപ്പായോ. കേരാദികാതി സൗ. തത്ഥാതി ദീസു ജനേസു. തതോതി വിസ്സാസതോ, ദാനതോ വാ.

ബ്രാഹ്മണപത്തത്തിവണ്ണനാ

൩൦൯. അനോനതകായവസേന മദ്ധഗത്തോ, ന മാനവസേന. തേന പാളിയം വക്ഖതി “അബ്ഭുനാമേത്ഥാ”തി. ചേതോവിതക്കം സന്ധായ ചിത്തസീസേന “ചിത്തം അത്താസീ”തി വുത്തം. വിഘാതന്തി ചിത്തദുക്ഖം.

൩൧൧. സകസമയേതി ബ്രാഹ്മണലഭിയം. മീയമാനോതി മരിയമാനോ. ദിട്ഠിസഞ്ജാനനേനേവാതി അത്തനോ ലഭിസഞ്ജാനനേനേവ. സുജന്തി ഹോമദബ്ബിം, നിബ്ബചനം വുത്തമേവ. ഗൺഹന്തേസൂതി ജുഹനത്ഥം ഗൺഹനകേസു, ഇരുവിജേജസൂതി അത്ഥോ. ഇരുവേദവസേന ഹോമകരണതോ

ഹി യത്തയജകാ “ഇരുവിജാ”തി വുച്ചന്തി. പഠമോ വാതി തത്ത്വ സന്നിപതിതേസു സുജാകിരിയായം സബ്ബപധാനോ വാ. ദുതിയോ വാതി തദനന്തരികോ വാ. “സുജ”ന്തി ഇദം കരണത്വേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ “സുജായാ”തി. അഗ്നിഹുത്തമുഖതായ യത്തസ്സ യത്തേ ദിയുമാനം സുജാമുഖേന ദിയുതി. വുത്തഞ്ച “അഗ്നിഹുത്തമുഖാ യത്താ, സാവിത്തി ഛന്ദസോ മുഖ”ന്തി (മം നിം ൨.൪൦൦). തസ്മാ “ദിയുമാന”ന്തി അയം പാണ്ഡേസോ വിത്തായതീതി ആചരിയേന (ദീം നിം ൧.൧൧൧) വുത്തം. അപിച സുജായ ദിയുമാനം സുജന്തി തദ്ധിതവസേന അത്ഥം ദസ്സേതും ഏവമാഹ. പോരാണാതി അട്ഠകമാചരിയാ. പുരിമവാദേ ചേത്ഥ ദാനവസേന പഠമോ വാ ദുതിയോ വാ, പച്ഛിമവാദേ ആദാനവസേനാതി അയമേതേസം വിസേസോ. വിസേസതോതി വിജാചരണവിസേസതോ, ന ബ്രാഹ്മണേഹി ഇച്ഛിതവിജാചരണമത്തതോ. ഉത്തമബ്രാഹ്മണസ്സാതി അനുത്തരദക്ഖിണേയുതായ ഉക്കട്ഠബ്രാഹ്മണസ്സ. യഥാധിപ്പേതസ്സ ഹി വിജാചരണവിസേസദീപകസ്സ “കതമം പന തം ബ്രാഹ്മണസീലം, കതമാ സാ പത്താ”തിആദിവചനസ്സ ഓകാസകരണത്വമേവ “ഇമേസം പന ബ്രാഹ്മണ പഞ്ചനം അങ്ഗാന”ന്തിആദിവചനം ഭഗവാ അവോച, തസ്മാ പധാനവചനാനുരൂപമനുസന്ധിം ദസ്സേതും “ഭഗവാ പനാ”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

൩൧൩. അപവദതീതി വണ്ണാദിനി അപനേത്യാ വദതി, അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും “പടികഖിപതീ”തി വുത്തം. ഇദന്തി “മാ ഭവം സോണദണ്ഡോ ഏവം അവചാ”തിആദിവചനം. ബ്രാഹ്മണസമയന്തി ബ്രാഹ്മണസിദ്ധന്തം. മാ ഭിന്ദിതി മാ വിനാസേസി.

൩൧൪. സമോയേവ ഹുത്വാ സമോതി സമസമോ, സബ്ബമാ സമോതി അത്ഥോ. പരിയായദ്വയഞ്ചി അതിസയത്ഥദീപകം യഥാ “ദുക്ഖദുക്ഖം, രൂപരൂപ”ന്തി. ഏകദേശമത്തതോ പന അങ്ഗകേന മാണവേന തേസം സമഭാവതോ തം നിവത്തേന്തോ “ഠപേത്യാ ഏകദേശമത്ത”ന്തിആദിമാഹ. കുലകോടിപരിദീപനന്തി കുലസ്സ ആദിപരിദീപനം. യസ്മാ അത്തനോ ഭഗിനിയാ...പേ... ന ജാനിസ്സതി, തസ്മാ ന തസ്സ മാതാപിതുമത്തം സന്ധായ വദതി, കുലകോടിപരിദീപനം പന സന്ധായ വദതീതി അധിപ്പായോ. “അത്ഥഭഞ്ജനക”ന്തി ഇമിനാ കമ്മപഥപത്തം വദതി. ഗുണേതി യഥാവുത്തേ പഞ്ചസീലേ. അമാപിസിയാതി യദിപി തുമ്പാഹാകം ഏവം പരിവിതക്കോ സിയാ, ഭിന്നസീലസ്സാപി പുന പകതിസീലേ ഠിതസ്സ ബ്രാഹ്മണഭാവം വണ്ണാദയോ സായേന്തീതി ഏവം സിയാതി അത്ഥോ. “സായേതീ”തി പാഠോ “വണ്ണോ”തി കത്താ ആചരിയേന (ദീം നിം ൧.൧൧൪) അജ്ജയാഹടോ, നിദസ്സനഞ്ചേതം. മന്തജാതീസുപി ഹി ഏസേവ നയോ. സീലമേവാതി പുന പകതിഭൂതം സീലമേവ ബ്രാഹ്മണഭാവം സായേസ്സതി, കസ്മാതി ചേ “തസ്മിം ഹി...പേ... വണ്ണാദയോ”തി. തത്ത്വ സമ്മോഹമത്തം വണ്ണാദയോതി വണ്ണമന്തജാതിയോ ബ്രാഹ്മണഭാവസ്സ അങ്ഗന്തി സമ്മോഹമത്തമേതം, അസമവേക്ഖിത്വാ കമിതമിദം.

സീലപത്താകമാവണ്ണനാ

൩൧൧. കമിതോ ബ്രാഹ്മണേന പഞ്ഹോതി “സീലവാ ച ഹോതി”തിആദിനാ ദിനമേവ അങ്ഗാനം വസേന യമാപുച്ഛിതോ പഞ്ഹോ യാമാവതോ വിസ്സജ്ജിതോ. ഏതമാതി യമാവിസ്സജ്ജിതേ അത്ഥേ, അങ്ഗദയേ വാ. തസ്സാതി സോണദണ്ഡസ്സ. യദി ഏകമങ്ഗം റപേയു, അഥ പതിട്ഠാതും ന സക്കുണേയു. യദി പന ന റപേയു, അഥ സക്കുണേയു, കിം പനേസ തമാ സക്ഖിസ്സതി നു ഖോ, നോതി വീമംസനത്ഥമേവ ഏവമാഹ, ന തു ഏകസ്സ അങ്ഗസ്സ റപനീയത്താതി വുത്തം ഹോതി. തമാ ചാഹ “ഏവമേതം ബ്രാഹ്മണ”തിആദി. യോവിതത്താവ പരിസുജ്ജന്തന്തി ആഹ “സീലപരിസുദ്ധാ”തി, സീലസമ്പത്തിയാ സബ്ബസോ സുദ്ധാ അനുപക്കിലിട്ഠാതി അത്ഥോ. കൂതോ ദുസ്സീലേ പഞ്ഞാ അസമാഹിതത്താ തസ്സ. കൂതോ വാ പഞ്ഞാരഹിതേ ജളേ ഏളമുഗേ സീലം സീലവിഭാഗസ്സ, സീലപരിസോധനുപായസ്സ ച അജാനനതോ. ഏളാ മുഖേ ഗളതി യസ്സാതി ഏളമുഗോ ഖ-കാരസ്സ ഗ-കാരം കത്വാ, ഏലമുഖോ, ഏലമുകോ വാ. ഇതി ബഹുധാ പാരോതി ഭയഭേരവസുത്തട്ഠകമായം (മം നിം അട്ഠം ൧.൪൮) വുത്തോ. പകട്ഠം ഉക്കട്ഠം ഞാണം പഞ്ഞാണന്തി കത്വാ പാകതികം ഞാണം നിവത്തേതും “പഞ്ഞാണ”ന്തി വുത്തം. വിപസ്സനാദിണാണഞ്ഹി ഇധാധിപ്പേതം, തദേതം പകാരേഹി ജാനനതോ പഞ്ഞാവതി ആഹ “പഞ്ഞായേവാ”തി.

ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേന യോതാതി സമാധിപദട്ഠാനേന ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേന സകലസംകിലേസമലവിസുദ്ധിയാ യോവിതാ വിസുദ്ധാ. തേനാഹ “കഥം പനാ”തിആദി. തത്ഥ യോവതീതി സുജ്ജന്തതി. സട്ഠിഅസീതിവസ്സാനീതി സട്ഠിവസ്സാനി വാ അസീതിവസ്സാനി വാ. മരണകാലേപി, പഗേവ അഞ്ഞസ്ഥിം കാലേ. മഹാസട്ഠിവസ്സത്ഥേരോ വിയാതി സട്ഠിവസ്സമഹാമേരോ വിയ. വേദനാപരിഗൃഹമത്തമ്പീതി ഏതഥ വേദനാപരിഗൃഹോ നാമ യമാഉപ്പന്നം വേദനം സഭാവസരസതോ ഉപധാരേത്വാ പുന പദട്ഠാനതോ “അയം വേദനാ ഫസ്സം പടിച്ച ഉപ്പജ്ജതി, സോ ച ഫസ്സോ അനിച്ഛോ ദുക്ഖോ വിപരിണാമധമ്മോ”തി ലക്ഖണത്തയം ആരോപേത്വാ പവത്തിതവിപസ്സനാ. ഏവം പസ്സന്തേന ഹി സുഖേന സക്കാ സാ വേദനാ അധിവാസേതും “വേദനാ ഏവ വേദയതീ”തി. വേദനം വിക്ഖമ്ഭേത്വാതി യമാഉപ്പന്നം ദുക്ഖവേദനം അനുവത്തിത്വാ വിപസ്സനം ആരഭിത്വാ വീഥിപടിപന്നായ വിപസ്സനായ തം വിനോദേത്വാ. സംസുമാരപതിതേനാതി കുമ്ഭിലേന വിയ ഭൂമിയം ഉരേന നിപജ്ജമാനേന. “നാഹ”ന്തിആദിം തമാ സീലരക്ഖണമേവ ദുക്കരന്തി കത്വാ വദതി. സീലേ പതിട്ഠിതസ്സ ഹി അരഹത്തം ഹത്ഥഗതംയേവ. യമാഹ “സീലേ പതിട്ഠായ...പേ... വിജടയേ ജട”ന്തി (സം നിം ൧.൨൩, ൧൯൨; പേടകോ ൨൨; മിം പം ൨.൯) ചതുസു പുഗ്ഗലേസു ഉഗ്ഘാടിതത്തുനോ ഏവായം വിസയോതി ആഹ “ഉഗ്ഘാടിതത്തുതായാ”തി. പഞ്ഞായ സീലം യോവിത്വാതി സീലം ആദിമജ്ജന്തപരിയോസാനേസു അവണ്ഡാദിഭാവപാദനേന പഞ്ഞായ സുവിസോധിതം കത്വാ. സന്തതിമഹാമത്തവത്ഥു ധമ്മപദേ (ധം പം അട്ഠം ൨.സന്തിമഹാമത്തവത്ഥു).

൩൧൨. “കസ്ഥാ ആഹാ”തി ഉപരിദേസനായ കാരണം പുച്ഛതി. ലജ്ജാ നാമ “സീലസ്സ ച ജാതിയാ ച ഗുണദോസപ്പകാസനേന സമണേന ഗോതമേന പുച്ഛിതപഞ്ഹം വിസ്സജ്ജസീ”തി പരിസായ പഞ്ഞാതതാ, സാ തമാ വിസ്സജ്ജിതുമസമത്ഥതായ ഭിജ്ജിസ്സതീതി അത്ഥോ, പഠമം അലജ്ജമാനോപി ഇദാനി ലജ്ജിസ്സാമീതി വുത്തം ഹോതി. പരമന്തി പമാണം. “ഏത്തകപരമാ

മയ"ന്തി പദാനം തുല്യാധികരണതം ദസ്സേതും "തേ മയ"ന്തി വുത്തം. ഇദം വുത്തം ഹോതി - "സീലപത്താണ"ന്തി വചനമേവ അർഹാകം പരമം, തദത്ഥഭൂതാനി പഞ്ചസീലാനി, വേദത്തയവിഭാവനം പത്തഞ്ച ലക്ഖണാദിതോ നിദ്ധാരേത്യാ ജാനനം നത്ഥി, കേവലം തത്ഥ വചിപരമാവ മയന്തി. അയം പന്നേത്ഥ അട്ഠകമാമുത്തകനയോ - ഏത്തകപരമാതി ഏത്തകളുക്കംസകോടികാ, പഠമം പണ്ഹാവിസ്സജ്ജനാവ അർഹാകം ഉക്കംസകോടീതി അത്ഥോ. തേനാഹ "മയാ സകസമയവസേന പണ്ഹോ വിസ്സജ്ജിതോ"തി. പരന്തി അതിരേകം. ഭാസിതസ്സാതി വചനസ്സ സദസ്സ.

അയം പന വിസേസോതി സീലനിദേസേ നിയ്യാതനമത്തം അപേക്ഖിത്യാ വുത്തം. തേനാഹ "സീലമിച്ചേവ നിയ്യാതിത"ന്തി. സാമത്തേഫലസുത്തേ (ദീ. നി. ൧.൧൭൦) ഹി സീലം നിയ്യാതേത്യാപി പുന സാമത്തേഫലമിച്ചേവ നിയ്യാതിതം. സഞ്ചേസമ്പി മഹഗ്ഗതചിത്താനം ഞാണസമ്പയുത്തത്താ, ത്യാനാനഞ്ച തം സമ്പയോഗതോ "അത്ഥതോ പത്താസമ്പദാ"തി വുത്തം. പത്താനിദേസേ ഹി ത്യാനപത്തം അധിട്ഠാനം കത്യാ പഠമം വിപസ്സനാപത്താ നിയ്യാതിതാ. തേനാഹ "വിപസ്സനാപത്തായാ"തിആദി.

സോണദണ്ഡഉപാസകത്തപടിവേദനാകമാവണ്ണനാ

൩൨൧. ദഹരോ യുവാതി ഏത്ഥ ദഹരവചന്നേ പഠമയോബ്ബനഭാവം ദസ്സേതി. പഠമയോബ്ബനകാലഗതോ ഹി "ദഹരോ"തി വുച്ചതി. പുത്തസ്സ പുത്തോ നത്താ നാമ. നപ്പഹോതീതി ന സമ്പജ്ജതി, പുത്തനത്തപ്പമാണോപി ന ഹോതീതി അത്ഥോ. "ആസനാ മേ തം വുട്ഠാന"ന്തി ഏതസ്സ അത്ഥാപത്തിം ദസ്സേതും "മമ അഗാരവേനാ"തിആദി വുത്തം. ഏതന്തി അഞ്ജലിപഗ്ഗഹണം. അയഞ്ഹി യഥാ തഥാ അത്തനോ മഹാജനസ്സ സമ്ഭാവനം ഉപ്പാദേത്യാ കോഹഞ്ഞേന പരേ വിമ്ഹാപേത്യാ ലാഭുപ്പാദനം നിജിഗീസന്തോ വിചരതി, തസ്മാസ്സ അതിവിയ കൂഹകഭാവം ദസ്സേന്തോ "ഇമിനാ കിരാ"തിആദിം വദതി . അഗാരവം നാമ നത്ഥീതി അഗാരവവചനം നാമ നത്ഥി, നായം ഭഗവതി അഗാരവേന "അഹഞ്ചേവ ഖോ പനാ"തിആദിമാഹ, അഥ ഖോ അത്തനോ ലാഭപരിഹാനിഭയേനേവാതി വുത്തം ഹോതി.

൩൨൨. തഞ്ചണാനുരൂപായാതി യാദിസീ തദാ തസ്സ അജ്ജ്യാസയപ്പവത്തി, തദനുരൂപായാതി മജ്ജേയപദലോപേന അത്ഥോ. തദാ തസ്സ വിവട്ടസന്നിസ്സിതസ്സ താദിസസ്സ ഞാണപരിപാകസ്സ അഭാവതോ കേവലം അബ്ഭുദയസന്നിസ്സിതോ ഏവ അത്ഥോ ദസ്സിതോതി ആഹ "ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികം അത്ഥം സന്ദസ്സേത്യാ"തി, പച്ചക്ഖതോ വിഭാവേത്യാതി അത്ഥോ. കൂസലേ ധമ്മേതി തേഭൂമകേ കൂസലധമ്മേ, അയമേത്ഥ നിപ്പരിയായതോ അത്ഥോ. പരിയായതോ പന "ചതുഭൂമകേ"തിപി വത്തും വട്ടതി ലോകുത്തരകൂസലസ്സപി ആയതിം ലബ്ഭമാനത്താ. തഥാ ഹി വക്ഖതി "ആയതിം നിബ്ബാനത്ഥായ, വാസനാഭാഗിയായ വാ"തി. തത്ഥാതി കൂസലേ ധമ്മേ യഥാസമാദപിതേ. നന്തി സോണദണ്ഡബ്രാഹ്മണം. സമുത്തേജേത്യാതി സമ്മദേവ ഉപരൂപരി നിസാനേത്യാ പുത്തകിരിയായ തിക്ഖവിസദഭാവമാപാദേത്യാ. തം പന അത്ഥതോ തത്ഥ ഉസ്സാഹജനനമേവ ഹോതീതി ആഹ "സഉസ്സാഹം കത്യാ"തി. തായ ച സഉസ്സാഹതായാതി ഏവം പുത്തകിരിയായ സഉസ്സാഹതാ നിയമതോ ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥസമ്പാദനീതി യഥാവുത്തായ സഉസ്സാഹതായ ച സമ്പഹംസേത്യാതി സമ്ബന്ധോ. അഞ്ഞേഹി ച വിജ്ജമാനഗുണേഹീതി

ഏവരുപാ തേ ഗുണസമങ്ഗിതാ ച ഏകന്തേന
ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥനിപ്ഫാദനീതി തസ്ഥിം വിജ്ജമാനേഹി, അന്തേഹി ച
ഗുണേഹി സമ്പഹംസേത്വാ സമ്മദേവ ഹട്ഠതുട്ഠഭാവമാപാദേത്വാതി അത്ഥോ.

യദി ഭഗവാ ധമ്മരതനവസ്സം വസ്സി, അഥ കസ്ഥാ സോ വിസേസം
നാധിഗച്ഛീതി ചോദനം സോധേതും “ബ്രാഹ്മണോ പനാ”തിആദി വുത്തം.
കുഹകതായാതി വുത്തനയേന കോഹത്തെകത്താ, ഇമിനാ
പയോഗസമ്പത്തിഅഭാവം ദസ്സേതി. യജ്ജേവം കസ്ഥാ ഭഗവാ തസ്സ തമാ
ധമ്മരതനവസ്സം വസ്സിതി പടിചോദനമ്പി സോധേന്തോ
“കേവലമസ്സാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ കേവലന്തി നിബ്ബേധാസേക്ഖഭാഗിയേന
അസമ്മിസ്സം. നിബ്ബാനത്ഥായാതി നിബ്ബാനാധിഗമത്ഥായ, പരിനിബ്ബാനത്ഥായ വാ.
ആയതിം വിസേസാധിഗമനൂപായഭൂതാ പുണ്ണകിരിയാസു പരിചയസങ്ഖാതാ
വാസനാ ഏവ ഭാഗോ, തസ്ഥിം ഉപായഭാവേന പവത്താതി വാസനാഭാഗിയാ.
ന ഹി ഭഗവതോ നിരത്ഥകാ ചതുപ്പദികഗാമാമത്താപി ധമ്മദേസനാ അത്ഥി.
തേനാഹ “സബ്ബാ പുരിമപച്ഛിമകമാ”തി. ആദിതോ ചേത്ഥ പഭൂതി യാവ
ബ്രാഹ്മണസ്സ വിസ്സജ്ജനാപരിയോസാനം, താവ പുരിമകമാ, ഭഗവതോ പന
സീലപത്താവിസ്സജ്ജനാ പച്ഛിമകമാ. ബ്രാഹ്മണേന വുത്താപി ഹി
ബുദ്ധഗുണാദിപടിസത്തുത്താ കമാ ആയതിം നിബ്ബാനത്ഥായ വാസനാഭാഗിയാ
ഏവാതി. സേസം സുവിന്തേയമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ
പരമസുഖമഗദ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ
സുവിമലവിപുലപത്താവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
ലീനത്ഥപകാസനിയാ സോണദണ്ഡസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

സോണദണ്ഡസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൫. കൂടദന്തസുത്തവണ്ണനാ

൩൨൩. ഏവം സോണദണ്ഡസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി കൂടദന്തസുത്തം സംവണ്ണേന്തോ യമാനുപുണ്യം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, സോണദണ്ഡ സുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ കൂടദന്തസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... മഗധേസുതി കൂടദന്തസുത്ത”ന്തി ആഹ. “മഗധാ നാമ ജനപദിനോ രാജകുമാരാ”തിആദിസു അമ്ബട്ഠസുത്തേ കോസലജനപദവണ്ണനായം അമ്ഹേഹി വുത്തനയോ യമാരഹം നേതബ്ബോ. അയം പന്നേതമ വിസേസോ - മഗേന സദ്ധിം ധാവന്തിതി മഗധാ, രാജകുമാരാ, മംസേസു വാ ഗിജ്ജന്തിതി മഗധാ നിരുത്തിനയേന. രുജ്ജഹിതോ, പച്ചയലോപതോ ച തേസം നിവാസഭൂതേപി ജനപദേ വുദ്ധി ന ഹോതീതി നേരുത്തികാ. ജനപദനാമേയേവ ബഹുവചനം, ന ജനപദസദേ ജാതിസദുത്താതി വുത്തം “തസ്ഥിം മഗധേസു ജനപദേ”തി. ഇതോ പരന്തി “മഗധേസു”തി പദതോ പരം “ചാരികം ചരമാനോ”തിആദിവചനം. പുരിമസുത്തദയേതി അമ്ബട്ഠസോണദണ്ഡസുത്തദയേ. വുത്തനയമേവാതി യം തത്ത്വ ആഗതസദിസം ഇധാഗതം, തം അത്ത്വവണ്ണനാതോ വുത്തനയമേവ, തത്ത്വ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബന്തി വുത്തം ഹോതി. “തരുണോ അമ്ബരുക്ഖോ അമ്ബലട്ഠികാ”തി ബ്രഹ്മജാലസുത്തവണ്ണനായം (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൨) വുത്തത്താ “അമ്ബലട്ഠികാ ബ്രഹ്മജാലേ വുത്തസദിസാവാ”തി ആഹ.

യത്താവാടം സമ്പാദേതാ മഹായത്തം ഉട്ടിസ്സ സവിഞ്ഞാണകാനി, അവിഞ്ഞാണകാനി ച യത്തുപകരണാനി ഉപട്ഠപിതാനീതി അത്ത്വം സന്ധായ “മഹായത്തേതാ ഉപക്ഖടോ”തി പാളിയം വുത്തം, തം പന്നേതം ഉപകരണം തേസം തമാ സജ്ജനമേവാതി ദസ്സേതി “സജ്ജിതോ”തി ഇമിനാ. വച്ഛതരസതാനീതി യുവഭാവപ്പത്താനി ബലവവച്ഛസതാനി. വച്ഛാനം വിസേസാതി ഹി വച്ഛതരാ, തേ പന വച്ഛാ ഏവ ഹോന്തി, ന ദമ്മാ, ന ച ബലീബദ്ദാതി ആഹ “വച്ഛസതാനീ”തി. അയം ആചരിയമതി (ദീം നിം ദീം ൧.൩൨൩). തര-സദോ വാ അനത്ത്വകോതി വുത്തം “വച്ഛസതാനീ”തി. ഏവഞ്ഹി സബ്ബോപി വച്ഛപ്പഭേദോ സങ്ഗഹിതോ ഹോതി. ഏതേതി ഉസഭാദയോ ഉരബ്ഭപരിയോസാനാ. അന്നേകേസന്തി അന്നേകജാതികാനം. മിഗപക്ഖീനന്തി മഹിംസരുരുപസദകുരുങ്ഗഗോകണ്ണമിഗാനഞ്ചേവ മോരകപിഞ്ജരവട്ടകതിത്തിര ലാപാദിപക്ഖീനഞ്ച. സങ്ഖ്യാവസേന അന്നേകതം സത്തസതഗ്ഗഹണേന പരിച്ഛിന്ദിതും “സത്തസത്തസതാനീ”തി വുത്തം, സത്തസതാനി, സത്തസതാനി ചാതി അത്ത്വോ. മൂണന്തി യത്തോപകരണാനം മിഗപക്ഖീനം ബന്ധനത്ത്വമ്ഭം. യുപോതിപി തസ്സ നാമം. തേനാഹ “യൂപസങ്ഖാത”ന്തി.

൩൨൪. വിധാതി വിപ്പടിസാരവിനോദനാ. യോ ഹി യത്തസങ്ഖാതസ്സ പുത്തസ്സ ഉപക്കിലേസോ, തസ്സ വിധമനതോ നിവാരണതോ നിരോധനതോ വിധാ വുച്ചന്തി വിപ്പടിസാരവിനോദനാ, താ ഏവ പുത്താഭിസന്ദം അവിച്ഛിന്ദിതാ റപേന്തിതി “റപനാ”തി ച വുത്താ. അവിപ്പടിസാരതോ ഏവ ഹി ഉപരൂപരി പുത്താഭിസന്ദപ്പവത്തിതി. റപനാ ചേതാ യത്തസ്സ ആദിമജ്ജപരിയോസാനവസേന തീസു കാലേസു പവത്തിയാ തിപ്പകാരാതി ആഹ “തിട്ഠപന”ന്തി. പരിക്ഖാരസദോ ചേത്ത്വ പരിവാരപരിയായോ

“പരികരോന്തി യത്തം അഭിസങ്ഖരോന്തി”തി കത്വാ. തേനാഹ
“സോളസപരിവാര”ന്തി.

മഹാവിജിതരാജയത്തകമാവണ്ണനാ

൩൩൬. പുണ്യേ ഭൂതം ഭൂതപുണ്യം യഥാ “ദിട്ഠപുണ്യ”ന്തി ആഹ
“പുണ്യചരിത”ന്തി, അത്തനോ പുരിമജാതിസമ്ഭൂതം ബോധിസമ്ഭാരഭൂതം
പുണ്യചരിയന്തി അത്ഥോ. തഥാ ഹി തസ്സ അനുഗാമിനിധിസ്സ മാവരനിധിനാ
നിദസ്സനം ഉപപന്നം ഹോതി. സദുവിദ്യ പന വദന്തി “ഭൂതപുണ്യന്തി ഇദം
കാലസത്തമിയാ നേപാതികപദ”ന്തി. അതീതകാലേതി ഹി തേസം മതേന
അത്ഥോ. അസ്സാതി അനേന. മഹന്തം പഥവീമണ്ഡലം വിജിതന്തി സമ്ബന്ധോ.
മഹന്തം വാ വിജിതം പഥവീമണ്ഡലമസ്സ അത്ഥിതി അത്ഥോ. “അന്തോരട്ഠേതി
യസ്സ വിജിതേ വിഹരതി, തസ്സ രട്ഠേ”തിആദിസു വിയ ഹി വിജിതസദ്യോ
രജേജ പവത്തതി, ഇമിനാ തസ്സ ഏകരാജഭാവം ദീപേതി, ന
ചക്കവത്തിരാജഭാവം സത്തരതനസമ്പന്നതാവചനതോ. പാളിയം ന യേന
കേനചി സന്തകമത്തേന അഡ്ഢതാതി ദസ്സേതും “അഡ്ഢോ”തി വത്വാ
“മഹദ്ധനോ”തി വുത്തം. തേനാഹ “യോ കോചീ”തിആദി. അഡ്ഢതാ ഹി നാമ
വിഭവസമ്പന്നത്താ സാ ച തം തദുപാദായ വുച്ചതി. തഥാ മഹദ്ധനതാപീതി തം
മാമപ്പത്തം ഉക്കംസഗതം ദസ്സേതും “അപരിമാണസങ്ഖ്യേനാ”തി ആഹ.
ഭുഞ്ജിതബ്ബട്ഠേന വിസേസതോ കാമാ ഇയ ഭോഗാ നാമാതി ദസ്സേതി.
“പഞ്ചകാമഗുണവസേനാ”തി ഇമിനാ. പിണ്ഡപിണ്ഡവസേനാതി
ഭാജനാലങ്കാരാദിവിഭാഗം അഹുത്വാ കേവലം ഖണ്ഡഖണ്ഡവസേന.

രൂപം അപ്പേത്വാ, അനപ്പേത്വാ വാ മാസപ്പമാണേന കത്തോ മാസകോ.
ആദിസദ്ദേന മാലകാദിനി സങ്ഗഹ്ഠാതി. അനേകകോടിസങ്ഖ്യേനാതി
കഹാപണാനം കോടിസതാദിപ്പമാണം സന്ധായ വുത്തം ഹേട്ഠിമത്തേന
കോടിസതപ്പമാണേനേവ ഖത്തിയമഹാസാലഭാവപ്പത്തിതോ.

തുട്ഠിതി സുമനതാ. ഉപകരണസദ്യോ ചേത്ഥ കാരണപരിയായോ. കിം പന
തന്തി ആഹ “നാനാവിധാലങ്കാരസുവണ്ണരജതഭാജനാദിഭേദ”ന്തി. ആദിസദ്ദേന
വത്ഥസേയ്യാവസമാദിനി സങ്ഗയ്ഠന്തി,
സുവണ്ണരജതമണിമുത്താവേളുരിയവജിരപവാളാനി സത്ത രതനാനീതി വദന്തി.
യഥാഹു -

“സുവണ്ണം രജതം മുത്താ, മണിവേളുരിയാനി ച;
വജിരഞ്ച പവാളന്തി, സത്താഹു രതനാനിമേ”തി.

സാലിവിഹിആദി സത്തയത്തം സാനുലോമം പുണ്യന്നം നാമ പുരേക്ഖതം
സസ്സഫലന്തി കത്വാ. തബ്ബിപരിയായതോ മുഗ്ഗമാസാദി തദവസേസം അപരന്നം
നാമ. അപരന്നതോ പുണ്യേ പവത്തമന്നം പുണ്യന്നം, തതോ അപരസ്മിം
പവത്തമന്നം അപരന്നം. ന-കാരസ്സ പന ണ്ണ-കാരേ കതേ പുണ്യണ്ണം,
അപരണ്ണഞ്ചാതി നേരുത്തികാ. പുണ്യാപരഭാവോ പനേതേസം ആദികപ്പേ
സമ്ഭവാസമ്ഭവവസേന വേദിതബ്ബോ. പുരിമം “അഡ്ഢോ മഹദ്ധനോ
പഹുതജാതരൂപരജതോ”തി വചനം ദേവസികം പരിബുദ്ധാനഗഹണാദിവസേന,
പരിവത്തനയനയത്തവസേന ച വുത്തം, ഇദം പന “പഹുതയനയത്തോ”തി
വചനം നിധാനഗതയനവസേന, സങ്ഗഹിതയത്തവസേന ചാതി ഇമം വിസേസം

സന്ധായ അയം നയോ ദസ്സീതോ.

വീസകഹാപണമ്ബണാദിദേവസികവളഞ്ജനമ്പി ഹി മഹാസാലലക്ഖണം.

ഇദാനി തബ്ബിപരീതവസേന വിസേസം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദിനാ ദുതിയനയോ ആരഭോ. ഇമിനാ ഏവ ഹി പുരിമവചനം നിധാനഗതയനവസേന, സങ്ഗഹിതയഞ്ഞവസേന ച വുത്തന്തി അത്ഥതോ സിദ്ധം ഹോതി. തത്ഥ ഇദന്തി “പഹൂതയനയഞ്ഞോ”തി വചനം. അസ്സാതി മഹാവിജിതരഞ്ഞോ. ദിവസേ ദിവസേ പരിഭുഞ്ജിതബ്ബം ദേവസികം, ഭാവനപുംസകമേതം. ദാസകമ്മകരപോരിസാദീനം വേത്തനാനുപ്പദാനം പരിബ്ബയദാനം. ഇണസോധനാദിവസേന ധനയഞ്ഞാനമാദാനം ഗഹണം. ആദിസദ്ദേന ഇണദാനാദീനം സങ്ഗഹോ. പരിവത്തനധനയഞ്ഞവസേനാതി കയവിക്കയെകരണേന പരിവത്തിതബ്ബാനം ധനയഞ്ഞാനം വസേന. കത്ഥചി പന സമുച്ചയവിരഹിതപാഠോ ദിസ്സതി. തത്ഥ “പരിബ്ബയദാനഗ്ഗഹണാദിവസേനാ”തി ഇദം പരിവത്തനപദേന സമ്ബന്ധം കത്ഥാ താദിസേന വിധിനാ ഇതോ ചിതോ ച പരിവത്തേതബ്ബാനം ധനയഞ്ഞാനം വസേനാതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

കോട്ഠം വുച്ചതി ധത്തട്ഠപനട്ഠാനം, തദേവ അഗാരം തഥാ. തേനാഹ “ധത്തേന പരിപുണ്ണകോട്ഠാഗാരോ”തി. ഏവം സാരഗബ്ഭം കോസോ, ധത്തട്ഠപനട്ഠാനം കോട്ഠാഗാരന്തി ദസ്സേതാ ഇദാനി തതോ അത്തമാപി തം ദസ്സേതും “അഥ വാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ അസിനോ തിക്ഖഭാവപരിഹാരതോ പരിച്ഛദോ “കോസോ”തി വുച്ചതി, ഏവം രഞ്ഞോ തിക്ഖഭാവപരിഹാരകത്താ ചതുരങ്ഗിനി സേനാ “കോസോ”തി ആഹ “ചതുബ്ബിധോ കോസോ”തിആദി. “ദ്വാദസപുരിസോ ഹത്ഥീ”തിആദിനാ (പാചിം ൩൧൪) വുത്തലക്ഖണേന ചേത്ഥ ഹത്ഥിആദയോ ഗഹേതബ്ബാ. വത്ഥകോട്ഠാഗാരഗ്ഗഹണേനേവ സബ്ബസ്സപി കുപ്പഭണ്ഡട്ഠപനട്ഠാനസ്സ ഗഹിതത്താ “കോട്ഠാഗാരം തിവീധ”ന്തിആദി വുത്തം. ജാതരൂപരജതതോ ഹി അത്തം ലോഹഅയദാരുവിസാണവത്ഥാദികമസാരദബ്ബം ഗോപേതബ്ബതോ ഗ-കാരസ്സ ക-കാരം കത്ഥാ കുപ്പം വുച്ചതി. ജാതരൂപരജതനിധാനം ധനകോട്ഠാഗാരം. തത്ഥ തത്ഥ രതനം വിലോകേത്ഥാ ചരണം രതനവിലോകനചാരികാ. കാമം തമത്ഥം രാജാ ജാനാതി, ഭണ്ഡാഗാരികേന പന കഥാപേത്ഥാ പരിസായ നിസ്സദുഭാവപാദനത്ഥമേവ ഏവം പൂച്ഛതി. തഥാ കഥാപനേ ഹി അസതി പരിസാ സദും കരിസ്സതി “കസ്ഥാ രാജാ പരമ്പരാഗതം കുലധനം വിനാസേതീ”തി, തതോ ച പകതിക്ഖോഭോ ഭവിസ്സതി, സതി പന തഥാ കഥാപനേ “ഏതംകാരണാ തം ഛരസ്സേതീ”തി നിസ്സദുഭാവമാപജ്ജിസ്സതി. തതോ ച പകതിക്ഖോഭോ ന ഭവിസ്സതി, തസ്ഥാ തഥാ പൂച്ഛതീതി വേദിതബ്ബം. മരണവസന്തി മരണസ്സ, മരണസങ്ഖാതം വാ വിസയം.

൩൩൨. പാളിയം “ആമന്തേത്ഥാ”തി ഏതസ്സ മന്തിതുകാമോ ഹുത്ഥാതി അത്ഥം വിഞ്ഞാപേതും “ഏകേന പണ്ഡിതേന സദ്ധിം മന്തേത്ഥാ”തി വുത്തം. ധാത്വത്ഥാനുവത്തകോ ഹേത്ഥ ഉപസഗ്ഗോ, പകരണാധിഗതോ ച കത്ഥചി അത്ഥവിസേസോ യഥാ “സിക്ഖമാനേന ഭിക്ഖവേ ഭിക്ഖുനാ അത്താതബ്ബം പരിപൂച്ഛിതബ്ബം പരിപഞ്ചിതബ്ബ”ന്തി (പാചിം ൪൩൪). തഥാ ഹിസ്സ പദഭാജനേ വുത്തം “സിക്ഖമാനേനാതി സിക്ഖിതുകാമേന. അത്താതബ്ബന്തി ജാനിതബ്ബ”ന്തിആദി (പാചിം ൪൩൬). ആമന്തേസീതി മന്തിതുകാമോസി. ജനപദസ്സ അനുപദുവത്ഥം, യത്തേസ്സ ച ചിരാന്തപ്പവത്തനത്ഥം ബ്രാഹ്മണോ ചിന്തേസീതി

ആഹ “അയം രാജാ”തിആദി. ആഹരന്താനം മനുസ്സാനം ഗേഹാനീതി സമ്ബന്ധോ, അനാദരേ വാ ഏതം സാമിവചനം.

൩൩൮. സത്താനം ഹിതസുഖസ്സ വിഭൂസനതോ, അഹിതദുക്ഖസ്സ ച ആവഹനതോ കണ്ടകസദിസതായ ചോരാ ഏവ ഇധ “കണ്ടകാ”തി വുത്തം “ചോരകണ്ടകേഹിസകണ്ടകോ”തി. യഥാ ഗാമവാസീനം ഘാതകാ ഗാമഘാതകാ അഭേദവസേന, ഉപചാരേന ച നിസ്സയനാമസ്സ നിസ്സിതേപി പവത്തനതോ, ഏവം പന്ഥികാനം ദുഹനാ ബാധനാ പന്ഥദുഹാ. ധമ്മതോ അപേതസ്സ അയുത്തസ്സ കരണസീലോ അധമ്മകാരി, യോ വാ അത്തനോ വിജിതേ ജനപദാദീനം തതോ തതോ അനത്ഥതോ തായന്നേന വത്തിയേന കത്തബ്ബധമ്മോ, തസ്സ അകരണസീലോതി അത്ഥോ. ദസ്സൂതി ചോരാനമേതം അധിവചനം. ദംസേന്തി വിദ്ധംസേന്തിതി ഹി ദസ്സുവോ നിഗ്ഗഹിതലോപേന, തേ ഏവ വീലസദിസത്താ വീലന്തി ദസ്സുവീലം. യഥാ ഹി വേത്തേ വീലം കസനാദീനം സുഖപ്പവത്തിം, മൂലസന്താനേന സസ്സപരിബുദ്ധിഞ്ച വിബന്ധതി, ഏവം ദസ്സുവോപി രജേജ രാജാണായ സുഖപ്പവത്തിം, മൂലവിരുജ്ഹിയാ ജനപദപരിബുദ്ധിഞ്ച വിബന്ധന്തി. പാണചാഗം ദസ്സേതും “മാരണേനാ”തി വുത്തം, ഹിംസനം ദസ്സേതും “കോട്ടനേനാ”തി. വധസദ്ദോ ഹി ഹിംസനത്ഥോപി ഹോതി “വധതി ന രോദതി, ആപത്തി ദുക്കടസ്സാ”തിആദിസു (പാചിം വുവു) വിയ, കപ്പരാദീഹി പോമനേനാതി അത്ഥോ. അദു നാമ ദാരുക്ഖണ്ഡേന കതോ ബന്ധനോപകരണവിസേസോ, തേന ബന്ധനം തഥാ. ആദിസദ്ദേന രജ്ജുബന്ധനസഞ്ചലികബന്ധനഘരബന്ധനാദീനി സഞ്ഗഹ്ഹാതി. ഹാ-ധാതുയാ ജാനിപദനിപ്ഫത്തിം ദസ്സേതി “ഹാനിയാ”തി ഇമിനാ, സാ ച ധനഹായനമേവാതി വുത്തം “സതം ഗഹ്ഹമാ”തിആദി.

പഞ്ചസിഖമത്തം റപേത്വാ മുണ്ഡാപനം പഞ്ചസിഖമുണ്ഡകരണം. തം “കാകപക്ഖകരണ”ന്തിപി വോഹരന്തി. സീസേ ഛരകണോദകാവസേചനം ഗോമയസിഞ്ചനം. കുദണ്ഡകോ നാമ ചതുഹത്ഥതോ ഊനോ രസ്സദണ്ഡകോ, യോ “ഗദുലോ”തിപി വുച്ചതി, തേന ബന്ധനം കുദണ്ഡകബന്ധനം. ആദിസദ്ദേന ഖുരമുണ്ഡം കരിത്വാ ഭസ്മപുടവധനാദീനം സഞ്ഗഹോ. സമ്മാസദ്ദോ ഞായത്ഥോതി ആഹ “ഹേതുനാ”തിആദി, പരിയായവചനമേതം. ഊഹനിസ്സാമീതി ഉദ്ധരിസ്സാമി, അപനേസ്സാമീതി അത്ഥോ. പുഞ്ചേ തത്ഥ കതപരിചയതായ ഉസ്സാഹം കരോന്തി. “അനുപ്പദേതു”തി ഏതസ്സ അനു അനു പദേതുതി അത്ഥം സന്ധായ “ദിന്നേ അപ്പഹോണേ”തിആദി വുത്തം. കസിഉപകരണഭണ്ഡം ഫാലപാജനയുഗനഞ്ഗലാദി, ഇമിനാ പാളിയം ബീജഭത്തമേവ നിദസ്സനവസേന വുത്തന്തി ദസ്സേതി. സക്ഖികരണപണ്ണാരോപനനിബന്ധനം വഡ്ഡിയാ സഹ വാ വിനാ വാ പുന ഗഹേതുകാമസ്സ ദാനേ ഹോതി, ഇധ പന തദുഭയമ്പി നത്ഥി പുന അഗ്ഗഹേതുകാമത്താതി വുത്തം “സക്ഖിം അകത്വാ”തിആദി. തേനാഹ “മൂലച്ഛേജ്ജവസേനാ”തി. സക്ഖിന്തി തദാ പച്ചക്ഖകജനം. പണ്ണേ അനാരോപേത്വാതി താലാദിപണ്ണേ യഥാചിണ്ണം ലിഖനവസേന അനാരോപേത്വാ. അത്തത്ഥ പണ്ണാകാരേപി പാഭതസദ്ദോ, ഇധ പന ഭണ്ഡമൂലേയേവാതി ആഹ “ഭണ്ഡമൂലസ്സാ”തിആദി. ഭണ്ഡമൂലഞ്ചി പകാരതോ ഉദയഭണ്ഡാനി ആഭരതി സംഹരതി ഏതേനാതി പാഭതം. ഉദയധനതോ പഗേവ ആഭതം പാഭതന്തി സദുവിദു, പണ്ണാകാരോ പന തം തദത്ഥം പത്ഥേനേഹി ആഭരീയതേതി പാഭതം. പത്ഥനത്ഥജോതകോ ഹി അയം പ-സദ്ദോ.

“യമാഹാ”തിആദിനാ പാഭതസദൃസ്സു മൂലഭണ്ഡത്വതം ചൂളസേട്ഠിജാതകപാഠേന (ജാ° മ.മ.ർ) സായേതി. തത്രായമട്ഠകമാ (ജാ° അട്ഠ° മ.മ.ർ) “അപ്പകേനപീതി മോകേനപി പരിത്തകേനപി. മേധാവീതി പഞ്ഞവാ. പാഭതേനാതി ഭണ്ഡമൂലേന. വിചക്ഖണോതി വോഹാരകുസലോ. സമുട്ഠാപേതിഅത്താനന്തി മഹന്തം ധനഞ്ച യസഞ്ച ഉപ്പാദേത്യാ തത്ത്വ അത്താനം സന്ഠാപേതി പതിട്ഠാപേതി. യമാ കിം? അണ്ണം അഗ്ഗിംവ സന്ധമം, യമാ പണ്ഡിതപുരിസോ പരിത്തം അഗ്ഗിം അനുക്കമേന ഗോമയചുണ്ണാദീനി പക്ഖിപിത്വാ മുഖവാതേന ധമന്തോ സമുട്ഠാപേതി വഡ്ഢേതി മഹന്തം അഗ്ഗിക്ഖണ്ഡം കരോതി, ഏവമേവ പണ്ഡിതോ മോകമ്പി പാഭതം ലഭിത്വാ നാനാഉപായേഹി പയോജേത്യാ ധനഞ്ച യസഞ്ച വഡ്ഢേതി, വഡ്ഢേത്യാ ച പന തത്ത്വ അത്താനം പതിട്ഠാപേതി, തായ ഏവ വാ പന ധനയസമഹന്തതായ അത്താനം സമുട്ഠാപേതി, അഭിഞ്ഞാതം പാകടം കരോതീതി അത്ഥോ”തി.

ദിവസേ ദിവസേ ദാതബ്ബം ദേവസികം. മാസേ മാസേ ദാതബ്ബം മാസികം. ആദിസദ്ദേന അനുപോസമികാദീനി സങ്ഗണ്ഹാതി. തസ്സ തസ്സ പുരിസസ്സ. കുസലാനുരൂപേന, കമ്മാനുരൂപേന സുരഭാവാനുരൂപേനാതി ദ്വന്ദതോ പരം സുയുമാനോ അനുരൂപസദ്ദോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. ഛേദകഭാവാനുരൂപതാ ചേത്ഥ കുസലാനുരൂപം. കത്ഥചി കുലസദ്ദോ ദിസ്സതി, സോ ച ജാണുസോണിആദികുലാനമിവ കുലാനുരൂപമ്പി ദാതബ്ബതോ യുജ്ജതേവ. സേനാപച്ചാദി റാനന്തരം, ഇമിനാ ഭത്തവേതനം നിദ്ദിട്ഠമത്തന്തി ദസ്സേതി. സകകമ്മപസുതത്താ, അനുപദ്യവത്താ ച ധനധത്താനം രാസികോ രാസികാരഭൂതോ. ഖേമേന റീതാതി അനുപദ്യവേന പവത്താ. തേനാഹ “അഭയാ”തി, കുതോചിപി ഭയരഹിതാതി അത്ഥോ. മോദാ മോദമാനാതി മോദായ മോദമാനാ, സോമനസ്സേനേവ മോദമാനാ, ന സംസന്ദനമത്തേനാതി വുത്തം ഹോതി. “ഭഗവതാ സദ്ധിം സമ്മോദീ”തിആദിസു (ദീ° നി° മ.ന.വ.വ) ഹി മുദസദ്ദോ സംസന്ദനേപി പവത്തതി, അത്തേ മോദാ ഹുത്വാ അപരേപി മോദമാനാ വിഹരന്തീതി വാ അത്ഥോ. തേനാഹ “അത്തമത്തം പമുദിതചിത്താതി, അസത്തോഗേപി വത്തിച്ഛായേവ വുദ്ധീതി ദ്വിധാ പാഠോ വുത്തോ. ഇദ്ധഫീതഭാവന്തി സമിദ്ധവേപുല്ലഭാവം.

ചതുപരിക്ഖാരവണ്ണനാ

൩൩൯. തസ്ഥിം തസ്ഥിം കിച്ചേ അനുയന്തി അനുവത്തന്തീതി അനുയന്താ. തേയേവ ആനുയന്താ യമാ “അനുഭാവോ ഏവ ആനുഭാവോ”തി, “ആനുയുത്താ”തിപി പാഠോ, തസ്ഥിം തസ്ഥിം കിച്ചേ അനുയുജ്ജന്തീതി ഹി ആനുയുത്താ വുത്തനയേന. അസ്സാതി രത്തേതാ. തേതി ആനുയന്തവത്തിയാദയോ. “അമ്ഹേ ഏത്ഥ ബഹി കരോതി”തി അത്തമനാ ന ഭവിസ്സന്തി. “നിബന്ധവിപുലായാഗമോ ഗാമോ നിഗമോ. വിവഡ്ഢിതമഹാആയോ മഹാഗാമോ”തി (ദീ° നി° ടീ° മ.ന.ന.വ) ആചരിയേന വുത്തം. “അപാകാരപരിക്ഖേപോ സാപണോ നിഗമോ, സപാകാരാപണം നഗരം, തം തബ്ബിപരീതോ ഗാമോ”തി (കണ്ഠാവിതരണീ അഭിനവടീകായം സങ്ഘാദിസേസകണ്ഡേ കുലദ്യുസകസിക്ഖാപദേ പസ്സിതബ്ബം) വിനയടീകാസു. ഗസന്തി മദന്തി ഏത്ഥാതി ഗാമോ, സ്വേവ പാകടോ ചേ, നിഗമോ നാമ അതിരേകോ ഗാമോതി കത്വാ. ഭുസത്ഥോ ഹേത്ഥ നീ-സദ്ദോ, സത്താസദ്ദത്താ ച രസ്സോതി സദ്ദവിദ്യു. ജനപദത്ഥോ വുത്തോവ. “സാമ്യാമച്ചോ സഖാ കോസോ,

ദുഗ്ഗുഞ്ച വിജിതം ബല"ന്തി വുത്താസു സത്തസു രാജപകതിസു രഞ്ഞോ
തദവസേസാനം ഛരണം വസേന ഹിതസുവാതിവുദ്ധി, തദേകദേസാ ച
ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടി ആഹ "യം തുച്ഛാക"ന്തിആദി.

തംതംകിച്ചേസു രഞ്ഞാ അമാ സഹ ഭവന്തിതി അമച്ചാ.
"അമാവാസി"തിആദീസു വിയ ഹി സമകിരിയായ അമാതി അബ്യയപദം, ച-
പച്ചയേന തദ്ധിതസിദ്ധിതി നേരുത്തികാ. രജ്ജകിച്ചവോസാസനകാലേ പന തേ
രഞ്ഞാ പിയാ, സഹപവത്തനകാ ച ഭവന്തിതി ദസ്സേതി "പിയസഹായകാ"തി
ഇമിനാ. രഞ്ഞാ പരിസതി ഭവാ "പാരിസജ്ജാ. കേ പന തേതി വുത്തം
"സേസാ ആണത്തികാരകാ"തി , യമാവുത്താനുകൂല്യത്തവത്തിയാദീഹി അവസേസാ
രഞ്ഞാ ആണാകരാതി അത്ഥോ. സതിപി ദേയ്യയമ്മേ ആനുകൂല്യവസമ്പത്തിയാ,
പരിവാരസമ്പത്തിയാ ച അഭാവേ താദിസം ദാതും ന സക്കാ. വുദ്ധകാലേ ച
താദിസാനന്വി രാജ്ജനം തദുഭയം ഹായതേവ, ദേയ്യയമ്മേ പന അസതി
പഗേവാതി ദസ്സേതും "ദേയ്യയമ്മസ്ഥി"തിആദിമാഹ. ദേയ്യയമ്മസ്ഥിം
അസതി ച മഹല്ലകകാലേ ച ദാതും ന സക്കാതി യോജനാ. ഏതേനാതി
യമാവുത്തകാരണദയേന. അനുമതിയാതി അനുജാനനേന. പക്ഖാതി സപക്ഖാ
യത്തസ്സ അങ്ഗഭൂതാ. യത്തം പരികരോന്തിതി പരിക്ഖാരാ, സമ്ഭാരാ, തേ ച
തസ്സ യത്തസ്സ അങ്ഗഭൂതത്താ പരിവാരാ വിയ ഹോന്തിതി ആഹ "പരിവാരാ
ഭവന്തി"തി. "രഥോ"തിആദിനാ ഇധാനധിപ്പേതമത്ഥം നിസേധേതി.

"രഥോ സേതപരിക്ഖാരോ, ഝാനക്ഖോ ചക്കവീരിയോ;
ഉപേക്ഖാ ധുരസമാധി, അനിച്ഛാ പരിവാരണ"ന്തി. (സം നീം ൫.൪);

ഹി സംയുത്തമഹാവഗ്ഗപാളി. തത്ഥ രഥോതി ബ്രഹ്മയാനസത്തിതോ
അട്ഠംഗികമഗ്ഗരഥോ. സേതപരിക്ഖാരോതി ചതുപാരിസുദ്ധിസീലാലങ്കാരോ.
"സീലപരിക്ഖാരോ"തിപി പാഠോ. ഝാനക്ഖോതി വിപസ്സനാസമ്പയുത്താനം
പഞ്ചനം ഝാനംഗാനം വസേന ഝാനമയഅക്ഖോ. ചക്കവീരിയോതി
വീരിയചക്കോ. ഉപേക്ഖാ ധുരസമാധിതി ഉപേക്ഖാ ദിന്നം ധുരാനം സമതാ.
അനിച്ഛാ പരിവാരണന്തി അലോഭോ സീഹധമ്മാദീനി വിയ പരിവാരണം.

അട്ഠപരിക്ഖാരവണ്ണനാ

൩൪൦. ഉഭതോ സുജാതാദീഹി വുച്ചമാനേഹി. യസസാതി പഞ്ചവിധേന
ആനുകൂല്യവേന. തേനാഹ "ആണാപനസമത്ഥതായാ"തി. "സദ്ധോ"തി ഏതസ്സ
"ദാതാദാനസ്സ ഫലം പച്ചനുഭോതി പത്തിയായതീ"തി അത്ഥം ദസ്സേതും
"ദാനസ്സാ"തിആദി വുത്തം. ദാനേ സുരോതി ദാനസുരോ, ദേയ്യയമ്മേ ഹുസകന്വി
സങ്ഗം അകത്ഥാ മുത്തചാഗോ, തബ്ഭാവോ പന കമ്മസ്സകതാണാസ്സ
തിക്ഖവിസദഭാവേന വേദിതബ്ബോ. തസ്സ ഹി തിക്ഖവിസദഭാവം വിഭാവേതും
"സദ്ദോ"തി വത്ഥാ "ദാനസുരോ"തി വുത്തന്തി ദട്ഠംബും. തേനാഹ "ന
സദ്ധാമത്തകേനാ"തിആദി. യസ്സ ഹി കമ്മസ്സകതാ പച്ചക്ഖമിവ ഉപട്ഠാതി,
സോ ഏവം വുത്തോ. യം ദാനം ദേതീതി യം ദേയ്യയമ്മം പരസ്സ ദേതി. തസ്സ
പതിഹുത്ഥാതി തബ്ബിസയം ലോഭം സുട്ഠമഭിഭവന്തോ തസ്സ അധിപതി ഹുത്ഥാ
ദേതി. കാരണോപചാരവചനഞ്ജേതം. പരതോപി ഏസേവ നയോ.
തബ്ബിസയേന ലോഭേന അനാകഡ്ഡനീയത്താ ന ദാസോ, ന സഹായോ.

തദ്ദേവത്വം ബൃതിരേകതോ, അന്വയതോ ച വിവരിത്വാ ദസ്തേനോ “യോ ഹീ”തിആദിമാഹ. ഇധാനധിപ്തേന ഹി ദാസാദിഭയസ്സ ബൃതിരേകതോ ദസ്തനം. ഖാദനീയഭോജനീയാദീസു മധുരസ്തേവ പണീതത്താ “മധുരം ഭുഞ്ജതീ”തി വൃത്തം, നിദസ്തനമത്തം വാ ഏതം, പണീതം പരിഭുഞ്ജതീതി വൃത്തം ഹോതി. ദാസോ ഹൃത്വാ ദേതി തണ്ഹായ ദാസബൃതം ഉപഗതത്താ. സഹായോ ഹൃത്വാ ദേതി തസ്സ പിയഭാവാനിസ്തജനതോ. സാമീഹൃത്വാ ദേതി തത്ഥ തണ്ഹാദാസബൃതോ അത്താനം മോചേത്വാ അഭിഭൂയ പവത്തനതോ. യം പനേതം ആചരിയേന വൃത്തം “സാമിപരിഭോഗസദിസാ”തി, (ദീം നിം ദീം ച.൩൪൦) തം തണ്ഹാദാസബൃതമിതന്നതാസാമത്തം സന്ധായ വൃത്തം. ന ഹി വീണാസവസ്സ പരിഭോഗോ സാമിപരിഭോഗോ വിയ വീണാസവസ്തേവ ദാനം ദാനസാമീതി അത്ഥോ ഉപപന്നോ ഹോതി, പച്ഛാ വാ പമാദലിവിതമേതം. താദിസോതി ദാനസാമിസഭാവോ.

സമിതപാപസമണബാഹിതപാപബ്രാഹ്മണാ ഉക്തംനിദ്രേസേനേത്ഥ വൃത്താ, പബ്ജജാമത്തസമണജാതിമത്തബ്രാഹ്മണാ വാ കപണാദിഗൃഹണേന ഗഹിതാതി വേദിതബ്ജം. ദുഗ്ഗതാതി ദുക്കരം ജീവികമുപഗതാ കസിരവൃത്തികാ. തേനാഹ “ഭലിദുമനുസ്സാ”തി. പമാവിനോതി മഗ്ഗഗാമിനോ. വണിബ്ജകാതി ദായകാനം ഗുണകിത്തനവസേന, കമ്മഫലകിത്തനമുവേന ച യാചനകാ സേയ്യമാപി നഗ്ഗചരിയാദയോതി അത്ഥം ദസ്തേതും “യേ ഇട്ഠം ദിന്ന”തിആദി വൃത്തം. തദുഭയേനേവ ഹി ദാനസ്സ വണ്ണമോമനാ സമ്ഭവതി. യേ വിചരന്തി, തേ വണിബ്ജകാ നാമാതി യോജേതബ്ജം. പസതമത്തന്തി വീഹിതണ്ഡുലാദിവസേന വൃത്തം, സരാവമത്തന്തി യാഗുഭത്താദിവസേന. ഓപാനം വുച്ചതി ഓഗാഹേത്വാ പാതബ്ജതോ നദീതളാകാദീനം സബ്ബസാധാരണം തിത്ഥം, ഓപാനമിവഭൂതോതി ഓപാനഭൂതോ. തേനാഹ “ഉദപാനഭൂതോ”തിആദി. ഹൃത്വാതി ഭാവതോ. സുതമേവ സുതജാതന്തി ജാതസദസ്സ അനത്ഥന്തരവാചകത്തമാഹ യഥാ “കോസജാത”ന്തി.

അതീതാദിഅത്ഥചിന്തനസമത്ഥതാ നാമ തസ്സ രത്തോ അനുമാനവസേന, ഇതികത്തബ്ജതാവസേന ച വേദിതബ്ജാ, ന ബുദ്ധാനം വിയ തത്ഥ പച്ഛക്ഖദസ്സിതായാതി ദസ്തേതും “അതീതേ”തിആദി വൃത്തം. പുണ്ണാപുണ്ണാനിസംസചിന്തനഞ്ചേത്ഥ പകരണാധിഗതവസേന വേദിതബ്ജം. പുണ്ണസ്സാതി യത്തപുണ്ണസ്സ. ദായകചിത്തബീതി ദായകാനം, ദായകം വാ ചിത്തബീ, ദാതുകമൃതാചിത്തബീതി വൃത്തം ഹോതി. ഇമേസു പന അട്ഠസു അങ്ഗേസു അഡ്ഢതാദയോ പഞ്ച യത്തസ്സ താവ പരിക്ഖാരാ ഹോന്തു തേഹി വിനാ തസ്സ അസിജ്ജന്തോ , സുജാതതാ, പന സുരൂപതാ ച കഥം യത്തസ്സ പരിക്ഖാരോ സിയാ തദുഭയേന വിനാപി തസ്സ സിജ്ജന്തോതി ചോദനായ സബ്ബേസബി അട്ഠന്നമങ്ഗാനം പരിക്ഖാരഭാവം അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച ദസ്തേനോ “ഏതേ ഹി കിരാ”തിആദിമാഹ. ഏത്ഥ ച കേചി ഏവം വദന്തി “യഥാ അഡ്ഢതാദയോ പഞ്ച യത്തസ്സ ഏകംസതോവ അങ്ഗാനി, ന ഏവം സുജാതതാ, സുരൂപതാ ച, തദുഭയം പന അനേകംസതോവ അങ്ഗന്തി ദീപേതും അരുചിസൂചകസ്സ കിരസദസ്സ ഗഹണം കത”ന്തി. തേ ഹി “അയം ദുജ്ജാതോതിആദിവചനസ്സ അനേകംസികതം മത്തമാനാ തഥാ വദന്തി, തയിദം അസാരം. സബ്ബസാധാരണവസേന ഹേതം ബൃതിരേകതോ യത്തസ്സ അങ്ഗഭാവദസ്തനം തത്ഥ സിയാ കേസബ്ബി തഥാ പരിവിതക്കോ”തി തസ്സാപി അവകാസാഭാവദസ്സനത്ഥമേവ ഏവം വൃത്തത്താ,

തദ്ദേശസാധാരണവസേനേവ അനേകംസതോ അങ്ഗഭാവസ്സു അദസ്സനതോ ച. കിരസദ്ദോ പനേതമ തദാ ബ്രാഹ്മണസ്സ ചിന്തിതാകാരസൂചനത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവമനേന ചിന്തേത്വാ “ഇമാനിപി അട്ഠംഗ്ഗാനി തസ്സേവ യത്തേസ്സ പരിക്ഖാരാ ഭവന്തിതി വുത്താനി”തി കിരസദ്ദേന തസ്സ ചിന്തിതാകാരോ സൂചിതോ ഹോതി. ഏവമാദീനീതി ഏതമ ആദിസദ്ദേന “അയം വിരുപോ കിത്തകം...പേ... ഉപച്ഛിന്ദിസ്സതി, അയം ദലിദ്ദോ, അപ്പേസക്ഖോ, അസ്സലോ, അപ്പസ്സുതോ, ന അത്ഥത്തു, ന മേധാവി കിത്തകം...പേ... ഉപച്ഛിന്ദിസ്സതി”തി ഏതേസം സങ്ഗഹോ വേദിതഞ്ചോ.

ചതുപരിക്ഖാരാദിവണ്ണനാ

൩൪൧. “സുജം പഗ്ഗണ്ഹന്താന”ന്തി ഏതമ സോണദണ്ഡസുത്തവണ്ണനായം (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൩൧൧-൩൧൩) വുത്തേസു ദീസു വികപ്പേസു ദുതിയവികപ്പം നിസേയേനോ “മഹായാഗ”തിആദിമാഹ, തേന ച പുരോഹിതസ്സ സയമേവ കടച്ഛുഗ്ഗഹണജോതനേന ഏവം സഹത്ഥാ സക്കച്ചം ദാനേ യുത്തപയുത്തതാ ഇച്ഛിതഞ്ചാതി ദസ്സേതി. ഏവം ദുജ്ജാതസ്സാതി ഏതമാപി “സുജാതതായ അനേകംസതോ അങ്ഗഭാവദസ്സനമേവിദ”ന്തി അഗ്ഗഹേത്വാ ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന സബ്ബസാധാരണവസേനേവ അത്ഥോ ഗഹേതഞ്ചോ. ആദിസദ്ദേന ഹി “ഏവം അനജ്ജായകസ്സ...പേ... ദുസ്സീലസ്സ...പേ... ദുപ്പത്തേസ്സ സംവിധാനേന പവത്തദാനം കിത്തകം കാലം പവത്തിസ്സതി”തി ഏതേസം സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. തസ്മാതി തദ്ദേശകാരണതോ.

തിസ്സോവിധാവണ്ണനാ

൩൪൨. തിണ്ണം ഠാനാനന്തി ദാനസ്സ ആദിമജ്ജപരിയോസാനസങ്ഖാതാനം തിസ്സന്നം ഭൂമിനം, അവത്ഥാനാനന്തി അത്ഥോ. ചലന്തിതി കമ്പന്തി പുരിമാകാരേന ന തിട്ഠന്തി. കരണത്ഥേതി തതിയാവിഭത്തിഅത്ഥേ. കരണീയസദാപേക്ഖായ ഹി കത്തരി ഏവ ഏതം സാമിവചനം, ന കരണേ. യേഭുയ്യേന ഹി കരണജോതകവചനസ്സ അത്ഥഭാവതോ അനുത്തകത്താവ കരണത്ഥോതി ഇധാധിപ്പേതോ. പച്ഛാനുതാപസ്സ അകരണുപായം ദസ്സേതും “പുഞ്ച...പേ... പതിട്ഠപേതഞ്ചാ”തി വുത്തം. തത്ഥ അചലാതി ദള്ഠാ കേനചി അസംഹീരാ. പതിട്ഠപേതഞ്ചാതി സുപ്പതിട്ഠിതാ കാതഞ്ചാ. തഥാ പതിട്ഠാപനുപായമ്പി ദസ്സേന്തോ “ഏവഞ്ഹീ”തിആദിമാഹ. തഥാ പതിട്ഠാപനേന ഹി യഥാ തം ദാനം സമ്പതി യഥാധിപ്പായം നിപ്പജ്ജതി, ഏവം ആയതിമ്പി വിപുലഫലതായ മഹപ്ഫലം ഹോതി വിപ്പടിസാരേന അനുപക്കിലിട്ഠഭാവതോ. ദീസു ഠാനേസൂതി യജമാനയിട്ഠാനേസു. വിപ്പടിസാരോ...പേ... ന കത്തഞ്ചോതി അത്ഥം സന്ധായ “ഏസേവ നയോ”തി വുത്തം. മുഞ്ചചേതനാതി പരിച്ചാഗചേതനാ, തസ്സാ നിച്ചലഭാവോ നാമ മുത്തചാഗതാ പുഞ്ചാഭിസങ്ഖാരവസേന ഉളാരഭാവോ. പച്ഛാസമനുസ്സരണചേതനാതി പരചേതനാ, തസ്സാ പന നിച്ചലഭാവോ “അഹോ മയാ ദാനം ദിന്നം സാധു സുട്ഠ”തി ദാനസ്സ സക്കച്ചം പച്ചവേക്ഖണവസേന വേദിതഞ്ചോ. തദ്ദേശചേതനാനം നിച്ചലകരണുപായം ബൃതിരേകതോ ദസ്സേതും “തഥാ...പേ... ഹോതീ”തി വുത്തം. തത്ഥ തഥാ അകരോത്തസ്സാതി മുഞ്ചചേതനം, പച്ഛാസമനുസ്സരണചേതനഞ്ച നിച്ചലമകരോത്തസ്സ, വിപ്പടിസാരം, ഉപ്പാദേതസ്സാതി വുത്തം ഹോതി. “നാപി ഉളാരേസു ഭോഗേസു ചിത്തം നമതീ”തി ഇദം പന

പച്ചാസമനുസ്സരണചേതനായ ഏവ ബൃതിരേകതോ നിചലകരണുപായദസ്സനം. ഏവഞ്ചി യമാനിദ്രിട്ഠനിദസ്സനം ഉപപന്നം ഹോതി. തത്ത്വ ഉളാരേസു ഭോഗേസുതി വേത്തവിസേസേ പരിച്ചാഗസ്സ കത്താ ലഭേസുപി ഉളാരേസു ഭോഗേസു. നാപി ചിത്തംനമതി പച്ചാ വിപ്പടിസാരേന ഉപക്കിലിട്ഠഭാവതോ. യമാ കമ്മന്തി ആഹ “മഹാരോരുവ”ന്തിആദി. തസ്സ ഹി സേട്ഠിസ്സ ഗഹപതിനോ വത്ഥു കോസലസംയുത്തേ, (സം° നി° ൧.൧൩൧) മയ്ഹകജാതകേ (ജാ° അട്ഠ° ൩.൬.മയ്ഹകജാതകവണ്ണാ) ച ആഗതം. തമാ ഹി വുത്തം -

“ഭൂതപുഞ്ചം സോ മഹാരാജ സേട്ഠി ഗഹപതി തഗരസിഖിം നാമ പച്ചേകസമ്ബുദ്ധം പിണ്ഡപാതേന പടിപാദേസി, ‘ദേവ സമണ്ണ പിണ്ഡപാത’ന്തി വത്ഥാ ഉട്ഠായാസനാ പക്കാമി, ദത്ഥാ ച പന്ന പച്ചാ വിപ്പടിസാരീ അഹോസി “വരമേതം പിണ്ഡപാതം ദാസാ വാ കമ്മകരാ വാ ഭുജ്ജേയ്യു”ന്തിആദി.

സോ കിര അഞ്ഞേസുപി ദിവസേസു തം പച്ചേകബുദ്ധം പസ്സതി, ദാതും പന്നസ്സ ചിത്തം ന ഉപ്പജ്ജതി, തസ്ഥിം പന്ന ദിവസേ അയം പദുമവതിയാ ദേവീയാ തതിയപുത്തോ തഗരസിഖീ പച്ചേകബുദ്ധോ ഗന്ധമാദനപഞ്ചതേ ഫലസമാപത്തിസുവേന വീതിനാമേത്ഥാ പുഞ്ചണ്ണസമയേ വുട്ഠായ അനോതത്തദഹേ മുഖം ധോവിത്ഥാ മനോസിലാതലേ നിവാസേത്ഥാ കായബന്ധനം ബന്ധിത്ഥാ പത്തചീവരമാദായ അഭിഞ്ഞാപാദകം ത്യാനം സമാപജ്ജിത്ഥാ ഇദ്ധിയാ വേഹാസം അബ്ഭുഗുത്ഥാ നഗരദാരേ ഓരൂയ്ഹ ചീവരം പാരുപിത്ഥാ പത്തമാദായ നഗരവാസീനം ഘരദാരേസു സഹസ്സഭണ്ഡികം റപേന്തോ വിയ പാസാദികേഹി അഭിക്കമനാദീഹി അനുപുഞ്ചേന സേട്ഠിനോ ഘരദാരം സമ്പത്തോ, തം ദിവസഞ്ച സേട്ഠി പാതോവ ഉട്ഠായ പണീതം ഭോജനം ഭുജ്ജിത്ഥാ ഘരദാരകോട്ഠകേ ആസനം പത്തേപേത്ഥാ ദത്തന്തരാന്തി സോധേന്തോ നിസിന്നോ ഹോതി. സോ പച്ചേകബുദ്ധം ദിസ്വാ തം ദിവസം പാതോവ ഭൂത്ഥാ നിസിന്നത്താ ദാനചിത്തം ഉപ്പാദേത്ഥാ ഭരിയം പക്കോസാപേത്ഥാ “ഇമസ്സ സമണ്ണ പിണ്ഡപാതം ദേഹീ”തി വത്ഥാ രാജുപട്ഠാനത്ഥം പക്കാമി. സേട്ഠിഭരിയാ സമ്പജ്ഞജാതികാ ചിന്തേസി “മയാ ഏത്തകേന കാലേന ഇമസ്സ ‘ദേവാ’തി വചനം ന സുതപുഞ്ചം, ദാപേന്തോപി ച അജ്ജ ന യസ്സ വാ തസ്സ വാ ദാപേതി, വീതരാഗദോസമോഹസ്സ വന്തകിലേസസ്സ ഓഹിതഭാരസ്സ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ ദാപേതി, യം വാ തം വാ അദത്ഥാ പണീതം പിണ്ഡപാതം ദസ്സാമീ”തി ഘരാ നിക്ഖമ്മ പച്ചേകബുദ്ധം പഞ്ചപതിട്ഠിതേന വന്ദിത്ഥാ പത്തം ആദായ അന്തോനിവേസനേ പത്തത്താസനേ നിസീദാപേത്ഥാ സുപരിസുദ്ധേഹി സാലിതണ്ഡുലേഹി ഭത്തം സമ്പാദേത്ഥാ തദനുരൂപം ഖാദനീയം, ബൃജ്ജനം, സൂപേയുഞ്ച അഭിസങ്ഖരിത്ഥാ പത്തം പൂരേത്ഥാ ബഹി ഗന്ധേഹി അലങ്കരിത്ഥാ പച്ചേകബുദ്ധസ്സ ഹത്ഥേസു പതിട്ഠപേത്ഥാ വന്ദി. പച്ചേകബുദ്ധോ “അഞ്ഞേസമ്പി പച്ചേകബുദ്ധാനം സങ്ഗഹം കരിസ്സാമീ”തി അപരിഭുജ്ജിത്ഥാവ അനുമാദനം വത്ഥാ പക്കാമി. സോപി ഖോ സേട്ഠി രാജുപട്ഠാനം കത്ഥാ ആഗച്ഛന്തോ പച്ചേകബുദ്ധം ദിസ്വാ ആഹ “മയം തുമ്ഹാകം പിണ്ഡപാതം ദേവാ”തി വത്ഥാ പക്കന്താ, അപി വോ ലദ്ധോ പിണ്ഡപാതോ”തി? ആമ, സേട്ഠി ലദ്ധോതി. “പസ്സാമാ”തി ഗീവം ഉക്ഖിപിത്ഥാ ഓലോകേസി , അമസ്സ പിണ്ഡപാതഗന്ധോ ഉട്ഠഹിത്ഥാ നാസപുടം പഹരി. സോ ചിത്തം സംയമേതും അസക്കോന്തോ പച്ചാ വിപ്പടിസാരീ അഹോസി, തസ്സ പന്ന വിപ്പടിസാരസ്സ ഉപ്പന്നാകാരോ

“വരമേത”ന്തിആദിനാ പാളിയം വുത്തോയേവ. പിണ്ഡപാതദാനേന പന്നേസ സത്തക്ഖത്തും സുഗതിം സഗ്ഗം ലോകം ഉപപന്നോ, സത്തക്ഖത്തുമേവ ച സാവത്ഥിയം സേട്ഠികുലേ നിബ്ബത്തോ, അയഞ്ചസ്സ സത്തമോ ഭവോ, പച്ഛാ വിപ്പടിസാരേന പന്ന നാപി ഉളാരേസു ഭോഗേസു ചിത്തം നമതി. വുത്തഞ്ഹേതം സംയുത്തവരലഞ്ചരകേ -

“യം ഖോ സോ മഹാരാജ സേട്ഠി ഗഹപതി ദത്വാ പച്ഛാ വിപ്പടിസാരീ അഹോസി ‘വരമേതം പിണ്ഡപാതം ദാസാ വാ കമ്മകരാ വാ ഭുഞ്ജേയ്യ’ന്തി, തസ്സ കമ്മസ്സ വിപാകേന നാസ്സുളാരായ ഭത്തഭോഗായ ചിത്തം നമതി, നാസ്സുളാരായ വത്ഥഭോഗായ, യാനഭോഗായ, നാസ്സുളാരാനം പഞ്ചന്നം കാമഗുണാനം ഭോഗായ ചിത്തം നമതി”തി (സം നി° ൧.൧൩൧).

മയ്ഹകജാതകേപി വുത്തം -

“ഇതി മഹാരാജ ആഗന്തുക്കസേട്ഠി തഗരസിവിപച്ചേകബുദ്ധസ്സ ദിന്നപച്ചയേന ബഹും ധനം ലഭി , ദത്വാ അപരചേതനം പണീതം കാതും അസമത്ഥതായ പണീതേ ഭോഗേ ഭുഞ്ജിതും നാസക്ഖീ”തി (ജാ° അട്ഠ° ൩.൬.മയ്ഹകജാതകവണ്ണനാ).

ഭാതു പന്നേസ ഏകം പുത്തം (ധ° പ° അട്ഠ° ൨.൩൫൪) സാപതേയസ്സ കാരണാ ജീവിതം വോരോപേസി, തേന കമ്മേന ബഹുനി വസ്സാനി നിരയേ പച്ചിത്ഥ, സത്തക്ഖത്തുഞ്ച അപുത്തകോ ജാതോ, ഇദാനിപി തേനേവ കമ്മേന മഹാരോരുവം ഉപപന്നോ. തേന വുത്തം “മഹാരോരുവം ഉപപന്നസ്സ സേട്ഠിഗഹപതിനോ വിയാ”തി, പുരിമപച്ഛിമചേതനാവസേന ചേത്ഥ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. ഏകാ ഹി ചേതനാ ദേവ പടിസന്ധിയോ ന ദേതീതി.

ദസആകാരവണ്ണനാ

൩൪൩. ആകരോതി അത്തനോ അനുരുപതായ സമരിയാദപരിച്ഛേദം ഫലം നിബ്ബത്തേതീതി ആകാരോ, കാരണന്തി ആഹ “ദസഹി കാരണേഹീ”തി. മരിയാദത്ഥോ ഹേത്ഥ ആ-സദ്ദോ. ന ദുസ്സിലേസ്വേവ, അഥ ഖോ സീലവന്തേസുപി വിപ്പടിസാരം ഉപ്പാദേസ്സതി. തദുഭയേപി ന ഉപ്പാദേതഞ്ചോതി ഹി ദസ്സേതും അപി-സദ്ദേന, പി-സദ്ദേന വാ സന്ധിണ്ഡനം കരോതി. പടിഗ്ഗാഹകതോവ ഉപ്പജ്ജതീതി ബലവതരം വിപ്പടിസാരം സന്ധായ വുത്തം, ദുബ്ബലോ പന്ന ദേയ്യമ്മത്തോ, പരിവാരജനതോപി ഉപ്പജ്ജതേവ. ഉപ്പജ്ജിതും യുത്തന്തി ഉപ്പജ്ജനാരഹം. വിപ്പടിസാരന്ധി വിനോദേസീതി സമ്ബന്ധോ. തേസംയേവാതി പാണാതിപാതീനമേവ. യജനം നാമേത്ഥ ദാനമേവാധിപ്പേതം, ന അഗ്ഗിജുഹനന്തി ആഹ “ദേതു ഭവ”ന്തി. വിസ്സജ്ജതൂതി മുത്തചാഗവസേന ചജതു. അബ്ഭന്തരന്തി അജ്ജന്തരം സകസന്താനേ.

സോളസാകാരവണ്ണനാ

൩൪൪. അനുമതിപക്ഖാദയോ ഏവ ഹേട്ഠാ യത്തേസ്സ വത്ഥും കത്വാ “സോളസപരിക്ഖാരാ”തി വുത്താ, ഇധ പന്ന സന്ധസ്സനാദിവസേന അനുമാദനായ ആരദ്ധത്താ വുത്തം “സോളസഹി ആകാരേഹീ”തി. ദസ്സേത്ഥാതി

അത്തനോ ദേസനാനുഭാവേന പച്ചക്ഖമിവ ഫലം ദസ്സേത്ഥാ, അനേകവാരം പന ദസ്സനതോ “ദസ്സേത്ഥാ ദസ്സേത്ഥാ”തി ബ്യാപനവചനം, തദേവ ആഭുസോ മേധനട്ഠേന ആമേധിതവചനത്തി ആചരിയേന (ദീം നിം ടീം ച.ന.൪൪) വുത്തം. “സമാദപേത്ഥാ സമാദപേത്ഥാ”തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. തമത്ഥത്തി ദാനഫലവസേന കമ്മഫലസമ്ബന്ധമത്ഥം. സമാദപേത്ഥാതി സുതമത്ഥം അകത്ഥാ യഥാ രാജാ തമത്ഥം സമ്മദേവ ആദിയതി ചിത്തേ കരോത്തോ സുഗൃഹിതം കത്ഥാ ഗൺഹാതി, തഥാ സക്കച്ചം ആദാപേത്ഥാ.

“വിപ്പടിസാരവിനോദനേന”തി ഇദം നിദസ്സനമത്ഥം. ലോഭദോസമോഹഇസ്സാമച്ഛരിയമാനാദയോപി ഹി ദാനചിത്തസ്സ ഉപക്കിലേസാ, തേസം വിനോദനേനപി തം വോദാപിതം സമുത്തേജിതം നാമ ഹോതി തിക്ഖവിസദഭാവപത്തിതോ, ആസന്നതരഭാവതോ പന വിപ്പടിസാരവിനോദനമേവ ഗഹിതം. പവത്തിതേ ഹി ദാനേ തസ്സ സമ്ഭവോതി. യാഥാവതോ വിജ്ജമാനേഹി ഗുണേഹി ഹട്ഠപഹട്ഠഭാവപാദനം സമ്പഹംസനത്തി ആഹ “സുന്ദര”തിആദി. ധമ്മതോതി സച്ചതോ. തദത്ഥമേവ ദസ്സേതും “ധമ്മേന സമേന കാരണേന”തി വുത്തം. സച്ചഞ്ചി ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മം, ഉപസമചരിയഭാവതോ സമം, യുത്തഭാവേന കാരണത്തി ച വുച്ചതി.

൩൪൫. തസ്ഥിം യത്തേ രുക്ഖതിണച്ഛേദോപി നാമ നാഹോസി, കൂതോ പാണവയോതി പാണവധാഭാവസ്സേവ ദള്ഹീകരണത്ഥം, സബ്ബസോ വിപരീതഗ്ഗാഹേഹി അവിദൂസിതഭാവസ്സനത്ഥഞ്ച പാളിയം “നേവ ഗാവോ ഹഞ്ഞിംസു”തിആദിനി വത്ഥാപി “ന രുക്ഖാ ചരിജ്ജിംസു”തിആദി വുത്തത്തി ദസ്സേത്തോ “യേ യൂപനാമകേ”തിആദിമാഹ. ബരിഹിസത്ഥായാതി പരിച്ഛേദത്ഥായ. വനമാലാസഞ്ചേപേനാതി വനപുപ്ഫേഹി ഗന്ധിതമാലാനിയാമേന. ഏവം ആചരിയേന (ദീം നിം ടീം ച.ന.൪൫) വുത്തം, വനപത്തിആകാരേനാതി അത്ഥോ. ഭൂമിയം വാ പത്ഥരന്തീതി വേദിഭൂമിം പരിക്ഖിപന്താ തത്ഥ തത്ഥ പത്ഥരന്തി. മന്താദിനാ ഹി പരിസഞ്ചതാ ഭൂമി വിന്ദതി അസ്സ ലാഭസക്കാദേതി കത്ഥാ “വേദി”തി വുച്ചതി. തേപി രുക്ഖാ തേപി ദബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ, കമ്മകത്താ ചേതം ദ്വയം, അഭിഹിതകമ്മം വാ. വത്തിച്ഛായ ഹി യഥാസത്തിം കാരകാ ഭവന്തി. വുത്തനയേന പാണവധാഭാവസ്സ ദള്ഹീകരണത്ഥം, വിപരീതഗ്ഗാഹേന അവിദൂസിതഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ചേതത്തി ദസ്സേതി കീം പനാ”തിആദിനാ. അത്തോഗേഹദാസോ അത്തോജാതോ. ആദിസദേന ധനക്കീതകരമരാനീതസാമംദാസബ്ബുപഗതാനം സഞ്ജഗഹോ. പുബ്ബമേവാതി ഭതികരണതോ പഗേവ. ധനം ഗഹേത്ഥാതി ദിവസേ ദിവസേ യഥാകമ്മം ഗഹേത്ഥാ. ഭത്തവേതനത്തി ദേവസിക്ഖം ഭത്തഞ്ചേവ മാസിക്ഖാദിപരിബ്ബയഞ്ച. വുത്തോവായമത്ഥോ. തജ്ജിതാതി സന്തജ്ജിതാ. പരികമ്മാനീതി സബ്ബഭാഗിയാനി കമ്മാനി, ഉച്ഛാവചാനി കമ്മാനീതി അത്ഥോ. പിയസമുദാചാരേണേവാതി ഇട്ഠവചനേനേവ. യഥാനാമവസേനേവാതി പാകടനാമാനുരൂപേനേവ. സപ്പിതേലനവനീതദധിമധുഫാണിതേന ചേവാതി ഏത്ഥ ച-സദോ അവുത്തസമുച്ചയത്ഥോ, തേന പണീതപണീതാനം നാനപ്പകാരാനം ഖാദനീയഭോജനീയാദിനഞ്ചേവ വത്ഥയാനമാലാഗന്ധവിലേപനസേയ്യാവസമാദിനഞ്ച സഞ്ജഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ, തേനാഹ “പണീതേഹി സപ്പിതേലാദിസമ്മിസ്സേഹേവാ”തിആദി. തസ്സ തസ്സ കാലസ്സ

അനുരൂപേഹി യാഗു...പേ... പാനകാദീഹിതി സമ്ബന്ധോ. സപിആദീനന്തി സപിആദീഹി.

നർത്ത. പടിസാമേതബ്ബതോ, അത്തനോ അത്തനോ സന്തകഭാവതോ ച സം നാമ ധനം വുച്ചതി, തസ്സ പതീതി സപതി നിഗ്ഗഹിതലോപേന, ധനവാ, ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികഹിതാവഹത്താ തസ്സ ഹിതന്തി സാപതേയം , തദേവ ധനം. തേനാഹ “പഹൂതം ധന”ന്തി. അക്ഖയധമ്മമേവാതി അഖയസഭാവമേവ. ഗാമഭാഗേനാതി സംകീർത്തനവസേന ഗാമേ വാ ഗഹേതബ്ബഭാഗേന, ഏവം ആചരിയേന (ദീം നിം ദീം മ.നർത്ത) വുത്തം, പച്ചേകം സഭാഗഗാമകോട്ഠാസേനാതിപി അത്ഥോ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ.

നർത്ത. യത്താവാടോതി ഖണിതാവാടസ്സ അസ്സമേധാദിയഞ്ഞയജനട്ഠാനസ്സേതം അധിവചനം, തബ്ബോഹാരേന പന ഇധ ദാനസാലായ ഏവ, തായ ച പുരത്ഥിമനഗരഭാരേ കതായ പുരത്ഥിമഭാഗേ ഏവാതി അത്ഥം ദസ്സേതി “പുരത്ഥിമതോ നഗരഭാരേ”തിആദിനാ. തം പന റാനം രഞ്ഞോ ദാനസാലായ നാതിഭൂതേ ഏവാതി ആഹ “യഥാ”തിആദി. യതോ തത്ഥ പാതരാസം ഭുജ്ജിതാ അകിലന്തരൂപായേവ സായന്ഹേ രഞ്ഞോ ദാനസാലം സമ്പാപുണന്തി. “ദക്ഖിണേന യത്താവാടസ്സാ”തിആദിസുപി ഏസേവ നയോ. യാഗും പിവിതാതി ഹി യാഗുസീസേന പാതരാസഭോജനമാഹ.

നർത്ത. മധുരന്തി സാദുരസം. ഉപരിവത്തബ്ബമത്ഥന്തി “അപിച മേ ഭോ ഏവം ഹോതീ”തിആദിനാ വുച്ചമാനമത്ഥം. പരിഹാരേനാതി ഭഗവന്തം ഗരും കത്വാ അഗാരവപരിഹാരേന, ഉജുകഭാവാപനയന്നേന വാ, ഉജുകവുത്തിം പരിഹരിത്വാ വങ്കവുത്തിയാവ യഥാചിന്തിതമത്ഥം പുച്ഛന്തോ ഏവമാഹാതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “ഉജുകമേവ പുച്ഛയമാനോ അഗാരവോ വിയ ഹോതീ”തി.

നിച്ഛദാനഅനുകുലയഞ്ഞവണ്ണാ

നർത്ത. ഉട്ഠായാതി ദാനേ ഉട്ഠാനവീരിയമാഹ, സമുട്ഠായാതി തസ്സ സാതച്ചകിരിയം. കസിവാണിജ്ജാദികമ്മാനി അകരോത്തോ ദലിദ്ദിയാദിഅനത്ഥാപത്തിയാ നസ്സിസ്സതീതി അധിപ്പായോ. അപ്പസമ്ഭാരതരോ ചേവ മഹപ്ഫലതരോ ചാതി സങ്ഖേപതോ അട്ഠകമായം വുത്തോ പാളിയം പന “അപ്പത്ഥതരോ ച അപ്പസമാരമ്ഭതരോ ച മഹപ്ഫലതരോ ച മഹാനിസംസതരോ ചാ”തി പാഠോ. തത്ഥ അപ്പസമ്ഭാരതരോതി അതിവിയ പരിത്തസമ്ഭാരോ, അസമാരബ്ഭിയസമ്ഭാരോ. അപ്പത്ഥതരോതി പന അതിവിയ അപ്പകിച്ചോ, അത്ഥോ ചേത്ഥ കിച്ചം, ത്ഥ-കാരസ്സ ട്ഠ-കാരം കത്വാ “അപ്പട്ഠതരോ”തിപി പാഠോ. സമ്മാ ആരഭീയതി യഞ്ഞോ ഏതേനാതി സമാരമ്ഭോ, സമ്ഭാരസമ്ഭരണവസേന പവത്തസത്തപീളാ, അപ്പോ സമാരമ്ഭോ ഏതസ്സാതി തഥാ, അയം പനാതിസയേനാതി അപ്പസമാരമ്ഭതരോ. വിപാകസഞ്ചിതം മഹന്തം സദിസം ഫലമേതസ്സാതി മഹപ്ഫലോ, അയം പനാതിസയേനാതി മഹപ്ഫലതരോ. ഉദയസഞ്ചിതം മഹന്തം നിസ്സന്ദാദിഫലമേതസ്സാതി മഹാനിസംസോ, അയം പനാതിസയേനാതി മഹാനിസംസതരോ. ധുവദാനാനീതി ധുവാനി മിരാനി അവിച്ഛിന്നാനി കത്വാ ദാതബ്ബദാനാനി. നിച്ഛത്താനീതി ഏത്ഥ ഭത്തസീസേന ചതുപച്ചയഗ്ഗഹണം. അനുകുലയത്താനീതി അനുകുലം കുലാനുക്കമം ഉപാദായ ദാതബ്ബദാനാനി .

തേനാഹ “അമ്ഹാക”തിആദി. യാനി പവത്തേതഞ്ചാനി, താനി അനുകൂലയത്താനി നാമാതി യോജേതഞ്ചം. നിബദ്ധദാനാനീതി നിബന്ധേതാ നിയമേതാ പവേണീവസേന പവത്തിതദാനാനി.

ഹത്മിദന്തേന കതാ ദന്തമയസലാകാ, യത്ഥ ദായകാനം നാമം അങ്കന്തി, ഇമിനാ തം നിചുഭത്തം സലാകദാനവസേനാതി ദസ്സേതി. തം കൂലന്തി അനാമപിണ്ഡികകൂലം. ദാലിദിത്യേനാതി ദലിദഭാവേന. “ഏകസലാകതോ ഉദ്ധം ദാതും നാസക്ഖീ”തി ഇമിനാ ഏകേനപി സലാകദാനേന നിബദ്ധദാനം ഉപച്ഛിന്ദിതുമദത്വാ അനൂരക്ഖണമാഹ. രത്തോതി സേതവാഹനരത്തോ.

ആദിനിവത്യാതി ഏതഥ ആദിസദ്ദേന “കസ്മാ സേനോ വിയ മംസപേസിം പക്ഖന്ദിത്വാ ഗണ്ഹാസീ”തി ഏവമാദിനം സമസമദാനേ ഉസ്സുക്കനവചനാനം സങ്ഗഹോ. ഗലഗ്ഗാഹാതി ഗലഗ്ഗഹണാ. “കമ്മച്ഛേദവസേനാ”തി ഇമിനാ അത്തനോ അത്തനോ കമ്മോകാസാദാനവി പിളായേവാതി ദസ്സേതി. സമാരമ്ഭസദ്ദോ ചേത്ഥ പിളനത്ഥോതി ആഹ “പിളാസങ്ഖാതോ സമാരമ്ഭോ”തി. പുണ്ണചേതനാമുഞ്ചചേതനാഅപരചേതനാസമ്പത്തിയാ ദായകവസേന തീണി അങ്ഗാനി, വിതരാഗതാവീതദോസതാവീതമോഹതാപടിപത്തിയാ ദക്ഖിണേയവസേന ച തീണീതി ഏവം ഛരളങ്ഗസമന്നാഗതാ ഹോതി ദക്ഖിണാ, ഛരളങ്ഗുത്തരേ നന്ദമാതാസുത്തഞ്ച (അം നിം ന്നു.൩൭) തസ്സത്ഥസ്സ സാധകം. അപരാപരം ഉപ്പജ്ജനകചേതനാവസേന മഹാനദീ വിയ, മഹോഘോ വിയ ച ഇതോ ചിതോ ച അഭിസന്ദിത്വാ പക്ഖന്ദിത്വാ പവത്തിതോ പുണ്ണമേവ പുണ്ണാഭിസന്ദോ. തമാവിധന്തി പമാണസ്സ കാതും അസുകരത്തമാഹ. കാരണമഹത്തേന ഫലമഹത്തന്വി വേദിതഞ്ചം ഉപരി നജ്ജാ വുട്ഠിയാ മഹോഘോ വിയാതി വുത്തം “തസ്മാ”തിആദി.

൩൭. നവനവോതി സബ്ബദാ അഭിനവോ, ദിവസേ ദിവസേ ദായകസ്സ ബ്യാപാരാപജ്ജനതോ കിച്ചപരിയോസാനം നത്ഥീതി വുത്തം “ഏകേനാ”തിആദി. യമാരദ്ധസ്സ ആവാസസ്സ കതിപയേനാപി കാലേന പരിസമാപേതബ്ബതോ കിച്ചപരിയോസാനം അത്ഥീതി ആഹ “പണ്ണസാല”തിആദി. മഹാവിഹാരേപി കിച്ചപരിയോസാനസ്സ അത്ഥിതാഉപായം ദസ്സേതും “ഏകവാരം ധനപരിച്ചാഗം കത്വാ”തി വുത്തം. സുത്തന്തപരിയായേനാതി സബ്ബാസവസുത്തന്താദിപാളിനയേന. നവാനിസംസാതി സീതപടിഘാതാദയോ പടിസല്ലാനാരാമപരിയോസാനാ യമാപച്ചവേക്ഖണം ഗണിതാ നവ ഉദയാ, അപ്പമത്തായ ചേതേ വുത്താ.

യസ്മാ പന ആവാസം ദേന്തേന നാമ സബ്ബന്വി പച്ചയജാതം ദിനമേവ ഹോതി. യമാഹ സംയുത്താഗമവരലഞ്ചരകേ “സോ ച സബ്ബദദോ ഹോതി യോ ദദാതി ഉപസ്സയ”തി (സം നിം ൧.൪൨), സദാ പുണ്ണപവഡ്ഡന്തുപായഞ്ച ഏതം. വുത്തഞ്ഹി തത്ഥേവ “യേ ദദന്തി ഉപസ്സയം, തേസം ദിവാ ച രത്തോ ച, സദാ പുണ്ണം പവഡ്ഡതീ”തി (സം നിം ൧.൪൩) തമാ ഹി ദേ തയോ ഗാമേ പിണ്ഡായ ചരിത്വാ കിഞ്ചി അലദ്ധാ ആഗതസ്സാപി ഛായുദകസമ്പന്നം ആരാമം പവിസിത്വാ നഹായിത്വാ പതിസ്സയേ മുഹുത്തം നിപജ്ജിത്വാ ഉട്ഠായ നിസിന്നസ്സ കായേ ബലം ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്തം വിയ ഹോതി. ബഹി വിചരന്തസ്സ ച കായേ വണ്ണയാതു വാതാതപേഹി കിലമതി, പതിസ്സയം പവിസിത്വാ ദ്വാരം പിധായ മുഹുത്തം നിപന്നസ്സ വിസഭാഗസന്തതി വൂപസമ്മതി, സഭാഗസന്തതി പതിട്ഠാതി, വണ്ണയാതു ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്താ വിയ ഹോതി. ബഹി വിചരന്തസ്സ ച പാദേ കണ്ടകോ വിജ്ജ്യാതി, ഖാണു

പഹരതി, സരീസപാദിപരിസ്സയാ ചേവ ചോരഭയഞ്ച ഉപ്പജ്ജതി, പതിസ്സയം പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ നിപന്നസ്സ സഞ്ചേ തേ പരിസ്സയാ ന ഹോന്തി, സജ്ജായന്തസ്സ ധമ്മപിതിസുഖം, കമ്മട്ഠാനം മനസി കരോന്തസ്സ ഉപസമസുഖഞ്ച ഉപ്പജ്ജതി ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവതോ. ബഹി വിചരന്തസ്സ ച കായേ സേദാ മുച്ചന്തി അക്ഖിനി ഫന്ദന്തി, സേനാസനം പവിസനക്ഖണേ മഞ്ചപിഠാദീനി ന പഞ്ഞായന്തി, മുഹുത്തം നിപന്നസ്സ പന അക്ഖിപസാദോ ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്തോ വിയ ഹോതി, ദാരവാതപാനമഞ്ചപിഠാദീനി പഞ്ഞായന്തി. ഏതസ്ഥിഞ്ച ആവാസേ വസന്തം ദിസ്വാ മനുസ്സാ ചതുഹി പച്ചയേഹി സക്കച്ചം ഉപട്ഠഹന്തി. തേന വുത്തം “ആവാസം ദേന്തേന...പേ... ഹോതി”തി “സദാ പുണ്ണപവഡ്ഡനുപായഞ്ച ഏത”ന്തി ച, തസ്മാ ഏതേ യഥാവുത്താ സഞ്ചേപി ആനിസംസാ വേദിതബ്ബാ.

ഖന്ധകപരിയായേനാതി സേനാസനക്ഖന്ധകേ (ചുളവഃ ൨൯൪)
ആഗതവിനയപാളിനയേന. തത്ഥ ഹി ആഗതാ -

“സീതം ഉണ്ഹം പടിഹന്തി, തതോ വാളമിഗാനി ച;
സരീസപേ ച മകസേ, സിസിരേ ചാപി വുട്ഠിയോ.

തതോ വാതാതപോ ഘോരോ, സഞ്ജാതോ പടിഹന്തതി;
ലേണത്ഥഞ്ച സുഖത്ഥഞ്ച, ത്വായിതുഞ്ച വിപസ്സിതും.

വിഹാരദാനം സഞ്ഘസ്സ, അഗ്ഗം ബുദ്ധേന വണ്ണിതം;
തസ്മാ ഹി പണ്ഡിതോ പോസോ, സമ്പസ്സം അത്ഥമത്തനോ.

വിഹാരേ കാരയേ രമ്മേ, വാസയേത്ഥ ബഹുസ്സുതേ;
തേസം അന്നഞ്ച പാനഞ്ച, വത്ഥസേനാസനാനി ച.

ദദേയ്യ ഉജുഭൂതേസു, വിപ്പസന്നേന ചേതസാ;
തേ തസ്സ ധമ്മം ദേസേന്തി, സബ്ബദുക്ഖപന്നുദനം;
യം സോ ധമ്മം ഇധഞ്ഞായ, പരിനിബ്ബാതി അനാസവോ”തി. -

രാജഗഹസേട്ഠാദീനം വിഹാരദാനേന അനുമാദനാഗാമായോ പേയ്യാലവസേന ദസ്സിതാ. തത്ഥ സീതം ഉണ്ഹന്തി ഉതുവിസഭാഗവസേന വുത്തം. സിസിരേ ചാപി വുട്ഠിയോതി ഏത്ഥ സിസിരോതി സമ്ഘസിതകവാതോ വുച്ചതി. വുട്ഠിയോതി ഉജുകമേഘവുട്ഠിയോ ഏവ. ഏതാനി സബ്ബാനി “പടിഹന്തി”തി ഇമിനാവ പദേന യോജേതബ്ബാനി.

പടിഹന്തതീതി വിഹാരേന പടിഹന്തതി. ലേണത്ഥന്തി നിലീയനത്ഥം. സുഖത്ഥന്തി സീതാദിപരിസ്സയാഭാവേന സുഖവിഹാരത്ഥം. “ത്വായിതുഞ്ച വിപസ്സിതും”തി ഇദമ്പി പദഭയം “സുഖത്ഥഞ്ച”തി ഇമിനാവ പദേന യോജേതബ്ബം. ഇദഞ്ഹി വുത്തം ഹോതി - സുഖത്ഥഞ്ച വിഹാരദാനം, കതമസുഖത്ഥം? ത്വായിതും, വിപസ്സിതും യം സുഖം തദത്ഥം. അഥ വാ പരപദേനപി യോജേതബ്ബം - ത്വായിതുഞ്ച വിപസ്സിതും വിഹാരദാനം, “ഇധ ത്വായിസ്സതി വിപസ്സിസ്സതീ”തി ദദതോ വിഹാരദാനം സഞ്ഘസ്സ അഗ്ഗം ബുദ്ധേന വണ്ണിതം. വുത്തഞ്ഹേതം “സോ ച സബ്ബദദോ ഹോതി, യോ ദദാതി ഉപസ്സയ”ന്തി (സം നി ൧.൪൨).

യസ്മാ ച അഗ്നം വണ്ണിതം, തസ്മാ ഹി പണ്ഡിതോ പോസോതി ഗാമാ.
വാസയേത്ഥ ബഹുസ്സുതേതി ഏതഥ വിഹാരേ പരിയത്തിബഹുസ്സുതേ ച
പടിവേധബഹുസ്സുതേ ച വാസേത്യു. തേസം അന്നഞ്ചാതി യം തേസം
അനുച്ഛവികം അന്നഞ്ച പാനഞ്ച വത്മാനി ച മഞ്ചപിഠാദിസേനാസനാനി ച, തം
സഞ്ചം തേസു ഉജുഭൂതേസു അകുടിലചിത്തേസു. ദദേയ്യാതി നിദഹേത്യു. തഞ്ച
ഖോ വിപ്പസന്നേന ചേതസാ, ന ചിത്തപ്പസാദം വിരാധേത്യാ. ഏവം
വിപ്പസന്നചിത്തസ്സ ഹി തേ തസ്സ ധമ്മം ദേസേന്തി...പേം... പരിനിബ്ബാതി
അനാസവോതി അയമേത്ഥ അട്ഠകമാനയോ.

അയം പന ആചരിയധമ്മപാലത്ഥേരേന (ദീം നിം ടീം ൧.൩൫൦) ചേവ
ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന (സാരത്ഥം ടീം ൩.൨൯൫) ച സംവണ്ണിതോ
ടീകാനയോ - സീതന്തി അജ്ജയത്തം ധാതുക്ഖോഭവസേന വാ ബഹിദ്ധാ
ഉരുവിപരിണാമവസേന വാ ഉപ്പജ്ജനകസീതം. ഉണ്ഹന്തി അഗ്ഗിസന്താപം, തസ്സ
വനധാഹാദീസു സമ്ഭവോ ദട്ഠഞ്ചോ. പടിഹന്തിതി പടിബാധതി യഥാ
തദുഭയവസേന കായചിത്താനം ബാധനം ന ഹോതി, ഏവം കരോതി.
സീതുണ്ഹബ്ഭാഹതേ ഹി സരീരേ വിക്ഖിത്തചിത്തോ ഭിക്ഖു യോനിസോ
പദഹിതും ന സക്കോതി, വാളുമിഗാനീതി സീഹബ്ബഗ്ഘാദിചണ്ഡമിഗേ .
ഗുത്തസേനാസനഞ്ചി ആരഞ്ഞകമ്പി പവിസിത്യാ ദ്വാരം പിധായ നിസിന്നസ്സ
തേ പരിസ്സയാ ന ഹോന്തി. സരീസപേതി യേ കേചി സരന്തേ ഗച്ഛന്തേ
ദീഘജാതികേ സപ്പാദികേ. മകസേതി നിദസ്സനമത്തമേതം, ടംസാദീനമ്പി
ഏതേനേവ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. സിസീരേതി സിസീരകാലവസേന,
സത്താഹവദുലികാദിവസേന ച ഉപ്പന്നേ സിസീരസമ്ഫസ്സേ. വുട്ഠിയോതി യദാ
തദാ ഉപ്പന്നാ വസ്സവുട്ഠിയോ പടിഹന്തിതി യോജനാ.

വാതാതപോ ഘോരോതി രുക്ഖഗച്ഛാദീനം ഉമ്മുലഭഞ്ജനാദിവസേന
പവത്തിയാ ഘോരോ സരജഅരജാദിഭേദോ വാതോ ചേവ
ഗിമ്ഹപരിളാഹസമയേസു ഉപ്പത്തിയാ ഘോരോ സൂരിയാതപോ ച
പടിഹന്തതി പടിബാഹീയതി. ലേണത്ഥന്തി നാനാരമ്മണതോ ചിത്തം
നിവത്തേത്യാ പടിസല്ലാനാരാമത്ഥം. സുഖത്ഥന്തി വുത്തപരിസ്സയാഭാവേന
ഫാസുവിഹാരത്ഥം. ഝായിതുന്തി അട്ഠതിംസായ ആരമ്മണേസു യത്ഥ കത്ഥചി
ചിത്തം ഉപനിബ്ബസിത്യാ ഉപനിജ്ഝായിതും. വിപസ്സിതുന്തി അനിച്ഛാദിതോ
സങ്ഖാരേ സമ്മസിതും.

വിഹാരേതി പതിസ്സയേ. കാരയേതി കാരാപേത്യു. രമ്മേതി മനോരമേ
നിവാസസുഖേ. വാസയേത്ഥ ബഹുസ്സുതേതി കാരേത്യാ പന ഏതഥ വിഹാരേ
ബഹുസ്സുതേ സീലവന്തേ കല്യാണധമ്മേ നിവാസേത്യു, തേ നിവാസേന്തോ പന
തേസം ബഹുസ്സുതാനം യഥാ പച്ചയേഹി കിലമഥോ ന ഹോതി, ഏവം
അന്നഞ്ച പാനഞ്ച വത്ഥസേനാസനാനി ച ദദേയ്യ ഉജുഭൂതേസു
അജ്ജയാസയസമ്പന്നേസു കമ്മകമ്മഫലാനം, രതനത്തയഗുണാന്നഞ്ച സദുഹന്നേന
വിപ്പസന്നേന ചേതസാ.

ഇദാനി ഗഹട്ഠപബ്ബജിതാനം അഞ്ഞമഞ്ഞുപകാരിതം ദസ്സേതും “തേ തസ്സാ”തി
ഗാഥമാഹ. തത്ഥ തേതി ബഹുസ്സുതാ. തസ്സാതി ഉപാസകസ്സ. ധമ്മം ദേസേന്തിതി
സകലവട്ടദുക്ഖപന്നുദനം സദ്ധമ്മം ദേസേന്തി. യം സോ ധമ്മം ഇധഞ്ഞായാതി
സോ ഉപാസകോ യം സദ്ധമ്മം ഇമസ്ഥിം സാസന്നേ സമ്മാപടിപജ്ജന്നേന

ജാനിതാ അഗ്നമഗ്നാധിഗമനേന അനാസവോ ഹൃതാ പരിനിബ്രാതി
ഏകാദസഗ്നിവൃപസമേന സീതി ഭവതീതി.

സീതപടിഛാതാദികാ വിപസ്സനാവസാനാ തേരസ, അന്നാദിലാഭോ,
ധമ്മസ്സവനം, ധമ്മാവബോധോ, പരിനിബ്രാന്തി ഏവമേതേ സത്തരസ
ആനിസംസാ വുത്താ.

പടിഗൃഹണകാനം വിഹാരവസേന ഉപ്പനഫലാനുരൂപമ്പി ദായകാനം
വിഹാരദാനഫലം വേദിതഞ്ചം. യേഭുയേന ഹി കമ്മസരിക്ഖകഫലം ലഭന്തിതി
ആഹ “തസ്ഥ”തിആദി. “സഞ്ചസ്സ പന പരിച്ചത്തത്താ”തി ഇമിനാ
സഞ്ചികവിഹാരമേവ പധാനവസേന വദതി, സഞ്ചികവിഹാരോ നാമേസ
ചാതുറ്റിസം സഞ്ചം ഉറ്റിസ്സ കതവിഹാരോ, യം സന്ധായ പദഭാജനിയം
വുത്തം “സഞ്ചികോ നാമ വിഹാരോ സഞ്ചസ്സ ദിന്നോ ഹോതി
പരിച്ചത്തോ”തി. യത്ഥ ഹി ചേതിയം പതിട്ഠിതം ഹോതി, ധമ്മസ്സവനം
കരീയതി, ചതുഹി ദിസാഹി ഭിക്ഖു ആഗന്താ അപ്പടിപുച്ഛിതായേവ പാദേ
യോവിതാ കുമ്പികായ ദ്വാരം വിവരിതാ സേനാസനം പടിജഗ്ഗിതാ
യമാഫാസുകം ഗച്ഛന്തി, സോ അന്തമസോ ചതുരതനികാപി പണ്ണസാലാ ഹോതു,
ചാതുറ്റിസം സഞ്ചം ഉറ്റിസ്സ കതവിഹാരോത്ഥേവ വുച്ചതി.

൩൫൧. ലോഭം നിഗൃണ്ഹിതും അസക്കോന്തസ്സ ദുപ്പരിച്ചജാ. “ഏകഭിക്ഖുസ്സ
വാ’തിആദി ഉപാസകാനം തഥാ സമാദാനേ ആചിണ്ണം, ദള്ഹതരം സമാദാനഞ്ച
ദസ്സേതും വുത്തം, സരണം പന തേസം സാമം സമാദിന്നമ്പി സമാദിന്നമേവ
ഹോതി”തി വദന്തി. സഞ്ചസ്സ വാ ഗണസ്സ വാ സന്തികേതി യോജനാ. തത്ഥാതി
യമാഗഹിതേ സരണേ, “തസ്സാ”തിപി പാറോ, യമാഗഹിതസരണസ്സാതി അത്ഥോ.
നത്ഥി പുനപ്പുനം കത്തഞ്ചതാതി വിഞ്ചുജാതികേ സന്ധായ വുത്തം.
വിഞ്ചുജാതികാനമേവ ഹി സരണാദിഅത്ഥകോസല്ലാനം സുവണ്ണഘടേ
സീഹവസാ വിയ അകുപ്പം സരണഗമനം തിട്ഠന്തി. “ജീവിതപരിച്ചാഗമയം
പുണ്ണ”ന്തി ച ഇദം “സചേ ത്വം യമാഗഹിതം സരണം ന ഭിന്ദിസ്സതി,
ഏവാഹം തം മാറേമീ”തി കാമം കോചി തിണ്ഹേന സത്ഥേന ജീവിതാ
വോരോപേയ, തഥാപി “നേവാഹം ബുദ്ധം ‘ന ബുദ്ധോ’തി, ധമ്മം ‘ന ധമ്മോ’തി,
സഞ്ചം ‘ന സഞ്ചോ’തി വദാമീ”തി ദള്ഹതരം കത്വാ ഗഹിതസരണസ്സ വസേന
വുത്തം. “സഗ്ഗസമ്പത്തിം ദേതീ”തി നിദസ്സനമത്തമേതം. ഫലാനിസംസാനി പനസ്സ
സരണഗമനവണ്ണനായം (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൨൫൦ സരണഗമനകഥാ) വുത്താനേവ.

൩൫൨. വക്ഖമാനനയേന വേരഹേതുതായ വേരം വുച്ചതി
പാണാതിപാതാദിപാപധമ്മോ, തം മണതി “മയി ഇധ റിതായ കമ്മമാഗച്ഛസീ”തി
തജേജന്തീ വിയ നിവാറേതീതി വേരമണീ, തതോ വാ പാപധമ്മതോ വിരമതി
ഏതായാതി “വിരമണീ”തി വത്തഞ്ചേ നിരുത്തിനയേന ഇ-കാരസ്സ ഏ-കാരം
കത്വാ “വേരമണീ”തി വുത്തം. ഖുദുകപാഠട്ഠകമായം പനാഹ
“വേരമണിസിക്ഖാപദം, വിരമണിസിക്ഖാപദന്തി ദ്വിധാസജ്ജായം
കരോന്തീ”തി (ഖും പാം അട്ഠം സാധാരണവിഭാവനാ)
കുസലചിത്തസമ്പയുത്താവേതഥ വിരതി അധിപ്പേതാ, ന ഫലസമ്പയുത്താ
യത്താധികരണതോ. അസമാദിന്നസീലസ്സ സമ്പത്തതോ
യമുപട്ഠിതവീതിക്കമിതഞ്ചവത്ഥുതോ വിരതി സമ്പത്തവിരതി. സമാദാനവസേന
ഉപ്പന്നാ വിരതി സമാദാനവിരതി. സേതു വുച്ചതി അരിയമഗ്ഗോ, തപ്പരിയാപന്നാ
ഹൃതാ പാപധമ്മാനം സമുച്ഛേദവസേന ഛാതനപ്പവത്താ വിരതി

സേതുഘാതവിരതി. അഞ്ഞത്ര “സമുച്ഛേദവിരതി”തിപി വുത്താ. ഇദാനി താ സരുപതോ ദസ്സേതും “തത്ത്വം”തിആദി വുത്തം. ജാതി...പേ...ദീനീതി അപദിസിതബ്ബജാതിഗോത്തകുലാദിനി. ആദിസദേന വയബാഹുസച്ചാദിനം സങ്ഗഹോ . പരിഹരതീതി അവിതിക്കമവസേന പരിവജ്ജേതി, സിഹളദീപേ ചക്കനഉപാസകസ്സ വിയ സമ്പത്തവിരതി വേദിതബ്ബാ.

“പാണം ന ഹനാമി”തിആദിസു ആദയത്ഥേന ഇതി-സദേന, വികപ്പത്ഥേന വാ-സദേന വാ “അദിനം നാദിയാമി, അദിന്നാദാനാ വിരമാമി, വേരമണിം സമാദിയാമി”തി ഏവമാദിനം പച്ചേകമത്ഥാനം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവഞ്ച കത്വാ “സിക്ഖാപദ” മിച്ചേവ അവത്വാ “സിക്ഖാപദാനീ”തി വുത്തം. പാണാതിപാതാ വേരമണിന്തി സമ്ബന്ധോ. സമാദിയാമിതി സമ്മാ ആദിയാമി, അവിതിക്കമാധിപ്പായേന, അഖണ്ഡാ’ ഛരിദ്ദാ’ കമ്മാസാ’ സബലകാരിതായ ച ഗണ്ഹാമിതി വുത്തം ഹോതി. ഉത്തരവഡ്ഢമാനപബ്ബതവാസിഉപാസകസ്സ (മം നിം അട്ഠം മ.വുൻ കുസലകമ്മപഥവണ്ണനാ; സം നിം അട്ഠം ൨.൨.൧൦൯-൧൧൧; ധം സം അട്ഠം കുസലകമ്മപഥവണ്ണനാ) വിയ സമാദാനവിരതി വേദിതബ്ബാ.

മഗ്ഗസമ്പയുത്താതി സമ്മാദിട്ഠിയാദിമഗ്ഗസമ്പയുത്താ. ഇദാനി തത്ത്വാ തത്ത്വാഗതേസു ധമ്മതോ, കോട്ഠാസതോ, ആരമ്മണതോ, വേദനാതോ, മൂലതോ, ആദാനതോ, ഭേദതോതിആദിനാ അനേകധാ വിനിച്ഛയേസു സങ്ഖേപേനേവ ആരമ്മണതോ വിനിച്ഛയം ദസ്സേതും “തത്ത്വം”തിആദി വുത്തം. പുരിമാ ദേതി സമ്പത്തസമാദാനവിരതിയോ. “ജീവിതിന്ദ്രിയാദിവത്ത്വം”തി പരമത്ഥതോ പാണോ വുത്തോ, പഞ്ഞത്തിതോ പന “സത്താദിവത്ത്വം”തി വത്തബ്ബം, ഏവഞ്ച “സത്തേയേവ ആരഭിത്വാ പാണാതിപാതാ, അബ്രഹ്മചരിയാ ച വിരമതീ”തി (ഘം പാം അട്ഠം ഏകതാനാനതാദിവിനിച്ഛയ) ഖുദുകാഗമട്ഠകമാവചനേന സംസന്ദതി സമേതീതി. ആദിസദേന ചേത്ഥ സത്തസങ്ഖാരവസേന അദിന്നവത്ത്വം, തത്ത്വാ ഫോട്ഠബ്ബവത്ത്വം, വിത്ഥവത്ത്വം, സങ്ഖാരവസേനേവ സുരാമേരയവത്ത്വംതി ഏതേസം സങ്ഗഹോ ദട്ഠബ്ബോ. തം ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തന്തീതി യഥാവുത്തം വിതിക്കമവത്ത്വം ആലമ്ബിത്വാ വിതിക്കമനചേതനാസങ്ഖാതവിരമിതബ്ബവത്ത്വതോ വിരമണവസേന പവത്തന്തി. പച്ഛിമാതി സേതുഘാതവിരതി. നിബ്ബാനാരമ്മണാവ തത്ത്വാപി കിച്ചസാധനതോ. ഇമിനാ പന തത്ത്വേവ ആഗതേസു തീസു ആചരിയവാദേസു ദേവ പടിബാഹിത്വാ ഏകസ്സേവാനുജാനനം വേദിതബ്ബം.

“സമ്പത്തവിരതി, ഹി സമാദാനവിരതി ച യദേവ പജഹതി, തം അത്തനോ പാണാതിപാതാദിഅകുസലമേവാാരമ്മണം കത്വാ പവത്തതീ”തി കേചി വദന്തി. “സമാദാനവിരതി യതോ വിരമതി, തം അത്തനോ വാ പരേസം വാ പാണാതിപാതാദിഅകുസലമേവാലമ്ബണം കത്വാ പവത്തതി. സമ്പത്തവിരതി പന യതോ വിരമതി, തേസം പാണാതിപാതാദിനം ആലമ്ബണാനേവ ആരമ്മണം കത്വാ പവത്തതീ”തി അപരേ. “ദ്രയമ്പി ചേതം യതോ പാണാതിപാതാദിഅകുസലതോ വിരമതി, തേസമാരമ്മണഭൂതം വിതിക്കമിതബ്ബവത്ത്വമേവാലമ്ബണം കത്വാ പവത്തതി. പുരിമപുരിമപദത്ഥഞ്ചി വിതിക്കമവത്ത്വമാലമ്ബണം കത്വാ പച്ഛിമപച്ഛിമപദത്ഥതോ വിരമിതബ്ബവത്ത്വതോ വിരമതീ”തി അത്തേ. പഠമവാദോ ചേത്ഥ അയുത്തോയേവ. കസ്ഥാ? തസ്സ അത്തനോ പാണാതിപാതാദിഅകുസലസ്സ പച്ഛുപ്പന്നാഭാവതോ, അബഹിദ്ധാഭാവതോ ച.

സിക്ഖാപദവിഭിന്ദേഹേ ഹി പഞ്ചനം സിക്ഖാപദാനം പച്ചുപ്പന്നാരമ്മണതാ, ബഹിദ്ധാരമ്മണതാ ച വുത്താ. തമാ ദുതിയവാദോപി അയുത്തോയേവ. കസ്മാ? പൂരിമവാദേന സമ്മിസ്സത്താ, പരേസം പാണാതിപാതാദിഅകുസലാരമ്മണഭാവേ ച അനേകന്തി കത്താ, ദിന്നം ആലമ്ബണപ്പഭേദവചനതോ ച. തതിയവാദോ പന യുത്തോ സബ്ബഭാണകാനമഭിമതോ, തസ്മാ തദേവ അനുജാനാതീതി ദട്ഠം. തേന വുത്തം “തീസു ആചരിയവാദേസു ദേ പടിബാഹിത്യാ ഏകസ്സേവാനുജാനനം വേദിതബ്ബ”ന്തി.

ഏത്ഥാഹ - യജ്ജേതം വിരതിദ്വയം ജീവിതിന്ദ്രിയാദിവിതീക്കമിതബ്ബവത്സമേവാലമ്ബണം കത്വാ പവത്തേയ്യ, ഏവം സതി അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം കരേയ്യ, യഞ്ച പജഹതി, തം ന ജാനേയ്യാതി അയമനധിപ്പേതോ അത്ഥോ ആപജ്ജതീതി? വുച്ചതേ - ന ഹി കിച്ചസാധനവസേന പവത്തേന്തോ “അത്തം ചിന്തേന്തോ അത്തം കരോതീ”തി വാ “യഞ്ച പജഹതി, തം ന ജാനാതീ”തി വാ വുച്ചതി. യഥാ പന അരിയമഗ്ഗോ നിബ്ബാനാരമ്മണോവ കിലേസേ പജഹതി, ഏവം ജീവിതിന്ദ്രിയാദിവത്സാരമ്മണവേതം വിരതിദ്വയം പാണാതിപാതാദിനി ദുസ്സീല്യാനി പജഹതി. തേനാഹു പോരാണാ -

“ആരഭിത്വാ ന അമതം, ജഹന്തോ സബ്ബപാപകേ; നിദസ്സനഞ്ചേത്ഥ ഭവേ, മഗ്ഗട്ഠോരിയപുഗ്ഗലോ”തി. (ഖു° പാ° അട്ഠ° ഏകതാനാനതാവിനിച്ഛയ);

ഇദാനി സഖ്വേപേനേവ ആദാനതോ, ഭേദതോ വാ വിനിച്ഛയം ദസ്സേതും “ഏത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. “പഞ്ചങ്ഗസമന്നാഗതം സീലം സമാദിയാമീ”തിആദിനാ ഏകതോ ഏകജ്ജയം ഗണ്ഹാതി. ഏവന്വി ഹി കിച്ചവസേന ഏതാസം പഞ്ചവിധതാ വിഞ്ഞായതി. സബ്ബാനിപി ഭിന്നാനിഹോന്തി ഏകജ്ജയം സമാദിനത്താ. ന ഹി തദാ പഞ്ചങ്ഗികത്തം സീലസ്സ സമ്പജ്ജതി. യം തു വീതിക്കന്തം, തേനേവ കമ്മബദ്ധോ. “പാണാതിപാതാ വേരമണിസിക്ഖാപദം സമാദിയാമീ”തിആദിനാ ഏകേകം വിസും വിസും ഗണ്ഹാതി. “വേരമണിസിക്ഖാപദ”ന്തി ച ഇദം സമാസഭാവേന ഖുദുകപാട്ഠകമായം (ഖു° പാ° അട്ഠ° സാധാരണവിഭാവനാ) വുത്തം, പാളിപോത്ഥകേസു പന “വേരമണി”ന്തി നിഗ്ഗഹിതന്തമേവ ബ്യാസഭാവേന ദിസ്സതി. ഗഹട്ഠവസേന ചേതം വുത്തം. സാമണേരാനം പന യഥാ തമാ വാ സമാദാനേ ഏകസ്ഥിം ഭിന്നേ സബ്ബാനിപി ഭിന്നാനി ഹോന്തി പാരാജികാപത്തിതോ. ഇതി ഏകജ്ജയം, പച്ചേകഞ്ച സമാദാനേ വിസേസോ ഇയ വുത്തോ, ഖുദുകാഗമട്ഠകമായം പന “ഏകജ്ജയം സമാദിയതോ ഏകായേവ വിരതി ഏകാവ ചേതനാ ഹോതി, കിച്ചവസേന പനേതാസം പഞ്ചവിധത്തം വിഞ്ഞായതി. പച്ചേകം സമാദിയതോ പന പഞ്ചേവ വിരതിയോ, പഞ്ച ച ചേതനാ ഹോന്തി”തി (ഖു° പാ° അട്ഠ° ഏകതാനാനതാദിവിനിച്ഛയ) അയം വിസേസോ വുത്തോ. ഭേദേപി “യഥാ തമാ വാ സമാദിയന്തു, സാമണേരാനം ഏകസ്ഥിം ഭിന്നേ സബ്ബാനിപി ഭിന്നാനി ഹോന്തി. പാരാജികട്ഠാനിയാനി ഹി താനി തേസം. യം തു വീതിക്കന്തം ഹോതി, തേനേവ കമ്മബദ്ധോ. ഗഹട്ഠാനം പന ഏകസ്ഥിം ഭിന്നേ ഏകമേവ ഭിന്നം ഹോതി, യതോ തേസം തംസമാദാനേനേവ പുന പഞ്ചങ്ഗികത്തം

സീലസ്സു സമ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം. യമാവുത്തോപി ദീഘഭാണകാനം വാദോ
അപരേവാദോ നാമ തത്ഥ കതോ.

സേതുഘാതവിരതിയാ പന ഭേദോ നാമ നത്ഥി പടിപക്ഖസമുച്ഛിന്നനേന
അകുപ്പസഭാവത്താ. തദേവത്ഥം ദസ്സേനേന “ഭവന്തരേപീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ
“ഭവന്തരേപീ”തി ഇമിനാ അത്തനോ അരിയഭാവം അജാനന്തോപിതി അത്ഥം
വിത്താപേതി. ജീവിതഹേതുപി, പഗേവ അത്തഹേതു. “നേവ പാണ്ണം ഹനതി,
ന സുരം പിവതീ”തി ഇദം മജ്ജേപേയ്യോലനിദിട്ഠം, മിഗപദവളഞ്ജനനയേന വാ
വുത്തം . സുരന്തി ച നിദസ്സനമത്തം. സബ്ബസി ഹി
സുരാരേയമജ്ജപമാദട്ഠാനാനുയോഗം ന കരോതി. “മജ്ജന്തി തദേവ ഉഭയം,
യം വാ പനത്തസി സുരസവവിനിമുത്തം മദനീയ”ന്തി (സം നീ അട്ഠം
൩.൫.൧൧൩) സംയുത്തമഹാവഗ്ഗട്ഠകമായം വുത്തം. വുദുകപാട്ഠകമായഞ്ച
“തദുഭയമേവ മദനീയട്ഠേന മജ്ജം, യം വാ പനത്തസി കിഞ്ചി അത്ഥി
മദനീയം, യേന പിതേന മത്തോ ഹോതി പമത്തോ, ഇദം വുച്ചതി മജ്ജ”ന്തി
(ഖു പാ അട്ഠം പുരിമപഞ്ചസിക്ഖാപദവണ്ണാ) “സചേ പിസ്സാ”തിആദിനാ
തത്ഥേവ വിസേസദസ്സനം, അജാനന്തസ്സപി വീരമേവ മുഖം പവിസതി, ന സുരാ,
പഗേവ ജാനന്തസ്സ. കോഞ്ചസകുണാന്തി കുന്തസകുണാനം. സചേപി മുഖേ
വീരമിസ്സകേ ഉദകേ പക്ഖിപന്തിതി യോജേതഞ്ച. “ന ചേത്ഥ ഉപമോപമേയ്യാനം
സമ്ബദ്ധതാ സിയാ കോഞ്ചസകുണാനം യോനിസിദ്ധത്താ”തി കോചി വദേയ്യാതി
ആഹ “ഇദ”ന്തിആദി. യോനിസിദ്ധന്തി മനുസ്സതിരച്ഛാനാനം ഉദ്ധം തിരിയമേവ
ദീഘതാ വിയ, ബകാനം മേഘസദ്ദേന, കുക്കുടീനം വാതേന ഗബ്ഭഗ്ഗഹണം വിയ
ച ജാതിസിദ്ധം, ഇതി കോചി വദേയ്യ ചേതി അത്ഥോ. “ചേവാ”തിപി പാഠം
വത്ഥാ സമുച്ചയത്ഥമിച്ഛന്തി കേചി. ധമ്മതാസിദ്ധന്തി ബോധിസത്തേ കുച്ഛിഗതേ
ബോധിസത്തമാതു സീലം വിയ, വിജാതേ തസ്സാ ദിവങ്ഗമനം വിയ ച
സഭാവേന സിദ്ധം, മഗ്ഗധമ്മതായ വാ അരിയമഗ്ഗാനുഭാവേന സിദ്ധന്തി
വേദിതബ്ബന്തി വിസ്സജേയ്യാതി അത്ഥോ.

ദിട്ഠിജുകരണം നാമ ഭാരിയം ദുക്കരം, തസ്മാ സരണഗമനം
സിക്ഖാപദസമാദാനതോ മഹട്ഠന്തരമേവ, ന അപ്പട്ഠന്തരന്തി അധിപ്പായോ.
ഏതന്തി സിക്ഖാപദം. യമാ വാ തമാ വാ ഗൺഹന്തസ്സാപിതി ആദരം
ഗാരവമകത്ഥാ സമാദിയന്തസ്സാപി. സാധുകം ഗൺഹന്തസ്സാപിതി സക്കച്ചം
സീലാനി സമാദിയന്തസ്സാപി അപ്പട്ഠന്തരമേവ, അപ്പസമാരമ്ഭതരഞ്ച, ന ദിഗുണം
ഉസ്സാഹോ കരണീയോതി വുത്തം ഹോതി. സീലം ഇധ അഭയദാനതായ ദാനം,
അനവസേസം വാ സത്തനികായം ദയതി രക്ഖതീതി ദാനം. അയമേത്ഥ
അട്ഠകമാമുത്തകനയോ - സരണം ഉപഗതേന കായവാചാചിത്തേഹി സക്കച്ചം
വത്ഥുത്തയപൂജാ കാതബ്ബാ, തത്ഥ ച സംകിലേസോ സാധുകം പരിഹരിതബ്ബോ,
സിക്ഖാപദാനി പന സമാദാനമത്തം, സമ്പത്തവത്ഥുതോ വിരമണമത്തഞ്ചാതി
സരണഗമനതോ സീലസ്സ അപ്പട്ഠന്തരതാ, അപ്പസമാരമ്ഭതരതാ ച വേദിതബ്ബാ.
സബ്ബേസം സത്താനം ജീവിതദാനാദിനാ ദണ്ഡനിധാനതോ,
സകലലോകിയലോകുത്തര ഗുണാധിട്ഠാനതോ ചസ്സ മഹപ്ഫലതരതാ,
മഹാനിസംസരതാ ച ദട്ഠഞ്ചാതി.

തത്ഥം പാളിയാ സാധേനോ “വുത്തഞ്ജേഹേത”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ
“അഗ്ഗാനീ”തി ഞാതത്താ അഗ്ഗത്താനി. ചിരരത്തതായ ഞാതത്താ രത്തത്താനി.
“അരിയാനം സാധുനം വംസാനീ”തി ഞാതത്താ വംസത്താനി. പുരിമകാനം

ആദിപുരിസാനം ഏതാനീതി പോരാണാനി. സബ്ബസോ കേനചിപി പകാരേന സാധൂഹി ന കിണ്ണാനി ന ഛരസ്സിതാനീതി അസംകിണ്ണാനി. അയഞ്ച നയോ നേസം യഥാ അതീതേ, ഏവം ഏതരഹി, അനാഗതേ ചാതി ആഹ “അസംകിണ്ണപുബ്ബാനീ”തിആദി. അതീതേ ഹി കാലേ അസംകിണ്ണഭാവസ്സ “അസംകിണ്ണപുബ്ബാനീ”തി നിദസ്സനം, പച്ചുപ്പനേ “ന സങ്കിയന്തി”തി, അനാഗതേ “ന സങ്കിയിസ്സന്തി”തി. അതോയേവ അപ്പടികുട്ഠാനി ന പടികുടിത്താനി. ന ഹി കദാചിപി വിഞ്ഞു സമണ്ഡാഹണാ ഹിംസാദിപാപയമ്മം അനുജാനന്തി. അപരിമാണാനം സത്താനം അഭയം ദേതീതി സബ്ബസു ഭൂതേസു നിഹിതദണ്ഡത്താ സകലസ്സപി സത്തനികായസ്സ ഭയാഭാവം ദേതി. ന ഹി അരിയസാവകതോ കസ്സചി ഭയം ഹോതി. അവേരന്തി വേരാഭാവം. അബ്ബാപജ്ജന്തി നിദുക്ഖതം. “അപരിമാണാനം സത്താനം അഭയം ദത്വാ”തിആദി ആനിസംസദസ്സനം, ഹേതുന്വി ചേത്ഥ ത്വാ-സദോ യഥാ “മാതരം സരിത്വാ രോദതീ”തി.

യം കിഞ്ചി ചജനലക്ഖണം, സബ്ബം തം യഞ്ഞോതി ആഹ “ഇദഞ്ച പനാ”തിആദി. ന നു ച പഞ്ചസീലം സബ്ബകാലികം. അബുദ്ധുപ്പാദകാലേപി ഹി വിഞ്ഞു തം സമാദിയന്തി, ന ച ഏകന്തതോ വിമുത്തായതനം ബാഹിരകാനന്വി സമാദിനത്താ. സരണഗമനം പന ബുദ്ധുപ്പാദഹേതുക്, ഏകന്തതോ ച വിമുത്തായതനം, കഥം തത്ഥ സരണഗമനതോ പഞ്ചസീലസ്സ മഹപ്ഫലതാതി ആഹ “കിഞ്ചാപി”തിആദി. ജേട്ഠകന്തി മഹപ്ഫലഭാവേന ഉത്തമം. “സരണഗമനേയേവ പതിട്ഠായാ”തി ഇമിനാ തസ്സ സീലസ്സ സരണഗമനേന അഭിസങ്ഖതത്താ തതോ മഹപ്ഫലതം, തഥാ അനഭിസങ്ഖതസ്സ ച സീലസ്സ അപ്പഫലതം ദസ്സേതി.

൩൫൩. ഈദിസമേവാതി ഏവം സംകിലേസപടിപക്ഖമേവ ഹുത്വാ. നനു ച പഠമജ്ജ്യാനാദിയഞ്ഞായേവ ദേസേതബ്ബാ, കസ്ഥാ ബുദ്ധുപ്പാദതോ പട്ഠായ ദേസനമാരഭതീതി അനുയോഗം പരിഹരിതും “തിവിധ...പേ... ദസ്സേതുകാമോ”തി വുത്തം. തിവിധസീലപാരിപൂരിയം റിതസ്സ ഹി നേസം യഞ്ഞാനം അപ്പട്ഠതരതാ, മഹപ്ഫലതരതാ ച ഹോതി, തസ്ഥാ തം ദസ്സേതുകാമത്താ ബുദ്ധുപ്പാദതോ പട്ഠായ ദേസനം ആരഭതീതി വുത്തം ഹോതി. തേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി. ഹേട്ഠാ വുത്തേഹിഗുണേഹിതി ഏത്ഥ “സോ തം ധമ്മം സുത്വാ തമാഗതേ സദ്ധം പടിലഭതീ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൧.൧൯൧) ഹേട്ഠാ വുത്താ സരണഗമനം, സീലസമ്പദാ, ഇന്ദ്രിയേസു ഗുത്തഭാരതാതി ഏവമാദയോ ഗുണാ വേദിതബ്ബാ. പഠമം ഝാനം നിബ്ബത്തേന്തോ ന കിലമതീതി യോജനാ. താനീതി പഠമജ്ജ്യാനാദിനി. “പഠമം ഝാന”തിആദിനാ പാളിയം പണിതാനമേവ ഝാനാനം ഉക്കട്ഠനിദേസോ കതോതി മന്തവാ “ഏകം കപ്പം, അട്ഠ കപ്പേ”തിആദി വുത്തം, മഹാകപ്പവസേന ചേത്ഥ അത്ഥോ. ഹീനം പന പഠമം ഝാനം അസങ്ഖ്യേയകപ്പസ്സ തതീയഭാഗം ആയും ദേതി. മജ്ജിമം ഉപഡ്ഡകപ്പം. ഹീനം ദുതീയം ഝാനം ദേവ കപ്പാനി, മജ്ജിമം ചത്താരിതിആദിനാ അത്ഥോ നേതബ്ബോ. അപിച യസ്ഥാ പണിതാനിയേവേത്ഥ ഝാനാനി അധിപ്പേതാനി മഹപ്ഫലതരഭാവദസ്സനപരത്താ ദേസനായ, തസ്ഥാ “പഠമം ഝാനം ഏകം കപ്പ”തിആദിനാ പണിതാനേവ ഝാനാനി നിദിട്ഠാനീതി ദട്ഠബ്ബം.

തദേവാതി ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമേവ. ചതുക്കനയേന ഹി ദേസനാ ആഗതാ. യദി ഏവം കഥം ആരുപ്പതാതി ആഹ “ആകാസാനഞ്ചായതനാദിസമാപത്തിവസേന

ഭാവിത"ന്തി, തമാ ഭാവിതത്താ ചതുത്മജ്ഞായാനമേവ ആരുപ്പം ഹുത്വാ
വീസതികപ്പസഹസ്സാദീനി ആയും ദേതീതി അധിപ്പായോ. അയം ആചരിയസ്സ
മതി. അഥ വാ തദേവാതി ആരുപ്പസഞ്ചാതം ചതുത്മജ്ഞായാനമേവ, തം പന
കസ്മാ വീസതികപ്പസഹസ്സാദീനി ആയും ദേതീതി വുത്തം

“ആകാസാനഞ്ചായതനാദിസമാപത്തിവസേന ഭാവിത"ന്തി, തമാ ഭാവിതത്താ
ഏവം ദേതീതി അധിപ്പായോ. അപരോ നയോ “തദേവാ"തി വുത്തേ
രൂപാവചരചതുത്മജ്ഞായാനമേവാതി അത്ഥോ ആപജേജ്യുതി തം നിവത്തേതും
“ആകാസാനഞ്ചായതനാദിസമാപത്തിവസേന ഭാവിത"ന്തി ആഹ, തമാ ഭാവിതം
അങ്ഗസമതായ ചതുത്മജ്ഞായാനസഞ്ചാതം ആരുപ്പജ്ഞായാനമേവാധിപ്പേതന്തി
വുത്തം ഹോതി.

സമ്മദേവ നിച്ചുസഞ്ഞാദിപടിപക്ഖവിധമനവസേന പവത്തമാനാ
പുഞ്ചഭാഗിയേ ഏവ ബോധിപക്ഖിയധമ്മേ സമാനേന്തീ വിപസ്സനാ
വിപസ്സകപുഗ്ഗലസ്സ അനപ്പകം പീതിസോമനസ്സം സമാവഹതീതി വുത്തം
“വിപസ്സനാസുഖസദിസസ്സ പന സുഖസ്സ അഭാവാ മഹപ്ഫല"ന്തി. യമാഹ
ധമ്മരാജാ ധമ്മപദേ -

“യതോ യതോ സമ്മസതി, ഖണ്ഡാനം ഉദയഞ്ചയം;
ലഭതീ പീതിപാമോജ്ജം, അമതം തം വിജാനത"ന്തി. (ധം പം ൩൨൪);

യസ്മാ പനായം ദേസനാ ഇമിനാ അനുക്കമേന ഇമാനി ഞാണാനി
നിബ്ബത്തേന്തസ്സ വസേന പവത്തിതാ, തസ്മാ “വിപസ്സനാണേ
പതിട്ഠായാ"തിആദിനാ ഹേട്ഠിമം ഹേട്ഠിമം ഉപരിമസ്സ ഉപരിമസ്സ
പതിട്ഠാഭൂതം കത്വാ വുത്തം. സമാനരൂപനിമ്മാനം നാമ മനോമയിദ്ധിയാ
അത്തേഹി അസാധാരണകിച്ചന്തി ആഹ “അത്തനോ...പേ... മഹപ്ഫലാ"തി.
ഹത്ഥിഅസ്സാദിവിവിധരൂപകരണം വികുഞ്ചനം, തസ്സ ദസ്സനസമത്ഥതായ.
ഇച്ഛിതിച്ഛിതട്ഠാനം നാമ പൂരിമജാതീസു ഇച്ഛിതിച്ഛിതോ ഖണ്ഡപദേസോ.
അരഹത്തമഗ്ഗേനേവ മഗ്ഗസുഖം നിട്ഠിതന്തി വുത്തം “അതി...പേ... മഹപ്ഫല"ന്തി.
സമാപേന്തോതി പരിയോസാപേന്തോ.

കൂടദന്തഉപാസകത്തപടിവേദനാദികമാവണ്ണനാ

൩൨൪-൮. “അഭിക്കന്തം ഭോ ഗോതമാ"തിആദി ദേസനായ പസാദവചനം,
“ഏസാഹം ഭവന്ത"ന്തിആദി പന സരണഗമനവചനന്തി തദുഭയസമ്ബന്ധം
ദസ്സേന്തോ “ദേസനായാ"തിആദിമാഹ. തന്മൂതി മന്ദോ
കായികചേതസികസുഖസമുപബ്ധുഹതോ. സഞ്ചേ തേ പാണയോതി “സത്ത ച
ഉസഭസതാനീ"തിആദിനാ വുത്തേ സഞ്ചേ തേ പാണിനോ. തം പവത്തിന്തി തേസം
പാണിനം മോചനാകാരം. ആകുലഭാവോതി ഭഗവതോ സന്തികേ ധമ്മസ്സ
സുതത്താ പാണീസു അനുദയം ഉപട്ഠപേത്വാ റിതസ്സ “കമഞ്ഹി നാമ മയാ
താവ ബഹു പാണിനോ മാരണത്ഥായ ബന്ധാപിതാ"തി ചിത്തേ
പരിബ്ധാകുലഭാവോ, യസ്മാ അത്ഥി, തസ്മാ ന ദേസേതീതി യോജനാ,
“ഉദപാദീ"തിപി പാഠോ. സുത്വാതി “മുത്താ ഭോ തേ പാണയോ"തി
ആരോചിതവചനം സുത്വാ. ചിത്തചാരോതി ചിത്തപ്പവത്തി. “കല്പചിത്തം
മുദുചിത്തം വിനീവരണചിത്തം ഉദഗ്ഗചിത്തം പസന്നചിത്ത"ന്തി ഇദം
പദപഞ്ചകം സന്ധായ“കല്പചിത്തന്തിആദീ"തി വുത്തം. തത്ഥ “ദാനകഥം
സീലകഥ"ന്തിആദിനാ വുത്തായ അനുപുഞ്ചികമായ ആനുഭാവേന.

കാമച്ഛന്ദവിഗമേന കല്പചിത്തതാ അരോഗചിത്തതാ, ബ്യാപാദവിഗമേന
മേത്താവസേന മുദുചിത്തതാ അകമിനചിത്തതാ, ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചവിഗമേന
വിക്ഖേപാഭാവതോ വിനീവരണചിത്തതാ തേഹി അമലീനചിത്തതാ,
മിനമിദ്ധവിഗമേന സമ്പഗ്ഗഹണവസേന ഉദഗ്ഗചിത്തതാ അമലീനചിത്തതാ,
വിചികിച്ഛാവിഗമേന സമ്മാപടിപത്തിയാ അവിമുത്തതായ പസന്നചിത്തതാ
അനാവിലചിത്തതാ ച ഹോതീതി ആഹ “അനുപുഞ്ചികമാനുഭാവേന
വിക്ഖമ്ഭിതനീവരണതം സന്ധായ വുത്ത”ന്തി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ
അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞേയമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ
പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ
സുവിമലവിപുലപഞ്ഞാവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
ലീനത്ഥപകാസനിയാ കൂടദന്തസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

കൂടദന്തസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൬. മഹാലിസുത്തവണ്ണനാ

ബ്രാഹ്മണദൂതവത്സുവണ്ണനാ

൩൫൯. ഏവം കൂടദന്തസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി മഹാലിസുത്തം സംവണ്ണേതോ യമാനുപുണ്യം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, കൂടദന്തസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ മഹാലിസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... വേസാലിയന്തി മഹാലിസുത്ത”ന്തി ആഹ. പുനപ്പുനം വിസാലഭാവുപഗമനതോതി ഏത്ഥായം സങ്ഖേപോ - ബാരാണസിരഞ്ഞോ കിര അഗ്ഗമഹേസിയാ മംസപേസിഗബ്ഭേന ദേവ ദാരകാ നിബ്ബത്താ യിതാ ച പുത്തോ ച, തേസം അഞ്ഞമഞ്ഞം വിവാഹേന സോളസക്ഖത്തും പുത്തയീതുവസേന ദേവ ദേവ ദാരകാ വിജാതാ. തതോ തേസം ദാരകാനം യമാക്കമം വഡ്ഢേന്താനം പച്ഛേകം സപരിവാരാനം ആരാമുയ്യാനനിവാസട്ഠാനപരിവാരസമ്പത്തിം ഗഹേതും അപ്പഹോനകതായ നഗരം തിക്ഖത്തും ഗാവുതന്തരേന ഗാവുതന്തരേന പരിക്ഖിപിംസു, ഏവം തസ്സ പുനപ്പുനം തിപാകാരപരിക്ഖേപേന വിസാലഭാവമുപഗതത്താ “വേസാലീ”ത്വേവ നാമം ജാതം. തേന വുത്തം “പുനപ്പുനം വിസാലഭാവുപഗമനതോ വേസാലീതി ലദ്ധനാമകേ നഗരേ”തി. വിത്ഥാരകമാ ചേത്ഥ മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായ, (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൪൬) രതനസുത്തവണ്ണനായ (ഖും പാ° അട്ഠം വേസാലിവത്സു; സു° നിം അട്ഠം ൧.൪൪൩) ച ഗഹേതബ്ബാ. ബഹിന്നഗരേതി നഗരതോ ബഹി, ന അമ്ബപാലിവനം വിയ അന്തോനഗരസ്മിം. സയംജാതന്തി സയമേവ ജാതം അരോപിമം. മഹന്തഭാവേനാതി രുക്ഖഗച്ഛാനം, റിതോകാസസ്സ ച മഹന്തഭാവേന. തേനേവാഹ “ഹിമവന്തേന സദ്ധിം ഏകാബദ്ധം ഹുത്വാ”തി. യം പന വേനയികാനം മതേന വിനയട്ഠകമായം വുത്തം -

“തത്ഥ മഹാവനം നാമ സയംജാതം അരോപിമം സപരിച്ഛേദം മഹന്തം വനം. കപിലവത്സുസാമന്താ പന മഹാവനം ഹിമവന്തേന സഹ ഏകാബദ്ധം അപരിച്ഛേദം ഹുത്വാ മഹാസമുദ്രം ആഹച്ച റിതം, ഇദം താദിസം ന ഹോതീ”തി (പാരാ° അട്ഠം ൨.൧൬൨).

തം മജ്ജിമഭാണകസംയുത്തഭാണകാനമ്പി സമാനകമാ. മജ്ജിമട്ഠകമായണ്ഹി (മം നിം അട്ഠം ൨.൩൫൨) സംയുത്തട്ഠകമായഞ്ച (സം നിം അട്ഠം ൧.൩൭) തഥേവ വുത്തം. ഇയ പന ദീഘഭാണകാനം മതേന ഏവം വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ച. യദി ച “അഹുത്വാ”തി കത്ഥചി പാരോ ദിസ്സതി, ഏവം സതി സഞ്ചേസമ്പി സമാനവാദോ സിയാതി. കൂടാഗാരസാലാസങ്ഖേപേനാതി ഹംസമണ്ഡലാകാരസങ്ഖാതഹംസവട്ടകച്ഛന്നേന കൂടാഗാരസാലാനിയാമേന, തഥാ കത്താ പാസാദോയേവ “കൂടാഗാരസാലാ”തി വുത്തോ, തബ്ബോഹാരേന പന സകലോപി സങ്ഘാരാമോതി വുത്തം ഹോതി. വിനയട്ഠകമായം (പാരാ° അട്ഠം ൨.൧൬൨) തു ഏവം വുത്തം -

“കൂടാഗാരസാലാ പന മഹാവനം നിസ്സായ കതേ ആരാമേ കൂടാഗാരം അന്തോകത്വാ ഹംസവട്ടകച്ഛന്നേന കതാ സബ്ബാകാരസമ്പന്നാ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഗന്ധകുടി വേദിതബ്ബാ”തി.

കോസലേശു ജാതാ, ഭവാ, തേ വാ നിവാസോ ഏതേസന്തി കോസലകാ. ഏവം മാഗധകാ. ജനപദവാചിനോ ഹി പായതോ പുല്ലിങ്ഗപുരുഷവചനാ. യസ്ത അകരണേ പുഗ്ഗലോ മഹാജാനിയോ ഹോതി, തം കരണം അരഹതീതി കരണീയന്തി വുച്ചതി. തേനാഹ “അവസ്തം കത്തഞ്ചകമ്മേനാ”തി. അകാതുന്വി വട്ടതി അസതി സമവായേ, തസ്മാ സമവായേ സതി കത്തഞ്ചതോ തം കിച്ചന്തി വുച്ചതീതി അധിപ്പായോ.

൩൬൦. യാ ബുദ്ധാനം ഉപ്പജ്ജനാരഹാ നാനത്തസത്തോ, താസം വസേന “നാനാരമ്മണചാരതോ”തി വുത്തം, നാനാരമ്മണപ്പവത്തിതോതി അത്ഥോ. സമ്ഭവന്തസ്സേവ ഹി പടിസേയോ, ന അസമ്ഭവന്തസ്സ. പടിക്കമ്മാതി നിവത്തേത്ഥാ തമാ ചിത്തം അനുപ്പാദേത്ഥാ. സല്ലീനോതി ത്യാനസമാപത്തിയാ ഏകത്താരമ്മണം അല്ലീനോ. നിലീനോതി തസ്സേവ വേവചനം. തേന വുത്തം “ഏകീഭാവ”ന്തിആദി. സപരിവാരത്താ അനേകോപി തദാ ഏകോ വിയ ഭവതീതി ഏകീഭാവോ, തം ഏകീഭാവം. യേനായസ്മാ നാഗിതോ, തം സന്ധായ “തസ്മാ ാനാ”തി വുത്തം.

ഓട്ഠലലിച്ഛവിവത്സുവണ്ണനാ

൩൬൧. അലോട്ഠതായാതി ഉപഡ്ഢോട്ഠതായ. തസ്സ കിര ഉത്തരോട്ഠസ്സ അപ്പകതായ തിരിയം ഫാലേത്ഥാ അദ്ധമപനീതം വിയ ഖായതി ചത്താരോ ദന്തേ, ദേ ച ദാഠാ ന ഛാദേതി, തേന നം “ഓട്ഠലോ”തി വോഹരതി. കേചി പന “അയോ-സദ്ദേന പാഠം പരികപ്പേത്ഥാ ഹേട്ഠാ ഓട്ഠസ്സ ഓലമ്ബകതായ “ഓട്ഠായോ”തി അത്ഥം വദന്തി, തദയുത്തമേവ തമാ പാഠസ്സ അദിസ്സനതോ, ആചരിയേന (ദീം നിം ടീം ൧.൩൬൧) ച അവണ്ണിതത്താ. അയം കിര ഉപോസമിക്കോ ദായകോ ദാനപതി സദ്ധോ പസന്നോ ബുദ്ധമാമകോ ധമ്മസങ്ഘമാമകോ. തേനാഹ “പുരേഭത്ത”ന്തിആദി. ഖണ്ഡകേ, (മഹാവം ൨൮൯) മഹാപരിനിബ്ബാനസുത്തേ (ദീം നിം ൨.൧൬൧) ച ആഗതനയേന “നീലപീതാദി... പേ... താവതിംസപരിസസപ്പടിഭാഗായാ”തി വുത്തം. അയം പന വേസാലീ ഭഗവതോ കാലേ ഇദ്ധാ ചേവ വേപുല്ല്യപ്പത്താ ച അഹോസി. തത്ഥ ഹി രാജൂനമേവ സത്ത സഹസ്സാനി, സത്ത സതാനി, സത്ത ച രാജാനോ അഹേസും, തമാ യുവരാജസേനാപതിഭണ്ഡാഗാരികപഭൂതീനമ്പി, പാസാദകൂടാഗാരആരാമപോക്ഖരണിആദയോപി തപ്പരിമാണായേവ, ബഹുജനാ, ആകിണ്ണമനുസ്സാ, സുഭിക്ഖാ ച. തേന വുത്തം “മഹതിയാ ലിച്ഛവിപരിസായാ”തി. തസ്സ പന കുലസ്സ ആദിഭൂതാനം യമാവുത്താനം മംസപേസിയാ നിബ്ബത്തദാരകാനം താപസേന പായിതം യം ഖീരം ഉദരം പവിസതി, സഞ്ചം തം മണിഭാജനഗതം വിയ ദിസ്സതി, ചരിമകഭവേ ബോധിസത്തേ കുച്ഛിഗതേ ബോധിസത്തമാതു വിയ ഉദരച്ഛവിയാ അതിവിപ്പസന്നതായ തേ നിച്ഛവി അഹേസും. അപരേ പനാഹു “സിഞ്ചേത്ഥാ റപിതാ വിയ നേസം അത്തമത്തം ലിനാ ഛരവി അഹോസി”തി. ഏവം തേ നിച്ഛവിതായ വാ ലിനച്ഛവിതായ വാ ലിച്ഛവിതി പത്തായിംസു, നിരുത്തിനയേന ചേത്ഥ പദസിദ്ധി, തഞ്ചംസേ ഉപ്പന്നാ സഞ്ചേപി ലിച്ഛവയോ നാമ ജാതാ. തേനാഹ “ലിച്ഛവിപരിസായാ”തി, ലിച്ഛവിരാജൂനം, ലിച്ഛവിവംസഭൂതായ വാ പരിസായാതി അത്ഥോ. മഹന്തം യസം ലാതി ഗണ്ഹാതീതി മഹാലി യഥാ “ഭദ്രാലീ”തി. മൂലനാമന്തി മാതാപിതൃഹി കത്തനാമം.

൩൬൨. സാസനേ യുത്തപയുത്തോതി ഭാവനമനുയുത്തോ. സബൃത്ഥ സീഹസമാനവുത്തിനോപി ഭഗവതോ പരിസായ മഹത്തേ സതി തദജ്ഞാസയാനുരൂപം പവത്തിയമാനായ ധമ്മദേസനായ വിസേസോ ഹോതീതി ആഹ “മഹത്തേന ഉസ്സാഹേന ധമ്മം ദേസേസ്സതീ”തി.

“വിസ്സാസികോ”തി വത്ഥാ തമസ്സ വിസ്സാസികഭാവം വിഭാവേതും “അയഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. മൂലസരീരോതി വരസരീരോ. മേരസ്സ ഖിണാസവഭാവതോ “ആലസിയഭാവോ അപ്പഹീനോ”തി ന വത്തഞ്ചോ, വാസനാലേസം പന ഉപാദായ “ഇസകം അപ്പഹീനോ വിയ ഹോതീ”തി വുത്തം. ന ഹി സാവകാനം ബുദ്ധാനമിവ സവാസനാ കിലേസാ പഹീയന്തി. യഥാവുത്തം പാസാദമേവ സന്ധായ “കൂടാഗാരമഹാഗേഹാ”തി വുത്തം. പാചീനമുഖാതി പാചീനപമുഖാ.

൩൬൩. വിനേയുജനാനുപരോധേന ബുദ്ധാനം ഭഗവന്താനം പടിഹാരിയവിജമ്ഭനം ഹോതീതി ആഹ “അഥ ഖോ”തിആദി. ഗന്ധകുടീതോ നിക്ഖമനവേലായഞ്ചീ ഛരബ്ബണ്ണാ ബുദ്ധരസ്സമിയോ ആവേളാവേളോ യമലാ യമലാ ഹുത്ഥാ സവിസേസം പഭേസ്സരാ വിനിച്ഛരിംസു. താഹി “ഭഗവാ നിക്ഖമതീ”തി സമാരോചിതമിവ നിക്ഖമനം സഞ്ജാനിംസു. തേന വുത്തം “സംസുചിതനിക്ഖമനോ”തി.

൩൬൪. “അജ്ജാ”തി വുത്തദിവസതോ അതീതമനന്തരം ഹിയോദിവസം പുരിമം നാമ, തഥാ “ഹിയോ”തി വുത്തദിവസതോ പരം പുരിമതരം അതിസയേന പുരിമത്താ. ഇതി ഇമേസു ദീസു ദിവസേസു വവത്ഥിതോ യഥാക്കമം പുരിമപുരിമതരഭാവോ. ഏവം സന്തേപി യദേത്ഥ “പുരിമതര”ന്തി വുത്തം, തതോ പഭൂതി യം യം ഓരം, തം തം പുരിമം. യം യം പരം, തം തം പുരിമതരന്തി ദസ്സേനോ “തതോ പട്ഠായാ”തിആദിമാഹ. ഓരപാരഭാവസ്സ വിയ, ഹി ദിസാവിദിസാഭാവസ്സ വിയ ച പുരിമപുരിമതരഭാവസ്സ അപേക്ഖാസിദ്ധി. മൂലദിവസതോതിആദിദിവസതോ. അഗ്ഗേതി ഉപയോഗത്ഥേ ഭുജ്ജവചനം, ഉപയോഗവചനസ്സ വാ ഏ-കാരാദേസോതി ദസ്സേതി “അഗ്ഗ”ന്തി ഇമിനാ, പഠമന്തി അത്ഥോ. തം പനേത്ഥ പരാ അതീതാ കോടിയേവാതി ആഹ “പരകോടിം കത്ഥാ”തി. യം-സദ്ദോ പരിച്ഛേദേ നിപാതോ, തപ്പയോഗേന ചായം “വിഹരാമീ”തി വത്തമാനപയോഗോ, അത്ഥോ പന അതീതവസേന വേദിതഞ്ചോതി ദസ്സേതും “യാവ വിഹാസി”ന്തി വുത്തം. തസ്സാതി ദിവസസ്സ. പഠമവികപ്പേ “വിഹരാമീ”തി ഇമസ്സ “യദഗ്ഗേ”തി ഇമിനാ ഉജുകം താവ സമ്ബന്ധിത്ഥാ പച്ഛാ “നചിരം തീണി വസ്സാനീ”തി പമാണവചനം യോജേതഞ്ചം. ദുതിയവികപ്പേ പന “നചിരം തീണി വസ്സാനീ”തി ഇമേഹിപി കുടിലം സമ്ബന്ധോ കത്തഞ്ചോ. നചിരന്തി ചേതം ഭാവനപുംസകം, അച്ചന്തസന്തോഗം വാ. തഞ്ചീ പമാണതോ വിസേസേതും “തീണി വസ്സാനീ”തി വദതി. തേനാഹ “നചിരം വിഹാസിം തീണിയേവ വസ്സാനീ”തി.

അയന്തി സുനക്ഖത്തോ. പിയജാതികാനീതി ഇട്ഠസഭാവാനി. സാതജാതികാനീതി മധുരസഭാവാനി. മധുരസദിസതായ ഹി “മധുര”ന്തി മനോരമം വുച്ചതി. ആരമ്മണം കരോത്തേന കാമേന ഉപസംഹിതാനീതി കാമുപസംഹിതാനി, കാമനീയാനി. തേനാഹ “കാമസ്സാദയുത്താനീ”തി, ആരമ്മണികേന കാമസഞ്ചാതേന അസ്സാദേന സത്തുത്താനി, കാമസഞ്ചാതസ്സ വാ അസ്സാദസ്സ യോഗ്യാനീതി അത്ഥോ. സരീരസഞ്ഠാനേതി സരീരബിമ്ബേ,

ആധാരേ ചേതം ഭൂമം. തസ്മാ സദേനാതി തം നിസ്സായ തതോ ഉപന്നേന സദേനാതി അത്ഥോ. അപിച വിനാ പാണ്ഡേസം ഭവിതബുപദേനേവ സമ്ബന്ധിതബു. മധുരേനാതി ഇട്ഠേന സാതേന. കണ്ണസക്ഖലിയന്തി കണ്ണപട്ടികായം.

ഏതാവതാതി ദിബ്ബസോതത്താണപരികമ്മസ്സ അകഥനമത്തേന. “അത്തനാ താതന്വി ന കഥേതി, കിം ഇമസ്സ സാസനേ അധിട്ഠാനേനാ”തി കുജ്ജന്തോ ഭഗവതി ആഘാതം ബന്ധിത്വാ, സഹ കുജ്ജന്തേനേവ ചേസ ത്യാനാഭിത്താ പരിഹായി. ചിന്തേസീതി “കസ്മാ നു വോ സോ മയ്ഹം തം പരികമ്മം ന കഥേസീ”തി പരിവിചാരേനോ അയോനിസോ ഉമ്മുജ്ജനവസേന ചിന്തേസി. അനുകമേനാതി പാമികസുത്തേ, (ദീം നിം ന.ന ആദയോ) മഹാസീഹനാദസുത്തേ (ദീം നിം മ.ന.വ.മ) ച ആഗതനയേന തം തം അയുത്തമേവ ചിന്തേനോ, ഭാസനോ, കരോനോ ച അനുകമേന ഭഗവതി ബദ്ധാഘാതതായ സാസനേ പതിട്ഠം അലഭനോ ഗിഹിഭാവം പത്യാ തമത്ഥം കഥേതി.

ഏകംസഭാവിതസമാധിവണ്ണാ

നന്ത്ര-ന.൧൧. ഏകംസായാതി തദത്ഥേ ചതുത്ഥീവചനം, ഏകംസത്ഥന്തി അത്ഥോ. അംസസദ്ദോ ചേത്ഥ കോട്ഠാസപരിയായോ, സോ ച അധികാരതോ ദിബ്ബരൂപദസ്സനദിബ്ബസദ്ദസവനവസേന വേദിതബ്ബോതി ആഹ “ഏകകോട്ഠാസായാ”തിആദി. വാ-സദ്ദോ ചേത്ഥ വികപ്പനേ ഏകംസസ്സേവാധിപ്പേതത്താ. അനുദിസായാതി പുരത്ഥിമദക്ഖിണാദിഭേദായ ചതുബ്ബിധായ അനുദിസായ. ഉഭയകോട്ഠാസായാതി ദിബ്ബരൂപദസ്സനത്ഥം, ദിബ്ബസദ്ദസവനത്ഥഞ്ച. ഭാവിതോതി യഥാ ദിബ്ബചക്ഖുണാണം, ദിബ്ബസോതത്താണഞ്ച സമധിഗതം ഹോതി, ഏവം ഭാവിതോ. തയിദം വിസും വിസും പരികമ്മകരണേന ഇജ്ജന്തീസു വത്തബ്ബം നത്ഥി, ഏകജ്ജന്തം ഇജ്ജന്തീസുപി കമേനേവ കിച്ചസിദ്ധി ഭവതി ഏകജ്ജന്തം കിച്ചസിദ്ധിയാ അസമ്ഭവതോ. പാളിയന്വി ഹി “ദിബ്ബാനഞ്ച രൂപാനം ദസ്സനായ, ദിബ്ബാനഞ്ച സദ്ദാനം സവനായാ”തി ഇദം ഏകസ്സ ഉഭയസമത്ഥതാസന്ദസ്സനമേവ, ന ഏകജ്ജന്തം കിച്ചസിദ്ധിസമ്ഭവസന്ദസ്സനം. “ഏകംസഭാവിതോ സമാധി ഹേതു”തി ഇമിനാ സുനക്ഖത്തോ ദിബ്ബചക്ഖുണാണായ ഏവ പരികമ്മസ്സ കത്തതാ വിജ്ജമാനന്വി ദിബ്ബസദ്ദം നാസ്സോസീതി ദസ്സേതി.

ന.൧൨. ദിബ്ബചക്ഖുണാണതോ ദിബ്ബസോതത്താണമേവ സേട്ഠന്തി മത്തമാനോ മഹാലി ഏതമത്ഥം പുച്ഛതീതി ആഹ “ഇദം ദിബ്ബസോതേന...പേ... മത്തേ”തി. അപണ്ണകന്തി അവിരജ്ജന്തകം, അനവജ്ജം വാ. സമാധിയേവ ഭാവേതബ്ബുട്ഠേന സമാധിഭാവനാ . “ദിബ്ബസോതത്താണം സേട്ഠ”ന്തി മത്തമാനേന ച തേന ദിബ്ബചക്ഖുണാണന്വി ദിബ്ബസോതേനേവ സഹ ഗഹേത്വാ “ഏതാസം നൂന ഭന്തേ”തിആദിനാ പുമുവചനേന പുച്ഛിതന്തി ദസ്സേതും “ഉഭയംസഭാവിതാനം സമാധീന”ന്തി വുത്തം. ബാഹിരാ ഏതാ സമാധിഭാവനാ അനിയ്യാനികത്താ. താ ഹി ഇതോ ബാഹിരകാനന്വി ഇജ്ജന്തന്തി. ന അജ്ജന്തന്തികാ ഭഗവതാ സാമുക്കംസിക്ഖഭാവേന അപ്പവേദിതത്താ. ന ഹി തേ സച്ചാനി വിയ സാമുക്കംസിക്ഖാ. യദത്ഥന്തി യേസം അത്ഥായ, അഭേദേപി ഭേദവചനമേതം, യസ്സ വാ വിസേസനഭൂതസ്സ അത്ഥായ. തേതി അരിയഫലധമ്മേ. “ത”ന്തിപി അധുനാ പാഠോ. തേ ഹി സച്ഛികാതബ്ബാ, “അത്ഥി വോ മഹാലി അത്തേവ ധമ്മാ...പേ...

യേശു സമീകരിച്ചാഹേതു ഭിക്ഖു മയി ബ്രഹ്മചരിയം ചരന്തി"തി സമീകാതബ്ബധമ്മാ ച ഹു വുത്താ.

ചതുരരിയഫലവണ്ണനാ

൩൨൩. സംയോജേന്തിതി ബന്ധേന്തി. തസ്മാതി യസ്മാ വട്ടഭുക്ഖഭയേ സംയോജനതോ തത്ഥ സത്തേ സംയോജേന്തി നാമ, തസ്മാ. കത്ഥചി "വട്ടഭുക്ഖഭയേ രഥേ"തി പാരോ, ന പോരാണോ തമാ ആചരിയേന അവണ്ണിതത്താ. മഗ്ഗസോതം ആപന്നോ, ന പസാദാദിസോതം. "സോതോതി ഭിക്ഖവേ അരിയമഗ്ഗസ്സേതം അധിവചന"ന്തി ഹി വുത്തം. ആപന്നോതി ച ആദിതോ പത്തോതി അത്ഥോ ആ-ഉപസഗ്ഗസ്സ ആദികമ്മനി പവത്തനതോ, ഇദം പന ഫലട്ഠവസേന വദതി. അതീതകാലവചനഞ്ജേതം, മഗ്ഗക്ഖണ്ണേ പന മഗ്ഗസോതം ആപജ്ജതി നാമ. തേനേവാഹ ദക്ഖിണവിഭിന്ദേ "സോതാപന്നേ ദാനം ദേതി, സോതാപത്തിഫലസമീകരിയായ പടിപന്നേ ദാനം ദേതി"തി (മ° നി° ൩.൩൨൯) അപതന്യമ്മോതി അനുപപജ്ജനസഭാവോ. ധമ്മനിയാമേനാതി ഉപരിമഗ്ഗധമ്മനിയാമേന. ഹേട്ഠിമന്തേന സത്തമഭവതോ ഉപരി അനുപപജ്ജനധമ്മതായ വാ നിയതോതി അട്ഠകമാമുത്തകനയോ. പരം അയനം പരാഗതി അസ്സ അത്ഥിതി അത്ഥോ. അന്നേനാതി പുന തതീയസമാസവചനം, വാ-സദ്ദോ ചേത്ഥ ലുത്തനിദിട്ഠോ.

തനുത്തം നാമ പവത്തിയാ മന്ദതാ, വിരളതാ ചാതി വുത്തം "തനുത്താ"തിആദി. കരഹചിതി നിപാതമത്തം, പരിയായവചനം വാ. "ഓരേന ചേ മാസോ സേസോ ഗിമ്ഹാനന്തി വസ്സികസാടികചീവരം പരിയേസേയ്യാ"തിആദിസു (പാരാ° ൬൨൨) വിയ ഓര-സദ്ദോ ന അതിരേകത്ഥോതി ആഹ "ഹേട്ഠാഭാഗിയാന"ന്തി, ഹേട്ഠാഭാഗസ്സ കാമഭവസ്സ പച്ചയഭാവേന ഹിതാനന്തി അത്ഥോ. "സുദ്ധാവസഭുമിയ"ന്തി തേസം ഉപപത്തിട്ഠാനദസ്സനം. ഓപപാതികോതി ഉപപാതികോ ഉപപാതനേ സാധുകാരി. തേനാഹ "സേസയോനിപടിക്ഖേപവചനമേത"ന്തി പരിനിബ്ബാനധമ്മോതി അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനധാതുയാ പരിനിബ്ബാനസഭാവോ. വിമുച്ചതീതി വിമുത്തി, ചിത്തമേവ വിമുത്തി ചേതോവിമുത്തിതി വുത്തം "ചിത്തവിസുദ്ധി"ന്തിആദി. ചിത്തസീസേന ചേത്ഥ സമാധി ഗഹിതോ "സീലേ പതിട്ഠായ നരോ സപഞ്ഞോ, ചിത്തം പഞ്ഞഞ്ച ഭാവയ"ന്തിആദിസു (സം° നി° ൧.൨൩, ൧൯൨; പേടകോ° ൨൨; മി° പ° ൧.൧.൯) വിയ. പഞ്ഞാവിമുത്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തേനാഹ "അരഹത്തഫലപഞ്ഞാവ പഞ്ഞാവിമുത്തി"തി. സാമന്തി അത്തനാവ, അപരപ്പച്ചയേനാതി അത്ഥോ. "അഭിജാനിത്വാ"തി ഇമിനാ ത്വാദിപച്ചയകാരിയസ്സ യ-കാരസ്സ ലോപോ ദസ്സിതോ. "അഭിഞ്ഞായാ"തി ഇമിനാ പന നാ-വചനകാരിയസ്സാതി ദട്ഠഞ്ചം. സമീതി പച്ചക്ഖത്ഥേ നേപാതികം. പച്ചക്ഖകരണം നാമ അനുസ്സവാകാരപരിവിതക്കാദികേ മുഞ്ചിത്വാ സരൂപതോ ആരമ്മണകരണം.

അരിയഅട്ഠംഗികമഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൨൪-൫. ഉപ്പതിത്വാതി ആകാസമഗ്ഗേന ധേത്വാ. പടിപജ്ജതി അരിയാസാവകോ നിബ്ബാനം, അരിയഫലഞ്ച ഏതായാതി പടിപദാ, സാ ച തസ്സ പുബ്ബഭാഗോ ഏവാതി അരിയമഗ്ഗോ പുബ്ബഭാഗപടിപദാനാമേന ഹു

വുത്തോ. ആതതവിതതാദിവസേന പഞ്ചങ്ഗികം. ദിസാവിദിസാനിവിട്ഠപദേസേന അട്ഠങ്ഗികോ. അട്ഠങ്ഗതോ മുത്തോ അഞ്ഞോ കോചി അട്ഠങ്ഗികോ നാമ മഗ്ഗോ നത്ഥീതി ആഹ “അട്ഠങ്ഗമത്തോയേവാ”തിആദിനാ. ന ഹി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നാമ കോചി അത്ഥീതി. തസ്ഥാ “അട്ഠ അങ്ഗാനി അസ്സാതി അഞ്ഞപദത്ഥസമാസം അകത്ഥാ ‘അട്ഠ അങ്ഗാനി അട്ഠങ്ഗാനി, താനി അസ്സ സന്തീതി അട്ഠങ്ഗികോ’തി സമാസഗബ്ഭതദ്ധിതവസേന പദസിദ്ധി കാതബ്ബാ”തി (ദീ. നി. ടീ. ൧.൩൭൪, ൩൭൫) ആചരിയേന വുത്തം, അധിപ്പായോ ചേത്ഥ ചിന്തേതബ്ബോ. അഞ്ഞപദത്ഥസമാസേ ഹി കതേ ന സക്കാ അട്ഠങ്ഗഅട്ഠങ്ഗികാനം ഭേദോ അഞ്ഞമഞ്ഞം വിപരിയായം കത്ഥാപി നിയമേതും ബ്യാസേ ഉഭയപദത്ഥപരഭാവേന സഹേവ സങ്ഖ്യാപരിച്ഛേദേന അത്ഥാപത്തിതോ. സമാസഗബ്ഭേ പന തദ്ധിതേ കതേ സക്കാ ഏവ തേസം ഭേദോ അഞ്ഞമഞ്ഞം വിപരിയായം കത്ഥാ നിയമേതും സമാസേ ഉത്തരപദത്ഥപരഭാവേന വിനാവ സങ്ഖ്യാപരിച്ഛേദേന അത്ഥാപത്തിതോ. ഏകത്ഥിഭാവലക്ഖണോ ഹി സമാസോതി. ധമ്മദായാദസുത്തന്തടീകായം പന ആചരിയേനേവ ഏവം വുത്തം “യസ്ഥാ മഗ്ഗങ്ഗസമുദായേ മഗ്ഗവോഹാരോ ഹോതി, സമുദായോ ച സമുദായിഹി സമന്നാഗതോ, തസ്ഥാ അത്തനോ അവയവഭൂതാനി അട്ഠ അങ്ഗാനി ഏതസ്സ സന്തീതി അട്ഠങ്ഗികോ”തി. പഠമനയേ ചേത്ഥ അങ്ഗിനാ അങ്ഗസ്സ അട്ഠങ്ഗികഭാവോ വുത്തോ, ദുതിയനയേ പന അങ്ഗേന അങ്ഗിനോതി അയമേതേസം വിസേസോ.

ഇദാനി അട്ഠങ്ഗികമഗ്ഗേ ലക്ഖണതോ, കിച്ചവണാരമ്മണഭേദകമതോ ച വിനിച്ഛയം ദസ്സേനോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. സമ്മാദസ്സനലക്ഖണാതി അവിപരീതം യാമാവതോ ചതുന്നമരിയസച്ചാനം പച്ചക്ഖമേവ ദസ്സനസഭാവോ. സമ്മാ അഭിനിരോപനലക്ഖണാതി നിബ്ബാനാരമ്മണേ ചിത്തസ്സ അവിപരീതമഭിനിരോപനസഭാവോ. സമ്മാ പരിഗൃഹണലക്ഖണാതി ചതുരങ്ഗസമന്നാഗതാ വാചാ ജനേ സങ്ഗണ്ഹാതീതി തബ്ബിപക്ഖതോ വിരതിസഭാവോ സമ്മാവോചാ ഭേദകരമിച്ചാവോചപ്പഹാനേന ജനേ, സമ്പയുത്തയമ്മേ ച പരിഗൃണ്ഹനകിച്ചവതീ ഹോതി, ഏവം അവിപരീതം പരിഗൃഹണസഭാവോ. സമ്മാ സമുട്ഠാപനലക്ഖണാതി യഥാ ചീവരകമ്മാദികോ കമ്മത്തോ ഏകം കാതബ്ബം സമുട്ഠാപേതി, തന്തംകിരിയാനിപ്ഫാദകോ വാ ചേതനാസങ്ഖാതോ കമ്മത്തോ ഹത്ഥപാദചലനാദികം കിരിയം സമുട്ഠാപേതി, ഏവം സാവജ്ജകത്തബ്ബകിരിയാസമുട്ഠാപകമിച്ചാകമ്മന്തപ്പഹാനേന സമ്മാകമ്മത്തോ നിരവജ്ജസമുട്ഠാപനകിച്ചവാ ഹോതി, സമ്പയുത്തേ ച സമുട്ഠാപേനോ ഏവ പവത്തതീതി അവിപരീതം സമുട്ഠാപനസഭാവോ. സമ്മാ വോദാപനലക്ഖണാതി കായവാചാനം, ഖന്ധസന്താനസ്സ ച സംകിലേസഭൂതമിച്ചാജീവപ്പഹാനേന അവിപരീതം വോദാപനസഭാവോ. സമ്മാ പഗ്ഗഹലക്ഖണാതി സമ്പയുത്തയമ്മസ്സ ചിത്തസ്സ സംകിലേസപക്ഖേ പതിതുമദത്ഥാ അവിപരീതം പഗ്ഗഹണസഭാവോ. സമ്മാ ഉപട്ഠാനലക്ഖണാതി താദിഭാവലക്ഖണേന അവിപരീതം തത്ഥ ഉപട്ഠാനസഭാവോ. സമ്മാ സമാധാനലക്ഖണാതി വിക്ഖേപവിദ്ധംസനേന അവിപരീതം ചിത്തസ്സ സമാദഹനസഭാവോ.

സഹജേകട്ഠായ ദിട്ഠേകട്ഠാ അവിജ്ജാദയോ മിച്ചാദിട്ഠിതോ അഞ്ഞ അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസാ നാമ. പസ്സതീതി പകാസേതി കിച്ചപടിവേധേന

പടിവിജ്ഞാപനം. തന്നെ “തപ്പടി...പേ... അസമ്മോഹതോ”തി. ഇദഞ്ചി തസ്സാ പസ്സനാകാരദസ്സനം. തേനേവ ഹി സമ്മാദിട്ഠിസഞ്ചാതേന അഞ്ജനേ തത്ത്വ പച്ചവേക്ഖണാ പവത്തതി. പുരിമാനി ദേ കിച്ചാനി സഞ്ചേസമേവ സാധാരണാനീതി ആഹ “സമ്മാസകപ്പാദയോപി”തിആദി. “തമേവാ”തി ഇമിനാ “അത്തനോ പച്ചനീകകിലേസേഹി സദ്ധി”തി ഇദമനുക്യന്തി.

പുണ്ണഭാഗേതി ഉപചാരക്ഖണേ. ഉപചാരഭാവനാവസേന അനേകവാരം പവത്തചിത്തക്ഖണികത്താ നാനക്ഖണാ. അനിച്ഛാദിലക്ഖണവിസയത്താ നാനാരമ്മണാ. മഗ്ഗസ്സ ഏകചിത്തക്ഖണികത്താ ഏകക്ഖണാ. നിബ്ബാനാരമ്മണത്താ ഏകാരമ്മണാ. കിച്ചതോതി പുണ്ണഭാഗേ ദുക്ഖാദിണാണേഹി കത്തഞ്ചേന ഇയ സാതിസയം നിബ്ബത്തേന കിച്ചേന, ഇമസ്സേവ വാ ഞാണസ്സ ദുക്ഖാദിപ്പകാസനകിച്ചേന. ചത്താരി നാമാനി ലഭതി ചതുസു സഞ്ചേസു കാതഞ്ചകിച്ച നിബ്ബത്തിതോ. തീണി നാമാനി ലഭതി കാമസകപ്പാദിപ്പഹാനനിബ്ബത്തിതോ. സിക്ഖാപദവിഭിഞ്ജേ “വിരതിചേതനാ, സഞ്ചേ സമ്പയുത്തയമ്മാ ച സിക്ഖാപദാനീ”തി (വിഭം ൧൦൪) വുച്ചന്തി. തത്ത്വ പന പധാനാനം വിരതിചേതനാനം വസേന “വിരതിയോപി ഹോന്തി ചേതനായോപി”തി വുത്തം, മൂസാവാദാദിഹി വിരമണകാലേ വാ വിരതിയോ, സുഭാസിതാദിവാചാഭാസനാദികാലേ ചേതനായോ ഹോന്തിതി യോജേതബ്ബാ. ചേതനാനം അമഗ്ഗഞ്ജത്താ “മഗ്ഗക്ഖണേ പന വിരതിയോവാ”തി ആഹ. ഏകസ്സേവ ഞാണസ്സ ദുക്ഖാദിണാണതാ വിയ, ഏകായേവ വിരതിയാ മൂസാവാദാദിവിരതിഭാവോ വിയ ച ഏകായ ഏവ ചേതനായ സമ്മാവാചാദികിച്ചത്തയസാധനാസമുദയേന സമ്മാവാചാദിഭാവോസിദ്ധിതോ, തംസിദ്ധിയഞ്ച അഞ്ജനത്തയത്താസിദ്ധിതോ ച ഏവം വുത്തന്തിപി ദട്ഠബ്ബം. ഇമിനാ ചേതാസം ദുവിധതം, അഭേദതഞ്ച ദസ്സേതി. സമ്മപ്പധാനസതിപട്ഠാനവസേനാതി ചതുസമ്മപ്പധാനചതുസതിപട്ഠാനഭാവവസേന.

യദിപി സമാധിഉപകാരകാനം അഭിനിരോപനാ നുമജ്ജനസമ്പിയായനു പബ്രൂഹനസന്താനം വിതക്കവിചാരപീതിസുഖോപേക്ഖാനം വസേന ചതുഹി ധ്യാനേഹി സമ്മാസമാധി വിഭത്തോ, തമാപി വായാമോ വിയ അനുപ്പന്നാകുസലാനുപ്പാദനാദിചതുവായാമകിച്ചം, സതി വിയ ച അസുഭാസുഖാനിച്ചാനത്തഭൂതേസു കായാദീസു സുഭാദിസഞ്ചാപഹാനചതുസതികിച്ചം ഏകോവ സമാധി ചതുക്കജ്ഞാനസമാധികിച്ചം ന സാധേതി. തസ്മാ പുണ്ണഭാഗേപി പഠമജ്ഞാനസമാധി പഠമജ്ഞാനസമാധി ഏവ. തമാ മഗ്ഗക്ഖണേപി പുണ്ണഭാഗേപി ദുതിയജ്ഞാനസമാധി ദുതിയജ്ഞാനസമാധി ഏവ. തമാ മഗ്ഗക്ഖണേപി പുണ്ണഭാഗേപി തതീയജ്ഞാനസമാധി തതീയജ്ഞാനസമാധി ഏവ. തമാ മഗ്ഗക്ഖണേപി പുണ്ണഭാഗേപി ചതുത്ഥജ്ഞാനസമാധി ചതുത്ഥജ്ഞാനസമാധി ഏവ. തമാ മഗ്ഗക്ഖണേപീതി ആഹ “പുണ്ണഭാഗേപി മഗ്ഗക്ഖണേപി സമ്മാസമാധിയേവാ”തി.

തസ്മാതി പഞ്ചാപജ്ജേതത്താ അവിജ്ഞാനകാരം വിധമിത്ഥാ പഞ്ചാസത്ഥത്താ കിലേസചോരേ ഘാതേത്തോതി യഥാരഹം യോജേതബ്ബം. യസ്മാ പന അനാദിമതി സംസാരേ ഇമിനാ യോഗിനാ കദാചിപി അസമുഗ്ഘാദിതപുബ്ബോ കിലേസഗണോ , തസ്സ സമുഗ്ഘാടകോ ച

അരിയമശ്ശോ. അയഞ്ചേത്ഥ സമ്മാദിട്ഠി പരിഞ്ഞാഭിസമയാദിവസേന പവത്തിയാ പുബ്ബുങ്ഗമാ ഹോതി ബഹുപകാരാ, തസ്ഥാ. തദേവ ബഹുപകാരതം കാരണഭാവേന ദസ്സേതും “യോഗിനോ ബഹുപകാരത്താ”തി വുത്തം.

തസ്സാതി സമ്മാദിട്ഠിയാ. “ബഹുപകാരോ”തി വത്ഥാ തം ബഹുപകാരതം ഉപമായ വിഭാവേനോ “യഥാ ഹീ”തിആദിമാഹ. അയം തമ്ബകംസാദിമയത്താ കൂടോ. തംപരിഹരണത്തോ മഹാസാരതായ ചേരകോ. ഏവന്തി യഥാ ഹേരഞ്ഞികസ്സ ചക്ഖുനാ ദിസാ കഹാപണവിഭാഗജാനനേ കിരിയാസാധകതമഭാവേന കരണന്തരം ബഹുകാരം യദിദം ഹത്ഥോ, ഏവം യോഗിനോ പഞ്ഞായ ഓലോകേത്ഥാ ധമ്മവിഭാഗജാനനേ പുബ്ബചാരിഭാവേന ധമ്മന്തരം ബഹുകാരം യദിദം വിതക്കോ വിതക്കേത്ഥാവ പഞ്ഞായ തദവബോധത്തോ. തസ്ഥാ സമ്മാസങ്കപ്പോ സമ്മാദിട്ഠിയാ ബഹുകാരോതി അധിപ്പായോ. ദുതിയഉപമായം ഏവന്തി യഥാ തച്ഛകോ പരേന പരിവത്തേത്ഥാ പരിവത്തേത്ഥാ ദിനം ദബ്ബസമ്ഭാരം വാസിയാ തച്ഛേത്ഥാ ഗേഹാദികരണകമ്മേ ഉപനേതി, ഏവം യോഗീ വിതക്കേന ലക്ഖണാദിത്തോ വിതക്കേത്ഥാ ദിനധമ്മേ യഥാവത്തോ പരിച്ഛിന്ദിത്ഥാ പരിഞ്ഞാഭിസമയാദികമ്മേ ഉപനേതിതി യോജനാ. വചിഭേദസ്സ ഉപകാരകോ വിതക്കോ സാവജ്ജാനവജ്ജവചിഭേദേ നിവത്തനപവത്തനകരായ സമ്മാവചായപി ഉപകാരകോവാതി ആഹ “സ്വായ”തിആദി. “യഥാഹാ”തിആദിനാ ധമ്മദിനായ ഭിക്ഖുനിയാ വിസാവസ്സ നാമ ഗഹപതിനോ വുത്തം ചുളവേദല്ലസുത്തപദം (മം നിം ൧.൪൬൪) സാധകഭാവേന ദസ്സേതി. ഭിന്ദതീതി നിച്ഛാരേതി.

വചിഭേദനിയാമികാ വാചാ കായികകിരിയാനിയാമകസ്സ കമ്മന്തസ്സ ഉപകാരികാതി തദത്ഥം ലോകത്തോ പാകടം കാതും “യസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. ഉഭയം സുചരിതന്തി കായസുചരിതം, വചിസുചരിതഞ്ച. ആജീവട്ഠമകസീലം നാമ ചതുബ്ബിധവചിസുചരിതതിവിധകായസുചരിതേഹി സദ്ധിം സമ്മാആജീവം അട്ഠമം കത്ഥാ വുത്തം ആദിബ്രഹ്മചരിയകസീലം. യത്ത്ഹി സന്ധായ വുത്തം “പുബ്ബേവ ഖോ പനസ്സ കായകമ്മം വചികമ്മം ആജീവോ സുപരിസുദ്ധോ ഹോതീ”തി. തദുഭയാനന്തരന്തി ദുച്ചരിതദ്വയപ്പഹായകസ്സ സുചരിതദ്വയപാരിപൂരിഹേതുഭൂതസ്സ സമ്മാവചാസമ്മാകമ്മന്തദ്വയസ്സ അനന്തരം. സുത്തപമത്തേനാതി അപ്പോസ്സുക്കം സുത്തേന, പമത്തേന ച. ഇദം വീരിയന്തി ചതുബ്ബിധം സമ്മപ്പധാനവീരിയം. കായാദിസൂതി കായവേദനാചിത്തധമ്മേസു. ഇന്ദ്രിയസമതാദയോ സമാധിസ്സ ഉപകാരകാ. തബ്ബിധുരാ ധമ്മാ അനുപകാരകാ. ഗതിയോതി നിപ്ഫത്തിയോ, കിച്ചാദിസഭാവേ വാ. സമന്വേസിത്ഥാതി ഉപധാരേത്ഥാ, ഹേതുമ്ഹി ചായം ത്വാപച്ചയോ.

ദേപബ്ബജിതവത്സുവണ്ണനാ

൩൨൬-൭. കസ്മാ ആരദ്ധന്തി അനുസന്ധികാരണം പുച്ഛിത്ഥാ തം വിസ്സജ്ജേതും “അയം കിരാ”തിആദി വുത്തം തേന അജത്ഥാസയാനുസന്ധിവസേനായം ഉപരി ദേസനാ പവത്താതി ദസ്സേതി. തേനാതി തഥാലധികത്താ. അസ്സാതി ലിച്ഛവിരഞ്ഞോ. ദേസനായന്തി സണ്ഠഹസുഖമായ സുത്തേതപടിസത്തുത്തായ യഥാദേസിതദേസനായ. നാധിമുച്ചതീതി ന സദുഹതി ന പസീദതി. തന്തിധമ്മം നാമ കമേനോതി യേസം

അത്മായ ധമ്മോ കമീയതി, തത്ത്വ തേസം അസതിപി മഗ്ഗപടിവേധേ കേവലം സാസനേ പവേണീഭൂതം, പരിയത്തിഭൂതം വാ തന്തിധമ്മം കത്വാ കമേനോ, തേന തദാ തേസം മഗ്ഗപടിവേധാഭാവം ദസ്സേതി. ഏവരൂപസ്സാതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ അവിപരീതദേസനതായ ഏവംപാക്ഷധമ്മകായസ്സ സത്ത്വനോ. അസ്സാതി പഠമജ്ജ്യാനാദിസമധിഗമേന സമാഹിതചിത്തസ്സ കുലപുത്തസ്സ ഏതം “തം ജീവ”ന്തിആദിനാ ഉച്ഛേദാദിഗഹണം അപി നു യുത്തന്തി പുച്ഛതി, ലദ്ധിയാ പന ത്യാനാധിഗമമത്തേന ന താവ വിവേചിതത്താ “യുത്തമസ്സേത”ന്തി തേഹി വുത്തേ ത്യാനലാഭിനോപേതം ഗഹണം അയുത്തമേവാതി തം ഉച്ഛേദവാദം, സസ്സതവാദം വാ “അഹം ഖോ... പേ... ന വദാമീ”തിആദിനാ പടിക്ഖിപിത്വാതി സാധിപ്പായത്ഥോ. ഏതന്തി പഠമജ്ജ്യാനാദികം. ഏവന്തി യഥാവുത്തനയേന. അഥ ച പനാതി ഏവം ജാനനതോ, പസ്സനതോ ച. കാമം വിപസ്സകാദിദസ്സനന്വി പാളിയം കതം, അരഹത്തകൂടേന പന ദേസനാ നിട്ഠാപിതാതി ദസ്സേതും “ഉത്തരിഖീണാസവം ദസ്സേത്വാ”തി വുത്തം. തേ ഹി ദേവ പബ്ബജിതാ വിപസ്സകതോ പട്ഠായ “ന കല്ല്വം തസ്സേതം വചനായാ”തി അഖോചും. ഇമസ്സാതി ഖീണാസവസ്സ. കിഞ്ചാപി “അത്തമനാ അഹേസു”ന്തി പാളിയം ന വുത്തം, “ന കല്ല്വ”ന്തിആദിനാ പന വിസ്സജ്ജനാവചനേനേവ തേസം അത്തമനതാ വേദിതബ്ബാതി ആഹ “തേ മമാ”തിആദി. തത്ത്വ യസ്മാ ഖീണാസവോ വിഗതസമ്മോഹോ തിണ്ണവിചികിച്ഛോ, തസ്മാ തസ്സ തഥാ വത്തുമയുത്തന്തി ഉപ്പന്നനിച്ഛയതായ തം മമ വചനം സുത്വാ അത്തമനാ അഹേസുന്തി അത്ഥോ. സോപി ഖോ ലിച്ഛവി രാജാ തേ വിയ തഥാസഞ്ജാതനിച്ഛയത്താ അത്തമനോ അഹോസി. തേനാഹ “ഏവം വുത്തേ സോപി അത്തമനോ അഹോസീ”തി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്വപരിഭീപനായ സുവിമലവിപുലപഞ്ഞാവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്വപകാസനിയാ മഹാലിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപകാസനാ.

മഹാലിസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൭. ജാലിയസുത്തവണ്ണനാ

ദേപബുജിതവത്സുവണ്ണനാ

൩൭൮. ഏവം മഹാലിസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി ജാലിയസുത്തം സംവണ്ണേനോ യമാനുപുബ്ബം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, മഹാലിസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ ജാലിയസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... കോസമ്ബിയന്തി ജാലിയസുത്ത”ന്തി ആഹ. “ഘോസിതേനാ”തിആദിനാ മജ്ജേയലോപസമാസം ദസ്സേതി, ഘോസിതസ്സ ആരാമോതിപി വത്തബ്ബം. ഏവന്വി ഹി “അനാമപിണ്ഡികസ്സ ആരാമേ”തിആദിസു (പാരാ ൨൩൪) വിയ ദായകകിത്തനം ഹോതി, ഏവം പന കിത്തേനോ ആയസ്ഥാ ആനന്ദോ അഞ്ഞേപി തസ്സ ദിട്ഠാനുഗതിആപജ്ജനേ നിയോജേതീതി അഞ്ഞത്ഥ വുത്തം. തത്ഥ കോയം ഘോസിതസേട്ഠി നാമ, കമഞ്ചാനേന ആരാമോ കാരിതോ, കമം പന തത്ഥ ഭഗവാ വിഹാസീതി പുച്ഛായ സബ്ബം തം വിസ്സജ്ജനം സമുദാഗമതോ പട്ഠായ സങ്ഖേപതോവ ദസ്സേനോ “പുബ്ബേ കിരാ”തിആദിമാഹ. അല്പകപ്പുരട്ഠന്തി ബഹുസു പോത്ഥകേസു ദിസ്സേതി, കത്ഥചി പന “അദിലരട്ഠ”ന്തി ച “ദമിളരട്ഠ”ന്തി ച ലിഖിതം. തതോതി അല്പകപ്പുരട്ഠതോ. “പുത്തം...പേ... അഗമാസീ”തി ഇദന്വി “തസ്സേതം കമ്മ”ന്തി ഞാപേതും വുത്തം. തദാതി തേസം ഗാമം പവിട്ഠദിവസേ. ബലവപായാസന്തി ഗരുതരം ബഹുപായാസം. ജീരാപേതുന്തി സമവേപാകിനിയാ ഗഹണിയാ പക്കാപേതും. അസന്നിഹിതേതി ഗേഹതോ ബഹി അഞ്ഞം ഗതേ. ഭുസ്സതീതി നദതി, “ഭുഭു”ഇതി സുനഖസദും കരോതീതി അത്ഥോ. ഇദന്വിസ്സ ഏകം കമ്മം. പച്ചേകബുദ്ധേ പന ചിവരകമ്മത്ഥായ അഞ്ഞം റാനം ഗതേ സുനഖസ്സ ഹദയം ഫാലിതം. തിരച്ഛാനാ നാമേതേ ഉജുജാതികാ ഹോന്തി അകുടിലാ, മനുസ്സാ പന അഞ്ഞം ഹദയേന ചിത്തേതി, അഞ്ഞം മുഖേന കമേന്തി. തേനേവാഹ “ഗഹനഞ്ജേഹതം ഭന്തേ യദിദം മനുസ്സാ, ഉത്താനകഞ്ജേഹതം ഭന്തേ യദിദം പസവോ”തി (മം നി ൨.൩).

ഇതി സോ തായ പച്ചേകബുദ്ധേ സിനേഹവസേന ഉജുദിട്ഠിതായ അകുടിലതായ കാലങ്കത്ഥാ താവതിംസഭവനേ നിബ്ബത്തോ. തം സന്ധായാഹ “സോ...പേ... നിബ്ബത്തി”തി. തസ്സ പന കണ്ണമൂലേ കമേന്തസ്സ സദോ സോളസയോജനട്ഠാനം ഫരതി, പകതികമാസദോ പന സകലം ദസയോജനസഹസ്സം ദേവനഗരം, ഏവം സരഘോസസമ്പത്തിയാ “ഘോസകദേവപുത്തോ” ത്വേവ നാമം അഹോസി. അയമസ്സ പച്ചേകബുദ്ധേ സിനേഹേന ഭുക്കരണസ്സ നിസ്സന്ദോ. ചവിത്ഥാതി ആഹാരക്ഖയേന ചവിത്ഥാ. ദേവലോകതോ ഹി ദേവപുത്താ ആയുക്ഖയേന, പുഞ്ചക്ഖയേന, ആഹാരക്ഖയേന, കോപേനാതി ചതുഹി കാരണേഹി ചവന്തി. ഇമസ്സ പന കാമഗുണേ പരിഭുഞ്ജതോ മുട്ഠസ്സതിസ്സ ആഹാരക്ഖയേന ചവനം ഹോതി. സോ കോസമ്ബിയം നഗരസോഭിനിയാ കുച്ഛിസ്ഥിം പടിസന്ധിം ഗണ്ഹി. നഗരസോഭിനിയോ കിര ധീതരം പടിജഗ്ഗന്തി, ന പുത്തം. ധീതരോ ഹി താസം പവേണിം ഘടയന്തി, തസ്ഥാ സാപി തം സങ്കാരകൂടേ ഛസ്സാപേതി. അയമസ്സ പുബ്ബേ പുത്തഛസ്സനകമ്മസ്സ നിസ്സന്ദോ. പാപകമ്മഞ്ജഹി നാമേതം “അപ്പക”ന്തി നാവമഞ്ഞിതബ്ബം. തമേകോ മനുസ്സോ കാകസുനഖപരിവാരിതം ദിസാ “പുത്തോ മേ ലദ്ധോ”തി ഗേഹം നേസി, തസ്സ പന ഹത്ഥതോ

കോസമ്ബകസേട്രി കഹാപണസഹസ്സം ദത്വാ അഗ്രഹേസി, തമത്ഥം സന്ധായ “കോസമ്ബിയം ഏകസ്ത കുലസ്ത ഘരേ നിബൃത്തി”തിആദി വൃത്തം. സത്തക്ഖത്തും ഘാതാപനത്ഥം ഉപക്കമകരണസി പുത്തഹരസ്സനകമ്മസ്സേവ നിസ്സന്ദോ. സേട്രിധീതായാതി ജനപദസേട്രിനോ ധീതായ. വേയ്യത്തിയേനാതി പഞ്ഞാവേയ്യത്തിയേന. സാ ഹി തസ്സ പിതരാ പേസിതം മാരാപനപണ്ണം ഫാലേത്വാ വിവാഹപണ്ണം ബന്ധിത്വാ ജീവിതലാഭം കരോതി. തായേവ സരസമ്പത്തിയാ ഘോസിതസേട്രി നാമ ജാതോ.

സരീരസന്തപ്പനത്ഥത്തി ഹിമവന്തേവ മൂലഫലാഹാരതായ കിലന്തസരീരസ്സ ലോണമ്ബിലസേവനേന പിന്നത്ഥം. തസിതാതി പിപാസിതാ. കിലന്താതി പരിസ്സന്തകായാ. വടരുക്ഖന്തി മഹാനിഗ്രോധരുക്ഖം. തേ കിര തം പത്വാ തസ്സ മൂലേ നിസിദിംസു. അഥ ജേട്ഠകതാപസോ നിഗ്രോധരുക്ഖസ്സ സോഭാസമ്പത്തിം പസ്സിത്വാ “മഹാനുഭാവോ മഞ്ഞേ ഏത്ഥ അധിവുത്ഥാ ദേവതാ. സാധു വതായം ദേവതാ ഇസിഗണസ്സ പാനീയാദിദാനേന അദ്ധാനപരിസ്സമം വിനോദേയ്യാ”തി ചിന്തേസി. ദേവതാപി തഥാ ചിന്തിതം ഉത്വാ ഇസിഗണസ്സ പാനീയന്ഹാനകഭോജനാനി അദാസി. തേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി. ജേട്ഠകതാപസസ്സ പന തഥാ ചിന്തനം അവിസേസതോ സബൃത്ഥ ആരോപേത്വാ “സങ്ഗഹം പച്ചാസിസന്താ”തി വൃത്തം. “ഹത്ഥം പസാരേത്വാ”തി ഇമിനാ ഹത്ഥപ്പസാരണമത്തേന തസ്സാ യമിച്ഛിതനിപ്ഫത്തിം ദസ്സേതി. ദേവതാ ആഹാതി സാ അത്തനോ പുഞ്ഞസ്സ പരിത്തകത്താ ലജ്ജായ കമേതും അവിസഹന്തീപി പുനപ്പുനം നിപ്പിളിയമാനാ ഏവമാഹ. സോതി അനാഥപിണ്ഡികോ ഗഹപതി. ഭതകാനന്തി ഭതീയാ വേയ്യാവച്ചം കരോന്താനം ദാസപേസകമ്മകരാനം. പകതിഭത്തവേതനമേവാതി പകതിയാ ദാതബ്ബഭത്തവേതനമേവ. തദാ ഉപോസമികത്താ കമ്മം അകരോന്താനസി കമ്മകരണദിവസേ ദാതബ്ബഭത്തവേതനമേവ, ന തതോ ഊനന്തി അത്ഥോ. ധമ്മപദട്ഠകമായം ഖുദുകഭാണകാനം മതേന “സായമാസത്ഥായ ആഗതോ”തി (ധം പം അട്ഠം ൧.൨.സാമാവതീവത്ഥു) വൃത്തം, ഇധ പന ദീഘഭാണകാനം മതേന “മജ്ജന്തന്ഹികേ പാതരാസത്ഥായ ആഗതോ”തി. കഞ്ചിതി കഞ്ചിപി ഭതകം, കിഞ്ചിപി ഭതകകമ്മന്തി വാ സമ്ബന്ധോ. മജ്ജന്തന്ഹികകാലത്താ “ഉപഡ്ഡഭിവസോ ഗതോ”തി ആഹ, തേന ഉപഡ്ഡഭിവസമേവ സമാദിന്നത്താ “ഉപഡ്ഡൂപോസമോ”തി തം വോഹരന്തീതി ദസ്സേതി. ധമ്മപദട്ഠകമായം (ധം പം അട്ഠം ൧.൨ സാമാവതീവത്ഥു) രത്തിഭാഗേന ഉപഡ്ഡൂപോസമോ വൃത്തോ, ഇധ പന മജ്ജന്തന്ഹികതോ പട്ഠായ ദിവസഭാഗേനേവ, തദവസേസദിവസരത്തിഭാഗേന വാ. അസമേപി ഹി ഭാഗേ ഉപഡ്ഡസദ്ദോ പവത്തതി. തദഹേവാതി അരുണുഗ്ഗമനകാലം സന്ധായ വൃത്തം.

“ഘോസോപി ഖോ ദുല്ലഭോ ലോകസ്ഥിം യദിദം ബുദ്ധോ”തി സഞ്ജാതപീതിപാമോജേജാ. തദഹേവാതി കോസമ്ബിം പത്തദിവസതോ ദുതിയദിവസേയേവ. തുരിതാത്ഥാതി തുരിതാ അത്ഥ, സീഘയായിനോ ഭവമാതി അത്ഥോ. ഏഹിഭിക്ഖുപബ്ബജം സന്ധായ “പബ്ബജിത്വാ”തി വൃത്തം. അരഹത്തന്തി ചതുപടിസമ്ഭിദാസമലങ്കതം അരഹന്തഭാവം. തേപി സേട്രിനോ സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠായ അഡ്ഡമാസമത്തം ദാനാനി ദത്വാ പച്ചാഗമ്മ തയോ വിഹാരേ കാരേസും. ഭഗവാ പന ദേവസികം ഏകേകസ്ഥിം വിഹാരേ വസതി. യസ്സ ച വിഹാരേ വൃത്തോ, തസ്സേവ ഘരേ പിണ്ഡായ ചരതി, തദാ

പന ഘോസിതസ്സ വിഹാരേ വിഹരതി. തേന വുത്തം “കോസമ്ബിയം വിഹരതി ഘോസിതാരാമേ”തി.

ബാഹിരസമയമത്തേന ഉപജ്ജായോ, ന സാസനേ വിയ ഉപജ്ജായലക്ഖണേന. ഉപേച്ച പരസ്സ വാചായ ആരമ്ഭനം ബാധനം ഉപാരമ്ഭോ, ദോസദസ്സനവസേന ഘട്ടനന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “വാദം ആരോപേതുകാമാ ഹുത്വാ”തി. വദന്തി നിദാവസേന കമേന്തി ഏതേനാതി ഹി വാദോ, ദോസോ, തമാരോപേതുകാമാ ഉപരി പതിട്ഠപേതുകാമാ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. കമ്മമാരോപേതുകാമാതി ആഹ “ഇതി കിരാ”തിആദി. തം ജീവം തം സരീരന്തി യം വത്സു ജീവസഞ്ചിതം, തദേവ സരീരസഞ്ചിതം. ഇദഞ്ഹി “രൂപം അത്തതോ സമനുപസ്സതി”തി വുത്തവാദം ഗഹേത്വാ വദന്തി. രൂപഞ്ച അത്താനഞ്ച അദ്വയം ഏകീഭാവം കത്വാ സമനുപസ്സനവസേന, “സത്തോ”തി വാ ബാഹിരകപരികപ്പിതം അത്താനം സന്ധായ വദന്തി. തമാ ഹി വുത്തം “ഇധേവ സത്തോ ഭിജ്ജതി”തി. അസ്സാതി സമണ്ഡസ്സ ഗോതമസ്സ. ഭിജ്ജതിതി നിരുദയവിനാസവസേന വിനസ്സതി. തേന ജീവിതസരീരാനം അനഞ്ഞത്താനുജാനനതോ, സരീരസ്സ ച ഭേദദസ്സനതോ. ന ഹേത്ഥ യഥാ ദിട്ഠഭേദവതാ സരീരതോ അനഞ്ഞത്താ അദിട്ഠോപി ജീവസ്സ ഭേദോ വുത്തോ, ഏവം അദിട്ഠഭേദവതാ ജീവതോ അനഞ്ഞത്താ സരീരസ്സാപി അഭേദോതി സക്കാ വത്തും തസ്സ ഭേദസ്സ പച്ചക്ഖസിദ്ധത്താ, ഭൂതുപാദായരൂപവിനിമുത്തസ്സ ച സരീരസ്സ അഭാവതോതി ഇമിനാ അധിപ്പായേനാഹ “ഉച്ഛേദവാദോ ഹോതി”തി.

അത്തം ജീവം അത്തം സരീരന്തി അത്തദേവ വത്സു ജീവസഞ്ചിതം, അത്തം സരീരസഞ്ചിതം. ഇദഞ്ഹി “രൂപവന്തം അത്താനം സമനുപസ്സതി”തിആദിനയപ്പവത്തവാദം ഗഹേത്വാ വദന്തി. രൂപഭേദസ്സേവ ദിട്ഠത്താ , അത്തനി ച തദഭാവതോ “അത്താ നിച്ഛോ”തി അയമത്ഥോ ആപനോ വാതി ഇമിനാ അധിപ്പായേനാഹ “സത്തോ സസ്സതോ ആപജ്ജതി”തി.

൩൨൯-൩൩൦. തയിദം നേസം വഞ്ത്യാപുത്തസ്സ ദീഘരസ്സതാദിപരികപ്പനസദിസം, തസ്മായം പഞ്ഹോ റപനീയോ. ന ഹേസ അത്ഥനിസ്സിതോ, ന ധമ്മനിസ്സിതോ, നാദിബ്രഹ്മചരിയകോ, ന നിബ്ബിദാദിഅത്ഥായ സംവത്തതി. പോട്ഠപാദസുത്തഞ്ചേത്ഥ നിദസ്സനം. തം തത്ഥ രാജനിമീലനം കത്വാ “തേന ഹാവുസോസുണാമാ”തിആദിനാ സത്ഥാ നേസം ഉപരി ധമ്മദേസനമാരഭിതി ആഹ “അഥ ഭഗവാ”തിആദി. സസ്സതുച്ഛേദദിട്ഠിയോ ദേവ അത്താ. അരിയമഗ്ഗോ മജ്ജിമാ പടിപദാ. തസ്സായേവ പടിപദായാതി മിച്ചാപടിപദായ ഏവ.

സദ്ധാപബ്ബജിതസ്സാതി സദ്ധായ പബ്ബജിതസ്സ “ഏവമഹം ഇതോ വട്ടദുക്ഖതോ നിസ്സരിസ്സാമീ”തി പബ്ബജ്ജമുപഗതസ്സ, തദനുരൂപഞ്ച സീലം പൂരേത്വാ പഠമജ്ജയാനേന സമാഹിതചിത്തസ്സ. ഏതന്തി കിലേസവട്ടപരിവുദ്ധിദീപനം “തം ജീവം തം സരീര”ന്തിആദികം ദിട്ഠിസംകിലേസനിസ്സിതവചനം. നിബ്ബിചികിച്ഛോ ന ഹോതിതി ധമ്മേസു തിണ്ണവിചികിച്ഛോ ന ഹോതി, തത്ഥ തത്ഥ ആസപ്പനപരിസപ്പനവസേന പവത്തതീതി അത്ഥോ.

ഏതമേവം ജാനാമിതി യേന സോ ഭിക്ഖു പഠമം ത്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതി, ഏതം സസമ്പയുത്തം ധമ്മം “മഹഗ്ഗതചിത്ത”ന്തി ഏവം ജാനാമി.

തമാ ഹി വൃത്തം “മഹഗുതചിത്തമേതന്തി സന്തം റപേസി”ന്തി. നോ ച ഏവം വദാമിതി യഥാ ദിടിഗതികാ തം ധമ്മജാതം സനിസ്സയം അഭേദതോ ഗണ്ഹന്താ “തം ജീവം തം സരീര”ന്തി, തദുഭയം വാ ഭേദതോ ഗണ്ഹന്താ “അന്തം ജീവം അന്തം സരീര”ന്തി അന്തനോ മിച്ഛാഗാഹം പവേദേന്തി, ഏവമഹം ന വദാമി തസ്സ ധമ്മസ്സ സുപരിഞ്ഞാതത്താ. തേനാഹ “അഥ ഖോ”തിആദി. ബാഹിരകാ യേഭൂയേന കസിണജ്ഞാനാനി ഏവ നിബ്ബത്തേന്തിതി വൃത്തം “കസിണപരികമ്മം ഭാവേന്തസ്സാ”തി. യസ്മാ ഭാവനാനുഭാവേന ത്യാനാധിഗമോ, ഭാവനാ ച പഥവീകസിണാദിസഞ്ജാനനമുഖേന ഹോതീതി കത്വാ സന്താസീസേന നിദ്രിസീയതി, തസ്മാ “സന്താബലേന ഉപ്പന്ന”ന്തി ആഹ. തേന വൃത്തം “പഥവീകസിണമേകോ സഞ്ജാനാതീ”തിആദി. യസ്മാ പന ഭഗവതാ തത്ഥ തത്ഥ വാരേ “അഥ ച പനാഹം ന വദാമി”തി വൃത്തം, തസ്മാ ഭഗവതോ വചനമുപദേശം കത്വാ ന വത്തബ്ബം കിരേതം കേവലിനാ ഉത്തമപുരിസേനാതി അധിപ്പായേന “ന കല്ല്വം തസ്സേത”ന്തി ആഹംസു, ന സയം പടിഭാനേനാതി ദസ്സേതും “മന്തമാനാ വദന്തീ”തി വൃത്തം. സേസം അനന്തരസുത്തേ വൃത്തനയത്താ, പാകടത്താ ച സുവിന്തേയ്യമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗദ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ സുവിമലവിപുലപഞ്ചാവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ ജാലിയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

ജാലിയസുത്തവണ്ണനാ നിടിഠിതാ.

പ്ര. മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനാ

അചേലകസ്സപവത്സുവണ്ണനാ

൩൮൧. ഏവം ജാലിയസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി മഹാസീഹനാദസുത്തം സംവണ്ണേനോ യമാനുപുണ്ണം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, ജാലിയസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ മഹാസീഹനാദസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... ഉരുത്തായം വിഹരതീതി മഹാസീഹനാദസുത്ത”തി ആഹ. ഏതദേവ നാമന്തി യസ്ഥിം രട്ഠേ തം നഗരം, തസ്സ രട്ഠസ്സപി യസ്ഥിം നഗരേ ഭഗവാ വിഹാസി, തസ്സ നഗരസ്സപി “ഉരുത്താ”ത്ഥേവ നാമം, തസ്ഥാ ഉരുത്തായന്തി ഉരുത്താനാമജനപദേ ഉരുത്താനാമനഗരേതി ആവുത്തിആദിനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഇമിനാ ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി - ന സബ്ബത്ഥ നിയതപുല്ലിങ്ഗപുരുവചനാവ ജനപദവാചി സദാ, കത്ഥചി അനിയതപുല്ലിങ്ഗപുരുവചനാപി യഥാ “ആളവിയം വിഹരതീ”തി (പാചിം വുർ, വുൻ) കേചി ജനപദമേവത്ഥം വദന്തി, തം അപനേതും “ഭഗവാ ഹി”തിആദി വുത്തം. രമണീയോതി മനോഹരഭൂമിഭാഗതായ, ഛായുദകസമ്പത്തിയാ, ജനവിവിത്തതായ ച മനോരമോ. മിഗാനം അഭയം ദേതി ഏത്ഥാതി മിഗദായോ. തേനാഹ “സോ”തിആദി. ചേലം വത്ഥം, തം നത്ഥി അസ്സാതി അചേലോതി വുത്തം “നഗ്ഗപരിബ്ബാജകോ”തി. നാമന്തി ഗോത്തനാമം. തപനം സന്തപനം കായസ്സ ഖേദനം തപോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി തപസ്സീ. യസ്ഥാ തമാഭൂതോ തപം നിസ്സിതോ, തപോ ച തം നിസ്സിതോ ഹോതി, തസ്ഥാ “തപനിസ്സിതക”തി ആഹ. മുത്താചാരാദീതി ഏത്ഥ ആദിസദ്ദേന പരതോ പാളിയ (ദിം നിം ൧.൩൯൭) മാഗതാ ഹത്ഥാപലേഖനാദയോ സങ്ഗഹിതാ. ലൂഖം ഫരുസം സായുസമ്മതാചാരവിരഹതോ അപസാദനീയം ആജീവതി വത്തതീതി ലൂഖാജീവീതി അട്ഠകമാമുത്തകനയോ. ഉപ്പണ്ഡേതീതി ഉഹസനവസേന പരിഭാസതി. ഉപവദതീതി അവത്താപുണ്ണകം അപവദതി. തേന വുത്തം “ഹിളേതി വമ്ഭേതീ”തി. “ഹേതുമ്ഹി ഞാണം ധമ്മപടിസമ്ഭിദാ”തിആദിസു വിയ ധമ്മസദ്ദോ ഹേതുപരിയായോതി ആഹ “കാരണസ്സ അനുകാരണ”തി. തമാവുത്തസദ്ദത്ഥോയേവേത്ഥ കാരണസദ്ദസ്സ ഹേതുഭാവതോ. അത്ഥവസാ പയുത്തോ ഹി സദ്ദപയോഗോ. സോയേവ ച സദ്ദത്ഥോ പരേഹി വുച്ചമാനോ അനുകാരണം തദനുരൂപം തസ്സദിസം വാ തതോ പച്ഛാ വാ വുത്തകാരണഭാവതോ. പരേഹീതി യേസം തുമ്ഹേഹി ഇദം വുത്തം, തേഹി പരേഹി. വുത്തകാരണേനാതി യഥാ തേഹി വുത്തം, തഥാ ചേ തുമ്ഹേഹി ന വുത്തം, ഏവം സതി തേഹി വുത്തകാരണേന സകാരണോ ഹുത്വാ തുമ്ഹാകം വാദോ വാ തതോ പരം തസ്സ അനുവാദോ വാ കോചി അപ്പമത്തകോപി വിത്തുഹി ഗരഹിതബ്ബം കാരണം റാനം നാഗച്ഛേയ്യ, കിമേവം നാഗച്ഛതീതി യോജനാ. “ഇദം വുത്തം ഹോതീ”തിആദിനാ തദേവത്ഥം സങ്ഖേപതോ ദസ്സേതി.

൩൮൨. ഇദാനി യം വിഭജ്ജവാദം സന്ധായ ഭഗവതാ “ന മേതേ വുത്തവാദിനോ”തി സങ്ഖേപേന വത്ഥാ തം വിഭജിത്വാ ദസ്സേതും “ഇയാഹം കസ്സപാ”തിആദി വുത്തം, തം വിഭാഗേന ദസ്സേനോ “ഇധേകച്ഛോ”തിആദിമാഹ. ഭഗവാ ഹി നിരത്ഥകം അനുപസമസംവത്തനീകം കായകിലമഥം “അത്തകിലമമാനുയോഗോ ദുക്ഖോ അനരിയോ അനത്ഥസംഹിതോ”തിആദിനാ

(സം° നി° ഉ.മുവു; മഹാവ° മന്ദ). ഗരഹതി, സാത്മകം പന ഉപസമസംവത്തനികം കായകിലമമം “ആരഞ്ഞികോ ഹോതി, പംസുകൂലികോ ഹോതി”തിആദിനാ (അ° നി° ഉ.മുവു, മുവു; പരി° നുവു) വണ്ണേതി. അപ്പുപ്പുഞ്ഞതായാതി അപ്പുഞ്ഞതായ. അപ്പസദോ ചേത്ഥ “ദാന്തിഹരദനസ്സ പരിയായം അപ്പഹരിതേ റിതേന അധിട്ഠാതബ്ബ”തിആദീസു (പാ.ചി° മന്ദു) വിയ അഭാവത്ഥോ. മിച്ഛാദിട്ഠിഭാവതോ കമ്മഫലം പടികുപിപന്തേന “നത്ഥി ദിന്ന”തിആദിനാ (ദീ° നി° മ.മുവു; മ° നി° മ.രൂ; വ.ന്ദു, വുവു; ന.ന്ദു, മ.മുവു, മ.മുവു; സം° നി° ന.വു; അ° നി° ന.മുവു; മ.മുവു; ധ° സം° മുവു; വിഭ° നം) മിച്ഛാദിട്ഠിം പുരക്ഖത്വാ ജീവിതവുത്തിഹേതു തമാ തമാ ദുച്ചരിതപുരണം സന്ധായ “തീണിദുച്ചരിതാനിപൂരേത്വാ”തി വുത്തം.

ഭിച്ഛോസോമത്തായാതി മത്തതോ അതിരേകം. “ഭിച്ഛോസോ”തി ഹി ഇദം ഭിച്ഛോസദേന സമാനത്ഥം നേപാതികം. അന്നേസനവസേനാതി കോഹഞ്ഞേ ഠത്വാ അസന്തഗുണസമ്ഭാവനിച്ഛായ യമാ തമാ തപം കത്വാ അന്നേസിതബ്ബമേസനാവസേന മിച്ഛാജീവേനാതി അത്ഥോ. യമാവുത്തനയേന ജീവിതവുത്തിഹേതു തീണിദുച്ചരിതാനിപൂരേത്വാ. ഇമേ ദേതി “അപ്പുപ്പുഞ്ഞോ, പുഞ്ഞവാ”തി ച വുത്തേ ദുച്ചരിതകാരിനോ ദേ പുഗ്ഗലേ.

ദുതിയനയേ ഇമേ ദേതി “അപ്പുപ്പുഞ്ഞോ, പുഞ്ഞവാ”തി ച വുത്തേ സുചരിതകാരിനോ ദേ പുഗ്ഗലേ.

പഠമദുതിയനയേസു വുത്തനയേനേവ തതീയചതുത്ഥനയേസുപി യമാക്കമം അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. പഠമതതീയനയേസു ചേത്ഥ അഹേതുക്അകിരിയവാദിനോ. ദുതിയചതുത്ഥനയേസു പന കമ്മകിരിയവാദിനോതി ദട്ഠബ്ബം. അപ്പദുക്ഖവിഹാരിതി അപ്പകം ദുക്ഖേന വിഹാരി. ബാഹിരകാചാരയുത്തോതി സാസനാചാരതോ ബാഹിരകേന തിത്ഥിയാചാരേന യുത്തോ. അത്താനം സുഖേത്വാതി അധമ്മികേന അന്നേസനായ ലദ്ധപച്ചയനിമിത്തേന സുഖേന അത്താനം സുഖേത്വാ സുഖം കത്വാ, “സുഖേ ഠപേത്വാ”തി അധുനാ പാഠോ.

“ന ദാനി മയാ സദിസോ അത്ഥീ”തിആദിനാ തണ്ഹാമാനദിട്ഠിസഞ്ചാതാനം തിസ്സന്നം മഞ്ഞനാനം വസേന ദുച്ചരിതപുരണമാഹ. ലാഭസങ്കാരം വാ ഉപ്പാദേത്തോ തീണി ദുച്ചരിതാനി പൂരേത്വാതി സമ്ബന്ധോ. മിച്ഛാദിട്ഠിവസേനാതി “നത്ഥി കാമേസു ദോസോ”തി ഏവം പവത്തമിച്ഛാദിട്ഠിവസേന. പരിബ്ബാജികായാതി ബാഹിരപബ്ബജമുപഗതായ താപസദാരികായ, ഛന്നപരിബ്ബാജികായ ച. “അപരോ”തി ഏത്ഥാപി ഹി “താപസോ വാ ഛന്നപരിബ്ബാജകോ വാ”തി അധികാരോ. ദഹരായാതി തരുണായ. മുദുകായാതി സുഖമാലായ. ലോമസായാതി തനുതമ്ബലോമതായ അപ്പലോമവതിയാ. ലോമം ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി ലോമസാ. ലിങ്ഗത്തയേപി ഹി സ-പച്ചയേന പദസിദ്ധിമിച്ഛന്തി സദുവിദു. കാമേസുതി വത്സുകാമേസു. പാതബ്ബതന്തി പരിഭുഞ്ജിതബ്ബം. പരിഭോഗത്ഥോ ഹേത്ഥ പാ-സദോ, തബ്ബസദോ ച ഭാവസാധനോ. താ-സദോ പന സകത്ഥേ യമാ “ദേവതാ”തി, പാതബ്ബതന്തി വാ പരിഭുഞ്ജനകത്ഥം, കത്തുസാധനോ ചേത്ഥ തബ്ബസദോ യമാ ഉപരിപണ്ണാസകേ പഞ്ചത്തയസുത്തേ “യേ ഹി കേചി ഭിക്ഖവേ സമണാ വാ ബ്രാഹ്മണാ വാ ദിട്ഠസുതമുതവിത്താതബ്ബസഞ്ചാരമത്തേന ഏതസ്സ ആയതനസ്സ

ഉപസമ്പദം പഞ്ചപേന്തീ"തി (മം നിം ന.൨൪) തമാ ഹി തദട്കമായം വുത്തം "വിജാനാതീതി വിഞ്ഞാതബ്ബം, ദിട്ഠസുതമുതവിഞ്ഞാതമത്തേന പഞ്ചദാരികസഞ്ഞാപവത്തിമത്തേനാതി അയത്ത്ഹി ഏതഥ അത്ഥോ"തി, (മം നിം അട്ഠം ന.൨൪) തട്ടീകായഞ്ച "യമാ നിയുന്തീതി നിയുാനികാതി ബഹുലം വചനതോ കത്തുസാധനോ നിയുാനികസദോ, ഏവം ഇധ വിഞ്ഞാതബ്ബസദോതി ആഹ 'വിജാനാതീതി വിഞ്ഞാതബ്ബ'ന്തി," താ-സദോ പന ഭാവേ. അസ്സാദിയമാനപക്ഖേ റിതോ കിലേസകാമോപി വത്ഥുകാമപരിയാപണോയേവ, തസമാ തേസു യമാരുചി പരിഭുജ്ജന്തോതി അത്ഥോ.

ഇദന്തി നയചതുകുവസേന വുത്തം അത്ഥപ്പഭേദവിഭജനം. "തിത്ഥിയവസേന ആഗതം അട്ഠകമായം തമാ വിഭത്തത്താ"തി (ദിം നിം ടീം ൧.൩൮൨) ആചരിയേന വുത്തം, തമായേവ പന പാളിയമ്പി വിഭത്തന്തി വേദിതബ്ബം. സാസനേപീതി ഇമസ്ഥിം സാസനേപി.

കഥം ലബ്ഭതീതി ആഹ "ഏകച്ചോഹീ"തിആദി. യസ്ഥാ ന ലഭതി, തസ്ഥാ അനേസനം കത്വാതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. അരഹത്തം വാ അത്തനി അസന്തം "അത്ഥി മേ"തി യമാരുതം പടിജാനിത്വാ. സാമന്തജപ്പനപച്ചയപടിസേവനഇരിയാപഥസന്നിസ്സിതസഞ്ചാതാനി തീണി വാ കുഹനവത്ഥുനി പടിസേവിത്വാ.

താദിസോവാതി ധുതങ്ഗ (വിസുദ്ധിം ൧.൨൨; മേരഗാം അട്ഠം ൨.൮൪൪ ആദയോ) സമാദാനവസേന ലൂഖാജീവീ ഏവ. അനേസനവസേനാതി നിദസ്സനമത്തം. "അരഹത്തപടിജാനനേനാ"തിആദിപി ഹി വത്തബ്ബം.

ദുല്ലഭസുഖോഭവിസ്സാമി ദുഗ്ഗതീസു ഉപപത്തിയാതി അധിപ്പായോ. അസക്കോന്തോതി ഏതഥ അന്തസദോ ഭാവലക്ഖണേ, അസക്കുണമാനേ സതീതി അത്ഥോ.

൩൮൩. അസുകട്ഠാനതോതി അസുകഭവതോ. ആഗതാതി ഉപപത്തിവസേന ഇധാഗതാ. ഇദാനിഗന്തബ്ബട്ഠാനഞ്ചാതി ഉപപത്തിവസേനേവ ആയതിം ഗമിതബ്ബഭവഞ്ച. തതോതി അതീതഭവതോ. പുന ഉപപത്തിന്തി ആയതിം അനന്തരഭവേ പുന ഉപപത്തിം, തതോ അനന്തരഭവേപി പുന ഉപപത്തിന്തി പുനപ്പുനം നിബ്ബത്തിം. കേന കാരണേന ഗരഹിസ്സാമീതി ഏതഥ യമാഭൂതമജാനന്തോ ഇച്ഛാദോസവസേന യം കീഞ്ചി ഗരഹേയു, ന തമാ ചാഹം, അഹം പന യമാഭൂതം ജാനന്തോ സബ്ബന്വേതം കേന കാരണേന ഗരഹിസ്സാമി, സബ്ബസ്സപേതസ്സ തപസ്സ ഗരഹായ കാരണം നത്ഥീതി ഇമമധിപ്പായം ദസ്സേന്തോ "ഗരഹിതബ്ബമേവാ"തിആദിമാഹ. ഭണ്ഡികന്തി പുടഭണ്ഡികം. ഉപമാപക്ഖേ പരിസുദ്ധതായ യോതം, തമാ അധോതഞ്ച, ഉപമേയുപക്ഖേ പന പസംസിതബ്ബഗുണതായ യോതം പരിസുദ്ധം, തമാ അധോതഞ്ചാതി അത്ഥോ. തമത്ഥന്തി ഗരഹിതബ്ബസ്സ ചേവ ഗരഹണം, പസംസിതബ്ബസ്സ ച പസംസനം.

൩൮൪. ദിട്ഠധമ്മികസ്സ, സമ്പരായികസ്സ ച അത്ഥസ്സ സാധനവസേന പവത്തിയാ ഗരുകത്താ ന കോചി ന സാധുതി വദതി. പഞ്ചവിധം വേരന്തി പാണാതിപാതാദിപഞ്ചവിധവേരം. തത്ത്ഹി പഞ്ചവിധസ്സ സീലസ്സ പടിപക്ഖഭാവതോ, സത്താനം വേരഹേതുതായ ച "വേര"ന്തി വുച്ചതി, തതോ

ഏവ ച തം ന കോചി “സാധു”തി വദന്തി തഥാ
ദിട്ഠയ്മനികാദിഅത്ഥാനമസാധനതോ, സത്താനം സാധുഭാവസ്സ ദുസനതോ ച. ന
നിരുന്ധിതബ്ബന്തി രൂപഗുഹണേ ന നിവാരേതബ്ബം. ദസ്സനീയദസ്സനത്ഥോ ഹി
ചക്ഖുപടിലാഭോതി തേസമധിപ്പായോ. അയമേവ നയോ സോതാദീസുപി.
യദഗ്ഗേന തേസം പഞ്ചഭാരേ അസംവരോ സാധു, തദഗ്ഗേന തത്ഥ സംവരോ ന
സാധുതി അധിപ്പായോ ഹോതീതി ആഹ “പുന...പേ... അസംവര”ന്തി.

അയമേത്ഥ അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - യം തേ ഏകച്ചം വദന്തി
“സാധു”തി തേ “ഏകേ സമണ്ണബ്രാഹ്മണാ”തി വുത്താ തിത്ഥിയാ യം
അത്തകിലമമാനുയോഗാദിം “സാധു”തി വദന്തി, തം മയം ന “സാധു”തി വദാമ.
യം തേ...പേ... “ന സാധു”തി യം പന തേ അനവജ്ജപച്ചയപരിഭോഗം,
സുനിവത്ഥസുപാരുതാദിസമ്മാപടിപത്തിഞ്ച “ന സാധു”തി വദന്തി, തം മയം
“സാധു”തി വദാമാതി.

ഇതി യം പരവാദമൂലകം ചതുക്കം ദസ്സിതം, തദേവ പുന സകവാദമൂലകം
ചതുക്കം കത്വാ ദസ്സിതന്തി വിഞ്ഞാപേതും “ഏവ”ന്തിആദി വുത്തം. യഞ്ഹി
കിഞ്ചി കേനചി സമാനം, തേനപി തം സമാനമേവ. യഞ്ച കിഞ്ചി കേനചി
അസമാനം, തേനപി തം അസമാനമേവാതി ആഹ “സമാനാസമാനത”ന്തി. ഏത്ഥ
ച സമാനതന്തി സമാനതാമത്തം. അനവസേസതോ ഹി പഹാതബ്ബയമ്മാനം
പഹാനം, ഉപസമ്പാദേതബ്ബയമ്മാനം ഉപസമ്പാദനഞ്ച സകവാദേവ ദിസ്സതി, ന
പരവാദേ. തേന വുത്തം “ത്യാഹം ഉപസങ്കമിത്വാ ഏവം വദാമീ”തിആദി.
സകവാദപരവാദാനുരൂപം വുത്തനയേന പഞ്ചസീലാദിവസേനേവ അത്ഥോ
വേദിതബ്ബോ.

സമനുയുജ്ജാപനകമാവണ്ണനാ

൩൮൫. അന്തമിതി ആണത്തിയം പഞ്ചമീഅത്തനോപദം. ലദ്ധിം പുച്ഛന്തോതി
“കിം സമണോ ഗോതമോ സംകിലേസധമ്മേ അനവസേസം പഹായ വത്തതി,
ഉദാഹു പരേ ഗണാചരിയാ, ഏത്ഥ താവ അത്തനോ ലദ്ധിം വദേഹീ”തി ഏവം
പടിഞ്ഞാതം സിദ്ധന്തം പുച്ഛന്തോ. കാരണം പുച്ഛന്തോതി “സമണോവ ഗോതമോ
സംകിലേസധമ്മേ അനവസേസം പഹായ വത്തതീ”തി വുത്തേ “കാരണേനപി
ഏതമത്ഥം ഗാഹയാ”തി ഏവം ഹേതും പുച്ഛന്തോ. ഉഭയം പുച്ഛന്തോതി “ഇദം
നാമേത്ഥ കാരണ”ന്തി കാരണം വത്വാ പടിഞ്ഞാതേ അത്ഥേ സാധിയമാനേ
അന്വയതോ, ബൃതിരേകതോ ച കാരണം സമത്ഥേതും സദിസാസദിസപ്പഭേദം
ഉപമോദാഹരണദ്വയം പുച്ഛന്തോ. അപിച ഹേതുപമോദാഹരണവസേന
തിലക്ഖണസമ്പത്തിയാ യഥാപടിഞ്ഞാതേ അത്ഥേ സാധിതേ സമ്മദേവ അനു
പച്ഛാ ഭാസന്തോ നിഗമേന്തോപി സമനുഭാസതിനാമാതി വേദിതബ്ബം.
“ഉപസംഹരിത്വാ”തി പാഠസേസോ. “കിം തേ”തിആദി ഉപസംഹരണാകാരദസ്സനം
. ദുതിയപദേപീതി “സഞ്ഘേന വാ സഞ്ഘ”ന്തി പദേപി. വചനസേസം,
ഉപസംഹരണാകാരഞ്ച സന്ധായ “ഏസേവ നയോ”തി വുത്തം.

തമത്ഥന്തി തം പഹാതബ്ബയമ്മാനം അനവസേസം പഹായ
വത്തനസഞ്ഘാതം, സമാദാതബ്ബയമ്മാനം അനവസേസം സമാദായ
വത്തനസഞ്ഘാതഞ്ച അത്ഥം. യോജേത്വാതി അകുസലാദിപദേഹി യോജേത്വാ.
അകോസല്ല്യസമ്ഭൂതാദിഅത്ഥേന അകുസലാ ചേവ തതോയേവ അകുസലാതി ച
സഞ്ഘാതാ, സഞ്ഘാതസദ്ദോ ചേത്ഥ ഞാതത്ഥോ, കോട്ഠാസത്ഥോ ച യുജ്ജതീതി

ആഹ “ഞാതാ, കോട്ഠാസം വാ കത്വാ റപിതാ”തി, പുരിമേന ചേത്ഥ പദേന ഏകന്താകുസലേ വദതി, പച്ഛിമേന തം സഹഗതേ, തപ്പടിപക്ഖിയേ ച. ഏവഞ്ചി കോട്ഠാസകരണേന റപനം ഉപപന്നം ഹോതി. അകുസലപക്ഖികഭാവേന ഹി വവത്ഥാപനം കോട്ഠാസകരണം. അവജ്ജസദ്ദോദോസത്ഥോ ഗാരയ്ഹപരിയായത്താ, അ-സദ്ദസ്സ ച തബ്ഭാവവുത്തിതോതി ആഹ “സദോസാ”തി. അരിയാ നാമ നിദ്ദോസാ. ഇമേ പന അകുസലാ കമഞ്ചിപി നിദ്ദോസാ ന ഹോന്തിതി നിദ്ദോസട്ഠേന അരിയാ ഭവിതും നാലം അസമത്ഥാ.

൩൮൩-൩൯൨. “യ”ന്തി ഏതം കാരണേ പച്ചത്തവചനന്തി ദസ്സേതി “യേനാ”തി ഇമിനാ. യം വാ പനാതി അസമ്ഭാവനാവചനമേതം, യം വാ പന കിഞ്ചിതി അത്ഥോ. പഹായ വത്തന്തിതി ച അത്ഥവസാ പുമുവചനവിപരിണാമോതി വുത്തം “യം വാ തം വാ അപ്പമത്തകം പഹായ വത്തന്തി”തി. ഗണാചരിയാ ചേത്ഥ പുരണമക്ഖലിആദയോ. സത്ഥുപഭവത്താ സഞ്ചസ്സ സഞ്ചസമ്പത്തിയാപി സത്ഥുസമ്പത്തി വിഭാവിയതീതി ആഹ “സഞ്ച...പേ... സിദ്ധിതോ”തി, സാ പന പസംസാ പസാദഹേതുകാതി പസാദമുഖേന തം ദസ്സേതും “പസീദമാനാപി”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ സമ്പിണ്ഡനത്ഥേന പി-സദ്ദേന അപ്പസീദമാനാപി ഏവമേവ ന പസീദന്തിതി സമ്പിണ്ഡേതി. യഥാ ഹി അന്വയതോ സത്ഥുസമ്പത്തിയാ സാവകേസു, സാവകസമ്പത്തിയാ ച സത്ഥരി പസാദോ സമുച്ചിയതി, ഏവം ബൃതിരേകതോ സത്ഥുവിപത്തിയാ സാവകേസു, സാവകവിപത്തിയാ ച സത്ഥരിഅപ്പസാദോതി ദട്ഠം. “തഥാ ഹീ”തിആദി തബ്ബിവരണം. സരീരസമ്പത്തിന്തി രൂപസമ്പത്തിം, രൂപകായപാരിപൂരിന്തി അത്ഥോ. രൂപപ്പമാണേ സത്തേ സന്ധായ ഇദം വുത്തം, “ധമ്മദേസനം വാ സുത്വാ”തി ഇദന്തു ഘോസപ്പമാണേ, ധമ്മപ്പമാണേ ച, “ഭിക്ഖുനം പനാചാരഗോചര”ന്തിആദിം പന ധമ്മപ്പമാണേ, ലുഖപ്പമാണേ ച. ആചാരഗോചരാദിഹി ധമ്മോ, സമ്മാപടിപത്തിയാ ലുഖോ ച ഹോതി . തസ്ഥ “ഭവന്തി വത്താരോ”തി പഠമപദേ രൂപപ്പമാണാ, ഘോസപ്പമാണാ, ധമ്മപ്പമാണാ ച, ദുതിയപദേ ധമ്മപ്പമാണാവ യോജേതബ്ബാ. കീവരൂപോതി കിത്തകജാതികോ. യാ സഞ്ചസ്സ പസംസാതി ആന്തോ സമ്ബന്ധോ, അയമേവ വാ പാഠോ.

തത്ഥ യാ ബുദ്ധാനം, ബുദ്ധസാവകാനമേവ ച പാസംസതാ, അഞ്ഞേസഞ്ച തദഭാവോ ജോതിതോ, തം വിരതിപ്പഹാനസംവരുദ്ദേസവസേന നീഹരിത്വാ ദസ്സേന്തോ “അയമധിപ്പായോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സേതുഘാതവിരതിയാ അരിയമഗ്ഗസമ്പയുത്തത്താ “സഞ്ചേന സഞ്ചം നത്ഥി”തി വുത്തം. അട്ഠസമാപത്തിവസേന വിക്ഖമ്ഭനപ്പഹാനമത്തം, വിപസ്സനാമത്തവസേന തദങ്ഗപ്പഹാനമത്തന്തി യഥാലാഭം യോജേതബ്ബം. വിപസ്സനാമത്തവസേനാതി ച “അനിച്ച്”ന്തി വാ “ഭുക്ഖ”ന്തി വാ വിവിധം ദസ്സനമത്തവസേന, ന പന നാമരൂപവത്ഥാനപച്ചയപരിഗ്ഗണ്ഹനപുബ്ബകം ലക്ഖണത്തയം ആരോപേത്വാ സഞ്ചാരാനം സമ്മസനവസേന. നാമരൂപപരിച്ഛേദോ, ഹി അനത്താനുപസ്സനാ ച ബാഹിരകാനം നത്ഥി. ഇതരാനി സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിനിസ്സരണപ്പഹാനാനി തീണി സഞ്ചേന സഞ്ചം നത്ഥി മഗ്ഗഫലനിബ്ബാനത്താ. ലോകിയപഞ്ചസീലതോ അഞ്ഞോ സഞ്ചോപി സീലസംവരോ, “ഖമോ ഹോതി സീതസ്സ ഉണ്ഹസ്സാ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൪; ൩.൧൭൯; അം നിം ൪.൧൧൪) വുത്തോ സുപരിസുദ്ധോ ഖന്തിസംവരോ, “പഞ്ഞായേതേ പിധിയുരേ”തിആദിനാ (സും നിം

൧൦൪൧; ചുളുനിം നും) വുത്തോ കിലേസാനം സമുച്ഛേദകോ മഗ്ഗുണാസഞ്ചാതോ ഞാണസംവരോ, മനച്ഛട്ഠാനം ഇന്ദ്രിയാനം പിദഹനവസേന പവത്തോ സുപരിസുദ്ധോ ഇന്ദ്രിയസംവരോ, “അനുപ്പന്നാനം പാപകാനം അകുസലാനം ധമ്മാനം അനുപ്പാദായാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൨.൪൦൩; മം നിം ൧.൧൩൫; സം നിം ൫.൮; വിഭം ൨൦൫) വുത്തോ സമ്മപ്പയാനസഞ്ചാതോ വീരിയസംവരോതി ഇമം സംവരപഞ്ചകം സന്ധായ “സേസം സഞ്ചേന സഞ്ചം നത്ഥീ”തി വുത്തം.

“പഞ്ച ഖോ പനിമേ പാതിമോക്ഖുദേസാ”തിആദിനാ യമാവുത്തസീലസ്സേവ പുന ഗഹണം സാസനേ സീലസ്സ ബഹുഭാവം ദസ്സേത്ഥാ തദേകദേസേ ഏവ പരേസം അവട്ഠാനദസ്സനത്ഥം. “ഉപോസമുദേസാ”തി അധുനാ പാഠോ. പഞ്ഞായതീതി പതിട്ഠിതഭാവേന പാകടോ ഹോതി, തസ്ഥാ മയാ ഹി...പേ... നത്ഥീതി യോജേതഞ്ചം. സീഹനാദന്തി സേട്ഠനാദം, അഭീതനാദം കേനചി അപ്പടിവത്തിയവാദം. യം പന വദന്തി -

“ഉത്തരസ്ഥിം പദേ ബൃഗ്ഘ-പുണ്ഡരീകാസഭകുഞ്ജര;
സീഹസദൃശനാഗാദ്യാ, പുമേ സേട്ഠത്ഥഗോചരാ”തി.

തം യേഭുയ്യവസേനാതി ദട്ഠഞ്ചം.

അരിയഅട്ഠംഗികമഗ്ഗവണ്ണനാ

൩൯൩. “അയം പന യമാവുത്തോ മമ വാദോ അവിപരീതോവ, തസ്സേവം അവിപരീതഭാവോ ഇമം മഗ്ഗം പടിപജ്ജിത്വാ അപരപ്പച്ചയതോ ജാനിതഞ്ചോ”തി ഏവം അവിപരീതഭാവാവബോധനത്ഥം. പാളിയം “അത്ഥി കസ്സപാ”തിആദിസു അയം യോജനാ - യം മഗ്ഗം പടിപന്നോ സാമംയേവ അത്തപച്ചക്ഖതോ ഏവം തെസ്സതി ദക്ഖതി “സമണോ ഗോതമോ വദന്തോ യുത്തപത്തകാലേ തഥഭാവതോ ഭൂതം, ഏകംസേന ഹിതാവഹഭാവതോ അത്ഥം, ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മം, വിനയയോഗതോ, പരേസഞ്ച വിനയനതോ വിനയം വദതീ”തി, സോ മയാ സയം അഭിഞ്ഞാ സച്ഛികത്വാ പവേദിതോ സകലവട്ടദുക്ഖനിസ്സരണഭൂതോ അത്ഥി കസ്സപ മഗ്ഗോ, തസ്സ ച അധിഗമുപായഭൂതാ പുഞ്ചഭാഗപടിപദാതി, തേന “സമണോ ഗോതമോ ഇമേ ധമ്മേ അനവസേസം പഹായ വത്തതീ”തിആദി നയപ്പവത്തോ വാദോ കേനചി അസമ്പകമ്പിതോ യമാഭൂത സീഹനാദോതി ദസ്സേതി. ദക്ഖതീതി ചേത്ഥ സ്സതി-സദേന പദസിദ്ധി “യത്ര ഹി നാമ സാവകോ ഏവരൂപം തെസ്സതി വാ ദക്ഖതി വാ സക്ഖിം കരിസ്സതീ”തിആദിസു വിയ.

“ഏവമേതം യമാഭൂതം സമ്മപ്പഞ്ഞായ പസ്സതീ”തിആദി സുത്തപദേസു (അം നിം ൩.൧൩൪) വിയ ച മഗ്ഗഞ്ച പടിപദഞ്ച ഏകതോ കത്വാ ദസ്സേന്തോ. “അയമേവാ”തി സാവധാരണവചനം മഗ്ഗസ്സ പുമുഭാവപടീക്ഖേപത്ഥം, സഞ്ചഅരിയസാധാരണഭാവദസ്സനത്ഥം, സാസനേ പാകടഭാവദസ്സനത്ഥഞ്ച. തേനാഹ “ഏകായനോ അയം ഭിക്ഖവേ മഗ്ഗോ സത്താനം വിസുദ്ധിയാ”തി (ദീം നിം ൨.൩൦൩; മം നിം ൧.൧൦൬; സം നിം ൫.൩൬൭, ൩൮൪).

“ഏസേവ മഗ്ഗോ നത്ഥഞ്ഞോ, ദസ്സനസ്സ വിസുദ്ധിയാ”തി, (ധം പം ൨൦൪) -

“ഏകായനം ജാതിഖയന്തദസ്സീ,

മറ്റും പജാനാതി ഹിതാനുകമ്പി;
ഏതേന മഗ്ഗേന അതരിം സു പുണ്യേ,
തരിസ്സന്തി യേ ച തരന്തി ഓഘ"ന്തി. (സം നീ ൫.൩൮൪, ൪൦൯; ചൂളനിം
൧൦൦, ൨൧൧; നേത്തി ൧൦൦) ച -

സഞ്ചേസു ചേവ സുത്തപദേസേസു, അഭിധമ്മപദേസേസു (വിഭ ൩൫൫) ച
ഏകോവായം മഗ്ഗോ പാകടോതി.

തപോപക്കമകമാവണ്ണനാ

൩൯൪. തപോയേവ ഉപക്കമിതബ്ബതോ, ആരഭിതബ്ബതോ തപോപക്കമാതി
ആഹ "തപാരമ്ഭാ"തി, ആരമ്ഭനഞ്ചേതമ തപകരണമേവാതി ദസ്സേതി
"തപോകമ്മാനീ"തി ഇമിനാ. സമണകമ്മസങ്ഖാതാതി സമണേഹി
കത്തബ്ബകമ്മസത്തിതാ. ബ്രാഹ്മണകമ്മസങ്ഖാതാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.
നിച്ഛോലോതി നിസ്സുട്ഠോലോ സഞ്ചേന സബ്ബം പടിക്ഖിത്തചോലോ. ചേലം,
ചോലോതി ച പരിയായവചനം. കോചി ഛിന്നഭിന്നപടപിലോതികധരോപി
ദസന്തയുത്തസ്സ വത്ഥസ്സ അഭാവതോ "നിച്ഛോലോ"തി വത്തബ്ബതം ലഭേയ്യാതി തം
നിവത്തേതും "നഗ്ഗോ"തി വുത്തം, നഗ്ഗിയവതസമാദാനേന സബ്ബമാ നഗ്ഗോതി
അത്ഥോ. ലോകിയകുലപുത്താചാരവിരഹിതതാവ വിസ്സുട്ഠാചാരതാതി ദസ്സേതി
"ഉച്ചാരകമ്മാദീസു"തിആദിനാ. കഥം വിരഹിതോതി ആഹ
"ഠിതകോവാ"തിആദി, ഇദഞ്ച നിദസ്സനമത്തം വമിത്വാ
മുഖവിക്ഖാലനാദിആചാരസ്സപി തേന വിസ്സുട്ഠത്താ. അപലിഖതീതി ഉദകേന
അധോവനതോ അപലിഹതി. സോ കിര ദണ്ഡകം "സത്തോ"തി പഞ്ഞപേതി,
തസ്ഥാ തം പടിപദം പൂരേന്തോ ഏവം കരോതീതി വുത്തം "ഉച്ചാരം
വാ"തിആദി. തത്ഥ അപലിഖതീതി അപകസതി.

"ഏഹി ഭദന്തോ"തി വുത്തേ ഉപഗമനസങ്ഖാതോ വിധി ഏഹിഭദന്തോ, തം
ചരതീതി ഏഹിഭദന്തികോ , രുജ്ജഹിസദ്ദേന ചേതമ തദ്ധിതസിദ്ധി യഥാ
"ഏഹിപസ്സികോ"തി, (മം നീ ൧.൨൪) തപ്പടിക്ഖേപേന നഏഹിഭദന്തികോ,
തദേവത്ഥം ദസ്സേതി "ഭിക്ഖാഗഹണത്ഥ"ന്തിആദിനാ. ന ഏതീതി ന ആഗച്ഛതി.
ഏവം നതിട്ഠഭദന്തികോതി ഏത്ഥാപി. സമണേന നാമ സയംവചനകരേണേവ
ഭവിതബ്ബം, ന പരവചനകരേണാതി അധിപ്പായേന തദുഭയമ്പി...പേ... ന കരോതി.
പൂരേതരന്തി തം റാനം അത്തനാ ഉപഗമനതോ പഠമതരം, തം കിര സോ
"ഭിക്ഖുനാ നാമ യാദിച്ഛകീ ഏവ ഭിക്ഖാ ഗഹേതബ്ബാ"തി അധിപ്പായേന ന
ഗണ്ഹാതി. ഉട്ടിസ്സകതം പന "മമ നിമിത്തഭാവേന ബഹു ഖുദുകാ പാണാ
സങ്ഘാടമാപാദിതാ"തി അധിപ്പായേന നാധിവാസേതി. നിമന്തനമ്പി "ഏവം
തേസം വചനം കതം ഭവിസ്സതി"തി അധിപ്പായേന ന സാദിയതി. കുമ്ഭീതി
പക്കഭിക്ഖാപക്ഖിത്തകുമ്ഭോ. ഉക്ഖലീതി ഭിക്ഖാപചനകുമ്ഭോ. പച്ഛീതി
ഭിക്ഖാപക്ഖിത്തപിടകം. തതോപീതി കുമ്ഭീകളോപിതോപി. കുമ്ഭീആദീസുപി
സോ സത്തസത്തിതി ആഹ "കുമ്ഭീകളോപിയോ"തിആദി. "അയം
മ"ന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. അന്തരന്തി ഉഭിന്നമന്തരാളം.

കബളന്തരായോതി ആലോപസ്സ അന്തരായോ. ഏത്ഥാപി സോ സത്തസത്തി.
പുരിസന്തരഗതായാതി പുരിസസമീപഗതായ. രതിഅന്തരായോതി കാമരതിയാ
അന്തരായോ. ഗാമസഭാഗാദിവസേന സങ്ഗമമ കിത്തേന്തി ഏതിസ്സാതി
സംകിത്തി. തഥാ സംഹാടതണ്ഡുലാദിസഞ്ചയോ തേന കതഭത്തമിധാധിപ്പേതന്തി

വുത്തം “സംകിത്തേത്യാ കതഭത്തേസു”തി. മജ്ജിമനിക്കായേ
മഹാസീഹനാദസുത്തന്തീകായം പന ആചരിയേനേവ ഏവം വുത്തം
“സംകിത്തയന്തി ഏതായാതി സംകിത്തി, ഗാമവാസീഹി സമുദായവസേന
കിരിയമാനകിരിയാ, ഏതഥ പന ഭത്തസംകിത്തി അധിപ്പേതാതി ആഹ
‘സംകിത്തേത്യാ കതഭത്തേസു’തി”. ഇദം പന തസ്സ ഉക്കട്ഠപടിപദാതി ദസ്സേതി
“ഉക്കട്ഠോ”തിആദിനാ. യഥാ ചേതഥ, ഏവം “നഘ്ഘഹിഭദന്തികോ”തിആദീസുപി
ഉക്കട്ഠപടിപദാദസ്സനം വേദിതഞ്ചം. സാസദോ സുനഖപരിയായോ. തസ്സാതി
സുനഖസ്സ. തത്ഥാതി തസ്ഥിം റാനേ. സമുഹസമുഹചാരിനീതി
സഞ്ചസഞ്ചചാരിനീ. മനുസ്സാതി വേയ്യാവചുകരമനുസ്സാ.

സോവീരകന്തി കഞ്ജികം. “ലോണസോവീരക”ന്തി കേചി, തദയുത്തമേവ,
“സബ്ബസസ്സസമ്ഭാരേഹി കത”ന്തി വുത്തത്താ. ലോണസോവീരകഞ്ജി
സബ്ബമച്ഛമംസപുപ്ഫഹലാദിസമ്ഭാരകതം. സുരാപാനമേവാതി
മജ്ജലക്ഖണപ്പത്തായ സുരായ പാനമേവ. മേരയവേതഥ സഞ്ജഹിതം
ലക്ഖണഹാരേന, ഏകസേസനയേന വാ. സബ്ബസുപീതി
സാവജ്ജാനവജ്ജസുപി കഞ്ജികസുരാദീസു. ഏകാഗാരമേവ ഭിക്ഖാചരിയായ
ഉപഗച്ഛതീതി ഏകാഗാരികോ. നിവത്തതീതി പച്ചാഗച്ഛതീ, സതി ഭിക്ഖാലാഭേ
തദുത്തരി ന ഗച്ഛതീതി വുത്തം ഹോതി. ഏകാലോപേനേവ വത്തതീതി
ഏകാലോപികോ. ദീയതി ഏതായാതി ദത്തി, ദത്തിആലോപമത്തഗ്ഗാഹി
ഖുദുകം ഭിക്ഖാദാനഭാജനം. തേനാഹ “ഖുദുകപാതീ”തി. അഗ്ഗഭിക്ഖന്തി
അനാമട്ഠഭിക്ഖം , സമാഭിസഞ്ചതതായ വാ ഉത്തമഭിക്ഖം. അഭുഞ്ജനവസേന
ഏകോ ഹോ ഏതസ്സാതി ഏകാഹികോ, ആഹാരോ, തം ആഹാരം
ആഹാരേതീതി അത്ഥോ. സോ പന അത്ഥതോ ഏകദിവസലഞ്ചകോതി വുത്തം
“ഏകദിവസന്തരിക”ന്തി. ഏസ നയോ “ദ്വാഹിക”ന്തിആദീസുപി. അപിച
ഏകാഹം അഭുഞ്ജിത്വാ ഏകാഹം ഭുഞ്ജനം, ഏകാഹവാറോ വാ
ഏകാഹികം. ദ്വീഹം അഭുഞ്ജിത്വാ ദ്വീഹം ഭുഞ്ജനം, ദ്വീഹവാറോ വാ
ദ്വാഹികം. സേസദയേപി അയം നയോ. ഉക്കട്ഠോ ഹി
പരിയായഭത്തഭോജനികോ ദ്വീഹം അഭുഞ്ജിത്വാ ഏകാഹമേവ ഭുഞ്ജതി.
ഏവം സേസദയേപി. മജ്ജിമാഗമടീകായം പന “ഏകാഹം അന്തരഭൂതം
ഏതസ്സ അത്ഥതീതി ഏകാഹികം. സേസപദേസുപി ഏസ നയോ”തി വുത്തം.
“മേരാ ഭിക്ഖു ഭിക്ഖുനിയോ ഓവദന്തി പരിയായേനാ”തിആദീസു വിയ
വാദത്ഥോ പരിയായ സദോ. ഏകാഹവാറേനാതി ഏകാഹികവാറേന.
“ഏകാഹിക”ന്തിആദിനാ വുത്തവിധിമേവ പടിപാടിയാ പവത്തഭാവേന
ദസ്സേതും പാളിയം “ഇതി ഏവരുപ”ന്തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

൩൯൫. സാമാകോ നാമ ഗോധുമോ. സയംജാതാ വീഹിജാതീതി
അരോപിമവീഹിജാതി. യദേവ “വീഹീ”തി വദന്തി. ലിഖിത്വാതി കസിത്വാ.
സിദ്ധേസോപീതി കണികാരാദിരുക്ഖനിയ്യാസോപി. കൂണ്ഡകന്തി തനുതരം
തണ്ഡുലസകലം, തണ്ഡുലഖണ്ഡകന്തി അത്ഥോ. ഓദന്നേന കതം കഞ്ജിയം
ഓദനകഞ്ജിയം. “വാസിതകേന പിഞ്ഞാകേന നഹായേയ്യാ”തിആദീസു (പാചിം
൧൨൦൩) വിയ പിഞ്ഞാക സദോ തിലപിട്ഠപരിയായോ. യഥാഹ “പിഞ്ഞാകം
നാമ തിലപിട്ഠം വുച്ചതീ”തി. “തരുണകദലിക്ഖന്ധമേവ പിഞ്ഞാക”ന്തി കേചി,
ന ഗഹേതബ്ബമേതം കത്ഥചിപി തഥാ അവചനതോ.

നന്തു. സന്ദേഹി സന്ദവാകേഹി നിബൃത്തിതാനി സാണാനി, അന്തേഹി മിസ്സുകാനി സാണാനി എവ മസാണാനി നിരുത്തിനയേന, ന ഛരചിവരപരിയാപന്നാനി ഭങ്ഗാനി. കേചി പന “മസാണാനി നാമ ചോളവിസേസാനീതി പരികപ്പേതാ മസ്സകചോളാനി”തി പഠന്തി, തദയുത്തമേവ പോരാണേഹി തഥാ അവുത്തത്താ. ഏരകതിണാദീനീതി ഏതമ ആദിസദ്ദേന അക്കമകചികദലിവാകാദീനം സങ്ഗഹോ, ഏരകാദീഹി കതാനി ഹി ഛരവാനി ലാമകാനി ദുസ്സാനീതി വത്തബൃതം ലഭന്തി. ഛരവസദ്ദോ ഹേതമ ഹീനവാചകോ, പുരിമവികപ്പേ പന മതസരീരവാചകോ. ഛരസ്സിതനന്തകാനീതി ഛരസ്സിതപിലോതികാനി. അജിനസ്സേദന്തി അജിനം, പകതിഅജിനമിഗചമ്മം, തദേവ മജ്ജേയേ ഫാലിതകഞ്ചേ, അജിനസ്സു വിപം ഫാലിതമുപഡ്ഡന്തി അജിനക്ഖിപം . “സഖുരകന്തിപി വദന്തി”തി (മം നിം അട്ഠം ൧.൧൫൫) പപഞ്ചസുദനിയം വുത്തം, ദിപിനം തിണ്ണം വാ സമുദിതഞ്ചേ, അജിനക്ഖിപന്തി തേസമധിപ്പായോ. വിനയസംവണ്ണനാസു പന “അജിനമേവ അഭേദതോ അജിനക്ഖിപ”ന്തി വുത്തം. കന്ദിത്വാതി ഉജ്ജവുജ്ജവേന കന്ദിത്വാ. “ഗന്മേതാ”തിപി പാഠോ, വദ്ദേതാ ബന്ധിത്വാതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ഹി ഫലകചിരേ നിദസ്സനം ഉപപന്നം ഹോതി. യം സന്ധായ വുത്തന്തി അജിതവാദസ്സ പടികിട്ഠതരഭാവേ ഉപമാദസ്സനത്ഥം യദേവ കേസകമ്ബലം സന്ധായ അങ്ഗുത്തരാഗമേ (അം നിം ൩.൧൩൮) വുത്തം.

തന്താവുതാനീതി തന്തം പസാരേതാ വീതാനി. പടികിട്ഠോതി ഹീനോ. കസ്മാതി വുത്തം “കേസകമ്ബലോ”തിആദി. പാളിയം ഉബ്ഭട്ഠകോ”തി ഏതസ്സ “ഉദ്ധം റിതകോ”തി അത്ഥോ മജ്ജിമാഗമട്ഠകമായം മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായം (മം നിം അട്ഠം ൧.൨൧൫) വുത്തോ. ഉബ്ഭസദ്ദോ ഹി ഉപരിഅത്ഥേ നേപാതികോ യഥാ “ഉബ്ഭജാണുമണ്ഡല”ന്തി. അനേകപരിമാണാ, ഹി നിപാതാ, അനേകത്ഥാ ച.

മിച്ഛാവായാമവസേനേവ ഉക്കുടികവതാനുയോഗോതി ആഹ “ഉക്കുടികവീരിയം അനുയുത്തോ”തി. ന കേവലം നിസിന്നോയേവ ഉക്കുടികോ, അഥ ഖോ ഗച്ഛന്തോപി...പേ...ഗച്ഛതി. അയകണ്ടകേതി അയോമയകണ്ടകേ. പകതികണ്ടകേതി സലാകകണ്ടകേ. ഉച്ചഭൂമിയം മണ്ഡിലസദ്ദോതി വുത്തം “ഉച്ചേ ഭൂമിട്ഠാനേ”തി. അയം അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - മണ്ഡിലന്തി സമാപകതിഭൂമി വുച്ചതി “പത്ഥണ്ഡിലേ പാതുരഹോസീ”തിആദിസു വിയ. അമരകോസേപി ഹി നിഘണ്ടുസത്ഥേ വുത്തം “വേദീ പരിക്ഖതാ ഭൂമി, സമേ മണ്ഡിലം ചാതുരേ”തി (സത്തരസമവഗ്ഗേ ൧൮ ഗാമായം) തസ്മാ മണ്ഡിലേ അനന്തരഹിതായ പകതിഭൂമിയം സേയ്യമ്പി കപ്പേതീതി അത്ഥോ. യം സന്ധായ തത്ഥേവ നിഘണ്ടുസത്ഥേ വുത്തം “യോ മണ്ഡിലേ വത വസാ, സേതേ മണ്ഡിലസായി സോ”തി (സത്തരസമവഗ്ഗേ ൪൪ ഗാമായം) രജോ ഏവ ജല്ലം മലിനം രജോജല്ലം. തേന വുത്തം “സരീര”ന്തിആദി. ലദ്ധം ആസനന്തി നിസിദിതും യഥാലദ്ധമാസനം. അകോപേതാതി അന്തത്ഥ അനുപഗന്ത്വാ. തഥാ ചാഹ “തത്ഥേവ നിസിദനസീലോ”തി. ഏവം നിസിദന്തോ ഹി തം അകോപേന്തോ നാമ ഹോതി. ചതുസു മഹാവികടേസു ഗൃഥമേവിധാധിപ്പേതന്തി വുത്തം “ഗൃഥം വുച്ചതീ”തി. തഞ്ഹി ആസയവസേന വിരൂപം കടത്താ “വികട”ന്തി വുച്ചതി. സായം തതിയന്തി സായന്ഹസമയസങ്ഖാതം തതിയസമയം. അസ്സാതി ഉദകോരോഹനാനുയോഗസ്സു. പാതോപദമിവ സായംപദം നേപാതികം . അനുസാരലോപേന പന “സായതതിയക”ന്തിപി പാഠോ ദിസ്സതി.

ഏതുമെ ച “അചേലകോ ഹോതീ”തിആദിനി യാവ “മുസോദകം പിവതീ”തി
 ഏതാനി വതപദാനി ഏകവാറാനി, “ഏകാഗാരികോ വാ ഹോതീ”തിആദിനി
 പന നാനാവാരാനി, നാനാകാലികാനി വാ. തമാ “സാകഭക്തോ വാ
 ഹോതീ”തിആദിനി, “സാണാനിപി ധാരേതി, മസാണാനിപി ധാരേതീ”തിആദിനി
 ച. തമാ ഹേതമ വാ-സദുഗ്ഗഹണം, പി-സദുഗ്ഗഹണഞ്ച കതം. പി-സദുദാപി ഇയ
 വികപ്പതോ ഏവ ദട്ഠഞ്ചോ. പുരിമേസു പന വതപദേസു തദുഭയമ്പി ന
 കതം, ഏവഞ്ച കതാ “അചേലകോ ഹോതീ”തി വതാ “സാണാനിപി
 ധാരേതീ”തിആദിവചനസ്സ, “രജോജല്യയരോപി ഹോതീ”തി വതാ
 “ഉദകോരോഹനാനുയോഗമനുയുത്തോ വിഹരതീ”തി വചനസ്സ ച അവിരോധോ
 സിദ്ധോ ഹോതി. അഥ വാ കിമേതമ അവിരോധചിന്തായ.
 ഉമ്മത്തകപച്ഛിസദിസോ ഹി തിത്ഥിയവാദോ. അപിച “അചേലകോ ഹോതീ”തി
 ആരഭിതാ തപ്പസങ്ഗേന സബ്ബസി അഞ്ഞമഞ്ഞവിരോധമേവ
 അത്തകിലമാനുയോഗം ദസ്സേന്തേന തേന അചേലകസ്സപേന “സാണാനിപി
 ധാരേതീ”തിആദി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

തപോപക്കമനിരത്ഥകതാവണ്ണനാ

൩൯൭. സീലസമ്പദാദിഹീതി സീലസമ്പദാ, സമാധിസമ്പദാ, പഞ്ഞാസമ്പദാതി
 ഇമാഹി ലോകുത്തരാഹി സമ്പദാഹി. വിനാതി വിരഹിതത്താ, വിനാ വാ
 താഹി ന കദാചിപി സാമഞ്ഞം വാ ബ്രഹ്മഞ്ഞം വാ സമ്ഭവതി, തസ്മാ
 തേസം തപോപക്കമാനം നിരത്ഥകതം ദസ്സേന്തോതി സപാഠസേസയോജനാ.
 ദോസവേരവിരഹിതന്തി ദോസസങ്ഖാതവേരതോ വിരഹിതം. ഇദഞ്ചി
 ദോസസ്സ മേത്തായ ഉജുപടിപക്ഖതോ വുത്തം. യം പന ആചരിയേന വുത്തം
 “ദോസഗ്ഗഹണേന വാ സബ്ബേപി ത്യാനപടിപക്ഖാ സംകിലേസധമ്മാ ഗഹിതാ.
 വേരഗ്ഗഹണേന പച്ചത്ഥികഭൂതാ സത്താ. യദഗ്ഗേന ഹി ദോസരഹിതം, തദഗ്ഗേന
 വേരരഹിത”ന്തി (ദിം നിം ടീം ൧.൩൯൭), തദേതം പാളിയം വേരസദുസ്സേവ
 വിജ്ജമാനത്താ, അട്ഠകമായഞ്ച തദത്ഥമേവ ദസ്സേതും ദോസസദുസ്സ വുത്തത്താ
 വിചാരേതഞ്ചം.

൩൯൮. ഏത്തകമത്തന്തി നഗ്ഗചരിയാദിമത്തം. പാക്കടഭാവേന കായതി
 അത്ഥം ഗമേതീതി പകതി, ലോകസിദ്ധവാദോ. തേനാഹ “പകതികമാഏസാ”തി.
 “മത്താ സുഖപരിച്ചാഗാ”തിആദിസു (ധം പം ൨൯൦) വിയ മത്താസദുദാ അപ്പത്തം
 അന്തോനീതം കതാ പമാണവാചകോതി ആഹ “ഇമിനാ”തിആദി. തേന പന
 പമാണേന പഹാതഞ്ചോ ഏവ പടിപത്തിക്കമോ പകരണപ്പത്തോ. ഇമിനാ
 “തപോപക്കമേനാ”തി സദുന്തരേന വാ അധിഗതോതി ദസ്സേതി
 “പടിപത്തിക്കമേനാ”തി ഇമിനാ. തതോതി തസ്മാ സാമഞ്ഞബ്രഹ്മഞ്ഞസ്സ
 അപ്പമത്തകേനേവ പടിപത്തിക്കമേന സുദുക്കരഭാവതോ. ഇമം ഹേതുസമ്ബന്ധം
 സന്ധായ “പദസമ്ബന്ധേന സദ്ധി”ന്തി വുത്തം. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബവാദേസു.

൩൯൯. അഞ്ഞമാതി യദി അചേലകഭാവാദിനാ സാമഞ്ഞം വാ ബ്രഹ്മഞ്ഞം
 വാ അഭവിസ്സ, ഏവം സതി സുവിജാനോവ സമണോ, സുവിജാനോ
 ബ്രാഹ്മണോ. യസ്മാ പന തുമ്പേ ഇതോ അഞ്ഞമാവ സാമഞ്ഞം, അഞ്ഞമാ
 ബ്രഹ്മഞ്ഞം വദഥ, തസ്മാ ദുജ്ജാനോവ സമണോ ദുജ്ജാനോ ബ്രാഹ്മണോതി
 അത്ഥോ. തേനാഹ “ഇദം സന്ധായാഹാ”തി. തം പകതിവാദം പടിക്ഖിപിത്ഥാതി
 യം പുബ്ബേ പാകതികം സാമഞ്ഞം, ബ്രഹ്മഞ്ഞഞ്ച ഹദയേ ഠപേത്ഥാ തേന
 അചേലകസ്സപേന “ദുക്കരം സുദുക്കര”ന്തി വുത്തം, ഭഗവതാ ച തമേവ

സന്ധായ “പകതി ഖോ ഏസാ”തിആദി ഭാസിതം, തമേവ ഇധ പാകതികസാമഞ്ഞബ്രഹ്മഞ്ഞവിസയം കഥം പടിസംഹരിത്വാ. സഭാവതോവ പരമത്വതോ ഏവ സമണ്ഡ, ബ്രാഹ്മണ്ഡ ച ദുജ്ജാനഭാവം ആവികരോന്തോ പുനപി “പകതി ഖോ”തിആദിമാഹ. തത്രാപീതി സമണ്ഡബ്രാഹ്മണ്വാദേപി. പദസമ്ബന്ധന്തി ഹേതുപദേന സദ്ധിം പുണ്യാപരവാക്യസമ്ബന്ധം.

സീലസമാധിപത്താസമ്പദാവണ്ണനാ

൪൦൦-൧. പണ്ഡിതോതി ഹേതുസമ്പത്തിസിദ്ധേന പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതോ. കഥം ഉഗ്രഹേസീതി പരിപക്കഞ്ഞാണത്താ ഘടേ പദീപേന വിയ അബ്ഭന്തരേ സമുജ്ജലന്തേന പത്താവേയുത്തിയേന തത്ത്വ തത്ത്വ ഭഗവതാ ദേസിതമത്ത്വം പരിഗൃഹ്ണന്തോ തം ദേസനം ഉപധാരേസി. യസ്മാ ഉഗ്രഹേസി, തസ്മാ...പേ... വിദിത്വാതി സമ്ബന്ധോ. തസ്സ ചാതി യോ അചേലകോ ഹോതി, യാവ ഉദകോരോഹനാനുയോഗമനുയുത്തോ വിഹരതി, തസ്സ ച. തസ്സ ചേതി വാ പദച്ഛേദോ, അഭാവിതാ അസച്ഛികതാ ഹോതി ചേതി യോജനാ. താ സമ്പത്തിയോ പുച്ഛാമി, യാഹി സമണ്ണോ ച ബ്രാഹ്മണ്ണോ ച ഹോതീതി അധിപ്പായോ. സീലസമ്പദാദിവിജാനനത്ത്വന്തി സീലസമ്പദാദിവിജാനനഹേതു. “കസ്മാ പുച്ഛതീ”തി ഹി വുത്തം. അഥ-സദോ ചേത്ഥ കാരണേ. ഏവമീദിസേസു. സീലസമ്പദായാതി ഏത്ഥ ഇതിസദോ ആദിഅത്ഥോ, ഉപലക്ഖണിദ്ദേസോ വായം, തേന “ചിത്തസമ്പദായ, പത്താസമ്പദായാ”തി പദദ്വയം സങ്ഗഹ്ണഹാതി. തേനാഹ “സീലചിത്തപത്താസമ്പദാഹി അത്താ”തി. ഇമേഹി ച അസേക്ഖസീലാദിക്ഖണ്ഡത്തയം സങ്ഗഹിതന്തി വുത്തം “അരഹത്തഫലമേവാ”തി. തത്ത്വ കാരണം ദസ്സേതി “അരഹത്തഫലപരിയോസാന”ന്തിആദിനാ. ഇദഞ്ചി കാകോലോകനമിവ ഉഭയാപേക്ഖവചനം.

സീഹനാദകഥാവണ്ണനാ

൪൦൨. അനുത്തരന്തി അനഞ്ഞസാധാരണതായ, അനഞ്ഞസാധാരണത്വവിസയതായ ച അനുത്തരം. മഹാസീഹനാദന്തി മഹന്തം ബുദ്ധസീഹനാദം. അതിവിയ അച്ചന്തവിസുദ്ധതായ പരമവിസുദ്ധം. “പരമന്തി ഉക്കട്ഠം. തേനാഹ ‘ഉത്തമ’ന്തി” ആചരിയേന വുത്തം, ഉക്കട്ഠപരിയായോ ച പരമസദോ അത്ഥീതി തസ്സാധിപ്പായോ. സീലമേവാതി ലോകിയസീലമത്തത്താ സീലസാമഞ്ഞമേവ. യഥാ അനഞ്ഞസാധാരണം ഭഗവതോ ലോകുത്തരസീലം സവാസനപടിപക്ഖയമ്മവിദ്ധംസനതോ, ഏവം ലോകിയസീലമ്പി അനഞ്ഞസാധാരണമേവ തദനുച്ഛവികഭാവേന പവത്തത്താ. ഏവഞ്ചി “നാഹം തത്ത്വാ”തി പാളിവചനം ഉപപന്നം ഹോതി. “യാവതാ കസ്സപ അരിയം പരമം സീല”ന്തി ഇദം “സീലസ്സ വണ്ണം ഭാസന്തി”തി ഏത്ഥ ആകാരദസ്സനം. “യദിദം അധിസീല”ന്തി ഇദം പന “തത്ത്വാ”തി പദദ്വയേ അനിയമവചനം . “യദിദം അധിസീല”ന്തി ച ലോകിയലോകുത്തരവസേന ദുവിധമ്പി ബുദ്ധസീലം ഏകജ്ഞം കത്വാ വുത്തം, തസ്മാ ത-സദേനപി ഉഭയസ്സേവ പരാമസനന്തി ദസ്സേതും “തത്ത്വ സീലേപി പരമസീലേപി”തിആദിമാഹ. സമസമന്തി സമേന വിസേസനഭൂതേന സീലേന സമന്തി അത്ത്വം വിത്താപേതും “മമ സീലസമേന സീലേന മയാ സമ”ന്തി വുത്തം. തസ്മിം സീലേതി ദുവിധേപി സീലേ. ഇതി ഇമന്തി ഏവം ഇമം സീലവിസയം. പഠമന്തി ഉപ്പത്തിക്കമതോ പഠമം പവത്തത്താ പഠമഭൂതം.

തപതീതി കിലേസേ സന്തപ്തതി, വിധമതീതി അരേമാ. “തദേവാ”തി ഇമിനാ തുല്യാധികരണസമാസമാഹ. ജിഗുച്ഛതീതി ഹീഭൂതി ലാമകതോ റപേതി. ആരകാ കിലേസേഹീതി കത്വാ നിദോസത്താ അരിയാ. ആരമ്ഭവത്സുവസേനാതി അട്ഠാരമ്ഭവത്സുവസേന. വിപസ്സനാവീരിയസങ്ഖാതാതി വിപസ്സനാസമ്പയുത്തവീരിയസങ്ഖാതാ. ലോകിയമത്തത്താ തപോജിഗുച്ഛാവ. മഗ്ഗഫലസമ്പയുത്താ വീരിയസങ്ഖാതാ തപോജിഗുച്ഛാതി അധികാരവസേന സമ്ബന്ധോ. സബ്ബുക്കട്ഠഭാവതോ പരമാ നാമ. യമാ യുവിനോ ഭാവോ യോബ്ബനം, ഏവം ജിഗുച്ഛിനോ ഭാവോ ജേഗുച്ഛം. യദിദം അധിജേഗുച്ഛന്തി സീലേ വിയ ലോകിയലോകുത്തരവസേന ദുവിധമ്പി ബുദ്ധജേഗുച്ഛം. തത്ഥാതി ജേഗുച്ഛേപി അധിജേഗുച്ഛേപി. കമ്മസ്സകതാപഞ്ഞാതി “അത്ഥി ദിന്നം, അത്ഥി യിട്ഠ”തിആദി (മം നിം ൧.൪൪൧; വിഭം ൧൯൩) നയപ്പവത്തം ഞാണം. യമാഹ വിഭങ്ഗേ -

“തത്ഥ കത്തരം കമ്മസ്സകതാഞാണം, അത്ഥി ദിന്നം, അത്ഥി യിട്ഠം, അത്ഥി ഹുതം, അത്ഥി സുകടദുക്കടാനം കമ്മാനം ഫലം വിപാകോ...പേ... റപേത്വാ സച്ചാനുലോമികം ഞാണം സബ്ബാപി സാസവാ കുമ്പലാ പഞ്ഞാ കമ്മസ്സകതാഞാണ”തി (വിഭം ൧൯൩).

സബ്ബമ്പി ഹി അകുമ്പലം അത്തനോ വാ ഹോതു, പരസ്സ വാ, ന സകം നാമ. കസ്ഥാ? അത്ഥഭഞ്ജനതോ, അനത്ഥജനനതോ ച. തഥാ സബ്ബമ്പി കുമ്പലം സകം നാമ. കസ്ഥാ? അനത്ഥഭഞ്ജനതോ, അത്ഥജനനതോ ച. ഏവം കമ്മസ്സകഭാവേ പവത്താ പഞ്ഞാ കമ്മസ്സകതാപഞ്ഞാ നാമ. വിപസ്സനാപഞ്ഞാതി മഗ്ഗസച്ചസ്സ, പരമത്ഥസച്ചസ്സ ച അനുലോമനതോ സച്ചാനുലോമികസഞ്ചിതാ വിപസ്സനാപഞ്ഞാ, ലോകിയമത്തതോ പഞ്ഞാവ. ഇത്ഥിലിങ്ഗസ്സ നപുംസകലിങ്ഗവിപരിയായോ ഇധ ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ. യായം അധിപഞ്ഞാതി സീലേ വിയ ലോകിയലോകുത്തരവസേന ദുവിധാപി ബുദ്ധപഞ്ഞാ. തത്ഥാതി പഞ്ഞായപി അധിപഞ്ഞായപി. യമാരഹം പരിത്തമഹഗ്ഗതഭാവതോ വിമുത്തിയേവ നാമ. മഗ്ഗഫലവസേന കിലേസാനം സമുച്ഛിന്ദനപടിപ്പസ്സമ്ഭവാനി സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിയോ. അഥ വാ സമ്മാവാചാദിവിരതീനം അധിസീലഗ്ഗഹണേന, സമ്മാവായാമസ്സ അധിജേഗുച്ഛഗ്ഗഹണേന, സമ്മാദിട്ഠിയാ അധിപഞ്ഞാഗ്ഗഹണേന ഗഹിതത്താ അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹണേന സമ്മാസങ്കപ്പസതിസമാധയോ മഗ്ഗഫലപരിയാപനാ സമുച്ഛേദപടിപ്പസ്സദ്ധിവിമുത്തിയോ ദട്ഠഞ്ച. നിസ്സരണവിമുത്തി പന നിബ്ബാനമേവ. യാ അയം അധിവിമുത്തീതി സീലേ വുത്തനയേന ദുവിധാപി അധിവിമുത്തി. തത്ഥാതി വിമുത്തിയാപി അധിവിമുത്തിയാപി.

൪൦൩. യം കിഞ്ചി ജനവിവിത്തട്ഠാനം സുത്താഗാരമിധാധിപ്പേതം. തത്ഥ നദന്തേന വിനാ അഞ്ഞോ ജനോ നത്ഥീതി ദസ്സേതും “ഏകകോവാ”തിആദി വുത്തം. അട്ഠസു പരിസാസൂതി ഖത്തിയപരിസാ, ബ്രാഹ്മണഗഹപതിസമണചാതുരമാരാജികതാവതിംസമാരബ്രഹ്മപരിസാതി ഇമാസു അട്ഠസു പരിസാസു.

തദത്ഥം മജ്ജിമാഗമവരേ മഹാസീഹനാദസുത്തപദേന (മം നിം ൧.൧൫൦) സാധേനോ “ചത്താരിമാനീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ വേസാരജ്ജാനീതി വിസാരദഭാവം, ഞാണപ്പഹാനഅന്തരായികനിയ്യാനികധമ്മദേസനാനിമിത്തം കുതോചിപി അസന്തസ്സനഭാവം നിബ്ഭയഭാവാതി അരേമാ. “വേസാരജ്ജ”തി

ഹി ചതുസു റാസു സാരജ്ജാഭാവം പച്ചവേക്ഖന്തസ്സ
ഉപ്പന്നസോമനസ്സമയത്താണസ്സേതം നാമം. അത്തേഹി പന അസാധാരണതം
ദസ്സേതും “തമാഗതസ്സ തമാഗതവേസാരജ്ജാനീ”തി വുത്തം. “യമാ വാ
പുബ്ബബുദ്ധാനം വേസാരജ്ജാനി പുത്തുസ്സയസമ്പത്തിയാ ആഗതാനി, തമാ
ആഗതവേസാരജ്ജാനീ”തി വാ ദുതിയസ്സ തമാഗതസദുസ്സ തുല്യാധികരണത്താ
ഏവം വുത്തം. അയം അട്ഠകമാനയോ. നേരുത്തികാ പന വദന്തി “സമാസേ
സിദ്ധേ സാമഞ്ഞത്താ, സഞ്ഞാസദുത്താ ച തമാ വുത്ത”ന്തി. ആസഭം റാനന്തി
സേട്ഠാന്നം ഉത്തമട്ഠാന്നം. സബ്ബത്തുതം പടിജാനനവസേന അഭിമുഖം ഗച്ഛന്തി,
അട്ഠപരിസം ഉപസങ്കമന്തിതി വാ ആസഭാ, ബുദ്ധാ, തേസം റാനന്തിപി
അത്ഥോ.

അപിച തയോ പുങ്ഗവാ - ഗവസതജേട്ഠകോ ഉസഭോ,
ഗവസഹസ്സജേട്ഠകോ വസഭോ. വജസതജേട്ഠകോ വാ ഉസഭോ,
വജസഹസ്സജേട്ഠകോ വസഭോ. ഏകഗാമഖേത്തേ വാ ജേട്ഠോ ഉസഭോ, ദ്വിസു
ഗാമഖേത്തേസു ജേട്ഠോ വസഭോ, സബ്ബഗവസേട്ഠോ സബ്ബത്ഥ ജേട്ഠോ
സബ്ബപരിസ്സയസഹോ സേതോ പാസാദികോ മഹാഭാരവഹോ
അസനിസതസദ്ദേഹിപി അകമ്പനീയോ നിസഭോതി. നിസഭോവ ഇയ “ഉസഭോ”തി
അധിപ്പേതോ. ഇദമ്പി ഹി തസ്സ പരിയായവചനം. ഉസഭസ്സ ഇദന്തി ആസഭം,
ഇദം പന ആസഭം വിയാതി ആസഭം. യഥേവ ഹി നിസഭസഞ്ചാതോ ഉസഭോ
ഉസഭബലേന സമന്നാഗതോ ചതുഹി പാദേഹി പഥവിം ഉപ്പിളേതാ
അചലട്ഠാനേന തിട്ഠന്തി, ഏവം തമാഗതോപി ദസതമാഗതബലേന സമന്നാഗതോ
ചതുഹി വേസാരജ്ജപാദേഹി അട്ഠപരിസാപഥവിം ഉപ്പിളേതാ സദേവകേ
ലോകേ കേനചി പച്ചത്ഥികേന പച്ചാമിത്തേന അകമ്പനീയോ അചലട്ഠാനേന
തിട്ഠന്തി. ഏവം തിട്ഠമാനോവ തം ആസഭം റാനം പടിവിജാനാതി ഉപഗച്ഛതി
ന പച്ചക്ഖാതി അത്തന്തി ആരോപേതി. തേന വുത്തം “ആസഭം റാനം
പടിജാനാതീ”തി.

സീഹനാദം നദതീതി “സേട്ഠനാദം അഭിതനാദം നദതീ”തി
വുത്തോവായമത്ഥോ. അഥ വാ സീഹനാദസദിസം നാദം നദതി. അയമത്ഥോ
ഖണ്ഡവഗ്ഗസംയുത്തേ ആഗതേന സീഹനാദസുത്തേന (സം നീ ൩.൨൮)
ദീപേതബ്ബോ. യമാ വാ സീഹോ മിഗരാജാ പരിസ്സയാനം സഹനതോ,
ഗോണമഹിം സമത്തവാരണാദിനം ഹനനതോ ച “സീഹോ”തി വുച്ചതി, ഏവം
തമാഗതോ മുനിരാജാ ലോകധമ്മാനം സഹനതോ, പരപ്പവാദാനം ഹനനതോ ച
“സീഹോ”തി വുച്ചതി. ഏവം വുത്തസ്സ സീഹസ്സ നാദം നദതി. തത്ഥ യമാ
മിഗസീഹോ സീഹബലേന സമന്നാഗതോ സബ്ബത്ഥ വിസാരദോ
വിഗതലോമഹംസോ സീഹനാദം നദതി, ഏവം തമാഗതസീഹോ
ദസതമാഗതബലേന സമന്നാഗതോ അട്ഠസു പരിസാസു വിസാരദോ
വിഗതലോമഹംസോ “ഇതി രൂപ”ന്തിആദിനാ (സം നീ ൩.൨൮; അം നീ ൮.൨)
നയേന നാനാവിധദേസനാപിലാസസമ്പന്നം സീഹനാദം നദതി. തേന വുത്തം
“പരിസാസു സീഹനാദം നദതീ”തി.

പഞ്ഹം അഭിസഞ്ചരിത്വാതി ഞാതുമിച്ഛിതം അത്ഥം അത്തനോ
ഞാണബലാനുരൂപം അഭിസഞ്ചരിത്വാ. തഞ്ചേവണത്തേവാതി
പുച്ഛിതക്ഖണേയേവ റാനുപത്തികപടിഭാനേന വിസ്സജ്ജേതി.
അജ്ജയാസയാനുരൂപം, അത്ഥധമ്മാനുരൂപഞ്ച വിസ്സജ്ജനതോ ചിത്തം

പരിതോസേതിയേവ. അസ്സാതി സമണസ്സ ഗോതമസ്സ. സോതഞ്ചം മഞ്ഞത്തിതി അട്ഠക്ഖണവജ്ജിതേന നവമേന ഖണേന ലബ്ഭമാനത്താ “യം നോ സത്ഥാ സാസതി, തം മയം സോസ്സാമാ”തി ആദരഭാവജാതാ മഹത്തേനേവ ഉസ്സാഹേന സോതഞ്ചം സമ്പടിച്ഛിതഞ്ചം മഞ്ഞതി. കല്പചിത്താ മുദുചിത്താതി പസാദാഭിവുദ്ധിയാ വിഗതപുച്ഛലേസതായ കല്പചിത്താ മുദുചിത്താ ഹോന്തി. മുദ്ധപ്പസന്നാതി തുച്ഛപ്പസന്നാ നിരത്ഥകപ്പസന്നാ. പസന്നാകാരോ നാമ പസന്നേഹി കാതബ്ബസക്കാറോ, സോ ദുവിധോ ധമ്മാമിസപൂജാവസേന, തത്ഥ ആമിസപൂജം ദസ്സേന്തോ “പണീതാനീ”തിആദിമാഹ. ധമ്മപൂജാ പന പാളിയമേവ “തമത്തായ പടിപജ്ജന്തീ”തി ഇമിനാ ദസ്സിതാ. തമാഭാവായാതി യമാഭാവായ യസ്സ വട്ടദുക്ഖനിസ്സരണസ്സ അത്ഥായ ധമ്മോ ദേസിതോ, തമാഭാവായ. തദേവത്ഥം ദസ്സേതും “ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തിപൂരണത്ഥായാ”തി വുത്തം. ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തി ഹി വട്ടദുക്ഖനിസ്സരണപരിയോസാനാ, സാ ച ധമ്മാനുധമ്മപടിപത്തി യായ അനുപുണ്ണിയാ പടിപജ്ജിതബ്ബാ, പടിപജ്ജന്താനബ്ബ സതി അജ്ജന്താനിക്ഖന്ദസമവായേ ഏകംസിക്ഖാ തസ്സാ പാരിപൂരീതി തം അനുപുണ്ണിം ദസ്സേന്തോ “കേചിസരണേസു”തിആദിമാഹ. യഥാ പൂരേന്താ പൂരേതും സക്കോതി നാമ, തഥാ പൂരണം ദസ്സേതും “സബ്ബാകാരേന പന പൂരേന്തീ”തി വുത്തം.

ഇമസ്ഥിം പനോകാസേതി “പടിപന്നാ ച ആരാധേന്തീ”തി സീഹനാദകിച്ചപാരിപൂരിട്ഠപനേ പാളിപദേസേ. സമോധാനേതബ്ബാതി സങ്കലയിതബ്ബാ. ഏകച്ചം...പേ... പസ്സാമീതി ഭഗവതോ ഏകോ സീഹനാദോ അസാധാരണോ അഞ്ഞേഹി അപ്പടിവത്തിയോ സേട്ഠനാദോ അഭീതനാദോതി കത്ഥാ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അപരം തപസ്സിന്തി അധികാരോ. പൂരിമാനം ദസന്നന്തി “ഏകച്ചം തപസ്സിം നിരയേ നിബ്ബത്തം പസ്സാമീ”തി വുത്തസീഹനാദതോ പട്ഠായ യാവ “വിമുത്തീയാ മയ്ഹം സദിസോ നത്ഥീ”തി വുത്തസീഹനാദാ പൂരിമകാനം ദസന്നം സീഹനാദാനം, നിദ്ധാരണേ ചേതം സാമിവചനം. തേനാഹ “ഏകേകസ്സാ”തി. “പരിസാസു ച നദതി”തി ആദയോ “പടിപന്നാ ച മം ആരാധേന്തീ”തി പരിയോസാനാ ദസ ദസ സീഹനാദാ പരിവാരാ. “ഏകച്ചം തപസ്സിം നിരയേ നിബ്ബത്തം പസ്സാമീ”തി ഹി സീഹനാദം നദന്തോ ഭഗവാ പരിസാസു നദതി വിസാരദോ ഹുത്ഥാ നദതി, തത്ഥ ച പഞ്ഹം പുച്ഛന്തി, പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജതി, വിസ്സജ്ജനേന പരസ്സ ചിത്തം ആരാധേതി, സുത്ഥാ സോതഞ്ചം മഞ്ഞന്തി, സുത്ഥാ ച ഭഗവതോ പസീദന്തി, പസന്നാ ച പസന്നാകാരം കരോന്തി, യം പടിപത്തിം ദേസേതി, തമത്തായ പടിപജ്ജന്തി, പടിപന്നാ ച മം ആരാധേന്തീതി ഏവം പരിവാരേത്ഥാ അത്ഥയോജനാ സമ്ഭവതി. അയമേവ നയോ സേസേസുപി നവസു.

“ഏവ”ന്തിആദിനാ യഥാവുത്താനം സീഹനാദാനം സങ്കലയിത്ഥാ ദസ്സനം. തേ ദസാതി “പരിസാസു ച നദതി”തി ആദയോ ദസ സീഹനാദാ. പൂരിമാനം ദസന്നന്തി യഥാവുത്താനം മൂലഭൂതാനം പൂരിമകാനം ദസസീഹനാദാനം. പരിവാരവസേനാതി മൂലിം കത്ഥാ പച്ചേകം പരിവാരവസേന യോജിയമാനാ സതം സീഹനാദാ. പൂരിമാ ച ദസാതി മൂലമൂലിയോ കത്ഥാ പരിവാരവസേന അയോജിയമാനാ പൂരിമകാ ച ദസാതി ഏവം ദസാധികം സീഹനാദസതം ഹോതി. അഞ്ഞസ്ഥിം പന സുത്തേതി മജ്ജിമിമാഗമചുളസീഹനാദസുത്താഭിമ്ഹി (മം നിം ൧.൧൯൩) തേനാതി സബ്ബാമഹത്തേന. മഹാസീഹനാദത്താ ഇദം

സുത്തം “മഹാസീഹനാദ”ന്തി വുച്ചതി, ന പന മജ്ജിമനിക്കായേ മഹാസീഹനാദസുത്തമിവ ചുളുസീഹനാദസുത്തമുപാദായാതി അധിപ്പായോ.

തിത്ഥിയപരിവാസകമാവണ്ണനാ

രംഭ. പടിസേയേത്ഥാതി തമാ ഭാവാഭാവദസ്സന്നേന പടിക്ഖിപിത്ഥാ. യം ഭഗവാ പാമികവഗ്ഗേ ഉദുമ്പരികസുത്തേ (ദീ. നി. ൩.൫൨) “ഇയ നിഗ്രോധ തപസ്സി”തിആദിനാ ഉപക്കിലേസവിഭാഗം, പാരിസുദ്ധിവിഭാഗഞ്ച ദസ്സേനോ സപരിസസ്സ നിഗ്രോധപരിബ്ബാജകസ്സ പുരതോ സീഹനാദം നദതി, തം ദസ്സേതും “ഇദാനീ”തിആദി വുത്തം. നദിതപുബ്ബന്തി ഉദുമ്പരികസുത്തേ ആഗതനയേന പുബ്ബേ നിഗ്രോധപരിബ്ബാജകസ്സ നദിതം . തപബ്രഹ്മചാരിതി ഉത്തമതപചാരി, തപേന വാ വീരിയേന ബ്രഹ്മചാരി. ഇദന്തി “രാജഗഹേ...പേ... പഞ്ഹം അപുച്ഛി”തി പാളിയം ആഗതവചനം. ആചരിയേന (ദീ. നി. ൧. ൧.൪൦൩) പന യമാവുത്തം അട്ഠകമാവചനമേവ പച്ചാമട്ഠം. ഏതഥ ച കാമം യദാ നിഗ്രോധോ പഞ്ഹമപുച്ഛി, ഭഗവാ ചസ്സ വിസ്സജ്ജേസി, ന തദാ ഭഗവാ ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ വിഹരതി, രാജഗഹസമീപേയേവ ഉദുമ്പരികായ ദേവിയാ ഉയ്യാനേ വിഹരതി തത്ഥേവ തമാ പുച്ഛിതത്താ, വിസ്സജ്ജിതത്താ ച, തമാപി ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ ഭഗവതോ വിഹാരോ ന താവ വിച്ഛിന്നോ, തസ്മാ പാളിയം “തത്ര മ”ന്തിആദിവചനം, അട്ഠകമായഞ്ച “തത്ര രാജഗഹേ ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ വിഹരന്തം മ”ന്തിആദിവചനം വുത്തന്തി ഇമമത്ഥസി “യം തം ഭഗവാ”തിആദിനാ വിത്താപേതീതി ദട്ഠഞ്ച. “ഗിജ്ജയകുടേ പബ്ബതേ”തി ഇദം തത്ഥ കതവിഹാരം സന്ധായ വുത്തന്തി ദസ്സേതി “ഗിജ്ജയകുടേ മഹാവിഹാരേ”തി ഇമിനാ. ഉദുമ്പരികായാതി തന്നാമികായ. ഉയ്യാനേതി തത്ഥ കതപരിബ്ബാജകാരാമം സന്ധായ വദതി. നിഗ്രോധോ നാമ ഛരണപരിബ്ബാജകോ. സന്ധാനോ നാമ പഞ്ചഉപാസകസതപരിവാരോ അന്നാഗാമിഉപാസകോ. കമാസല്ലാപന്തി “യഗ്ഘേ ഗഹപതി ജാനേയ്യാസി, കേന സമണോ ഗോതമോ സദ്ധിം സല്ലപതീ”തിആദിനാ (ദീ. നി. ൩.൫൩) സല്ലാപകമം. പരന്തി അതിസയത്ഥേ നിപാതോ. വിയാതി പദപൂരണമത്തേ യമാ തം “അതിവിയാ”തി. അന്ധബാലന്തി പത്താചക്ഖുനാ അന്ധം ബാലജനം. യോഗേതി നയേ, ദുക്ഖനിസ്സരണുപായേതി അത്ഥോ.

രംഭ. അന്നേനാതി ഭഗവതാ. ഖണ്ഡകേതി മഹാവഗ്ഗേ പബ്ബജ്ജഖണ്ഡകേ (മഹാവ. ൯൬) യം പരിവാസം പരിവസതീതി യോജനാ. “പുബ്ബേ അഞ്ഞതിത്ഥിയോ ഭൂതോതി അഞ്ഞതിത്ഥിയപുബ്ബോ”തി (സാരത്ഥം ൧. ൨൬) ആചരിയസാരിപുത്തത്ഥേരേന വുത്തം. പഠമം പബ്ബജ്ജം ഗഹേത്ഥാവ പരിവസതീതി ആഹ “സാമണേരഭൂമിയം റിതോ”തി. തന്തി ദീഹി ആകാരേഹി വുത്തം പരിവാസം. പബ്ബജ്ജന്തി “ആകഞ്ചതി പബ്ബജ്ജം, ആകഞ്ചതി ഉപസമ്പദ”ന്തി ഏതഥ വുത്തം പബ്ബജ്ജഗുഹണം. “ഉത്തരിദിരത്തതിരത്തം സഹസേയ്യം കപ്പേയ്യാ”തി (പാചി. ൫൧) ഏതഥ ദിരത്തഗുഹണം വിയ വചനസിലിട്ഠാവസേനേവ വുത്തം. യസ്മാ പന സാമണേരഭൂമിയം റിതേനേവ പരിവസിതഞ്ച, ന ഗിഹിഭൂതേന, തസ്മാ അപരിവസിത്ഥായേവ പബ്ബജ്ജം ലഭതി. ന ഗാമപ്പവേസനാദീനീതി ഏതഥ ആദിസദ്ദേന നവേസിയാവീഡവാമുല്ല്യകുമാരികപണ്ഡകഭിക്ഖുനിഗോചരതാ, സബ്രഹ്മചാരിനം കിം കരണീയേസു ദക്ഖനലസാദിതാ, ഉദ്ദേസപരിപുച്ഛാദീസു തിബ്ബച്ഛന്ദതാ, യസ്സ തിത്ഥായതനതോ ഇയാഗതോ, തസ്സ അവണ്ണഭണേന അത്തമനതാ, ബുദ്ധാദീനം

അവണ്ണഭണ്ണേ അനത്തമനതാ, യസ്സ തിത്ഥായതനതോ ഇയാഗതോ, തസ്സ വണ്ണഭണ്ണേ അനത്തമനതാ, ബുദ്ധാദിനം വണ്ണഭണ്ണേ അത്തമനതാതി ഇമേസം സത്തവത്താനം സങ്ഗഹോ വേദിതബ്ബോ. പൂരേണേന പരിവസിതബ്ബന്തി യദാ പരിവസിതി, തദാ പൂരമാണേന പരിവസിതബ്ബം. അട്ഠവത്തപൂരേണേനാതി യമാവുത്താനം അട്ഠന്നം വത്താനം പൂരേണേന. ഏത്ഥാതി പരിവാസേ, ഉപസമ്പദായ വാ. ഘംസിത്ഥാ കോട്ടേത്ഥാതി അജ്ജ്യാസയവീമംസനവസേന സുവണ്ണം വിയ ഘംസിത്ഥാ കോട്ടേത്ഥാ. പബ്ബജ്ജായാതി നിദസ്സനമത്തം. ഉപസമ്പദാപി ഹി തേന സങ്ഗയ്ഹതി.

“ഗണമജ്ജേയേ നിസീദിത്ഥാതി ഉപസമ്പദാകമ്മസ്സ ഗണപ്പഹോനകാനം ഭിക്ഖുനം മജ്ജേയേ സങ്ഘമേരോ വിയ തസ്സ അനുഗൃഹത്ഥം നിസീദിത്ഥാ”തി (ദീ. നി. ദീ. ൧.൪൦൭) ആചരിയേന വുത്തം, ഇദാനി പന ബഹുസുപി പോത്ഥകേസു “തം നിസീദാപേത്ഥാ”തി കാരിതവസേന പാഠോ ദിസ്സതി. അചിരമുപസമ്പന്നസ്സ അസ്സാതി അചിരൂപസമ്പന്നോ, അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും “ഉപസമ്പന്നോ ഹുത്ഥാ നചിരമേവാ”തി ആഹ. കായചിത്തവിവേകാവ ഇയാധിപ്പേതാ ഉപധിവിവേകത്ഥം പടിപജ്ജനാധികാരത്താതി വുത്തം “കായേന ചേവ ചിത്തേന ചാ”തി. വൂപകട്ഠോതി വിവിത്തോ. താദിസസ്സ സീലവിസോധനേ അപ്പമാദോ അവുത്തസിദ്ധോതി കമ്മട്ഠാനേ അപ്പമാദമേവ ദസ്സേതി. പേസിതചിത്തോതി നിബ്ബാനം പതി പേസിതചിത്തോ, തന്നിന്നോ തപ്പോണോ തപ്പബ്ഭാരോതി വുത്തം ഹോതി, ഏവംഭൂതോ ച തഥാ അനപേക്ഖതായ വിസ്സജ്ജിതകായോ നാമാതി അധിപ്പായമാവികാതും “വിസ്സട്ഠത്തഭാവോ”തി വുത്തം. അത്താതി ചേത്ഥ ചിത്തം വുച്ചതി രൂപകായസ്സ അവിസയത്താ. യസ്സാതി അരഹത്തഫലസ്സ. ജാതികുലപുത്താപി ആചാരസമ്പന്നാ ഏവ അരഹത്താധിഗമായ പബ്ബജ്ജാപേക്ഖാ ഹോന്തിതി തേപി ജാതികുലപുത്തേ തേഹേവ ആചാരകുലപുത്തേഹി ഏകസങ്ഗഹേ കരോണോ “ആചാരകുലപുത്താ”തി ആഹ. ഇമിനാ ഹി ആചാരസമ്പന്നാ ജാതികുലപുത്താപി സങ്ഗഹിതാ ഹോന്തി.

ആചാരസമ്പന്നാനമേവാധിപ്പേതഭാവോ ച “സമ്മദേവാ”തി സദുന്തരേന വിത്തായതി. “ഓതിണ്ണോമ്ഹി ജാതിയാ”തിആദിനാ നയേന ഹി സംവേഗപുണ്ണികം യമാനുസിട്ഠം പബ്ബജ്ജം സന്ധായ “സമ്മദേവാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “ഹേതുനാവ കാരണേനേവാ”തി. തത്ഥ ഹേതുനാതി നയേന ഉപായേന. കാരണേനേവാതി തബ്ബിവരണവചനം . തന്തി അരഹത്തഫലം. തദേവ ഹി “അനുത്തരം ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാന”ന്തി വത്തുമരഹതി അത്തേസം തഥാ അഭാവതോ. “യംതംസദാ നിച്ചസമ്ബന്ധാ”തി സദുന്തരേനപി തദത്ഥം ദസ്സേതി “തസ്സ ഹീ”തിആദിനാ. “യസ്സത്ഥായ...പേ... പബ്ബജ്ജന്തി”തി പുബ്ബേ വുത്തസ്സ തസ്സ അരഹത്തഫലസ്സ അത്ഥായ കുലപുത്താ പബ്ബജന്തി, തസ്ഥാ അരഹത്തഫലമിധാധിപ്പേതന്തി വിത്തായതീതി അധിപ്പായോ. നത്ഥി പരോ ജനോ തഥാ സച്ഛികരണേ പച്ചയോ യസ്സാതി അപരപ്പച്ചയോ, തം. ഉപ-സദോ വിയ സം-സദോപി ധാതുസദാനുവത്തകോതി വുത്തം “പാപുണിത്ഥാ”തി, പത്ഥാ അധിഗന്ത്ഥാതി അത്ഥോ. ഉപ-സദോ വാ ധാതുസദാനുവത്തകോ, സം-സദോ പന ധാതുവിസേസകോതി ആഹ “സമ്പാദേത്ഥാ”തി, അസേക്ഖാ സീലസമാധിപത്തായോ നിപ്ഫാദേത്ഥാ, പരിപൂരേത്ഥാവതി അത്ഥോ.

നിട്ഠാപേതുന്തി നിഗമനവസേന പരിയോസാപേതും.
“ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനം...പേ... വിഹാസീ”തി ഇമിനാ ഏവ ഹി

അരഹത്തനികൂടേന ദേസനാ പരിയോസാപിതാ, തം പന നിഗമേതും
“അഞ്ഞതരോ...പേ... അഹോസീ”തി ധമ്മസങ്ഗാഹകേഹി വുത്തം. ഏകതോവ
ഇയ അഞ്ഞതരോ, ന പന നാമഗോത്താദീഹി അപാക്കടതോ. അരഹത്താനന്തി
ഉബ്ബാഹനേ ചേതം സാമിവചനം. തമാ ഉബ്ബാഹിതത്താ ച തേസമബ്ഭന്തരോതി
അത്ഥോ ആപന്നോതി അധിപ്പായം ദസ്സേന്തോ “ഭഗവതോ”തിആദിമാഹ. കേചി
പന ഏവം വദന്തി - അരഹത്താനന്തി ചേതം സമ്ബന്ധേയേവ സാമിവചനം,
അതോ ചേത്ഥ സഹ പാഠസേസേന അധിപ്പായമത്ഥം ദസ്സേതും
“ഭഗവതോ”തിആദി വുത്തന്തി. യം പന്നേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം
സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ
പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ
സുവിമലവിപുലപഞ്ഞാവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
ലീനത്ഥപ്പകാസനിയാ മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

മഹാസീഹനാദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൯. പോട്‌പാദസുത്തവണ്ണനാ

പോട്‌പാദപരിബ്ബാജകവത്സുവണ്ണനാ

൪൦൬. ഏവം മഹാസീഹനാദസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി പോട്‌പാദസുത്തം സംവണ്ണേന്തോ യമാനുപുബ്ബം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, മഹാസീഹനാദസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ പോട്‌പാദസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ...” സാവത്ഥിയന്തി പോട്‌പാദസുത്ത”ന്തി ആഹ. “സാവത്ഥിയ”ന്തി ഇദം സമീപത്ഥേ ഭുമ്മന്തി ദസ്സേതും “സാവത്ഥിം ഉപനിസ്സായാ”തി വുത്തം, ചീവരാദിപച്ചയപടിബദ്ധതായ ഉപനിസ്സയം കത്വാതി അത്ഥോ. ജേതോ നാമ രാജകുമാരോ, തേന രോപിതത്താ സംവഡ്ഢിതത്താ പരിപാലിതത്താ ജേതസ്സ വനം ഉപവനന്തി അത്ഥമാഹ “ജേതസ്സ കുമാരസ്സ വനേ”തി. സുദത്തോ നാമ ഗഹപതി അനാമാനം പിണ്ഡസ്സ ദായകത്താ അനാമപിണ്ഡികോ. തേന ജേതസ്സ ഹത്ഥതോ അട്ഠാരസഹിരഞ്ഞകോടിസന്മരണേന തം കിണിത്വാ അട്ഠാരസഹിരഞ്ഞകോടിഹേവ സേനാസനം കാരാപേത്വാ അട്ഠാരസഹിരഞ്ഞകോടിഹേവ വിഹാരമഹം നിട്ഠാപേത്വാ ഏവം ചതുപഞ്ഞാസഹിരഞ്ഞകോടിപരിച്ചാഗേന സോ ആരാമോ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ നിയ്യാതിതോ. തേനാഹ “അനാമപിണ്ഡികേന ഗഹപതിനാ ആരാമോ കാരിതോ”തി. പുപ്ഫഫലപല്ലവാദിഗുണസമ്പത്തിയാ, പാണിനോ നിവാസഹാസുതാദിനാ വാ വിസേസേന പബ്ബജിതാ തതോ തതോ ആഗമ്മ രമന്തി അനുക്കണ്ഠിതാ ഹുത്വാ നിവസന്തി ഏത്ഥാതി ആരാമോ. അഥ വാ യമാവുത്തഗുണസമ്പത്തിയാ തത്ഥ തത്ഥ ഗതേപി അത്തനോ അബ്ഭന്തരേ ആനേത്വാ രമേതീതി ആരാമോ.

ഫോടോ യസ്സ പാദേസു ജാതോതി പോട്‌പാദോ. ഫോടോ പോട്‌ഠോതി ഹി പരിയായോ. പരിബ്ബാജകോ ദുവിധോ ഛന്നപരിബ്ബാജകോ, അച്ഛന്നപരിബ്ബാജകോ ച. തത്ഥ അച്ഛന്നപരിബ്ബാജകോപി അച്ഛേലകോ ആജീവകോതി ദുവിധോ. തേസു അച്ഛേലകോ സഞ്ചേന സബ്ബം നഗ്ഗോ, ആജീവകോ പന ഉപരി ഏകമേവ വത്ഥം ഉപകച്ഛകന്തരേ പവേസേത്വാ പരിഹരതി, ഹേട്ഠാ നഗ്ഗോ. അയം പന ദുവിധോപേസ ന ഹോതീതി വുത്തം “ഛന്നപരിബ്ബാജകോ”തി, വത്ഥച്ഛായാഛാരണപബ്ബജ്ജുപഗതത്താ ഛന്നപരിബ്ബാജകസങ്ഖ്യം ഗതോതി അത്ഥോ . ബ്രാഹ്മണമഹാസാലോതി മഹാവിഭവതായ മഹാസാരതം പത്തോ ബ്രാഹ്മണോ. ഗണാചരിയോതി സാപേക്ഖതായ സമാസോ. സമയന്തി സാമഞ്ഞനിദ്രേസോ, ഏകസേസനിദ്രേസോ വാ, തം തം സമയന്തി അത്ഥോ. പവദന്തീതി പകാരത്തോ വദന്തി, അത്തനാ അത്തനാ ഉഗ്ഗഹിതന്തിയാമേന യമാ തമാ സമയം വദന്തീതി അത്ഥോ. താരുകുഖോതി തസ്സ നാമം. പഭൂതി സദേന തോദേയ്യാജാണുസോണീസോണദണ്ഡകുടദന്താദികേ സങ്ഗണ്ഹാതി, ആദിസദേന പന ഛന്നപരിബ്ബാജകാദികേ. തിന്ദുകോ നാമ കാളക്ഖന്ധരുകുഖോ. ചീരന്തി പന്തി. തിന്ദുകാ ചീരം ഏത്ഥ സന്തീതി തിന്ദുകചീരോ. തമാ ഏകാ സാലാ ഏത്ഥാതി ഏകസാലകോ. ഭൂതപുബ്ബഗതിയാ തത്ഥം വിത്ഥാരത്തോ ദസ്സേന്തോ “യസ്ഥാ”തിആദിമാഹ. ഇതികത്വാതി ഇമിനാ കാരണേന. “തസ്ഥി”ന്തിആദിനാ യമാപാഠം വിഭത്യന്തദസ്സനം.

അനേകാകാരാനവസേസത്തേയുത്ഥവിഭാഗതോ, അപരാപരുപ്പത്തിതോ ച ഭഗവതോ ഞാണം ലോകേ പത്മമിവ ഹോതീതി വുത്തം “സബ്ബത്തുതത്താണം പത്മരിത്വാ”തി, യതോ തസ്സ ഞാണജാലതാ വുച്ചതി. വേണേയുനം തദന്തോഗധഭാവോ ഹേട്ഠാ വുത്തോവ. വേണേയുസത്തപരിഗുണ്ഹനത്ഥം സമന്നാഹാരേ കതേ പഠമം നേസം വേണേയുഭാവേനേവ ഉപട്ഠാനം ഹോതി, അഥ സരണഗമനാദിവസേന കിച്ചനിപ്ഫത്തി വീമംസീയതീതി ആഹ “കിന്നു ഖോ ഭവിസ്സതീതി ഉപപരിക്ഖന്തോ”തി. നിരോധന്തി സത്താനിരോധം. നിരോധാ വുട്ഠാനത്തി തതോ നിരോധതോ വുട്ഠാനം സത്തുപ്പത്തിം. സബ്ബബുദ്ധാനം ഞാണേന സംസന്ദിത്വാതി യഥാ തേ നിരോധം, നിരോധതോ വുട്ഠാനഞ്ച ബ്യാകരിംസു, ബ്യാകരിസ്സന്തി ച, തഥാ ബ്യാകരണവസേന സംസന്ദിത്വാ. കതിപാഹച്ചയേനാതി ദ്വീഹതീഹച്ചയേന. പാളിയമേവ ഹി ഇമമത്ഥം വക്ഖതി. സരണം ഗമിസ്സതീതി “സരണ”മിതി ഗമിസ്സതി. “ഹത്ഥിസാരിപുത്തോതി ഹത്ഥിസാരിനോ പുത്തോ”തി (ദീ. നി. ടീ. ൧.൪൦൬) ആചരിയേന വുത്തം. അധുനാ പന “ചിത്തോ ഹത്ഥിസാരിപുത്തോ” ത്വേവ പാഠോ ദിസ്സതി, ചിത്തോ നാമ ഹത്ഥാചരിയസ്സ പുത്തോതി അത്ഥോ.

സുരത്തദുപട്ടന്തി രജനേന സമ്മാ രത്തം ദിഗുണം അന്തരവാസകം പരിവത്തനവസേന നിവാസേത്വാ. “യുഗന്ധരപബ്ബതം പരിക്ഖിപിത്വാ”തി ഇദം പരികപ്പവചനം “താദിസോ അത്ഥി ചേ, തം വിയാ”തി. മേഘവണ്ണന്തി രത്തമേഘവണ്ണം, സന്ത്യാപഭാസുരഞ്ജിതമേഘസങ്കാസന്തി അത്ഥോ. പഠമേന ചേത്ഥ സന്ത്ഠാനസമ്പത്തിം ദസ്സേതി, ദുതിയേന വണ്ണസമ്പത്തിം. ഏകംസവരഗതന്തി വാമംസവരപ്പവത്തം. തഥാ ഹി സുത്തനിപാതട്ഠകമായം വങ്ഗീസസുത്തവണ്ണനായം വുത്തം “ഏകംസന്തി ച വാമംസം പാരുപിത്വാ റിതസ്സേതം അധിവചനം. യതോ യഥാ വാമംസം പാരുപിത്വാ റിതം ഹോതി, തഥാ ചീവരം കത്വാതി ഏവമസ്സത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി [സു. നി. അട്ഠം നിഗ്രോധകപ്പസുത്ത (വങ്ഗീസസുത്ത) വണ്ണനാ] തത്ഥ ഏതന്തി “ഏകംസം ചീവരം കത്വാ”തി വചനം. യതോതി യഥാവുത്തവചനസ്സ പാരുപിത്വാ റിതസ്സേവ അധിവചനത്താ ഏവമസ്സ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോതി സമ്ബന്ധോ. പച്ചഗ്ഘന്തി ഏകം കത്വാ അനധിട്ഠിതകാലേ പാടേക്കം മഹഗ്ഘം, പച്ചഗ്ഘം വാ അഭിനവം, അബ്ഭുണ്ഹേ തങ്ഖണേ നിബ്ബത്തന്തി അത്ഥോ. പുരിമഞ്ചേത്ഥ അത്ഥവികപ്പം കേചി ന ഇച്ഛതി. തഥാ ഹി ആചരിയേനേവ ഉദാനട്ഠകമായം വുത്തം “പച്ചഗ്ഘേതി അഭിനവേ, പച്ചേകം മഹഗ്ഘതായ പച്ചഗ്ഘേതി കേചി, തം ന സുന്ദരം. ന ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ മഹഗ്ഘം പടിഗുണ്ഹന്തി, പരിഭുണ്ജന്തി ചാ”തി, ഇധാപി തേന പച്ഛിമോയേവ അത്ഥവികപ്പോ ഗഹിതോ. അഭിനവതായ “പച്ചഗ്ഘ”ന്തി ച ഇദം ആദിതോ തഥാ ലദ്ധവോഹാരേന, അനഞ്ഞപരിഭോഗതായ ച വുത്തം, തഥാ വാ സത്ഥു അധിട്ഠാനേന തം പത്തം സബ്ബകാലം “പച്ചഗ്ഘ”ന്തേവ വുച്ചതി. സേലമയപത്തന്തി മുഗ്ഗവണ്ണസിലാമയം ചതുമഹാരാജദത്തിയം പത്തം. അയമേവ ഹി ഭഗവതാ നിചുപരിഭുത്തോ പത്തോ സമചിത്തസുത്തവണ്ണനാദിസുപി (അ. നി. അട്ഠം ൨.൨.൩൭) തഥാ വുത്തത്താ.

൪൦൭. അത്തനോ രുചിവസേന അജ്ജ്യാസയവസേന, ന പരേഹി ഉസ്സാഹിതോതി അധിപ്പായോ. “അതിപ്പഗഭാവമേവ ദിസ്വാ”തി ച ഇദം ഭൂതകഥനം ന താവ ഭിക്ഖാചരണവേലാ സമ്പത്താതി ദസ്സനത്ഥം. ഭഗവാ ഹി തദാ കാലസ്സേവ വിഹാരതോ നിക്ഖന്തോ “വാസനാഭാഗീയായ ധമ്മദേസനായ

പോട്‌പാദം അനുഗൃഹീസ്താമീ”തി. പാളിയം അതിപ്പഗോ ഖോതി ഏതഥ “പഗോ”തി ഇദം കച്ചായനമതേന പ-ഇച്ചുപസഗുതോ ഓ-കാരഗ-കാരാഗമനേ സിദ്ധം. പ-സദോയേവ പാതോഅത്ഥം വദതി. അത്തേസം പന സദുവിദൂനം മതേന പാതോപദമിവ നേപാതികം. തേനേവ തത്ഥ തത്ഥ അട്‌കമാസു (ദീ० നി० അട്‌കം ൩.൧) വുത്തം “അതിപ്പഗോ ഖോതി അതിവിയ പാതോ”തി. അപിച പഠമം ഗച്ഛതി ദിവസഭാവേന പവത്തതീതി പഗോതി നിബ്ബചനം ഇമിനാ ദസ്സിതം. ദുവിയോ ഖലുസദോ വിയ ഹി പഗോതി സദോ നാമനിപാതോപസഗുവസേന തിവിയോ. ഏവഞ്ചി ഇയ “അതിപ്പഗഭാവമേവ ദിസാ”തി വചനം ഉപപന്നം ഹോതി.

യംനുനാതി ഏസ നിപാതോ അത്തത്ഥ സംസയപരിദീപനോ, ഇയ പന സംസയപരിരുപകപരിദീപനോവ. കസ്‌മാ “സംസയപരിദീപനേ”തി വുത്തം, നനു ബുദ്ധാനം സംസയോ നത്ഥീതി ആഹ “ബുദ്ധാനഞ്ചാ”തിആദി. സംസയോ നാമ നത്ഥി ബോധിമൂലേ ഏവ തസ്സ സമുഗ്‌ഘാടിതത്ഥാ. പരിവിതക്കപുബ്ബഭാഗോതി അധിപ്പേതകിച്ചസ്സ പുബ്ബഭാഗേ പവത്തപരിവിതക്കോ. ഏസാതി “കരിസ്സാമ, ന കരിസ്സാമാ”തിആദികോ ഏസ ചിത്താചാരോ സബ്ബബുദ്ധാനം ലബ്‌ഭതി സമ്‌ഭവതി വിചാരണവസേനേവ പവത്തനതോ, ന പന സംസയവസേന. തേനാഹാതി യേനേസ സബ്ബബുദ്ധാനം ലബ്‌ഭതി, തേന ഭഗവാ ഏവമാഹാതി ഇമമേവ പാളിം ഇമസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം കരോതി. അയം അട്‌കമാതോ അപരോ നയോ - യംനുനാതി പരികപ്പനേ നിപാതോ. “ഉപസങ്കമേയ്യ”ന്തി കിരിയാപദേന വുച്ചമാനോയേവ ഹി അത്ഥോ അനേന ജോതീയതി. തസ്‌മാ അഹം യംനുന യദി പന ഉപസങ്കമേയ്യം സാധു വതാതി യോജനാ. “യദി പനാ”തി ഇദമി തേന സമാനത്ഥന്തി വുത്തം “യദി പനാഹന്തി അത്ഥോ”തി.

രംവ. അസ്സാതി പരിബ്ബാജകപരിസായ. ഉദ്ധംഗമനവസേനാതി ഉന്നതബഹുലതായ ഉഗ്ഗന്താ ഉഗ്ഗന്താ പവത്തനവസേന. ദിസാസു പത്ഥഃവസേനാതി വിപുലഭാവേന ഭൂതപരമ്പരായ സബ്ബദിസാസു പത്ഥരണവസേന. ഏതഥ ച പാളിയം യഥാ ഉന്നതപായോ സദോ ഉന്നാദോ, ഏവം വിപുലഭാവേന ഉപരൂപരി പവത്തോപി ഉന്നാദോയേവാതി തദുഭയം ഏകജ്‌യം കത്ഥാ “ഉന്നാദിനിയാ”തി വുത്തം, പുന തദുഭയമേവ വിഭാഗം കത്ഥാ “ഉച്ചാസദുമഹാസദായാ”തി. അതോ പാളിനയാനുരൂപമേവ അത്ഥം വിവരതീതി ദട്‌ഠം. ഇദാനി പരിബ്ബാജകപരിസായ ഉച്ചാസദുമഹാസദുതാകാരണം, തസ്സ ച പവത്തിആകാരം ദസ്സേന്തോ “തേസഞ്ചി”തിആദിമാഹ. ബാലാതപേതി അഭിനവുഗുതസൂരിയാതപേ. കാമസ്സാദോ നാമ കാമഗുണസ്സാദോ. ഭവസ്സാദോ നാമ കാമരാഗാദിസഹഗതോ ഭവേസു അസ്സാദോ.

സൂരിയുഗ്ഗമനേ ഖജേജാപനമിവ നിപ്പഭതം സന്ധായ വുത്തം “ഖജേജാപനകുപമാ ജാതാ”തി. ലാഭസക്കാറോപി നോ പരിഹീനോതി അത്ഥോ ബാവേരുജാതകേന (ജാ० ൧.൪.൧൪൪) ദീപേതബ്ബോ. പരിസദോസോതി പരിസായ പവത്തദോസോ.

രം൯. സഞ്ചപേസീതി സത്തമനവസേന സമ്മദേവ റപേസി. സഞ്ചപനഞ്ചേത്ഥ തിരച്ഛാനകമായ അത്തമത്തസ്‌മിം അഗാരവസ്സ ചജാപനവസേന ആചാരസിക്‌ഖാപനം , യഥാവുത്തദോസസ്സ നിഗൂഹനഞ്ച

ഹോതീതി ആഹ “സീക്വാപേസീ”തിആദി. നന്തി പരിസം. അപ്പസദുന്തി നിസ്സദും ഉച്ചാസദുമഹാസദാഭാവം. “ഏകോ നിസീദതീ”തിആദി അത്മാപത്തിദസ്സനം. വുദ്ധിന്തി ലാഭഗുണവുദ്ധിം. പത്മയമാനോതി പത്മയനഹേതു. മാനന്തേ ഹി ലക്ഖണേ, ഹേതുർഹി ച ഇച്ഛന്തി സദുവിദ്യ. ഇദാനി തമത്ഥം വിത്ഥാരേതും “പരിബ്ബാജകാ കിരാ”തിആദി ആരദ്ധം. അപരദ്ധന്തി അപരജ്ജ്യിതം. നപ്പമജ്ജന്തി പമാദം ന ആപജ്ജന്തി, ന അഗാരവം കരോന്തി വുത്തം ഹോതി.

൪൧൦. നോ ആഗതേ ആനന്ദോതി അർഹാകം ഭഗവതി ആഗതേ ആനന്ദോ പീതി ഹോതി. “ചിരസ്സം വോ ഭന്തേ ഭഗവാ ഇമം പരിയായമകാസീ”തി വചനം പുണ്ണേപി തത്ഥ ആഗതപുണ്ണത്താ വുത്തവചനമിവ ഹോതീതി ചോദനം സമുട്ഠാപേത്യാ പരിഹരന്തോ “കസ്മാ ആഹാ”തിആദിമാഹ. പിയസമുദാചാരാതി പിയാലാപാ. തസ്മാതി തഥാ പിയസമുദാചാരസ്സ പവത്തനതോ. ന കേവലം അയമേവ, അഥ വോ അന്തേപി പബ്ബജിതാ യേഭുയ്യേന ഭഗവതോ അപചിതിം കരോന്തേവാതി തദന്തേസമ്പി ബാഹുല്ല്യകമ്മേന തദത്ഥം സാധേതും “ഭഗവന്തേഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ കാരണമാഹ “ഉച്ചാകുലീനതായാ”തി , മഹാസമ്മതരാജതോ പട്ഠായ അസമ്ഭിന്നഖത്തിയകുലതായാതി അത്ഥോ. തഥാ ഹി സോണദണ്ഡേന വുത്തം “സമണോ ഖലു ഭോ ഗോതമോ ഉച്ചാകുലാ പബ്ബജിതോ അസമ്ഭിന്നഖത്തിയകുലാ”തി, (ദീൺ നിൺ ൧.൩൦൪) തേന സാസനേ അപ്പസന്നാനമ്പി കുലഗാരവേന ഭഗവതി അപചിതിം ദസ്സേതി. ഏതസ്ഥിം അന്തരേ കാ നാമ കമാതി യഥാവുത്തപരിച്ഛേദബ്ഭന്തരേ കീദിസാ നാമ കഥാ. വിപ്പകതാതി ആരദ്ധാ ഹുത്യാ അപരിയോസിതാ. “കാ കഥാ വിപ്പകതാ”തി പന വദന്തോ അത്ഥതോ തസ്സാ പരിയോസാപനം പടിജാനാതി നാമ. കാ കഥാതി ച അവിസേസചോദനാ, തസ്മാ യസ്സാ തസ്സാ സബ്ബസ്സാപി കഥായ പരിയോസാപനം പടിഞ്ഞാതം ഹോതി, തഞ്ച പടിജാനനം പദേസഞ്ഞുനോ അവിസംയന്തി ആഹ “യാവ...പേ... സബ്ബഞ്ഞുപവാറണം പവാറേസീ”തി. ഏസാതി പരിബ്ബാജകപരിസായ കഥിതാ രാജകഥാദികാ. നിസ്സാരാതി നിരത്ഥകഭാവേന സാരരഹിതാ.

അഭിസത്താനിരോധകമാവണ്ണാ

൪൧൧. “തിട്ഠന്തേസാ”തി ഏതസ്സ ആപന്നമത്ഥം ദസ്സേന്തോ “സചേ”തിആദിമാഹ. സുകാരണന്തി സുന്ദരം അത്ഥാവഹം ഹിതാവഹം കാരണം. യത്ഥാതി അന്തേതരിസ്സം സാലായം. നാനാതിത്ഥസഖ്വാതാസു ലദ്ധീസു നിയുത്താതി നാനാതിത്ഥിയാണിയസദ്ദേന. ണികസദ്ദേന വാ ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്യാ യഥാ “അന്തിയോ”തി. “അയം കിം വദതി അയം കിം വദതി”തി കുതുഹലം കോലാഹലമേത്ഥ അത്ഥീതി കോതുഹലാ, സാ ഏവ സാലാ കോതുഹലസാലാതി ആഹ “കോതുഹലുപ്പത്തിട്ഠാനതോ”തി. ഉപസഗ്ഗമത്തം ധാത്വത്ഥാനുവത്തനതോ. സത്താസീസേനായം ദേസനാ, തസ്മാ സത്താസഹഗതാ സബ്ബേപി ധമ്മാ ഗയ്ഹന്തി, തത്ഥ പന ചിത്തം പധാനന്തി വുത്തം “ചിത്തനിരോധേ”തി. പഹാനവസേന പന അച്ചന്തനിരോധസ്സ തേഹി അനധിപ്പേതത്താ, അവിസയത്താ ച “ഖണികനിരോധേ”തി ആഹ. കാമം സോപി തേസം അവിസയോവ, അത്ഥതോ പന നിരോധകമാ വുച്ചമാനാ തത്ഥേവ തിട്ഠതി, തസ്മാ അത്ഥാപത്തിമത്തം പതി തഥാ വുത്തന്തി

വേദിതബ്ദം. തസ്സാതി അഭിസന്താനിരോധകമായ. “കിത്തിഘോസോ”തി ‘അഹോ ബുദ്ധാനുഭാവോ, ഭവന്തരപടിച്ചുന്നമ്പി കാരണം ഏവം ഹത്ഥാമലകം വിധി പച്ചക്വതോ ദസ്സേതി, സാവകേ ച ഏദിസേ സംവരസമാദാനേ പതിട്ഠാപേതി’തി മുതിഘോസോ യാവ ഭവഗ്ഗാ പത്ഥരതീതി. ആചരിയേന വുത്തം. ഇദാനി പന “സകലജമ്ബുദീപേ ഭഗവതോ കമാകിത്തിഘോസോ പത്ഥരതീ”തി പാരോ ദിസ്സതി. പടിഭാഗകിരിയന്തി പളാസവസേന പടിഭാഗഭൂതം പയോഗം. ഭവന്തരസമയന്തി തത്ര തത്ര വുട്ഠാനസമയം അഭൂതപരികപ്പിതം കിഞ്ചി ഉസ്സാരിയവത്ഥും അത്തനോ സമയം കത്ഥാ കമേന്തി. കിഞ്ചിദേവ സിക്ഖാപദന്തി “ഏകമൂലകേന ഭവിതബ്ദം, ഏത്തകം വേലം ഏകസ്ഥിനേവ റാനേ നിസീദിതബ്ദ”ന്തി ഏവമാദികം കിഞ്ചിദേവ കാരണം സിക്ഖാകോട്ഠാസം കത്ഥാ പത്തേപേന്തി. നിരോധകമന്തി നിരോധസമാപത്തികമം.

തേസൂതി കോതുഹലസാലായം സന്നിപതിതേസു നാനാതിത്ഥിയസമണബ്രാഹ്മണേസു. ഏകച്ചേതി ഏകേ. പുരിമോതി “അഹേതു അപ്പച്ചയാ പുരിസസ്സ സന്താ ഉപ്പജ്ജന്തിപി നിരുജ്ജന്തിപി”തിആദിനാ വുത്തവാദി. ഏത്ഥാതി ചതുസു വാദീസു. യായം ഇധ ഉപ്പജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. സമാപത്തിന്തി അസന്തീഭവാവഹം വായോകസിണപരികമ്മം, ആകാസകസിണപരികമ്മം വാ രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനസമാപത്തിം, പഞ്ചമജ്ജ്യാനസമാപത്തിം വാ. നിരോധേതി ഹേട്ഠാ വുത്തനയേന സന്താനിരോധേ. ഹേതും അപസ്സന്തോതി യേന ഹേതുന്നാ അസന്തീഭവേ സന്തായ നിരോധോ സബ്ബസോ അനുപ്പാദോ, യേന ച തതോ ചുതസ്സ ഇധ പഞ്ചവോകാരഭവേ സന്തായ ഉപ്പാദോ, തദുഭയമ്പി ഹേതും അവിസയതായ അപസ്സന്തോ.

ദുതിയോതി “സന്താ ഹി ഭോ പുരിസസ്സ അത്താ”തിആദിനാ വുത്തവാദി. നന്തി പഠമവാദിം. നിസേയേത്ഥാതി “ന ഖോ പന മേതം ഭോ ഏവം ഭവിസ്സതീ”തി ഏവം പടിക്ഖിപിത്ഥാ. മിഗസിങ്ഗതാപസസ്സാതി ഏവംനാമകതാപസസ്സ. തസ്സ കിര മത്ഥകേ മിഗസിങ്ഗാകാരേന ദേ ചൂളാ ഉട്ഠഹിംസു, “ഇസിസിങ്ഗോ”തിപി തസ്സ നാമം. അസന്തകഭാവന്തി മുഞ്ചരാപത്തിയാ കിരിയാമയസന്താവസേന വിഗതസന്തീഭാവം. വക്ഖതി ഹി “വിസന്തീ ഹുത്ഥാ”തി. ചത്താലീസന്നിപാതേ ആഗതനയേന മിഗസിങ്ഗതാപസവത്ഥും സഞ്ചേപതോ ദസ്സേതും “മിഗസിങ്ഗതാപസോ കിരാ”തിആദി വുത്തം. വിക്ഖമ്ഭനവസേന കിലേസാനം സന്താപനതോ അത്തന്തപോ. ദുക്കരതപതായ ഘോരതപോ തിബ്ബതപോ. നിബ്ബിസേവനഭാവാപാദനേന സബ്ബസോ മിലാപിതചക്ഖാദിതിക്ഖിന്ദ്രിയതായ പരമധിതിന്ദ്രിയോ. സക്കവിമാനന്തി പണ്ഡുകമ്ബലസിലാസനം സന്ധായാഹ. തത്ത്ഹി തമാരൂപപച്ചയാ കദാചി ഉണ്ഹം, കദാചി മദ്ധം, കദാചി ചലിതം ഹോതി. “സക്ക...പേ...പത്ഥേതീ”തി അയോനിസോ ചിന്തേത്ഥാ പേസേസി. ഭഗ്ഗോതി ഭഞ്ജിതകുസലജ്ജ്യാസയോ, അധുന്നാ പന “ലഗ്ഗോ”തി പാഠം ലിഖന്തി. തേന ദിബ്ബഹസ്സേനാതി ഹത്ഥഗ്ഗഹണമത്തദിബ്ബഹസ്സേന. തന്തി തമാ സന്താപടിലാഭം. ഏവമാഹാതി ഏവം “സന്താ ഹി ഭോ പുരിസസ്സ അത്താ”തിആദിനാ ആകാരേന സന്താനിരോധമാഹ. ഇമിനാവ നയേന ഇതോ പരേസുപി ദീസു റാനേസു പാളിമാഹരിത്ഥാ യോജനാ വേദിതബ്ദാ.

തതിയോതി “സന്തി ഹി ഭോ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാ”തിആദിനാ വൃത്തവാദീ. ആമബ്ബണപയോഗത്തി ആമബ്ബണവേദവിഹിതം ആമബ്ബണികാനം വിസത്തിഭാവാപാദനപ്പയോഗം. ഉപകഡ്ഡനം ആഹരണം. അപകഡ്ഡനം അപഹരണം . ആമബ്ബണം പയോജേതാതി ആമബ്ബണവേദേ ആഗതം അഗ്ഗിജുഹനപുബ്ബകം മന്തപദം പയോജേതാ സീസച്ഛിന്നതാദിദസ്സനേന സത്താനിരോധമാഹ. തസ്സാതി യസ്സ സീസച്ഛിന്നതാദി ദസ്സിതം, തസ്സ.

ചതുത്ഥോതി “സന്തി ഹി ഭോ ദേവതാ മഹിദ്ധികാ”തിആദിനാ വൃത്തവാദീ. യക്ഖദാസീനന്തി ദേവദാസീനം, യാ “യോഗവതിയോ”തിപി വുച്ചന്തി, യോഗിനിയോതിപി പാക്കടാ. മദനിദുന്തി സുരാമദനിമിത്തകം സുപനം. ദേവതൂപഹാരന്തി നച്ചനഗായനാദിനാ ദേവതാനം പൂജം. സുരാപാതിന്തി പാതിപുണ്ണം സുരം. ദിവാതി അതിദിവാ, ഉസ്സൂരേതി അത്ഥോ. തന്തി തമാ സുപിത്വാ വുട്ഠഹനം. സുത്തകാലേ ദേവതാനം സത്താപകഡ്ഡനവസേന നിരോധം സമാപന്നാ, പബുദ്ധകാലേ സത്തുപകഡ്ഡനവസേന നിരോധാ വുട്ഠിതാതി മഞ്ഞമാനോതി അധിപ്പായോ.

ഏളമുഗകമാ വിയാതി ഇമേസം പണ്ഡിതമാനീനം കമാ അന്ധബാലകമാസദിസീ. ചത്താരോ നിരോധേതി അഞ്ഞമഞ്ഞവിധുരേ ചത്താരോപി നിരോധേ. ഏകേന ഭവിതബ്ബന്തി ഏകസഭാവേനേവ ഭവിതബ്ബം. ന ബഹുനാതി ന ച അഞ്ഞമഞ്ഞവിരുദ്ധേന ബഹുവിധേന നാനാസഭാവേന ഭവിതബ്ബം. തേനാപി ഏകേനാതി ഏകസഭാവഭൂതേന തേനാപി നിരോധേന. അഞ്ഞേനേവാതി തേഹി വൃത്താകാരതോ അഞ്ഞാകാരേനേവ ഭവിതബ്ബം. സോതി ഏകസഭാവഭൂതോ നിരോധോ. അഞ്ഞത്ര സബ്ബത്തുനാതി സബ്ബത്തുബുദ്ധം റപേത്വാ. ഇയാതി കോതുഹലസാലായം. അയം നിരോധോ അയം നിരോധോതി ദിക്ഖത്തും ബ്യാപനിച്ഛാവചനം സത്ഥാ അത്തനോ ദേസനാവിലാസേന അനേകാകാരവോകാരം നിരോധം വിഭാവേസ്സതിതി ദസ്സനത്ഥം കതം. അഹോ നൂനാതി ഏതഥ അഹോതി അച്ഛരിയേ നിപാതോ, നൂനാതി അനുസ്സരണേ. തസ്മാ അഹോ നൂന ഭഗവാതി അനഞ്ഞസാധാരണദേസനത്താ ഭഗവാ നിരോധസി അഹോ അച്ഛരിയം കത്വാ ആരാധേയ്യ മഞ്ഞേതി അധിപ്പായോ. അഹോ നൂന സുഗതോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അച്ഛരിയവിഭാവനതോ ഏവ ചേതഥ ദിക്ഖത്തും ആമേധിതവചനം. അച്ഛരിയത്ഥോപി ഹേസ അഹോസദ്ദോ അനുസ്സരണമുഖേനേവ പോട്ഠപാദേന ഗഹിതോ. തസ്മാ വൃത്തം “അനുസ്സരണത്ഥേ നിപാതദയ”ന്തി. തേനാതി അനുസ്സരണത്ഥമുഖേന പവത്തനതോ. “അഹോ...പേ... സുഗതോ”തി വചനേന ഏതദഹോസീതി യോജനാ. “യംതംസദ്ദാ നിച്ചസമ്ബന്ധാ”തി സാധിപ്പായം യോജനം ദസ്സേതും “യോ ഏതേസ”തിആദിമാഹ. കാലദേസപുഗ്ഗലാദിവിഭാഗേന ബഹുഭേദത്താ ഇമേസം നിരോധധമ്മാനന്തി ബഹുത്തേ സാമിവചനം, കുസലസദ്ദയോഗേ ചേതം ഭുമ്മത്ഥേ ദട്ഠബ്ബം. കുസലോ നിപുണോ ഛേരകോതി പരിയായവചനമേതം. അഹോ നൂന കമേയ്യാതി അച്ഛരിയം കത്വാ കമേയ്യ മഞ്ഞേ. സോ സുഗതോതി സമ്ബന്ധോ. ചിണ്ണവസിതായാതി നിരോധസമാപത്തിയം ചിണ്ണവസീഭാവത്താ. സഭാവം ജാനാതിതി നിരോധസഭാവം യാമാവതോ ജാനാതി.

അഹേതുകസത്തുപ്പാദനിരോധകമാവണ്ണനാ

൪൧൨. ഘരമജ്ജേയേവ പക്ഖലിതാതി യഥാ ഘരതോ ബഹി ഗന്തുക്വാമാ
 പുരിസാ മഗ്ഗം അനോതരിത്വാ ഘരവിവരേ സമതലേ വിവടങ്ഗണേ ഏവ
 പക്ഖലനം പത്താ, ഏവംസമ്പദമിദന്തി അത്ഥോ. അസാധാരണോ ഹേതു,
 സാധാരണോ പച്ചയോതി ഏവമാദിവിഭാഗോ അത്തത്ര വുത്തോ, ഇധ പന
 തേന വിഭാഗേന പയോജനം നത്ഥി സത്തായ
 അകാരണഭാവപടിക്ഖേപപരത്താ ചോദനായാതി വുത്തം “കാരണസ്സേവ
 നാമ”ന്തി. യം പന പാളിയം വുത്തം “സഹേതു ഹി പോട്ഠപാദ സപ്പച്ചയാ
 പുരിസസ്സ സത്താ ഉപ്പജ്ജന്തിപി നിരുജ്ജന്തിപി”തി, തത്ഥ സഹേതു സപ്പച്ചയാ
 ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ പന നിരുജ്ജന്തിയേവ, ന തിട്ഠന്തിതി ദസ്സനത്ഥം
 “നിരുജ്ജന്തിപി”തി വചനം, ന തു നിരോധസ്സ സഹേതുസപ്പച്ചയാതദസ്സനത്ഥം.
 ഉപ്പാദോയേവ ഹി സഹേതുകോ, ന നിരോധോ. യദി ഹി നിരോധോപി
 സഹേതുകോ സിയാ, തസ്സപി പുന നിരോധേന ഭവിതഞ്ചം അങ്കുരാദിനം പുന
 അങ്കുരാദിനാ വിയ, ന ച തസ്സ പുന നിരോധോ അത്ഥി, തസ്മാ
 വുത്തനയേനേവ പാളിയാ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അയഞ്ച നയോ
 ഖണനിരോധവസേന വുത്തോ. യോ പന യഥാപരിച്ഛിന്നകാലവസേന സഞ്ചസോ
 അനുപ്പാദനിരോധോ, സോ “സഹേതുകോ”തി വേദിതഞ്ചോ തമാരുപായ
 പടിപത്തിയാ വിനാ അഭാവതോ. തേനാഹ ഭഗവാ “സിക്ഖാ ഏകാ സത്താ
 ഉപ്പജ്ജതി, സിക്ഖാ ഏകാ സത്താ നിരുജ്ജന്തി”തി (ദീം നിം ൧.൪൧൨) തതോ
 ഏവ ച അട്ഠകമായസി (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൪൧൩) വുത്തം “സത്തായ
 സഹേതുകം ഉപ്പാദനിരോധം ദീപേതു”ന്തി. ഏതഞ്ചി പാളിവചനം,
 അട്ഠകമാവചനഞ്ച അനുപ്പാദനിരോധം സന്ധായ വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
 സിക്ഖാതി ഹേതുമേ പച്ചത്തവചനം, യ-കാരലോപോ വാ “സങ്ഖ്യാപി
 തമ്ഹാ വനപത്താ പക്കമിതഞ്ച”ന്തിആദീസു (മം നിം ൧.൧൩൨) വിയ.
 ഹേതുഭാവോ ചസ്സാ ഉപരി ആവി ഭവിസ്സതി. ഏകസദ്ദോ ച
 അത്തപരിയായോ, ന സങ്ഖ്യാവാചി “ഇത്ഥേകേ സതോ സത്തസ്സാ”തിആദീസു
 (ദീം നിം ൧.൮൫-൯൧, ൯൪-൯൮; മം നിം ൩.൨൧) വിയാതി ആഹ “സിക്ഖായ
 ഏകച്ചാ സത്താ ജായന്തി”തി. സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ.

൪൧൩. വിത്ഥാരേതുകമ്യതാതി വിത്ഥാരേതുകാമതായ. പുച്ഛാവസേനാതി
 കഥേതുകമ്യതാപുച്ഛാവസേന, വിത്ഥാരേതുകമ്യതാപുച്ഛാവസേനാതി വാ
 സമാസോ. “പോട്ഠപാദസ്സേവായം പുച്ഛാ”തി ആസക്തായ “ഭഗവാ അഭോചാ”തി
 പാളിയം വുത്തം. സത്തായ...പേ... ദീപേതും താ ദസ്സേനോതി യോജേതഞ്ചം .
 തത്ഥാതി തസ്സം ഉപരി വക്ഖമാനായ ദേസനായ. തതിയാതി
 അധിപത്താസിക്ഖാ ആഗതാതി സമ്ബന്ധോ. “അയം...പേ... ദേസിതോതി ഏത്ഥ
 സമ്മാദിട്ഠിസമ്മാസങ്കപ്പവസേന ആഗതാ. കസ്മാതി ചേ? പരിയാപന്നത്താ,
 സഭാവതോ, ഉപകാരതോ ച യഥാഹം പത്താക്ഖസേ അവരോധത്താ
 സങ്ഗഹിതത്താതി അധിപ്പായോ. തഥാ ഹി ചൂളവേദല്ലസുത്തേ വുത്തം “യാ
 ചാവുസോ വിസാഖ സമ്മാദിട്ഠി, യോ ച സമ്മാസങ്കപ്പോ , ഇമേ ധമ്മാ
 പത്താക്ഖസേ സങ്ഗഹിതാ”തി (മം നിം ൧.൪൩൨) കാമഞ്ചേത്ഥ വുത്തനയേന
 തിസ്സോപി സിക്ഖാ ആഗതാ, തഥാപി അധിചിത്തസിക്ഖായ ഏവ
 അഭിസത്താനിരോധോ ദസ്സിതോ. ഇതരാ പന തസ്സാ സമ്ഭാരഭാവേന
 ആനീതാതി അയമത്ഥോ പാളിവസേന വേദിതഞ്ചോ.

പഞ്ചകാമഗുണികരാഗോതി പഞ്ച കാമകോട്ഠാസേ ആരബ്ഭ
 ഉപ്പജ്ജനകരാഗോ. അസമുപ്പന്നകാമചാരോതി വത്തമാനുപ്പന്നതാവസേന

നസമുപ്പന്നോ യോ കോചി കാമചാരോ, യാ കാചി ലോഭുപ്പത്തി. അധുനാ പന “അസമുപ്പന്നകാമരാഗോ”തി പാരോ, സോ അയുത്തോവ അത്ഥതോ വിരുദ്ധത്താ. കാമരാഗോ ചേത്ഥ വിസയവസേന നിയമിതത്താ കാമഗുണാരമ്മണോവ ലോഭോ ദട്ഠഞ്ചോ, കാമചാരോ പന ധ്യാനനികന്തിഭവരാഗാദിപ്പഭേദോ സഞ്ചോപി ലോഭചാരോ. കാമനട്ഠേന, കാമേസു പവത്തനട്ഠേന ച കാമചാരോ. സഞ്ചോപി ഹി തേഭൂമകധമ്മാ കാമനിയട്ഠേന കാമാ. യസ്ഥാ ഉഭയേസമ്പി സഹചരണത്തായേന കാമസത്താഭാവോ ഹോതി, തസ്ഥാ “കാമസത്താ”തി പദുദ്ധാരം കത്ഥാ തദുഭയമേവ നിദിട്ഠന്തി വേദിതഞ്ചം. “തത്ഥാ”തിആദി അസമുപ്പന്നകാമചാരത്തോ പഞ്ചകാമഗുണികരാഗസ്സ വിസേസദസ്സനം, അസമുപ്പന്നകാമചാരസ്സേവ വാ ഇധാധിപ്പേതഭാവദസ്സനം. കാമം പഞ്ചകാമഗുണികരാഗോപി അസമുപ്പന്നോ ഏവ അനാഗാമിമഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാടീയതി, തസ്ഥിം പന സമുഗ്ഘാടീതേപി ന സഞ്ചോ രാഗോ സമുഗ്ഘാടം ഗച്ഛതി തസ്സ അഗ്ഗമഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാടീതത്താ. തസ്ഥാ പഞ്ചകാമഗുണികരാഗഗ്ഗഹണേന ഇതരസ്സ സഞ്ചസ്സ ഗഹണം ന ഹോതിതി ഉഭയത്ഥസാധാരണേന പരിയായേന ഉഭയമേവ സങ്ഗഹേത്ഥാ പാളിയം കാമസത്താഗ്ഗഹണം കത്ഥം, അതോ തദുഭയം സരൂപത്തോ, വിസേസത്തോ ച ദസ്സേത്ഥാ സഞ്ചസങ്ഗാഹികഭാവത്തോ “അസമുപ്പന്നകാമചാരോ പന ഇമസ്ഥിം റാനേ വട്ടതീ”തി വുത്തം. തസ്ഥാതി അസമുപ്പന്നകാമചാരസ്സേവ ഇധ വട്ടനത്തോ അയമത്ഥോ വേദിതഞ്ചോതി യോജനാ. തസ്സാതി പഠമജ്ജ്യാനസമങ്ഗീനോ പുഗ്ഗലസ്സ. സദിസത്താതി കാമസത്താദിഭാവേന സമാനത്താ, ഏതേന പാളിയം “പുരിമാ”തി ഇദം സദിസകപ്പനാവസേന വുത്തന്തി ദസ്സേതി. അനാഗതാ ഹി ഇധ “നിരുജ്ജ്യാതീ”തി വുത്താ അനുപ്പാദസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തസ്ഥാ അനാഗതമേവ ദസ്സേതും “അനുപ്പന്നാവനുപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം.

വിവേകജപീതിസുഖസങ്ഖാതാതി വിവേകജപീതിസുഖേഹി സഹ അക്ഖാതാ, ന വിവേകജപീതിസുഖാനീതി അക്ഖാതാ. തംസമ്പയുത്താ ഹി സത്തായേവ ഇധാധിപ്പേതാ, ന വിവേകജപീതിസുഖാനി. അഥ വാ വിവേകജപീതിസുഖകോട്ഠാസികാതി അത്ഥോ. സങ്ഖാതസദ്ദോ ഹേത്ഥ കോട്ഠാസത്ഥോ “അദിന്നം മേയ്യസങ്ഖാതം ആദിയേയ്യാ”തിആദീസു (പാരാഘ്വൻ, ന്ന) വിയ. കാമച്ഛന്ദാദിഓളാരികങ്ഗപ്പഹാനവസേന നാനത്ഥസത്താപടിഘസത്താഹി നിപുണതായ സുഖുമാ. ഭൂതതായ സച്ചാ. തദേവത്ഥം ദസ്സേതി “ഭൂതാ”തി ഇമിനാ. സുഖുമഭാവേന, പരമത്ഥഭാവേന ച അവിപരീതസഭാവാതി അത്ഥോ. ഏവം ബ്യാസവസേന യഥാപാഠമത്ഥം ദസ്സേത്ഥാ സമാസവസേനപി യഥാപാഠമേവ ദസ്സേന്തോ “അഥ വാ”തിആദിമാഹ. സമാസബ്യാസവസേന ഹി ദിധാ പാരോ ദിസ്സതി. “കാമച്ഛന്ദാദിഓളാരികങ്ഗപ്പഹാനവസേനാ”തി ഇമിനാ സമ്പയുത്തയമ്മാനം ഭാവനാനുഭാവസിദ്ധാ, സത്തായ സങ്ഗസുഖുമതാ നീവരണവിക്ഖമ്ഭവസേന വിത്തായതീതി ദസ്സേതി. ഭൂതതായാതി സുഖുമഭാവേന, പരമത്ഥഭാവേന ച അവിപരീതതായ, വിജ്ജമാനതായ വാ. വിവേകജേഹീതി നീവരണവിവേകത്തോ ജാതേഹി. ഇദാനി ധ്യാനസമങ്ഗീവസേന വുത്തസ്സ ദുതിയപദസ്സ അത്ഥം ദസ്സേതും “സാ അസ്സാ”തിആദി വുത്തം. സഞ്ചത്ഥാതി സഞ്ചവാരേസു.

സമാപജ്ഞാധിട്യാനം വിയ വുട്യാനസിത്യാനേ പരിയാപനം ഹോതി യഥാ തം ധമ്മാനം ഭുങ്ഗക്ഖണോ ധമ്മേസു, ആവജ്ഞപച്ചവേക്ഖണാനി പന ന ത്യാനപരിയാപനാനി, തസ്മാ ത്യാനപരിയാപനമേവ വസീകരണം ഗഹേത്വാ “സമാപജ്ഞോ, അധിട്ഠഹേത്വാ, വുട്ഠഹേത്വാ ച സിക്ഖതീ”തി വുത്തം. തന്തി പഠമജ്ജ്യാനം. തേന...പേ... ത്യാനേനാതി ഇദന്വി “സിക്ഖാ”തി ഏതസ്സ സംവണ്ണാപദം. തേനാതി ച ഹേതുമാഹി കരണവചനം, പഠമജ്ജ്യാനേന ഹേതുനാതി അത്ഥോ. ഹേതുഭാവോ ചേത്ഥ ത്യാനസ്സ വിവേകജപീതിസുഖസുഖമസച്ചസത്തായ ഉപ്പത്തിയാ സഹജാതാദിപച്ചയഭാവോ. കാമസത്തായ പന നിരോധസ്സ ഉപനിസ്സയപച്ചയഭാവോവ. സോ ച ഖോ സുത്തന്തപരിയായേന. തഥാ ചേവ ഹേട്ഠാ സംവണ്ണിതം “തമാരുപായ പടിപത്തിയാ വിനാ അഭാവതോ”തി ഏതേനുപായേനാതി യായം പഠമജ്ജ്യാനതപ്പടിപക്ഖസത്താവസേന “സിക്ഖാ ഏകാ സത്താ ഉപ്പജ്ജതി, സിക്ഖാ ഏകാ സത്താ നിരുജ്ജ്യാതീ”തി ഏത്ഥ നയോ വുത്തോ, ഏതേന നയേന. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബവാരേസു.

൪൧൪. ഇദാനി ആകിഞ്ചത്തായതനപരമായ ഏവ സത്തായ ദസ്സനേ കാരണം വിഭാവേനോ “യസ്മാ പനാ”തിആദിമാഹ. യസ്മാ ഇദഞ്ച...പേ... ഉദ്ധടന്തി സമ്ബന്ധോ. കേസം പനിദം അങ്ഗതോ സമ്മസനന്തി വുത്തം “അട്ഠസമാപത്തിയാ”തിആദി. അങ്ഗതോതി ത്യാനങ്ഗതോ. ഇദഞ്ചി അനുപദധമ്മവിപസ്സനായ ലക്ഖണവചനം. അനുപദധമ്മവിപസ്സനഞ്ചി കരോന്തോ സമാപത്തിം പത്വാ അങ്ഗതോവ സമ്മസനം കരോതി, ന ച സത്താ സമാപത്തിയാ കിഞ്ചി അങ്ഗം ഹോതി. അഥ ച പനേതം വുത്തം “ഇദഞ്ച സത്താ സത്താതി ഏവം അങ്ഗതോ സമ്മസനം ഉദ്ധട”ന്തി, തസ്മാ ലക്ഖണവചനമേതം. അങ്ഗതോതി വാ അവയവതോതി അത്ഥോ, അനുപദധമ്മതോതി വുത്തം ഹോതി. കലാപതോതി സമുഹതോ. യസ്മാ പനേത്ഥ സമാപത്തിവസേന തന്തംസത്താനം ഉപ്പാദനിരോധേ വുച്ചമാനേ അങ്ഗവസേന സോ വുത്തോ ഹോതി, തസ്മാ “ഇദഞ്ചാ”തിആദിനാ അങ്ഗതോവ സമ്മസനം ദസ്സേതീതി വേദിതബ്ബം. തസ്മാതി സത്താവസേനേവ അങ്ഗതോ സമ്മസനസ്സ ഉദ്ധടത്താ. തദേവാതി ആകിഞ്ചത്തായതനമേവ, ന നേവസത്താനാസത്തായതനം തത്ഥ പടുസത്താഭാവതോ.

“യോ”തി വത്തബ്ബേ “യതോ”തി വുത്തന്തി ആഹ “യോ നാമാ”തി യഥാ “ആദിമാഹി”തി വത്തബ്ബേ “ആദിതോ”തി വുച്ചതി അത്ഥേ പരിഗൃഹ്യാമാനേ യഥായുത്തവിഭത്തിയാവ തോ-സദസ്സ ലബ്ഭിതോ. നാമ-സദ്ദോ ചേത്ഥ ഖോ-സദ്ദോ വിയ വാചാസിലിട്ഠാമത്തം. സസ്സേദന്തി സകം, അത്തനാ അധിഗതത്യാനം, തസ്ഥിം സത്താ സകസത്താ, സാ ഏതസ്സത്ഥിതി സകസത്തീതി വുത്തം “അത്തനോ പഠമജ്ജ്യാനസത്തായ സത്തവാ”തി. ഇൗകാരോ ചേത്ഥ ഉപരി വുച്ചമാനനിരോധപാദകതായ സാതിസയായ ത്യാനസത്തായ അത്ഥിഭാവജോതകോ ദട്ഠബ്ബോ. തേനേവാഹ “അനുപുബ്ബേന സത്തഗ്ഗം ഫുസതീ”തിആദി. തസ്മാ തത്ഥ തത്ഥ സകസത്തീതാഗ്ഗഹണേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം ത്യാനേ സബ്ബസോ സുചിണ്ണവസിഭാവോ ദീപിതോതി വേദിതബ്ബം.

ലോകിയാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം, സാമിഅത്ഥേ ഏവ വാ. യദഗ്ഗേന ഹി തം തേസു സേട്ഠം, തദഗ്ഗേന തേസവി സേട്ഠന്തി. വിഭത്താവധിഅത്ഥേ വാ സാമിവചനം . ഏത്ഥ പന “ലോകിയാന”ന്തി വിസേസനം

ലോകുത്തരസമാപത്തിഹി തസ്സ അസേട്ഠഭാവതോ കതം. സേസം “കിച്ചകാരകസമാപത്തിന”ന്തി പന വിസേസനം അകിച്ചകാരകസമാപത്തിതോ തസ്സ അസേട്ഠഭാവതോതി ദട്ഠഞ്ചം. അകിച്ചകാരകതാ ചസ്സാ “യഥേവ ഹി തത്ഥ സഞ്ചാ, ഏവം ഫസ്സാദയോപി”തി, “യദഗ്ഗേന ഹി തത്ഥ ധമ്മാ സഞ്ചാരാവസേസഭാവപ്പത്തിയാ പകതിവിപസ്സകാനം സമ്മസിതും അസക്കുണേയുരൂപേന റീതാ, തദഗ്ഗേന ഹേട്ഠിമസമാപത്തിധമ്മാ വിയ പടുകിച്ചകരണസമത്ഥാപി ന ഹോന്തി”തി ച അട്ഠകമാസു (വിസുദ്ധിഃ ൧.൨൮൭) പടുസഞ്ചാകിച്ചാഭാവവചനതോ വിഞ്ചായതി. സ്വായമത്ഥോ പരമത്ഥമഞ്ജുസായ നാമ വിസുദ്ധിമഗ്ഗടീകായ ആരുപ്പകമായം (വിസുദ്ധിഃ ൧.൨൮൮) ആചരിയേന സവിസേസം വുത്തോ, തസ്മാ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ. കേചി പന “യഥാ ഹേട്ഠിമാ ഹേട്ഠിമാ സമാപത്തിയോ ഉപരിമാനം ഉപരിമാനം സമാപത്തിനം അധിട്ഠാനകിച്ചം സായേന്തി, ന ഏവം നേവസഞ്ചാനാസഞ്ചായതനസമാപത്തി കസ്സചിപി അധിട്ഠാനം സായേതി, തസ്മാ സാ അകിച്ചകാരികാ ഇതരാ കിച്ചകാരികാ”തി വദന്തി, തദയുത്തം തസ്സാപി വിപസ്സനാചിത്തപരിദമനാദിനം അധിട്ഠാനകിച്ചസാധനതോ, തസ്മാ പുരിമോയേവ അത്ഥോ യുത്തോ. കസ്മാ ചേതം തേസമഗ്ഗന്തി ആഹ “ആകിഞ്ചഞ്ചായതനസമാപത്തിയ”ന്തിആദി. “ഇതീ”തി വത്ഥാ “ലോകിയാനം... പേ... അഗ്ഗത്താ”തി തസ്സത്ഥോ വുത്തോ, “അഗ്ഗത്താ”തി ഏത്ഥ വാ നിദസ്സനമേതം.

പകപ്പേതീതി സംവിദഹതി. ത്യാനം സമാപജ്ഞോ ഹി ത്യാനസുഖം അത്തനി സംവിദഹതി നാമ. അഭിസഞ്ചരോതീതി ആയുഹതി സമ്പിണ്ഡേതി. സമ്പിണ്ഡനത്ഥോ ഹി സമുദായത്ഥോ. യസ്മാ പന നികന്തിവസേന ചേതനാകിച്ചസ്സ മത്ഥകപ്പത്തി, തസ്മാ ഫലൂപചാരേന കാരണം ദസ്സേന്തോ “നികന്തിം...പേ... നാമാ”തി വുത്തം. ഇമാ ആകിഞ്ചഞ്ചായതനസഞ്ചാതി ഇദാനി ലബ്ധിമാനാ ആകിഞ്ചഞ്ചായതനസഞ്ചാ . തംസമതിക്കമേനേവ ഉപരിത്യാനത്ഥായ ചേതനാഭിസഞ്ചരണസമ്ഭവതോ നിരുജ്ജേയേയ്യും. അഞ്ചാതി ആകിഞ്ചഞ്ചായതനസഞ്ചാഹി അഞ്ചാ. ഓളാരികാതി തതോ മൂലതരാ. കാ പന താതി ആഹ “ഭവങ്ഗസഞ്ചാ”തി. ആകിഞ്ചഞ്ചായതനതോ വുട്ഠായ ഏവ ഹി ഉപരിത്യാനത്ഥായ ചേതനാഭിസഞ്ചരണാനി ഭവേയ്യും, ഏവഞ്ച ആകിഞ്ചഞ്ചായതനസഞ്ചാ നിരുജ്ജേയേയ്യും, വുട്ഠാനഞ്ച ഭവങ്ഗവസേന ഹോതി, തതോ പരമ്പി യാവ ഉപരിത്യാനസമാപജ്ജനം, താവ അന്തരന്തരാ ഭവങ്ഗസഞ്ചാ ഉപ്പജേയ്യും, താ ച ആകിഞ്ചഞ്ചായതനസഞ്ചാഹി ഓളാരികാതി അധിപ്പായോ.

ചേതേന്തോവാതി നേവസഞ്ചാനാസഞ്ചായതനജ്ത്യാനം ഏകം ദേവ ചിത്തവാരേപി സമാപജ്ജനവസേന പകപ്പേന്തോ ഏവ. ന ചേതേതീതി തഥാ ഹേട്ഠിമത്യാനേസു വിയ വാ പുബ്ബാഭോഗാഭാവതോ ന പകപ്പേതി നാമ. പുബ്ബാഭോഗവസേന ഹി ത്യാനം പകപ്പേന്തോ ഇധ “ചേതേതീ”തി വുത്തോ. അഭിസഞ്ചരോന്തോവാതി തത്ഥ അപ്പഹീനനികന്തികതാവസേന ആയുഹന്തോ ഏവ. നാഭിസഞ്ചരോതീതി തഥാ ഹേട്ഠിമത്യാനേസു വിയ വാ പുബ്ബാഭോഗാഭാവതോ നായുഹതി നാമ. “അഹമേതം ത്യാനം നിബ്ബത്തേമി ഉപസമ്പാദേമി സമാപജ്ജാമീ”തി ഹി ഏവം അഭിസഞ്ചരണം തത്ഥ സാലയസ്സേവ ഹോതി, ന അനാലയസ്സ, തസ്മാ ഏകദിചിത്തക്ഖണികമ്പി ത്യാനം പവത്തേന്തോ തത്ഥ അപ്പഹീനനികന്തികതായ “അഭിസഞ്ചരോന്തോ ഏവാ”തി വുത്തോ. യസ്മാ പനസ്സ തഥാ ഹേട്ഠിമത്യാനേസു വിയ വാ തത്ഥ

പുഞ്ചാഭോഗോ നന്മി, തസ്മാ “ന അഭിസഞ്ചരോതി”തി വൃത്തം. “ഇമസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തിആദി വൃത്തസ്സേവത്ഥസ്സ വിവരണം. തത്ത്വ യസ്മാ ഇമസ്സ...പേ... അത്ഥി, തസ്മാ “ന ചേതേതി, നാഭിസഞ്ചരോതി”തി ച വൃത്തത്തി അധിപ്പായോ. ആഭോഗസമന്നാഹാരോതി ആഭോഗസഞ്ചാരോ, ആഭോഗവസേന വാ ചിത്തസ്സ ആരമ്മണാഭിമുഖം, ആരമ്മണസ്സ വാ ചിത്താഭിമുഖം അന്യാഹാരോ. “സ്വായമത്ഥോ”തിആദിനാ തദേവത്ഥം ഉപമായ പടിപാദേതി. പുത്തഘരാചിക്ഖണേനാതി പുത്തഘരസ്സ ആരോചനനയേന.

ഗന്താ ആദായ ആഗതത്തി സമഞ്ചസോ. പച്ഛാഭാഗേതി ആസന്നസാലായ പച്ഛിമദിസായം റിതസ്സ പിതൃഘരസ്സ പച്ഛാഭാഗേ. തതോതി പുത്തഘരതോ. ലഘഘരമേവാതി യതോനേന ഭിക്ഖാ ലഘാ, തമേവ ഘരം പുത്തഗേഹമേവ. ആസന്നസാലാ വിയ ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനസമാപത്തി തതോ പിതൃഘരപുത്തഘരട്ഠാനിയാനം നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനനിരോധസമാപത്തിനം ഉപഗന്തബ്ബതോ. പിതൃഗേഹം വിയ നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനസമാപത്തി അമനസികാതബ്ബതോ, മജ്ജേ റിതത്താ ച. പുത്തഗേഹം വിയ നിരോധസമാപത്തി മനസികാതബ്ബതോ, പരിയന്തേ റിതത്താ ച. പിതൃഘരം അമനസികരിത്ഥാതി പവിസിത്ഥാ സമതിക്കന്തസി പിതൃഘരം അമനസികരിത്ഥാ. പുത്തഘരസ്സേവ ആചിക്ഖണം വിയ ഏകം ദേ ചിത്തവാദേ സമാപജ്ജിതബ്ബസി നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനം അമനസികരിത്ഥാ പരതോ നിരോധസമാപത്തത്ഥായ ഏവ മനസികാരോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവം അമനസികാരസാമന്തേന, മനസികാരസാമന്തേന ച ഉപമോപമേയുതാ വൃത്താ ആചിക്ഖണേനപി മനസികാരസ്സേവ ജോതനതോ. ന ഹി മനസികാരേന വിനാ ആചിക്ഖണം സമ്ഭവതി.

താ ത്യാനസഞ്ഞാതി ഏകം ദേ ചിത്തവാദേ പവത്താ നേവസഞ്ഞാനാസഞ്ഞായതനത്യാനസഞ്ഞാ. നിരോധസമാപത്തിയഞ്ഹി യമാരഹം ചതുത്ഥാരുപ്പകുസലകിരിയജവനം ദിക്ഖത്തുമേവ ജവതി, ന തദുത്തരി. നിരുജ്ജന്തീതി സരസവസേനേവ നിരുജ്ജന്തീ, പുഞ്ചാഭിസഞ്ചാരബലേന പന ഉപരി അനുപ്പാദോ. യമാ ച ത്യാനസഞ്ഞാനം, ഏവം ഇതരസഞ്ഞാനവീതി ആഹ “അഞ്ഞാ ചാ”തിആദി. നുപ്പജ്ജന്തി യമാപരിച്ഛിന്നകാലത്തി അധിപ്പായോ. സോ ഏവം പടിപനോ ഭിക്ഖുതി യമാവുത്തേ സഞ്ഞഗ്ഗേ റിതഭാവേന പടിപനോ ഭിക്ഖു, സോ ച ഖോ അനാഗാമീ വാ അരഹാ വാ ദീഹി ഫലേഹി സമന്നാഗമോ, തിണ്ണം സഞ്ചാരാനം പടിപ്പസ്സദ്ധി, സോളസവിധാ ഞാണചരിയാ, നവവിധാ സമാധിചരിയാതി ഇമേസം വസേന നിരോധപടിപാദനപടിപത്തിം പടിപനോതി അത്ഥോ. അനുപുഞ്ചനിരോധവസേന ചിത്തചേതസികാനം അപ്പവത്തിയേവ സഞ്ഞാവേദനാസീസേന “സഞ്ഞാവേദയിതനിരോധ”തി വൃത്താ. ഫുസതീതി ഏത്ഥ ഫുസനം നാമ വിന്ദനം പടിലദ്ധീതി ദസ്സേതി “വിന്ദതി പടിലഭതീ”തി ഇമിനാ. അത്ഥതോ പന വൃത്തനയേന യമാപരിച്ഛിന്നകാലം ചിത്തചേതസികാനം സബ്ബസോ അപ്പവത്തിയേവ.

നിരത്ഥകതായ ഉപസഗ്ഗമത്തം, തസ്മാ സഞ്ഞാ ഇച്ചേവ അത്ഥോ. നിരോധപദേന അനന്തരികം കത്ഥാ സമാപത്തിപദേ വത്തബ്ബേ തേസം ദിന്നമന്തരേ സമ്പജാനപദം റപിതത്തി ആഹ “നിരോധപദേന അന്തരികം കത്ഥാ വൃത്ത”തി. തേന വൃത്തം “അനു...പേ... അത്ഥോ”തി, തേന അയുത്തസമാസോയം

യഥാരുതപാഠോതി ദസ്സേതി. തത്രാപീതി തസ്മിം യഥാപദമനുപുണ്വിപനേപി അയം വിസേസശ്ചോതി യോജനാ. സമ്പജാനന്തസ്സാതി തം തം സമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ വുടായ തത്ത്വ തത്ത്വ സഞ്ചാരാനം സമ്മസനവസേന പജാനന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ. അന്തേതി യഥാവുത്തായ നിരോധപടിപാദനപടിപത്തിയാ പരിയോസാനേ. ദുതിയവികപ്പേ സമ്പജാനന്തസ്സാതി സമ്പജാനകാരിനോ, ഇമിനാ നിരോധസമാപത്തിസമാപജ്ജനകസ്സ ഭിക്ഖുനോ ആദിതോ പടായ സബ്ബപാടിഹാരികപഞ്ഞായ സദ്ധിം അത്ഥസാധികാ പഞ്ഞാ കിച്ചുതോ ദസ്സിതാ ഹോതി. തേനാഹ “പണ്ഡിതസ്സ ഭിക്ഖുനോ”തി. വചനസേസാപേക്ഖവാ’ നപേക്ഖതാ ദിന്നം വികപ്പാനം വിസേസോ.

സംവണ്ണനോകാസാനുപ്പത്തിതോ നിരോധസമാപത്തികമാ കമേതബ്ബാ. സബ്ബാകാരേനാതി നിരോധസമാപത്തിയാ സരൂപവിസേസോ, സമാപജ്ജനകോ, സമാപജ്ജനടാനം, സമാപജ്ജനകാരണം, സമാപജ്ജനാകാരോതി ഏവമാദിനാ സബ്ബപ്പകാരേന . തത്ത്വാതി വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൧.൩൦൭) കമിതതോവാതി കമിത്ടാനതോ ഏവ, തേവീസതിമപരിച്ഛേദതോതി അത്ഥോ, ന ഇയ തം വദാമ പുനരുത്തിഭാവതോ, ഗന്ഥഗരുകഭാവതോ ചാതി അധിപ്പായോ.

പാളിയം ഏവം ഖോ അഹന്തി ഏത്ഥ ആകാരത്ഥോ ഏവം-സദോ ഉഗ്ഗഹിതാകാരദസ്സനന്തി കത്വാ. ഏവം പോട്ഠപാദാതി ഏത്ഥ പന സമ്പടിച്ഛനത്ഥോ തഥേവ അനുജാനനന്തി കത്വാ. തേനാഹ “സുഉഗ്ഗതിതം തയാ’തി അനുജാനന്തോ”തി.

൪൧൫. സന്താ അഗ്ഗാ ഏത്ഥാതി സന്തഗ്ഗം, ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം. അവസേസസമാപത്തിസുപി സന്തഗ്ഗം അത്ഥീതി ഏത്ഥ പന സന്തഗ്ഗഭാവോ “സന്തഗ്ഗ”തി വുത്തോ, സന്തായേവ അഗ്ഗന്തി തുല്യാധികരണസമാസോ വാ. “പുമു”തി അയം ലിങ്ഗവിപല്ലാസോ, നികാരലോപോ വാതി വുത്തം “ബഹുനീ”തി. “യഥാ”തി ഇമിനാ കരണപ്പകാരസഞ്ചാരോ പകാരവിസേസോ ഗഹിതോ, ന പകാരസാമഞ്ഞന്തി ദസ്സേതി “പഥവീകസിണാദീസു”തിആദിനാ. “ഇദം വുത്തം ഹോതീ”തിആദി തബ്ബിവരണം. ത്യാനാനം താവ യുത്തോ കരണഭാവോ സന്താനിരോധഹുസനസ്സ സാധകതമഭാവതോ, കസിണാനം പന കമന്തി? തേസമ്പി സോ യുത്തോ ഏവ. യദഗ്ഗേന ഹി ത്യാനാനം നിരോധഹുസനസ്സ സാധകതമഭാവോ, തദഗ്ഗേന കസിണാനമ്പി തദവിനാഭാവതോ. അനേകകരണാപി ച കിരിയാ ഹോതിയേവ യഥാ “അഞ്ജേന മഗ്ഗേന യാനേന ദീപികായ ഗച്ഛതി”തി.

ഏകവാദന്തി സകിം. പുരിമസന്താനിരോധന്തി കാമസന്താനിരോധം, ന പന നിരോധസമാപത്തിസഞ്ചിതം സന്താനിരോധം. ഏകം സന്തഗ്ഗന്തി ഏകം സന്താഭൂതം അഗ്ഗം, ഏകോ സന്തഗ്ഗഭാവോ വാ ഹേട്ഠിമായ സന്തായ ഉക്കട്ഠഭാവതോ. സന്താ ച സാ അഗ്ഗഞ്ചാതി ഹി സന്തഗ്ഗം, ന സന്താസു അഗ്ഗന്തി. യഥാ പന സന്താ അഗ്ഗോ ഏത്ഥാതി സന്തഗ്ഗം, ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനം, ഏവം സേസത്യാനമ്പി. യേന ച നിമിത്തേന ത്യാനം “സന്തഗ്ഗ”തി വുത്തം, തദേവ സന്താസഞ്ചാരം നിമിത്തം ഭാവലോപേന, ഭാവപ്പയാനേന വാ ഇധാധിപ്പേതം. ദേവാരേതി ദിക്ഖത്തും. സതസഹസ്സം സന്തഗ്ഗാനീതി മിഗപദവളഞ്ജനനിദേസോ. സേസകസിണേസൂതി കസിണാനമേവ ഗഹണം നിരോധകമായ അധികതത്താ, തതോ ഏവ ചേത്ഥ ത്യാനഗൃഹണേനപി കസിണജ്ഞാനാനി ഏവ ഗഹിതാനീതി വേദിതബ്ബം. യഥാ “പഥവീകസിണേന

കരണഭൂതേനാ”തി തദാരമ്മണികം ത്യാനം അനാമസിത്യാ വുത്തം, ഏവം “പഠമജ്ജ്യാനേന കരണഭൂതേനാ”തി തദാരമ്മണം അനാമസിത്യാ വദതി. “ഇതി”തിആദിനാ തദേവത്ഥം സങ്ഗഹേത്യാ നിഗമനം കരോതി. സബ്ബസീതി ഏകവാരം സമാപനജ്ജ്യാനസഞ്ചേതി. സങ്ഗഹേത്യാതി സഞ്ജാനനലക്ഖണേന തംസഭാവാനതിവത്തനതോ സങ്ഗഹം കത്വാ, സമാപജ്ജനവസേന, സഞ്ജാനനലക്ഖണേന ച ഏകതാതി വുത്തം ഹോതി. അപരാപരന്തി പുനപ്പുനം. ബഹൂനി സഞ്ചേഗ്ഗാനി ഹോന്തി.

൪൧൬. പഠമനയേ ത്യാനപദട്ഠാനം വിപസ്സനം വഡ്ഢേന്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ വസേന സഞ്ചാണാണി ദസ്സിതാനി. ദുതിയനയേ പന യസ്മാ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ മഗ്ഗേന ഘടേന്തസ്സ മഗ്ഗാണാം ഉപ്പജ്ജതി, തസ്മാ വിപസ്സനാമഗ്ഗവസേന സഞ്ചാണാണി ദസ്സിതാനി. തതിയനയേ ച യസ്മാ പഠമനയോ ഓളാരികോ, ദുതിയനയോപി മിസ്സുകോതി തദുഭയം അസമ്ഭാവേത്യാ അച്ചന്തസുഖമഗമ്ഭീരം നിബ്ബത്തിതലോകുത്തരമേവ ദസ്സേതും മഗ്ഗഫലവസേന സഞ്ചാണാണി ദസ്സിതാനി. തയോപേതേ നയാ മഗ്ഗസോധനവസേന ദസ്സിതാ.

“അയം പന്നേത്ഥ സാരോ”തി വിഭാവേതും തിപിടകമഹാസിവത്ഥേരവാദോ ആഭുതോ. തഥാ ഹി “അരഹത്തഫലസഞ്ചായ ഉപ്പാദാ”തിആദിനാ (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൪൧൬) മേരവാദാനുകൂലമേവ ഉപരി അത്ഥോ സംവണ്ണിതോതി. ഇമേ ഭിക്ഖുതി പുരിമവാദിനോ ഭിക്ഖു. തദാ ദീഘനികായതന്തിം പരിവത്തന്തേ ഇമം ഠാനം പത്യാ യമാവുത്തപടിപാടിയാ തയോ നയേ കമേന്തേ ഭിക്ഖു സന്ധായ ഏവം മേരോ വദതി. നിരോധം പുച്ഛിത്യാ തസ്മിം കമിതേ തദനന്തരം സഞ്ചാണാണുപ്പത്തിം പുച്ഛന്തോ അത്ഥതോ നിരോധാ വുട്ഠാനം പുച്ഛതി നാമ. നിരോധതോ ച വുട്ഠാനം അരഹത്തഫലുപ്പത്തിയാ വാ സിയാ, അനാഗാമിഫലുപ്പത്തിയാ വാ, തത്ഥ സഞ്ചാ പധാനാ, തദനന്തരഞ്ച പച്ചവേക്ഖണാണന്തി തദുഭയം നിദ്ധാരേന്തോ മേരോ “പോട്ഠപാദോ ഹേട്ഠാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ഭഗവാതി ആലപനവചനം.

യഥാ മഗ്ഗവീഥിയം മഗ്ഗഫലാണാണസു ഉപ്പന്നേസു നിയമതോ മഗ്ഗഫലപച്ചവേക്ഖണാണാണി ഹോന്തി, ഏവം ഫലസമാപത്തിവീഥിയം ഫലപച്ചവേക്ഖണാണന്തി വുത്തം “പച്ഛാ പച്ചവേക്ഖണാണ”ന്തി. “ഇദം അരഹത്തഫല”ന്തി പച്ചവേക്ഖണാണസ്സ ഉപ്പത്തിആകാരദസ്സനം. അയമേവ പച്ചയോ ഇദപ്പച്ചയോ മ-കാരസ്സ ദ-കാരം കത്വാ. ദ-കാരേനപി പകതിപദമിച്ഛന്തി കേചി സദുവിദ്വു. സോ പന മേരവാദേ ന ഫലസമാധിസഞ്ചാ ഏവാതി ആഹ “ഫലസമാധിസഞ്ചാപച്ചയാ”തി, അരഹത്തഫലസമാധിസഹഗതസഞ്ചാപച്ചയാതി അത്ഥോ. കിരാതി അനുസ്സരണത്ഥേ നിപാതോ. യഥാധിഗതയമ്മാനുസ്സരണപക്ഖിയാ ഹി പച്ചവേക്ഖണാ. സമാധിസീസേന ചേത്ഥ സബ്ബം അരഹത്തഫലം ഗഹിതം സഹചരണാണായേന, തസ്മിം അസതി പച്ചവേക്ഖണായ അസമ്ഭാവോതി പാളിയം “ഇദപ്പച്ചയാ”തി വുത്തം. ഏവമിഡ ദീഘഭാണകാനം മതേന ഫലപച്ചവേക്ഖണായ ഏകന്തികതാ ദസ്സിതാ. ചൂളദുക്ഖക്ഖന്ധസുത്തട്ഠകമായം പന ഏവം വുത്തം “സാ പന ന സബ്ബേസം പരിപുണ്ണാ ഹോതി. ഏകോ ഹി പഹീനകിലേസമേവ പച്ചവേക്ഖതി, ഏകോ അവസിട്ഠകിലേസമേവ, ഏകോ മഗ്ഗമേവ, ഏകോ ഫലമേവ, ഏകോ നിബ്ബാനമേവ. ഇമാസു പന പഞ്ചസു

പച്ചവേക്ഖണാസു ഏകം വാ ദേ വാ നോ ലദ്ധും ന വട്ടന്തി"തി (മ° നി° അട്° ൧.൧൭൫), തദേതം മജ്ജിമഭാണകാനം മതേന വുത്തം. ആഭിധമ്മികാ പന വദന്തി -

“മഗ്ഗം ഫലഞ്ച നിബ്ബാനം, പച്ചവേക്ഖതി പണ്ഡിതോ;
ഹീനേ കിലേസേ സേസേ ച, പച്ചവേക്ഖതി വാ ന വാ”തി.
(അഭിധമ്മത്ഥസംഗഹട്ഠകമായം കമ്മട്ഠാനസംഗഹവിഭാഗേ
വിസുദ്ധിഭേദേ);

സത്താഅത്തകമാവണ്ണനാ

൪൧൭. “ഗാമസുകരോ”തി ഇമിനാ വനസുകരമപനേതി. ഏവഞ്ഹി ഉപമാവചനം സൂപപന്നം ഹോതീതി. ദേസനായ സന്ഹഭാവേന സാരമ്ഭമക്ഖണ്ണാദിമലവിസോധനതോ സുതമയണാണം ന്ഹാപിതം വിയ, സുഖമഭാവേന അനുവിലിത്തം വിയ, തിലക്ഖണ്ണഭാഹതതായ കുണ്ഡലാദ്യാലങ്കാരവിഭൂതിതം വിയ ച ഹോതി. തദനുപവിസതോ ഞാണസ്സ, തമാഭാവാ തംസമങ്ഗിനോ ച പുഗ്ഗലസ്സ തമാഭാവാപത്തി, നിരോധകമായ നിവേദനഞ്ചസ്സ സിരിസയനേ പവേസനസദിസന്തി ആഹ “സന്ഹസുഖമ...പേ... ആരാപിതോപീ”തി. തത്ഥാതി തിസ്സം നിരോധകമായം. മന്ദബുദ്ധിതായ സുഖം ന വിന്ദന്തോ അലഭന്തോ, അജാനന്തോ വാ. മലവിഭൂതിതായ ഗുഹ്മട്ഠാനസദിസം. അത്തനോ ലദ്ധിന്തി അത്തദിട്ഠിം. അനുമതിം ഗഹേത്ഥാതി അനുത്തം ഗഹേത്ഥാ “ഏദിസോ മേ അത്താ”തി അനുജാനാപേത്ഥാ, അത്തനോ ലദ്ധിയം പതിട്ഠാപേത്ഥാതി വുത്തം ഹോതി.

പാളിയം കംപനാതി ഓളാരികോ, മനോമയോ, അരുപീതി തിസ്സം അത്തവാദാനം വസേന തിവിധേസു അത്താനേസു കതരം അത്താനം പച്ചേസീതി അത്ഥോ. “ദേസനായ സുകുസലോ”തി ഇമിനാ “അവസ്സം മേ ഭഗവാ ലദ്ധിം വിദ്ധംസേസ്സതീ”തി തസ്സ മനസികാരം ദസ്സേതി. പരിഹരന്തോതി വിദ്ധംസനതോ അപനേന്തോ, അരുപീ അത്താതി അത്തനോ ലദ്ധിം നിഗൂഹന്തോതി അധിപ്പായോ. പാളിയം “ഓളാരികം ഖോ”തിആദിമ്ഹി പരിബ്ബാജകവചനേ അയമധിപ്പായോ - യസ്ഥാ ചതുസന്തതിരൂപപ്പഞ്ചസം ഏകത്തവസേന ഗഹേത്ഥാ രൂപീഭാവതോ “ഓളാരികോ അത്താ”തി പച്ചേതി അത്തവാദി, അന്നപാനോപട്ഠാനതഞ്ചസ്സ പരികപ്പേത്ഥാ “സസ്സതോ”തി മഞ്ഞതി, രൂപീഭാവതോ ഏവ ച സത്തായ അത്തത്തം ഞായാഗതമേവ, യം വേദവാദിനോ “അന്നമയോ, പാനമയോ”തി ച ദിധാ വോഹരന്തി, തസ്ഥാ പരിബ്ബാജകോ തം അത്തവാദിമതം അത്താനം സന്ധായ “ഓളാരികം ഖോ”തിആദിമാഹാതി.

“ഓളാരികോ ച ഹി തേ പോട്ഠപാദ അത്താ അഭവിസ്സാ”തിആദിമ്ഹി ഭഗവതോ വചനേ ചായമധിപ്പായോ - യദി അത്താ രൂപീ ഭവേയ്യ, ഏവം സതി രൂപം അത്താ സിയാ, ന ച സഞ്ചീ സത്തായ അരുപഭാവതോ, രൂപധമ്മാനഞ്ച അസഞ്ജാനനസഭാവത്താ. രൂപീ ച സമാനോ യദി തവ മതേന നിച്ചോ, സത്താ ച അപരാപരം പവത്തനതോ തത്ഥ തത്ഥ ഭിജ്ജതീതി ഭേദസബ്ഭാവതോ അനിച്ഛാ , ഏവന്വി “അത്താ സത്താ, അത്തോ അത്താ”തി സത്തായ അഭാവതോ അചേതനോവ അത്താ ഹോതി, തസ്ഥാ ഏസ അത്താ ന കമ്മസ്സ കാരകോ, ന ച ഫലസ്സ ഉപഭുഞ്ജനകോതി ആപന്നമേവാതി ഇമം

ദോസം ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “ഓളാരികോ ച”തിആദിമാഹാതി. തത്മാതി “രൂപീ അത്താ”തി വാദേ. പച്ചാഗച്ഛതോതി സേസകിരിയാപേക്വായ കമ്മത്ഥേയേവ ഉപയോഗവചനം, പച്ചാഗച്ഛതോതി ച പച്ചാഗച്ഛന്തസ്സ, ജാനന്തസ്സ, പടിച്ച വാദേന പവത്തസ്സാതി വാ അത്ഥോ. “അത്താ ച സത്താ ഉപ്പജ്ജതി, അത്താ ച സത്താ നിരുജ്ജന്തീ”തി കസ്മാ വുത്തം, നനു ഉപ്പാദപുണ്ണകോ നിരോധോ, ന ച ഉപ്പന്നം അനിരുജ്ജന്തകം നാമ അത്ഥീതി ചോദനം സോധേതും “ചതുന്നം ഖണ്ഡാന”തിആദി വുത്തം. സതിപി നേസം ഏകാലമ്ബണവത്സുകഭാവേ ഉപ്പാദനിരോധാധികാരത്താ ഏകുപ്പാദനിരോധഭാവോവ വുത്തോ. അപരാപരന്തി പോങ്ഖാനുപോങ്ഖ.

൪൧൮-൪൨൦. പാളിയം മനോമയന്തി ത്യാനമനസോ വസേന മനോമയം. യോ ഹി ബാഹിരപച്ചയനിരപേക്ഖോ, സോ മനസാവ നിബ്ബത്തോതി മനോമയോ. രൂപലോകേ നിബ്ബത്തസരീരം സന്ധായ വദതി. യം വേദവാദിനോ “ആനന്ദമയോ , വിത്താണമയോ”തി ച ദിയാ വോഹരന്തി. തത്രാപീതി “മനോമയോ അത്താ”തി വാദേപി. ദോസേ ദിന്നേതി “അത്താവ സത്താ ഭവിസ്സതീ”തിആദിനാ ദോസേ ദിന്നേ അത്തനോ ലദ്ധിംയേവ വദന്തോ “അരൂപിം ഖോ”തിആദിമാഹാതി സമ്ബന്ധോ. ഇധാപി പുരിമവാദേ വുത്തനയേന “യദി അത്താ മനോമയോ സബ്ബങ്ഗപച്ചങ്ഗീ അഹീനിന്ദിയോ ഭവേയ്യ, ഏവം സതി രൂപം അത്താ സിയാ, ന ച സത്തീ സത്തായ അരൂപഭാവതോ”തിആദി സബ്ബം ദോസദസ്സനം വേദിതബ്ബം. തമത്ഥഞ്ചി ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “മനോമയോ ച ഹി തേ പോട്ഠപാദാ”തിആദിമവോച. കസ്മാ പനായം പരിബ്ബാജകോ പഠമം ഓളാരികം അത്താനം പടിജാനിത്വാ തം ലദ്ധിം വിസ്സജ്ജത്വാ പുന മനോമയം അത്താനം പടിജാനാതി? തന്വി വിസ്സജ്ജിത്വാ പുന അരൂപിം അത്താനം പടിജാനാതി? കാമഞ്ചേത്ഥ കാരണം “തതോ സോ അരൂപീ അത്താതി ഏവംലദ്ധികോ സമാനോപി...പേ... ആദിമാഹാ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ, തഥാപി ഇമേ തിത്ഥിയാ നാമ അനവട്ഠിതചിത്താ മൂസരാസിമ്ഹി നിഖാതഖാണുകോ വിയ ചഞ്ചലാതി കാരണന്തരന്വി ദസ്സേതും “യഥാ നാമാ”തിആദി വുത്തം. സത്താ നപ്പതിട്ഠാതീതി ആരമ്മണേ സഞ്ജാനനവസേന സത്താ ന പതിട്ഠാതി, ആരമ്മണേ സത്തം ന കരോതീതി വുത്തം ഹോതി. സത്താപതിട്ഠാനകാലേതി ഏത്ഥാപി അയം നയോ.

തത്രാപീതി “അരൂപീ അത്താ”തി വാദേപി. സത്തായാതി പകതിസത്തായ, ഏവം ഭദന്തയമ്മപാലത്ഥേരേന (ദീം നിം ദീം ൧.൪൧൮-൪൨൦) വുത്തം. അത്തേസ്മിം തിത്ഥായതനേ ഉപ്പാദനിരോധന്തി ഹി സമ്ബന്ധോ. തേന വേദികാനം മതേന നാനക്ഖണേ ഉപ്പന്നായ നാനാരമ്മണായ സത്തായ ഉപ്പാദനിരോധമിച്ഛതീതി ദസ്സേതി. കേചി പന “ആചരിയസത്തായാ”തി പഠന്തി, തദയുത്തം അത്ഥസ്സ വിരുദ്ധത്താ, മേരേന ച അനുദ്ധടത്താ. അപരാപരം പവത്തായ സത്തായ ഉപ്പാദവയദസ്സനതോ ഉപ്പാദനിരോധം ഇച്ഛതി. തഥാപി “സത്താ സത്താ”തി പവത്തസമത്തം “അത്താ”തി ഗഹേത്വാ തസ്സ അവിച്ഛേദം പരികപ്പേന്തോ സസ്സതം മത്തേതി. തേനാഹ “അത്താനം പന സസ്സതം മത്തേതീ”തി. തസ്മാതി അപരാപരം പവത്തസത്തായ നാമമത്തേന സസ്സതം മത്തേനതോ. സത്തായ ഉപ്പാദനിരോധമത്തേ അട്ഠത്വാ തദുത്തരി സസ്സതഗ്ഗാഹസ്സ ഗഹണതോ ദോസം ദസ്സേതിതി അധിപ്പായോ. തഥേവാതി യഥാ “രൂപീ അത്താ, മനോമയോ അത്താ”തി ച വാദദ്വയേ അത്തനോ അസത്തതാ, ഏവഞ്ചസ്സ “അചേതനതാ”തിആദിദോസപ്പസങ്ഗോ ദുന്നിവാരോ , തഥേവ ഇമസ്മിം

വാദേപിതി അത്ഥോ. മിച്ഛാദസ്സനേനാതി അത്തദിട്ഠിസങ്ഖാതേന മിച്ഛാഭിനിവേസേന. അഭിഭൂതത്താതി അനാദികാലഭാവിതഭാവേന അജ്ഞേയാത്മടത്താ, നിവാരിതഞാണചാരത്താതി വൃത്തം ഹോതി. യേന സന്തതിഘനേന, സമൂഹഘനേന ച വഞ്ചിതോ ബാലോ പബന്ധവസേന പവത്തമാനം ധമ്മസമൂഹം മിച്ഛാഗാഹവസേന “അത്താ”തി ച “നിച്ഛോ”തി ച അഭിനിവിസ്സ വോഹരതി, തം ഏകത്തസത്തിതം സന്തതിഘനം, സമൂഹഘനഞ്ച വിനിഭുജ്ജ യാമാവതോ ജാനനം ഘനവിനിബ്ഭോഗോ, സോ ച സഞ്ചേന സഞ്ചം തിത്ഥിയാനം നത്ഥി. തസ്മാ അയമ്പി പരിബ്ബാജകോ താദിസസ്സ ഞാണപരിപാകസ്സ അഭാവതോ വുച്ചമാനമ്പി നാനത്തം നാഞ്ഞാസീതി ആഹ “തം നാനത്തം അജാനന്തോ”തി. സഞ്ഞാ നാമായം നാനാരമ്മണാ നാനാക്ഖണേ ഉപ്പജ്ജതി, വേതി ചാതി വേദികാനം മതം. സഞ്ഞായ ഉപ്പാദനിരോധം പസ്സന്തോപിസഞ്ഞാമയം സഞ്ഞാഭൂതം അത്താനം പരികപ്പേതാ യമാവൃത്തഘനവിനിബ്ഭോഗാഭാവതോ നിച്ഛമേവ കത്വാ ദിട്ഠിമഞ്ഞനായ മഞ്ഞതി. തമാഭൂതസ്സ ച തസ്സ സങ്ഘസുഖമപരമഗമ്ഭീരധമ്മതാ ന ഞായതേവാതി ഇദം കാരണം പസ്സന്തേന ഭഗവതാ “ദുജ്ജാനം ഖോ”തിആദി വൃത്തന്തി ദസ്സേന്തോ “അമസ്സ ഭഗവാ”തിആദിമാഹ.

ദിട്ഠിആദിസു “ഏവമേത”ന്തി ദസ്സനം അഭിനിവിസനം ദിട്ഠി. തസ്സാ ഏവ പുബ്ബഭാഗഭൂതം “ഏവമേത”ന്തി നിജ്ജയാനവസേന ഖമനം ഖന്തി. തമാ രോചനം രുചി. “അഞ്ഞമായേവാ”തിആദി തേസം ദിട്ഠിആദിനം വിഭജ്ജ ദസ്സനം. തത്ഥ അഞ്ഞമായേവാതി യമാ അരിയവിനയേ അന്തദായം അനുപഗമ്മ മജ്ജിമപടിപദാവസേന ദസ്സനം ഹോതി, തതോ അഞ്ഞമായേവ. അഞ്ഞദേവാതി യം പരമത്ഥതോ വിജ്ജതി ഖണ്ഡായതനാദി, തസ്സ ചാപി അനിച്ഛതാദി, തതോ അഞ്ഞദേവ പരമത്ഥതോ അവിജ്ജമാനം അത്തസസ്സതാദികം തയാ ഖമതേ ചേവ രുച്ചതേ ചാതി അത്ഥോ. ആഭുസോ യുങ്ങ്ജനം ആയോഗോ. തേന വൃത്തം “യുത്തപയുത്തതാ”തി. പടിപത്തിയാതി പരമത്തചിന്തനാദിപരിബ്ബാജകപടിപത്തിയാ. ആചരിയസ്സ ഭാവോ ആചരിയകം, യമാ തമാ ഓവാദാനുസാസനം, തദസ്സത്ഥിതി ആചരിയകോ യമാ “സദ്ധോ”തി ആഹ “അഞ്ഞത്ഥാ”തിആദി. അഞ്ഞസമിം തിത്ഥായതനേ തവ ആചരിയഭാവോ അത്ഥിതി യോജനാ. “തേനാ”തിആദി സഹ യോജനായ യമാവാക്യം ദസ്സനം. “അയം പരമത്ഥോ, അയം സമ്മുതീ”തി ഇമസ്സ വിഭാഗസ്സ ദുബ്ബിഭാഗത്താ ദുജ്ജാനം ഏതം നാനത്തം. “യജ്ജേതം ദുജ്ജാനം താവ തിട്ഠതു, അഞ്ഞം പനത്ഥം ഭഗവന്തം പുച്ഛാമീ”തി ചിന്തേതാ തമാ പടിപന്നതം ദസ്സേതും “അഥ പരിബ്ബാജകോ”തിആദി വൃത്തം. അഞ്ഞോ വാ സഞ്ഞാതോതി സഞ്ഞാസഭാവതോ അഞ്ഞസഭാവോ വാ അത്താ ഹോതൂതി അത്ഥോ. അധുനാ പന “അഞ്ഞോ വാ സഞ്ഞാ”തി പാഠോ ദിസ്സതി. അസ്സാതി അത്തനോ.

ലോകീയതി ദിസ്സതി, പതിട്ഠഹതി വാ ഏതമ പുണ്ണപാപം, തബ്ബിപാകോ ചാതി ലോകോ, അത്താ. സോ ഹിസ്സ കാരകോ, വേദകോ ചാതി ഇച്ഛിതോ. ദിട്ഠിഗതന്തി “സസ്സതോ അത്താ ച ലോകോ ചാ”തിആദി (ദീം നിം മ.ന.മ; ഉദാ° ൫൭) നയപവത്തം ദിട്ഠിഗതം. ന ഹേസ ദിട്ഠാഭിനിവേസോ ദിട്ഠധമ്മികാദിഅത്ഥനിസ്സിതോ തദസംവത്തനതോ. യോ ഹി തം സംവത്തനകോ, സോ “തം നിസ്സിതോ”തി വത്തബ്ബതം ലഭേയ്യ യമാ തം പുണ്ണഞാണസമ്ഭാരോ. ഏതേനേവ നയേന ന ധമ്മനിസ്സിതതാപി സംവണ്ണേതബ്ബാ. ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ആദി ആദിബ്രഹ്മചരിയം, തദേവ ആദിബ്രഹ്മചരിയകം യമാ “വിനയോ ഏവ

വേനയികോ"തി (പാരാ° അട്° വ). തേനാഹ
“സീക്ഖത്തയസങ്ഖാതസ്സാ”തിആദി. സബ്ബസി വാക്യം അന്തോഗയാവധാരണം
തസ്സ അവധാരണഫലത്താതി വുത്തം “ആദിമത്ത”ന്തി. തദിയ
അധിസീലസീക്ഖാവ. സാ ഹി സീക്ഖത്തയസങ്ഗഹിതേ സാസനബ്രഹ്മചരിയേ
ആദിഭൂതാ, ന അത്തമ വിയ ആജീവട്ഠമകാദി ആദിബ്രഹ്മചരിയകന്തി
ദസ്സേതി “അധിസീലസീക്ഖാമത്ത”ന്തി ഇമിനാ. നിബ്ബിന്ദനത്ഥായാതി
ഉക്തേതിതഭാവായ. “അഭിജാനനായാതി ഞാതപരിഞ്ഞാവസേന
അഭിജാനനത്ഥായ. സമ്ബുജ്ജന്തത്ഥായാതി തീരണപഹാനപരിഞ്ഞാവസേന
സമ്ബോധനത്ഥായാ”തി വദന്തി. അപിച അഭിജാനനായാതി
അഭിഞ്ഞാപഞ്ഞാവസേന ജാനനായ. തം പന വട്ടസ്സ പച്ചക്ഖകരണമേവ
ഹോതീതി ആഹ “പച്ചക്ഖകിരിയായാ”തി. സമ്ബുജ്ജന്തത്ഥായാതി
പരിഞ്ഞാഭിസമയവസേന പടിവേധത്ഥായ. ദിട്ഠാഭിനിവേസസ്സ സംസാരവട്ടേ
നിബ്ബിദാവിരാഗനിരോധുപസമാസംവത്തനം വട്ടന്തോഗധത്താ, തസ്സ
വട്ടസമ്ബന്ധനതോ ച. തമാ അഭിഞ്ഞാസമ്ബോധനിബ്ബാനാസംവത്തനഞ്ച
ദട്ഠഞ്ചം.

കാമം തണ്ഹാപി ദുക്ഖസഭാവാ ഏവ, തസ്സാ പന സമുദയഭാവേന
വിസും ഗഹിതത്താ “തണ്ഹം റപേത്ഥാ”തി വുത്തം. പഭാവനതോതി
ഉപ്പാദനതോ. ദുക്ഖം പഭാവേന്തീപി തണ്ഹാ അവിജ്ജാദിപച്ചയന്തരസഹിതാ
ഏവ പഭാവേതി, ന കേവലാതി ആഹ “സപ്പച്ചയാ”തി. അപ്പവത്തിതി
അപ്പവത്തിനിമിത്തം. ന പവത്തന്തി ഏതഥ ദുക്ഖസമുദയാ, ഏതസ്ഥിം വാ
അധിഗതേതി ഹി അപ്പവത്തി. ദുക്ഖനിരോധം നിബ്ബാനം ഗച്ഛതി, തദത്ഥഞ്ച സാ
പടിപജ്ജിതബ്ബാതി ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിപടിപദാ. മഗ്ഗപാതുഭാവോതി
മഗ്ഗസമുപ്പാദോ. ഫലസച്ഛികിരിയാതി ഫലസ്സാധിഗമവസേന പച്ചക്ഖകരണം. തം
ആകാരന്തി തം തുണ്ഹീദാവസങ്ഖാതം ഗമനലിങ്ഗ ആരോചേന്തോ വിയ, ന
പന അഭിമുഖം ആരോചേതി.

൪൨൧. സമന്തതോ നിഗ്ഗണ്ഹനവസേന തോദനം വിജ്ഞാനം സന്നിതോദകം.
മനോഗണാദീനം വിസേസനസ്സ നപുംസകലിങ്ഗേന നിദിട്ഠത്താ “വാചായ
സന്നിതോദകേനാ”തി വുത്തം. തേനാഹ “വചനപതോദകേനാ”തി. അഥ വാ
“വാചായാ”തി ഇദം “സന്നിതോദകേനാ”തി ഏതഥ കരണവചനം ദട്ഠഞ്ചം.
“വചനപതോദകേനാ”തി ഹി വചനേന പതോദകേനാതി അത്ഥോ,
“വാചായാ”തി വാ സമ്ബന്ധേ സാമിവചനം. വാചായ സന്നിതോദനകിരിയായ
സജ്ജ്യാബ്ഭരിതമകംസൂതി യോജേതഞ്ചം. “സജ്ജ്യാബ്ഭരിത”ന്തി ഏതസ്സ “സം
അധി അഭി അരിഭ”ന്തി പദച്ഛേദോ, സമന്തതോ ഭൂസം അരിതന്തി അത്ഥോ,
സതമത്തേഹി തുത്തകേഹി വിയ വിവിധേഹി പരിബ്ബാജകവാചാതോദനേഹി
തുദിം സൂതി വുത്തം ഹോതി. തമാ ഹി വുത്തം “ഉപരിവിജ്ജ്യാംസൂ”തി.
സഭാവതോ വിജ്ജമാനന്തി പരമത്ഥസഭാവതോ ഉപലബ്ഭമാനം, ന പകതിആദി
വിയ അനുപലബ്ഭമാനം. തച്ഛന്തി സച്ചം. തഥന്തി അവിപരീതം. അത്ഥതോ
വേവചനമേവ തം പദത്തയം. നവലോകുത്തരയമ്മേസൂതി വിസയേ ഭൂമ്മം, തേ
യമ്മേ വിസയം കത്ഥാ. റിതസഭാവന്തി അവട്ഠിതസഭാവം, തദുപ്പാദകന്തി
അത്ഥോ. ലോകുത്തരയമ്മനിയാമനിയതന്തി ലോകുത്തരയമ്മസമ്പാപനനിയാമേന
നിയതം. ഇദാനി പന “ലോകുത്തരയമ്മനിയാമത”ന്തി പാഠോ, സോ ന
പോരാണോ ആചരിയേന അനുദ്ധടത്താ. കസ്ഥാ പനേസാ പടിപദാ

ധമ്മട്ഠിതതാ ധമ്മനിയാമതാതി ആഹ “ബുദ്ധാനന്ത്ഹീ”തിആദി. സാതി പടിപദാ. ഏദിസാതി “ധമ്മട്ഠിതത”തിആദിനാ വുത്തപ്പകാരാ.

ചിത്തഹത്ഥിസാരിപുത്തപോട്ഠപാദവത്സുവണ്ണനാ

൪൨൨. ഹത്ഥിം സാരേതി ദമേതീതി ഹത്ഥിസാരി, ഹത്ഥാചരിയോ. സുഖുമേസു അത്ഥന്തരേസുതി ഖണ്ഡായതനാദീസു സുഖുമണാണഗോചരേസു ധമ്മേസു. അഭിധമ്മികോ കിരേസ. കൂസലോതി പുണ്ണേപി ബുദ്ധസാസനേ കതപരിചയതായ ഛേദകോ. താദിസേ ചിത്തേതി ഗിഹിഭാവചിത്തേ. ഇതരോ പന തം സുത്വാവ ന വിബ്ഭമി, പബ്ബജായമേവ അഭിരമീതി അധിപ്പായോ. ഗിഹിഭാവേ ആനിസംസകമായ കമിതത്താതി ഏതഥ സീലവന്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ തഥാ കമനേന വിബ്ഭമനേ നിയോജിതത്താ ഇദാനി സയമ്പി സീലവാ ഏവ ഹുത്വാ ഛ വാരേ വിബ്ഭമീതി അധിപ്പായോ ഗഹേതബ്ബോ. കമ്മസരിക്ഖകേന ഹി കമ്മഫലേന ഭവിതബ്ബം. കമ്മേന്താനന്തി അനാദരേ സാമിവചനം. മഹാസാവകസ്സ കമിതേതി മഹാസാവകഭൂതേന മഹാകോട്ഠികത്ഥേരേന അപസാദനവസേന കമിതേ, കമനനിമിത്തം പതിട്ഠം ലദ്ധും അസക്കോന്തോതി അത്ഥോ. “വിബ്ഭമിത്വാ ഗിഹി ജാതോ”തി ഇദം സത്തമവാദമിവ വുത്തം. ധമ്മപദട്ഠകമായം (ധം പം അട്ഠം ൧.൩ ചിത്തഹത്ഥത്ഥേരവത്സു) പന കുദാലപണ്ഡിതജാതകേ (ജാം അട്ഠം ൧.൧.൭ കുദാലജാതകവണ്ണനാ) ച ഛക്ഖത്തുമേവ വിബ്ഭമനവാറോ വുത്തോ. ഗിഹിസഹായകോതി ഗിഹികാലേ സഹായകോ. അപസക്കന്തോപിനാമാതി അപി നാമ അപസക്കന്തോ, ഗാരയ്ഹവചനമേതം. പബ്ബജിതും വട്ടതീതി പബ്ബജാ വട്ടതി.

൪൨൩. പഞ്ചാചക്ഖുനോ നത്ഥിതായാതി സുവുത്തദുരുത്തസമവിസമദസ്സനസമത്ഥസ്സ പഞ്ചാചക്ഖുനോ അഭാവേന. യാദിസേന ചക്ഖുനാ സോ “ചക്ഖുമാ”തി വുത്തോ, തം ദസ്സേതും “സുഭാസിതാ”തിആദി വുത്തം. അയം അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - ഏകംസിക്കാതി ഏകന്തികാ, നിബ്ബാനവഹഭാവേന നിച്ഛിതാതി വുത്തം ഹോതി. പഞ്ചത്താതി വവത്ഥപിതാ. ന ഏകംസിക്കാതി ന ഏകന്തികാ നിബ്ബാനാവഹഭാവേന നിച്ഛിതാ വട്ടന്തോഗധഭാവത്തോതി അധിപ്പായോ. അയമത്ഥോ ഹി “കസ്ഥാ ചേതേ പോട്ഠപാദ മയാ ഏകംസിക്കാ ധമ്മാ ദേസിതാ പഞ്ചത്താ, ഏതേ പോട്ഠപാദ അത്ഥസംഹിതാ...പേ... നിബ്ബാനായ സംവത്തന്തി”തിആദിസുത്തപദേഹി സംസദതി സമേതീതി.

ഏകംസിക്കധമ്മവണ്ണനാ

൪൨൪. “കസ്ഥാ ആരഭീ”തി കാരണം പുച്ഛിത്വാ “അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥ”തി പയോജനം വിസ്സജ്ജിതം. ഫലേ ഹി സിലേ ഹേതുപി സിലോ ഹോതീതി, അയം ആചരിയമതി (ദീം നിം ദീം ൧.൪൨൪) അപരേ പന “ഏദിസേസു അത്ഥസദ്ദോ കാരണേ വത്തതി, ഹേത്വത്ഥേ ച പച്ചത്തവചനം, തസ്ഥാ അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനന്തി ഏതഥ അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനകാരണാ”തി അത്ഥമിച്ഛന്തി. പഞ്ചാപിതനിട്ഠായാതി പവേദിതവിമുത്തിമഗ്ഗസ്സ. വട്ടദുക്ഖപരിയോസാനം ഗച്ഛതി ഏതായാതി നിട്ഠാതി ഹി വിമുത്തി വുത്താ “ഗോട്ഠാ പട്ഠിതഗാവോ”തി (മം നിം ൧.൧൪൩) മഹാസീഹനാദസുത്തപദേ വിയ ഠാ-സദസ്സ ഗതിഅത്ഥേ പവത്തനതോ. നിട്ഠാമഗ്ഗോ ച ഇധ ഉത്തരപദലോപേന “നിട്ഠാ”തി അധിപ്പേതോ. തസ്സേവ ഹി

നിയുക്തി, അനിയുക്തി ച വ്യക്തി, ന നിഷ്ഠായ. നിയുക്തി നിയുക്തി യ-കാരസ്സ ക-കാരം കത്വം. അനിയുക്തി ഹി ബഹുലം കത്തുമാഭിധായകോ, ന നിയുക്തി അനിയുക്തി, തസ്സ ഭാവോ തമാ. നിയുക്തി വാ നിഗമനം നിസ്സരണം, വട്ടഭുക്തസ്സ വ്യപസമോതി അത്ഥോ, നിയുക്തിമേവ നിയുക്തി, ന നിയുക്തി അനിയുക്തി, സോ ഏവ ഭാവോ സഭാവോ അനിയുക്തിഭാവോ, തസ്സ ദസ്സനത്ഥന്തി യോജേതബ്ബം.

“സബ്ബേ ഹീ”തിആദി തദത്ഥവിവരണം. അമതം നിബ്ബാനം നിഷ്ഠമിതി പഞ്ചപേതി യഥാതി സമ്ബന്ധോ. ലോകമൂലികാദിവസേന നിഷ്ഠം പഞ്ചപേതിതി “നിബ്ബാനം നിബ്ബാന”ന്തി വചനസാമന്തമത്തം ഗഹേത്വാ തമാ പഞ്ചപേതി. ലോകമൂലികാ നാമ ബ്രഹ്മഭൂമി വ്യക്തി ലോകസ്സ മൂലികസദിസതാപരികപ്പന്നേ. കേചി പന “നേവസത്താനാസത്തായതനഭൂമിം ലോകമൂലികാ”തി വദന്തി, തദയുത്തം അഷ്ടകമാസു തമാ അവചനതോ. ആദിസദേന ചേത “അത്തോ പുരിസോ, അത്തോ പകതി”തി പകതിപുരിസന്തരാവബോധോ മോക്ഖോ, ബുദ്ധിആദിഗുണവിനിമുത്തസ്സ അത്തനോ അസകത്തനി അവഷ്ഠാനം മോക്ഖോ, കായവിപത്തികതി ജാതിബന്ധാനം അപവജ്ജനവസേന അപ്പവത്തോ മോക്ഖോ, പരേന പുരിസേന പലോകതാ മോക്ഖോ, തംസമീപതാ മോക്ഖോ, തംസമാധോഗോ മോക്ഖോതി ഏവമാദിനം സങ്ഗഹോ ദഷ്ഠബ്ബോ. തസ്മിം തസ്മിന്ഹി സമയേ നിഷ്ഠം അപഞ്ചപേതോ നാമ നത്ഥി. ബ്രഹ്മണാനം പഠമജ്ജ്യാനബ്രഹ്മലോകോ നിഷ്ഠം. തത്ഥ ഹി നേസം നിചാഭിനിവേസോ യഥാ തം ബകസ്സ ബ്രഹ്മണോ, (മം നിഃ ൧.൫൦൧) വേവനസാദിതാപസാനം ആഭസ്സരാ, സഞ്ചയാദിപരിബാജകാനം സുഭകിണ്ഹാ, ആജീവകാനം “അനന്തമാനസോ”തി പരികപ്പിതോ അസത്തീഭവോ. ഇമസ്മിം പന സാസനേ അരഹത്തം നിഷ്ഠം, സബ്ബേപി ചേതേ ദിഷ്ഠിവസേന ബ്രഹ്മലോകാദിനി അരഹത്തമത്തനായ “നിബ്ബാനം നിബ്ബാന”ന്തി വചനസാമന്തമത്തം ഗഹേത്വാ തമാ പഞ്ചപേതി, ന പന പരമത്ഥതോ നേസംസമയേ നിബ്ബാനപഞ്ചാപനസ്സ ലബ്ഭനതോതി ആഹ “സാ ച ന നിയുക്തി”തിആദി. യഥാപഞ്ചത്താതി യേന യേന പകാരേന പഞ്ചത്താ, പഞ്ചത്തപ്പകാരാ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. ന നിയുക്തി “യേനാകാരേന നിഷ്ഠം പാപുണ്ണിയതി”തി തേഹി പവേദിതാ, തേനാകാരേന തസ്സാ അപത്തബ്ബതായ ന നിയുക്തി. പണ്ഡിതേഹി പടിക്ഖിത്താതി “നായം നിഷ്ഠം പടിപദാ വട്ടസ്സ അനതിക്കമനതോ”തി ബുദ്ധാദിഹി പണ്ഡിതേഹി പടിക്ഖിത്താ. നിവത്തതിതി പടിക്ഖേപകാരണവചനം, യസ്മാ തേഹി പഞ്ചത്താ നിഷ്ഠം പടിപദാ ന നിയുക്തി ന ഗച്ഛതി, അത്തദത്ഥു തംസമങ്ഗിനം പുഗ്ഗലം സംസാരേ ഏവ പരിബ്ഭമാപേന്തി നിവത്തതി, തസ്മാ പണ്ഡിതേഹി പടിക്ഖിത്താതി അത്ഥോ. തന്തി അനിയുക്തിഭാവം.

ജാനം, പസ്സന്തി ച പുമുവചനവിപരിയായോതി ആഹ “ജാനന്താ പസ്സന്താ”തി. ഗച്ഛന്താദിസദാനന്തേഹി “യാ പന ഭിക്ഖുനീ ജാനം സഭിക്ഖുകം ആരാമം അനാപുച്ഛാ പവിസേയ്യാ”തിആദിസു (പാചിഃ ൧൦൨൪) ലിങ്ഗവസേന വിപരിയായോ, ജാനന്തിതി അത്ഥോ. “യാചം അദദമപ്പിയോ”തിആദിസു (പാരാഃ ൩൪൬; ജാഃ ൧.൨.൫൫) വിഭത്തിവസേന, യാചന്തസ്സാതി അത്ഥോ. ഇധ പന പുമുവചനവസേനാതി വേദിതബ്ബം. പധാനം ജാനനം നാമ പച്ചക്ഖതോ ജാനനം തസ്സ ജേട്ഠഭാവതോ, ദസ്സനമപ്പധാനം തസ്സ സംസയാനുബന്ധത്താതി അയം കമോ വുത്തോ “ജാനം പസ്സ”ന്തി. തേനേത്ഥ ജാനനേന ദസ്സനം വിസേസേതി. ഏവന്തേഹി

ദിട്ഠപുഞ്ചാനി ഖോ തസ്ഥിം ലോകേ മനുസ്സാനം സരീരസഞ്ഠാനാദിനീതി ഏകതോ അധിപ്പായദസ്സനം സുപപന്നം ഹോതി. അയഞ്ഛേത്ഥാധിപ്പായോ “കിം തുച്ഛാകം ഏകന്തസുഖേ ലോകേ പച്ചക്ഖതോ ഞാണദസ്സനം അത്ഥീ”തി. ജാനന്തി വാ തസ്സ ലോകസ്സ അനുമാനവിസയതം വുച്ചതി, പസ്സന്തി പച്ചക്ഖതോ വിസയതം. ഇദം വുത്തം ഹോതി “അപി തുച്ഛാകം ലോകോ പച്ചക്ഖതോ ഞാതോ, ഉദാഹു അനുമാനതോ”തി.

യസ്ഥാ പന ലോകേ പച്ചക്ഖഭൂതോ അത്ഥോ ഇന്ദ്രിയഗോചരഭാവേന പാകടോ, തസ്ഥാ പാകടേന അത്ഥേന അധിപ്പായം ദസ്സേതും “ദിട്ഠപുഞ്ചാനീ”തിആദി വുത്തം. ദിട്ഠപദേന വാ ദസ്സനം, തദനുഗതഞ്ച ജാനനം ഗഹേത്ഥാ തദുഭയേനേവ അത്ഥേന അധിപ്പായം വിഭാവേതും ഏവം വുത്തന്തിപി ദ്ഠഞ്ചം. ദിട്ഠപുഞ്ചാനീതി ഹി ദസ്സന്തേ, തദനുഗതേന ച ഞാണേന ഗഹിതപുഞ്ചാനീതി അത്ഥോ. ഏവഞ്ച കത്ഥാ “സരീരസഞ്ഠാനാദിനീ”തി സമരിയാദവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. “അപ്പാടിഹീരകത്ത്”തി അയം അനുനാസികലോപനിദ്രേസോതി ആഹ “അപ്പാടിഹീരകം ത്”തി. തം വചനം അപ്പാടിഹീരകം സമ്പജ്ജതീതി സമ്ബന്ധോ. അപ്പാടിഹീരപദേ അനുനാസികലോപോ, “കത്ത്”തി ച ഏകം പദന്തി കേചി, തദയുത്തം സമാസസമ്ഭവതോ, അനുനാസികലോപസ്സ ച അവത്തബ്ബത്താ. ഏവമേത്ഥ വണ്ണയന്തി - പടിപക്ഖഹരണതോ പടിഹാരിയം, തദേവ പാടിഹാരിയം. അത്തനാ ഉത്തരവിരഹിതവചനം. പാടിഹാരിയമേവേത്ഥ “പാടിഹീരക”തി വുത്തം പരേഹി വുച്ചമാനഉത്തരേഹി സഉത്തരത്താ, ന പാടിഹീരകന്തി അപ്പാടിഹീരകം. വിരഹത്ഥോ ചേത്ഥ അ-സദോ. തേനാഹ “പടിഹരണവിരഹിത്ത്”തി. സഉത്തരത്ത്ഹി വചനം തേന ഉത്തരവചനേന പടിഹരീയതി വിപരിവത്തിയതി, തസ്ഥാ ഉത്തരവചനം പടിഹരണം നാമ, തതോ വിരഹിതന്തി അത്ഥോ. തസ്ഥാ ഏവ നിയ്യാനസ്സ പടിഹരണമഗ്ഗസ്സ അഭാവതോ “അനിയ്യാനിക”തി വത്തബ്ബതം ലഭതി. തേന വുത്തം “അനിയ്യാനിക”തി.

ർഹന്തു. വിലാസോ ഇത്ഥിലീളാ, യോ “സിങ്ഗാരഭാവജാ കിരിയാ”തിപി വുച്ചതി. ആകപ്പോ കേസബന്ധവത്ഥഗ്ഗഹണാദിആകാരവിസേസോ, വേസസംവിധാനം വാ. ആദിസദേന ഹാവാദീനം സങ്ഗഹോ. ഹാവാതി ഹി ചാതുരിയം വുച്ചതി.

തയോഅത്തപടിലാവണ്ണനാ

ർഹവു. ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ, അത്തഭാവോതി ആഹ “അത്തഭാവപടിലാഭോ”തി. കഥം ദസ്സേതീതി വുത്തം “ഓളാരികത്തഭാവപടിലാഭേനാ”തിആദി. കാമഭവം ദസ്സേതി ഇതരഭവദ്വയത്തഭാവതോ ഓളാരികത്താ. രൂപഭവം ദസ്സേതി ത്യാനമനേന നിബ്ബത്തം ഹുത്ഥാ രൂപീഭാവേന ഉപലബ്ഭനേതോ. അരൂപഭവം ദസ്സേതി അരൂപീഭാവേന ഉപലബ്ഭനേതോ. സംകിലേസികാ ധമ്മാ നാമ ദ്വാദസ അകുസലചിത്തുപ്പാദാ തദഭാവേ കസ്സചി സംകിലേസസ്സ അസമ്ഭവതോ. വോദാനിയാ ധമ്മാ നാമ സമമവിപസ്സനാ താസം വസേന സബ്ബസോ ചിത്തവോദാനസ്സ സിജ്ജന്തേതോ.

൪൨൯. പടിപക്ഖയമ്മാനം അസമുച്ഛേദേ സതി ന കദാചിപി
 അനവജ്ജയമ്മാനം വാ പാരിപൂരി, വേപുല്ലം വാ സമ്ഭവതി, സമുച്ഛേദേ പന
 സതി സമ്ഭവതീതി മഗ്ഗഫലപത്താനമേവ ഗഹണം ദട്ഠം, താ ഹി സകിം
 പരിപുണ്ണാപി അപരിഹീനധമ്മത്താ പരിപുണ്ണാ ഏവ ഭവന്തി. തരുണപീതീതി
 ഉപ്പന്നമത്താ അലദ്ധാസേവനാ ദുബ്ബലപീതി. ബലവതുട്ഠിതി പുനപ്തം
 ഉപ്പത്തിയാ ലദ്ധാസേവനാ ഉപരിവിസേസാധിഗമസ്സ പച്ചയഭൂതാ മിരതരാ
 പീതി. ഇദാനി സങ്ഖേപതോ പിണ്ഡത്ഥം ദസ്സേനോ “കിം വുത്ത”ന്തിആദിമാഹ
 . തത്ഥ യം വിഹാരം സയം...പേ... വിഹരിസ്സതീതി അപോചുച്ഛാതി
 സമ്ബന്ധോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - യം വിഹാരം
 “സംകിലേസികവോദാനിയയമ്മാനം പഹാനാഭിവുദ്ധിനിട്ഠം പത്തായ
 പാരിപൂരിവേപുല്ലഭൂതം ഇമസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ അപരപ്പച്ചയേന
 ഞാണേന പച്ചക്ഖതോ സമ്പാദേത്വാ വിഹരിസ്സതീ”തി കഥയിമഹാതി. തത്ഥാതി
 തസ്ഥിം വിഹാരേ. തസ്സാതി ഓവാദകരസ്സ ഭിക്ഖുനോ. ഏവം വിഹാരതോതി
 വുത്തപ്പകാരേണ വിഹരണഹേതു, വിഹരന്തസ്സ വാ. തന്നിമിത്തം പാമോജ്ജം,
 പമോദപ്പഭവാ പീതി, തപ്പച്ചയഭൂതം പസ്സദ്ധിദ്വയം, തഥാ സൂപട്ഠിതാ സതി,
 ഉക്കംസഗതതായ ഉത്തമത്താണം. സുഖോ ച വിഹാരോ ഭവിസ്സതീതി യോജനാ.
 കായചിത്തപസ്സദ്ധി ഹി “പസ്സദ്ധി”തി വുത്താ, അയമേവ വാ പാഠോ.
 “നാമകായപസ്സദ്ധി”തിപി പഠന്തി, തദയുത്തമേവ പസ്സദ്ധിദ്വയസ്സ
 അവിനാഭാവതോ. കസ്ഥാ പന്നേസ സുഖോ വിഹാരോതി ആഹ
 “സബ്ബവിഹാരേസു”തിആദി, സബ്ബേസുപി ഇരിയാപഥവിഹാരാദീസു
 സന്തപണീതതായ ഇമസ്സേവ സുഖത്താ “സുഖോ വിഹാരോ”തി വത്തബ്ബതം
 അരഹതീതി വുത്തം ഹോതി. കഥം സുഖോതി വുത്തം “ഉപസന്തോ
 പരമമധുരോ”തി.

പഠമജ്ജ്യാനേ പടിലദ്ധമത്തേ ഹീനഭാവതോ പീതി ദുബ്ബലാ
 പാമോജ്ജപക്ഖികാ, സുഭാവിതേ പന തസ്ഥിം പഗുണേ സാ പണീതാ
 ബലവഭാവതോ പരിപുണ്ണകിച്ചാ പീതീതി വുത്തം “പഠമജ്ജ്യാനേ
 പാമോജ്ജാദയോ ഛരപി ധമ്മാ ലബ്ഭന്തീ”തി. പാമോജ്ജം നിവത്തതീതി
 ദുബ്ബലപീതിസങ്ഖാതം പാമോജ്ജം ഛരസു ധമ്മേസു നിവത്തതി ഹായതി.
 വിതക്കവിചാരക്ഖോഭവിരഹിതേണ ഹി ചതുക്കനയവിഭത്തേ ദുതിയജ്ജ്യാനേ
 സബ്ബദാ പീതി ബലവതീ ഏവ ഹോതി, ന പഠമജ്ജ്യാനേ വിയ കദാചി
 ദുബ്ബലാതി ഏവം വുത്തം. പീതിനിവത്തതി തപ്പഹാനേനേവ തതിയജ്ജ്യാനസ്സ
 ലബ്ഭന്തേ. “സുഖോ വിഹാരോ”തി ഇമിനാ സമാധി ഗഹിതോതി ആഹ
 “തഥാ ചതുത്ഥേ”തി. യേ പന “സുഖോ വിഹാരോ”തി ഏതേന സുഖം
 ഗഹിത”ന്തി വദന്തി, തേസം മതേന സന്തവുത്തിതായ ഉപേക്ഖാപി
 ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേ “സുഖ”മിച്ചേവ ഭാസിതാതി (വിഭം അട്ഠം ൨൩൨; വിസുദ്ധി-
 ൨.൬൪൪; മഹാനിം അട്ഠം ൨൭; പടിം മം അട്ഠം ൧൦൭) കത്വാ തഥാ വുത്തന്തി
 ദട്ഠം. ഇമസ്ഥിന്ധേവ ദീഘനികായേ (ദീം നിം ൧.൪൩൨; ൩.൧൬൬, ൩൭൮)
 ആഗതം അനേകധാ ദേസനാനയമുദ്ധരിത്വാ ഇധ ദേസിതനയം നിയമേതും
 “ഇമേസു”തിആദി വുത്തം. സുദ്ധ...പേ... കമിതന്തി ഉപരിമഗ്ഗം അകമേത്വാ
 കേവലം വിപസ്സനാപാദകമേവ ത്യാനം കമിതം. ചതുഹി...പേ... കമിതാതി
 വിപസ്സനാപാദകഭാവേന ത്യാനാനി കമേത്വാ തതോ പരം വിപസ്സനാപുബ്ബകാ
 ചത്താരോപി മഗ്ഗാ കമിതാ. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികഫലസമാപത്തി കമിതാതി
 പഠമജ്ജ്യാനികാദികാ ഫലസമാപത്തിയോ അകമേത്വാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികാ
 ഏവ ഫലസമാപത്തി കമിതാ. പീതിവേവചനമേവ കത്വാതി ദിന്നം പീതിനം

ഏകസ്ഥിം ചിത്തുപ്പാദേ അനുപ്ലജനതോ പാമോജ്ജം പീതിവേവചനമേവ കത്വാ, തദുഭയം അഭേദതോ കത്വാതി വൃത്തം ഹോതി. പീതിസുഖാനം അപരിച്ഛത്തത്താ, “സുഖോ വിഹാരോ”തി ച സാതിസയസ്സ സുഖവിഹാരസ്സ ഗഹിതത്താ “ദുതിയജ്ജ്യാനികഫലസമാപത്തിനാമ കഥിതാ”തി വൃത്തം. കാമം പഠമജ്ജ്യാനേപി പീതിസുഖാനി ലബ്ഭന്തി, താനി പന വിതക്കവിചാരപരിക്ഖോഭേന ന തത്ഥ സന്തപണീതാനി, ഇധ ച സന്തപണീതാനേവ അധിപ്പേതാനി, തസ്മാ ദുതിയജ്ജ്യാനികാ ഏവ ഫലസമാപത്തി ഗഹിതാ, ന പഠമജ്ജ്യാനികാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൪൩൨-൪൩൩. വിഭാവനത്തോതി പകാസനത്തോ സരൂപതോ നിരൂപനത്തോ “ന സമണോ ഗോതമോ ബ്രാഹ്മണേ ജിണ്ണേ ...പേ... അഭിവാദേതി വാ പച്ചുട്ഠേതി വാ ആസന്നേ വാ നിമന്തേതി”തിആദിസു (അം നിം വൃ.൧൧; പാരാ൨) വിയ. തേനാഹ “അയം സോ”തിആദി. “അയം അത്തപടിലാഭോ സോ ഏവാ”തി ഏവം സരൂപതോ വിഭാവേത്വാ പകാസേത്വാ. അയന്തി ഹി ഭഗവതാ പുണ്ണേ വൃത്തം അത്തപടിലാഭം ആസന്നപച്ചക്ഖഭാവേന പച്ചാമസതി, സോതി പന പരേഹി പുച്ഛിയമാനം പരമ്മുഖഭാവേന. ന നം ഏവം വദാമാതി ഏത്ഥ നന്തി ഓളാരികമത്തപടിലാഭം. സപ്പാടിഹീരകത്തി ഏത്ഥ പുണ്ണേ വൃത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതണ്ണോ. പരേഹി ചോദിതവചനപടിഹാരകം സഉത്തരവചനം സപ്പാടിഹീരകത്തി ഹി അയമേവ വിസേസോ. തുച്ഛോതി മൂസാ അഭൂതോ. സോതി മനോമയോ, അരൂപോ വാ അത്തപടിലാഭോ. സ്വേവാതി സോ ഏവ ഓളാരികോ അത്തപടിലാഭോ. തസ്ഥിം സമയേ സച്ചോ ഹോതീതി തസ്ഥിം പച്ചുപ്പന്നസമയേ വിജ്ജമാനോ ഹോതി. അത്തപടിലാഭോത്വേവ നിയ്യാതേസീതി അത്തപടിലാഭസദ്ദേന തമാ ഏവ പരിയോസാപേസി, ന പന നം “അത്തപടിലാഭോ”തി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതീതി പഞ്ഞത്തിം സരൂപതോ നീഹരിത്വാ ദസ്സേസീതി അധിപ്പായോ. രൂപാദയോ ചേത്ഥ ധമ്മാതി രൂപവേദനാദയോ ഏവ ഏത്ഥ ലോകേ സഭാവധമ്മാ. നാമമത്തമേതന്തി രൂപാദികേ പഞ്ചക്ഖണ്ഡേ ഉപാദായ നാമപഞ്ഞത്തിമത്തമേതം “അത്തപടിലാഭോ”തി. ഏവരൂപാ വോഹാരാതി “ഓളാരികോ അത്തപടിലാഭോ”തിആദിവോഹാരാ. നാമപഞ്ഞത്തിവസേനാതി നാമഭൂതപഞ്ഞത്തിമത്തവസേന. “അത്തപടിലാഭോ”തി സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതീ”തി നിയ്യാതനത്ഥം.

൪൩൪. ഏവഞ്ച പന വത്വാതി രൂപാദികേ ഉപാദായ പഞ്ഞത്തിമത്തമേതം അത്തപടിലാഭോതി ഇമമത്ഥം “യസ്ഥിം ചിത്ത സമയേ”തിആദിനാ വത്വാ. പടിപുച്ഛിത്വാതി യഥാ പരേ പുച്ഛേയ്യും, തമാ കാലവിഭാഗതോ പടിപദാനി പുച്ഛിത്വാ. വിനയനത്ഥത്തി യഥാപുച്ഛിതസ്സ അത്ഥസ്സ ഞാപനവസേന വിനയനത്ഥായ. യേ തേ അതീതാ ധമ്മാതി അതീതസമയേ അതീതത്തപടിലാഭസ്സ ഉപാദാനഭൂതാ രൂപാദയോ ധമ്മാ. തേ ഏതരഹിനത്ഥി നിരുദ്ധത്താ. തതോ ഏവ “അഹേസു”ന്തിസങ്ഖ്യം ഗതാ. തസ്മാതി ഉപാദാനസ്സ അതീതസ്ഥിംയേവ സമയേ ലബ്ഭന്തോ. സോപീതി തദുപാദാനോ മേ അത്തപടിലാഭോപി. തസ്ഥിംയേവ സമയേതി അതീതേ ഏവ സമയേ. സച്ചോ അഹോസീതി ഭൂതോ വിജ്ജമാനോ വിയ അഹോസി. അനാഗതപച്ചുപ്പന്നാനന്തി അനാഗതാനഞ്ചേവപച്ചുപ്പന്നാനഞ്ച രൂപാദിധമ്മാനം ഉപാദാനഭൂതാനം. തദാ അഭാവാതി തസ്ഥിം അതീതസമയേ അഭാവാ അവിജ്ജമാനത്താ. തദുപാദാനഭൂതോ അനാഗതോ, പച്ചുപ്പന്നോ ച അത്തപടിലാഭോ തസ്ഥിം അതീത

സമയേ മോഘോ തുച്ഛോ മുസാ നത്ഥീതി അത്ഥോ. അത്ഥതോതി പഞ്ഞത്തിഅത്ഥതോ. നാമമത്തമേവാതി സമഞ്ഞാമത്തമേവ. പരമത്ഥതോ അനുപലബ്ധമാനത്താ അത്തപടിലാഭം പടിജാനാതി.

“ഏസേവ നയോ”തി ഇമിനാ യേ തേ അനാഗതാ ധമ്മാ, തേ ഏതരഹി നത്ഥി, “ഭവിസ്സന്തീ”തി പന സങ്ഖ്യം ഗതാ, തസ്മാ സോപി മേ അത്തപടിലാഭോ തസ്ഥിന്ധേവ സമയേ സച്ചോ ഭവിസ്സതി. അതീതപച്ചുപ്പന്നാനം പന ധമ്മാനം തദാ അഭാവാ തസ്ഥിം സമയേ “മോഘോ അതീതോ, മോഘോ പച്ചുപ്പന്നോ”തി ഏവം അത്ഥതോ നാമമത്തമേവ അത്തപടിലാഭം പടിജാനാതി. യേ ഇമേ പച്ചുപ്പന്നാ ധമ്മാ, തേ ഏതരഹി “അത്ഥീ”തി സങ്ഖ്യം ഗതാ, തസ്മാ യാധായം മേ അത്തപടിലാഭോ, സോ ഇദാനി സച്ചോ ഹോതി. അതീതാനാഗതാനം പന ധമ്മാനം അധുനാ അഭാവാ ഏതരഹി “മോഘോ അതീതോ, മോഘോ അനാഗതോ”തി ഏവം അത്ഥതോ നാമമത്തമേവ അത്തപടിലാഭം പടിജാനാതീതി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി.

ർനന്-ർൻ. സംസന്ദിതൂന്തി സമാനേതും. ഗവാതി ഗാവിതോ. തത്ഥാതി വീരാദിസു പഞ്ചഗോരസേസു. യസ്ഥിം സമയേ വീരം ഹോതീതി യസ്ഥിം കാലേ ഭൂതുപാദായസഞ്ചിതം ഉപാദാനവിസേസം ഉപാദായ വീരപഞ്ഞത്തി ഹോതി. ന തസ്ഥിം...പേ... ഗച്ഛതി വീരപഞ്ഞത്തിഉപാദാനസ്സ ഭൂതുപാദായരൂപസ്സ ദധിആദിപഞ്ഞത്തിയാ അനുപാദാനതോ. പടിനിയതവത്ഥുകാ ഹി ഏതാ ലോകസമഞ്ഞാ. തേനാഹ “യേ ധമ്മേ ഉപാദായാ”തിആദി. സങ്ഖായതി കഥീയതി ഏതായാതി സങ്ഖാ. അത്തം നീഹരിത്ഥാ ഉച്ചന്തി വദന്തി ഏതായാതി നിരുത്തി. തം തദത്ഥം നമന്തി സത്താ ഏതേനാതി നാമം, തഥാ വോഹാരന്തി ഏതേനാതി വോഹാരോ, പഞ്ഞത്തിയേവ. “യസ്ഥിം സമയേ”തിആദിനാ വീരേ വുത്തനയം ദധിആദിസുപി “ഏസ നയോ സബ്ബത്ഥാ”തി അതിദിസതി.

സമനുജാനനമത്തകാനീതി “ഇദം വീരം, ഇദം ദധീ”തിആദിനാ താദിസേസു ഭൂതുപാദായരൂപവിസേസേസു ലോകേ പരമ്പരാഗതം പഞ്ഞത്തിം അപ്പടിക്ഖിപിത്ഥാ സമനുജാനനം വിയ പച്ചയവിസേസവിസിട്ഠം രൂപാദിഖന്ധസമൂഹം ഉപാദായ “ഓളാരികോ അത്തപടിലാഭോ”തി ച “മനോമയോ അത്തപടിലാഭോ”തി ച “അരൂപോ അത്തപടിലാഭോ”തി ച തഥാ തഥാ സമനുജാനനമത്തകാനി, ന ച തബ്ബിനിമുത്തോ ഉപാദാനതോ അഞ്ഞോ കോചി പരമത്ഥതോ അത്ഥീതി വുത്തം ഹോതി. നിരുത്തിമത്തകാനീതി സദുനിരുത്തിയാ ഗഹണ്ഡുപായമത്തകാനി. “സത്തോ ഫസ്സോ”തിആദിനാ ഹി സദുഗ്ഗഹണ്ഡുത്തരകാലം തദനുവിധുപണ്ണത്തിഗ്ഗഹണ്ഡുവേനേവ തദത്ഥാവബ്ബോധോ. തഥാ ചാഹു -

“പഠമം സദും സോതേന, തീതം ദുതിയചേതസാ;
നാമം തതിയചിത്തേന, അത്ഥം ചതുത്ഥചേതസാ”തി.
(മണിസാരമഞ്ജുസാടീകായം പച്ചയസങ്ഗഹവിഭാഗേപി);

വചനപഥമത്തകാനീതി തസ്സേവ വേവചനം. നിരുത്തിയേവ ഹി അഞ്ഞേസന്ധി ദിട്ഠാനുഗതിമാപജ്ഞാനം കാരണട്ഠേന വചനപഥോ. വോഹാരമത്തകാനീതി തഥാ തഥാ വോഹാരമത്തകാനി. നാമപണ്ണത്തിമത്തകാനീതി തസ്സേവ പരിയാധോ, തംതംനാമപഞ്ഞാപനമത്തകാനീതി അത്ഥോ. സബ്ബമേതന്തി “അത്തപടിലാഭോ”തി

വാ “സത്തോ”തി വാ “പോസോ”തി വാ സബ്ബമേതം വോഹാരമത്തകം. കസ്മാതി ചേ, പരമത്മതോ അനുപലബ്ധനേതോതി ദസ്സേതും “യസ്മാ”തിആദി വുത്തം. സുഞ്ഞോതി പരമത്മതോ വിവിത്തോ.

യജ്ജേവം കസ്മാ ചേസാ ബുദ്ധേഹിപി വുച്ചതീതി ചോദനം സോധേനോ “ബുദ്ധാനം പനാ”തിആദിമാഹ. സമ്മുതിയാ വോഹാരസ്സ കമനം സമ്മുതികമാ. പരമത്മസ്സ സഭാവധമ്മസ്സ കമനം പരമത്മകമാ. പരമത്മസന്നിസ്സിതകമാഭാവതോ അനിച്ഛാദികമാപി “പരമത്മകമാ”തി വുത്താ. പരമത്മയമ്മോയേവ ഹി “അനിച്ഛോ, ദുക്ഖോ”തി ച വുച്ചതി, ന സമ്മുതിയമ്മോ.

“അനിച്ഛാ സബ്ബേ സങ്ഖാരാ, ദുക്ഖാനത്താ ച സങ്ഖതാ; നിബ്ബാനഞ്ചേവ പഞ്ഞത്തി, അനത്താ ഇതി നിച്ഛയാ” തി. (പരി° ൨൫൭) -

വചനതോ പന്നേസ “അനത്താ”തി വുച്ചതി, ഖണ്ഡാദിപഞ്ഞത്തി പന തജ്ജാപഞ്ഞത്തി വിയ പരമത്മസന്നിസ്സയാ, ആസന്നതരാ ച, പുഗ്ഗലപഞ്ഞത്തിആദയോ വിയ ന ദൂരേ , തസ്മാ ഖണ്ഡാദികമാപി “പരമത്മകമാ”തി വുത്താ, ഖണ്ഡാദിസീസേന വാ തദുപാദാനസഭാവധമ്മാ ഏവ ഗഹിതാതി ദട്ഠം. നനു ച സഭാവധമ്മാപി സമ്മുതിമുഖേനേവ ദേസനമാരോഹന്തി, ന പരമത്മമുഖേന, തസ്മാ സബ്ബാപി ദേസനാ സമ്മുതികമാവ സിയാതി? നയിദമേവം കമേതബ്ബധമ്മവിഭാഗേന കമാവിഭാഗസ്സ അധിപ്പേതത്താ, ന ച സദോ കേനചി പവത്തിനിമിത്തേന വിനാ അത്ഥം പകാസേതീതി.

കസ്മാ ചേവം ദുബ്ബിയാ ബുദ്ധാനം കമാ പവത്തതീതി അനുയോഗം കാരണവിഭാവനേന പരിഹരിതും “തത്ത്വയോ”തിആദി വുത്തം. അത്ഥം വിജാനിതും ചതുസച്ചം പടിവിജ്ജ്യിതും വട്ടതോ നിയ്യാതും അരഹത്തസങ്ഖാതം ജയഗ്ഗാഹം ഗഹേതും സക്കോതി. യസ്മാ പരമത്മകമായ ഏവ സച്ചസമ്പടിവേയോ, അരിയസച്ചകമാ ച സിഖാപ്പത്താ ദേസനാ, തസ്മാ വിനേയ്യപുഗ്ഗലവസേന ആദിതോ സമ്മുതികമം കമേനോപി ഭഗവാ പരതോ പരമത്മകമംയേവ കമേതീതി ആഹ “തസ്സാ”തിആദി. “ആദിതോവ സമ്മുതികമം കമേതീ”തി ഹി വദന്തോ പരതോ പരമത്മകമമ്പി കമേതീതി ദീപേതി, ഇതരത്ഥ പന “ആദിതോവ കമേതീ”തി അവദന്തോ സബ്ബത്ഥപിതി. “തമാ”തിആദിനാ കമാദയകമനേ പരിയായന്തരം വിഭാവേതി. ബോധേത്വാതി വേനേയ്യജ്ജ്യാസയാനുരൂപം തമാ തമാ ദേസേതബ്ബമത്ഥം ജാനാപേത്വാ, ഇമിനാ പന ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി - കത്ഥചി സമ്മുതികമാപുബ്ബികാ പരമത്മകമാ ഹോതി പുഗ്ഗലജ്ജ്യാസയവസേന, കത്ഥചി പരമത്മകമാപുബ്ബികാ സമ്മുതികമാ, ഇതി വിനേയ്യദമ്മകുസലസ്സ സത്ഥു വേനേയ്യജ്ജ്യാസയവസേന തമാ തമാ ദേസനാ പവത്തതീതി. സബ്ബത്ഥ പന ഭഗവാ ധമ്മതം അവിജ്ഞാനോ ഏവ സമ്മുതിമനുവത്തതി, സമ്മുതിം അപരിച്ഛജ്ഞോയേവ ധമ്മതം വിഭാവേതി, നം തത്ത്വ അഭിനിവേസാതിയാവനാനി. വുത്തഞ്ജേഹേതം ഭഗവതാ “ജനപദനിരുത്തിം നാഭിനിവിസേയ്യ, സമഞ്ജം നാതിയാവേയ്യാ”തി (ദീ° നി° 51° ൧.൪൩൯-൪൪൩).

പഠമം സമ്മുതികമാകമനം പന വേനേയ്യവസേന യേഭൂയേന ബുദ്ധാനമാചിണ്ണന്തി തം കാരണേന സദ്ധിം ദസ്സേനോ “പകതിയാ പനാ”തിആദിമാഹ. ലുഖാകാരാതി വേനേയ്യാനമനഭിസമ്ബുജ്ജ്യാനവസേന ലുഖസദിസാ. നനു ച സമ്മുതി നാമ പരമത്മതോ അവിജ്ഞാനത്താ അഭൂതാ,

തം കഥാ ബുദ്ധാ കഥേനീതി വൃത്തം “സമ്മുതികഥം കഥേന്താപീ”തിആദി.
സച്ചമേവാതി തഥമേവ . സഭാവമേവാതി സമ്മുതിഭാവേന തംസഭാവമേവ.
തേനാഹ “അമുസാവാ”തി. പരമത്ഥസ്സ പന സച്ചാദിഭാവേ വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി.

കോ പനിമേസം സമ്മുതിപരമത്ഥധമ്മാനം വിസേസോതി? യസ്ഥിം ഭിന്നേ,
ബുദ്ധിയാ വാ അവയവവിനിബ്ഭോഗേ കതേ ന തംസത്താ, സോ
ഘടപടാദിപ്പഭേദോ സമ്മുതി, തബ്ബിപരിയായതോ പരമത്ഥോ. ന ഹി
കക്ഖളഹുസനാദിസഭാവേ അയം നയോ ലബ്ഭതി. ഏവം സന്തേപി
വൃത്തനയേന സമ്മുതി ച സച്ചസഭാവോ ഏവാതി ആഹ “ദുവേ സച്ചാനി
അക്ഖാസീ”തിആദി. തത്ഥ ദുവേ സച്ചാനി അക്ഖാസീതി
നാനാദേസഭാസാകുസലോ തിണ്ണം വേദാനമത്ഥസംവണ്ണനകോ ആചരിയോ വിയ
നാനാവിധസമ്മുതിപരമത്ഥകുസലോ ഭഗവാ വേനേയുജ്ജ്യാസയാനുരൂപം
ദുവേയേവ സച്ചാനി അക്ഖാസീതി അത്ഥോ. തം സരൂപതോ, പരിമാണതോ ച
ദസ്സേതി “സമ്മുതിം പരമത്ഥബ്ബ, തതിയം നൂപലബ്ഭതീ”തി ഇമിനാ. വദതം
വരോതി സബ്ബേസം വദന്താനം വരോ. ലോകസങ്കേതമത്തസിദ്ധാ സമ്മുതി.
പരമോ ഉത്തമോ അവിപരീതോ യമാഭൂതസഭാവോ പരമത്ഥോ.

ഇദാനി നേസം സച്ചസഭാവം സഹ കാരണേന ദസ്സേതും “സങ്കേതവചന”ന്തി
ഗാഥാ വൃത്താ. യസ്ഥാ ലോകസമ്മുതികാരണം, തസ്ഥാ സങ്കേതവചനം സച്ചം,
യസ്ഥാ ച ധമ്മാനം ഭൂതലക്ഖണം, തസ്ഥാ പരമത്ഥവചനം സച്ചന്തി യോജനാ.
ലോകസമ്മുതികാരണന്തി ഹി സങ്കേതവചനസ്സ സച്ചഭാവേ കാരണദസ്സനം,
ലോകസിദ്ധാ സമ്മുതി സങ്കേതവചനസ്സ അവിസംവാദനതായ കാരണന്തി
അത്ഥോ, വിസംവാദനാഭാവതോ സങ്കേതവചനം സച്ചന്തി വൃത്തം ഹോതി.
ധമ്മാനം ഭൂതലക്ഖണന്തി ച പരമത്ഥവചനസ്സ സച്ചഭാവേ കാരണദസ്സനം.
സഭാവധമ്മാനം യോ ഭൂതോ അവിപരീതോ സഭാവോ, തസ്സ ലക്ഖണം
അങ്ഗനം ഞാപനന്തി അത്ഥോ, യാമാവതോ അവിസംവാദനവസേന
പവത്തനതോ പരമത്ഥവചനം സച്ചന്തി അധിപ്പായോ. അനങ്ഗണസുത്തടീകായം
പന ആചരിയേനേവ നിസ്സക്കവചനേന പദമുല്ലിങ്ഗേത്ഥാ
“ലോകസമ്മുതികാരണാതി ലോകസമഞ്ജം നിസ്സായ പവത്തനതോ. ധമ്മാനന്തി
സഭാവധമ്മാനം. ഭൂതകാരണാതി യമാഭൂതസഭാവം നിസ്സായ പവത്തനതോ”തി
വൃത്തം.

അത്തത്ഥ പന -

“തസ്ഥാ വോഹരകുസലസ്സ, ലോകനാമസ്സ സത്ഥുനോ;
സമ്മുതിം വോഹരന്തസ്സ, മുസാവാദോ ന ജായതീ”തി. (മം നിം അട്ഠം
൧.൫൭; അം നിം അട്ഠം ൧.൧൭൦; ഇതിവു അട്ഠം ൨൪) -

അയന്വി ഗുണപരിഭീപനീ ഗാഥാ ദിസ്സതി. തത്ഥ തസ്ഥാതി സച്ചസ്സ
ദുവിധത്താ, സങ്കേതവചനസ്സ വാ സച്ചഭാവതോ. സമ്മുതിം വോഹരന്തസ്സാതി
“പുഗ്ഗലോ സത്തോ”തിആദിനാ ലോകസമഞ്ജം കഥേന്തസ്സ മുസാവാദോ നാമ ന
ജായതീതി അത്ഥോ. അപിച “അട്ഠഹി കാരണേഹി ഭഗവാ പുഗ്ഗല കഥം
കഥേതി ഹിരോത്തപ്പദീപനത്ഥം, കമ്മസ്സകതാദീപനത്ഥം,
പച്ചത്തപുരിസകാരദീപനത്ഥം, ആനന്തരിയദീപനത്ഥം, ബ്രഹ്മവിഹാരദീപനത്ഥം,
പുബ്ബേനിവാസദീപനത്ഥം, ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിദീപനത്ഥം, ലോകസമ്മുതിയാ
അപ്പഹാനത്ഥബ്ബാ”തിആദിനാ (മം നിം അട്ഠം ൧.൫൭; അം നിം അട്ഠം ൧.൧൭൦;

ഇതിവും അട്ഠം ഹർ; കഥാ അനുടീം ൧) തത്ത്വ തത്ത്വ വൃത്തകാരണവി
ആഹരിത്വ ഇയ വത്തഞ്ചം.

യദി തമാഗതോ പരമത്വസച്ചം സമ്മദേവ അഭിസമ്ബുജ്ജ്വലിത്വ റിതോപി
ലോകസമത്താഭൂതം സമ്മുതിസച്ചം ഗഹേത്വാവ വദതി, ഏവഞ്ചേത്ഥ കോ
ലോകിയമഹാജനേഹി വിസേസോതി വൃത്തം “യാഹീ”തിആദി, അയം പാളിയം
സമ്ബന്ധോ. ഇദം വൃത്തം ഹോതി - ലോകിയമഹാജനോ
അപ്പഹീനപരാമാസത്താ “ഏതം മമാ”തിആദിനാ പരാമസന്തോ വോഹരതി.
തമാഗതോ പന സബ്ബസോ പഹീനപരാമാസത്താ അപരാമസന്തോവ യസ്മാ
ലോകസമത്താഹി വിനാ ലോകിയോ അത്ഥോ ലോകേന ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യോ,
തസ്മാ താഹി തം വോഹരതി. തമാ വോഹരന്തോ ച അത്തനോ
ദേസനാവിലാസേന വേനേയ്യസത്തേ പരമത്വസച്ചേ പതിട്ഠാപേതീതി. ദേസനം
വിനിവട്ടേത്വാതി ഹേട്ഠാ വൃത്തായ ദിട്ഠാഭിനിവേസപടിസഞ്ഞുത്തായ
വട്ടകമായ വിനിവത്തേത്വാ വിവേചേത്വാ. അരഹത്തനികൂടേന നിട്ഠാപേസീതി
“അപരാമസ”ന്തി ഇമിനാ പദേന തത്ത്വാമാനപരാമാസപ്പഹാനകിത്തനേന
തപ്പഹായകഅരഹത്തസഞ്ചാതനികൂടേന ദേസനം പരിയോസാപേസി. യം
പനേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ
പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്വപരിഭീപനായ
സുവിമലവിപുലപത്താവേയ്യത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
ലീനത്വപകാസനിയാ പോട്ഠപാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപകാസനാ.

പോട്ഠപാദസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൦. സുഭസുത്തവണ്ണനാ

സുഭമാണവകവത്സുവണ്ണനാ

൪൪൪. ഏവം പോട്ഠപാദസുത്തം സംവണ്ണേത്ഥാ ഇദാനി സുഭസുത്തം സംവണ്ണേന്തോ യമാനുപുണ്ണം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, പോട്ഠപാദസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ സുഭസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... സാവത്ഥിയന്തി സുഭസുത്ത”ന്തി ആഹ. അനുനാസികലോപേന “അചിര പരിനിബ്ബുതേ”തി വുത്തന്തി ദസ്സേതി “അചിരം പരിനിബ്ബുതേ”തി ഇമിനാ യമാ പോട്ഠപാദസുത്തേ “അപ്പാടിഹീരക തം ഭാസിതം സമ്പജ്ജതീ”തി, അചിരം പരിനിബ്ബുതസ്സ അസ്സാതി വാ അചിരപരിനിബ്ബുതോ യമാ “അചിരപക്കന്തോ, മാസജാതോ”തി. അത്ഥമത്തം പന ദസ്സേതും ഏവം വുത്തം. അചിരപരിനിബ്ബുതേതി ച സത്ഥു പരിനിബ്ബുതഭാവസ്സ ചിരകാലതാപടിക്ഖേപേന ആസന്നതാമത്തം ദസ്സിതം, കാലപരിച്ഛേദോ പന ന ദസ്സീതോതി തം ദസ്സേന്തോ “പരിനിബ്ബാനതോ”തിആദിമാഹ. വിസാവപുണ്ണമിതോ ഉദ്ധം യാവ ജേട്ഠപുണ്ണമീ, താവ കാലം സന്ധായ “മാസമത്തേ”തി വുത്തം. മത്തസദ്ദേന പന തസ്സ കാലസ്സ കിഞ്ചി അസമ്പുണ്ണതം ജോതേതി. തുദിസത്തിതോ ഗാമോ നിവാസോ ഏതസ്സാതി തോദേയ്യോ. തം പനേസ യസ്ഥാ സോണദണ്ഡോ (ദീം നിം ൧.൩൦൦) വിയ ചമ്പം, കൂടദന്തോ (ദീം നിം ൧.൩൨൩) വിയ ച ഖാണുമതം അജ്ജയാവസതി, തസ്ഥാ വുത്തം “തസ്സ അധിപതിത്താ”തി, ഇസ്സരഭാവതോതി അത്ഥോ. അയമ്പി ഹി രത്തോ പസേനദികോസലസ്സ പുരോഹിതബ്രാഹ്മണോ. പുത്തമ്പി ആഹാതി സുഭം മാണവമ്പി ഓവദന്തോ ആഹ.

അഞ്ജനാനന്തി അക്ഖിഅഞ്ജനത്ഥായ ഘംസിതഅഞ്ജനാനം. വമ്മികാനന്തി കിമിസമാഹടവമ്മികാനം സഞ്ചയം ദിസ്വാതി സമ്ബന്ധോ. മധൂനന്തി മക്ഖികമധൂനം. സമാഹാരന്തി മകരന്ദസന്നിചയം. പണ്ഡിതോ ഘരമാവസേതി യസ്ഥാ അപ്പതരപ്പതരേപി ഗയ്ഹമാനേ ഭോഗാ വീയന്തി, അപ്പതരപ്പതരേപി ച സഞ്ചിയമാനേ വഡ്ഡന്തി, തസ്ഥാ യമാവുത്തമുപമത്തയം പത്തായ ദിസ്വാ വിത്തുജാതികോ കിഞ്ചിപി വയമകത്വാ ആയമേവ ഉപ്പാദേന്തോ ഘരേവസേ ഘരാവാസമനുതിട്ഠേയ്യാതി ലോഭാദേസിതപടിപത്തിം ഉപദിസതി.

അദാനമേവ സിക്ഖാപേത്ഥാ സിക്ഖാപനഹേതു ലോഭാഭിഭൂതതായ തസ്ഥിന്ധേവ ഘരേ സുനഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തി. ലോഭവസികസ്സ ഹി ദുഗ്ഗതി പാടികങ്ഖാ , “ജനവസഭോ നാമ യക്ഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തി”തി (ദീം നിം അട്ഠ ൧.൧൭൦) ഏത്ഥ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. പുണ്ണപരിചയേന അതിവിയ പിയായതി. വുത്തഞ്ചി “പുണ്ണേവ സന്നിവാസേനാ”തിആദി (ജാ ൧.൨.൧൭൪). നിക്ഖത്തേതി കേനചിദേവ കരണീയേന ബഹി നിഗ്ഗതേ. സുഭം മാണവം അനുഗൃണ്ഹിതുകാമോ ഏകകോവ ഭഗവാ പിണ്ഡായ പാവസി. ഭുക്കാരന്തി “ഭു ഭു”തി സുനഖസദുകരണം. “ഭോ ഭോ”തി ബ്രാഹ്മണസമുദാചാരേന പരിഭവിത്ഥാ പരിഭവനഹേതു. “ഭോവാദി നാമ സോ ഹോതി, സചേ ഹോതി സകിഞ്ചനോ”തി (ധം പം ൩൯൬; സും നിം ൬൨൭) ഹി വുത്തം. നനു ച ഹേട്ഠാ “അദാനമേവ സിക്ഖാപേത്ഥാ സുനഖോ ഹുത്ഥാ നിബ്ബത്തോ”തി ആഹ, കസ്ഥാ പനേത്ഥ “പുണ്ണേപി മം ‘ഭോ ഭോ’തി പരിഭവിത്ഥാ സുനഖോ ജാതോ”തി വദതീതി? തഥാ നിബ്ബത്തിയാ തദുഭയസാധാരണഫലത്താ.

ആനിസംസഫലത്ത് ഹി സാധാരണകമ്മേനപി ജാതം, ന വിപാകഫലം വിയ ഏകകമ്മേനേവാതി ദ്ഠംബം. അവിചിംഗമിസ്സസി കതോകാസസ്സ കമ്മസ്സ പടിബാഹിതുമസക്കുണേയഭാവതോ. “ജാനാതി മം സമണോ ഗോതമോ”തി വിപ്പടിസാരീ ഹുത്വാ. ഉദ്ധനന്തരേതി ചുല്ലികന്തരേ. നന്തി സുനഖം.

തം പവത്തിന്തി ഭഗവതാ യമാവുത്തകാരണം. ബ്രാഹ്മണചാരിത്തസ്സ അപരിഹാപിതതം സന്ധായ, തമാ പിതരം ഉക്കംസേനോ “ബ്രഹ്മലോകേ നിബ്ബത്തോ”തി ആഹ. മുഖാരുജ്ജഹന്തി സയംപടിഭാനവസേന മുഖമാരുജ്ജഹം. തം പവത്തിം പുച്ഛിതി “സുതമേതം ഭോ ഗോതമ മയ്ഹം പിതാ സുനഖോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തോ”തി തുമ്ഹേഹി വുത്തം, “കിമിദം സച്ചം വാ അസച്ചം വാ”തി പുച്ഛി. തഥേവ വത്വാതി യമാ പുഞ്ചേ സുനഖസ്സ വുത്തം, തഥേവ വത്വാ. അവിസംവാദനത്ഥന്തി സച്ചാപനത്ഥം, “തോദേയബ്രാഹ്മണോ സുനഖോ ഹുത്വാ നിബ്ബത്തോ”തി വചനസ്സ അവിസംവാദനേന അത്തനോ അവിസംവാദിഭാവദസ്സനത്ഥന്തി വുത്തം ഹോതി. അപ്പോദകന്തി അപ്പകേന ഉദകേന സമ്പാദിതം. മധുപായാസന്തി സാദുരസം, മധുയോജിതം വാ പായാസം. തമാ അകാസി, യമാ ഭഗവതാ വുത്തം. “സബ്ബം ദസ്സേസീതി ബുദ്ധാനുഭാവേന സോ സുനഖോ തം സബ്ബം നേത്വാ ദസ്സേസി, ന ജാതിസ്സരതായ. ഭഗവന്തം ദിസ്വാ ഭുക്കരണം പന പൂരിമജാതിസിദ്ധവാസനാവസേനാ”തി (ദ്ഠിം നിം ദീം ൧.൪൪൪) ഏവം ആചരിയേന വുത്തം. ഉപരിപണ്ണാസകേ പന ചുളുകമ്മവിഭിന്ദഗസുത്തട്ഠകമായം “സുനഖോ ‘ഞാതോമ്ഹി ഇമിനാ’തി രോദിത്വാ ‘ഹും ഹു’ന്തി കരോന്തോ ധനനിധാനട്ഠാനം ഗന്ത്വാ പാദേന പഥവിം ഖണിത്വാ സന്തം അദാസീ”തി (മം നിം അട്ഠം ൩.൨൮൯) ജാതിസ്സരാകാരമാഹ, വിമംസിത്വാ ഗഹേതബ്ബം.

“ഭവപടിച്ഛന്നം നാമ ഏവരുപം സുനഖപടിസന്ധിഅന്തരം പാകടം സമണസ്സ ഗോതമസ്സ, അദ്ധാ ഏസ സബ്ബത്തു”തി ഭഗവതി പസന്നചിത്തോ. അങ്ഗവിജ്ജാപാഠകോ കിരേസ. തേനസ്സ ഏതദഹോസി “ഇമം ധമ്മപണ്ണാകാരം കത്വാ സമണം ഗോതമം പത്ത്ഹം പുച്ഛിസ്സാമീ”തി, തതോ സോ ചുദുസ പത്ത്ഹേ അഭിസങ്ഖരിത്വാ ഭഗവന്തം പുച്ഛി. തേന വുത്തം “ചുദുസ പത്ത്ഹേ പുച്ഛിത്വാ”തി. തത്ഥ ചുദുസ പത്ത്ഹേതി “ദിസ്സന്തി ഹി ഭോ ഗോതമ മനുസ്സാ അപ്പായുകാ, ദിസ്സന്തി ദീഘായുകാ. ദിസ്സന്തി ബവ്ഘാബാധാ, അപ്പാബാധാ. ദുബ്ബണ്ണാ, വണ്ണവന്തോ. അപ്പേസക്ഖാ, മഹേസക്ഖാ. അപ്പഭോഗാ, മഹാഭോഗാ. നീചകുലീനാ, ഉച്ചാകുലീനാ. ദിസ്സന്തി ദുപ്പത്താ, ദിസ്സന്തി പത്തേവന്തോ. കോ നു വോ ഭോ ഗോതമ ഹേതു കോ പച്ചയോ, യേന മനുസ്സാനംയേവ സതം മനുസ്സഭൂതാനം ദിസ്സന്തി ഹീനപണീതതാ”തി (മം നിം ൩.൨൮൯) ഇമേ ചുളുകമ്മവിഭിന്ദഗസുത്തേ ആഗതേ ചുദുസ പത്ത്ഹേ. “കമ്മസ്സകാ മാണവ സത്താ കമ്മദായാദാ”തിആദിനാ (മം നിം ൩.൨൮൯) സങ്ഖേപതോ, വിത്ഥാരതോ ച വിസ്സജ്ജനപരിയോസാനേ ഭഗവന്തം സരണം ഗതോ. അങ്ഗസുഭുതായ “സുഭോ” തിസ്സ നാമം. മാണവോതി പന മഹല്ലകകാലേപി തരുണവോഹാരേന നം വോഹരതി. അത്തനോ ഭോഗഗാമതോതി തുദിഗാമതോ ആഗന്ത്വാ തങ്ഖണികം വസതി. തേനേവ പാളിയം “കേനചിദേവ കരണീയേനാ”തി വുത്തം.

൪൪൫. “ഏകാ ച മേ കങ്ഖാ അത്ഥീ”തി ഇമിനാ ഉപരി പുച്ഛിയമാനസ്സ പത്ത്ഹസ്സ പഗേവ തേന അഭിസങ്ഖതഭാവം ദസ്സേതി. മാണവകന്തി ഖുദുകമാണവം “ഏകപുത്തകോ, (മം നിം ൨.൨൯൬, ൩൫൩; പാരാ ൨൬)

പിയിപുത്തകോ"തിആദീസു വിയ ക-സദസ്സു ഖുദുകത്ഥേ പവത്തനതോ. വിസഭാഗവേദനാതി ദുക്ഖവേദനാ. സാ ഹി കുമ്പകമ്മനിബുത്തേ അത്തഭാവേ ഉപ്പജ്ജനകസുഖവേദനാപടിപക്ഖഭാവതോ "വിസഭാഗവേദനാ"തി ച കായം ഗാല്ഹാ ഹുത്വാ ബാധനതോ പിളനതോ "ആബായോ"തി ച വുച്ചതി. കീടിസാ പന സാതി ആഹ "യാ ഏകദേശേ"തിആദി. ഏകദേശേ ഉപ്പജ്ജിതാതി സരീരേകദേശേ ഉട്ഠഹിതാപി അപരിവത്തിഭാവകരണതോ അയപട്ടേന ആബന്ധിതാ വിയ ഗണ്ഹാതി, ഇമിനാ ബലവരോഗോ ആബായോ നാമാതി ദസ്സേതി. കിച്ഛജീവിതകരോതി അസുഖജീവിതാവഹോ, ഇമിനാ ദുബ്ബലോ അപ്പമത്തകോ രോഗോ ആതകോ നാമാതി ദസ്സേതി. ഉട്ഠാനന്തി സയനനിസജ്ജാദിതോ ഉട്ഠഹനം, തേന യഥാ തഥാ അപരാപരം സരീരസ്സ പരിവത്തനം വദതി. ഗരുകന്തി ഭാരിയം അകിച്ചസിദ്ധികം. ഗിലാനസ്സേവ കായേ ബലം ന ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. ലഹുട്ഠാനേന ചേത്ഥ ഗേലഞ്ഞാഭാവോ പുച്ഛിതോ. ഹേട്ഠാ ചതുഹി പദേഹി അഹാസുവിഹാരാഭാവം പുച്ഛിതാപി ഇദാനി പുന ഫാസുവിഹാരഭാവം പുച്ഛതി, തേന സവിസേസോ ഏത്ഥ ഫാസുവിഹാരോ പുച്ഛിതോതി വിഞ്ഞായതി. അസതിപി ഹി അതിസയത്ഥജോതനേ സദേ അത്ഥാപത്തിതോ അതിസയത്ഥോ ലബ്ഭതേവ യഥാ "അഭിരുപസ്സ കഞ്ഞാ ദാതബ്ബാ"തി. തേനാഹ "ഗമനട്ഠാനാ"തിആദി. പുരിമം ആണാപനവചനം, ഇദം പന പുച്ഛിതബ്ബാകാരദസ്സനന്തി അയമിമേസം വിസേസോതി ദസ്സേതി "അഥസ്സാ"തിആദിനാ.

൪൪൭. കാലോ നാമ ഉപസങ്കമനസ്സ യുത്തപത്തകാലോ, സമയോ നാമ തസ്സേവ പച്ചയസാമഗ്ഗീ, അത്ഥതോ പന്നേസ തജ്ജം സരീരബലഞ്ചേവ തപ്പച്ചയപരിസ്സയാഭാവോ ച. ഉപാദാനം നാമ ഞാണേന തേസം ഗഹണം സല്ലക്ഖണന്തി ആഹ "പഞ്ഞായാ"തിആദി. "സേവ ഗമനകാലോ ഭവിസ്സതീ"തി ഇമിനാ കാലം, "കായേ"തിആദിനാ സമയഞ്ച സരുപതോ ദസ്സേതി. ഫരിസ്സതീതി ഫരണവസേന റസ്സേതി.

൪൪൮. ചേതിയരട്ഠേതി ചേതിരട്ഠേ. യ-കാരേന ഹി പദം വഡ്ഢേത്വാ ഏവം വുത്തം. "ചേതിരട്ഠേതോ അഞ്ഞം വിസുന്ധേവേകം രട്ഠ"ന്തിപി വദന്തി. "യസ്ഥാ മരണം നാമ താദിസാനം ദസബലാനം രോഗവസേനേവ ഹോതി, തസ്ഥാ യേന രോഗേന തം ജാതം, തസ്സ സരുപപുച്ഛാ, കാരണപുച്ഛാ, മരണഹേതുക്ചിത്തസന്താപപുച്ഛാ, തസ്സ ച സന്താപസ്സ സബ്ബലോകസാധാരണതാ, തഥാ മരണസ്സ ച അപ്പടികരണതാ"തി ഏവമാദിനാ മരണപടിസഞ്ഞുത്തം സമ്മോദനീയം കഥം കഥേസീതി ദസ്സേതും "ഭോ ആനന്ദാ"തിആദി വുത്തം. "കോ നാമാ"തിആദിനാ ഹി രോഗം പുച്ഛതി, "കിം ഭഗവാ പരിഭുഞ്ജീ"തി ഇമിനാ കാരണം, "അപിചാ"തിആദിനാ ചിത്തസന്താപം, "സത്ഥാ നാമാ"തിആദിനാ തസ്സ സബ്ബലോകസാധാരണതം, "ഏകാ ദാനീ"തിആദിനാ മരണസ്സ അപ്പടികരണതം ദസ്സേതീതി ദട്ഠബ്ബം. മഹാജാനീതി മഹാഹാനി. യത്രാതി യേന കാരണേന പരിനിബ്ബുതോ, തേന കോ ദാനി അഞ്ഞോ മരണാ മുച്ചിസ്സതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. ഇദാനീതി ച അത്തനോ മനസിങ്കാരം പതി വോഹാരമത്തേന വുത്തം. ലജ്ജിസ്സതീതി ലജ്ജാ വിയ ഭവിസ്സതി, വിജ്ജിസ്സതീതി അത്ഥോ . പീതഭേസജ്ജാനുരൂപം ആഹാരഭോജനം പോരാണാചിണ്ണന്തി ആഹ "പീത...പേ... ദത്വാ"തി.

ഹൃത്യാതി പാണ്ഡേസോ സന്തികാവചരഭാവസ്സ വിസേസനതോ. മാറോ പാപിമാ വിയ ന രന്ധഗവേസീ, ഉത്തരമാണവോ വിയ ച ന വീമംസനാധിപ്പായോ, അപി തു വലു ഉപട്ഠാകോ ഹൃത്യാ സന്തികാവചരോതി ഹി വിസേസേതി. ന രന്ധഗവേസീതി ന ഛരിദഗവേസീ. യേസു ധമ്മേസുതി വിമോക്ഖുപായേസു നിയ്യാനികധമ്മേസു. ധരന്തീതി അധുനാ തിട്ഠന്തി, പവത്തന്തീതി അത്ഥോ.

൪൪൯. അത്ഥതോ പയുത്തതായ സദുപയോഗസ്സ സദുപബന്ധലക്ഖണാനി തീണി പിടുകാനി തദത്ഥഭൂതേഹി സീലാദീഹി തീഹി ധമ്മക്ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗയ്ഹന്തീതി വുത്തം “തീണി പിടുകാനി തീഹി ഖണ്ഡേഹി സങ്ഗഹേത്യാ”തി. സങ്ഖിത്തേന കമിതന്തി “തിണ്ണം ഖോ മാണവ ഖണ്ഡാന”ന്തി ഏവം ഗണനതോ, സാമഞ്ഞതോ ച സങ്ഖേപേനേവ കമിതം. “കതമേസം തിണ്ണ”ന്തി അയം അദിട്ഠജോതനാപുച്ഛായേവ, ന കമേതുകമ്യതാപുച്ഛാ. മാണവസ്സേവ ഹി അയം പുച്ഛാ, ന മേരസ്സാതി ആഹ “മാണവോ”തിആദി. അത്തത്ഥ പന ഈദിസേസു റാനേസു കമേതുകമ്യതാപുച്ഛായേവ ദിസ്സതി, ന അദിട്ഠജോതനാപുച്ഛാ. ഇധ പന അട്ഠകമായം ഏവം വുത്തം, തദേതം അട്ഠകമാപമാണതോ പച്ഛേതഞ്ചം. തദാ പവത്തമാനഞ്ഹി പച്ഛക്ഖം കത്യാ അട്ഠകമന്വി സങ്ഗഹമാരോപിംസു. കമേതുകമ്യതാപുച്ഛാഭാവേ പനസ്സ മേരസ്സേവ വചനതാ സിയാ.

സീലക്ഖണ്ഡവണ്ണനാ

൪൫൦-൪൫൩. സീലക്ഖണ്ഡസ്സാതി ഏത്ഥ പദത്ഥവിപല്ലാസകാരി ഇതിസദ്ദോ ലുത്തോ, അത്ഥനിദ്ദേസോ വിയ സദ്ദനിദ്ദേസോ വാ, യമാരുതോ ച ഇതിസദ്ദോ ആദ്യത്ഥോ, പകാരത്ഥോ വാ, തേന “അരിയസ്സ സമാധിക്ഖണ്ഡസ്സ...പേ... പതിട്ഠപേസീ”തി അയം പാരോ ഗഹിതോതി ദട്ഠഞ്ചം. തേന വുത്തം “തേസു ദസ്സിതേസു”തി, തേസു തീസു ഖണ്ഡേസു ഉദ്ദേസവസേന ദസ്സിതേസുതി അത്ഥോ. ഭഗവതാ വുത്തനയേനേവാതി സാമഞ്ഞഫലാദീസു (ദീം നിം ൧.൧൯൪) ദേസീതനയേനേവ, തേന ഇമസ്സ സുത്തസ്സ ബുദ്ധഭാസിതഭാവം ദസ്സേതീതി വേദിതഞ്ചം. സാസനേ ന സീലമേവ സാരോതി അരിയമഗ്ഗസാരേ ഭഗവതോ സാസനേ യമാദസ്സിതം സീലം സാരോ ഏവ ന ഹോതി സാരവതോ മഹതോ രുക്ഖസ്സ പപടികട്ഠാനികത്താ . അട്ഠാനപയുത്തോ ഹി ഏവസദ്ദോ യമാറാനേ ന യോജേതഞ്ചോ. യജേജവം കസ്ഥാ തമിധ ഗഹിതന്തി ആഹ “കേവല”തിആദി. ത്യാനാദിഉത്തരിമനുസ്സധമ്മേ അധിഗന്തുകാമസ്സ അധിട്ഠാനമത്തം തത്ഥ അപ്പതിട്ഠിതസ്സ തേസമസമ്ഭവതോ. വുത്തഞ്ഹി “സീലേ പതിട്ഠായ നരോ സപഞ്ഞോ”തിആദി (സം നിം ൧.൨൩, ൧൯൨; പേടകോ ൨൨) അഥ വാ സാസനേ ന സീലമേവ സാരോതി കാമഞ്ചേത്ഥ സാസനേ മഗ്ഗഫലസീലസങ്ഖാതം ലോകുത്തരസീലന്വി സാരമേവ, തഥാപി ന സീലക്ഖണ്ഡോ ഏവ സാരോ ഹോതി, അഥ ഖോ സമാധിക്ഖണ്ഡോപി പഞ്ഞാക്ഖണ്ഡോപി സാരോ ഏവാതി ഏവഞ്ചേത്ഥ യഥാപയുത്തേന ഏവസദ്ദേന അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ, പുരിമോയേവ പനത്ഥോ യുത്തതരോ. തഥാ ഹി വുത്തം “ഇതോ ഉത്തരീ”തിആദി. അത്തന്വി കത്തഞ്ചന്തി സേസഖണ്ഡദ്വയം.

സമാധിക്ഖണ്ഡവണ്ണനാ

൪൫൪. കസ്ഥാ പനേത്ഥ മേരോ സമാധിക്ഖണ്ഡം പുട്ഠോപി ഇന്ദ്രിയസംവരാദികേ വിസ്സജ്ജസി, നനു ഏവം സന്തേ അത്തം പുട്ഠോ

അഞ്ഞം ബ്യാകരോന്തോ അമ്ബം പുട്റോ ലബുജം ബ്യാകരോന്തോ വിയ ഹോതീതി ഇാദിസീ ചോദനാ ഇയ അനോകാസാതി ദസ്സേന്തോ “കമഞ്ച...പേം... ആരഭീ”തി ആഹ, തേനേത്ഥ ഇന്ദ്രിയസംവരാദയോപി സമാധിഉപകാരകതം ഉപാദായ സമാധിക്ഖന്ധപക്ഖികഭാവേന ഉദിട്ഠാതി ദസ്സേതി. യേ തേ ഇന്ദ്രിയസംവരാദയോതി സമ്ബന്ധോ. രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനദേസനാനന്തരം അഭിഞ്ഞാദേസനായ അവസരോതി കത്വാ രൂപജ്ജ്യാനാനേവ ആഗതാനി, ന അരൂപജ്ജ്യാനാനി. രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനപാദികാ ഹി സപരിഭണ്ഡാ ഛരപി അഭിഞ്ഞായോ. യസ്മാ പന ലോകിയാഭിഞ്ഞായോ ഇജ്ജ്യാമാനാ അട്ഠസു സമാപത്തിസു ചുട്ടസവിധേന ചിത്തപരിഭമനേന വിനാ ന ഇജ്ജ്യാന്തി, തസ്മാ അഭിഞ്ഞാസു ദേസിയമാനാസു അരൂപജ്ജ്യാനാനിപി ദേസിതാനേവ ഹോന്തി നാനന്തരികഭാവതോ. തേനാഹ “ആനേത്വാ പന ദീപേതബ്ബാനീ”തി, വുത്തനയേന ദേസിതാനേവ കത്വാ സംവണ്ണകേഹി പകാസേതബ്ബാനീതി അത്ഥോ. അട്ഠകമായം പന “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി ഇമിനാവ അരൂപജ്ജ്യാനസി സങ്ഗഹിതന്തി ദസ്സേതും “ചതുത്ഥജ്ജ്യാനേന ഹീ”തിആദി വുത്തം. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമേവ ഹി രൂപവിരാഗഭാവനാവസേന പവത്തം “അരൂപജ്ജ്യാന”ന്തി വുച്ചതി.

൪൨൧-൪൮൦. ന ചിത്തേകഗ്ഗതാമത്തകേനേവാതി ഏത്ഥ ഹേട്ഠാ വുത്തനയാനുസാരേന റാനാറാനപയുത്തസ്സ ഏവസദസ്സാനുരൂപമത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ലോകിയസമാധിക്ഖന്ധസ്സ പന അധിപ്പേതത്താ “ന ചിത്തേകഗ്ഗതാ... പേം... അത്ഥീ”തി വുത്തം. അരിയോ സമാധിക്ഖന്ധോതി ഏത്ഥ ഹി അരിയസദ്ദോ സുദ്ധമത്തപരിയായോവ, ന ലോകുത്തരപരിയായോ. യഥാ ചേത്ഥ, തഥാ അരിയോ സീലക്ഖന്ധോതി ഏത്ഥാപി. ഇതോതി പഞ്ഞാക്ഖന്ധതോ, സോ ച ഉക്കട്ഠതോ അരഹത്തഫലപരിയാപനോ ഏവാതി ആഹ “അരഹത്തപരിയോസാന”ന്തിആദി. ലോകിയാഭിഞ്ഞാപടിസമ്ഭിദാഹി വിനാപി ഹി അരഹത്തേ അധിഗതേ “നത്ഥേവ ഉത്തരികരണീയ”ന്തി സക്കാ വത്തും യദത്ഥം ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം വുസ്സതി, തസ്സ സിദ്ധത്താ. ഇയ പന ലോകിയാഭിഞ്ഞായോപി ആഗതായേവ. സേസമേത്ഥ സുവിഞ്ഞ്ഞേയം.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ സുവിമലവിപുലപഞ്ഞാവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ സുഭസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

സുഭസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൧. കേവട്ടസുത്തവണ്ണനാ

കേവട്ടഗഹപതിപുത്തവത്സുവണ്ണനാ

൪൮൧. ഏവം സുഭസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി കേവട്ടസുത്തം സംവണ്ണേനോ യമാനുപുഞ്ചം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, സുഭസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ കേവട്ടസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... നാളന്ദായന്തികേവട്ടസുത്ത”ന്തി ആഹ. പാവാരികസ്സാതി ഏവംനാമകസ്സ സേടിനോ. അമ്ബവനേതി അമ്ബരുക്ഖബഹുലേ ഉപവനേ. തം കിര സോ സേടി ഭഗവതോ അനുച്ഛവികം ഗന്ധകുടിം, ഭിക്ഖുസങ്ഘസ്സ ച രത്തിടിഠാനദിവാടിഠാനകുടിമണ്ഡപാദിനി സന്ധാദേതാ പാകാരപരിക്ഖിത്തം ദ്വാരകോടിഠകസമ്പന്നം കത്വാ ബുദ്ധപ്പമുഖസ്സ സങ്ഘസ്സ നിയ്യാതേസി, പുരിമവോഹാരേണ പന്നേസ വിഹാരോ “പാവാരികമ്ബവന”ന്തേവ വുച്ചതി. “കേവട്ടോ”തിദം നാമമത്തം. “കേവട്ടേഹി സംരക്ഖിതത്താ, തേസം വാ സന്തികേ സമ്ബുദ്ധത്താ”തി കേചി. ഗഹപതിപുത്തസ്സാതി ഏതഥ കാമഞ്ചേസ തദാ ഗഹപതിടിഠാനേ റിതോ, പിതു പനസ്സ അചിരകാലകത്തായ പുരിമസമത്തായ “ഗഹപതിപുത്തോ”ന്തേവ വോഹരിയതി. തേനാഹ “ഗഹപതിമഹാസാലോ”തി, മഹാവിഭവതായ മഹാസാരോ ഗഹപതിതി അത്ഥോ, ര-കാരസ്സ പന ല-കാരം കത്വാ “മഹാസാലോ”തി വുത്തം യഥാ “പലിബുദ്ധോ”തി (ചുളവ് ൧൫; മി ൧൦ ന്നു.൩.൭; ജാ ൧൦൦൦ ൨.൩.൧൦൨) സദ്ധോ പസന്നോതി പോമുജ്ജനികസദ്ധാവസേന രതനത്തയസദ്ധായ സമന്നാഗതോ, തതോയേവ രതനത്തയപ്പസന്നോ. കമ്മകമ്മഫലസദ്ധായ വാ സദ്ധോ, രതനത്തയപ്പസാദബഹുലതായ പസന്നോ. സദ്ധാധികത്തായേവാതി തമാചിന്തായ ഹേതുവചനം, സദ്ധാധികോ ഹി ഉമ്മാദപ്പത്തോ വിയ ഹോതി.

സമിദ്ധാതി സമ്മദേവ ഇദ്ധാ, വിഭവസമ്പത്തിയാ വേപുല്ല്യപ്പത്താ സമ്പുണ്ണാ, ആകിണ്ണാ ബഹു മനുസ്സാ ഏതമാതി അത്ഥം സന്ധായ “അംസകൂടേനോ”തിആദി വുത്തം. “ഏഹി ത്വം ഭിക്ഖു അന്ധമാസം, അനുമാസം, അനുസംവച്ഛരം വാ മനുസ്സാനം പസാദായ ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം കരോഹീ”തി ഏകസ്സ ഭിക്ഖുനോ ആണാപനമേവ സമാദിസന്നം, തം പന തസ്ഥിം ഠാനേ ഠപനം നാമാതി ആഹ “ഠാനന്തരേ ഠപേതൂ”തി . ഉത്തരിമനുസ്സാനന്തി പകതിമനുസ്സേഹി ഉത്തരിതരാനം ഉത്തമപുരിസാനം ബുദ്ധാദിനം ത്യായീനം, അരിയാനഞ്ച. ധമ്മതോതി അധിഗമധമ്മതോ, ത്യാനാഭിഞ്ഞാമഗ്ഗഫലധമ്മതോതി അത്ഥോ, നിദ്ധാരണേ ചേതം നിസ്സക്കവചനം. തതോ ഹി ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം നിദ്ധാരേതി. ഏവം ഉത്തരിസദു മനുസ്സസദ്ദേന ഏകപദം കത്വാ ഇദാനി പാടിഹാരിയസദ്ദേന സമ്ബജ്ജിതഞ്ച വിസുമേവ പദം കരോത്തോ “ദസകുസലസങ്ഖാതതോ വാ”തിആദിമാഹ. മനുസ്സധമ്മതോതി പകതിമനുസ്സധമ്മതോ. പജ്ജലിതപദീപോതി പജ്ജലന്തപദീപോ. തേലസ്സേഹന്തി തേലസേചനം. രാജഗഹസേടിവത്സുസ്ഥിന്തി രാജഗഹസേടിനോ ചന്ദനപത്തദാനവത്സുമ്ഹി (ചുളവ് ൨൫൨). സിക്ഖാപദം പഞ്ഞാപേസീതി “ന ഭിക്ഖവേ ഗിഹീനം ഉത്തരിമനുസ്സധമ്മം ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം ദസ്സേതഞ്ച. യോ ദസ്സേയ്യ, ആപത്തി ദുക്കസ്സാ”തി (ചുളവ് ൨൫൨) വികുബ്ബനിദ്ധിപടിക്ഖേപകം ഇദം സിക്ഖാപദം പഞ്ഞാപേസി.

൪൮൨. ഗുണസമ്പത്തിതോ അചാവനം സന്ധായ ഏതം വുത്തന്തി ദസ്സേതി “ന ഗുണവിനാസന്നേനാ”തി ഇമിനാ. തേനാഹ “സീലഭേദ”ന്തിആദി. വിസഹന്തോ നാമ നത്ഥീതി നിവാരിതടിഠാനേ ഉസ്സഹന്തോ നാമ നത്ഥി. ഏവമ്പി ഇമിനാ കാരണന്തരേനായം ഉസ്സഹന്തോതി ദസ്സേതും “അയം പനാ”തിആദി വുത്തം. യസ്ഥാ വിസ്സാസികോ, തസ്ഥാ വിസ്സാസം വഡ്ഢേതാതി യോജനാ. വഡ്ഢേതാതി ച ബ്രൂഹേതാ, വിഭൂതം പാകടം കത്വാതി അത്ഥോ.

ഇദ്ധിപാടിഹാരിയവണ്ണനാ

ർവ്വന-ർ. ആദിനവന്തി ദോസം. കഥം തേന കതാ, കത്വ വാ ഉപ്പന്നാതി ആഹ “തത്ത്വകിരാ”തിആദി. ഏകേനാതി ഗന്ധാരേന നാമ ഇസിനാവ. ഏവഞ്ചി പുഞ്ചനാപരം സംസന്ദതിതി. ഗന്ധാരി നാമേസാ വിജ്ജാ ചൂളഗന്ധാരി, മഹാഗന്ധാരിതി ദുവിധാ ഹോതി. തത്ത്വ ചൂളഗന്ധാരി നാമ തിവസ്സതോ ഓരം മതസത്താനം ഉപപന്നട്ഠാനജാനനാ വിജ്ജാ. വഞ്ചിസവത്സു (സം നീ അട്ഠം ൧.൧.൨൨൦; അ നീ അട്ഠം ൧.൧.൨൧൨) ചേത്വ സാധകം. മഹാഗന്ധാരി നാമ തസ്സ ചേവ ജാനനാ, തദുത്തരി ച ഇദ്ധിവിധത്താണകമ്മസ്സ സാധികാ വിജ്ജാ. യേഭൂയേന ഹേസാ ഇദ്ധിവിധത്താണകിച്ചും സാധേതി. തസ്സാ കിര വിജ്ജായ സാധകോ പുഗ്ഗലോ താദിസേ ദേസേ, കാലേ ച മന്തം പരിജപ്പേത്വാ ബഹുധാപി അത്താനം ദസ്സേതി, ഹത്ഥിആദിനിപി ദസ്സേതി, അദസ്സനീയോപി ഹോതി, അഗ്ഗിമഞ്ചേവി കരോതി, ജലമഞ്ചേവി കരോതി, ആകാസേപി അത്താനം ദസ്സേതി, സഞ്ചം ഇന്ദജാലസദിസം ദട്ഠഞ്ചം. അട്ടോതി ദുക്ഖിതോ ബാധിതോ. തേനാഹ “പിളിതോ”തി.

ആദേസനാപാടിഹാരിയവണ്ണനാ

ർവ്വൗ. കാമം “ചേതസിക്”ന്തി ഇദം യേ ചേതസി നിയുത്താ ചിത്തേന സമ്പയുത്താ, തേസം സാധാരണവചനം, സാധാരണേ പന ഗഹിതേ ചിത്തവിസേസോ ദസ്സിതോ നാമ ഹോതി. സാമത്തേജോതനാ ച വിസേസേ അവതിട്ഠതി, തസ്മാ ചേതസിക്പദസ്സ യഥാധിപ്പേതമത്ത്വം ദസ്സേതോ “സോമനസ്സദോമനസ്സം അധിപ്പേത”ന്തി ആഹ. സോമനസ്സഗ്ഗഹണേന ചേത്വ തദേകട്ഠാ രാഗാദയോ, സദ്ധാദയോ ച ധമ്മാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി, ദോമനസ്സഗ്ഗഹണേന ദോസാദയോ. വിതക്കവിചാരാ പന സരൂപേനേവ ദസ്സിതാ. പി-സദുസ്സ വത്തഞ്ചസമ്പിണ്ഡനത്ത്വോ സുവിഞ്ഞേയ്യോതി ആഹ “ഏവം തവ മനോ”തി, ഇമിനാ പകാരേന തവ മനോ പവത്തോതി അത്ത്വോ. കേന പകാരേനാതി വുത്തം “സോമനസ്സിതോ വാ”തിആദി. “ഏവമ്പിതേ മനോ”തി ഇദം സോമനസ്സിതതാദിമത്തദസ്സനം, ന പന യേന സോമനസ്സിതോ വാ ദോമനസ്സിതോ വാ, തം ദസ്സനന്തി തം ചിത്തം ദസ്സേതും പാളിയം “ഇതിപിതേ ചിത്ത”ന്തി വുത്തം. ഇതിസദു ചേത്വ നിദസ്സനത്ത്വോ “അത്ഥിതി ലോ കച്ചാന അയമേകോ അന്തോ”തിആദിസു (സം നീ ൨.൧൭; ൩.൯൦) വിയ. തേനാഹ “ഇദഞ്ചിദഞ്ച അത്ത്വം”ന്തി. പി-സദു ഇധാപി വുത്തസമ്പിണ്ഡനത്ത്വോ. പരസ്സ ചിത്തം മനതി ജാനാതി ഏതായാതി ചിന്താമണി ന-കാരസ്സ ണ-കാരം കത്വാ, സാ ഏവ പുഞ്ചപദമന്തരേന മണികാ. ചിന്താ നാമ ന ചിത്തേന വിനാ ഭവതീതി ആഹ “പരേസം ചിത്തം ജാനാതി”തി. “തസ്സാ കിര വിജ്ജായ സാധകോ പുഗ്ഗലോ താദിസേ ദേസേ, കാലേ ച മന്തം പരിജപ്പിത്വാ യസ്സ ചിത്തം ജാനിതുകാമോ, തസ്സ ദിട്ഠസുതാദിവിസേസസഞ്ജാനനമുഖേന ചിത്താചാരം അനുമിനന്തോ കമേതി”തി കേചി. “വാചം നിച്ഛരാപേത്വാ തത്ത്വ അക്ഖരസല്ലക്ഖണവസേന കമേതി”തി അപരേ. സാ പന വിജ്ജാ പദകുസലജാതകേന (ജാ ൧.൯.൪൯ ആദയോ) ദിപേതഞ്ചാ.

അനുസാസനീപാടിഹാരിയവണ്ണനാ

ർവ്വന്തു. പവത്തേന്താതി പവത്തനകാ ഹുത്വാ, പവത്തനവസേന വിതക്കേമാതി വുത്തം ഹോതി. ഏവന്തി ഹി യഥാനുസിട്ഠായ അനുസാസനീയാ വിധിവസേന, പടിസേധവസേന ച പവത്തിആകാരപരാമസനം, സാ ച അനുസാസനീ സമ്മാവിതക്കാനം, മിച്ചാവിതക്കാനഞ്ച പവത്തിആകാരദസ്സനവസേന തത്ത്വ ആനിസംസസ്സ, ആദിനവസ്സ ച വിഭാവനത്ത്വം പവത്തതി. അനിച്ചസത്തേമേവ, ന നിച്ഛസത്തം. പടിയോഗിനിവത്തനത്ത്വഞ്ചി ഏവ-കാരഗ്ഗഹണം. ഇധാപി ഏവം-സദുസ്സ അത്ത്വോ, പയോജനഞ്ച വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. ഇദം-ഗഹണേപി ഏസേവ നയോ. പഞ്ചകാമഗുണികരാഗന്തി നിദസ്സനമത്തം തദത്തരാഗസ്സ ചേവ ദോസാദിനഞ്ച പഹാനസ്സ ഇച്ഛിതത്താ, തപ്പഹാനസ്സ ച തദത്തരാഗാദിവേപനസ്സ ഉപായഭാവതോ ദുട്ഠലോഹിതവിമോചനസ്സ പുഞ്ചദുട്ഠമംസഖേപന്തുപായതാ വിയ. ലോകുത്തരയമ്മമേവാതി അവധാരണം പടിപക്ഖഭാവതോ സാവജ്ജയമ്മനിവത്തനപരം

ദട്ഠഞ്ചം തസ്സാധിഗമുപായാനിസംസഭൂതാനം തദന്തേസം അനവജ്ജയമ്മാനം
നാനന്തരികഭാവതോ. ഇദ്ധിവിധം ഇദ്ധിപാടിഹാരിയന്തി ദസ്സേതി ഇദ്ധിയേവ
പാടിഹാരിയന്തി കത്വാ. സേസപദദ്വയേപി ഏസേവ നയോ.

പാടിഹാരിയപദസ്സ പന വചനത്ഥം (ഉദാ° അട്ഠ° പഠമബോധിസുത്തവണ്ണനാ;
ഇതിവു° അട്ഠ° നിദാനവണ്ണനാ) “പടിപക്ഖഹരണതോ, രാഗാദികിലേസാപനയനതോ
പാടിഹാരിയ”ന്തി വദന്തി, ഭഗവതോ പന പടിപക്ഖാ രാഗാദയോ ന സന്തി യേ
ഹരിതബ്ബാ. പുമുജ്ജനാനന്വി വിഗതപക്ഖിലേസേ അട്ഠഞ്ജഗുണസമന്നാഗതേ ചിത്തേ
ഹതപടിപക്ഖേ ഇദ്ധിവിധം പവത്തതി, തസ്മാ തത്ഥ പവത്തവോഹാരേന ച ന
സക്കാ ഇധ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വത്തും. സചേ പന മഹാകാരുണികസ്സ ഭഗവതോ
വേണേയഗതാ ച കിലേസാ പടിപക്ഖാ, തേസം ഹരണതോ “പാടിഹാരിയ”ന്തി വുത്തം,
ഏവം സതി യുത്തമേതം. അഥ വാ ഭഗവതോ ചേവ സാസനസ്സ ച പടിപക്ഖാ
തിത്ഥിയാ, തേസം ഹരണതോ പാടിഹാരിയം. തേ ഹി ദിട്ഠിഹരണവസേന,
ദിട്ഠിപ്പകാസനേ അസമത്ഥഭാവേന ച ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഹി ഹരിതാ
അപനീതാ ഹോന്തിതി. “പടി”തി വാ അയം സദോ “പച്ഛാ”തി ഏതസ്സ അത്ഥം
ബോധേതി “തസ്മിം പടിപവിട്ഠമ്ഹി, അന്തോ ആഗഞ്ചരി ബ്രാഹ്മണോ”തി (സു° നി°
൯൮൫; ചുളനി° ൪) പാരായണസുത്തപദേ വിയ, തസ്മാ സമാഹിതേ ചിത്തേ
വിഗതപക്ഖിലേസേ ച കതകിച്ചേന പച്ഛാ ഹരിതബ്ബം പവത്തേതബ്ബന്തി പടിഹാരിയം,
അത്തനോ വാ ഉപക്ഖിലേസേസു ചതുത്ഥജ്ജ്യാനമഗ്ഗേഹി ഹരിതേസു പച്ഛാ ഹരണം
പടിഹാരിയം, ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനിയോ ച വിഗതപക്ഖിലേസേന കതകിച്ചേന ച
സത്തഹിതത്ഥം പുന പവത്തേതബ്ബാ, ഹരിതേസു ച അത്തനോ ഉപക്ഖിലേസേസു
പരസത്താനം ഉപക്ഖിലേസഹരണാനി ഹോന്തിതി പടിഹാരിയാനി നാമ ഭവന്തി,
പടിഹാരിയമേവ പാടിഹാരിയം. പടിഹാരിയേ വാ
ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീസമുദായേ ഭവം ഏകേകം “പാടിഹാരിയ”ന്തി വുച്ചതി.
പടിഹാരിയം വാ ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം, മഗ്ഗോ ച പടിപക്ഖഹരണതോ, തത്ഥ ജാതം,
തസ്മിം വാ നിമിത്തഭൂതേ, തതോ വാ ആഗതന്തി പാടിഹാരിയം ,
ഇദ്ധിആദേസനാനുസാസനീഹി വാ പരസത്താനേ പസാദാദിനം പടിപക്ഖസ്സ കിലേസസ്സ
ഹരണതോ വുത്തനയേന പാടിഹാരിയം. സതതം ധമ്മദേസനാതി സബ്ബകാലം
ദേസേതബ്ബധമ്മദേസനാ.

ഇദ്ധിപാടിഹാരിയേനാതി സഹാദിയോഗേ കരണവചനം, തേന സദ്ധിം ആചിണ്ണന്തി
അത്ഥോ. ഇതരത്ഥാപി ഏസ നയോ. ധമ്മസേനാപതിസ്സ ആചിണ്ണന്തി യോജേതബ്ബം.
തമത്ഥം ഖണ്ഡകവത്സുനാ സാധേന്തോ “ദേവദത്തേ”തിആദിമാഹ. ഗയാസീസേതി
ഗയാഗാമസ്സ അവിദ്യുരേ ഗയാസീസനാമകോ ഹത്ഥികുമ്ഭസദിസോ പിട്ഠിപാസാണോ
അത്ഥി, യത്ഥ ഭിക്ഖുസഹസ്സസ്സപി ഓകാസോ ഹോതി, തസ്മിം പിട്ഠിപാസാണേ.
“ചിത്താചാരം ത്താ”തി ഇമിനാ ആദേസനാപാടിഹാരിയം ദസ്സേതി, “ധമ്മം ദേസേസീ”തി
ഇമിനാ അനുസാസനീപാടിഹാരിയം, “വികുബ്ബനം ദസ്സേത്വാ”തി ഇമിനാ
ഇദ്ധിപാടിഹാരിയം. മഹാനാഗാതി മഹാഖിണാസവാ അരഹന്തോ. “നാഗോ”തി ഹി
അരഹന്തോ അധിവചനം നത്ഥി ആഗു പാപമേതസ്സാതി കത്വാ. യമാഹ സഭിയസുത്തേ -

“ആഗും ന കരോതി കിഞ്ചി ലോകേ,
സബ്ബസംയോഗേ വിസജ്ജ ബന്ധനാനി;
സബ്ബത്ഥ ന സജ്ജതീ വിമുത്തോ,
നാഗോ താദി പവുച്ചതേ തമത്താ”തി. (സു° നി° ൫൨൭; മഹാനി° ൮൦; ചുളനി°
൨൭, ൧൩൯);

അട്ഠകമായം പന്നേത്ഥ “ധമ്മസേനാപതിസ്സ ധമ്മദേസനം സുത്വാ പഞ്ചസതാ ഭിക്ഖു
സോതാപത്തിഫലേ പതിട്ഠഹിംസു. മഹാമോഗ്ഗല്ലാനസ്സ ധമ്മദേസനം സുത്വാ
അരഹത്തഫലേ”തി (ദീ° നി° അട്ഠ° ൧൪൮൬) വുത്തം. സഞ്ചഭേദകക്ഖണ്ഡകപാളിയം
പന “അഥ ഖോ തേസം ഭിക്ഖുനം ആയസ്മതാ സാരിപുത്തേന

ആദേശനാപാടിഹാരിയാനുസാസനീയാ, ആയസ്ഥതാ ച മഹാമോഗ്ഗല്ലാനേന
ഇദ്ധിപാടിഹാരിയാനുസാസനീയാ ഓവദിയമാനാനം അനുസാസിയമാനാനം വിരജം
വീതമലം ധമ്മചക്ഖും ഉദപാദി 'യം കിഞ്ചി സമുദയധമ്മം, സഞ്ചം തം
നിരോധധമ്മ'ന്തി" (ചുളുവം ൩൪൫) ഉഭിന്നമ്പി മേരാനം ധമ്മദേശനായ തേസം
ധമ്മചക്ഖുപടിയാഭാവേ ദസ്സിതോ, തയിദം വിസദിസവചനം ദീഘഭാണകാനം,
ഖന്ധകഭാണകാനഞ്ച മതിഭേദേനാതി ദട്ഠഞ്ച. സങ്ഗാഹകഭാസീതാ ഹി അയം പാളി,
അട്ഠകമാ ച തേഹേവ സങ്ഗഹമാരോപിതാ, അപിച പാളിയം ഉപരിമഗ്ഗഫലമ്പി
സങ്ഗഹേത്വാ "ധമ്മചക്ഖും ഉദപാദീ"തി വുത്തം യമാ തം ബ്രഹ്മായുസുത്തേ, (മം നിം
൨.൩൪൩) ചുളുരാഹുലോവാദസുത്തേ (മം നിം ൩.൪൧൬) ചാതി വേദിതബ്ബം.

“അനുസാസനീപാടിഹാരിയം പന ബുദ്ധാനം സതതം ധമ്മദേശനാ”തി സാതിസയതായ
വുത്തം. സഉപാരമ്ഭാനി യമാവുത്തേന പതിരൂപകേന ഉപാരമ്ഭിതബ്ബതോ. സദോസാനി
പരാഭോപിതദോസസമുച്ഛിന്ദനസ്സ അനുപായഭാവതോ. സദോസത്താ ഏവ അദ്ധാനം ന
തിട്ഠന്തി ചിരകാലട്ഠായീനി ന ഹോന്തി. അദ്ധാനം അതിട്ഠന്തോ ന നിയുന്തിതി ഫലേന
ഹേതുനോ അനുമാനം. അനിയ്യാനികതായ ഹി താനി അനദ്ധനീയാനി.
അനുസാസനീപാടിഹാരിയം അനുപാരമ്ഭം വിസുദ്ധിപ്പഭവതോ, വിസുദ്ധിനിസ്സയതോ ച.
തതോയേവ നിദ്ദോസം. ന ഹി തത്ഥ പുബ്ബാപരവിരോധാദിദോസസമ്ഭവോ അത്ഥി.
നിദ്ദോസത്താ ഏവ അദ്ധാനം തിട്ഠന്തി പരപ്പവാദവാതേഹി, കിലേസവാതേഹി ച
അനുപഹന്തബ്ബതോ. അദ്ധാനം തിട്ഠന്തോ നിയ്യാതീതി ഇധാപി ഫലേന ഹേതുനോ
അനുമാനം. നിയ്യാനികതായ ഹി തം അദ്ധനീയം. തസ്ഥാതി യമാവുത്തകാരണതോ,
തേന ച ഉപാരമ്ഭാദിം, അനുപാരമ്ഭാദിഞ്ചാതി ഉഭയം യമാക്കമം ഉഭയത്ഥ
ഗാരയ്ഹപാസംസഭാവാനം ഹേതുഭാവേന പച്ചാമസതി.

ഭൂതനിരോധേസകവത്സുവണ്ണനാ

൪൮൭. അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥന്തി യസ്ഥാ മഹാഭൂതപരിയേശകോ ഭിക്ഖു
പുരിമേസു ദീസു പാടിഹാരിയേശു വസിപ്പത്തോ സുകുസലോപി സമാനോ
മഹാഭൂതാനം അപരിസേസനിരോധസങ്ഖാതം നിബ്ബാനം നാവബുജ്ജ്വലി, തസ്ഥാ
തദുഭയാനി നിയ്യാനാവഹത്താഭാവതോ അനിയ്യാനികാനീതി തേസം
അനിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥം. നിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥന്തി അനുസാസനീപാടിഹാരിയം
തക്കരസ്സ ഏകന്തതോ നിയ്യാനാവഹന്തി തസ്സേവ നിയ്യാനികഭാവദസ്സനത്ഥം.

ഏവം ഏതിസ്സാ ദേശനായ മുഖ്യപയോജനം ദസ്സേത്വാ ഇദാനി
അനുസങ്ഗികപയോജനം ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി ആരദ്ധം. നിയ്യാനമേവ ഹി
ഏതിസ്സാ ദേശനായ മുഖ്യപയോജനം തസ്സ തദത്ഥഭാവതോ. ബുദ്ധാനം പന
മഹന്തഭാവോ അനുസങ്ഗികപയോജനം അത്ഥാപത്തിയാവ ഗന്തബ്ബതോ. കീദിസോ
നാമേസ ഭിക്ഖുതി ആഹ “യോ മഹാഭൂതേ”തിആദി. പരിയേശത്തോതി അപരിയേശം
നിരുജ്ജ്വന്തവസേന മഹാഭൂതേ ഗവേസത്തോ, തേസം അനവസേസനിരോധം
വീമംസത്തോതി വുത്തം ഹോതി. വിചരിത്വാതി ധമ്മതായ ചോദിയമാനോ
പരിചരിത്വാ. ധമ്മതാസിദ്ധം കിരേതം, യദിദം തസ്സ ഭിക്ഖുനോ തമാ വിചരണം യമാ
അഭിജാതിയം മഹാപഥവികമ്പാദി. വിസ്സജ്ജാകാസന്തി വിസ്സജ്ജട്ഠാനം,
“വിസ്സജ്ജകര”ന്തിപി പാഠോ, വിസ്സജ്ജകന്തി അത്ഥോ. തസ്ഥാതി ബുദ്ധമേവ പുച്ഛിത്വാ
നിക്കങ്ഖത്താ, തസ്സേവ വിസ്സജ്ജിതും സമത്ഥതായാതി വുത്തം ഹോതി.
മഹന്തഭാവപ്പകാസനത്ഥന്തി സദേവകേ ലോകേ അനന്തസാധാരണസ്സ ബുദ്ധാനം
മഹന്തഭാവസ്സ മഹാനുഭാവതായ ദീപനത്ഥം. ഇദഞ്ച കാരണന്തി “സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം
സാസനേ ഏദിസോ ഏകോ ഭിക്ഖു തദാനുഭാവപ്പകാസകോ ഹോതീ”തി ഇമമ്പി
കാരണം.

കത്ഥാതി നിമിത്തേ ഭൂമ്മം, കസ്ഥിം റാനേ കാരണഭൂതേതി അത്ഥം ദസ്സേതും “കിം
ആഗമ്മാ”തി വുത്തം, കിം ആരമ്മണം പച്ചയഭൂതം അധിഗന്ത്വാ അധിഗമനഹേതുതി

അമ്മോ. തേനാഹ “കിം പത്തസ്സാ”തി. കിമാരമ്മണം പത്തസ്സ പുഗ്ഗലസ്സ നിരുജ്ജന്തീതി സമ്ബന്ധോ, ഹേതുഗബ്ഭവിസേസനമേതം. തേതി മഹാഭൂതാ. അപ്പവത്തിവസേനാതി പുന അനുപ്പജ്ജനവസേന. സബ്ബാകാരേനാതി വചനത്ഥലക്ഖണരസപച്ചുപട്ഠാനപദട്ഠാന- സമുട്ഠാനകലാപച്ചുണ്ണാനത്തേകത്തവിനിബ്ഭോഗ- വിനിബ്ഭോഗസഭാഗ- വിസഭാഗഅജ്ജന്തീകബാഹിരസങ്ഗഹപച്ചയസമന്നാഹാരപച്ചയവിഭാഗാകാരതോ , സസമ്ഭാരസങ്ഖേപസസമ്ഭാരവിഭത്തിസലക്ഖണസങ്ഖേപസലക്ഖണവിഭത്തിആകാരതോ ചാതി സബ്ബേന ആകാരേന.

൪൮൮. ദിബ്ബന്തി ഏത്ഥ പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി സമങ്ഗീഭൂതാ ഹുത്ഥാ വിചരന്തി, കീളന്തി, ജോതേന്തി ചാതി ദേവാ, ദേവലോകാ. തേ യന്തി ഉപഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി ദേവയാനിയോ യഥാ “നിയ്യാനികാ”തി (ധം സം ദുകമാതികാ ൯൭) ഏത്ഥ അനീയസദോ കത്ഥമേ, തഥാ ഇധ കരണത്ഥേതി ദട്ഠഞ്ചം. തഥാ ഹി വുത്തം “തേന ഹേസാ”തിആദി. വസം വത്തേനോതി ഏത്ഥ വസവത്തനം നാമ യമിച്ഛിതട്ഠാനഗമനം. തന്തി ഇദ്ധിവിധിയാണാം. ചത്താരോ മഹാരാജാനോ ഏതേസം ഇസ്സരാതി ചാതുരമഹാരാജികാ. കസ്ഥാ പന്നേസ സമീപേ റിതം സദേവകലോകപജ്ജാതം ഭഗവന്തം അപുച്ഛിത്ഥാ ദൂരേ ദേവേ ഉപസങ്കമിതി ചോദനമപന്നേതി “സമീപേ റിത”ന്തിആദിനാ. “യേ ദേവാ മഗ്ഗഫലലാഭിനോ, തേപി തമത്ഥം ഏകദേസേന ജാനേയ്യും, ബുദ്ധവിസയോ പനായം പഞ്ഹോ പുച്ഛിതോ”തി ചിന്തേത്ഥാ “ന ജാനാമാ”തി ആഹംസു. തേനാഹ “ബുദ്ധവിസയേ”തിആദി. ന ലബ്ഭാതി ന സക്കാ, അജ്ജേയാത്ഥരണം നാമേത്ഥ പുച്ഛായ നിബ്ബാധനന്തി വുത്തം “പുനപ്പുനം പുച്ഛതീ”തി. “ഹത്ഥതോ മോചേസ്സാമാ”തി വോഹാരവസേന വുത്തം, ഹന്ദ നം ദൂരമപന്നേസ്സാമാതി വുത്തം ഹോതി. അഭിക്കന്തരരാതി ഏത്ഥ അഭിസദോ അതിസദുത്ഥോതി ആഹ “അതിക്കന്തരരാ”തി, രൂപസമ്പത്തിയാ ചേവ പത്താപടിഭാനാദിഗുണേഹി ച അമ്ഹേ അഭിഭൂയ പരേസം കാമനീയതരാതി അമ്മോ. പണീതരരാതി ഉളാരതരാ. തേന വുത്തം “ഉത്തമതരാ”തി.

൪൯൧-൪൯൩. സഹസ്സക്ഖോ പന സക്കോ അഭിസമേതാവീ ആഗതഫലോ വിത്താതസാസനോ, സോ കസ്ഥാ തം ഭിക്ഖും ഉപായേന നിയ്യാജേസീതി അനുയോഗമപന്നേതി “അയം പന വിസേസോ”തിആദിനാ.

ഖജ്ജാപനകന്തി രത്തിം ജലന്തം വുദുകകിമിം. ധമന്തോ വിയാതി മുഖവാതം ദേന്തോ വിധ. അത്ഥിചേവാതി ഏദിസോ മഹാഭൂതപരിയേസകോ പുഗ്ഗലോ നാമ വിജ്ജമാനോ ഏവ ഭവേയ്യ, മയാ അപേസിതോയേവ പച്ഛാ ജാനിസ്സതീതി അധിപ്പായോ. തതോതി തഥാ ചിന്തനതോ പരം. ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സേവ അധിപ്പേതത്താ ദേവയാനിയസദിസോവ. “ദേവയാനിയമഗ്ഗോതി വാ...പേ... അഭിത്താത്താണന്തി വാ സബ്ബമേതം ഇദ്ധിവിധിയാണസ്സേവ നാമ”ന്തി ഇദം പാളിയം, അട്ഠകമാസു ച തത്ഥ തത്ഥ ആഗതരുള്ഹിനാമവസേന വുത്തം. സബ്ബാസുപി ഹി അഭിത്താസു ദേവയാനിയമഗ്ഗാദിഏകചിത്തക്ഖണികഅപ്പനാദിനാമം യഥാരഹം സമ്ഭവതി.

൪൯൪. ആഗമനപുബ്ബഭാഗേ നിമിത്തന്തി ബ്രഹ്മുനോ ആഗമനസ്സ പുബ്ബഭാഗേ ഉപ്പജ്ജനകനിമിത്തം. ഉദയതോ പുബ്ബഭാഗേതി ആനേത്ഥാ സമ്ബന്ധോ. ഇമേതി ബ്രഹ്മകായികാ. വേയ്യാകരണേനാതി ബ്യാകരണേന. അനാരദ്ധചിത്തോതി അനാരാധിതചിത്തോ അതുട്ഠചിത്തോ. വാദന്തി ദോസം. വിക്ഖേപന്തി വാചായ വിവിധാ വേപനം.

൪൯൫. കുഹകത്താതി വുത്തനയേന അഭൂതതോ അഞ്ഞേസം വിമ്ഹാപേതുകാമത്താ. “ഗുഹകത്താ”തി പഠിത്ഥാ ഗുയ്ഹിതുകാമത്താതി അത്ഥവി വദന്തി കേചി.

തീരദസ്സിസകുണ്ഡപമാവണ്ണനാ

൪൯൭. പദേസേനാതി ഏകദേസേന, ഉപാദിനകേന സത്തസന്താനപരിയാപന്നേനാതി അമ്മോ. അനുപാദിനകേപിതി അനിന്ദ്രിയബദ്ധേപി. നിപ്പദേസതോതി അനവസേസതോ.

തസ്മാതി തമാ പുച്ഛിതത്താ, പുച്ഛായ അയുത്തഭാവതോതി അധിപ്പായോ. പുച്ഛാമുദ്ഘാസ്താതി പുച്ഛിതുമജാനനതോ പുച്ഛായ സമ്മുദ്ഘാസ്ത. വിതഥപഞ്ഹോ ഹി “പുച്ഛാമുദ്ഘോ”തി വുച്ചതി യമാ “മഗ്ഗമുദ്ഘോ”തി. പുച്ഛായ ദോസം ദസ്സേത്ഥാതി തേന കതപുച്ഛായ പുച്ഛിതാകാരേ ദോസം വിഭാവേത്ഥാ. പുച്ഛാവിസ്സജ്ജനന്തി തമാ സിക്ഖാപിതായ അവിതഥപുച്ഛായ വിസ്സജ്ജനം. യസ്മാ വിസ്സജ്ജനം നാമ പുച്ഛാനുരൂപം, പുച്ഛാസഭാഗേന വിസ്സജ്ജതബ്ബതോ, ന ച തമാഗതാ വിരജ്ജിതാ കതപുച്ഛാനുരൂപം വിരജ്ജിതാവി വിസ്സജ്ജന്തി, അത്ഥസഭാഗതായ ച വിസ്സജ്ജനസ്സ പുച്ഛകാ തദത്ഥം അനവബുജ്ജന്താ സമ്മുദ്ഘാസ്ത, തസ്മാ പുച്ഛം സിക്ഖാപേത്ഥാ അവിതഥപുച്ഛായ വിസ്സജ്ജനം ബുദ്ധാനമാചിണ്ണന്തി വേദിതബ്ബം. തേനാഹ “കസ്മാ”തിആദി. ദുവിത്താപയോതി യമാവുത്തകാരണേന ദുവിത്താപേതബ്ബോ.

൪൯൮. ന പതിട്ഠാതീതി പച്ചയം കത്ഥാ ന പതിട്ഠഹതി. “കത്ഥാ”തി ഇദം നിമിത്തേ ഭുജന്തി ആഹ “കിം ആഗമ്മാ”തി. അപ്പതിട്ഠാതി അപ്പച്ചയാ, സബ്ബേന സബ്ബം സമുച്ഛിനകാരണാതി അത്ഥോ. ഉപാദിനംയേവാതി ഇന്ദ്രിയബദ്ധമേവ. യസ്മാ ഏകദിസാഭിമുഖം സന്താനവസേന ബഹുധാ സണ്ഠിതേ രൂപപ്പബന്ധേ ദീഘസത്താ, തമുപാദായ തതോ അപ്പകം സണ്ഠിതേ രസ്സസത്താ, തദുഭയബ്ബ വിസേസതോ രൂപഗൃഹണമുഖേന ഗയ്ഹതി, തസ്മാ “സണ്ഠാനവസേനാ”തിആദി വുത്തം. അപ്പപരിമാണേ രൂപസഞ്ചാതേ അണുസത്താ, തദുപാദായ തതോ മഹതി മൂലസത്താ, ഇദമ്പി ദയം വിസേസതോ രൂപഗൃഹണമുഖേന ഗയ്ഹതീതി ആഹ “ഇമിനാപി”തിആദി. “പി-സദ്ദേന ചേത്ഥ ‘സണ്ഠാനവസേന ഉപാദാരൂപം വുത്ത’ന്തി ഏത്ഥാപി വണ്ണമത്തമേവ കഥിതന്തി ഇമമത്ഥം സമുച്ഛിനാതി”തി വദന്തി. വണ്ണസദ്ദോ ഹേത്ഥ രൂപായതനപരിയായോവ. സുഭന്തി സുന്ദരം, ഇട്ഠന്തി അത്ഥോ . അസുഭന്തി അസുന്ദരം, അനിട്ഠന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഇട്ഠാനിട്ഠാരമ്മണം പനേവം കഥിത”ന്തി. ദീഘം രസ്സം അണും മൂലം സുഭാസുഭന്തി തീസുപി ഠാനേസു രൂപായതനമുഖേന ഉപാദാരൂപസ്സേവ ഗഹണം ഭൂതരൂപാനം വിസും ഗഹിതത്താതി ദട്ഠബ്ബം. “കത്ഥ ആപോ ച പഥവീ, തേജോ വായോ ന ഗായതീ”തി ഹി ഭൂതരൂപാനി വിസും ഗയ്ഹന്തി. നാമന്തി വേദനാദിക്ഖന്ധചതുക്കം. തഞ്ഹി ആരമ്മണാഭിമുഖം നമനതോ, നാമകരണതോ ച “നാമ”ന്തി വുച്ചതി. ഹേട്ഠാ “ദീഘം രസ്സ”ന്തിആദിനാ വുത്തമേവ ഇയ രൂപ്പനട്ഠേന രൂപസത്തായ ഗഹിതന്തി ദസ്സേതി “ദീഘാദിഭേദ”ന്തി ഇമിനാ. ആദിസദ്ദേന ആപാദിനബ്ബ സങ്ഗഹോ. യസ്മാ വാ ദീഘാദിസമത്താ ന രൂപായതനവത്ഥുകാവ, അഥ ഖോ ഭൂതരൂപവത്ഥുകാപി. തമാ ഹി സണ്ഠാനം ചുസനമുഖേനപി ഗയ്ഹതി, തസ്മാ ദീഘരസ്സാദിഗൃഹണേന ഭൂതരൂപമ്പി ഗയ്ഹതേവാതി ഇമമത്ഥം വിത്താപേത്ഥം “ദീഘാദിഭേദം രൂപ” മിച്ചേവ വുത്തം. കിം ആഗമ്മാതി കിം അധിഗത്ഥാ കിസ്സ അധിഗമനഹേതു. “ഉപരുജ്ജന്തീ”തി ഇദം അനുപ്പാദനിരോധം സന്ധായ വുത്തം, ന ഖണ്ണിരോധന്തി ആഹ “അസേസമേതം നപ്പവത്തതീ”തി.

൪൯൯. തത്ര വേയ്യാകരണം ഭവതീതി അനുസന്ധിവചനമത്തം ചുണ്ണിയപാഠം വത്ഥാ വേയ്യാകരണവചനഭൂതം വിത്താണന്തിആദിം സിലോകമാഹാതി അധിപ്പായോ. വിത്താതബ്ബന്തി വിസിട്ഠേന ഞാണേന ഞാതബ്ബം, സബ്ബഞാണുത്തമേന അരിയമഗ്ഗഞാണേന പച്ചക്ഖതോ ജാനിതബ്ബന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “നിബ്ബാനസ്സേതം നാമ”ന്തി. നിദസ്സീയതേതി നിദസ്സനം, ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യം, ന നിദസ്സനം അനിദസ്സനം, അചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യന്തി അത്ഥം വദന്തി. നിദസ്സനം വാ ഉപമാ, തദേതസ്സ നത്ഥീതി അനിദസ്സനം. ന ഹി നിബ്ബാനസ്സ നിച്ചസ്സ ഏകഭൂതസ്സ അച്ചന്തപണീതസഭാവസ്സ സദിസം നിദസ്സനം കുതോചി ലബ്ഭിതീതി. യം അഹുത്ഥാ സമ്ഭോതി, ഹുത്ഥാ പടിവേതി, തം സങ്ഖതം ഉദയവയന്തേഹി സഅന്തം, അസങ്ഖതസ്സ പന നിബ്ബാനസ്സ നിച്ചസ്സ തേ ഉഭോപി അന്താ ന സന്തി, തതോ ഏവ നവഭാവപഗമസങ്ഖാതാ ജരതാപി തസ്സ നത്ഥീതി വുത്തം “ഉപ്പാദത്തോ വാ”തിആദി. തത്ഥ ഉപ്പാദത്തോതി ഉപ്പാദാവത്ഥാ. വയന്തോതി ഭങ്ഗാവത്ഥാ. റിതസ്സ അത്തമത്തന്തോതി ജരതാ വുത്താ. അവസേസഗൃഹണേന റിതാവത്ഥാ അനുത്താതാ ഹോതി. തിത്ഥസ്സാതി പാനതിത്ഥസ്സ. തത്ഥ നിബ്ബചനം ദസ്സേതി “തഞ്ഹി”തിആദിനാ. പപന്തീതി പകാരേന പിവന്തി. തമാ

ഹി ആചരിയേന വൃത്തം “പപന്തി ഏത്ഥാതി പപന്തി വൃത്തം. ഏത്ഥ ഹി പപന്തി പാനതിത്ഥ”ന്തി (ദീം നിം ടീം ച.൪൯൯) നിരുത്തിനയേന, യഥാരുതലക്ഖണേന വാ പകാരസ്സ ഭ-കാരോ കതോ. സബ്ബതോതി സബ്ബകമ്മട്ഠാനമുഖതോ. തേനാഹ “അട്ഠതിംസായ കമ്മട്ഠാനേസു യേന യേന മുഖേനാ”തി. അയം അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - പകാരേന ഭാസനം ജോതനം പഭാ, സബ്ബതോ പഭാ അസ്സാതി സബ്ബതോപഭം, കേനചി അനുപക്കിലിട്ഠായ സമന്തതോ പഭസ്സരം വിസുദ്ധന്തി അത്ഥോ. ഏത്ഥ നിബ്ബാനേതി നിമിത്തേ ഭുജ്ജം ദസ്സേതി “ഇദം നിബ്ബാനം ആഗമ്മാ”തി ഇമിനാ. യേന നിബ്ബാനമധിഗതം, തം സന്തതിപരിയാപന്നാനംയേവ ഇധ അനുപ്വാദനിരോധോ അധിപ്പേതോതി വൃത്തം “ഉപാദിനകയമ്മജാതം നിരുജ്ജന്തതി, അപ്പവത്തം ഹോതീ”തി.

തത്ഥാതി യദേതം “വിഞ്ഞാണസ്സ നിരോധേനാ”തി പദം വൃത്തം, തസ്ഥിം. വിഞ്ഞാണം ഉദ്ധരതി തസ്സ വിഭജ്ജിതബ്ബത്താ. ചരിമകവിഞ്ഞാണന്തി അരഹതോ ചുതിചിത്തസഞ്ചാതം പരിനിബ്ബാനചിത്തം. അഭിസഞ്ചാരവിഞ്ഞാണന്തി പുഞ്ഞാദിഅഭിസഞ്ചാരചിത്തം. ഏത്ഥേതം ഉപരുജ്ജന്തതീതി ഏതസ്ഥിം നിബ്ബാനേ ഏതം നാമരൂപം അനുപാദിസേസായ നിബ്ബാനയാതുയാ നിരുജ്ജന്തതി. തേനാഹ “വിജ്ജന്താത... പേ... ഭാവം യാതീ”തി. വിജ്ജന്താതഭീപസിവാ വിയാതി നിബ്ബുതഭീപസിവാ വിധി. “അഭിസഞ്ചാരവിഞ്ഞാണസ്സാപീ”തിആദിനാ സുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുമുഖേന അനുപാദിസേസനിബ്ബാനയാതുമേവ വദതി നാമരൂപസ്സ അനവസേസതോ ഉപരുജ്ജന്തനസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തേന വൃത്തം “അനുപ്വാദവസേന ഉപരുജ്ജന്തതീ”തി. സോതാപത്തിമഗ്ഗണാണേനാതി കത്തരി, കരണേ വാ കരണവചനം, നിരോധേനാതി പന ഹേതുർഹി. ഏത്ഥാതി നിബ്ബാനേ. സേസം സബ്ബത്ഥ ഉത്താനത്ഥമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിദീപനായ സുവിമലവിപുലപഞ്ചാവേയുത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ കേവട്ടസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

കേവട്ടസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൨. ലോഹിച്ചസുത്തവണ്ണനാ

ലോഹിച്ചബ്രാഹ്മണവർത്തവണ്ണനാ

൫൦൧. ഏവം കേവട്ടസുത്തം സംവണ്ണേത്ഥാ ഇദാനി ലോഹിച്ചസുത്തം സംവണ്ണേന്തോ യമാനുപുണ്യം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, കേവട്ടസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ ലോഹിച്ചസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... കോസലേസുതി ലോഹിച്ചസുത്ത”ന്തി ആഹ. സാലവതികാതി കാരണമന്തരേന ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന തസ്സ ഗാമസ്സ നാമം. ഗാമണികാഭാവേനാതി കേചി. വതിയാതി കണ്ടകസാഖാദിവതിയാ. ലോഹിതോ നാമ തസ്സ കുലേ പുണ്യപുരിസോ, തബ്ബംസവസേന ലോഹിതസ്സ അപച്ചം ലോഹിച്ചോതി ബ്രാഹ്മണസ്സ ഗോത്തതോ ആഗതനാമം.

൫൦൨. “കിഞ്ചി പരോ പരസ്സ കരിസ്സതീ”തി പരാമുക്ഖാ വിരഹിതത്താ ലാമകം. ന തു ഉച്ഛേദസസ്സതാനം അന്തരസ്സാതി ആഹ “ന പനാ”തിആദി. ദിട്ഠിഗതന്തി ഹി ലഭിമത്തം അധിപ്പേതം, അന്തമാ ഉച്ഛേദസസ്സതഗ്ഗാഹവിനിമുത്തോ കോചി ദിട്ഠിഗ്ഗാഹോ നാമ നത്ഥീതി തേസമന്തരം സിയാ. “ഉപ്പന്നം ഹോതി”തി ഇദം മനസി, വചസി ച ഉപ്പന്നതാസാധാരണവചനന്തി ദസ്സേതി “ന കേവലഞ്ചാ”തിആദിനാ. സോ കിര... പേ... ഭാസതിയേവാതി ച തസ്സാ ലഭിയാ ലോകേ പാക്കഭാവം വദതി. യസ്മാ പന അത്തതോ അന്തോ പരോ ഹോതി, തസ്മാ യമാ അനുസാസകതോ അനുസാസിതബ്ബോ പരോ, ഏവം അനുസാസിതബ്ബതോപി അനുസാസകോതി ദസ്സേതും “പരോ”തിആദി വുത്തം. കിം-സദാപേക്ഖായ ചേത്ഥ “കരിസ്സതീ”തി അനാഗതകാലവചനം, അനാഗതേപി വാ തേന തസ്സ കാതബ്ബം നത്ഥീതി ദസ്സനത്ഥം. കൂസലം ധമ്മന്തി അനവജ്ജയമ്മം നിക്ഖിലേസധമ്മം, വിമോക്ഖധമ്മന്തി അത്ഥോ. “പരേസം ധമ്മം കമേസ്സാമീ”തി തേഹി അത്താനം പരിവാരാപേത്ഥാ വിചരണം കിമത്ഥിയം, ആസയവുദ്ധസ്സപി അനുരോധേന വിനാ തം ന ഹോതി, തസ്മാ അത്തനാ...പേ... വിഹാതബ്ബന്തി വദതി. തേനാഹ “ഏവംസമ്പദമിദം പാപകം ലോഭധമ്മം വദാമീ”തി.

൫൦൩. “ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേനാ”തി ഇമിനാ പുല്ലിങ്ഗികസ്സപി അത്ഥസ്സ ഇത്ഥിലിങ്ഗസമന്താതി ദസ്സേതി. സോതി ലോഹിച്ചബ്രാഹ്മണോ. ഭാരോതി ഭഗവതോ പരിസബാഹുല്ല്യത്താ, അത്തനോ ച ബഹുകിച്ചകരണീയത്താ ഗരു ദുക്കരം.

൫൦൪. കമാഹാസുകത്ഥന്തി കമാസുഖത്ഥം, സുഖേന കമം കമേതുഞ്ചേവ സോതുഞ്ചാതി അത്ഥോ. അയം ഉപാസകോതി രോസികന്ഹാപിതം ആഹ. അപ്പേവ നാമ സിയാതി ഏത്ഥ പീതിവസേന ആമേധിതം ദട്ഠഞ്ചം. തമാ ഹി തം “ബുദ്ധഗജ്ജിത”ന്തി വുച്ചതി. ഭഗവാ ഹി ഞാദിസേസു റാനേസു വിസേസതോ പീതിസോമനസ്സജാതോ ഹോതി, തസ്മാ പീതിവസേന പഠമം ഗജ്ജതി, ദുതിയമ്പി അനുഗജ്ജതി. കിം വിസേസം ഗജ്ജനമനുഗജ്ജനന്തി വുത്തം “അയ”ന്തിആദി. ആദോ ഭാസനം അല്ലാപോ, സന്തോഗേ പരേ രസ്സോ. തദുത്തരി സഹ ഭാസനം സല്ലാപോ.

ലോഹിച്ചബ്രാഹ്മണാനുയോഗവണ്ണനാ

൫൦൯. സമുദയസഞ്ജാതീതി ആയുപ്പാദോതി ആഹ “ഭോഗുപ്പാദോ”തി. തതോതി സാലവതികായ. ലാഭന്തരായകരോതി ധനയഞ്ഞലാഭസ്സ അന്തരായകരോ. അനുപുഞ്ചോ കപി-സദോ ആകഞ്ചനതോതി ദസ്സേതി “ഇച്ഛതീ”തി ഇമിനാ. അയം അട്ഠകമാതോ അപരോ നയോ - സാതിസയേന ഹിതേന അനുകമ്പകോ അനുഗൃണ്ഹനകോ ഹിതാനുകമ്പിതി. സമ്പജ്ജതീതി ആസേവനലാഭേന നിപ്പജ്ജതി, ബലവതീ ഹോതി അവഗ്ഗഹാതി അത്ഥോ. തേന വുത്തം “നിയതാ ഹോതീ”തി.

൫൧൦-൫൧൧. ദുതിയം ഉപപത്തിനി “നനു രാജാ പസേനദികോസലോ”തിആദിനാ വുത്തം ദുതിയം ഉപപത്തിം ഠാനം യുത്തിം. കാരണഞ്ചി ഭഗവാ ഉപമാമുഖേന ദസ്സേതി, ഇമായ ച ഉപപത്തിയാ തുമ്പേ ചേവ അഞ്ഞേ ചാതി ലോഹിച്ചമ്പി അന്തോകത്വാ സംവേജനം കതം ഹോതി. യേ ച ഇമേ കുലപുത്താ ദിഞ്ചാ ഗബ്ഭാ പരിപാചേന്തിതി യോജനാ. ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ, ഞാണപരിപാകസ്സ വാ അഭാവേന അസക്കോത്താ. കമ്മപദേന അതുല്യാധികരണത്താ പരിപാചേന്തി കിരിയായ വിഭത്തിവിപല്ലാസേന ഉപയോഗത്ഥേ പച്ചത്തവചനം. യേ പന “പരിപച്ചന്തി”തി കമ്മരൂപേന പഠന്തി, തേസം മതേ വിഭത്തിവിപല്ലാസേന പയോജനം നത്ഥി കമ്മകത്തുഭാവതോ, അത്ഥോ പനസ്സ ദുതിയവികപ്പേ വുത്തനയേന ദാനാദിപുഞ്ഞവിസേസോ വേദിതഞ്ചോ. അഹിതാനുകമ്പാദിതാ ച തസ്സ തംസമഞ്ചീസത്തവസേന ഹോതി. ദിവി ഭവാതി ദിഞ്ചാ. ഗബ്ഭേന്തി പരിപച്ചനവസേന അത്തനി പബന്ധേന്തിതി ഗബ്ഭാ, ദേവലോകാ. “ഛരണം ദേവലോകാന”തി നിദസ്സനവചനമേതം. ബ്രഹ്മലോകസ്സാപി ഹി ദിഞ്ചഗബ്ഭാഭാവോ ലബ്ഭതേവ ദിഞ്ചവിഹാരഹേതുകത്താ. ഏവഞ്ച കത്വാ “ഭാവനം ഭാവയമാനാ”തി ഇദമ്പി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി . “ദേവലോകഗാമിനിം പടിപദം പൂരയമാനാ”തി വത്വാ തം പടിപദം സരൂപതോ ദസ്സേതും “ദാനം ദദമാനാ”തിആദി വുത്തം. ഭവന്തി ഏത്ഥ യഥാരുചി സുഖസമപ്പിതാതി ഭവാ, വിമാനാനി. ദേവഭാവാവഹത്താ ദിഞ്ചാ. വുത്തനയേനേവ ഗബ്ഭാ. ദാനാദയോ ദേവലോകസംവത്തനിക പുഞ്ഞവിസേസാ. ദിഞ്ചാ ഭവാതി ഇയ ദേവലോകപരിയാപനാ ഉപപത്തിഭവാ അധിപ്പേതാ. തദാവഹോ ഹി കമ്മഭവോ പുഞ്ചേ ഗഹിതോതി ആഹ “ദേവലോകേ വിപാകകഞ്ചന്ധാ”തി.

തയോചോദനാരഹവണ്ണാ

൫൧൩. അനിയാമിതേനേവാതി അനിയമിതേനേവ, “ത്വം ഏവം ദിട്ഠികോ, ഏവം സത്താനം അനത്ഥസ്സ കാരകോ”തി ഏവം അനുദേസികേനേവ. സഞ്ചലോകപത്ഥടായ ലഭിയാ സമുപ്പജ്ജനതോ യാവ ഭവഗ്ഗാ ഉഗ്ഗതം. മാനന്തി “അഹമേതം ജാനാമി, അഹമേതം പസ്സാമീ”തി ഏവം പവത്തം പണ്ഡിതമാനം. ഭിന്ദിതാതി വിധമേത്വാ, ജഹാപേത്വാതി അത്ഥോ. തയോ സത്ഥാരേതി അസമ്പാദിതഅത്തഹിതോ അനോവാദകരസാവകോ ച അസമ്പാദിതഅത്തഹിതോ ഓവാദകരസാവകോ ച സമ്പാദിതഅത്തഹിതോ അനോവാദകരസാവകോ ചേതി ഇമേ തയോ സത്ഥാരേ. ചതുത്ഥോ പന സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ന ചോദനാരഹോ, തസ്മാ “തം തേന പുച്ഛിതോ ഏവ കഥേസ്സാമീ”തി ചോദനാരഹേവ തയോ സത്ഥാരേ പഠമം ദസ്സേതി, പച്ഛാ ചതുത്ഥം സത്ഥാരം. കാമഞ്ചേത്ഥ ചതുത്ഥോ സത്ഥാ ഏകോ അദുതിയോ അനഞ്ഞസാധാരണോ, തഥാപി സോ യേസം ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാനം വസേന

“യമ്മമയോ കായോ”തി വുച്ചതി, തേസം സമുദായഭൂതോപി തേ ഗുണാവയവേ സത്സുടാന്നിയേ കത്വാ ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “അയമ്പി ഖോ ലോഹിച്ച സത്ഥാ”തി അഭാസി.

അഞ്ഞാതി യ-കാരലോപനിദേസോ “സയം അഭിഞ്ഞാ”തിആദീസു (ദീ° നി° ൧.൨൮, ൩൭; മ° നി° ൧.൧൫൪, ൪൪൪) വിയ, തദത്ഥേ ചേതം സമ്പദാനവചനന്തി ദസ്സേതി “അഞ്ഞായാ”തിആദിനാ. സാവകത്തം പടിജാനിത്വാ റിത്താ ഏകദേശേനസ്സ സാസനം കരോന്തിതി ആഹ “നിരന്തരം തസ്സ സാസനം അകത്വാ”തി. ഉക്തമിത്വാ ഉക്തമിത്വാതി കദാചി തമാ കരണം, കദാചി തമാ അകരണഞ്ച സന്ധായ വിച്ഛാവചനം, യദിച്ഛിതം കരോന്തിതി അധിപ്പായോ . പടിക്തമന്തിയാതി അനഭിരതിയാ അഗാരവേന അപഗച്ഛന്തിയാ. തേന വുത്തം “അനിച്ഛന്തിയാ”തിആദി. ഏകായാതി അദുതിയായ ഇത്ഥിയാ, സമ്പയോഗന്തി മേമുനയമ്മസമായോഗം. ഏകോ ഇച്ഛേയ്യാതി അദുതിയോ പുരിസോ സമ്പയോഗം ഇച്ഛേയ്യാതി ആനേത്വാ സമ്ബന്ധോ. ഓസക്കനാദിമുഖേന ഇത്ഥിപുരിസസമ്ബന്ധനിദസ്സനം ഗേഹസ്സിതാഗേഹസ്സിതഅപേക്ഖവസേന തസ്സ സത്സുനോ സാവകേസു പടിപത്തിദസ്സനത്ഥം. അതിവിരത്തഭാവതോ ദട്ഠുന്തി അനിച്ഛമാനം പരമ്മുഖിം റിതം ഇത്ഥിം. ലോഭേനാതി പരിവാരം നിസ്സായ ഉപ്പജനകലാഭസക്കാലോഭേന. ഹുദിസോതി ഏവംസഭാവോ സത്ഥാ. യേനാതി ലോഭധമ്മേന. തത്ഥ സമ്പാദേഹീതി തസ്ഥിം പടിപത്തിധമ്മേ പതിട്ഠിതം കത്വാ സമ്പാദേഹി. കായവകാദിവിഗമേന ഉജും കരോഹി.

൧൧൪. സസ്സരുപകാനിതിണാനീതി സസ്സസദിസാനി നീവാദാദിതിണാനി.

൧൧൫. ഏവം ചോദനം അരഹതീതി വുത്തനയേന സാവകേസു അപ്പോസ്സുക്കഭാവാപാദനേ നിയോജനവസേന ചോദനം അരഹതി, ന പഠമോ വിയ “ഏവരുപോ തവ ലോഭധമ്മോ”തിആദിനാ, ന ച ദുതിയോ വിയ “അത്താനമേവ താവ തത്ഥ സമ്പാദേഹീ”തിആദിനാ. കസ്ഥാ? സമ്പാദിതഅത്തഹിതതായ തതിയസ്സ.

നചോദനാരഹസത്സുവണ്ണനാ

൧൧൬. ന ചോദനാരഹോതി ഏത്ഥ യസ്ഥാ ചോദനാരഹതാ നാമ സത്സുവിപ്പടിപത്തിയാ വാ സാവകവിപ്പടിപത്തിയാ വാ ഉഭയവിപ്പടിപത്തിയാ വാ ഹോതി, തയിദം സബ്ബന്തി ഇമസ്ഥിം സത്ഥരി നത്ഥി, തസ്ഥാ ന ചോദനാരഹോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “അയഞ്ഹീ”തിആദി വുത്തം. അസ്സവാതി പടിസ്സവാ.

൧൧൭. മയാ ഗഹിതായ ദിട്ഠിയാതി സബ്ബസോ അനവജ്ജേ അനുപവജ്ജേ സമ്മാപടിപന്നേ, പരേസഞ്ച സമ്മദേവ സമ്മാപടിപത്തിം ദസ്സേന്തേ സത്ഥരി അഭൂതദോസാരോപനവസേന മിച്ചാഗഹിതായ നിരയഗാമിനിയാ പാപദിട്ഠിയാ. നരകപപാതന്തി നരകസഞ്ചാരം മഹാപപാതം. പപതന്തി ഏത്ഥാതി ഹി പപാതോ. ധമ്മദേസനാഹത്ഥേനാതി ധമ്മദേസനാസഞ്ചാരേന ഹത്ഥേന. സഗ്ഗമഗ്ഗമലേതി സഗ്ഗഗാമിമഗ്ഗഭൂതേ പുണ്ണധമ്മമലേ, ചാതുരഹാരാജികാദിസഗ്ഗസോതാപത്തിആദിമഗ്ഗസഞ്ചാരേ വാ മലേ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ഇതി സുമൺഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്കമായ
പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്വപരിഭീപനായ
സുവിമലവിപുലപത്താവേയ്യത്തിയജനനായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ
ലീനത്വപകാസനിയാ ലോഹിച്ചസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപകാസനാ.

ലോഹിച്ചസുത്തവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

൧൩. തേവിജസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൮. ഏവം ലോഹിച്ചസുത്തം സംവണ്ണേതാ ഇദാനി തേവിജസുത്തം സംവണ്ണേനോ യമാനുപുബ്ബം സംവണ്ണനോകാസസ്സ പത്തഭാവം വിഭാവേതും, ലോഹിച്ചസുത്തസ്സാനന്തരം സങ്ഗീതസ്സ സുത്തസ്സ തേവിജസുത്തഭാവം വാ പകാസേതും “ഏവം മേ സുതം...പേ... കോസലേസുതി തേവിജസുത്ത”ന്തി ആഹ. നാമന്തി നാമമത്തം. ദിസാവാചീസദുതോ പയുജ്ജമാനോ എന്നസദോ അദുരത്ഥേ ഇച്ഛിതോ, തപ്തയോഗേന ച പഞ്ചമിയത്ഥേ സാമിവചനം, തസ്മാ “ഉത്തരേനാ”തി പദേന അദുരത്ഥജോതനം, പഞ്ചമിയത്ഥേ ച സാമിവചനം ദസ്സേതും “മനസാകടതോ അവിദുരേ ഉത്തരപസ്സേ”തി വുത്തം. “ദിസാവാചീസദുതോ പഞ്ചമിവചനസ്സ അദുരത്ഥജോതനതോ അദുരത്ഥം ദസ്സേതും എന്നസദേന ഏവം വുത്ത”ന്തി കേചി, സത്തമിയത്ഥേ ചേതം തതിയാവചനം “പുഞ്ചേന ഗാമം രമണീയ”ന്തിആദിസു വിധ. “അക്ഖരചിന്തകാ പന എന്ന- സദുതോഗേ അവധിവാചിനി പദേ ഉപയോഗവചനം ഇച്ഛന്തി, അത്ഥോ പന സാമിവസേനേവ ഇച്ഛിതോ, തസ്മാ ഇധ സാമിവചനവസേനേവ വുത്ത”ന്തി (ദീം നിം ടീം ൧.൧൧൮) അയം ആചരിയമതി. തരുണഅമ്ബരുകഖസണ്ഡേതി തരുണമ്ബരുകഖസമൂഹേ. രുകഖസമൂദായസ്സ ഹി വനസമഞ്ഞാ.

൧൧൯. കുലചാരിത്താദിസമ്പത്തിയാതി ഏതഥ ആദിസദേന മന്തജ്ജേനാഭിരുപതാദിസമ്പത്തിം സങ്ഗഹ്ണാതി. തത്ഥ തത്ഥാതി തസ്ഥിം തസ്ഥിം ദേസേ, കുലേ വാ. തേ നിവാസട്ഠാനേന വിസേസേനോ “തത്ഥാ”തിആദിമാഹ. മന്തസജ്ജായകരണത്ഥന്തി ആമബ്ബണമന്താനം സജ്ജായകരണത്ഥം. തേന വുത്തം “അഞ്ഞേസം ബഹൂനം പവേസനം നിവാരേതാ”തി. നദീതീരേതി അചിരവതിയാ നദിയാ തീരേ.

മഗ്ഗാമഗ്ഗകമാവണ്ണനാ

൧൨൦. ജങ്ഘചാരന്തി ചങ്കമേന, ഇതോ ചിതോ ച വിചരണം. സോ ഹി ജങ്ഘാസു കിലമമവിനോദനത്ഥം ചരണതോ “ജങ്ഘവിഹാരോ, ജങ്ഘചാരോ”തി ച വുത്തോ. തേനാഹ പാളിയം “അനുചങ്കമന്താനം അനുവിചരന്താന”ന്തി. ചുണ്ണമത്തികാദി ന്ഹാനീയസമ്ഭാരോ. തേന വുത്തന്തി ഉഭോസുപി അനുചങ്കമനാനുവിചരണാനം ലബ്ഭിതോ ഏവം വുത്തം. മഗ്ഗോ ചേതഥ ബ്രഹ്മലോകഗമനൂപായപടിപദാഭൂതോ ഉജുമഗ്ഗോ. ഇച്ഛിത്ടാനം ഉജുകം മഗ്ഗതി ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി ഹി മഗ്ഗോ, തദഞ്ഞോ അമഗ്ഗോ, അ-സദോ വാ വുദ്ധിഅത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. തഥാ ഹി “കതമം നു ഖോ”തിആദിനാ മഗ്ഗമേവ ദസ്സേതി. പടിപദന്തി ബ്രഹ്മലോകഗാമിമഗ്ഗസ്സ പുബ്ബഭാഗപടിപദം.

അഞ്ജസായനോതി ഉജുമഗ്ഗസ്സ വേവചനം പരിയായദയസ്സ അതിരേകത്ഥദീപനതോ യഥാ “പദട്ഠാന”ന്തി. ദുതിയവികപ്പേ അഞ്ജസസദോ ഉജുകപരിയായോ. നിയ്യാതീതി നിയ്യാനിയോ, സോ ഏവ നിയ്യാനികോതി ദസ്സേതി “നിയ്യായനോ”തി ഇമിനാ. നിയ്യാനികോ നിയ്യാതീതി ച ഏകന്തനിയ്യാനം വുത്തം, ഗച്ഛന്തോ ഹുതാ ഗച്ഛതിതി അത്ഥോ. കസ്മാ മഗ്ഗോ “നിയ്യാതീ”തി വുത്തോ, നന്ധേസ ഗമനേ അബ്ധാപാരോതി? സച്ചം. യസ്മാ പനസ്സ നിയ്യാതു- പുഗ്ഗലവസേന നിയ്യാനഭാവോ ലബ്ഭതി, തസ്മാ നിയ്യായന്തപുഗ്ഗലസ്സ യോനിസോ പടിപജ്ജനവസേന നിയ്യായനോ മഗ്ഗോ “നിയ്യാതീ”തി വുത്തോ.

കരോതീതി അത്തനോ സന്താനേ ഉപ്പാദേതി. തമാ ഉപ്പാദേനോയേവ ഹി തം പടിപജ്ജതി നാമ. സഹ ബൃതി വത്തതീതി സഹബ്ബോ, സഹവത്തനകോ, തസ്സ ഭാവോ സഹബ്ബതാതി വുത്തം “സഹഭാവായാ”തി. സഹഭാവോതി ച സലോകതാ, സമീപതാ വാ വേദിതബ്ബാ. തമാ ചാഹ “ഏകട്ഠാനേ പാതുഭാവായാ”തി. സകമേവാതി അത്തനോ ആചരിയേന പോക്ഖരസാതിനാ കമിതമേവ. മോമേത്വാതി “അയമേവ ഉജുമഗ്ഗോ അയമഞ്ജസായനോ”തിആദിനാ പസംസിത്വാ. തമാ പഗ്ഗണ്ഹിത്വാ. ഭാരദാജോപി സകമേവ അത്തനോ ആചരിയേന താരുകുപ്തേന കമിതമേവ ആചരിയവാദം മോമേത്വാ പഗ്ഗണ്ഹിത്വാ വിചരതീതി യോജനാ. തേന വുത്തന്തി യഥാ തമാ വാ അഭിനിവിട്ഠഭാവേന പാളിയം വുത്തം.

൨൨൧-൨൨൨. അനിയ്യാനികാവാതി അപ്പാടിഹാരികാവ, അത്തമഞ്ഞസ്സ വാദേ ദോസം ദസ്സേത്വാ അവിപരീതത്വമസ്സനത്വം ഉത്തരരഹിതാ ഏവാതി അത്ഥോ. തുലന്തി മാനപത്മതുലം. അത്തമഞ്ഞവാദസ്സ ആദിതോവ വിരുദ്ധഗുഹണം വിഗ്ഗഹോ, സ്വേവ വിവദനവസേന അപരാപരം ഉപ്പന്നോ വിവാദോതി ആഹ “പുബ്ബുപ്പത്തികോ”തിആദി. ദുവിധോപി ഏസോതി വിഗ്ഗഹോ, വിവാദോതി ദിധാ വുത്തോപി ഏസോ വിരോധോ. നാനാആചരിയാനം വാദതോതി നാനാരുചികാനം ആചരിയാനം വാദഭാവതോ. നാനാവാദോ നാനാവിധോ വാദോതി കത്വാ, അധുനാ പന “നാനാആചരിയാനം വാദോ നാനാവാദോ”തി പാഠോ.

൨൨൩. ഏകസ്സാപീതി തുമ്പേസു ദീസു ഏകസ്സാപി. ഏകസ്ഥിതി സകവാദപരവാദേസു ഏകസ്ഥിതി. സംസയോ നത്ഥിതി “മഗ്ഗോ നു ഖോ, ന മഗ്ഗോ”തി വിചികിച്ഛാ നത്ഥി, അഞ്ജസാനഞ്ജസാഭാവേ പന സംസയോ. തേന വുത്തം “ഏസ കിരാ”തിആദി ഏവം സതീതി യദി സബ്ബത്വ മഗ്ഗസഞ്ചിനോ, ഏവം സതീ “കിസ്ഥിം വോ വിഗ്ഗഹോ”തി ഭഗവാ പുച്ഛതി. ഇതിസദേന ചേത്വ ആദ്യത്വേന വിവാദോ, നാനാവാദോ ച സങ്ഗഹിതോ.

൨൨൪. “ഇച്ഛിത്ഥാനം ഉജുകം മഗ്ഗതി ഉപഗച്ഛതി ഏതേനാതി മഗ്ഗോ, ഉജുമഗ്ഗോ. തദഞ്ഞോ അമഗ്ഗോ, അ-സദ്ദോ വാ വുദ്ധിഅത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ”തി ഹേട്ഠാ വുത്തോവായമത്ഥോ. അനുജുമഗ്ഗേതി ഏത്ഥാപി അ-സദ്ദോ വുദ്ധിഅത്ഥോ ച യുജ്ജതി. തമേവ വത്ഥുന്തി സബ്ബേസമ്പി ബ്രാഹ്മണാനം മഗ്ഗസ്സ മഗ്ഗഭാവസങ്ഖാതം, സകമഗ്ഗസ്സ ഉജുമഗ്ഗഭാവസങ്ഖാതഞ്ച വത്ഥും. സബ്ബേതേതി സബ്ബേ തേ നാനാആചരിയേഹി വുത്തമഗ്ഗാ, യേ പാളിയം “അദ്ധരിയാ ബ്രാഹ്മണാ”തിആദിനാ വുത്താ. അയമേത്വ പാളിഅത്ഥോ - അദ്ധരോ നാമ യത്തവിസേസോ, തദുപയോഗിഭാവതോ അദ്ധരിയാനി വുച്ചന്തി യജ്ജുനി, താനി സജ്ജായന്തീതി അദ്ധരിയാ, യജ്ജുവേദിനോ. തിത്തിരിനാ നാമ ഇസിനാ കതാ മത്താതി തിത്തിരാ, തേ സജ്ജായന്തീതി തിത്തിരിയാ, യജ്ജുവേദിനോ ഏവ. യജ്ജുവേദസാഖാ ഹേസാ, യദിദം തിത്തിരന്തി. ഛന്ദോ വുച്ചതി വിസേസതോ സാമവേദോ, തം സരേന കായന്തീതി ഛന്ദോകാ, സാമവേദിനോ. “ഛന്ദോഗാ”തിപി തതിയക്ഖരേന പഠന്തി, സോ ഏവത്ഥോ. ബഹവോ ഇരിയോ മോമനാ ഏത്ഥാതി ബവ്ഹാരി, ഇരുവേദോ, തം അധീയന്തീതി ബവ്ഹാരിജ്ജായാ.

ബഹുനീതി ഏത്ഥായം ഉപമാസംസന്ദനാ - യഥാ തേ നാനാമഗ്ഗാ ഏകംസതോ തസ്സ ഗാമസ്സ വാ നിഗമസ്സ വാ പവേസായ ഹോന്തി, ഏവം

ബ്രാഹ്മണേഹി പത്താപിയമാനാപി നാനാമഗ്നാ ഏകംസതോ
ബ്രഹ്മലോകുപഗമനായ ബ്രഹ്മുനാ സഹബൃതായ ഹോന്തിതി.

൨൨൫. പടിജാനിത്യാ പച്ഛാ നിഗൃയ്ഹമാനാ അവജാനന്തിതി പുണ്യേ നിദ്രോസതം
സല്പക്ഖമാനാ പടിജാനിത്യാ പച്ഛാ സദോസഭാവേന നിഗൃയ്ഹമാനാ “നേതം മമ
വചന”ന്തി അവജാനന്തി, ന പടിജാനന്തിതി അത്ഥോ.

൨൨൭-൨൨൯. തേ തേവിജ്ജാതി തേവിജ്ജകാ തേ ബ്രാഹ്മണാ. ഏവസദേന
ഞാപിതോ അത്ഥോ ഇയ നത്ഥീതി വ-കാരോ ഗഹിതോ, സോ ച
അനത്ഥകോവാതി ദസ്സേതി “ആഗമസന്ധിമത്ത”ന്തി ഇമിനാ, വണ്ണാഗമേന
പദന്തരസന്ധിമത്തം കതന്തി അത്ഥോ. അന്ധപവേണീതി അന്ധപന്തി.
“പണ്ണാസസദ്ഠി അന്ധാ”തി ഇദം തസ്സാ അന്ധപവേണിയാ മഹതോ ഗച്ഛഗുദ്ധ്വസ്സ
അനുപരിഗമനയോഗ്യതാദസ്സനം. ഏവഞ്ഹി തേ “സുചിരം വേലം മയം മഗ്ഗം
ഗച്ഛാമാ”തി സഞ്ചിനോ ഹോന്തി. അന്ധാനം പരമ്പരസംസത്തവചനേന
യദ്ഠിഗാഹകവിരഹതാ ദസ്സിതാതി വുത്തം “യദ്ഠിഗാഹകേനാ”തിആദി.
തദുദാഹരണം ദസ്സേന്തേന “ഏകോ കിരാ”തിആദി ആരദ്ധം. അനുപരിഗത്ഥാതി
കഞ്ചി കാലം അനുക്കമേന സമന്തതോ ഗത്ഥാ. കച്ഛന്തി കച്ഛബന്ധദുസ്സകണ്ണം.
“കച്ഛം ബന്ധന്തി”തിആദിസു (ചുളവം അട്ഠം ൨൮൦; വിം സൺഗം അട്ഠം
൩൪.൪൨) വിയ ഹി കച്ഛസദോ നിബ്ബസനവിസേസപരിയായോ. അപിച കച്ഛന്തി
ഉപകച്ഛകട്ഠാനം. “സമ്ബായോ നാമ ഉഭോ ഉപകച്ഛകാ മുത്തകരണ”ന്തിആദിസു
(പാചിം ൮൦൦) വിയ ഹി കായേകദേസവാചകോ കച്ഛസദോ. ചക്ഖുമാതി
യദ്ഠിഗാഹകം വദതി. “പുരിമോ”തിആദി യഥാവുത്തക്കമേന വേദിതബ്ബോ.
നാമകണ്ഠേവാതി അത്ഥാഭാവതോ നാമമത്തമേവ, തം പന ഭാസിതം തേഹി
സാരസഞ്ചിതമ്പി നാമമത്തതായ അസാരഭാവതോ നിഹീനമേവാതി അത്ഥമത്തം
ദസ്സേതി “ലാമകംയേവാ”തി ഇമിനാ.

൨൩൦. യോതി ബ്രഹ്മലോകോ. യതോതി ഭുജ്ജത്ഥേ നിസ്സക്കവചനം.
സാമഞ്ചത്തേജോതനായ വിസേസേ അവതിട്ഠനതോ വിസേസപരാമസനം ദസ്സേതും
“യസ്ഥിം കാലേ”തി വുത്തം. “ഉഗ്ഗമനകാലേ”തിആദിനാ പകരണാധിഗതമാഹ.
ആയാചന്തിതി ഉഗ്ഗമനം പത്ഥേന്തി. കസ്ഥാ? ലോകസ്സ ബഹുകാരഭാവതോ. തഥാ
മോമനാദിസു. സോമ്മോതി സീതലോ. അയം കിര ബ്രാഹ്മണാനം ലദ്ധി
“പുണ്യബ്രാഹ്മണാനമായാചനായ ചന്ദിമസൂരിയാ’ഗത്ഥാ ലോകേ ഓഭാസം
കരോന്തി”തി.

൨൩൨. ഇയ പന കിം വത്തബ്ബന്തി ഇമസ്ഥിം പന അപ്പച്ചക്ഖഭൂതസ്സ
ബ്രഹ്മുനോ സഹബൃതായ മഗ്ഗദേസനേ തേവിജ്ജാനം ബ്രാഹ്മണാനം കിം
വത്തബ്ബം അത്ഥി, യേ പച്ചക്ഖഭൂതാനമ്പി ചന്ദിമസൂരിയാനം സഹബൃതായ
മഗ്ഗം ദേസേതും ന സക്കോന്തിതി അധിപ്പായോ. “യത്ഥാ”തി ഇമിനാ “ഇധാ”തി
വുത്തമേവത്ഥം പച്ചാമസതി.

അചിരവതീനദീഉപമാകമാവണ്ണനാ

൨൪൨. സമഭരിതാതി സമ്പുണ്ണാ. തതോ ഏവ കാകപേയ്യാ. പാരാതി
പാരിമതീര, ആലപനമേതന്തി ദസ്സേതും “അമ്ഭോ”തി വുത്തം. അപാരന്തി
ഓരിമതീരം. ഏഹീതി ആഗച്ഛാഹി. വതാതി ഏകംസേന. അഥ ഗമിസ്സസി,
ഏവം സതി ഏഹീതി യോജനാ. “അത്ഥിമേ”തിആദി അവ്ഹാനകാരണം.

൐൪൪. പഞ്ചസീല...പേം... വേദിതബ്ബാ യമനിയമാദിബ്രാഹ്മണധമ്മാനം തദന്തോഗധഭാവതോ. തബ്ബിപരീതാതി പഞ്ചസീലാദിവിപരീതാ പഞ്ചവേരാദയോ. ഇന്ദന്തി ഇന്ദനാമകം ദേവപുത്തം, സക്കം വാ. “അചിരവതിയാ തീരേ നിസിന്നോ”തി ഇമിനാ യസ്സാ തീരേ നിസിന്നോ, തദേവ ഉപമം കത്വാ ആഹരതി ധമ്മരാജാ ധമ്മധാതുയാ സുപ്പടിവിദ്ധത്താതി ദസ്സേതി. “പുനപീ”തി വത്വാ “അപരമ്പീ”തി വചനം ഇതരായപി നദീഉപമായ സങ്ഗണ്ഹനത്ഥം.

൐൪൬. കാമയിതബ്ബട്ട്ഠേനാതി കാമനീയഭാവേന. ബന്ധനട്ട്ഠേനാതി കാമയിതബ്ബത്തോ സത്താനം ചിത്തസ്സ ആബന്ധനഭാവേന. കാമഞ്ചായം ഗുണസദ്ദോ അത്ഥന്തരേസുപി ദിട്ഠപയോഗോ, തേസം പന്നേത്ഥ അസമ്ഭവതോ പാരിസേസഞ്ചായേന ബന്ധനട്ട്ഠോയേവ യുത്തോതി ദസ്സേതും അയമത്ഥുദ്ധാരോ ആരദ്ധോ. അഹതാനന്തി അധോതാനം അഭിനവാനം. ഏത്ഥാതി വന്ധകപാളിപദേ പടലട്ട്ഠോതി പടലസദ്ദസ്സ, പടലസങ്ഖാതോ വാ അത്ഥോ. ഗുണട്ട്ഠോതി ഗുണസദ്ദസ്സ അത്ഥോ നാമ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. അച്ചേന്തിതി അതിക്കമ്മ പവത്തന്തി. ഏത്ഥാതി സോമനസ്സജാതകപാളിപദേ. ദക്ഖിണാതി തിരച്ഛാനഗതേ ദാനചേതനാ. ഏത്ഥാതി ദക്ഖിണവിഭങ്ഗസുത്തപദേ (മം നിം ൩.൩൨൯) മാലാഗുണേതി മാലാദാമേ. ഏത്ഥാതി സതിപട്ട്ഠാന- (ദീം നിം ൨.൩൨൮; മം നിം ൧.൧൦൯) ധമ്മപദപാളിപദേസു, (ധം പം ൫൩) നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം കോട്ഠാസാപധാനസീലാദിസുക്കാദിസമ്പദാജിയാസുപി പവത്തനതോ. ഹോതി ചേത്ഥ -

“ഗുണോ പടലരാസാനിസംസേ കോട്ഠാസബന്ധനേ;
സീലസുക്കാദ്യപധാനേ, സമ്പദായ ജിയായ ചാ”തി.

ഏസേവാതി ബന്ധനട്ട്ഠോ ഏവ. ന ഹി രൂപാദീനം കാമേതബ്ബഭാവേ വുച്ചമാനേ പടലട്ട്ഠോ യുജ്ജതി തഥാ കാമേതബ്ബതായ അനധിപ്പേതത്താ. രാസട്ട്ഠാദീസുപി ഏസേവ നയോ. പാരിസേസത്തോ പന ബന്ധനട്ട്ഠോവ യുജ്ജതി. യദഗ്ഗേന ഹി നേസം കാമേതബ്ബതാ, തദഗ്ഗേന ബന്ധനഭാവോതി.

കോട്ഠാസട്ട്ഠോപി ചേത്ഥ യുജ്ജതേവ ചക്ഖുവിഞ്ഞേയ്യാദികോട്ഠാസഭാവേന നേസം കാമേതബ്ബത്തോ. കോട്ഠാസേ ച ഗുണസദ്ദോ ദിസ്സതി “ദിഗുണം വഡ്ഢേതബ്ബ”ന്തിആദീസു വിയ.

“അസങ്ഖ്യേയ്യാനി നാമാനി, സഗുണേന മഹേസിനോ;
ഗുണേന നാമമുദ്ധേയ്യം, അപി നാമസഹസ്സതോ”തി. (ധം സം അട്ഠം ൧൩൧൩; ഉദാം അട്ഠം ൫൩; പടിം മം അട്ഠം ൧.൧.൨൬) -

ആദീസു പന സമ്പദാട്ഠോ ഗുണസദ്ദോ, സോപി ഇധ ന യുജ്ജതിതി അനുദ്ധടോ.

ദസ്സനമേവ ഇധ വിജാനനന്തി ആഹ “പസ്സിതബ്ബാ”തി. “സോതവിഞ്ഞാണേന സോതബ്ബാ”തിആദിഅത്ഥം “ഏതേനുപായേനാ”തി അതിദിസതി. ഗവേസിതാപി “ഇട്ഠാ”തി വുച്ചന്തി, തേ ഇധ നാധിപ്പേതാതി ദസ്സേതും “പരിയിട്ഠാ വാ ഹോന്തു മാവാ”തി വുത്തം. ഇച്ഛിതാ ഏവ ഹി ഇധ ഇട്ഠാ, തേനാഹ “ഇട്ഠാരമ്മണഭൂതാ”തി, സുഖാരമ്മണഭൂതാതി അത്ഥോ. കാമനീയാതി

കാമേതഞ്ചാ. ഇട്ഠഭാവേന മനം അപ്പയന്തി വഡ്ഡേന്തിതി മനാപാ.
പിയജാതികാതി പിയസഭാവാ. ആരമ്മണം കത്വാതി അത്താനമാരമ്മണം കത്വാ.
കമ്മഭൂതേ ആരമ്മണേ സതി രാഗോ ഉപ്പജ്ജതീതി തം കാരണഭാവേന
നിദസ്സേനോ “രാഗുപ്പത്തികാരണഭൂതാ”തി ആഹ.

ഗേധേനാതി ലോഭേന. അഭിഭൂതാ ഹുത്വാ പഞ്ച കാമഗുണേ
പരിഭുഞ്ജന്തിതി യോജനാ. മുച്ഛാകാരന്തി മോഹനാകാരം. അധിഛാസന്നാതി
അധിഗയ്ഹ അജ്ജേയാസായ അവസന്നാ. തേന വുത്തം “ഓഗാള്ഹ”തി.
സാനന്തി അവസാനം. പരിനിട്ഠാനപ്പത്താതി ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠാപനവസേന
പരിനിട്ഠാനം ഉയ്യാതാ. ആദിനവന്തി കാമപരിഭോഗേ സമ്പതി, ആയതിഞ്ച
ഭോസം അപസ്സന്താ. ഘാസച്ഛാദനാദിസമ്ഭോഗനിമിത്തസംകിലേസതോ നിസ്സരന്തി
അപഗച്ഛന്തി ഏതേനാതി നിസ്സരണം, യോനിസോ പച്ചവേക്ഖിത്വാ തേസം
പരിഭോഗപത്താ. തദഭാവതോ അനിസ്സരണപത്താതി അത്ഥം ദസ്സേനോ
“ഇദമേത്ഥാ”തിആദിമാഹ. പച്ചവേക്ഖണപരിഭോഗവിരഹിതാതി
യഥാവുത്തപച്ചവേക്ഖണത്താണേന പരിഭോഗതോ വിരഹിതാ.

൪൪൮-൯. ആവരന്തിതി കുമ്പലയമ്മുപ്പത്തിം ആദിതോ വാരേന്തി.
നിവാരേന്തിതി നിരവസേസതോ വാരയന്തി. ഓനന്ധന്തിതി ഓഗാഹന്താ വിയ
ഛാദേന്തി. പരിയോനന്ധന്തിതി സബ്ബസോ ഛാദേന്തി. ആവരണാദിനം വസേനാതി
യഥാവുത്താനം ആവരണാദിഅത്ഥാനം വസേന. തേ ഹി ആസേവനബലവതായ
പുരിമപുരിമേഹി പച്ഛിമപച്ഛിമാ ദള്ഹതരതമാദിഭാവപ്പത്താ.

സംസന്ദനകമാവണ്ണനാ

൪൪൯. ഇത്ഥിപരിഗ്ഗഹേ സതി പുരിസസ്സ പഞ്ചകാമഗുണപരിഗ്ഗഹോ
പരിപുണ്ണോ ഏവ ഹോതീതി വുത്തം “ഇത്ഥിപരിഗ്ഗഹേന സപരിഗ്ഗഹോ”തി.
“ഇത്ഥിപരിഗ്ഗഹേന അപരിഗ്ഗഹോ”തി ച ഇദം തേവിജ്ജബ്രാഹ്മണേസു
ദിസ്സമാനപരിഗ്ഗഹാനം ദുട്ഠല്ലതമപരിഗ്ഗഹാഭാവദസ്സനം. ഏവം ഭൂതാനം
തേവിജ്ജാനം ബ്രാഹ്മണാനം കാ ബ്രഹ്മുനാ സംസന്ദനാ, ബ്രഹ്മാ പന സബ്ബേന
സബ്ബം അപരിഗ്ഗഹോതി. വേരചിത്തേന അവേരോ, കുതോ ഏതസ്സ
വേരപയോഗോതി അധിപ്പായോ. ചിത്തഗേലഞ്ഞസങ്ഖാതേനാതി
ചിത്തുപ്പാദഗേലഞ്ഞസഞ്ചിതേന, ഇമിനാ തസ്സ രൂപകായഗേലഞ്ഞഭാവോ
വുത്തോ ഹോതി. ബ്യാപജ്ജേയേനാതി ദുക്ഖേന. ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചാദിഹീതി ഏത്ഥ
ആദിസദ്ദേന തദേകട്ഠാ സംകിലേസധമ്മാ സങ്ഗയ്ഹന്തി. അതോയേവേത്ഥ
“ഉദ്ധച്ചകുക്കുച്ചാഭാവതോ”തി തദുഭയാഭാവമത്തഹേതുവചനം സമത്ഥിതം
ഹോതി. അപ്പടിപത്തിഹേതുഭൂതായ വിചികിച്ഛായ സതി ന കദാചി ചിത്തം
പുരിസസ്സ വസേ വത്തതി, പഹീനായ പന തായ സിയാ ചിത്തസ്സ
പുരിസവസേ വത്തന്തി ആഹ “വിചികിച്ഛായാ”തിആദി. ചിത്തഗതികാതി
ചിത്തവസിക്വാ. തേന വുത്തം “ചിത്തസ്സ വസേ വത്തന്തി”തി. ന താദിസോതി
ബ്രാഹ്മണാ വിയ ന ചിത്തവസിക്വോ ഹോതി, അഥ ഖോ
വസീഭൂതത്യാനാഭിത്തായ ചിത്തം അത്തനോ വസേ വത്തേതിതി വസവത്തി.

൪൪൭. ബ്രഹ്മലോകമഗ്ഗേതി ബ്രഹ്മലോകഗാമിമഗ്ഗേ പടിപജ്ജിതബ്ബേ,
പത്താപേതബ്ബേ വാ, തം പത്തപേന്താതി അധിപ്പായോ. ഉപഗന്താതി
മിച്ഛാപടിപത്തിയാ ഉപസങ്കമിത്വാ, പടിജാനിത്വാ വാ. സമതലന്തി സത്തായാതി
മത്ഥകേ ഏകങ്ഗുലം വാ ഉപഡ്ഡങ്ഗുലം വാ സുക്ഖതായ സമതലന്തി

സത്തായ. പങ്കും ഓതിണ്ണാ വിയാതി അനേകപോരിസം മഹാപങ്കം ഓതിണ്ണാ വിയ. അനുപ്പവിസന്തിതി അപായമഗ്ഗം ബ്രഹ്മലോകമഗ്ഗസത്തായ ഓഗാഹന്തി. തതോ ഏവ സംസീദിത്വാ വിസാദം പാപുണന്തി. ഏവന്തി “സമതല”ന്തിആദിനാ വുത്തനയേന. സംസീദിത്വാതി നിമുജ്ജിത്വാ . മരീചികായാതി മിഗതണ്ഹികായ കത്തുഭൂതായ. വഞ്ചേത്വാതി നദീസദിസം പകാസനേന വഞ്ചേത്വാ. വായമാനാതി വായമമാനാ, അയമേവ വാ പാറോ. സുക്ഖതരണം മഞ്ഞേ തരന്തിതി സുക്ഖനദീതരണം തരന്തി മഞ്ഞേ. അഭിന്നേപി ഭേദവചനമേതം. തസ്മാതി യസ്മാ തേവിജ്ജാ അമഗ്ഗമേവ “മഗ്ഗോ”തി ഉപഗന്ത്വാ സംസീദന്തി, തസ്മാ. യഥാ തേതി തേ “സമതല”ന്തി സത്തായ പങ്കും ഓതിണ്ണാ സത്താ ഹത്ഥപാദാദിനം സംഭഞ്ജനം പരിഭഞ്ജനം പാപുണന്തി യഥാ. ഇധേവ ചാതി ഇമസ്മിഞ്ച അത്തഭാവേ. സുഖം വാ സാതം വാ ന ലഭന്തിതി ത്യാനസുഖം വാ വിപസ്സനാസാതം വാ ന ലഭന്തി, കൂതോ മഗ്ഗസുഖം വാ നിബ്ബാനസാതം വാതി അധിപ്പായോ. മഗ്ഗദീപകന്തി “മഗ്ഗദീപക” മിച്ഛേവ തേഹി അഭിമതം. തേവിജ്ജകന്തി തേവിജ്ജത്ഥൊപകം. പാവചന്തി പകട്ഠവചനസമ്മതം പാഠം. തേവിജ്ജാനം ബ്രാഹ്മണാന്തി സമ്ബന്ധേ സാമിവചനം. ഇരിണന്തി അരഞ്ഞാനിയാ ഇദം അധിവചന്തി ആഹ “അഗാമകം മഹാരഞ്ഞ”ന്തി. അനുപഭോഗരുക്ഖേഹിതി മിഗരുരുആദിനന്തി അനുപഭോഗാരഹേഹി കിം പക്കാദിവിസരുക്ഖേഹി. യത്ഥാതി യസ്മിം വനേ. പരിവത്തിതുന്തി ന സക്കാ ഹോന്തി മഹാകണ്ടകഗച്ഛഗഹനതായ. ഞാതീനം ബൃസനം വിനാസോ ഞാതിബൃസനം. ഏവം ഭോഗസീലബൃസനേസുപി. രോഗോ ഏവ ബൃസതി വിബാധതീതി രോഗബൃസനം. ഏവം ദിട്ഠിബൃസനേപി.

൫൫൪. നനു ജാതസദ്ദേനേവ അയമത്ഥോ സിദ്ധോതി ചോദനമപനേതി “യോ ഹീ”തിആദിനാ. ജാതോ ഹുത്വാ സംവഡ്ഢിതോ ജാതസംവഡ്ഢോതി ആചരിയേന (ദീം നിം ടീം ൧.൫൫൪) വുത്തം, ജാതോ ച സോ സംവഡ്ഢോ ചാതി ജാതസംവഡ്ഢോതി പന യുജ്ജതി വിസേസനപരനിപാതത്താ. ന സബ്ബസോ പച്ചക്ഖാ ഹോന്തി പരിചയാഭാവതോ. ചിരനിക്ഖന്തോതി നിക്ഖന്തോ ഹുത്വാ ചിരക്കാലോ. ചിരം നിക്ഖന്തസ്സ അസ്സാതി ഹി ചിരനിക്ഖന്തോ. “ജാതസംവഡ്ഢോ”തി പദദ്വയേന അത്ഥസ്സ പരിപുണ്ണാഭാവതോ “തമേന”ന്തി കമ്മപദം “താവദേവ അവസട”ന്തി പുന വിസേസേതീതി വുത്തം ഹോതി. ദന്ധായിതത്തന്തി വിസ്സജ്ജനേ മന്ദത്തം സണികവുത്തി, തം പന സംസയവസേന ചിരായനം നാമ ഹോതീതി ആഹ “കണ്ഠാവസേന ചിരായിതത്ത”ന്തി. വിത്ഥായിതത്തന്തി സാരജ്ജിതത്തം. അട്ഠകമായം പന വിത്ഥായിതത്തം നാമ മമ്ഭിതത്തന്തി അധിപ്പായേന “മദ്ധഭാവഗുഹണ്”ന്തി വുത്തം. അപ്പടിഹതഭാവം ദസ്സേതി തസ്സേവ അനാവരണഞ്ചാഭാവതോ. നന്ധേതന്തി അന്തരായപടിഹതം സിയാതി ആസങ്കം പരിഹരതി “തസ്സ ഹീ”തിആദിനാ. മാരാവട്ടനാദിവസേനാതി ഏത്ഥ ചക്ഖുമോഹമുച്ഛാകാലാദി സങ്ഗയ്ഹതി. ന സക്കാ തസ്സ കേനചി അന്തരായോ കാതും ചതുസു അന്തരായികധമ്മേസു പരിയാപന്നഭാവതോ.

൫൫൫. ഉള്ളുപസഗ്ഗയോഗേ ലുബ്ധസദ്ദോ, ലുപിസദ്ദോ വാ ഉദ്ധരണത്ഥോ ഹോതീതി വുത്തം “ഉദ്ധരതു”തി. ഉപസഗ്ഗവിസേസേന ഹി ധാതുസദ്ദാ അത്ഥവിസേസവുത്തിനോ ഹോന്തി യഥാ “ആദാന”ന്തി. പജാസദ്ദോ പകരണാധിഗതത്താ ദാരകവിസയോതി ആഹ “ബ്രാഹ്മണദാരക”ന്തി.

ബ്രഹ്മലോകമഗ്നദേശനാവണ്ണനാ

൫൫൩-൭. “അപുണ്യന്തി ഇമിനാ സംവണ്ണേതബ്ബതാകാരണം ദീപേതി. യസ്സ അതിസയേന ബലം അത്ഥി, സോ ബലവാതി വുത്തം “ബലസമ്പന്നോ”തി. സഞ്ചം ധമേതീതി സഞ്ചയമകോ, സഞ്ചം ധമയിത്വാ തതോ സദുപവത്തകോ. “ബലവാ”തിആദിവിസേസനം കിമത്ഥിയന്തി ആഹ “ദുബ്ബലോ ഹീ”തിആദി. ബലവതോ പന സഞ്ചസദോതി സമ്ബന്ധോ. അപ്പനാവ വട്ടതി പടിപക്ഖതോ സമ്മദേവ ചേതസോ വിമുത്തതിഭാവതോ, തസ്മാ ഏവം വുത്തന്തി അധിപ്പായോ.

പമാണകതം കമ്മം നാമ കാമാവചരം വുച്ചതി പമാണകരാനം സംകിലേസധമ്മാനം അവിക്ഖമ്ഭനതോ. തമാ ഹി തം ബ്രഹ്മവിഹാരപുണ്ണഭാഗഭൂതം പമാണം അതിക്കമിത്വാ ഓദിസ്സകാനോദിസ്സകദിസാഹരണവസേന വഡ്ഢേതും ന സക്കാ. വുത്തവിപരിയായതോ പന രൂപാരൂപാവചരം അപ്പമാണകതം കമ്മം നാമ. തേനാഹ “തഞ്ഹീ”തിആദി. തത്ഥ അരൂപാവചരേ ഓദിസ്സകാനോദിസ്സകവസേന ഹരണം ന ലബ്ഭതി, തമാ ദിസാഹരണഞ്ച. കേചി പന “തം ആഗമനവസേന ലബ്ഭതി”തി വദന്തി, തദയുത്തം. ന ഹി ബ്രഹ്മവിഹാരനിസ്സന്ദോ ആരുപ്പം, അഥ ഖോ കസിണനിസ്സന്ദോ, തസ്മാ യം സുഭാവിതം വസീഭാവം പാപിതം ആരുപ്പം, തം അപ്പമാണകതന്തി ദട്ഠഞ്ച. “യം വാ സാതിസയം ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനായ അഭിസഞ്ചതേന സന്താനേന നിബ്ബത്തിതം, യഞ്ച ബ്രഹ്മവിഹാരസമാപത്തിതോ വുട്ഠായ സമാപനം അരൂപാവചരജ്ഞാനം, തം ഇമിനാ പരിയായേന ഹരണപമാണവസേന അപ്പമാണകത”ന്തി അപരേ. വിമംസിത്വാ ഗഹേതബ്ബം.

രൂപാവചരാരൂപാവചരകമ്മേതി രൂപാവചരകമ്മേ ച അരൂപാവചരകമ്മേ ച സതി. ന ഓഹീയതിന തിട്ഠതീതി കത്തുപചിതമ്പി കാമാവചരകമ്മം യഥാധിഗതേ മഹഗ്ഗതജ്ഞാനേ അപരിഹീനേ തം അഭിഭവിത്വാ പടിബാഹിത്വാ സയം ഓഹീയകം ഹുത്വാ പടിസന്ധിം ദാതും സമത്ഥഭാവേ ന തിട്ഠതി. “ന അവസിസ്സതീ”തി ഏതസ്സ ഹി അത്ഥവചനം “ന ഓഹീയതീ”തി, തദേതം “ന അവതിട്ഠതീ”തി ഏതസ്സ വിസേസവചനം, പരിയായവചനം വാ. തേനാഹ “കിം വുത്തം ഹോതീ”തിആദി. ലഗ്ഗിതുന്തി ആവരിതും നിസേധേതും. റാതുന്തി പടിബലം ഹുത്വാ പതിട്ഠാതും. ഹരിത്വാതി പടിഹരിത്വാ. പരിയാദിയിത്വാതി തസ്സ സാമത്ഥിയം ഖേപേത്വാ. ഓകാസം ഗഹേത്വാതി വിപാകദാനോകാസം ഗഹേത്വാ, ഇമിനാ “ലഗ്ഗിതും വാ റാതും വാ”തി വചനമേവ വിത്ഥാരേതീതി ദട്ഠഞ്ച. “അഥ ഖോ”തിആദി അത്ഥാപത്തിദസ്സനം. കമ്മസ്സ പരിയാദിയനം നാമ തസ്സ വിപാകുപ്പാദനം നിസേധേത്വാ അത്തനോ വിപാകുപ്പാദനമേവാതി ആഹ “തസ്സാ”തിആദി. തസ്സാതി കാമാവചരകമ്മസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്വാ. സയമേവാതി രൂപാരൂപാവചരകമ്മമേവ. ബ്രഹ്മസഹബ്ബതം ഉപനേതി അസതി താദിസാനം ചേതോപണിധിവിസേസേതി അധിപ്പായോ. തിസ്സബ്രഹ്മാദീനം വിധി ഹി മഹാപുണ്ണാനം ചേതോപണിധിവിസേസേന മഹഗ്ഗതകമ്മം പരിത്തകമ്മസ്സ വിപാകം ന പടിബാഹതീതി ദട്ഠഞ്ച.

അഥ മഹഗ്ഗതസ്സ ഗരുകകമ്മസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്വാ പരിത്തം ലഹുകകമ്മം കമ്മമത്തനോ വിപാകസ്സ ഓകാസം കരോതീതി? തീസുപി കിര വിനയഗണ്ഠിപദേസു ഏവം വുത്തം “നികന്തിബലേനേവ ധ്യാനം പരിഹായതി,

തതോ പരിഹീനത്യാനന്താ പരിത്തകമ്മം ലഭോകാസ"ന്തി. കേചി പന വദന്തി "അനീവരണാവത്മായ നികന്തിയാ ത്യാനസ്സ പരിഹാനി വീമംസിത്വാ ഗഹേതബ്ബ"തി. ഇദമേത്ഥ യുത്തരരകാരണം - അസതിപി മഹഗ്ഗതകമ്മുനോ വിപാകപടിബാഹനസമത്ഥേ പരിത്തകമ്മേ "ഇജ്ജ്യാതി ഭിക്ഖവേ സീലവതോ ചേതോപണിധി വിസുദ്ധത്താ സീലസ്സാ"തി (ഭീ° നി° ൧.൫൦൪; സം° നി° ൪.൩൫൨; അ° നി° ൮.൩൫) വചനതോ കാമഭവേ ചേതോപണിധി മഹഗ്ഗതകമ്മസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്വാ പരിത്തകമ്മുനോ വിപാകോകാസം കരോതിതി. ഏവം മേത്താദിവിഹാരീതി വൃത്തനയേന അപ്പനാപത്താനം മേത്താദീനം ബ്രഹ്മവിഹാരാനം വസേന വിഹാരീ.

൫൫൯. പഠമമുപനിധായ ദുതിയം, കിമേതം, യമുപനിധീയതീതി വൃത്തം "പഠമമേവാ"തിആദി. മജ്ജിമപണ്ണാസകേ സങ്ഗീതന്തി അജ്ജ്യാഹരിത്വാ സമ്ബന്ധോ. പുനപ്പുനം സരണഗമനം ദജ്ജഹതരം, മഹപ്ഫലതരഞ്ച, തസ്മാ ദുതിയമ്പി സരണഗമനം കന്തി വേദിതബ്ബം. കതിപാഹച്ചയേനാതി ദീഹതീഹച്ചയേന . പബ്ബജിത്വാതി സാമണേരപബ്ബജം ഗഹേത്വാ. അഗ്ഗുഞ്ഞസുത്തമ്പി (ഭീ° നി° ൩.൧൧൨) അമുന്ധേവ വാസേട്ഠമാരബ്ഭ കഥേസി, നാഞ്ഞന്തി ഞാപേതും "അഗ്ഗുഞ്ഞസുത്തേ"തിആദി വൃത്തം. തത്ഥ ആഗതനയേന ഉപസമ്പദഞ്ചേവ അരഹത്തഞ്ച അലത്ഥും പടിലഭിംസൂതി അത്ഥോ. യമേത്ഥ അത്ഥതോ ന വിഭത്തം, തദേതം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

ഇതി സുമങ്ഗലവിലാസിനിയാ ദീഘനികായട്ഠകമായ പരമസുഖമഗമ്ഭീരദുരനുബോധത്ഥപരിഭീപനായ സുവിമലവിപുലപഞ്ഞാവേയ്യത്തിയജനനായ അജ്ജവമദുവസോരച്ചസദ്ധാസതിധിതിബുദ്ധിഖന്തിവീരിയാദിധമ്മസമങ്ഗിനാ സാട്ഠകഥേ പിടകത്തയേ അസങ്ഗാസംഹീരവിസാരദഞാണചാരിനാ അനേകപ്പഭേദസകസമയസമയന്തരഗഹനജ്ജ്യോഗാഹിനാ മഹാഗണിനാ മഹാവേയ്യാകരണേന ഞാണാഭിവാസധമ്മസേനാപതിനാമഥേരേന മഹായമ്മരാജാധിരാജഗരൂനാ കതായ സാധുവിലാസിനിയാ നാമ ലീനത്ഥപകാസനിയാ തേവിജ്ജസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപകാസനാ.

തേവിജ്ജസുത്തസംവണ്ണനാ നിട്ഠിതാ.

തത്ത്രിദം സാധുവിലാസിനിയാ സാധുവിലാസിനിത്തസ്ഥിം ഹോതി -

ബുജ്ജനഞ്ചേവ അത്ഥോ ച, വിനിച്ഛയോ ച സബ്ബമാ;
സാധകേന വിനാ വുത്തോ, നത്ഥി ചേത്ഥ യതോ തതോ.

സമ്പസ്സതം സുധീമതം, സാധൂനം ചിത്തതോസനം;
കരോതി വിവിധം സായം, തേന സാധുവിലാസിനീതി.

നിഗമനകഥാ

ഏത്താവതാ ച -

സദ്ധമ്മേ പാടവത്ഥായ, സാസനസ്സ ച വുദ്ധിയാ;
വണ്ണനാ യാ സമാരദ്ധാ, സീലക്ഖന്ധകമായ സാ.

സാധുവിലാസിനീ നാമ, സബ്ബസോ പരിനിർഠിതാ;
പണ്ണാസായ സാധികായ, ഭാണവാദപമാണതോ.

അനേകസേതിഭിന്ദോ യോ, അനന്തബലവാഹനോ;
സിരീപവരാദിനാമോ, രാജാ നാനാരത്നീസ്തരോ.

ജമ്ബുദീപതലേ രമ്മേ, മരമ്മവിസയേ അകാ;
തമ്ബദീപരത്നേ പുരം, അമരപുരനാമകം.

മണ്ഡലാചലസാമന്തം, ഏരാവതീനദീസ്തീതം;
നാനാജനാനമാവാസം, ഹേമപാസാദലങ്കതം.

തത്രാഭിസേകപത്തോ സോ, രജ്ജം കാരേസി ധമ്മതോ;
രാജാഗാരമഹാമുപം, അകാസി സമ്പസാദനം.

ഉദ്ധമ്മം ഉബ്ബിനയഞ്ച, പഹായ ജിനസാസനം;
വിസോധേസി യമാഭൂതം, സതതം ദജ്ജഹമാനസോ.

തേനേവ കാരിതേ രമ്മേ, ഛായൂദകസമപ്പിതേ;
ദിപാകാരപരിക്ഖിത്തേ, ഭാവനാഭിരതാരഹേ.

മഹാമുനിസമന്തോ യാ, സമ്ബുദ്ധസമ്മുഖാ കതാ;
പടിമാ തപാസാദമ്ഹാ, ഉജ്ജുത്തസന്നദക്ഖിണേ.

അസോകാരാമത്തുരാമേ , പഞ്ചഭൂമിമഹാലയേ;
രതനഭൂമികിത്തി വ്ഹയേ, ധമ്മപാസാദലങ്കതേ.

തമാ ദക്ഖിണദേവിയാ, നഗരസമീപേ കതേ;
പുബ്ബുത്തരേ ജയഭൂമി-കിത്താഭിധാനകേപി ച.

തഥേവുത്തരദേവിയാ , നഗരബ്ഭന്തരേ കതേ;
സോണ്ണഗുഹമുപന്തികേ, പരിമാണകനാമകേ.

തമാ ച ഉപരാജേന, കതേ നഗരപച്ഛിമേ;
മഹാഗുഹമുപന്തികേ, മങ്ഗലാവാസനാമകേ.

ഇതി സോണ്ണവിഹാരേസു, വസന്നേകേസു വാരതോ;
സക്കതോ സബ്ബരാജൂനം, തിക്ഖത്തും ലദ്ധലഞ്ചരനോ.

ഞാണാഭിവംസധമ്മസേനാപതീതി സുവിഖ്യാതോ;
ദേവിഭിന്ദഗാദിധാരണാ, ഉപജ്ജയാചരിയതം പത്തോ.

ലങ്കാദീപാഗതാനമ്പി, പരദീപനിവാസിനം;
ഭിക്ഖുനം വാചകോ ധമ്മം, പടിപത്തിം നിയോജകോ.

യം നിസ്സായ വിസോധേസി, സാസനം ഏസ ഭൂപതി;
അത്ഥബ്ബഞ്ജനസമ്പന്നം, സോ'കാസി വണ്ണനം ഇമം.

സമ്ബുദ്ധപരിനിബ്ബാനാ, പഞ്ചതാലീസകേ'ദ്ധകേ;
തിസതേ ദിസഹസ്സേ ച, സമ്പത്തേ സാ സുനിട്ഠിതാ.

പേടകാലങ്കാരവ്ഹയം, നേത്തിസംവണ്ണനം സുഭം;
ഇമഞ്ച സഞ്ജരോന്തേന, യം പുണ്ണം പസുതം മയാ.

അന്തമ്പി തേന പുണ്ണേന, പത്ഥാന ബോധിമുത്തമം;
താരയിത്ഥാ ബഹു സത്തേ, മോചേയ്യം ഭവബന്ധനാ.

സദാ രക്ഖന്തു രാജാനോ, ധമ്മേനേവ പജം ഇമം;
നിരതാ പുണ്ണകമ്മേസു, ജോതേന്തു ജിനസാസനം.

ഇമേ ച പാണിനോ സഞ്ചേ, സഞ്ചദാ നിരുപദുവാ;
നിച്ഛം കല്യാണസങ്കപ്പാ, പപ്പോന്തു അമതം പദന്തി.

ഇതി ദീഘനികായട്ഠകമായ സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗസംവണ്ണനായ

സായുവിലാസിനീ നാമ അഭിനവടീകാ സമത്താ.

സീലക്ഖന്ധവഗ്ഗഅഭിനവടീകാ നിട്ഠിതാ.